

SERXWEBÛN

II SERXWEBÛN Ü AZADIYÊ BÎ RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Özel Sayı 21 / Ağustos 1993 / 10.- DM

GÜNEY SAVAŞI ŞEHİTLERİMİZ

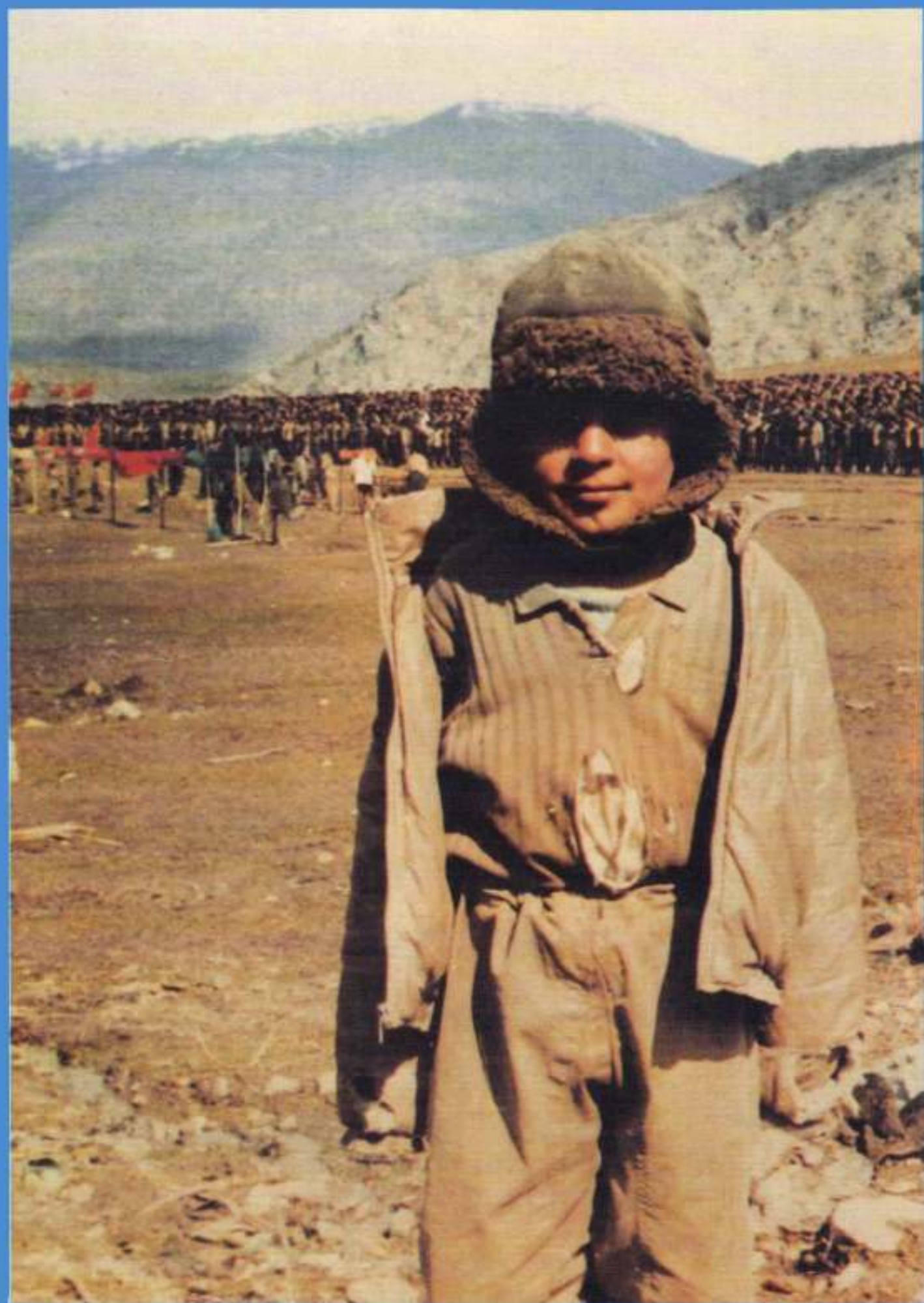

KURDISTAN

PKK ORTA DOĞU ŞEHİTLERİ

Bağımsızlığın ve özgürlüğün kahramanlık destanını yazdılar

Güney Savaşı ŞEHİTLERİMİZ

Bağımsızlığın ve Özgürlüğün
Kahramanlık Destanını Yazdılar

İÇİNDEKİLER

Başarı, parti ve savaş tarihimizin
olumsuz ve tüm yetmez yanlarını
aşmak ve doğrularını
egemen kılmakla mümkündür 5

Güney Savaşı her yönden
halkımızın lehine sonuçlar vermiş
ve halkımızı zafere daha da
yakınlaştırmıştır 21

I. Bölüm

HAFTANIN VE ÇUKURCA ŞEHİTLERİ

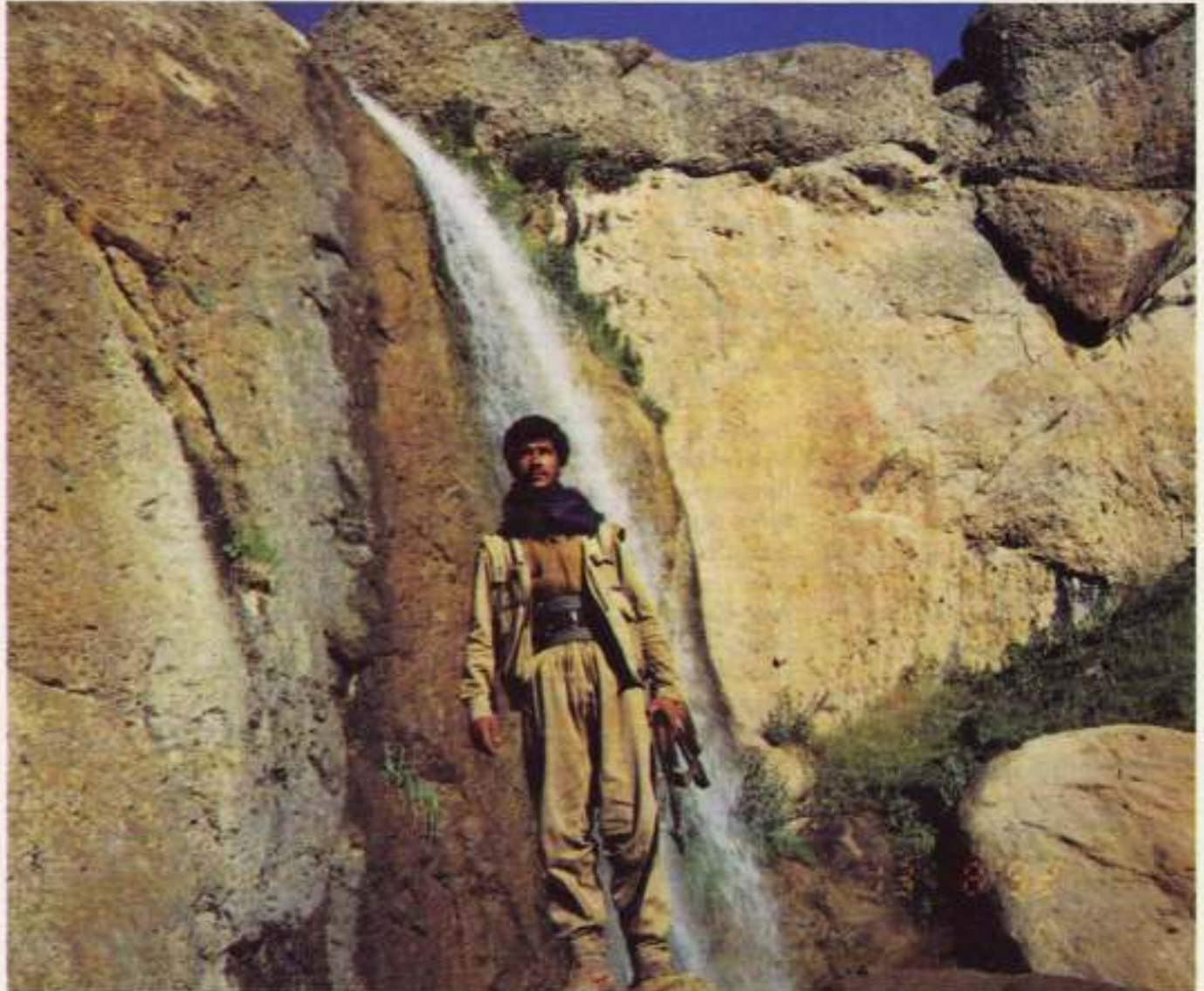
Şores	33	Lokman Aygaz	74	Siir	126
Lokman İbrahim Abdo	35	Şehristan Oğuz	75	Hacı Mehmet Xelo	127
Murat	36	Memduh Gökhan	76	Sait Elci	128
Leyla Kaplan	37	Fatih	77	Mustafa	129
Mehmet Öner	38	Gürçin Yaman	78	Halil Arat	130
Azadin Aybek	40	Mecit	79	M. Sıraç	131
Muhammet Ersoy	41	Enver Ekim	80	Şehmus	132
Sakine İmam	42	Şükrü Ahmet	81	Seyfettin Çiçek	133
Abdullah Malgaz	43	Meryem Efetürk	82	A. Baki Hüseyin Süleyman	134
Hüseyin Çelebi	44	Abdülkerim Abde	83	Mehmet Özkul	135
Muas Cansu	46	Şemsettin Güneş	84	Sadık	136
Ahmet Eryılmaz	47	Lokman Önuştü	85	Sadık Kara	137
Şükrü Akbulut	48	Brindar	86	Kamuran Kara	139
Elif	49	Sinan Altun	87	Siddik	140
Hasan Miho Xelil	50	Muhammed Sait İbrahim	89	Mehmet Hanefi	141
Fadil Öncü	51	Özlem Taş	90	Şerzat Cuma	142
Harbiye	52	Şakir Hasam	91	Mehmet Çelik	143
Mehmet Alo	53	Ala	92	Hasan Nasir	144
Mervan Muhammed	54	Yılmaz Kaya	93	Bengin Aksu	145
Kemal Önala	55	Muhittin	94	Şir	146
İsa Yusuf Guli	56	Ali İhsan Özlühan	95	Erdal	147
Şevket Üre	57	Abdurrahman Eliz	96	Erkan Aka	148
Abdullah Orak	58	Numan	97	Muhammed Hüseyin	149
Sinan Soysal	59	Ebubekir Önaç	98	Cesur	150
Atiye Ağtaş	60	Ramazan Diyar	99	Devrim	151
Zeki Süleyman	61	Abdurrahman	100	İdris Turhan	152
Siyamet Şık	62	Adurrahim Hasan	101	Şir	153
Çağlayan Kayık	63	İsmail İncesu	102	Roza	154
Recep	64	Fuat Altürk	103	Râzan	155
Hoşenk Halef Esen	65	Bayram	105	Cafer Acar	156
Bahtiyar Yeşiltepe	66	Celal Çobanoğlu	106	Zahide Kılıç	157
Xalit Süleyman	67	Enver Yıldız	107	Mahmut	158
Orhan Çürükçaya	68	Mehmet İsa Saygı	108	Eşref	159
Kawa	69	Ramazan Adsan	109	Ramazan Yörük	160
Şükrü Murat	70	Rahim Gökmen	110	Mahsum	161
İsmail Selim Mamo	71	Şükrü Özer	111	Mahir	162
Muhammed Abdo	72	Sinan	112	Şükriye İnan	163
Fahrettin Güzel	73	Aydın Turgut	113	Ali Yüksel	164
		Şerif	114	Fırat	165
		Fikret Yakan	115	Tufan	166
		Murat Tunç	116	Hozan	167
		Hasan Canış	117	Muhammed Emin Hacı	168
		Selahattin Alptekin	118	Tahsin Çetin	169
		İbrahim Kemal Abdo	119	Refik Yusuf	170
		Salih Eren	120	Şiyar	171
		Ferhat	121	Aşut	172
		Beşir	122	Kerem	173
		Mahsum	123	Şivan	174
		Ali Haydar	124	Tevfik Bozan	175
		Cemal	125	Murat	176

Tahir Ayar	177	İzzeddin Oso Mehmet	200	Erdal Karay	222
Renas	178	Takyettin Tannikulu	201	Necati Güneş	223
Hasan Ağdaş	179	Ufuktan Ataman	202	Başur	224
Davut	181	Necdet Oktay	203	Muhammed Sida	225
Makbule Özen	182	Muzaffer Bozkurt	204	Naif Menaf Mızurri	226
Rêzan	183	Abdullah Ataseven	205	Ahmet Önder	227
Muhammed	184	Mehmet Bekem	206	Muhsin Abdulkarim	228
Siddik Turan	185	Yaşar Uygur	207	Celal	229
Tekin Özcan	186	Vedat	208	Huşeng	230
Yaşarê Jirkî	187	Metin Ank	209	Hamit Halil	231
Mazlum	189	Kamuran Kardan	210	Mesut Parlak	232
Ahmet	190	Sait Demir	211	Ömer Şükrü Osman	233
		Hasan Derviş	212	Çıray	234
		Mahmut Emek	213	Ferman	235
		Berxwedan	214	Şerefhan Süer	236
		Mehmet Dinç	215	Salih Markoç	237
		Aytekin Değirmenci	216	Fuat Demirbağ	238
		Yusuf Süleyman	217	Sebahattin Doğan	239
		Ali Tokdemir	218	Yüksel Aksaman	240
		Cahit Denizhan	219		
		Mahmut Şahin	220	Künyeleri tespit edilenler	241
		Ahmet Aylanç	221	Askeri açıdan Güney Savaşı	245

II. Bölüm

XAN KÛRKÊ ŞEHİTLERİ

Şiir	192
Gülnaz Karataş	193
Şiir	195
Ahmet Okçu	196
Sabri	197
Muzaffer Kök	198
M. Şakir Zorbay	199

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

BAŞARI, PARTİ VE SAVAŞ TARİHİMİZİN TÜM OLUMSUZ VE YETMEZ YANLARINI AŞMAK VE DOĞRULARINI EGEMEN KILMAKLA MÜMKÜNDÜR

Artan taktik olanaklarla birlikte, özellikle 1992 savaşım yılında ve daha çok da Güney Savaşı'nda kendini oldukça açık bir şekilde ele veren, fakat örtülü de olsa bir o kadar da Kuzey'deki savaş alanlarında yaşanan taktik dışılık veya taktik olanakları asgari düzeyde de olsa değerlendirilememenin sadece çok önemli kazanımları sağlayamamakla kalmadığı, bütün anlamsız kayıpların da nedeni olduğu bütün savaşçı ve ileri düzeydeki sorumluların raporlarında yoğun bir biçimde tekrarlanmaktadır. Özellikle savaşçıların mücadele ve eğitim talepleri çok yoğundur. Hakeza çok kapsamlı eğitimleri geliştirme olanakları da fazlasıyla vardır. Fakat yönetimlerin en az savaş kadar önemli olan ordulaşma çabalarına muazzam bir tutuculuk ve boşvermişlikle karşılık vermeleri, özellikle Parti Önderliği'nin verdiği eğitimi bile değerlendirememesi, bunu esas almama ve bunu bile boşa çıkarma konusunda dayattıkları keyfiyet akıl alır bir husus değildir. Bu kadar lakayt davranma, bu kadar işin özüne inmemesi, eğitim ve yönetim adı altında eğitimi boşa çıkarmanın uç noktalarına kadar savrulma, bütün eğitim yönetimlerinde kendini ağır bir biçimde ele vermektedir.

Haftanın Eğitim Kampı'ndaki durum, zaman zaman bir kontrayı bile aratmayacak cinsten bir tahribata yol açtı. Örneğin **Şehit Mahir Kampı'**nda bulunan U. ve Be. arkadaşların pratiğini ele alalım. Bunlar gelen savaşçılarla ilgilenmiyorlar, eğitimleriyle ilgilenmiyor ve eski yaşam alışkanlıklarını sürdürüyorlar. Yapıya parti ve savaş gerçekliğimiz kavratılmamıştır. Yapıyı eski alışkanlıkları ve gerilikleriyle başbaşa bırakmışlardır. Savaşçı yapısının geriliklerini geliştirmiş, yapı üzerinde oynayarak onları bastırmışlardır. Her türlü yoz ilişkiyi geliştirmiş, yapıya zerre kadar değer vermemiş-

lerdir. Üstelik bütün bunları yönetim adı altında yapıya dayatarak yetkiyi kendi güdülerini tatmin etmede bir araç olarak kullanmışlardır. Bir PKK yöneticisi çekim gücüdür, o aynı zamanda çözüm gücü ve yüceltici. Fakat bunlarda çekim gücü olma yerine, itici olma vardır. Bunlar yapıda güvensizlik ve inatçılığın kaynağı olmuşlardır. En vahimi de karargah yönetimlerine, bölge yönetimlerine ve giderek alta doğru birlik yönetimlerine hakim olan şey, tüm gücüyle birliği bireysel tasarrufu altına alma, bununla çelişen ne varsa yetkilerini çok kötüye kullanarak veya hiç kullanmayarak birlik üzerinde bir dayatmada bulunma ve böylece çok haklı savaş ve eylem taleplerini boşa çıkarmaktır.

Bunun binbir türlü bahanesi sıralanıyor. Bazen "Güç fazlaydı ve bu hantallığa yol açtı", bazen "Birlikler çok küçüktü, büyük birlikler gerekiyordu, ama güç yoktu" veya "Mevsim koşulları elverişli değildi" gibi aslında hiç de ciddiye alınmayacak uyduruk gerekçelerle durumu izah eden ve eylemi nasıl sabote ettiklerine dair bilgiler veren yığınla rapor geliyor. Beytüşşebap ve Çatak alanında önemli oranda nitelikli ve donanımlı bir güç olmasına rağmen, sayının azlığından bahsediliyor. Zaman oldukça boşa geçiriliyor ve bu kadar güç boş bir pratik peşinde koşturuluyor. Ulaşılmaması gereken hedeflere ulaşmak bir yana, burada tek bir ciddi eylemin bile gerçekleştirilmediğini görüyoruz. Sonuçta "Gücümüz zayıftı, uzun süre Güney'den takviye bekledik; güç gelmeyince planlama hedeflerine de ulaşamadık" türünden gerekçeler ileri sürülmüştür. Burada oportünistçe bir tutum olduğu açıktır. Yine **Bestler-Garisa** hattında da durum hakeza öyledir. Bu hattan Garzan'a gidecek birlikten ötürü eylem yapılamadığı söyleniyor. Öte yandan alanın gücünün az olduğu ileri sürülüyor. Halbuki Gar-

zan'a gidecek bu güç, geçiş sürecinde hazırlıklar tamamlanırken, rahatlıkla değerlendirilebilirdi. Üstelik bu güçle o alanda epeyce sonuç alınabilirdi. Yani açıkça görüldüğü gibi, sorun gücün azlığı değil, bu gücün yeterince örgütlenmemesi ve harekete geçirilmemesi, gücün nasıl kullanılacağı ve hangi sonuçların alınabileceğinin yeterince değerlendirilmemesi sorunudur.

Yine geliştirilen raporlarda, "Eylem hazırlığı içindeydik, keşiflerimizi yapmıştık ve eyleme gidecektik, ama birlikten biri kaçtı ve eylem sabote edilmiş oldu" biçiminde izahlar var. Bu, eyleme ne biçim yöneliştir ki, bir kişinin kaçışı tüm birliği eylem dışı bırakabiliyor? Eyleme yaklaşımda tek düze bir biçim geliştirme ve dayatma vardır. Eylemde çeşitliliğe gitmeme, düşmanı yanıltmama ve böylece düşmanı tedbir almaya yönelterek darbeye açık hale getirmeme vardır. Bu da alışlagelmiş bir biçimin tekrar edilmesine yol açmakta; düşman tedbir aldığı için, bu biçimler sonuç vermemektedir. Dolayısıyla ya kayıplara ya da eylemsizliğe yol açılmaktadır. Bu durum güçlerin atıl kalmasına ve giderek iç sorunlarla uğraşır hale gelmesine yol açmıştır.

Bunun yanısıra eyleme diğer bir yaklaşım da, düşmanın sunacağı fırsatlardan yararlanarak eylem çıkarmaktır. Savaşta düşmanın verdiği fırsatları yakalayıp değerlendirmek gerekir. Ama bilinmelidir ki, savaş bir örgütlenme işidir. Savaş sadece düşmanın sunacağı fırsatları değerlendirmekle de yürütülemez. Birçok birliğimizin eylemsizliğinin bir nedeni de bu noktada aranmalıdır. Çoğu zaman hedefe ulaşmak için eylemi örgütlemek söz konusu olmaktadır. Hedefin etrafında dönüp dolaşarak vurması gereken hedefe ulaşamayınca, "Düşmanın gücü çoktur, tekniği gelişkindir; bizim tekniğimiz zayıf ve gücü-

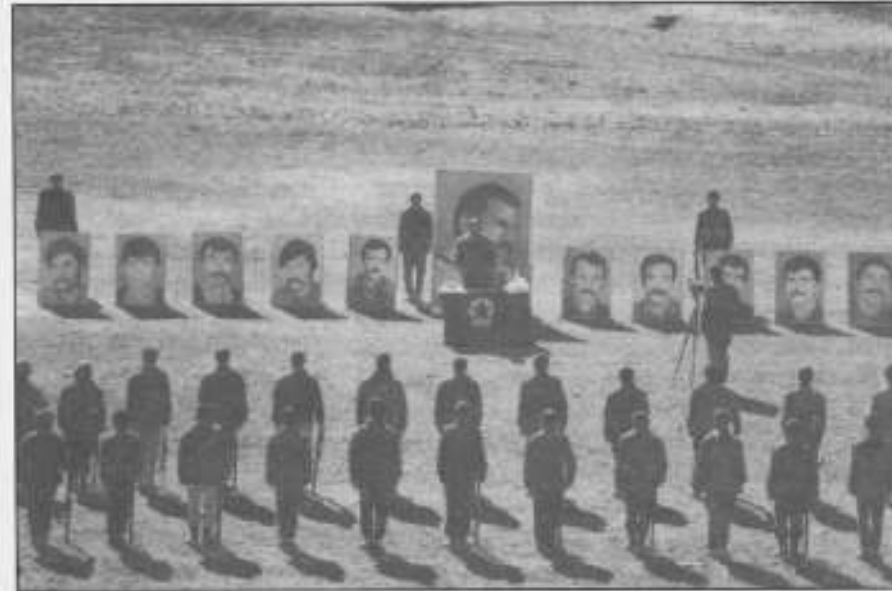
müz azdır, eylem yapamayız" denilerek, eylemsizliği savunan bir anlayış geliştirilmektedir. Bu oldukça tehlikeli ve yanlış bir anlayıştır. Eğer savaş gelişmiyorsa, eğer birliklerimiz gelişmiyorsa, bunun nedenini bu yanlış anlayış ve yaklaşımlarda aramak gerekir. Bu anlayışın eylem yapmamanın izahı olduğu açıktır. Bunlar yazılanlardır. Hiç şüphesiz gerçek durum daha da çarpıcıdır.

Sorumluluk düzeyi ileri olan bazı arkadaşların raporlarını okudum. Savaş en yoğun yaşayan **Haftanın Karargahı**'nda sorumlu olan arkadaşın uzun raporuyla birlikte, vardığı sonuçları şimdi daha iyi anlıyoruz. Ce, arkadaş kendi durumunu komple bir devrimciliğe ulaşamama şeklinde izah

lerle özdeşleştirmeye ve yine başlagıçta doğru bildiğine ölümüne bağlı kalma, ama bunun değişen koşullara nasıl yaratıcı uygulanması gerektiğini görememeye, yani taktik kıvraklık dediğimiz yaklaşımı geliştirmemeye kadar, kendine yönelik derin eleştiriler geliştiriyor. Kendi değişimiyle durumların böyle olduğunu ilkin görmesi halinde, yapının imhasıyla birlikte kendisinin de sonunu getirebileceğini söyleyebilecek kadar kendisini ortaya koymaya çalışıyor. Bütün iyi niyetine ve yenilgi kabul etmez yaklaşımına rağmen, fazla gerçekçi olmadığı ve savaşın ihtiyaçlarını çok iyi ayarlayıp gidermeyi mümkün kılmadığı için, bu olumlu özellikler bazen olumsuzlukların kaynağı haline geliyor. Hatta ted-

zaman da yetkili ve sorumlu olduğun aklına gelir; bu da bir kariyerizme kadar götürebilir. Veya çok gecikmiş olarak, "Yetki ve sorumluluklarıma sahip çıkayım" dersin. Tabii gerekeni daha önce yerine getirip bunun koşullarını yaratmazsan, kabul görmezsin. Arkadaş bunu bolca yaşamıştır.

Bunun bütünüyle komutaya, eğitime, örgütlenmeye ve yönetime nasıl yansıdığı kendi pratiğinde işte böyle örneklerle açığa çıkıyor. Bazen sıradan bir savaşçılığı yaşıyor, mevzide çok iyi çarpışabiliyor. Bazen de yönetim deyince, bir telsizle her şeyi halledebileceğini sanıyor. Bazen biriminden onlarca kişi kaçıyor. Tabii bütün bunlar kendisinin çok ciddi bir komuta yetmezliği içinde olduğunu gösteriyor. Bunu savaşçının eğitimsizliğine veya yetki ve sorumlulukları paylaşması gerekenlerin gerekli yaklaşımı göstermemelerine bağlayamaz. Kendisinin esas itibarıyla yönetim sanatının ne kadar çok uzağında olduğunu, özellikle savaş sanatının çok uzağında olduğunu zaten kendisi belirtiyor. Ama yıllar geçiyor; bu eksikliklerini gidermesi gerekirdi. Yine şu anda bir savaşçı olarak gerekeni yapabilir sanıyorum. Ama yönetim düzeyine geldi mi, liberal anlayış veya komuta kişiliğinin yitirilmesi tehlikesi her an mevcuttur. Tüm bunlar aşılmadan, zaman zaman savaşçı kişiliğini öne çıkararak, ama komuta kişiliğini gizleyerek veya saptırarak yapılan uygulama, değerlere sanıldığından daha fazla zarar veriyor.

ediyor; "Kişinin geri sınıf özellikleriyle PKK'nın devrimci militanlığına ya da onun taktik önderliğine ulaşması mümkün değildir" diyor. Yani "Kişi kendini devrimcileştirmeden, PKK devrimciliğine de ulaşamaz" diyor. Bunu sınıf özelliklerine indiriyor. Bunun sonucu olarak kapasite darlığı, yüzeysellik, düşünce darlığı, süreçleri ayrıntıda birbirinden ayırt edememe, erken kavrayamama, kalıpsal ve slogansal yaklaşımın yaşandığını belirtiyor. Değişen koşulların ortaya çıkardığı yeni, fakat acı gerçeklerin kabullenilmediğini, buna olgunca yaklaşmak yerine tepkisel yaklaşımın öne çıkarıldığını söylüyor. Kendine buna benzer birçok eleştiri geliştiriyor. Kendini tam eğitememekten tutalım düşünsel derinliğe ulaşamamaya, pratiğe kalıpcı ve adeta dogmatik tarzda yaklaşmaya, dogmaları neredeyse gerçek-

bir alınmaması halinde imhaya kadar götürebilir.

Yine bu karargahımızdaki bir sorumlu da Me. arkadaş. Bu arkadaş yetki ve sorumluluk olayına nasıl doğru yaklaşmadığını kendisi ortaya koyuyor. Bu arkadaşımızın da gerçekten ciddi bir siyasal, askeri ve örgütsel terbiye almadığı anlaşılıyor. Kendisini suçlamıyoruz. Fakat bunca yıldır kendisini bir türlü önderlik çizgisine, onun yetki ve sorumluluk anlayışına getirememiştir. Geniş olanakları bir komutana yaraşır şekilde değerlendirememiştir. Her ne kadar "Alçakgönüllülük olsun, kariyeristlik olmasın diye, bana ne söylendiyse onu yaptık" diyorsa da, aslında bunun içinde farkında olmayarak birçok tersi durumu da ortaya koyuyor. Sen yetki ve sorumluluklarının gereklerini dikkate almazsan, bazılar bunları daha kötü kullanır. O

Yine Na. arkadaşın raporunu okuduk. Orada da görüyoruz ki, tüm çabalarna rağmen ve kendisi en üst düzeyde sorumlu olduğu halde, en sağ öğeler adeta onun kuyusunu kazıyorlar. Savaşın başarısızlığa uğraması için çok değerli yüzlerce savaşçı ve militanı dedikoduyla, her türlü savaş dışı tutum ve davranışla oyuyorlar. Savaştan kaçtırmak için ne lazımsa o yapılıyor. Örneğin şimdi yargılanan ve cezalandırılan bir öge, yapıyı bir kontradan daha fazla savaş dışı bırakıyor. Yine yargılanma sürecinde olan Ad.'in on yıldan beri bir Şemdinli-Çukurca pratiğinde ne yaptığı belli değildir veya bütün gücümüzü nasıl savaş dışı bıraktığının nedenlerini bile ortaya koymuş değildir. Bütünüyle savaştan ve eylemden kaçan, yalnız kendisini değil bütün yapıyı kaçırtan bir tutum sergiliyor. Her ne kadar kendisi San Ba-

ran'ın bir benzeridir diyorsak da, kendisi belki onun da gerisinde bir tutumun sahibidir. En son Güney Savaşı'nda bir taburu bile savaştırmama durumuyla yüz yüze bırakıyor. Çok panikçi ve büyük ihtimalle sırf can telaşından dolayı yaralı bir grup yoldaşımızı imhaya terk ediyor. İmha sırf onun telaşı yüzündendir. KDP güçlerine doğru bir atış bile yapamamıştır. En stratejik tepeleri bırakıp kaçabiliyor. Artık nereye gidecek? Uygunsa Güney yoluna, uygun değilse Kuzeye... Kısacası asgari bir tedbir geliştirmek şurada kalsın, kendisini mi kurtarmak istiyor veya başka bir amacı mı var, belli değildir. Evet, sonuna kadar bu tutumunu sürdürebiliyor. Bu sadece bir savaş suçu değildir; bu aslında bir kontra, bir boşa çıkartma pratiği oluyor.

Na, arkadaşımız bunları görüyor ve çok güzel de ortaya koyuyor. Peki, önceden aklın neredeydi? Buna benzer öğeler birkaç yıldır o alanı savaştırmaz duruma getirmişlerdir. Güney Savaşı'nda **Ava-Şin** ve **Birce-la Kampı** ciddi bir direniş gösterilmeden, oradaki malzemelerle birlikte bir çırpıda ihanetçilere terk edilmiştir. Yine elimizdeki gücün uzun bir süre ihanetçilere karşı kullanılmaması söz konusu olmuş, pasif bir savunma içinde kalınmıştır. Adeta "İhanetçiler saldırırlarsa karşı koyar ve kendimizi koruruz; saldırmazlarsa bekleriz" anlayışıyla kendilerini imhaya terk etmişlerdir. Tam bir pasif savunma anlayışıyla hareket edilerek, adeta düşmanı bekleme durumu yaşanmıştır. Bunun gerillacılıkla hiçbir ilgisinin olmadığı açıktır. Saldırı konumunda olmak esastır. Saldırının kesin sonuç aldığı unutulmamalıdır. Halbuki bu güç zamanında örgütlenilip harekete geçirilebilir ve ihanetçilere önemli bir darbe vurulabilirdi. Bu durumda sıkışma gerçekleşmezdi ve savaştan önemli sonuçlar alınabilirdi. Fakat görüyoruz ki, tek bir fişek bile sıkmadan kendi kamplarını düşmana terk etme durumu vardır. Rahatlıkla korunabilecek yerlerin böyle elden çıkarılması, yine Kuzey'de tek bir kampın ve karargahın doğru dürüst eylemliliğinin gelişmemesi kabul edilemez bir durumdur.

Arkadaş birey olarak şüphesiz tüm gücünü ortaya koyduğunu söyleyebiliyor. Ama beşyüz yaman savaşçı var. Bunların eğitim ve savaş düzenine ge-

çirilmemesi, en uygun alanlarda en verimli bir biçimde konumlandırılması ciddi bir komuta yetmezliğidir. Örneğin Çukurca'daki **Levik**, **Kaşuri**, **Pinyaniş** ve **Oamar** takımlarının yıl boyunca tek bir eylem yapmaması, tek bir köyde toplantı gerçekleştirilmemesi, komite ve temsilcilikler oluşturmaması bunun en çarpıcı örnekleridir. Bu birliklerin bir yıl gibi bir süreyi eylemsiz ve toplantısız geçirmelerine karşılık, karargahın bir müdahalede bulunmaması neyle izah edilebilir?

Tabii bundan sıyrılmak için, bütün bu arkadaşların önerdikleri bir yol da alt kademeye inmek, bir yerde kaçışa devam etmektir. Yani bu "Üst kademede görevimi böyle yerine getirmem; alt kademe oldu mu, kendimi fazla yormadan aynı çizgiyi yine sürdürürüm" anlamına geliyor. Böyle durumlar benim için de yirmi yıldır vardı. Kendimi alt kademeye indirmek veya sahte bir önder haline getirmekle bunu aşamayacağımı çok iyi biliyorum. Kendime yüklenerek koparacağım ne varsa koparmaya; eğitimim, yaklaşımlarım ve çabamın yoğunluğuyla insanoğlunda ne biterse onu ortaya koyarak sonuç almaya çalışıyorum. Çözüm yolu buydu. Her arkadaşın emrindeki güçle bir ülke devriminin planlanabileceği çok açıktır. Bütün Afrika ve Latin Amerika ülkelerine bakın: **Fidel Castro** oniki kişiyle dağa çıkmış, iki yıl sonra onbin kişilik orduyla zaferin kapısını geçmiştir. Angola ve Mozambik devrimcileri elli kişiyle işe başlamışlardı. Yedi yıl sonra devlet ilan ettiler. Bizimkilerin elinde pırlanta gibi dörtbin savaşçı var; işleri güçleri bunları savaştırmaz ve yürütemez duruma getirmektir. Peki, gerçekten tarihte eşine ender rastlanan bu sorumsuzluğu nasıl izah edeceğiz?

Böyle örnekleri daha da geliştireyim **Xan Kürkê** olayı daha vahimdir. Yıllardır bir vadiye yığılıp kalmak ve ülkeye girmemezlik olmaz, diyoruz. Ama bir köy inşa ediyorlar, böylece savaşa teğet geçmenin bütün tutum ve davranışlarına yol açıyorlar. Düşman geliyor, imha sürecini dayatıyor. Hain geliyor, imha sürecini dayatıyor. Bu temelde kendi kendilerini ya imha ya da uzlaşma biçiminde bir ikilemle karşı karşıya bırakmışlardır. Biz bunları iki yıl önce eleştirmiştik. Hiçbir çare yok muydu? Vardı. Ama mevcut komuta kişiliği buna yanaş-

mıyor. Hepsi adeta birbirlerini nötrale ederek ve birbirleriyle uzlaşarak, böyle bir tutumu layık görüyorlar.

Bu sadece Güney Savaşı'ndaki duruma ilişkindir. Daha öncesi de vardır. Çok iyi biliniyor ki, hem **Haftanin**'e hem de **Xan Kürkê**'ye kapsamlı girilmişti. 1990 yılı başlarında Körfez Savaşı'yla birlikte olanaklar artmıştı. KDP'nin gücü neredeyse yok denecek kadar azdı. Alan bütünüyle devrimci savaşıma açıldı. 1991 serhildanında öncülük etmek isteseydik, neredeyse iktidar olacaktık. Derya gibi olanaklarla bugün halkı çok iyi bir devrimci çizgiye getirebilirdik. Ama bütün çabalarımıza ve kendilerinin de olanaklarına rağmen, bunu görmeme ve görüp de değerlendirmeme durumu söz konusudur. KDP'nin yüz kişilik bir gücü yoktur. Adım adım geziyor, hiçbir çaba harcamadan hemen hemen her şeyi eline geçiriyor ve bu kadar silahımıza el koyuyor. Son olarak bizi imhaya karşı karşıya bırakıyor. Hiç şüphesiz arkadaşlar bunu daha iyi açıklayacaklardır. Burada Cu. arkadaşın da oldukça yoğun bir çabası vardır. Ki, bunun daha öncesini de, **Lolan** pratiği ve daha sonrasını da göz önüne alacağız. Temeli yetmez bir yaklaşım mıdır, sağ bir yaklaşım mıdır? Aslında göreceğiz ki, bu artık birçok yönüyle militan yaklaşımın yetmezlikleriyle bağlantılı bir tutum olarak kendisini dayatıyor. **Xan Kürkê**, Çukurca ve Haftanin bir günde ortaya çıkmadı. Savaşın son gününde geri çekilme sürecindeki panik, ürkeklik ve kaos gibi bir durum birdenbire ortaya çıkmadı. Bunun kökenleri çok öncelerine uzanmaktadır, hatta belki PKK gerçeğine ve birçok savaş dönemine yaklaşımda gizlidir.

Bütün bunları belirtirken, aklıma hemen **Siverek** pratiği geliyor. Rahatlıkla tasfiye edilebilecek bir yerel işbirlikçi ve hain başımıza bela edildi. Beş tane gerillanın rahatlıkla başa-rabileceği bir iş, yüzlerce savaşçıyla bizi birkaç yıl uğraştıran, partimizin o güne kadar yaptığı bütün hazırlıkları boşa çıkartan, onlarca militanın şahadetine, yüzlerce silahın boşa gitmesine ve partiye ağır bir enkaz bırakılmasına kadar vardırdı. Buna böyle bir tutum yol açtı. Parti sırf bu enkazı kaldırmak için yurt dışında bir iki yılını harcamak zorunda kaldı. O zaman komutanımız **Mehmet KARASUNGUR** yoldaşı. Gitmiş bir köylü savaşına gir-

miş, savaşçıları mevziye yatırmıştı. Bir çatışmada yirmibin mermi harcanmış, ama bir tanesi düşmana değmemişti. Biz bir yerden beşbin mermi bulabilmek için partiyi soluk soluğa çalıştırıyoruz. Onlar da orayı öyle harcadılar. **Kemal PİR**'in o pratikle ilgili bir değerlendirmesi vardı. "Bunların sorumlularının boğazına iki elimi koyup hesap sormak istiyorum" diyordu. Bu aslında doğru bir sözdür. Sen böyle bir enkazı nasıl yaratırsın? Biz o zaman gerilla yönetmeliğini de hazırlamıştık. Ama yok, sıradan bir köylü savaşçısı olmaktan öteye gidilmiyordu. Elne biraz silah veriyorsun, bol bol sıkıyor; ondan sonra da hepsi enkaz gibi yerededir. Hala o enkazları temizlemekle uğraşıyoruz.

Biz bunu eleştirmiş ve özellikle 1982'de ülkeye yönelirken, "Bazıları ders çıkarır" demiştik. Gerçekten ders çıkarılmamıştır. Lolan'a gittiler; çok iyi hatırlıyorum, orada bugünkü Xan Kûrkê pratiğinden daha sağ bir yaklaşım vardı. Bağ bostan işleriyle uğraşmaktan tatalım, sanki PKK'nin on yıldır aşmış olduğu teorik ve ideolojik düzey yeniden kavratılacakmış gibi eğitime sağ yaklaşmaya kadar yanlış pratikler sergilendi. Yine KDP ilkel milliyetçiliğinin TC ile birlikte "Hakkari ve Botan'a yaklaşmayın" dayatmalarına bağlı kalarak, "Savaşacak mıyız, savaşa karar veremeyecek miyiz?" biçiminde sahte bir ikilem yaratılıp birliklerin savaşa hazırlık düzeyinin gerisinde kalındı. Böylece o birimleri gerilla mı yapacaklar, isyan mı çıkarcaklar, silahlı propaganda nasıl olacak gibi çelişkilerle ülkeye gönderdiler. Pratik sorunlara, pratik yönetim gücü olma sorununa ciddi bir yaklaşım gösterilmeden, üçyüz kişiye yakın gücümüzün savrulduğunu biliyoruz. Kimi Serhad'a, kimi Dersim'e kadar gitti. Ama gerçekten pratik yönetimin nasıl olması gerektiğini ve yine bu savaşçıların neyle karşı karşıya olduklarını kavratmadan, iyice kavratmadan gönderdiler.

Burada sorumlu olan sadece yönetim değil, aynı zamanda savaşçının kendisidir. Savaşçı kafasını zırnık kadar çalıştırmıyor. Yönetim kendini sıkırmıyor; bizim zorbela kendisine verdiğimiz olanakları kullanmasını bile beceremiyor. Tabii siyasal bakımdan KDP kuyrukçuluğu gelişiyor. 1985 yılına doğru geldiğimizde daha fazla Doğu'ya çekilme, daha fazla Güney'e

çekilme ve giderek KDP'nin emirlerine bağlanma durumu yaşanıyor. Ben bir ara "İdris'in kahyalığına soyunuyorlar" demiştim. Ülke içine yönelen güçler de grup grup imha oluyor. 1985 yılı sonlarına gelindiğinde, gerçekten yaptığımız bütün hazırlıklar neredeyse boşa çıkarılmıştı. Yönetim ve karargah düzeyinde bol bol kariyerizm ve kişilik hesapları, merkezi düzeyde birbirini boşa çıkartma yaşanıyordu. Pratik düzeyde iki kişi kalmışsa, her biri diğerini boşa çıkartmaya çalışıyordu. Hatta birbirlerine yoldaşça olmayan en kötü sözlerle karşılık veriyorlardı. Böylece bunları 3. Kongre alanına çektiğimizde, neredeyse kendi kendilerini tasfiye etmiş bir topluluk olarak karşımıza çıktılar.

"Burada sorumlu olan sadece yönetim değil, aynı zamanda savaşçının kendisidir. Savaşçı kafasını zırnık kadar çalıştırmıyor. Yönetim kendini sıkırmıyor; bizim zorbela kendisine verdiğimiz olanakları kullanmasını bile beceremiyor..."

Gerçekten çok ciddi bir savaş pratiğine elveren hazırlıklar, bir önderlik-komuta yetmezliği ve savaşçının da gafilliğiyle tıpkı Siverek olayında olduğu gibi boşa çıkarıldı.

Hatırlıyorum, benim o zaman "Nasıl merkez olunur?" diye bütün arkadaşların kişiliklerine yönelik eleştirilerim vardı. Mart 1985 Bahar Talimatları vardı. Kasım 1985 Talimatı vardı. Bu talimatlarda birçok hususu ortaya koyduk. Yine kapsamlı 3. Kongre çözümlemeleri, 1987 yılını tekrar bir hamle yılı haline getirmemiz ve bu yılların kapsamlı konuluşu vardır. Bunları tekrarlamayacağım. 1987, 1988 ve 1989 dönemlerinden her biri her yıl beş altı kez çözümlenmeye tabi tutulmuştur. Son olarak 4. Kongre'de neredeyse çözümlemedik, açıklığa kavuşturulmadık ve yön verilmedik hiçbir şey bırakılmadığı halde, demin eleştirdiğimiz Haftanın pratiği kendisini tekrar köklü bir biçimde daha da sağ, daha da yetmez bir komuta ve her türlü çaba yetmezliğiyle Güney Savaşı içinde buldu.

Bu çok özlü tarihçeyi aslında 1993 yılındaki durumu gerçekçi yakalamak için belirtiyorum. En son olarak daha dün gelen telsiz haberlerinde, "Türkiye kampı için birkaç yönetici tayin etmek istiyoruz", sözümüne "Bazı arkadaşlarla birlikte tartışıyoruz" diyor-

lar. Soruyorum: Kaç kişi var Türkiye'den? Dört kişi. Bu sözde Ana Karargahın uğraştığı bir iş oluyor. Diğer haber iki yoldaşımız hava koşullarından dolayı şehit düşmüş. Bir diğeri hafif işlerden söz ediyor, bir başkası "Bir dost geliyor" diyor. "Haftanın'e filan kişi değil de falan kişi tayin edilse, daha iyi olmaz mı?" diye soruluyor. Bu haberlerin iletilmesi çok anlamsız demiyorum. Fakat bunlar bana geçmiş hatırlatıyor. Boğulurcasına ayrıntıya dalmak, çok özlü ve esaslı durumları ikinci ve üçüncü plana bırakmak: Ben burada bu mantığı, bu zihniyeti görüyorum. Tabii haklı olarak buna öfke duyuyoruz. Kim kimi aldatıyor? Artık bu gaffet yetmez mi?

Önceki konuşmamda sürekli 1993'

ün nasıl ele alınması gerektiğini açıklığa kavuşturuyorum. Bu zihniyet aslında köklü ders almamış bir zihniyettir. Güney kampı başta olmak üzere, ortada vahim yetmezlikler ve ağır suçlar vardır. Biz belki üzerlerine şiddetle gitmiyoruz. Ama gidersek korkudan ödleri kopar. Bu da yiğitlik değildir. Şüphesiz bunun üzerine yatmıyorlar. Ama biz kadere de boyun eğecek değiliz. Hiç kimse bizi öyle "Bu kadar kişi hasta, şu kadar bayan var" biçimindeki sözlerle oyalanamamalıdır. Mücadele sahnesine nasıl çıkılır? Bunun gerekleri saniyesi saniyesine nasıl yerine getirilir? Bunlar önderlik gerçeğimizde müthiş konulmuştur. Bireysel sorunlar ve o bazı tali işler benim açımdan solda sıfırdır. Bana hız gereklidir, bana esas gereklidir. Bana gözünü zafere diken bir çalışma tarzı gereklidir.

Ben şimdiye kadar gereksiz durumlarla yüz yüze bırakıldım. Ama kendime de artık yeter diyorum. Hele bunca pratik deneyimi böyle yaşadktan sonra, bu arkadaşların, bu karargahlar ve yönetimlerin böyle dayatmalarına çok açık bir öfkeyle karşılık veriyorum. Beni oldukça küfürbaz bir duruma getiriyorlar. Habire kendi yetmezliklerini bana fatura etmenin ne anlamı var? Çoğunun yaşı otuzu aşılıyor, kırkı buluyor. Hala doğru bir

çalışma ve yaklaşım gücü sahibi olmuyorlar. Bunlar "Alt düzeyde iş istiyorum" demekle kendilerini kurtaracaklarını mı sanıyorlar? Bunu diyebileceklerine kaçsalar daha iyidir. Sorunların böyle konulması doğru olmaz ki! Kaldı ki, bu bir yetki sorunu değildir. Ben bunca işi yetkiye sığınarak mı yürütüyorum? Ben bu işe emrimde çok güç olduğu zaman mı başladım? Çok geniş olanaklarla mı seferber oldum? Bu arkadaşlar utanmıyorlar mı? Parti tarihi, önderlik tarihi neyi ispatlıyor? Bir tek kuruluşum var mıydı. Bir tek savaşım var mıydı? Peki, ben hangi dönemde çok ağır koşullarla karşı karşıya bulunduğumuzu söyleyip kendimi aldatarak, "Ben bu işin üzerine yürümemeliyim, ben ikinci planda kalmalıyım" dedim? Kısacası önderlik gerçeklerimizle hemen hemen her döneme ve her alana girildiğinde, olanaksızlıklar ve anlayışsızlıklar diz boyu değil miydi? Biz bu alanlarda çok sınırlı bir ilişki halkasını yakalamak ve bir dosttan merhaba almayı büyük bir gelişmenin başlangıcı olarak görmeye bu işe başlamadık mı? Her taraf anlayışsızlıklarla doluyken, biz giriş yapmadık mı? Hem önderlik olayına bağlı olduğunuzu söyleyeceksiniz, hem de bu kadar geniş olanaklarla oynayacaksınız. Bu büyük bir çelişkidir. Ya gidersiniz ya da ne mal olduğunuzu ortaya koyarsınız. Uzun bir zaman sürecinden sonra, hala kendi kendinizi ve beni aldatamazsınız.

Yaşamla oynayan kimdir? Mücadele değerleriyle oynayan kimdir? Sizde, bunu yapmayın, diyorum. Şimdi daha başka örneklerle bu arkadaşlara durumu biraz kavratmam gerekiyor. Sanıyorum bir **Botan** alanı önünüzde durmaktadır. Botan'ın da kuzeyi ve güneyi yoktur, Botan Botan'dır. Kimse ukalalık yapmasın. Burada bir savaş deneyimi ve olanakları var; yerde binlerce kişinin kanı var. Halkın büyük acıları ve yoksullukları var, halkın desteği de var. Yine oraya binlerce savaşçı yığılmıştır. Utanıp sıkılmadan bilmem biri emir dinlemiyormuş, bilmem dört kişi için kamp hazırlıyorlarmış. Bir başkası "Kontrayı yakalamışız" diyor. Bunlar çok önemsiz bilgilerdir. Evet, bu işler yapılmaz değil, yapılır. Sen bana işin en önemli ve canalıcı durumundan bahset. Ana karargahlardan, bölge karargahlarından sorumlu olması gerekenler, 1993'

ün fetih planlarını nasıl geliştiriyorlar? Geçen yıl da böyle bir plan geliştirmek istediler. Kendi planlarının yüzseksen derece tersini yaşayan ve planlarının gerisinde kalanlar kimlerdir? Bunun ne silah yetersizliği ne de güç azlığıyla izahı olabilir. Bu kadar kazayla bu kadar anlamsız bir biçimde savaşçının telef edilmesine yol açan kimdir? O kadar gücü eğitimsizlikle çarçur eden kimdir? O kadar silahı düşmana kaptıran kimdir?

Biz 1990'lardan itibaren ve hatta daha geçen yıl doğru savaş anlayışının oraya nasıl uygulanacağını, zaman zaman hareketli savaşa bile nasıl yönelineceğini, coğrafyanın nasıl tutulabileceğini, ardından birliklerin nasıl hareket ettirileceğini ortaya koymuştuk. Hemen hemen her şeyi düşünüyorduk. Doğru savaş tarzından ısrarla kaçan kimdir? Ben inanıyorum ki, o kadar büyük güçle kentler dahil her şey düşürülebilir. Bütün yapı savaş istiyor. Hepsinin elinde silah var. Kaldı ki biz de eğittik. Ne Siverek'e ne de Lolan'a aktarabildiğimiz olanakları yüz defa buraya aktardık. Peki, bizim karargah yönetimlerimiz ne yapıyor? Burada bir noktaya acilen dokunayım: Onlar partinin yıllardır sürdürdüğü bir çabaya dayanıyorlar. Yine üstten Parti Önderliği'nin yönetim gücünü arkalarına alıyorlar. Altta savaşçılar ve halk, üstte Parti Önderliği'nin yönetim gücü! Arada biz birbirimize bilmem ne yaparız: Onu uyguluyorlar. Bunların öyle ciddi bir savaş planı var mı? Plan olabilir, iyi plan da çizebilirler; ama bu planları hayata geçirebilmenin yaratıcı çabası var mı? Birçok birlik ne kadar eğitilmiştir? Bu birlikler savaşa ne kadar hazırdır? Hatta partinin verdiği irade gücü değerlendiriliyor mu?

Bizim bazı komutan arkadaşlarımız, bölgeyi ele geçiren iki kişiylese, ondan sonra biri diğerinin üstüne geçsin, daha fazla rahat ve daha fazla oynamak için neredeyse orayı ele geçirsün istiyorlar. Tabii yönetim ve komutanlık olayını aslında böyle yaşıyorlar. Çekişmede bulun, karşılıklı birbirine bol bol suçlama yap! "Örnek çalışma, pilot çalışma yaparak önü açayım" demek yok. Komutanlık hep "Pozisyonumu nasıl saklarım, nasıl sürdürürüm? Olası bir eleştirinin önünü nasıl alırım? Savaşçının savaşma talebini bile nasıl boşa çıkarırım?" türünden şeylerle uğraşıyor. Şimdi bö-

yle komutanlık olmaz. Bu arkadaşların hepsinin adını vereyim: Bo, da, Ser, da, S. Ka, da, Ce, de, Xe, da bizim adımıza sözde PKK'yi temsil ediyorlar. 1992 yılı boyunca bunların ciddi bir toplantıları dahi olmamıştır. Birbirlerine doğru dürüst saygıları bile yoktur. Eleştiri ve kafa birliği etme yoktur. Belki Haftanin gibi bir durum ortaya çıkmamıştır, ama herhalde durumları oradan daha fazla parlak değildir. Neden? Çünkü dönemin kritiğini, özellikle düşmanın siyasal durumunu, yine halkın durumunu ve bizzat partinin gerçeğini görmeme vardır. Görseler de bundan devrimci politika için, yıl için ne çıkarılır? Çıkarılsa bile, adım adım günlük olarak sergilenen çabayla nasıl bütünleştirilir? Bütünleştirilse bile, sonuçlarıyla en iyi nasıl değerlendirilir? Böyle eksiklikler vardır. Veya bir halkın gereklerini yerine getirip ikinci halkaya yüklenmeme söz konusudur. Yani başında da vurgulandığı gibi, adı geçen arkadaşın komple devrimci olamaması vardır.

Bunlar bütün süreçleri birbirleriyle bağlantılı ele almama ve süreçlere anında hakkını vermeme hastalığını Haftanin'den on kat daha derin yaşıyorlar. Bunları uyarıyorum: Siz bu kafayla komutan olamazsınız. Şımak halkı ölümüne direniyordu. Yanıbaşlarında yüzlerce gerilla vardı, bir parça bile bu halkın yardımına koşulmadı. **Gabar**'da yüzlerce savaşçımız olmasına rağmen, düşman habire Gabar'a güç yığıyor. Bizim yönetimi de buna seyirci kalıyor. Düşmanı Gabar'a sokmamaları gerekirken ve tüm savaşçı yapımızı "Düşmanı Gabar'a sokmayalım, düşmana vuralım" demesine rağmen, sırf kendi aralarındaki olumsuzluklardan ötürü, gücümüzün savaştırılmamasına, Gabar'dan çekilmesine ve böylelikle düşmanın Gabar'a yerleşmesine en büyük olanak ve destek sunulmuş oluyor, buna yol açılıyor. Sonuç: Gücümüz uzun bir süre Gabar'a adım atmıyor ve birliklerimiz en elverişli araziye yayılıyor. Uzun süre tek bir eylem yapamayan bu güç kendi iç sorunlarını yaşıyor ve adeta çürümeye terk ediliyor.

Bu arkadaşlar eylem yapabilecekleri en uygun bir zamanda aylarca oyalandılar. Bu arkadaşlarımız neredeyse eylem olanağının olmadığını söyleyecekler. Zaten sanırım "4. Bölge boydan boya boş, hedef yok" di-

yorlar. Yalan, buna inanmıyorum. "Bir yerde bir olay çıktı, bu engelleme yaptı" türünden bahaneleri geçen bahardan beri, aslında 1991 sonbaharından beri bol bol sergilediler. Bu gücü habire tutuyor veya kendi içinde habire çürütüyorlar; lokum gibi küçük parçalar halinde düşmana yediriyorlar. Aslında bu yüzde doksanını biz oraya yolladık. Büyük kentlerden olsun, kendi alanımızdan olsun, biz yolladık. Kendileri bizzat kendi iradeleyle ne kadar güç çekmişler, belli değil; yine ne kadar eğitim geliştirmişler, belli değil. Neymiş de komutanlık yapıyorlarmış! Ayrıptır, böyle komutanlık olmaz. İnsan kendine biraz gerçekçi yaklaşır. Artık ya bu yaklaşımlar kökünden değiştirilir; ya da bu arkadaş, ikinci planda veya bir üst düzeyde mi kalır, hangi düzeyi kendine layık görüyorsa orada kalsın. Bunu bana onaylatmaz. Benim uygun gördüğüm devrimci tip bellidir. Ben devrimciliğe başlayan birinin daha ilk günden önder olması gerektiğine inanırdım; bütün yaşamı böyle olan birisiyim. Hiç kimse kendi yaramazlıklarını benim adıma gizlemesin. Ben açık çalışıyorum, açık bir mücadelelinin sahibiyim. Tutumum ve davranışlarım da öyledir, düşüncelerim de öyledir. Bütün yönleriyle kendi kofluğunu ve yetmezliğini veya fedailiğini dayatan kimdir? Soruyorum. Kendini bir türlü çizgiye göre ayarlamayan, bir türlü önderlik gerçeğine göre ayarlamayan kimdir? Bazılarının arkamdan neler yaptıklarını biliyorum. Provokatörlere, provokatörlerle uzlaşanlara ve onlara alet olanlara bakalım: 2. Kongre'de, 3. Kongre'de, 4. Kongre'de, daha sonraki birçok süreçte, bu provokatörler hangi zaaf-lara basmak istediler? TC hangi zaaf-ları kışkırtıp yıllardır partiyi bu yetmezlikler içinde boğmak istiyor? Bu arkadaşlar bunu görmüyorlar mı? Parti değerlerine biraz baksınlar. Bunları az mı değerlendirdik?

Her gün, parti tarihini doğru kavrayın, diyorum. Neden bu tarihe saygıyla bakılmıyor? Hepsi benden daha iyi siyasal tahlil yapıyor, benden daha iyi savaş durumunu koyuyor. Savaş yerinde bizzat sen varsın. Peki, niye iki pratik adım atmıyorsun? Bir savaş takımını, bir mangayı bile neden oluşturamadınız? Ne yapıyorsunuz? Saygıdeğer bir mangayı neden oluşturamadınız? Bunlar sorulur adama. Bu-

nun ikinci plana düşmekle hiçbir alakası yoktur. Sen adam gibi kendi gerçeklerine saygılı olacak mısın? Köylüdür, bilmem aydındır -aydın da köylü de birbirine çok muhtaçtır-, bunları kaynaştırarak mısın?

Evet, ben şimdi ürküyorum. Yani 1993'ün hamle dönemine Güney'den daha ağır bir durumu dayatabilir. Daha fazla açmak istemiyorum. Geçen yıl çok olumlu, çok iyi gelişme olanaklarına ve bazı iyi adımlar atılmasına rağmen, Garzan'a gittiler, kendilerini ne idüğü belirsiz bir köylünün evine kapattılar. Daha sonra "Vay bu köylü bize komplo kurmuş" dediler. Ondan sonra suçlu olup olmadığına hiç dikkat etmeden, bu aileden insanları cezalandırdılar. Komutan tek başına fazla güvenmediği bir ailede ne geziyor? Gazete okurken düşman- kontra geliyor, beynini parçalıyor, farkında olmuyor. Burada hata kimdedir? Yazık değil mi? En üst düzeydeki sorumlu bunu yapıyor da, diğerleri sanki bundan farklı mı? Kendilerini iyi niyetli birkaç yurtsever köylünün iradesine tabi tutmuşlar. Zamanında yeterli hazırlıkları yapmadıkları için, kış boyu köyün camisinde kalan birliklerimiz, eyaletlerimiz olmuştur. Bunun devrimcilik ve ulusal kurtuluşçulukla ne alakası vardır? Eğer bunlar darbe yememiş ve kayıp vermemişlerse, belli ki tesadüfle yaşamışlardır. Komutanlar, önderler böyle davranırlar mı? Sonuç, kendi sonunu getirme ve eğer müdahale edilmezse büyük bir çalışmanın boşa çıkarılmasıdır.

Amed'in 1990-91'de yaşadığı bir pratik vardır. Amed parti ve ordu yaşamından uzaklaşıyor. Buradaki güç sivilleşme ve yozlaşma durumunu yaşıyor. Yapı kendi iç sorunlarıyla uğraşırken, görevlerden uzaklaşıyor ve denetimi yitiriyor. Üstelik halkın sunduğu destek çok kötü bir biçimde ve adeta halka karşı kullanılıyor. Bunun sonucunda birçok kayıpların ortaya çıktığı -ki, bunlar verilmemesi gereken kayıplardır- biliniyor. Amed çalışmaları tümüyle neredeyse bir tasfiye noktasına gelmişti. Neredeyse bizi yutuyordu. Evet, şimdi Ze... arkadaş gerçekten biraz dürüsttür. Son yılın değerlendirmelerinde adını da verdim. Bu arkadaş 1989'da büyük suçlar işledi. Biz savaşçılara, "Eğer böyle davranırsa, siz de aynı yöntemle kendisine en sert biçimde davranın" dedik. Ama yine de mademki

söz veriyor, kendisine bir şans daha verelim, biz de sonuna kadar destek oluruz diye düşündük ve bunu yaptık. Bu şansı iyi kullandı, biraz olumlu çalıştı. Amed şimdi biraz düzeliyor. Ama öyle ahım şahım da değildir. Ancak daha öncesine bakın. Orada bir Xe... vardır. Yaptığını en değme kontra yapamazdı. Bu aslında hala karanlıktır ve oluşturulması gereken bir pratiktir. Bilerek veya bilmeyerek, yüze yakın insanın tasfiyesine nasıl yol açabilir? İlişkiler kopuktur ve hiçbir eylem geliştirme yoktur. 1985'ten beri tutum budur. Daha öncesinin ne olduğu belli değildir. En son **Cudi**'ye gitti ve giderken kendine has o muğlak üslubu da taşıyordu. En son o alanda yönetimde bulunan bir arkadaş raporunda, "İndirdiği birlik imhadan kıl payı kurtuldu" demektedir. Her ne kadar dört savaşçı öldü deniliyorsa da, benim aldığım bilgilere göre, bir bölüğün imha olmaktan kurtulması kıl payı önleniyor. Kaldı ki bunlar raporlarda var. Burada imha olmuş veya olmamış, bu önemli değildir. Ama mücadele tarihine bakın, işi gücü tasfiyeciliktir. Ne zaman devrimcilik yapacak? Biz Amed Koordinatörlüğü'ne yüklendik, doğru yolu gösterdik ve biraz anlayış istedik. Şimdi bu anlayışla biraz ne yapıyor? Bir eyalet iyi rol oynayacak bir konuma getiriliyor. Aslında daha da derinleşirse, savaş kurallarına ve parti geleneklerine daha çok anlam verilse, daha büyük gelişmeler kaydedilir.

Bir **Dersim**'i çok tartıştık. Bir türlü savaşa gelemediler. Bir tek fire vermek şurada kalsın, orduları bile besleyecek o muazzam dağlara adeta ihanet edercesine, gücümüzü en güvenli yerlere atıyorlar. Hem de karda kışta bunu yapıyorlar. Geçen kışta ve baharda **Mazgirt** alanında yaşanan kayıplar biliniyor. "Bu kayıplar kış hazırlıklarının yapılmamış olmasından ötürü yaşandı" deniliyor. Fakat Dersim gibi bir alanda hazırlıkların yapılmamış olması, bu kadar gücün kış ortasında Mazgirt gibi bir alana sürülmesini açıklayamaz. Burada söz konusu olan, komuta kademesinin örgütü ve savaşı değil, kendisini yaşamasıdır. Yaşanan pratik tamamen tasfiye pratiğidir. Bu da kendilerini vermemeleri ve yormamalarından, rahat bir devrimciliği, köye ve aileye dayalı devrimciliği seçmiş olmalarından ötürüdür. Yaşanan kayıp-

lar bunun sonucudur. Bundan başka bir izah söz konusu olamaz. Neymiş de hazırlık olmadığı için böyle yapılmış! En değerli 40-50 savaşçıyı tasfiye ettiler. Bunu vicdan kabul eder mi? O güç o dağlarda bir mağraya bile yerleştirilse, iki yıl kalabilir. Ama yıl boyunca ille imhalık durumlar yaşatılıyor. Aynı durum daha önceki yıllarda da devam etti. Bu işten ne zevk alıyorlar, anlayamadım. Zorbela bir güç oluşturduk, ama bu gücü de değerlendiremediler. Çok iyi olanak ve fırsatları değerlendiremiyorlar; o yaramaz kişiliklerini birbirlerine dayatıyorlar. Başarılı olmadılar mı, "Suçluyum, parti beni yargılasın, ikinci plana düşürsün" diyorlar. Bunlar çok ucuz ve sahte yaklaşımlardır.

Serhad hakeza öyledir. 1992'de aynı biçimde ve aynı yerde peş peşe yaşanan kayıplar biliniyor. Bu kayıpların esas nedeni, düşmanın kontrolüne girmelerinden kaynaklanıyor. İlişkilerin kontrol edilip ayıklanmaması durumu vardır. Ayrıca düşmanın da yetmez devrimciliğin olumsuzluklarına bazı olanaklar sunarak kullanması ve giderek birlikleri denetim altına alıp imhaya yönelmesi söz konusudur. Bütün bunlara rağmen, birinci pratikten ders çıkarılmamış ve ikinci şahadet olayı yaşanmıştır. Burada çalışmalara hükmedememesi, düşmanın izlediği taktikleri görememesi ve emniyet tedbirlerini geliştirememesi sonucunda, komuta kademesi kendisiyle birlikte grubu imhaya kadar götürmüştür. Kişilik çekememezlikleriyle, düşmanın kontrolüne giren çalışmalarla, geniş potansiyeli ve olanakları değerlendirememekle ve böylece sanki durumlar kurtarılabilecekmiş gibi kendilerini partinin başına bela ediyorlar. Destan yazılacak bu alanlarda bu tutumların ne gereği vardır?

Güney Batı Eyaleti'nde de aynıını yaptılar. Güç köyden ayrılmıyor, yine dağa doğru giriş yapmıyor. Bir iki köylü sohbetçiliği, biraz rahat yaşam ve sonuçta 40 kişinin, 50 kişinin, 100 kişinin şahadeti gündeme geliyor. Düşmanın güçlü olmasından ziyade, devrimci yaşama gelememe, basit bir yaşam uğruna kuralları terk etme, rahatını seçme, ordu yaşamından giderek uzaklaşma ve sivilleşme yaşıyor ve kayıplar buradan doğuyor.

Mardin'in tarihi dillere destandır. **Mardin** ve **GAP** eyaletlerimizde ortaya çıkan kayıplar birbirine benze-

mektedir. Çoğu ya istihbaratsız, denetimsiz ve kuralsız köy girişinde, ya da sığınaklar ve evlerde imha olmuşlardır. Bunca kayıpların nedeni, köye dayalı yaşamın bir türlü terk edilmemesi ve uzun süre buraların kullanılmasıdır. Bu konuda defalarca uyarılar olmasına rağmen, yıllardır kayıplar aynı biçimde devam etmekte ve bir

Gruplar ve yöneticiler kendilerini uygulamaktadırlar. Devrimci yaşam ve ordu yaşamından uzaklaşma, sivilleşme, halkın sunduğu olanaklarla yaşama gerçekleşmiş; bu olanakları halk ve savaş için değil, bireysel yaşamları için kullanmışlardır. Birçok çalışmanın düşmanın kontrolüne girmesi ve kayıplara yol açmasının bir

türlü bunun önü alınamamaktadır. Bunun nedeni rahat yaşamı seçme ve zorluklardan kaçma olarak görünmektedir. En son GAP Koordinatörlüğü altı aydır bir ova köyünü karargah yapmıştır. Eminim ki düşmanın kontrolü tamdır. Gık demeden düşman sonunu getirebilir. Birçok çalışmanın büyük bir ihtimalle düşmanın denetiminde olduğunu kendileri belirtiyorlar.

Orta Eyalet'te yaşanan durum, 1990-91 Amed pratiğinin daha da gerisinde bir pratiktir. Orada güçler tamamen denetimsiz bırakılmıştır.

nedeni de budur. En son buna bir örnek vermek gerekirse, Orta Eyaletimizde **Kiği** alanında bulunan bir grubun şahadeti böyle gerçekleşmiştir. Belli ki bu eyaletimiz geçmişin Amed pratiğinden gerekli dersleri çıkarmış olsaydı, bunları yaşamayacağı gibi, daha olumlu gelişmeleri de ortaya çıkarabilecekti. Bu eyaletimizde işbirlikçi-ajan **Firat** ailesi ve **Hormek** aşiretinin yine bu aileye bağlı olarak ajanlaşma faaliyetlerini geliştirmesi, alanda faaliyet yürüten komuta kademelerimizin hala bu gerçeği görememiş olması ve birçok çalışmanın bu

ajan faaliyeti konusunda tehlikeye açık bırakılması birçok kaybin da kaynağı olmuş ve bu durum hala kavranmamıştır. 1992'de ve hatta denilebilir ki 1992 öncesinde bir bütün olarak savaşın geliştirilemediği, bu durum eleştirildiğinde ise, bundan doğru sonuçlar çıkarılacağına, tam tersine bu eleştirileri gidermek için aldatmacalara başvurulduğu bilinmektedir. Birkaç göstermelik eylemle önderlik aldatmaya çalışılmış ve böylelikle kendilerini de kurtarmak istemişlerdir. Bu tutum çoktan beri bilinen bir tutumdur.

Beni aldatamazsınız; aldanmaya-çağımı ve aldatmayacağımı defalarca belirttim. Belli ki, bu yaklaşım sahiple-ri bundan da yeterli dersi çıkaramamışlar, uyanılan haffle almışlardır. 1993'e bu mantık ve yaklaşımla girilmez. Öyle ayrıntılı sorunlarla da durum kurtarılamaz. İki de bir bizi idare etmek için birkaç eylem yapılmaz. Benim bu anlamda eylemlere ihtiyacım yoktur. Benim savaşın köklü geliştirilmesine, zaferi arayan tutum ve davranışa ve savaş biçimine ihtiyacım vardır. Bu parti çizgisinin gereğidir. Ben bunun gereklerine göre nasıl dişimi tırnağıma takıp çalışıyorsam veya sonuna kadar önderlik ediyorsam, sen de öyle davranacaksın. Gerekirse benden daha iyi önderlik edeceksin. Halka ve partiye bağlılık, olumlu ve şerefli kişilik işte kendini böyle belli eder. El-den ne geliyorsa, onu yapacaksın.

Bunun içine yaratıcılık da, iğne ucu kadar olanakları değerlendirmek de, fırsatları kullanmak da girer. Atılacak gerekçeler atılacak da, gerektiğinde bir savaşçı gibi savaşmak gerekçesi bu da girer. "Birini kullanır, diğerini boşa çıkartırım" dersin, işte bu olmaz. En doğru tutum budur. Bu da bizde biraz vücut bulmuştur. Beynin buna göre hazır değilse, beynini hazırla; yüreğin hazır değilse, hazırla yüreğini. Toplantılar gerekçesi, toplantılar yap. Daimi toplantılar yap, daimi askeri konsey toplantısı yap, bölge toplantıları yap; eğitim toplantıları gerekçesi, ben burada nasıl yaptıysam, sen de orada eğitim toplantıları yap. Benim elimde tek bir kitap yoktu; kendimi her gün bir kitap haline getirdim. Ne eksikim varsa üzerine gittim. Alanın iyi değilse alan değiştir, alanda bulunan sensin. Gücün azsa gücünü çoğalt. Niteliksel yönün zayıfsa, niteliğini güçlendir. Hepsi böyle değil mi? Hepsisiyle iç içe değil misiniz? Sözüme koordine eksikmiş. Elinize bu kadar teknik ulaştırdık. Koordineyi geliştirin. Hedefler hep gözünüzün önündedir. Neredeyse hedeflerin olmadığını söyleyecekler. Her şey hedefdir. Düşmanın hedefleri, kendi iç hedeflerimiz vardır. Bir savaşçıyı mükemmel bir biçimde geliştirmek de bir hedefdir. Halbuki düşmanın da bir ton hedefi vardır. Bunun güçle ne ilgisi var? Sen on yıl savaş içinde ola-

caksın, bir tane mücadele arkadaşını yetiştiremeyeceksin! Bu arkadaşlar utanıyorlar mı? Komutanlık yapacak bir kişi yetiştiremedinse, bunca yıl orada ne yaptın? Bunun hesabının sorulmayacağını mı sanıyorsun? En köylü tipleri başımızın üzerine atıp, "Git, Parti Önderliği seni yetiştirecek" diyorsunuz. İnsan gerçeklere bu kadar saygısızca yaklaşır mı? Sen yıllarca sallanacaksın, savaşa iğne ucu kadar değer vermeyeceksin. Ondan sonra da bana "Gel ayıkla pirincin taşını" diyeceksin. Bunun yoldaşlıkla ne alakası var?

Evet, bu değerlendirmeler şu anda birçok karargahta sözüme komuta etmekle görevli olanların durumuna iyi bir cevap teşkil ediyor. Bunlar beni uğraştırmıyor. Kendi raporlarından da çıkarılacak sonuçlarla, bu arkadaşlar ya doğruya gelsinler ya da defolup gitsinler. Ben defalarca söyledim. "Başka çaresi yok, şöyle kendimizi kanıtlayacağız" diyorlar. O zaman iğne ucu kadar bir olanağı iyi değerlendir. Başta savaş için, silah, arazi ve hareket tarzı için amansız ol. Bu böyle değerlendirilir; müthiş örgütlenme, kolektivizm, yüce yoldaşlık, uyum, disiplin ve komutanın bütün gerekleri yerine getirilerek değerlendirilir. Açık değil mi? Bana habire kışkırtıcı raporlar yazarak birbirlerini nasıl boşa çıkardıklarını, birbirlerini nasıl ekarte ettiklerini ve buna benzer hesaplarını anla-

tırıyorlar. PKK yaklaşımı, önderlik yaklaşımı bu mudur? Ben sizinle böyle mi geçiniyorum? Ben sizi böyle mi karşılıyorum? Büyük saygı ve uyum, yüksek kolektivizm, birbirinden mutlak olarak güç alma ve birbirine güç verme: Doğru önderlik tarzı bu değil midir? Ben size ve halka bu kadar güç vermedim mi? Ben buna mecbur muydum? Bunu yoldaşça yapmadım mı? Peki, siz birbirinize ne yapıyorsunuz? Eski köylü tarzı ve en geri toplumsal özellikleri hortlatmakla mı önderlik yapacaksınız? Bununla ancak birbirinizi boşa çıkarırsınız; başka bir sonuç alamazsınız.

Önderlik gerçeği bunca yıldır gerçekten size bir şey öğretmemiş. Bu yüzden en çok kendime sinirleniyorum. Kendi kendime, "Sen yapman gerekenleri yapmadığın için bu adamlar ortaya çıkıyor" diyorum. Evet, her gün kendime yükleniyor ve soruyorum: Acaba insanlık ve yurtseverlik adına yapmadığım ne var? Örgüt olanakları, maddi ve manevi değerler adına yapmadığım ne var? Kendi kendime yaptım diyorum. Peki, bunlar kimdir, diye soruyorum. Buna hakkını vermeyen kimdir? Düşmanı teoride görmeyen, taktiği teoride görmeyen, taktiği müthiş bir biçimde pratiğe yansıtmayan ve bunun gereklerini yerine getirmeyen kimdir?

Ben de bir militanım, benim gücüm ve olanaklarım da sınırlıdır. Ama bakıyorum, hiç değilse bazı çalışmalara hakkını vermişim. Peki, eğer siz de parti bağları içinde bize bağlıysanız, neden bir şeyler vermiyorsunuz? Sergilenen o tutum ve davranışların altında da bizim sunduğumuz değerleri kemirme yatıyor. Güney kampından tutun, Serhad ve Dersim kamplarına kadar olan şey, politik etkinliğimizi kemirmektir. Bunu köylü kurnazlıkları ve aydın demagojisiyle gidermeye, başka türlü göstermeye ve bize yutturmaya olanak var mı? Bunca amansız bir halk tarihini yazan biri olarak, ben bunu yutabilir miyim? Bizi biraz düşman kadar anlamaya çalışın.

Evet, biliyorum. Şimdi siz aptallıktan tutun gafillığe, sorumsuzluktan tutun yetkiyi yüzüne gözüne bulaştırmaya kadar derinleştirirsiniz veya her türlü hafifliği, yüzeyselliği, darlığı ve her türlü davranışı gösterirsiniz. Ondan sonra da süslü-püslü laflarla, bilmem uyduruk ve vaziyeti kurtaran sahte pratiklerle durumu kurtarmaya ve kendinizi de yaşatmaya çalışacaksınız. Böyle yaşayacağınızı mı sanıyorsunuz? Böyle yaşam olmaz. Kendinize hakaret ediyorsunuz, kendinize en büyük saygısızlığı dayatıyorsunuz. Size yazıktır, diyorum. Beni bira-

kın, ben kendimi yine yaşatırım, ama siz bu pratikle kendinizi yaşatamazsınız. Güney'de içine düştüğünüz durumdan daha rezilce bir duruma 1993'te düşeceksiniz. Bu yaşanan gaffet pratiğidir, esası görememektir. Aslında görmek var da demin söylediğim gibi bütün süreçlere anında yaklaşım, komple yaklaşım, tedbir ve savaşı fetih tarzında geliştirme olgusunu bütün süreçlere yaymak yoktur. Bütün bunları gösteremezsen, elbette gafil olursun. Bu arkadaşların gücü mü yok? Hayır, sorun güç ve olanak sorunu değildir; başında da belirttiğim gibi mükemmel taktik olanaklar vardır. Çözümlemeler, aydınlatmalar ve perspektiflerin önü nettir. Engeller, uygun olmayan tutum ve davranışlar açığa çıkarılmış ve mahkum edilmiştir. Sorun buradan kaynaklanmıyor. Sorun, işin en başından sorumlu olanların önderlik gerçeklerimize yaraşır bir yaklaşımı bir türlü gösterememeleridir. Yine sorun önderlik gerçekleriyle oynamaktır, savaşçyla oynamaktır, coğrafya ve halkla oynamaktır. Bu tehlike vardır. Yani bizde kişilik gafillemiş. Bu gafillemiş kişiliği atacak mıyız? Komuta gerçekleri çok açık olduğu halde, hala var olan oldukça kendine sevdalı, akla hayale gelmeyen, hantalıktan intiharvari tutumlara kadar her türlü yaklaşımı dayatan

tutumlardan vazgeçecek miyiz? Şu iğrenç bireycilikten vazgeçecek miyiz? Sorun gerçekten çok nettir. Biz doğru yolda ve çok net bir tutumla gerçeklerimize, önderlik, ordu ve halk gerçeğine cevap verebilecek miyiz? Bunun emir ve komuta konumuna gelebilecek miyiz? Mevcut olanakları çok gerçekçi bir biçimde değerlendiren savaşa sürebilecek miyiz? Gerekliğinde taktiğin yirmidört saat içinde değiştirilebileceğini söyledik. Taktik her an gözden geçirilerek, hızlı gelişmelere uyulanacak şekilde ele alınacak mıdır? Bunun için komutada sayı gerekirse sayıyı, nitelik gerekirse niteliği yükselterek, ona ulaşma çabasını gerçekçi biçimde değerlendirebilecek miyiz? Tali olanlar esas olanı ayırdedip esas olanı öne çıkararak, ona göre değer verebilecek miyiz?

Sorun şudur. Güç kısa ve uzun vadeli planlara nasıl yayılır? Günlük pratik adımlar en başarılı biçimde nasıl atılır? Bunun için kafamızı müthiş çalıştırarak, tecrübemizi oluşturacak mıyiz? 1993'ü bu temelde ele alıp değerlendirebilecek miyiz? Bütün olanakları seferber edip fetih tarzında bir yürüyüşün sahibi olabilecek miyiz? Bütün yurtseverliğimiz, onur ve şerefimizle, yaşama duyduğumuz saygıyla orantılı olarak -ki ideolojik ve politik çizgimiz de çok nettir-, bunu bütün günlük çabalarımıza hakim kılabilir miyiz? Bunun için çalışma ve vuruş tarzımızı mükemmel yakın, başından başka bir şey tanımayan, önünde engeller varsa onları silip süpürecek tarzda bir uygulama gücüne ulaşabilecek miyiz? Sorular bunlardır ve bu sorulara verilecek cevaplar da başarıya götürür. 1993'ü fethetmek istiyorsak, bu temelde bu sorulara doğru cevaplar vermek zorundayız. 1993 yılı ancak bu şekilde kazanılır.

Aslında daha fazla uzatmayı gerekli görmüyorum. Siz de yaşadınız, günlük olarak gelişmeleri de izliyorsunuz. Üç önemli süreci demeyeyim, zaten hemen hemen her alanda bütün parti tarihini yaşadınız. Aslında tekrar bir kolektivizme ulaşalım diyorum. Her arkadaşın düşüncesi alınmalı, herkes doğruyu yerinde yakalayabilmeli, bütün partililer bunu yapmalı diyorum. Bunun önünde hiçbir engel yoktur. Kimse engel de teşkil edemez. Öyle ucuz çıkarılık ve kişilik hesabı yapılabilecek bir durum da yoktur. Bu kadar acımasız durumları yaşadık

sonra, bunca şehidin kanı henüz yerdeyken, bunca acı ortadayken ve yine düşmanın günlük olarak yürüttüğü özel savaşı en alçakça biçimde sonuca götürme niyetleri orta yerde dururken, kendi işlerimize nasıl yaklaşacağımız bellidir. Hiç kimse "İntiharvari giriş yapın" demiyor. Yani açık söyleyeyim, Sizin pratiğinizin sürdürmeye tabi tutulmasını isterken, yine bütün yapıyı eleştiriye tabi tutarken, aslında bu endişelerle hareket ettim, yoksa yirmiüç şehit vermişiz diye değil. Bu sadece bir vesile oldu. Haftanın ve Xan Kûrkê pratiği böyle ortaya çıktı diye bunları söylemiyorum. Bunlar da bir vesiledir. Ben işin özünü ilgilieniyorum ve herkes işin özünü biraz görsün, diyorum. Bu kadar rapor okudum. Hepsini tahrip raporu, hepsi işlerle oynama raporudur. Haklı haksız her şey birbirinin içine girmiştir. Bu kadar karıştırmayı ancak kontralar yapabilir. Görevine, yetkisine sahip çıkma yoktur, birbirini güçlendirme yoktur. Neredeyse herkes herkesi suçluyor. Bu tutumla 1993'ü nasıl kazanacağız? Düşman bile istese, bize bu

bu bebeklikten ne zaman kurtulacaksınız? Haydi bunlar toydur, üzerine gitmeyelim, diyelim. Peki, bu toyluk daha ne zamana kadar devam edecek? Demagoji ve aydın üslubunu tutturmuş gidiyorlar. Bunlar bu kadar acımasız gerçekleri yaşadılar. Peki, ne zaman gerçekçi olacaklar? Hayat bunları hiç mi eğitmiyor? Açık ki, kendilerini bıraksak kendi sonlarını getirecekler. Bu tutumun kendine saygıyla da ilgisi yoktur. Öyle yönetimler oluşmuş ki, burada tüylerim diken diken oluyor. Demagoji ve birbirini düşürme had safhadadır. Birliklerin eğitimi ve yönetimi sorunu akıllarından bile geçmiyor.

Ben buradan zorbela oraya birkaç kişiyi ulaştırıyorum. Onlar her gün birkaç tanesini harcıyorlar. Bunu da "Kimi dondu, kimi emir dinlemedi, kimi köye gitti ve çıkamadı" gibi uyduruk gerekçelerle açıklıyorlar. Bunun yönetimlerle, bizim savaşım tarzımızla, geliştirme ve koruma tarzımızla ne alakası vardır? Günler ve aylarca oturdukları yerde oturuyorlar. Ondan sonra da "Daraldım, tasarrufçu çıktım"

kadar tahrikle ve provokatörce zarar verebilir mi? Ama bazıları ısrarla kendi yetmezlikleri ve ilginç kişilik tavırlarıyla değme provokatörlerden daha fazla zararlar veriyorlar. Size, bu konuştuklarımın gereklerini hiç olmazsa bulduğunuz alanlarda uygulayın, diyorum.

Ben gerçekten politika yapıyorum ve bütün yaşamımı buna göre ayarlamışım. Peki, bu arkadaşlar neden anlamıyorlar? Haydi, 1980 öncesinde bebektiler diyelim; ama 1985'e kadar böyle, 1990'a kadar böyle kaldılar. Savaşı bu kadar yaşadınız; hepiniz otuz-kırk yaşına kadar geldiniz. Peki,

diyorlar. Bunlar kimdir? Bunlar neden hala karşımda duruyorlar? Bize bağlı komutanlar bunları neden saflarda tutuyorlar? Neden eğitmiyorlar? Bunların kafaları gerekirse kayalara vurula vurula yumuşatılır. Ya anlayacaklar, ya da yerin dibine girecekler. Bunun başka çaresi yoktur.

Bilemiyorum, tek tek her kişiye kadar da değerlendirme yapabilirim. Ama sizleri bu halinizle bıraksak, nerede duracağınız, ne yapacağınız belli olmaz. Kimi intiharvari bir duruma yatar, kimi kaçışı incelttikçe inceltir, kimi Güney'i sağa yatırır, kimi Kuzey'i daha kötü yatırır. Sonuç Kürdün eski

hikayesi olur: Kürt Memet nöbete; Kürt ne bilir bayramı, laklak içer ayrı- nı... Sonuç işte bu hikayeye dönü- şür.

Biz bir önderlik sanatını geliştirmek istedik, bir savaş sanatını geliştirmek istedik. Bunun başına getirmedikleri hiçbir bela kalmadı, oynamadıkları hiç- bir yanı kalmadı. Nereye el atacağımı bilemiyorum. Arkadaşlar beni şaşkın bir durumla karşı karşıya bıraktılar. Davranışları düzeltmek için üsluba ka- dar katkılar sundum. Bayanlar geldi. İlişkilerin kabul edilen özüne inmek için, neredeyse kendimi parçaladım. Kendimi öyle bir hale soktum ki, ben bile şaşıyorum. Günlerce ilişki böyle olur, kadın-erkek ilişkisi böyle olur, sevgiye giden yol böyle olur, diyo- rum. Neredeyse aile eğitimi vere- ceğim. Neredeyse kendilerine ilişki eğitimi vereceğim, hem de tek tek. Çarpıklaşıyorlar. Kimi hayvanca yak- laşımı, kimi haince yaklaşımı daya- tıyor. Velhasıl boşa çıkarmanın ve düşmana hizmet etmenin binbir biçi- miyle dolu yaklaşımlar geliştiriyorlar. Böyle olmaz. Mademki özgürlük isti- yorsunuz, mademki dağa çıktınız ve birlikte savaş istiyorsunuz, o zaman bizim yaşam tarzımıza göre kalacak- sınız. İşte gördük, sığınağa giriyorlar, her türlü kabul edilmez ilişkiyi ya- şıyorlar. Bazıları cezalandındı. Eğer kadın doğru tutuma dayanmıyorsa, gerillada ne anıyor? Gerilla kadına doğ- ru yaklaşım gücü gösteremiyorsa, ka- dını neden orada bulunduruyor? İlkel milliyetçi KDP güçleri, savaş öncesi ve sonrasında yaptıkları propaganda da, "yakalasaydık, hepsini alacaktık" diyorlar. Tabii bu tehlike vardı. Ma- demki bana dayanarak oraya gittiniz, benim istediğim gibi savaşarak ba- yanlarla oraya gidilebilirdi. Ben bunla- nı bin defa söylemedim mi?

Kadın-erkek ilişkileri istiyorlar. Ben de bu ilişkileri biraz geliştirmeye ça- lışıyorum. Son zamanlarda çirkinlikle- re karşı neredeyse estetik dersleri vereceğim. İlişkileri düşürüyor, dedi- koduya boğuyorlar. Tamam, ilişki ol- masın demiyorum. Sevgi de olmasın demedim, ama bunun doğru yolunu da koydum. Hiçbiri doğru yola ya- naşmıyor. Birbirlerine zarar verip ka- çıyorlar. Evet, parti tarihimiz bu örnek- lerle doludur. Geçen gün birisinin du- rumunu ortaya koydum. Gayri meşru ilişkileri olmuş, bu yüzden kaçmışlar. Doğru biçimi yakalasana be adam!

İlle partiyi boşa çıkarmak için mi ilişki geliştireceksiniz? Bu, namussuzların tavrı değil midir? Sev, ilişki de geliştir, ama bu ilişki vatan için olsun. Düş- man kadın gönderiyor; "Kürt erkeği kadına şöyle düşkündür, git yöneti- ciyi düşür" diyor. Ben, birbirinizi sev- meyin, demiyorum. Fakat sizde biraz vatan sevgisi ve parti onuru varsa, bu sevgi ona hizmet etsin. Yani neredey- se bütün ilişkileri birer suçlu ilişki du- rumuna getireceksiniz.

Bir de "Ağalık teşkil etmiş. Ne ya- pacağız" diyorsunuz. Ben daha ne ya- payım? Neredeyse bana evlilik tören- leri düzenlettireceksiniz. Bir devrimci bu kadar düşmez. Kaldı ki, bunları bu temel çözümlemelerde çok açıkça geliştirdim. Sen ülkeyi fethetmeye kalkmışsın. Sen ülke aşkına, insanlık onuru adına ayağa kalkmışsın. Bu savaşta geri ve ilkel ilişkiye yer var mı? Sen sevginin en büyüğüne ulaş- mak için ayağa kalkmışsın. Birbirini düşürmeye gerek var mı? Sen iliş- kilerin bin yıllık köhnemiş biçimlerini yerle bir etmek için ayağa kalkmışsın. İlişkileri bu kadar güdükleştirme ve anlamsızlaştırmanın yeri var mı? Say- gı ve sevgi yerle bir edilmiş, öldürül- müş. Sen onu diriltmek için yola çı- kıyorsun. Bu kadar saygısızlık ve sev- gisizliğe yer var mı? Aslında ben bü- tün bunları çözümledim. Fakat ilgile- nen kim? "Parti Önderliği acaba ne demek istiyor? Acaba Parti Önderliği bize ne der?" diye sorun. Artık bizi anlamaya çalışın. Düşünen ve ince- leyen yoktur. Ben ne yapayım? Kürtle- rin sanat akademisi, sanat okulları yok ki orada öğrenesiniz ve size öğreteyim. Bizim okulumuz devrim okuludur. Neredeyse her şeylerini ba- na sağlattıracağız. Yine de kötüsü biz olacağız. Kurdukları ilişkiler kaçış ve ihanetten başka neye hizmet etti ki? Tabii özgür ilişki kurmak güç işidir, özgürlük olayını çözümleme işidir. Sevmek savaşmayı bilmekle özdeş bir iştir. Başka bir deyişle namuslu ilişki geliştirmek, ülkesini biraz özgür- leştirmek ve halkını biraz özgürlüğe yaklaştırmakla bağlantılı bir iştir.

Sorun yalnız bu da değildir. Aydın özellikleriyle köylü özellikleri çatış- yormuş! Bu konuda az mı konuştuk? Aydın özellikleriyle köylü özellikleri ne- den çatışsın? Köylü cahildir, kendisi- nin teorik aydınlanmaya ihtiyacı var- dır. Aydın ona bunu biraz verebilir. Yine aydın fiziksel yönden veya bir

bütün olarak araziye biraz zayıf giriş yapıyor. Köylü de onun bazı zorlukla- rını kaldırabilir. Böylece mükemmel bir uyum teşkil edebilirler. Bilmem kuzeyli-güneyli çelişmesi geliştiriyor- lar. Yalnız kuzeyliler ile güneyliler de değil, her eyaletin ve her bölgenin in- sanları birbirlerini tanımaya ve birbir- leriyle bütünleşmeye muhtaçtır. Ne diye kuzey kültürü, güney kültürü ve- ya düşmanın körüklediği o yüzyılların ayrılıkları esas alınsın? Neden bunlar çatışma nedenine dönüştürülsün? Bu- na gerek var mı? Tam tersine, yurtse- verliğin birinci ilkesi bu değil midir? Yurtseverliğin en temel ilkesi, düş- manın yüzyıllardan beri yapay olarak körüklediği ve paramparça ettiği ül- kemizi ve kültürümüzü yurtseverlik temelinde bir araya getirmek değil midir? Yani PKK'nin ilk dersi birleş- tirme değil midir? Biz PKK ve Kürdis- tan gerçekliği üzerinde, Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü temelinde bir araya gelmedik mi? Böylece birbi- rimizi tanımadık mı? Gerçek olan bu değil miydi? Peki, o zaman neden bu tür ayrımlara gidiliyor? Bu kimin politi- kasıdır, kime hizmet ediyor? Bunu PKK içerisinde sürdürmekle PKK'li ol- manın ne ilgisi vardır?

Açık ki biz PKK gerçekliği temelinde bir araya geldik. Ancak bu temel- de birbirimizi tanıyabilir ve birlikte yü- rürebiliriz. Bunun dışında birbirimizi tanımayız, birbirimizle yürüyemeyiz, birbirimize düşmanız. Bu bilinmiyor mu? Neden bu habire dayatılıyor? "Kültürel farklılıklarımız var; Başörlular şöyle yapıyor, Bakörlular şöyle davra- nıyor" deniliyor. Parti içinde bu cüm- leleri kimler kullanabilir?

Diğer birçok özellikleriyle, nere- deyse ilköğretim çocuklarına ders verir gibi, beni çözümlemeye itiyorlar. Ben aslında her şeyi yeterince aydınlat- tım. Örneğin komutan kimdir, nasıl oluşur, asker kimdir, nasıl ele alınır gibi konularda az mı çözümleme var? Komutanlık üzerinde kendi raporla- rında koydukları şeyler vardır. Bunu yapanlar ya defolup gitsinler, ya da çözümlemelerin ruhuna bakarak ken- dilerini biraz gereken değişikliğe uğ- ratsınlar. Benim verdiğim olanaklar üzerinde, böylesi bir komutanlık bir yana, sıradan bir savaşçılık bile yapı- lamaz. Halkın nasıl hizmet ettiğini görüyorsunuz. Milislerin nasıl hizmet ettiklerini de görüyorsunuz. Bu ukala- lık artık terk edilsin. Öyle komutanlar

var ki, aslında hepsinin şimdi kurşuna dizilmesi gerekiyor. Biz düşmana hizmet etmesin diye üzerine gitmiyoruz. Ama düşman karşısında zorlanmayalım diye de, zor dönemimizi fırsat bilerek, kimse kendi yetmezliğini bize dayatmasın.

Son yılların en önemli zaafından biri de partinin öncülük düzeyindeki büyük itibar üzerinde oynamaktır, artan savaş ve ordu olanakları üzerinde oynamaktır. Komutanların ezici çoğunluğu bu çirkin sanatı seçti. Bu aslında onların en tehlikeli ve en oportünist yönleridir. Benim halimi görüyorsunuz. Benim her türlü yaşam olanağım var. Ama ben bunları nasıl değerlendiriyorum? Sağlık açısından veya oldukça yoğunlaşmaktan ötürü benim durumum eskisinden daha kötüdür; nefes alamaz durumda olduğumu görüyorsunuz. Ben kendimi yere atıyor muyum? Olanaklarım var diyerek, bunların üstüne yatıyor muyum? Eski sağlığım, eski nefes alma olanağım da yoktur. Bütün bunları çok iyi biliyorsunuz.

Öyle ki, sizler 1992'de kamyonu uçuruma doğru yuvarlıyordunuz. Ben bunu durdurmak için böyle davrandım. Peki, bu komutanlar -yoksa bu şoförler mi diyelim- neden hala kendilerine gelemiyorlar? Ben arkanızdan binbir halatla sizi çekiyorum ki, uçuruma yuvarlanmayasınız. Kırk tane takoz koyuyorum ki, bu araba toslamasın. Peki, ya bu komutanlar, bu şoförler ne yapıyorlar? İnsan biraz anlayışlı olmalıdır. Bunlar ille arabayı devireceklerini söylüyorlar. Zaten kimisi intihar etmek durumunda, kimisi kendini yere atarak kurtulmak -ki bu olanaksızdır- peşinde, diğerleri de panik içindedir. Durum bu değil midir? Zaman zaman içine girilen kritik süreçler bunu göstermiyor mu? Yine arabayı uçuruma yuvarlanmaktan veya kayaya toslamaktan gerçekten biz alıkoymadık mı? Göreve gelmeyecekler, çünkü yığılıklarına laf ettirmek akıllarına gelmeyecek; hiçbirinde bulunduğu durum gerçekçi değerdendir. Tabii suçu birbirlerinin üzerine yığmakta ustalasmışlar. Ben, birbirinize eleştiri yapmayın, demiyorum. Eleştiri yapın, ama bu eleştirilerden herkesin çıkaracağı sonuçlar vardır.

Aslında yıllar kötü kullanıldı. Bir örgüt olayına nasıl yaklaşılır? Bir toplantı olayına nasıl yaklaşılır? Gerçekten bun-

lar dahiyane bir yaklaşım mı istiyor? Geçen yıl Botan'da doğru dürüst bir toplantı bile yapılmamıştır. Her biri benden daha fazla olanaklar üzerinde oynama gücünü kendisinde görmüştür. Olanakları kullanabilseler gam yemeyeceğim. Burunlarından kıl aldırmanın şefliğini yaptılar. Karargah adına hareket edenler ne yaptılar? Cudi'de, Gabar'da, Bestler'de bireysel tasarruflar, durdurmalar ve tutuculuklar sergilediler. Şimdi bunlar kendi suçlarını görmezlerse, artık ben ne yapayım?

Daha önce de söyledim: Bundan

"...Öyle ki, sizler 1992'de kamyonu uçuruma doğru yuvarlıyordunuz.

Ben bunu durdurmak için böyle davrandım.

Peki, bu komutanlar

-yoksa bu şoförler

mi diyelim- neden

hala kendilerine

gelemiyorlar? Ben

arkanızdan binbir

halatla sizi çekiyorum

ki, uçuruma

yuvarlanmayasınız.

Kırk tane takoz

koyuyorum ki, bu araba

toslamasın..."

sonra yargılamada verilecek ceza idamdır. Geçmiş suçlar da vardır. En ufak bir endişeye kapılmadan yürütüyorum. Yargılamanın sonuçlarına ilişkin yaklaşımı tekrarladım. Söz veriyorlar; "Düzeleceğiz, gerekeni yapacağız" diyorlar. Ama pratiklerine baktığınızda, eski köylü ve aydın kurnazlıklarını derinleştirdiklerini görüyorsunuz. Ben yine söylüyorum: Bu arkadaşlar savaşmak zorunda değildir. Zaten yol açıktır; TC ve KDP'ye giden gidendir. Ama şimdi bir ayarlama durumu var. "Biz böyle yapmayalım, bu ümüme şanıma yakışmaz. Parti Önderliği arabayı devirmemek için nasıl olsa her şeyini ortaya koyuyor. Biz yine şoför mahallinde kalalım. O bir yola sokar. Biz de yine paşa keyfimizce gideriz" demeyin. Diğerleri de "Kamyon iyi gidiyor, hedefe doğru ulaşırsınız" demesinler. Bırakmam halinde

kamyonu nasıl uçuruma yuvarlayacaklarını iyi biliyorum. Kendimi yaşatmakla aslında en büyük olanağı sunuyorum. Güney'de kalınıyorsa, bunu ayarlayan benim. Kuzey'de kalınıyorsa, bunu ben ayarlamışım. Hem teorik hem de pratik olarak bu böyledir.

Peki, kim bunu böyle anlıyor? Anlasalardı, bu yaramaz kişilikler bu kadar etkili olur muydu? İster ikinci, ister üçüncü dereceden olsun, hiç fark etmez; benden komutanlık istiyorlarsa, bu arkadaşlar neden bunun terbiyesini almıyorlar? Bir takım komutanlığı çok önemli bir olaydır. Ben burada birkaç kişiyle iş yapıyorum, ama mükemmel yapıyorum. Evi temiz tutuyorum, toz kondurtmuyorum, yemeği zamanında hazırlattırıyorum. Burası da bir manga komutanlığıdır. Eğitiyorum, günde on saat eğitim veriyorum. Doğru değil mi? Kendiniz görüyorsunuz, her şey gözlerinizin önünde olup bitiyor. Bir manga yönetimi için benim buradaki komutanlığımın yeterli olduğunu görüyorsunuz. Peki, o diğer büyük komutanlar ne yapıyorlar? Zaten mangayı yeterli gören var mı? Herkes kendisine alay komutanlığını layık görüyor. Alay komutanı böyle mi olur? Tabii şu anda Botan'da tugay düzeyinde bir güç var. Botan'da tugay düzeyinde rol oynamaları gerekiyor. Ama tugay komutanlığı nasıl çalışır? Tugay komutanlığının hareket kısmı, istihbarat kısmı, lojistik, eğitim ve planlama kısmı, bir bütün olarak kurmayı, hareket biçimi ve işbölümü nasıl ayarlanır? Bunu düşünen var mı? Yoktur.

Ana karargah işte bu konuda dört kişi için kamp geliştiriyor. Tugay komutanlığının görevi bu mudur? Tabii ben bunu söylerken, onlar gülümseyecekler; "Biz bunu kendi aramızda hallederiz" diyecekler. Peki, bu kadar dar yaklaşımları ne zaman aşacaklar? Evet, sözümona orada tugay komutanısın. Ama tugay komutanı günlük olarak müthiş bir adamdır. Düşüncesi ve pratiği müthiştir. Eminim ki, karargah adı altında günlük olarak yürütülen faaliyetlerde sonuna kadar dedikodu, incir çekirdeğini doldurmayan sorunlarla kendini oyalama, yüzeysellik ve hafiflik vardır. Bize yazdıkları şeylerde dişe dokunur bir şey yoktur. Kendi aralarında her türlü ucuz değerlendirmelerle zamanı boşa geçiriyorlar. Tugay komutanı, ana karargah ko-

mutanı böyle mi yaşar? Ben burada bir çırpıda işin esasına ilişkin olarak onlara açıklamalar yapacağım; onlar yanına yaklaşmayacaklar! Ana karargah, bölge karargahı bu mudur?

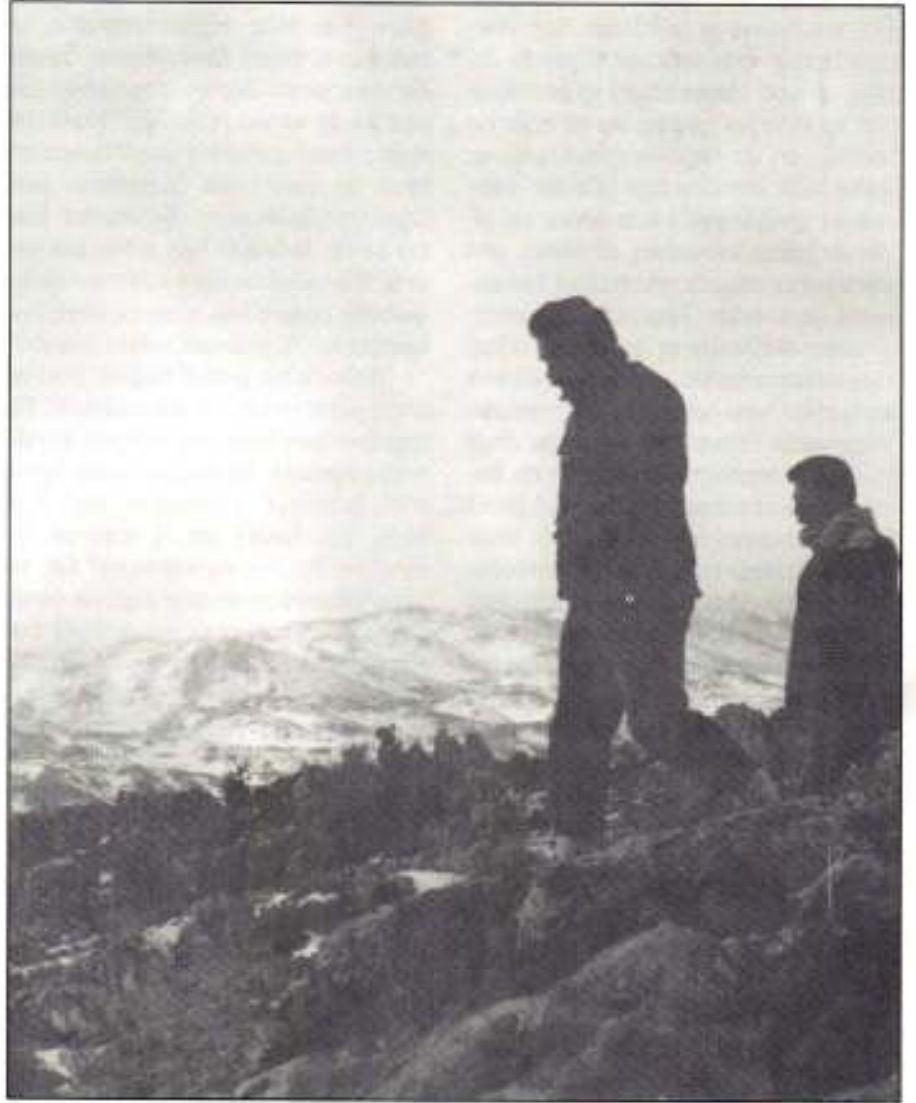
Sen bir köylüyle asgari de olsa ilgilenmeyeceksin, en yetmez olanları başa geçireceksin, böylece savaşı ve orduyu boşa çıkaracaksın. Ondan sonra da bana "Otobüsü durdur, uçuruma gidiyoruz" diyerek, kıyameti kopturacaksın. Bunlar doğru şeyler değildir. Hiç kimse alınmasın. Hepinizi gerçeklere saygılı olmaya, bu hafiflik ve yüzeysellikten vazgeçmeye davet ediyorum. Yaptığım son derece açıktır. Ben her zaman her şeye gerçekçi yaklaştım. Kimler bu savaşa ve bu partiye göre değillerse gitsinler. Zaten bazıları gidiyor. Bu kadar şehitlere ve parti çizgisine bağlılıktan söz ediyorsunuz. Öyleyse bu bağlılığı biraz kanıtlamalısınız. Sözde önderliğe bağlılarmış, önce biraz bize saygılı olmasını bilmelisiniz. "Mutlaka kendimizi konuşturacağız" diyorsanız, gidin kendinizi nerede konuşturursanız konuşturun. Ama bunu parti içinde yapmazsınız.

Biz sizi ucuz kullanmıyoruz ki, siz de bizi o kadar ucuz harcayasınız ve boşa çıkartasınız. Merkezimiz son raporlarda, "Biz Parti Önderliği'ni boşa çıkarıyoruz" diyor. Sizin göreviniz Parti Önderliği'ni boşa çıkarmak mıdır? Bütün o sözümona etkili komutanların ve merkezin işleri güçleri birkaç yıldır beni boşa çıkarmaktır. Peki, bu düşmanın işi değil midir? Daha sonra da "Vay yetmezliğimiz, vay gaffletimiz" diyorsunuz. Peki, yetmezliğin ve gaffletin bu savaşta yeri var mıdır? Kaldı ki, ben sizi boşa mı çıkardım? Size bu kadar güç verdim, onur ve şeref bahsettim. Neden hala layık olamıyorsunuz? En zor durumda olan ben değil miyim? Sıradan bir insan bile bizim halimize bakıp iliklerine kadar titriyor ve iliklerine kadar saygılı oluyor, komutanlarımız bizi boşa çıkartmaktan başka ne yapıyorlar?

Aslında zorlanmışsınız, doğru dürist kendinizi yaşayamamışsınız. San ki benden intikam alıyorsunuz. Benim bu temelde sizi zorladığım doğrudur. Belki bireysel birçok yaşam hakkınız olabilirdi. Bu olanağı size vermemekle veya sizi parti çizgisinde tutmak için yoğun çaba harcamakla, aslında sizi arzuladığınız gençlik yıllarınızı bireysel temelde kullanma hakkınızdan

alıyordum, buna olanak vermedim. (Zaten emperyalizm, Avrupa ve TC de bunu söylüyor.) Şimdi bunu bana karşı intikama dönüştürmenin ince biçimlerine giriyorsunuz. Aslında işin özü budur. Bence sağcılık ve reformizm bile ileri bir yaklaşımdır. Dahası arkadaşlar intikam alıyorlar. Zaten Ma arkadaşımız bunu açıkça söylemişti.

leri düşmanın bile saygı göstereceği konuma getirmişiz. O halde hala bu intikamcılık nedir? Neden hala boşa çıkarma işine devam ediyorsunuz? Bunu yapmayın, diyoruz. Aslında bazıları bunu eskiden yaşamışlar, şimdi gurur sorunu yapıyorlar. Bu adı geçen komutanlarımız yıllardır çok zorlanmışlar; intikamcı veya boşa çıkarmacı

Diğerleri de buna benzer bir tepki duyuyorlar. Şu anda savaşçıların durumu da böyledir. Onlar da aslında bireycilik yapmak için geldiler. Baktılar ki bunlar PKK'de yoktur, şu anda herkes taktik ve önderlik gerçeğiyle oynadıkça oynuyor. Yani "Sen bizi böyle yaşatacaksın, biz de seni böyle boşa çıkartırız" diyorsunuz.

Ben kötü yapmadığımı eminim. Ulus için, insanlık için, ihanetli tarihmize bir cevap vermek için, biraz daha onura ve şerefe yaklaştırmak için bunları yaptığımı eminim. Kaldı ki şahadetler çizgisi bunu kanıtlıyor. Halkımız artık bunu onaylamıştır. Siz-

bir havaya girmişler. Şimdi bunu aşmanın olanakları vardır. İntikam almaya ve bizi boşa çıkarmaya da gerek yoktur. Çok rahat, çok onurlu ve şerefli bir biçimde yoldaşça içinden çıkabilirler, ama içine düştükleri eski durumu itiraf etmekten çekiniyorlar. İşin özü budur. İtiraf ederlerse, suçları ortaya çıkacaktır. Suçları karşılama gücünü de gösteremiyorlar. Bunun için bu suçların üzerine yatıyor, inceltikçe inceltiyorlar. Bu da çok tehlikeli bir yaklaşımdır. Eskinin o sahte kişiliğini itiraf edip yerle bir edeceklerine, daha ince bir tarzda yaşatmaya çalışıyorlar. Bu, en değme düşman

tavrından daha tehlikelidir. Bunu bırakın, diyorum.

Bu kişilik kendini bir kez daha inceltirek, 1993 yılını da mahvedebilir endişesindeyim. Bu hastalık çok tehlikeli bir biçimde savaşçılarda da gelişiyor. Yani bir vermeden on almak istiyorlar. Çok tehlikeli bir yarış var. Birbirinden hesap istemek ve birbirini boşa çıkarmak, neredeyse parti içi bir politika haline getirilmiştir. Raporlardan bunlar çok açık bir biçimde ortaya çıkıyor. Herkes parti içi politikayı "En az eyleme yaklaş, en az eğitime yaklaş, en az örgütlenmeye yaklaş; daha fazla komutanlığa göz dik" biçiminde geliştiriyor. Hızla takım ve giderek bölük komutanı olmanın, ana karargaha ucuzca oturmanın hesaplarını yapıyorlar. Raporlar bu yaklaşımların etkileriyle doludur. Bu en sağ bir yaklaşımdır. Bu, en az çabayla hak etmediği şeyi gaspetmek, hırsızlık yapmaktır. Provokatörler böyle değil miydi? Onların içteki uzantıları da bunu defalarca kanıtlamadılar mı? Şimdi bu yaklaşımlar onların kalıntısı anlamına gelmiyor mu? Bu, PKK'nin fedakarlık ve öncülük ruhuyla, yani olumlu temelde değerleri yakalama ruhuyla ne kadar ilişkilidir? Bizde yarış olmasın, demiyorum. Yetkiye ve göreve hücum etmeyelim, demiyorum. Ama bu işler fethetme temelinde olmalıdır. PKK'nin geçmiş bütün tarihsel tecrübesi bunu kanıtlamıyor mu? O en büyük direnişi sergileyenler, parti onurunu kurtarmak için bunu yapmadılar mı? Ufak bir olanak elde etmek için hayatlarını ortaya koymadılar mı? Peki, şimdi bu yetki üzerine yatmak kabul edilebilir mi?

Yetki ya hiç kullanılmamakta, ya da her şeyin anahtarı olarak görülmektedir. Tabii parti ve önderlik gerçeğinin kavranmaması, onun küçük bir silahı olan yetki olayının da kavranmamasına yol açar. Dolayısıyla yetki halka, savaşçıya ve birliğe, genelde ise partiye karşı kullanılmakta ve adeta partinin canına okunmaktadır. Yetki sıfatı olmayanlar ise, yetkilerinin olmadığını söyleyerek köleliği seçmekte ve partiye sahip çıkmamaktadır. Sorumlu devrimciliğin gerekleri yerine getirilmemektedir. Bunlar düşman etkileridir.

Evet, intikam alınıyor, boşa çıkarılma var deniliyor. Bu hastalık neredeyse hepsine bulaşmıştır. Ben, bu hastalığı terk edin, diyorum. Bu, merkezi

düzeyden alt düzeylere kadar terk edilmesi gereken öldürücü ve bulaşıcı bir hastalıktır. Nasıl yaşarsanız yaşayın; ben çok savaşın demiyorum, müthiş örgütçülük yapın demiyorum, destan yazın demiyorum, ama kötülük de yapmayın diyorum. Hiçbir şeye gücünüz yetmiyorsa, saygılı bir şekilde yerinizde oturun. Başkalarını eğitemiyorsanız, kendinizi eğitin. Kendinizi eğitemiyorsanız ve baktınız ki zararlı oluyorsunuz, başka bir yere gidin. Bizden izin isteyin, biz size ev de tutarız. Yok, "Biz hem kalacağız, hem gerekeni yapmayacağız, hem de seni boşa çıkarmanın pratiğini sergileyeceğiz" diyorsunuz. Ben bu kadar laçkalığı hak eden biri miyim? Biz bu kadar karşı koymayı ve bu gericilik olayını hak ettik mi veya ben bunları böyle yutacak adam mıyım?

"Aslında biz yeterli değiliz. Sen bilinçli yaptığımızı mı sanıyorsun? Biz eskiden beri böyleyiz. Aslında kendimizle oynadık. Biraz da seninle oynamak istiyoruz" diyecekler. Ben Kürt halkı için hayırlı bir iş yapmak istiyorum. Neden oynuyorsun? Git, ne yapmak istiyorsan onu yap, ne oynamak istiyorsan onu oynat, ama benimle oynama. Ben hala halk için bazı dürüst ve iyi şeyler yapmaya çalışıyorum. "Biz yapamıyoruz, sen de yapamazsın" diyemezsiniz. Ben kendimi temiz tutmaya karar vermişim. Tabii bunlar siyasal anlamda söylüyorum. Bazen "Sapkınlar geldi, öldürelim mi?" diyorsunuz. Bence o sapkınlar fazla suç teşkil etmiyor. Örneğin, düşman polisi kullanmış, içimize atmış. Bir kadının düşürülmüşlüğü ciddi bir tehlike değildir. Çünkü yüz yıllardan beri alıştırılmıştır, çaresizdir, kabul etmiştir. Ya bu siyasal düşürülmüşlüğü ve sapkınlıklara ne demeli? Bu ondan daha tehlikeli değil mi? "Beş tanesini cezalandırmak istiyoruz. Ne yapalım?" diye sorular. Aynı işte budur. Tabii sapkınlıklarla tali düzeyde uğraşma işte budur. İyi, onları da yok et! Ama beyefendi, senin daha tecrübeli sapkınlıkların var. Onları nasıl gidereceğiz, onları nasıl cezalandıracağız? Bu sapkınlıklar bir ulusun kaderini yerle bir ediyor. Diğer sapkınlıklara fazla değer vermiyorum.

Bu kadar merkezi görevlerle sorumluysen, sen komutanlık ve savaşçılıkla bu kadar oynarsan, sıradan savaşçı da bu kadar oynarsa, ben na-

sıl önderlik yapacağım peki? Bir hal-kın umudunu ve onurunu nasıl temsil edeceğiz? Hepsinin raporunda da beni nasıl boşa çıkardıklarına dair açıklamalar var. Ben tek sözcükle size yetersiz kaldığıma ve size hizmet edemeyeceğime ilişkin bir rapor sundum mu? Altından çıkamıyorum, aman imdadıma yetişin, dedim mi? Ben her şeyi kendi beynim ve kendi ellerimle hazırladım mı? Hazırlayarak size sunmadım mı? Bende ağlayıp sızlama var mı? Sizi devrimde boşa çıkarma var mı? Daha iyi bir devrimci pratiğe sahip olmanız için, sıradan savaşçıya kadar hepinize bir yoldaştan beklenebilecek her yardımı vermedim mi? Hangi savaşçı silahsız ve teorisiz kaldı, hangisi dağa doğru dürüst ulaşamadı? Hepsi ulaştı. Belki beş on kayıp olmuştur, ama bu kayıplar yüzde biri bile bulmaz. Peki, siz bu tip yaklaşımlarınızla bize nasıl yaklaşım gösteriyorsunuz, neden bize böyle davranıyorsunuz? Terbiyesizseniz terbiyenizi alın, eğitimsizseniz eğitiminizi alın, korkak ve ahlaksızsanız saflarımızı terk edin.

Bence şimdi orada bize dayatılan şudur: "Kürt eski Kürttür, değişmemiştir. Toplumda nasıl yaşıyorsak, PKK içinde de öyle yaşayacağız." Aslında parti öncü güç olmaktan çıkarılmak isteniyor. Hogir-Metin pratiğinin dillere destan olduğunu biliyorsunuz. Yine Şener-Baran, Semir, Fatma, Şahin ve onlarca provokatör partiyi canavarca yok etmek istediler. Her türlü insanlık dışı yaklaşımla bizi boşa çıkarmaya çalıştılar. Yine o geri ve sağ özellikleri, sınıfsal etkileri, ağılık etkilerini ve kemalist etkileri saflarımızda yaydıkça yaydılar. Semir, "PKK'yi 1970'te nasıl ortaya çıktıysa, öyle top-rağa gömmek gerekir" diyordu. Bu bir slogandır. Bunlar aslında "PKK bir öncü olarak nasıl güçlü çıkmışsa, biz de tersini yapalım ve onu yerin dibine gömerek karşılık verelim" diyorlar. Bizim merkezimizin şu anki pratiği de objektif olarak aslında Semir'in komutası altındadır. "Savaşçıların dörtte üçünün kafası karışık; çoğu benim önlerine koyduğum tarzda partiyi bozup karıştırarak yaşamak istiyor" diyordu Semir. Şimdi de öyledir. Savaşçıların dörtte üçü Semir'in emrettiği tarzda bozgunculukla, işleri sağa sola yatırmakla ve bir türlü savaşa gelmemekle uğraşıyor.

Şener provokatörü de yine aynı

şeyleri yaptı. Ben burada herkesin güvenliğini, yiyip içme gereksinimini ve kimliğini sağlıyorum, diyordum. Ben bunlara sevgi göstermek de dahil en anlamlı biçimde yaklaştım. Ama Şener provokatörü evlilik vaatleriyle hepsini kendisine bağlıyor. Benim binbir emekle oluşturduğum yetkileri onlara gaspettiriyor ve ben iki üç yıldır onlarla uğraşıyorum. İnsan bu kadar düşer mi? Provokatör, 4. Kongre'de "Birkaç kişi var, bu birkaç kişi dışında hepsi etkimin altına girmiştir" diyordu. Bu aslında doğrudur. Provokatörler sizi böyle çantada keklik gibi görüyorlarsa, kendi üzerinizde gerçekçi durmalısınız. Bunlar beni bu kadar ucuzca boşa çıkarabileceklerine güveniyorlarsa, bu hepinizi düşündürmelidir. Bütün bunları söylerken, olumlu yönlerinizi asla gözardı etmiyorum. Hepinizin benden daha fedakar ve daha cesur olduğunuzu inkar etmiyorum. Fakat bütün bunlarla PKK çizgisi ve politika kurtarılmıyor. Yine bunlarla düşmana ve provokatörlere alet olmaktan kurtulamazsınız.

Önderlik apayrı bir olaydır. Önderlik yücelikler sanatı, bir yoğunlaşma ve pürdikkat kesilme sanatıdır. İşte biz bunu biraz geliştirmek ve şahsımızda temsil etmek istedik. Düşmanın kıskırttığı geri toplumsal özellikler, toplumumuzu içinden çıkılmaz bir hale getirmiştir. Şimdi de bu özellikler, merkezden en alt düzeye kadar PKK'ye adeta bir kimyasal silah gibi püskürtülüyor. Bu özellikler parti içine püskürtülüyor ve öldürüyor. Biz bunu çok öncesinden tespit ettiğimiz için, 1980'lerden beri, bu etkilerle savaşın ve onları boşa çıkarın, dedik. Kurtaran özgürlükçü yaklaşımı, ilişkiyi, teoriyi ve pratiği esas alın, dedik. Peki, tarih kimi doğruluyor? Tabii her gün bin defa bizi doğruluyor. Hiçbir arkadaş bütün bunlardan alınmasın. Ben de süreci iliklerime kadar yaşadım. Ama ben biraz akıllılık ettim. Bir dostun merhabasına bin saygıyla karşılık verdim. İliklerime kadar olumlu yaklaştım. Birisi bana bir yemek yedirdiğinde unutmadım ve bunun karşılığını vermeye çalıştım. Elime küçük bir silah geçtiğinde dünyalar benim oluyordu. Ama arkadaşlar şimdi bu tutumun sahibi olamıyorlar. Emirlerinde ordular var, sevmesini ve saymasını bile bilmiyorlar. Onurun ne olduğunun hiç farkında değiller.

Peki, bütün bunlar nereden kalma-

dır? İşte Kürdün eski hikayesi: "Biz bize benzeriz, biz adam olmayız, önderliğe ve partiye gelmeyiz" diyor sunuz. Ben hala PKK'yi korumaya, bir öncü örgüt olarak onu sürdürmeye çalışıyorum. PKK'yi kendinize benzetemezsiniz, diyorum. Dışımızda istediğiniz gibi yaşayabilirsiniz. Düşmanla her türlü uzlaşmanın içine de girebilirsiniz. Fakat parti içinde bu olmaz. Bu suçtur, diyorum. Gücünüz varsa

parti içinde kalın. Ama söylediğim çerçevede kalın. Ben önceden de size söyledim: Eğer böyle kendi tarzınızda savaşsanız, bu kadar parti ve taktik dışı kalırsanız, sizi vurabilirim, dedim. Bunun için tekrar uyanıyorum. Taktik dışılığı, parti dışılığı bu kadar yaşamayın; kural dışılığı ve olgun olmayan davranışları bu kadar dayatmayın. İstiyorsanız krallar gibi yaşayın, yeter ki PKK'ye yarasın. Yoksa kendinizi acımasızca zora sokun demiyorum. Partinin ölçülerini kaldırabilecek dürüstlüğü ve içtenliği göstermeniz yeterlidir. Aslında yanlış değerlendiriyorsunuz. Parti sizi bu kadar zora sokmak istemedi, siz kendinizi zora soktunuz. Parti, önderlik çözümlemelerinde, çok az çabayla da çok şeyin kurtarılabileceğini ortaya koymuştur. Siz layıkıyla yaklaşım gösteremediniz. Rahat yaşam dediniz, evlere kapandınız, karargahı köye çevirdiniz. Bunlar yanlış ve sonradan sizi zora soktu. Devrimci yaşam önceden planlanır. Böyle yapsaydınız ve gücünüz ölçüsünde hakkını verseydiniz,

bu sizi doğru yaşama götürürdü. Benim sizden istediğim budur.

Eğer keyfilik yapacağınızı söylüyorsanız, ben de partide keyfiyetlik olmaz, kolektivizm olur, diyorum. Ben nasıl iliklerime kadar sizi yaşıyorsam, siz de bizim temsil ettiğimiz gerçekleri yaşamak zorundasınız. Başka türlü bir yaşam ve davranış biçimi aklınıza geliyorsa, o zaman komuta alanını ve parti içi alanı terk edin. Bir sempati-

zan gibi yaşayın. Bu izni isteyin, ben de bu izni veririm. Yeter ki art niyetli olmayın, yeter ki giderken dağıtmayın. Saygılı bir sempati-zan gibi kalın. Size ev de tutalım. Bunlar da bir çözümdür. Ama ille de hem içte kalacağınızı ve hem de bozacağınızı söylüyorsanız, bu bir savaş ilanıdır, parti içi savaştır. Ben bu savaşta yenilgiyi henüz kabul etmemişim. En geri bütün öğelerimize karşı, siyasal ve askeri bütün yaşama karşı bu savaşı sürdürüyorum ve henüz yenildiğim anlamında teslim bayrağını kaldırarak boyun eğmiş değilim. Etkili de benim, yetkili de benim. Parti içi savaşı sürdürüyorum. Bu savaşın karşısında Parti Önderliği'ni esas alacağınızı söylüyorsanız, o zaman buyrun. "Biz Parti Önderliği'nin karşısında yer alacağız" diyorsanız, o zaman silahlarınızı iyi kuşanın. Yargılamadan geçiyorsanız da, af istiyorsanız da, bir şans tanımasını istiyorsanız da iyi kuşanın. Şansı veriyorum, ama bu şansla oynamayın. Oynarsanız bir gözyaşı bile dökmeden gidersiniz. Şansa layık olun, yapabileceklerinizi talep edin. Bir manga komutanlığı da büyük işler becerebilir. Kaldı ki, komutanlığın öyle büyüğü küçüğü olmaz. Önderlik önderliktir. Biz bunu istiyoruz. Parti dışılığı terk edin, ordu ve savaş dışılığını terk edin; doğru parti ve ordu yaşamına, direniş savaşımının kurallarına ve taktiklerine gelin, diyorum. Kurtuluş yolu budur, yücelik yolu budur, yaşam yolu da budur.

Görüyorsunuz ki, sorunları çok yönlü ele alabiliyor ve açıklığa kavuşturabiliyoruz. Doğrular da bellidir. Mev-

cut olanaklarla taktiği doğru dürüst oturtmak da rahatlıkla mümkündür. Herkesin fedakarlığı ve cesareti benimkinden daha fazla bunun için yeterlidir. O zaman bu doğruları esas alın, yürüyün ve kazanın diyorum. Ben şimdilik böyle sonuçlandırayım. Siz kendi aranızda tartışır ve raporlara da yansıtırsınız. Benim ki sadece bir katkıdır. Bana sorulabilecek hemen hemen bütün sorulara çözüm yollarıyla birlikte, bundan daha kapsamlı yaklaşımlar olamaz diye düşünüyorum. Birbirinizin üzerine doğru gidin ve birbirinizi doğru tutuma getirin. Belki benden daha fazla bu işin çilesine katlanıyorsunuz, ama yapılacak işlerin ne olduğunu da görüyorsunuz. İşlere doğru yaklaşımın ne denli önemli olduğunu görüyorsunuz. Sorun bireysel çabalarınız değildir, bunu asla yanlış değerlendirmeyin. Sorun bu gemiyi bir bütün olarak yürütmek, bu yapıyı bir bütün olarak çalıştırmaktır. Her partinin buna ilişkin görevleri vardır. Yoksa birey olarak hepiniz cehennemi çalışıyor ve yaşıyorsunuz. Sorun bu değildir. Sorunları yanlış koymayalım.

Aslında ben "1993'ün şehir pratikleri nasıl olur?" sorusuna bazı perspektifler getirmek istiyordum. Örneğin sık sık aklıma şu geliyor: Herhangi bir şehrin etrafını kuşatsanız, içine girerim. Bunu hemen hemen bütün eyaletlerde yapabilirim. Aslında düşman tugaylarına kadar bazı sızmalar ve kuşatmalar yapabiliriz. Çeşitli hareket taktikleriyle büyük darbeler planlanabilir. Buna değinecektim. Ama bu yapıyı böyle düzeltmeden, bunları ele almak biraz zordur. Gerekirse bu hedeflerin kapsamlı değerlendirmesini yapabiliriz. Hemen söyleyeyim: Birçok şehre girebilir, işgal de edebiliriz. Yine birçok yeri tutabiliriz. Yani eski hedefler bu yıl vurulabilir; toplu ve büyük birliklerle vurulabilir, küçük birliklerle de vurulabilir. Savaşın kalitesi son derece yükseltilebilir. Gerilla savaşı, hareketli savaş, hatta zaman zaman mevzi savaşı da yapılabilir. Bütün bunların çerçevesi de güzel oturabilir. Karargahlar bunu mükemmel bir tarzda yapabilirler. Bu onların görevidir. Bu planları yapabilirler. Örneğin Haftanin'de gösterilen direniş olumsuzluklarından arındırılarak Botan'da sürdürülebilir. Bunlar planlamaya dahil edilir ve uygulanırsa, bu kanımca Botan'da önemli sonuçlar

da yaratabilir. Haftanin'deki o saldırı ve savaşma ruhu uygulanırsa, Botan 1993'te özgürleşmeye götürülebilir.

Planlamalar kural değildir, sık sık gözden geçirilerek yanlışlıkları düzeltilir. Bunlar herkes için görevdir. Herkesin bu görevleri yerine getirmesini bekliyoruz. Ama öncelikle doğru tarzda partiye gelme, doğru ordulaşmaya gelme ve bunun sağlam kişiliği gerekiyor; savaşçı ve komutan kişiliği gerekiyor. Bunu sağlamadan,

yapılması gereken toplantıların gündemini gerçekçi ve zengin sorular ve çözüm yollarıyla karşılamamız içindir. Her düzeyde görev, yetki ve sorumluluklara doğru yaklaşım içindir. Hem yargılama gerekçesinin, hem de bu temelde taktik dahilinde yeniden görev elde etme şansına sahip olmanın ne anlama geldiğini belirtmek içindir.

Hemen hemen her düzeyde ve herkesin az çok yaşadığı ağır olumsuzluklar ve yetmezlikleri aşmak; doğrulara,

hangi kapsamlı plandan bahsedebiliriz? Kaldı ki şimdiye kadar birçok plan yaptık. Fakat ne kadar başarılıydı? Bu kez yapmak ve tam başarmak istiyoruz. Bu nedenle doğruyu, kazandıracak tutumu artık oturtalım diyorum. Bu parti kusursuz öncülük yapabilmelidir. Bu ordulaşma hiç olmazsa bundan sonra kendini kusursuz inşa etmeli ve kurumlaşmalıdır. Yapı savaşmak istediğinde, savaşmak isteyen kimse, o komutan olmalıdır. Bu oynama işine artık bir son vermeliyiz. Görev ve yetkiler asla rahatlatmak için değildir. Sorumluluklar müthiş çalışmak ve herkesi en verimli biçimde çalıştırmak içindir.

Bütün bu hususlar, başarılı bir 1993 pratiği için geliştirilmesi gereken perspektiflerdir. Konferans başta olmak üzere, her düzeyde ve sürekli

onun yaşam ve savaş tarzına ve temposuna ulaşmak için tek çıkış yoludur. Buna dürüstçe gelene şans verilir ve destek sunulur. Ama eğer taktik sapmalar ve taktiği boşa çıkartmalar daha da inceltilerek dayatılırsa, yine net olan parti yaşamı, savaş tarzı ve temposu muğlaklaştırılırsa, bunlara karşı partinin yıllardır geliştirdiği kararların uygulanması amansız olacaktır. Hiçbirinin bunu bir an bile unutmamasını ve gafil olmamasını diliyoruz.

Bütün bu öfkeli eleştirilerle birlikte, yine de hepinizin görev, yetki ve sorumluluklarına en anlamlı ve başarılı karşılığı vereceğine ilişkin inancımı belirtir, yoldaşca selam ve sevgilerimi sunarım.

Güney Savaşı

**her yönden halkımızın lehine sonuçlar vermiş
ve halkımızı zafere daha da yakınlaştırmıştır!**

Partimiz PKK, dünya devrim tarihinde eşine ender rastlanan bir gelişme kaydederek, Kürdistan halkını özgürlük ve bağımsızlığa her geçen gün daha fazla yakınlaştırmaktadır.

Kendi kimliğini dahi inkar eden ve düşürülen bir halk gerçeğinden kimliği, onuru, özgürlüğü için ölümüne direnenek savaşan bir halk gerçeğine ulaşılmıştır. Bugün halkımız topyekün ayağa kalkmış, devrim şiarıyla Kürdistan'ın kurtuluşunu bir gerçeklik haline getirmiştir. "Bitirdik, üstünü betonladık, yok ettik" denilen bir halkı yeniden diriltten, kaynağa dönüşünü sağlayan PKK hareketi çeşitli aşamalardan geçerek bugünlere geldi.

Başkan APO'nun "Kürdistan sömürgeci" belirlemesiyle ilk çıkışı, i-deolojik toparlanma ve mücadele dönemi, bu dönem içerisinde feodal aşiretçi, komplocu yapılar karşı verilen silahlı direniş pratiği, partimizin ilanı, 12 Eylül askeri darbesine karşı taktik olarak yurt dışına geri çekiliş, yine yurt dışındaki hazırlık süreci, ardından tekrar ülkeye dönüş hareketi ve halk savaşını başlatma... Sonrasında 15 Ağustos soylu atılımıyla silahlı direnişin dalga dalga tüm topluma yayılması, gerillanın giderek büyümesi ve gelişmesi... 1990'lara gelindiğinde halkımızın ayağa kalkması ve gerilla eylemlerinin ülkemizin her yanına yayılması, gerilla eylemleri ve serhildanların TC'yi her yönden darbelemesi... Bugünkü durumda ise serhildanlar silahlı halk ayaklanmasına ya da topyekün halk ayaklanmasına dönüştürülebilecek düzeye gelirken, gerilla savaşı da ordulaşma aşamasındadır. TC'nin Kürdistan'daki otoritesi halkımız tarafından tanınmayarak sıfırlanma durumuna gelmiştir. Bunun yerine halkımızın kendi otoritesini tesis edecek Ulusal Meclis,

Savaş Hükümeti gibi organların yaratılmasında ileri adımlar atılmış, mücadele devletleşme aşamasına ulaşmıştır.

Şüphesiz ki, 20 yılı aşkındır yaşanan bu gelişme ve büyüme kolay yaratılmamıştır. Başkan APO'nun öngörü, özveri ve bitmek tükenmek bilmeyen sonsuz emeği, binlerce şehit, davayı her koşul altında ölümüne savunma, zafere ve halkın özgür geleceğine olan sonsuz inanç ve yaratılan soylu direniş değerleri mücadelemizi bugünlere getirmiştir. Bugün ise Başkan APO'nun önderliğinde Kürdistan halkı zafere emin ve güvenli adımlarla ilerlemektedir.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi PKK öncülüğünde zafer yolunda hızla ilerlerken, faşist-sömürgeci TC ve emperyalist güçler de her şeylerini ortaya koyarak, tüm Ortadoğu'yu sarsacak olan bu devrimsel gelişmenin önünü kesmeye çalışıyorlar. Devrim ile karşı-devrim arasında askeri alandan siyasete, ekonomiden kültüre kadar yaşamın her alanında kıyasıya bir hesaplaşma yaşanıyor. Bu hesaplaşma partimizin ideolojik grup aşamasından, hatta Parti Önderliğimizin ilk çıkışından bu yana şiddetlenerek devam ediyor. Devrim ve karşı-devrimin doğası gereği bu süreçten sonra, savaşın daha da şiddetlenerek sürmesi kaçınılmazdır.

Emperyalist güçlerin ve sömürgeci-faşist TC'nin partimize ve onun önderliğindeki halkımıza karşı askeri zor ve imha temelinde, yaşamın bütün alanlarını ilgilendiren her şeyi özel savaşın emrine sokup, bütün bunları halka karşı kullanma ve kimi zaman da komplo amaçlı bazı haklar vererek mücadeleyi saptırma girişimleriyle sürdürdükleri karşı-devrimci savaş, son Güney Savaşı'yla en üst noktaya var-

dırılmıştır.

Güney Savaşı; gerek sağlanan dış desteğin ve iç gericiliğin askeri yönelimi, gerekse de partimize ve halkımıza karşı çeşitli komploların hayata geçirilmesi bakımından bugüne kadarki karşı-devrimci yönelimlerin en kapsamlısının adıdır. Bundan öncekiler nasıl partimiz tarafından boşa çıkarılmışsa, bu en kapsamlı yönelim de, atılan bir taktik adımla boşa çıkarılmıştır. Bu yönelimin nasıl boşa çıkarıldığını, emperyalizmin, iç gericiliğin ve bölge gericiliğinin ortak cephesinin hangi temelde nasıl geliştirildiğini, bunların böylesi bir savaşa girişmelerinin altındaki nedenlerini, tek tek ve ortak amaçlarını bilince çıkarmak bundan sonraki gelişmelerin yönünü kestirebilmek için her bakımdan gereklidir. Bunun için de, özellikle Güney Savaşı'nın nedenlerini, sonuçlarını ve bundan sonraki olası gelişmeleri doğru bir şekilde ortaya koymak için, Körfez Savaşı'ndan bugüne dünya, Ortadoğu, Türkiye ve Kürdistan'da PKK öncülüğünde yaşanan gelişmeleri çok iyi kavramak gerekmektedir. Şurası da açıktır ki, gelişmelerin hepsi birbiriyle bağlantılıdır. Ve birini kavramadan diğerini kavramak mümkün değildir.

Körfez Savaşı sonrasında ABD "yeni dünya düzeni" adı altında geliştirdiği politikalarını diğer emperyalist devletlerin de desteğini alarak hayata geçirmeye çalıştı. Reel sosyalizmin çözülüşü, ardından SSCB'nin dağılması ve Doğu Avrupa ülkelerinde yönetimlerin değişmesiyle birlikte Doğu-Batı kutuplaşması olarak bilenen NATO-Varşova Paktı arasındaki çelişki de ortadan kalktı. Bu yeni durum başta ABD olmak üzere emperyalizme önemli avantajlar sağladı. Reel sosyalizmin emperyalizm açısından teh-

dit ve tehlike olmaktan çıkmasıyla beraber, emperyalizm dünya üzerindeki egemenlik politikasına yeni biçimler vererek, onu tehdit eden ulusal kurtuluş hareketlerini ve tam olarak egemenliği altına alamadığı ülkeleri kesinlikle tasfiye etmeye veya boyun eğdirmeye yöneldi. Irak'ın bilinen tutarsız çıkışı bile emperyalizmi oldukça rahatsız etmiştir. Dolayısıyla tutarlı anti-emperyalist politikalara sahip olan güçler ise emperyalizmi sürekli ve ciddi bir düzeyde tehdit etmektedirler. Emperyalizme yönelen tüm tehditleri ortadan kaldırmak için ABD, kendi dışındaki emperyalist devletlerin tam desteğini alarak en azından şimdilik dünyanın tek hakim gücü haline geldi. Emperyalistlerin, dünya üzerindeki sömürü ve talanlarını fazla zorlukla karşılamaksızın devam ettirmeleri ve böylece kapitalist çarkın daha rahat dönmesi için, kendileri için tehdit durumunda olan ve boyun eğmeyen tek bir gücün dahi bırakılmaması yönünde ABD önderliğinde hemen "yeni dünya düzeni" politikası uygulamaya konuldu.

Buna göre bir yandan "yeni düzen" in önünde engel teşkil eden çelişkiler yumuşatılırken, diğer yandan da anti-emperyalist, halka dayalı bağımsız çözümleri dayatan güçler "terörist" olarak nitelendirilerek imha edileceklerdi. Yani ya ABD ve emperyalizmin egemenliğini kabul edip boyun eğeceksin, ya da yok edileceksin! Emperyalistler kesinlikle ara bir yol tanımıyorlardı. Bu temelde dünyanın birçok yerinde, özellikle de Latin Amerika'da rejime karşı mücadele eden çoğu örgüt silah bıraktı ve düzene kanallı oldu. Silahlı mücadeleden vazgeçip emperyalizme boyun eğen güçlerle sorun yoktu. Asıl sorun emperyalizmle uzlaşmaya yanaşmayan anti-emperyalist güçleriydi. Asıl sorun emperyalizme karşı çıkış yapabilecek ülkeleriydi. Bu ülke ve hareketlerin güçten düşürülseler bile, günün birinde tekrar kendilerine karşı bir çıkış yapabileceklerini hesaplayan emperyalizm, kendisi açısından hassas olan Ortadoğu gibi alanlarda bölge ülkelerini ve çeşitli güçlerini denetimlerinde tutmak için, bölge üzerinde adeta "Demoklesin Kılıcı" gibi duracak bir oluşumu da -eskisinden daha güçlü- harekete geçirmek gereğini duyuyordu. "Seçmeli caydırıcılık" adı verilen bu yöntemle göre, böl-

gede en fazla emperyalistlerin maşası olan ülke veya ülkeler seçilerek, egemenliklerini sarsan ülke ve güçlere karşı caydırıcılık rolü oynayacaklardı.

Bölgemiz Ortadoğu bağrında taşıdığı çelişkilerin devrimsel bir gelişmeye yol açabilecek olması, aynı zamanda bu çelişkilerin ABD ve emperyalizmin bir müttefiki İsrail ve onların uşağı olan Arap ülkelerinin büyük çoğunluğu arasında da yaşanmasının emperyalist egemenliğe zarar vereceğinden yeni düzen politikalarının uygulanmasında birincil derecede önemli bir alan olarak seçildi. Ve Körfez Savaşı'nın hemen sonrasında da uygulanmaya girildi.

Bu savaştan hemen sonra ABD'nin öncülüğünde Ortadoğu Banş Konferansı adı verilen toplantılar yapılarak Araplar ile İsrail "barıştırılmaya" çalışıldı. Ve aralarında çelişkiler yumuşatıldı. Böylece ABD'nin iki önemli dayanağı olan İsrail devleti ile Araplar, Ortadoğu halklarına karşı ortak kullanılma durumuna geldiler. Bunu da Filistin hareketini gittikçe sağa çekerek ve İsrail açısından tehlike olmaktan çıkararak yaptılar. Bu arada yine birçok örgüt emperyalizmle uzlaşma yolunu seçerek kendi kendisini tasfiye etti. İsrail ve dolayısıyla ABD egemenliğine karşı tehdit olan İran ve Suriye gibi ülkelerle uzlaşma sürecine girildi.

Ortadoğu'da emperyalizmin inisiyatifiyle bu gelişmeler yaşanırken, partimiz PKK kendisini reformize etmeyi amaçlayan her türden çabalara devrimci direnişi yükselterek cevap verdi. Kürdistan halkının ulusal bütünlüğünü sağlayan PKK'nin direniş mücadelesi aynı zamanda tüm Ortadoğu halkları için emperyalizme karşı mücadele ve direnme çağrısı da olmaktadır. Böylece emperyalizmin Ortadoğu'daki egemenliğine karşı Kürdistan halkını mücadeleye çeken, diğer halklara da mücadelenin yolunu, yöntemini gösteren hareketimiz tutarlı anti-emperyalist ve bilimsel sosyalist çizgisiyle, halkımızın desteğini de arkasına alınca emperyalizmin "yeni düzen" politikalarının yaşama geçirilmesinde en büyük engel durumuna gelmiştir. Böylelikle PKK emperyalizm açısından tasfiye edilmesi, edilemiyorsa darbelenmesi ve en azından engelleyici konumunun ortadan kaldırılması gereken büyük bir güç olma onuruna sahip olmuştur.

Emperyalistlerin PKK'ye karşı kabaran öfkeleri, "SSCB bile dağıldı, PKK'yi ayakta tutan nedir", "Dünyada kalan tek marksist-leninist örgüt" sözleriyle daha iyi anlaşılmaktadır. Yani emperyalizm SSCB ve Doğu Avrupa'yı çökertti, dünyanın birçok yerinde silahlı savaşım veren örgütleri düzene bağladı, fakat PKK çizgisinden ve devrimci direnişinden bir türlü ödün kopyamadı. Nitekim partimiz her geçen gün daha da gelişerek, Ortadoğu halklarının kurtuluşu ve umudu haline geliyor. Ortadoğu'da Kürdistan'a dayalı yeni bir Ekim Devrimi'ne öncülük ediyor. Bu nedenle emperyalistler, yeryüzünde sosyalizme karşı başlattıkları savaş, sosyalizmin son halkası dedikleri PKK'nin tasfiyesiyle tamamlamak ve sosyalizme karşı kesin zaferi sağlamak, sonuca gitmek istiyorlar.

Yıllarca PKK'nin tasfiyesi için TC'ye umut bağladılar. Bir gün, TC'nin hareketimizi tasfiye edeceğini sanarak her türlü imkan, fırsat ve yardımı TC'nin hizmetine sundular. Fakat partimiz öncülüğünde halkımızın gösterdiği kararlı direniş sonucu ulaşılan bugünkü aşamada, bırakalım TC'nin hareketimizi tasfiye etmesini, tersine kendisi Kürdistan'da ideolojik ve politik anlamda bitmiştir. Mevcut egemenliğini ise sadece çıplak askeri zor temelinde sağlamaktadır.

Halkımızın devletten kopuşu tüm hızıyla sürmektedir; birçok yerde bu kopuş tamamlanmıştır. Bu gerçeği bazen devlet yetkilileri de kabul etmek zorunda kalıyorlar. Örneğin Şırnak katliamından sonra valinin "Şırnak halkını kaybettik" şeklindeki sözleri bu gerçeğin bir itirafıdır. Halkımızın mücadele meydanlarında attığı "PKK halktır, halk biziz" vb. içerikteki sloganlar mücadelenin halklaştığının kanıtıdır. 1990 Newroz'uyla başlayan serhildanlar her geçen gün yaygınlaşmaktadır. Özellikle 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıldönümünde halkımız her türlü imha tehdidine, düşmanın silahına, tankına, topuna göğüs gerektirerek ilk kez bu kadar yaygın serhildanlara kalkmıştır. Halkımızın bu kararlı ve soylu direnişi Kürdistan'ın her tarafına yayılmış ve sömürgeci sürülerini çaresiz duruma düşürmüştür. Yaşanan serhildanlar silahlı halk ayaklanmasına giden yolu açmıştır.

Devletten kopan halkımızın ulusal kurtuluş savaşımız etrafında hızla ke-

netlenmesi, gerillaya olan katılımların çığ gibi büyümesine yol açmıştır. Gerilla savaşımız Kuzey Kürdistan'ın her tarafına yayılmış ve bu temelde savaş güçlenmiştir. Katılımlardaki artış, gerilla savaşının nitelik olarak gelişmesiyle birleşince, bugünkü durumda ordulaşma aşamasına gelinmiştir. 1992 yılı içerisinde, askeri alanda gerçekleştirilen eylemler, özellikle Şemdinli baskınlarında TC'ye tarihinin en büyük darbesinin vurulması sonucu, TC ordusunun savaş gücü felç edilmiştir. Askerleri savaştan kaçan Türk ordusu, Kürdistan'da gerillalarımızın büyük askeri birlikleri, taburları ortadan kaldırması sonucu her gün tasfiyeyi yaşamaktadır. Ordunun tasfiyesi adım adım devam etmektedir. TC siyasi anlamda Kürdistan'da zaten tükenmiştir. Askeri egemenliğinin de sarsılmasıyla halk iktidarına giden yol açılmıştır.

TC'nin otoritesinin hızla parçalanarak gerilemesi, halkımızın kendi otoritesini kurumlaştıracak adımları daha da hızlandırmasını beraberinde getirmiştir. Bu temelde Ulusal Meclis, Savaş Hükümeti gibi organlarımızın yaratılmasında ileri adımlar atılmıştır. Böylece devlet örgütlenmesi adım adım inşa edilerek, özgürlük ve bağımsızlığımız garanti altına alınacaktır. Kürt halkında yüzyılların yarattığı edilgen, pasif kişilik parçalanmış, halkımız kendi kaderi üzerinde kendisinden başka kimseye söz söyletirmeyecek düzeye gelmiştir.

Mücadelemizin Türkiye'de yansımaları ise, özel savaşın hizmetine sunulmasından dolayı artan ekonomik bunalım, enflasyonun önlenemeyen yükselişi ve yine siyasal, sosyal ve kültürel alanların bu savaşa göre yönlendirilmesi sonucu olarak halk kitlelerinin mevcut düzene karşı artan hoşnutsuzluğu ve tepkisidir. Halkın azgınca sömürülmesinden elde edilen kârlarla Kürdistan'daki özel savaş yürüten TC, Güney Savaşı'nda iki ay boyunca emeklilerin maaşlarını ödeyemez duruma düşmüştür. Sorunlarına düzen içi çözüm bulma umutları gittikçe yok oluşa doğru gitmektedir. Var olan siyasi partilerin hepsi kullanılmış ve çözüm gücü olmadıkları görülmüştür. Belki çözüm olur diye yeni tipleri öne çıkarmaya çalışmış, bu amaçla siyasi partiler sürekli bir bölünmeyi yaşamışlardır. Fakat yeni partilerin ve yeni tiplerin de

çözüm olmadıkları görülmüştür. Çünkü sorun mevcut sistemden kaynaklanmaktadır. Sistem içi parti ve kişileri değiştirme çabaları sorunu çözmemektedir. Kürdistan'daki mücadelemin ortaya çıkardığı bu gelişmeler sonucu Türk egemenleri artık yönetemez duruma düşmüşlerdir. Nitekim halka verecekleri hiçbir şeyleri kalmamıştır.

TC, yaşadığı bu bunalımı uluslararası alanlara yöneltme temelinde gidermek istemiş, fakat bu da sonuçsuz kalmıştır. Ortaasya'daki Türki Cumhuriyetler'le emperyalizm arasında köprü rolü oynamak istemiş, ama emperyalizm buna fırsat vermemiş, bu cumhuriyetlerle direkt kendisi ilişkili kurma yolunu seçmiştir. Yine bu cumhuriyetler, TC'nin sömürgeci emellerini anlamakta ve bu yüzden de temkinli davranarak onu fazla yanlarına yaklaştırmamaktadırlar. Ekonomisi çökmüş bir Türkiye ile kimse ticari ilişki geliştirmeye yanaşmamaktadır. Balkanlar'a açılma umudu, ABD'nin engellemesi sonucu Bosna Hersek sorunda aktif tavır alamamasından dolayı sonuçsuz kalmıştır. Dolayısıyla Kürdistan'da daralan egemenliğini Demirel'in "Adriyatik'ten Çin denizine kadar, kalbinde Türkiye olan bir Türk dünyası oluyor" şeklindeki sözleri temelinde Ortaasya ve Balkanlar'a yönelmekle genişletme çabaları, buralarda umduğunu bulamamasıyla boşa çıkmıştır.

Diğer taraftan emperyalizmin TC'ye verdiği destek de gün geçtikçe azalmaktadır. Sadece PKK'ye karşı olma temelinde sınırlı bir desteği söz konusudur. Bilindiği gibi NATO içerisinde Türkiye, Sovyet tehdidine göre konumlandırılmıştı. Sovyetler'i güneyden ve kuzeyden saracak olan Finlandiya, Norveç ve Türkiye gibi ülkelere büyük roller düşüyordu. NATO stratejisine göre olası bir savaşta Sovyet'lerle Türkiye güneyden, Norveç ve Finlandiya kuzeyden saldırırlar, böylece ilerlemesini engelleyeceklerdi. Bu amaçla Türkiye NATO ve ABD'den çok büyük miktarda askeri ve ekonomik yardım almaktaydı. Sovyetler'in dağılmasıyla stratejik önemi azalan TC, emperyalizmden çok daha az bir ekonomik yardımla yetinmek durumundadır. TC'nin ekonomik ve askeri desteği azaldığı gibi, siyasi desteği de azalmaktadır. SSCB'nin ve dolayısıyla reel sosyalizmin dağılmasıyla

dünyada kutuplaşmalar aşınmış, yumuşama sürecine girilmiştir. Bunun için emperyalizm TC'ye liberalleşmeyi dayatmakta, TC ise çağ dışı, baskıcı yönetiminde ısrar etmekte ve bu tutumuyla Avrupa'dan ve hatta ABD'den bile tecrit olmaya doğru giderek yalnızlaşmaktadır. Bu biçimiyle kendisini hiçbir ülkeye kabul ettirememektedir. Ortadoğu'da çok istediği halde "yeni düzen" politikaları içinde önder bir rol oynayamamaktadır. Zaten bu konumuyla bizzat kendisi istikrarsız bir yapı arzeden TC'nin, Ortadoğu'da istikrar ve denge unsuru olması kolay olmayacaktır. Ordusu Kürdistan'da her gün yenilgiyi yaşamakta, bu yenilmiş ordusuyla da caydırıcı bir güç haline gelememektedir. Yani onun jandarmalık rolü de sınırlanmıştır. Alışık olduğu askeri darbelerle bunalımını aşma yöntemini kullanması da imkansızdır. Ordusunun Kürdistan'da yenilgiyi yaşaması toplumda itibar kazanmasını engellediği gibi, dünyanın değişen yapısı da böyle bir yapının gelişmesine olanak tanımamaktadır. Çıkış yolu olarak seçtiği tüm kapılar böylece TC'nin yüzüne kapanmaktadır.

Diğer bir deyimle ulusal kurtuluş savaşımız TC'yi tarihinin en büyük bunalımıyla karşı karşıya getirdiği gibi, bunalımını aşma yöntemlerini de elinden alıyor, onun bu yönlü bütün çabalarını boşa çıkarıyor. Sonuç, bunalım üstüne bunalım... Bu da çöküşe doğru gitme aşamasının adı olmaktadır. İçeride mücadelemizin zorlaması, dışarıda da değişen dünya durumunun olumsuz sonuçlar vermesi ve bunu lehine çevirememesi karşısında TC, kurtuluş savaşımıza karşı daha kapsamlı yönelme gereğini duyuyor.

Öte yandan partimizin Güney'de kaydettiği gelişme temelinde Güney'deki iktidar boşluğunu doldurmaya aday olması emperyalizm, TC ve iç gericiliğin şimşeklerini üzerine çekmiştir. Nitekim PAK'ın kurulmasıyla birlikte Güney'de bağımsızlıkçı çizgi halk üzerinde hızla yayılmış ve destek bulmuştur. Güney halkı Kuzey'de yaşanan gelişmelere karşı duyarlı hale getirilmiş, birçok yerde Kuzey'de yaşanan katliamlara karşı protesto gösterileri düzenlenmiştir. Özellikle 1991-92 yılları Güney'de serhildanların yaşandığı yıllar olmuştur. Halkın inisiyatifini açığa çıkaran bu gelişmeler emperyalizmi oldukça tedirgin etmiştir. Güney'de yaşanan iktidar

boşluğunun PAK öncülüğünde halkın irade ve inisiyatifinin açığa çıkarılarak doldurulma durumuna gelmesi, ABD vd. emperyalist güçlerin Ortadoğu'yu diledikleri gibi şekillendirmelerinin önünde en büyük engeldir. Öte yandan PKK'nin Güney'de güçlenmesi ve halkın iradesini açığa çıkarması Kuzey devrimini güçlendireceğinden TC'yi de tedirgin etmektedir.

Bir Genelkurmay yetkilisi şöyle diyor: "Eğer PAK Güney'de kök salar ve gelişirse Kuzey'de de karşımızda engellenmesi çok zor olan büyük bir PKK çıkar." Demek ki, PKK'nin Güney Kürdistan'daki gelişimi TC ve emperyalizmi oldukça rahatsız ediyor. Yine iç gerici güçleri de rahatsız ediyor, çünkü PAK'ın artan etkinliği bu güçlerin konumlarının sarsılmasını da beraberinde getirmiştir. Artan devrimci propagandanın halk üzerindeki olumlu etkisinin ileride pratik desteğe dönüşeceği gerçeği iç gericiliğin tasfiyesini hızlandıracaktır.

Saddam'la çıkan savaşta kendilerini bırakıp kaçan ve sömürgecilere sığınmalarına yol açan bunlara, Güney halkı zaten alternatif olamadıkları için onay vermemektedir. PKK'nin artan etkinliğiyle alternatif olması, partimizi bunların gözünde hedef haline getirdi. Savaş öncesi PAK'lara ve yurtseverlere karşı giriştikleri tutuklama ve öldürme olayları yaygınca yaşanmıştır. Gerillalara giden yolları keserek yiyecek vd. erzanın gitmesi engellenmeye çalışılmıştır. Tüm bunlar partimizin Güney'deki gelişimine karşı alınan bir tavır anlamına gelmekte-

dir. Dolayısıyla PKK'nin Güney'de gösterdiği gelişimi engellemek TC, emperyalizm ve aynı zamanda iç gericilik açısından gerekli hale geliyordu.

Yaşanan gelişmeler yerli yerinde incelenirse savaşın gerçek nedeni de kendiliğinden açığa çıkar. PKK'nin her alanda kaydettiği büyüme ve gelişme beraberinde Güney'de devrimci etkinliğini arttırmış ve her türlü yöntem kullanılmasına rağmen durdurulamamıştır.

PKK'nin gelişimini hiçbir şekilde engelleyemeyen emperyalizm, TC ve iç gerici-leri yedeğine alarak mücadelemize karşı kullanma yoluna gitmiştir.

Emperyalist güçler halkları bölüp parçalayarak yönetmekte çok ustadırlar. Bugün halkımıza karşı, halkımızın bağımsız gelişimine karşı aynı yöntemi kullanarak sonuç almak istemektedirler. Özellikle tarihimizden çıkardığımız çok önemli dersler vardır. Her dö-

nemin egemen güçleri ve sonraları emperyalizm Kürt halkının gelişip güçlenmesi ve kendi kaderini eline almasını engellemek, Kürdistan üzerindeki egemenliklerini her koşulda devam ettirmek amacıyla halkımızı atomlarına kadar parçalamışlardır. Aşiretçi feodal egemen sınıfları satın alarak, onları halk üzerinde denetimlerini sağlamada araç olarak kullanmışlardır. Bugünkü iç gericiliğin konumu da budur. Emperyalizmin ve sömürgeci güçlerin halkımızı denetimlerinde tutmasında basit bir araç, basit bir işbirlikçi, basit bir kukla konumundadırlar.

Çünkü aşiretçi feodal sınıflardan

oluşan gericiliğin Kürt ve Kürdistan gerçeğine ilişkin etkili ve güçlü çözümleri yoktur. Amaçları Kürt halkını özgürleştirme ve bu temelde Kürt halkını eğitime ve örgütlemeye değildirdir, halkı kullanarak her koşul altında feodal-aşiretçi sınıfı çıkarlarını garantiye almaktır. Onun için halka güven duymazlar, halkın çıkarlarını savunamazlar. Kendi çıkarları gereği daima dış güçlerin koruması ve emri altına girmişlerdir. Bugün geline aşamada ise TC ve emperyalizmin denetimi altına girerek, bunların her dediğini yapar bir duruma gelmişlerdir.

Emperyalizm ise bu güçleri Körfez Savaşı'ndan sonra Saddam rejimine karşı kullanmak amacıyla, onları Saddam'ın yörüngesinden çıkararak direkt kendi denetimine almıştır. Böylece, Saddam'ı zayıflatmak istediği zaman Kürt işbirlikçilerini güçlendirme yoluna giderken, Saddam'ı güçlendirmek istediği zaman da bunlardan her türlü desteğini çekmiştir. Emperyalizm bu güçlerin Saddam'la yaptıkları özerklik görüşmelerine direkt müdahale ederek sona erdirmiş, böylelikle kendi denetimine alarak bu güçleri bir kukla, bir oyuncak durumuna getirmiştir.

Bugünkü aşamada ise emperyalizm, PKK'nin ulusal meclis, ordu,laşma ve savaş hükümeti gibi devlet organlarını yaratma aşamasına geçerek Kuzey Kürdistan'da devletleşme sürecine girilmesi sonucu bu güçlerle sahte devlet oluşumuna gidebileceğinin sinyallerini vermiştir. Emperyalizmin amacı, PKK önderliğinde Kuzey'de devletleşmeye gidilirken, buna karşı Güney'de bu güçlerle sahte modeller oluşturup Kuzey'e yaymak ve böylece Kuzey'deki gelişmeyi rotasından saptırmaktır. Yine Güney'deki sahte devletle PKK'nin Güney'deki etkinliğini sınırlamak ve tasfiye etmek, yaşanan otorite boşluğunu PKK'nin doldurmasına fırsat vermemek için, emperyalizm bu güçlerle sahte devlet oluşumuna yeşil ışık yakıyordu. İleride oluşturulan sahte devletin bağımsız bir Kürt devleti haline gelebileceği kaygısını taşıyan ve bu nedenle sahte de olsa bir federe Kürt devletine karşı çıkan TC, emperyalizm tarafından devletin tehlike olmadığı, hatta yararlı olduğu noktasında ikna ediliyordu. Çünkü sahte devlet Irak'ın toprak bütünlüğü korunarak, Ortadoğu'daki mevcut durum zede-

lenmeyerek oluşturulmak isteniyordu. Zaten sahte olması da buradan kaynaklanmaktadır.

Emperyalizmin bu sinsi planları iç gerici güçlerin özlemleriyle de birleşiyordu. Gerici güçler ekonomik çıkarları temelinde devletlerinin egemenleri olacaklarına göre, amaçladıkları devlet avantajını kullanarak halkı daha fazla sömürmek ve sömürülerine devlet kılıfıyla resmiyet kazandırılmaktadır. Bu anlamda devletleri Kürt halkının özlem ve taleplerine yanıt verme amacıyla kurulmak istenmiyordu. Yani devletleri bir çıkar devletidir, ulusal bir devlet değildir. Devletin ilk ortaya çıkış dönemlerindeki ulus esasına göre değil, çıkar esasına göre örgütlenen devletlere benzetilmektedir. İç gericiliğin diğer bir amacı da, mücadelemizin gelişmesi sonucu Güney Kürdistan'da sarsılan konumlarını devlet eliyle korumaya almaktır. Yani, halk üzerindeki otoritelerini devlet yöneticileri haline gelerek tesis etmek ve sağlamlaştırmak iç gericiliğin bir başka hedefidir. Dolayısıyla devletleri emperyalizmin emrindedir, PKK karşıtıdır. PKK'nin etkinliğini sınırlandırma ve sahte modelleri Kürt halkına sunup, özgür ve bağımsız gelişimini rotasından saptırma amacıyla kuruyor. Devlet oluşumu hem emperyalizmin, hem de iç gericiliğin çıkarlarına hizmet edecek şekilde temellendiriliyordu.

Kafalardaki bu planların hayata geçirilmesi için de en başta PKK'nin Güney'den çıkarılması veya darbelenmesi gerekiyordu. Emperyalizm şunu çok iyi biliyor ki, kendi dışındaki olumsuz gelişmeleri dahi olumluya çevirip halkın ve devrimin hizmetine sokan PKK, sahte devlet oluşumunu da halkın yararına kullanabilirdi. Zaten emperyalizm Kürt federe devletini PKK'ye karşı kullanmak amacıyla oluşturuyorsa, o zaman en başından PKK'ye ciddi bir şekilde yönelmeleri gerekiyordu. Öte yandan gerici güçler sahte de olsa bir Kürt devletine karşı çıkan sömürgeci ülkelerin desteğini, PKK'ye nasıl karşı olduklarını ispatlayarak alma gereğini duyuyorlar. Böylece sömürgecilerin çıkarlarını zedelediklerini, PKK'ye ciddi bir askeri yönelimle kanıtlıyorlar.

Buraya kadarki değerlendirmeyi kısaca toplamak gerekirse: Emperyalizm Ortadoğu'da "yeni düzen" politikalarını yaşama geçirmeye çalış-

maktadır. Bu politikaların yaşama geçirilmesinin önünde en büyük engeli teşkil eden PKK'nin Ortadoğu'yu devrimci siyasetinin etkisi altına alması, özeldir Güney Kürdistan'da yaşanan iktidar boşluğunu doldurmaya aday olması nedeniyle emperyalistler sonuç alabileceklerini düşündükleri kapsamlı bir hareket için TC'yi her zamankinden daha fazla desteklemişlerdir. Nitekim PKK önderliğinde yıllardır gerilla savaşı ve halk eylemliliği karşısında çöküş aşamasına doğru giden TC son kozlarını böyle bir harekatta devreye koymak zorunda kalmıştır. Bu durum iç gericiliğin içerisinde bulunduğu durumla da birleşince karşı-devrimci cephenin oluşmasının maddi zemini doğmuştur.

İran ve Suriye'nin durumlarına gelince; bunlar da belli tavizler karşılığı, yine PKK'nin halkın otoritesini oluşturmaya doğru gitmesi bunların da işine gelmediğinden cephenin en dış halkasını oluşturmuşlardır. Yani bir nevi yardımcılık rolü üstlenmişlerdir. Kuzey Kürdistan'da halk otoritesini kurulaştırmak Doğu ve Güney parçalarındaki Kürt halkını da etkileyecek ve bu da İran ve Suriye'nin toprak bütünlüğüne zarar verecek, tehdit oluşturacaktı. İran ve Suriye özellikle TC'nin yoğun çabaları sonucu bu temelde ikna edilip harekate dahil edilmişlerdir.

Şu açığa çıkıyor ki; bu güçleri bir araya getiren esas neden, PKK ve önderliğindeki Kürt halkının ulusal bağımsızlık mücadelesidir. İttifakı meydana getiren güç ve ülkelerin beklentileri farklı farklıdır, sadece PKK'ye karşı olma temelinde bir araya gelmişlerdir. Bu da çelişkili bir ittifak nedenini oluşturmaktadır.

Bu gerçekler ve yaşanan gelişmeler bir araya geldiğinde, Güney Savaşı bir anlamda kaçınılmaz hale gelmiştir. Her devrim hareketinin gelişmesi, güçlenmesi beraberinde karşı-devrimin yönelimlerini de kapsamlılaştırır, çünkü karşı-devrim güçlerini çözümsüz bırakır. Yani Güney Savaşı TC ve emperyalizmin mücadelemize karşı çözümsüzlüklerinin bir göstergesidir. Karşı-devrimci savaş, karşı-devrimci siyasetin tıkanıp noktada devreye sokulurken, devrimci savaş da siyasete işlerlik kazandırma rolünü oynar. Dolayısıyla PKK'nin başarısı ve gelişmesine, karşı-devrimin başarısızlığı ve gerilemesi eklenince savaş ka-

çınılmaz oldu.

Savaşın planları Türk Genelkurmayı ve MİT'i tarafından hazırlandı. Talabani'nin Temmuz ayında Ankara'ya yaptığı ziyaret sırasında çok gizli tutulan Talabani ile Genelkurmaydan üst düzey bir Türk yetkilisi arasında plan üzerinde ayrıntılı olarak konuşuluyor. Neticede Türk askeri yetkilileri yörenin sivil kıyafetleri giydirilerek Güney Kürdistan'ın önemli şehirlerine ve stratejik noktalarına yerleştiriliyorlar. Amaç peşmergeleri eğitimden geçirip, savaşa hazırlamak. Yine Güney Kürdistan'a TC ve emperyalist devletler tarafından bol miktarda askeri malzeme gönderiliyor. Böylelikle iç gerici güçler takviye ediliyor. TC ordu birlikleri bu savaştan aylar önce sınıra yığınak yaparak, şartların olgunlaşmasını bekliyorlar. TC, Suriye ve İran arasında diplomasi trafiği hızlandırılıyor. TC Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin sürekli İran ve Suriye'ye giderek PKK'nin kendileri açısından da büyük bir tehlike olduğuna bu ülkeleri ikna edip harekate çekmeye çalışıyor. Bir diğer taraftan Talabani Ankara-Washington arasında sürekli mekik dokuyor. Savaştan önce Talabani'nin Ankara ve Washington ardından Bonn'u ziyaret ederek Almanya'yı da özel olarak işin içine katıyorlar. Almanya'nın bir ülke olarak desteğini alma ihtiyacını duyuyorlar. Kendisi emperyalist bir ülke olan Almanya'nın böyle bir plana karşı çıkması zaten mümkün değildir. Fakat Almanya'nın Irak ve Körfez petrolüne bağımlı bir ülke olması nedeniyle Körfez politikası zaman zaman ABD'nin Körfez politikasıyla çelişebilmektedir. Bu nedenle Körfez'deki her şey ABD ile birlikte Almanya'yı da birincil derecede ilgilendirmektedir. Aralarında küçük çapta da olsa çelişkilerin çıkması ve planın daha rahat yürütülmesi için Almanya'yı özel olarak bu komploya dahil ettiler.

Güney halkını savaşa alet etmek için çok kurnaz ve alçakça yöntemler kullanıldı. Güney halkının içerisinde bulunduğu açlık ve sefalet durumu iç gerici uşaklar sürüsü, TC ve emperyalizm çok sinsi bir şekilde kendi siyasi amaçlarını gerçekleştirmek için kullandılar. İç gerici güçler ekonominin örgütlenmesini dahi beceremediklerinden, Güney'deki halkımızı emperyalist devletlerden gelecek yatırıma muhtaç hale getirdiler. Emperyalist

devletler de yatırım karşılığında PKK'ye saldırmayı dayatmış ve halka alçakça bunun propagandası yaptırılmıştır. Savaşın sonra gerillalara, "Biz size saldırmısaydık aç kalırdık" diyen peşmerge, bu gerçeğe işaret etmektedir.

Uşaklıkları bununla da kalmamış, çeşitli demagogiler temelinde halkı savaşa alet etmek için yoğun propaganda yapılmıştır. En başta PKK'nin Güney'deki konumuyla, "Federe devletin önünde engel teşkil ediyor" propagandası yapılarak, halkımızın yüz yıllardır özlemini duyduğu gerçek devlet olma isteğini sömürmüşlerdir. Halkın özlemini duyduğu devlet yerine sahte devletlerini koyarak, "Yüzyıllık umudumuz olan devlet durumuna geldik. Devlet ilan ettik, fakat PKK engel oluyor" denilerek halkımızı sinsice kandırma yoluna gitmişlerdir. Tüm bunların yanı sıra, Çekiç Güç ve TC uçaklarının yaptıkları bombardımanlar bahane olarak gösterilmiş ve "PKK yüzünden Türk uçakları bize saldırıyor, PKK köylülerin köylerine dönmelerini engelliyor" gibi demagogiler yapılmıştır. Böylece perişan bir durumda olan Güney halkımızın içinde bulunduğu durumu, kendi emellerine alet etmek amacıyla sonuna kadar kullanmışlardır.

İnsanlık adına utanç verici propaganda ve yöntemler kullanılarak, savaşta en kesin sonucu almayı hedeflemişlerdir. Bu da yetmemiş, uygulamaya geçmek için uygun zamanı kollamışlardır.

Saldırıdan bir gün önce federe devlet ilanının yapılması, saldırının kış mevsiminin hemen öncesine denk getirilmesi, ABD başkanlık seçimlerine denk getirilmesi tesadüf değildir; tersine saldırıdan en üst boyutta sonuç almak içindir. Federe devlet ilanı temelinde, "PKK devlete engel oluyor" bahanesiyle saldırıyı tüm Kürt halkının gözünde meşrulaştırmayı hedeflediler. Aynı zamanda İran ve Suriye'ye de "devlet"lerinin tehlikeli olmadığı, kendileri için bir tehdit oluşturmadığı mesajını verdiler. Güney'deki güçlerimize federe devletin ilanından hemen sonra saldırılarıyla da söz konusu "devlet"in sadece Irak içerisinde bir oluşum olduğunu bu ülkelere ispatlama yoluna gittiler.

İmha operasyonunun bu saldırıdan sonra TC tarafından Kuzey Kürdistan'da da devam ettirilmesi hedeflen-

diği için kış mevsiminin zorluklarından da medet umdular. ABD Başkanı Bush'la sağladıkları ilişkileri Bush gitmeden pratik bir sonuca götürmek istediler. Çünkü Bush'un yerine Demokratların adayı Clinton'un gelmesine kesin gözüyle bakılıyordu. Clinton'la da Bush ile sağladıkları ilişkileri kuramayabilirlerdi, ya da kursalar bile bu uzun zaman alabilirdi.

Bütün bunların üzerinde uzun uzun düşünüldükten sonra sıra planların yaşama geçirilmesine geldi. Tasarılarına göre; iç gerici güçler Güney'deki kamplarıma karşı saldırıya geçecekler, Kuzey'den TC birlikleri saldıracak, İran ve Suriye de sınırları kapatarak güya gerillaların kaçmasını önleyeceklerdi. Böylece her yönden çembere alınan Güney Kürdistan'daki gerilla güçlerimiz imha edilecek, daha sonra TC harekati Kuzey'e yayarak PKK'nin bel kılacağı, PKK güçten düşürülünce de istedikleri emperyalist çözümleri halka dayatacaklar, halkın bağımsızlıkçı çizgisi rotasından sapılarak, onun özgürlüğü kazanması olanaksız hale getirilecekti.

Bu bağlamda iç gerici güçler Ekim

Ankara'da MİT ve Genelkurmay karargahlarında hazırlanan tasanları, Kürdistan dağlarında uygulama safhasında PKK'nin büyük direnişiyle karşılaştı. Tarihe geçecek bir direniş sergileyen Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK gerillaları, bütün cephelerde vurdukları darbelerle peşmerge güçlerini erilettiler. Her alanda darbelenen peşmerge güçleri arasında huzursuzluklar başgösterdi. Peşmergelerin büyük çoğunluğu savaşmak istemez bir hale getirildi. Peşmergenin huzursuzluğuna Güney halkının artan hoşnutsuzluğu da eklendi. Peşmergelere verdirilen büyük kayıplar, yine sorunlarının savaş süresince daha da ağırlaşması halkta giderek tepkilere yol açtı. KDP ve YNK arasındaki çelişkiler de savaş uzadıkça su yüzüne çıkmaya başladı. Başansızlığı, uğranılan kayıpların nedenlerini birbirlerinin üstüne atmaya çalıştılar. Sonraları devreye giren TC ordusuna ve tanklarına karşı da üstün bir cesaret ve fedakarlıkla yazılan bu direniş savaşı, TC ile iç gerici güçler arasındaki çelişkileri de açığa çıkardı. Planların umulan şekilde gerçekleşemediğini

ay başlarında Güney'deki gerilla kuvvetlerimize karşı saldırıya geçtiler. İlk yaptıkları açıklamalardan anlaşıldığı kadıyla, hesapları Güney'deki güçlerimizi birkaç gün içinde imha etmek veya Güney'den çıkarmaktı. Fakat

gören TC, savaş sırasında, Güney Kürdistan'da oluşturulacak bir "federe devlet"i kesinlikle tanımadığını ve desteklemediğini açıkladı.

KDP ve YNK arasındaki çelişkiler, halk gözünde bize karşı bir kardeş kavgasını başlatan taraf olarak görül-

meleri, bu nedenle oldukça yıpranmalarından dolayı iyice keskinleşti. Diğer yandan savaş sürecinde TC'nin bu "devlet"e karşı olduğunu açıklaması, emperyalizmin de destekleyici türden açıklamalar yapmaması, "PKK"ye saldırıp devlet olacağız" demagojisini halkın görmesini sağladı. Güney halkını savaşa alet etmekte en büyük kozları böylece ellerinden alınınca, halkın artan hoşnutsuzluğu savaşa ve iç gericiliğe karşı tepkiye dönüştü. Halkın tepkisi KDP ve YNK arasındaki liderlik mücadelesini de kızıştırdı.

Neticede KDP, Barzani'nin ağzından dile getirilen "Kahrolsun PKK, yaşasın TC" şeklindeki sözlerle gerçek yüzünü gözler önüne serip, TC'ye ne kadar halk düşmanı olduğunu ispatlamaya çalıştı. Amacı Talabani ile aralarında yaşanan liderlik mücadelesinde TC devletini arkasına alarak avantajlı bir konuma geçmekti. Diğer bir deyişle Barzani, Talabani'yi safdışı bırakarak TC ve emperyalizm nezdinde Kuzey Irak'ın tek temsilcisi olmaya soyundu. Barzani'nin açıklamasıyla da yetinmeyen KDP güçleri, TC ve emperyalizmin gözünde YNK'den daha iyi bir yer edinmek için gerilolarımıza karşı her türlü insanlık dışı vahşi yöntemleri kullanmaktan kaçınmadılar.

KDP'nin emperyalistlerin ve TC'nin desteğini alarak avantajlı konuma geçmek istemesine karşı, YNK de içte halkın desteğini artırarak yanıt vermek istedi. Halkın desteğini artırabilmesi için de savaşa çözüm bulması gerekiyordu. Nitekim "kardeş kavgasını" durdurması halk üzerinde olumlu etki yapacak, puan toplayacaktı. Bunun için YNK pratik bir adım attı ve inisiyatif KDP'ye kaptırmayarak anlaşma çağrısında bulundu. Yapılan anlaşma çağrıları, partimizin kendisine karşı gelişen bu en büyük yönelimi boşa çıkarmak için taktik bir adım atılması gereğini duymasıyla birleşince, anlaşmanın maddi zemini de ortaya çıkmış oldu.

TC basını anlaşmanın yapıldığı ilk zamanlar hakkımızda "Teslim oldular", "Silahlarını bıraktılar", "PKK bitti" şeklinde tek yanlı propagandaya girişti. Amaçları halkımızın moralini bozmak, kendi yandaşlarının ve TC ordusunun bozulan moralini düzeltmek ve psikolojik üstünlüğü ele geçirmekti. Bir yandan da bu yöntemlerle anlaşmanın içeriğini kamuoyundan gizle-

meyi hedeflediler. Bütün bunlar, en başta Parti Önderliğimizin yaptığı açıklamalar ve çeşitli düzeylerde basın-yayın araçlarının kullanılması sonucu yapılan propagandalarla boşa çıkarıldı. "Bittiler", "Tükendiler" şeklindeki yaklaşımın doğru olmadığını TC hükümet yetkilileri kendi ağızlarından açıklamak zorunda kaldılar. Özellikle İnönü "Teröre karşı mücadele uzun zaman alır, hemen sonuç beklemek yanılgıdır" diyordu.

Bizim açımızdan ise anlaşmanın neden ve sonuçlarını savaşın doğurduğu sonuçlarla birlikte ele almak en doğru kavrayışa götürecektir.

Evet, yaşanan savaş PKK önderliğindeki halkımızın ihanetçilere karşı savaşımı olduğu kadar, emperyalizm ile sosyalizm arasında geçen bir savaştır da. Aynı zamanda ilerici insanlığın gericiliğe karşı savaşındır. Çünkü içeride iç gericiliğe, dışarıda bölge ve dünya gericiliğine karşı savaşılmıştır. Bu anlamda savaşın ulusal olduğu kadar uluslararası alana yansıyan sonuçları da vardır.

Hem ulusal, hem bölgesel, hem de uluslararası alanda gericilikle savaşılması ulusal kurtuluş savaşımızın sınıfsal karakterini gözler önüne sermiştir. PKK'nin tüm Kürtlerin kurtuluş hareketi olduğu gibi, Ortadoğu halklarının ve giderek tüm insanlığın kurtuluş hareketi olduğu gerçeği de pekiştirilmiştir. Savaşın bir yönünün PKK'nin şahsında ilerici insanlığın ve sosyalizmin emperyalizme karşı savaşı olması, hareketimizin dünya sosyalist hareketinin en ileri temsilcisi olma gerçeğini açığa çıkarmıştır.

PKK'nin ödün vermez devrimci direniş çizgisi dost-düşman herkese kabul ettirilmiştir. PKK'nin askeri ve siyasi anlamda yenilmesi imkansız bir güç olduğu bütün dünyaya gösterilmiştir. Savaş boyunca gösterdiğimiz devrimci direniş Kürt sorununu dünyanın gündemine daha güçlü bir şekilde oturtmuştur. Kürdistan sorunu daha çok uluslararasılaştırılmıştır. PKK'nin anti-emperyalist, bilimsel sosyalist çizgisi ve pratiği bundan sonra uluslararası alanda tutarlı anti-emperyalist ve demokratik güçlerin hareketimize ve halkımıza karşı ilgi ve desteklerinin artmasını da beraberinde getirecektir.

Ulusal planda savaşın en önemli sonucu; politik açıdan iç gericiğin et-

kisizleştirilmesidir. Savaş onların gerçek yüzlerini açığa çıkarmış ve halk gözünde teşhir etmiştir. İç gericiğin halk üzerinde kullandığı tüm demagojiler açığa çıkarılmıştır. Savaş halkın hiçbir sorununu çözmemiş, aksine ağırlaştırmıştır. Halkımız iç gericiğin niyet ve amaçlarını anlamıştır. Şimdiye kadar hareketimizin niteliğini yeterince anlamayan Güney halkı, PKK'nin yenilmez bir güç olduğunu görmüştür. Aynı şekilde devrimci direnişimizden etkilenmiştir. İç gerici güçlerin artık bundan sonra halkımızı, kendi çıkarlarına ve emellerine alet ederek hareketimize yönelmeleri çok zor bir ihtimaldir. Dolayısıyla iç gerici güçlerin politik olarak tükenmeleri, emperyalizmin bize karşı böyle kapsamlı bir yönelimini de olanaksız kılmaktadır. Böyle geniş bir cepheyi oluşturmaları, bu kadar gücü bir araya getirmeleri bundan sonraki süreçte pek mümkün görünmemektedir.

Kürt sorununa emperyalist çözüm getirme çabaları bir kez daha boşa çıkarılmıştır. Özellikle emperyalizmin son zamanlarda Güney'deki modeli Kuzey'e yayma girişimlerine, Güneyli gerici güçlerin politik olarak tükenişle büyük darbe olmuştur. Böylelikle, Kuzey'de Güneyli gericilerin propagandasını yapan çeşitli kesimlerin, Güney modeli oluşturulamayınca siyasi olarak gıdalarını alacakları kaynak kurumuştur. Ayrıca Kuzey'de Güneyli gericilerin propagandasıyla bir oluşuma yönelmek imkansız hale gelmiştir. Çünkü özgürlük hareketimize karşı saldırıya geçen bu gericilerin modelleri ve propagandaları Kuzey'deki halkımız tarafından nefretle karşılanacak ve dışlanacaktır.

İç gerici güçlerin halk gözünde büyük darbe yemesi neticesinde, onların mücadelemize karşı olma temelinde dış güçler tarafından desteklenme durumları artık eskisi gibi olmayacaktır. Yani dış desteklerinin azalacağı söylenebilir. Halkımız üzerindeki egemenliklerini büyük oranda dış destek ile sürdürdüklerinden, bu durum onların egemenliklerine darbe vuracaktır.

Bu demektir ki, Güney parçamız devrime açılmıştır. Güney'in devrime açılması, Kuzey devrimini güçlendirecektir. Ulusal birlik ve bütünlük yolunda atılan adımlar çok sağlam bir zemine oturacaktır. Bu anlamda sömürgecilere ve emperyalizme karşı yek-

vücut olarak çelikleşmiş, ulusal birliğini sağlamış bir Kürt halkını harekete geçirmek her zamankinden daha fazla imkan dahiline girmiştir.

Güney Savaşı, Kuzey Kürdistan'daki gelişmeleri ve halkın devrime akışını daha da hızlandıracaktır. Özellikle gösterdiğimiz büyük direnişle engellenemeyecek bir güç olduğumuzu gören küçük-burjuva kesimler, devrime eskisinden daha fazla kanallı olacaklardır. Çünkü bu kesimin ge-

Bu gelişmelerin hepsi Kürdistan'da halk iktidarına adım adım yaklaştığımızın işaretidir. Önümüzdeki dönem halk otoritesini kurumlaştırma ve giderek halk iktidarı oturtma dönemi olacaktır.

Yaşanan savaş, Türkiye'de de birçok oluşuma kaynaklık edebilecek niteliktedir. Türk ordusunun kendi deyimleriyle cumhuriyet tarihinin en büyük askeri hareketine girişmek zorunda kalması partimiz ve halkımı-

PKK'yi geriletemediklerinden dolayı yumuşatılmış çözümleri gündeme getirebilirler. Ve bunu TC'ye dayatabilirler. TC'nin askeri metotlarda ısrar etmesi emperyalizmle olan çelişkileri derinleştirebilir. TC bu temelde etkisizleştirilmek istenebilir, hatta devre dışı dahi bırakılabilir.

Güney Savaşı'nın bir önemli özelliği de, sömürgecilerin, aralarındaki tarihsel ve güncel çelişkileri bir tarafa bırakarak hareketimize ve halkımıza karşı ortak tavır almalaydı. Güney Savaşı'ndan istedikleri sonucu elde edememeleri, sömürgeci ittifakın bundan sonra sürdürülemeyeceğini ortaya koymaktadır. Bir anlamda Güney Savaşı, sömürgecilerin aralarındaki çelişkilere rağmen ittifak oluşturma denemelerini sonuçsuz bırakmıştır.

Güney Savaşı böylesine önemli sonuçlara yol açmışken, anlaşma da bu sonuçların aleyhimize çevrilmesinin önünde engel olmuştur. Ulusal kurtuluş savaşımıza karşı bir araya gelen güçleri dağıtmış, karşı-devrimci komploları boşa çıkarmıştır. Bu anlamda anlaşma taktik bir adımdır. Güney Kürdistan'a geri çekilmemiz ise taktik bir geri çekilmedir.

Karşı-devrimci cephenin bir ayağını iç gericiğin oluşturması, pratik nedenlerinin yanında çok sinsi bir planın parçasıdır. Emperyalizm ve TC, PKK'nın askeri gücünün bir kısmını imha etseler bile mücadelemiz halklaşmıştır, halka mal olmuştur. Partimiz gücünü sadece gerilladan değil, Diyarbakır'ın, Cizre'nin, Şırnak'ın meydanlarından, tüm Kürdistan halkından almaktadır. Halkımızı partimizden soyutlamak için özellikle Demirel'inönü hükümetinin işbaşına gelmesinden sonra çeşitli planlar uygulamaya konulmuş ve hepsi boşa çıkarılmıştır. "Kürt realitesini tanıyoruz" safatası altında güya halkımızın sorunlarını çözeceklerini göstermeye çalışıp onu hareketimizden koparmaya çalışmışlar, ancak bu alandaki sorunların daha da ağırlaşmasıyla sonuç alamamışlardır. Yine "PKK'ye rahmet, halka şefkat" diyerek sözümona halkımızın üzerindeki vahşi uygulamaları yumuşatacakları vaatleriyle onu partimizden koparma girişimleri, kendi elleriyle gerçekleştirdikleri Kuşp-Lice ve Newroz katliamlarıyla boşa çıkmıştır. En son denedikleri Hizbullah adı altındaki kontra cinayetlerini partimize mal ederek, onu halktan koparma

nel karakteristik özelliği güçlüden yana tavır ve yer almaktır. Kentlerin en dinamik kesimini oluşturan küçük-burjuvazinin devrime akması serfihlilerin yaygınlaşıp gelişeceğinin bir işaretidir. Kentler devrimdeki rollerini oynamaya adaydılar. Yine devrimimizin legal alanı genişleyecek, legal çalışma alanları artacaktır. Bu halkımızın sağlam temellerde örgütlendirilmesinin yolunu da açacaktır. Sağlam bir halk örgütlenmesi, sağlam bir halk ayaklanması demektir. Kürdistan'da topyekün halk ayaklanmasının imkan ve olanakları her zamankinden daha fazla açılmıştır.

Halkın devrime yoğunca akması, gerillaya katılımları boyutlandıracaktır. Büyüyen gerilla, ordulaşan gerilla, TC'yi Kürdistan'da adım adım tasfiye edecek gerilla demektir. Önümüzdeki dönem, gerilla eylemlerinde nitelik sıçraması yapılacağı rahatlıkla söylenebilir. Büyük güçlerle hareket etmek ve vuruş tarzını gerçekleştirmek, TC'nin büyük askeri birliklerinin tasfiyesini hızlandıracaktır.

za karşı yenilmişliklerinin bir itirafıdır. Bugün kadar "ezdik", "bitirdik", "yok ettik" yaklaşımlarının ne kadar gerçek dışı olduğunun itirafıdır. PKK ve halkımıza karşı sonuç alabilselerdi, askeri yönelimlerinin gittikçe azalması gerekirdi. Oysa askeri şiddet giderek artmış ve en sonunda, cumhuriyet tarihinin en büyük askeri operasyonuna girişmeleri kaçınılmaz olmuştur. Türkiye açısından sorunun bu şekilde askeri yöntemlerle çözümlenememesi, askeri yöntem dışında çözüm öneren güçleri kuvvetlendirecektir. Hatta demokrat, aydın kesimde yeni oluşumlar bile gündeme gelebilecektir.

TC, Kürdistan'da savaşı yürütmekte bundan sonra çok daha fazla zorlanacaktır. Askeri ve siyasi anlamda dış desteğinin her geçen gün azalması ve dünyanın genel bir yumuşama sürecine girmesiyle TC savaşın meşruluğunu dünyaya kabul etmede zorlanacaktır. Dolayısıyla mücadelemizin direkt bir sonucu olarak TC demokratikleşmeye zorlanacaktır.

ABD ve emperyalist devletler ise

girişimleri de açığa çıkıp sonuçsuz kalınca PKK'yi halktan ayırmanın, çok boş bir hayal olduğu iyice anlaşılmıştır.

Halkı eski katliam yöntemlerini kullanarak imha edemeyeceklerine göre geriye tek bir yol kalıyor: Birbirine düşürerek bağımsızlık yolundaki gelişimini engellemek ve saptırmak... Kuzey'deki halkımızı, mücaddelemiz etrafında kenetlemesinden dolayı birbirine düşürmenin imkansız olduğu görülünce de, bu işi daha geniş bir ölçekte Kuzey ve Güney halkımız arasında gerçekleştirme gereğini duydular.

Bu amaçla iç gericiliği devreye sokarak bir taşla iki kuş vurmak istediler. Partimizi Türkiyeli Kürtlerin örgütü, iç gerici güçleri ise Kuzey Irak Kürtlerinin temsilcisi olarak gösterip, yaşanan savaşı Kürtler arası bir iç savaş olarak lanse etme yoluna gittiler. Böylece Kuzey ve Güney Kürdistan Kürtleri arasında düşmanlık tohumlarını serpip birbirine düşürmeyi, partimiz öncülüğünde ulusal bütünleşmeyi engellemeyi ve halkımızın özgürlük yolundaki adımlarını rotasından saptırmayı amaçladılar. Çok kurnazca ve alçakça yöntemlerle kirli emellerine ulaşmak istediler. Anlaşma düşmanın kirli emellerini açığa çıkarmıştır. Emperyalistlerin ve TC'nin niyetlerini bir kez daha altüst etmiştir.

Yapılan anlaşmayla güçlerimizin Güney'e yerleşmesi, devrime açılan Güney Kürdistan'ın örgütlenirliip bağımsızlıkçı çizgimiz etrafında kenetlendirilmesinde muazzam olanaklar sunmaktadır. Ulusal birlik ve bütünleşme doğrultusunda atılan adımlar daha da hızlanacaktır. Emperyalizm ve TC, PKK'yi Güney'den çıkarmak istemiş, PKK ise Güney'de halkımızın içine yerleşerek onların yapmak istediklerini tam tersine çevirmiştir. Emperyalizmin, TC'nin, bölge ve iç gericiğin her yönden kuşatmasına karşılık PKK kendisine yeni bir alan açmıştır. Üstelik halkın bağnında ve içinde... Bu alanın iyi kullanılması durumunda devrime çok büyük imkanlar sunacaktır.

Güçlerimizin bir kısmının Güney'e çekilmesi ve sınır şeridinin boşaltılması, TC'nin partimizin gerçek gücünü gizlemek için başvurduğu "Kuzey Irak'tan gelip saldırıyorlar" demagogisini boşa çıkarmıştır.

Bu anlamda Güney Kürdistan'a çekilme taktik anlamda bir geri çekilmedir. Ve Kuzey'deki savaşımızın zayıflamasına neden olmayacaktır. Çünkü Kuzey'deki güçlerimiz her bakımdan güçlenmiş ve savaşı kendi başlarına götürebilecek düzeye gelmişlerdir. Kuzey'de karargah sistemine geçilmesi, Güney Kürdistan-Kuzey Kürdistan şeridindeki merkezi karargahlarımıza olan ihtiyacı azaltacaktır. Dolayısıyla savaşımız açısından olumsuz bir duruma yol açmamıştır.

Güney, tarihi halkımıza karşı sayısız komplolarla dolu olan iç gericiğin bize karşı her türlü saldırı tehlikesini içinde barındırır da, geline aşamada bu çok zor bir ihtimaldir. Hareketimizin Güney'deki güçlerine karşı herhangi bir yönelimleri, ancak halkı kandırarak arkalarına almalayla mümkündür. Fakat halkı kandırabilecekleri tüm demagogiler ise boşa çıkmıştır. En başta sınır şeridi boşaltılarak, "PKK Güney'den saldırıyor, o yüzden Türk uçakları Güney'i bombalıyor" demagogisi geçersiz kılınmıştır. "PKK, federe devletin önünde engel oluyor" safsatası ise, daha savaş sırasında TC'nin devlet oluşumunu desteklemediğini açıklaması, emperyalizmin ise destekler yönlü açıklamalar yapmaması ile, hareketimize karşı saldırı gerekçelerinden en büyük yalan olarak açığa çıkmıştır.

Halkımızın gözünde hareketimizin meşru müdaafa, iç gericilerin ise saldırı taraf durumunda bulunmasından dolayı, iç gericilik değer kaybederken, hareketimizin saygınlığı artmıştır. Güney'e yerleşmenin buradaki halkımıza -Güneyli gericiler ne kadar hareketimize saldırırsa saldırırsın-, "PKK Güney halkının özgürlük ve bağımsızlığını her koşul altında savunacaktır" mesajını vermiştir. Bu da halkımızın ilgi ve sempatisinin daha da artmasını beraberinde getirmiştir.

Doğu Kürdistan'da ve Güney Kürdistan'ın birçok yöresinde halkımız mücadelemizin haklı ve meşruluğunun yanında hedeflerini de kavramıştır. Çünkü Güney'e yerleşme ve anlaşma, gerçek hedefimizin sömürgeciler ve emperyalizm olduğu, iç gericilikle uğraşmak istemediğimiz şekilde algılanmıştır. Bu temelde Güney halkımızın hareketimize pasif bir desteği söz konusudur. Bu destek politik bir desteğe dönüştüğünde iç gerici saldırıların önünde barikat olacak ve

her türden saldırı ve komploları imkansız kılacaktır.

Dolayısıyla iç gerici güçlerin her türden saldırı ve komplolarına karşı tek güvencemiz halkımızdır. Halkımızın hareketimize karşı artan güven ve desteğidir. Her zaman halka güvenmiş, halka güç vermiş, halktan güç almış PKK, halkının içinde güvenli ve rahattır.

Sonuç olarak; Güney Savaşı her yönden halkımızın lehine sonuçlar vermiştir. Yıllarca propaganda yapılarak ancak halka anlatılabilecek gerçekler bu savaşla bir çırpıda açığa çıkmıştır. İç gericilikle mücadele bundan sonra siyasal ağırlık olmak üzere devam edecektir. Bunlara karşı propaganda üstünlüğü ele geçirildiğinden her bakımdan etkisizleştirilmeleri, siyasal mücadelelerle sağlanabilecektir. Dolayısıyla Kürdistan tarihinde ihanetçilerin tasfiyesi ilk kez bu kadar yakınlaşmıştır. Tarihimizde altın bir sayfanın açılması ilk kez bu kadar yakındır.

İç gericiğin tasfiyesi, TC'nin çöküş aşamasına gelerek çaresizleşmesi, dünyanın değişen durumu ve mücadelemizin devletleşme aşamasına gelmesi vb. bütün bunların bir araya gelmesi tek bir gerçeği açığa çıkarıyor:

**ZAFER;
BAŞKAN
APO
ÖNDERLİĞİNDEKİ
HALKIMIZINDIR
VE BU
KESİNDİR!**

AÇ ORDULARININ ÇAĞRISI

Ak kuşlarımızı kanatlandırdık
damdan dama mendil salladık
direniş var dostlar
Kalkın
Gün meydana çıkmanın
yüreğimizi kınından soymanın günüdür
bu kavga büyük bir kavga
kan akacak
can adanacak
ölünecek
direncimizle yazacağız
kavganın şiir dizelerini
tüm spartaküsler çarmihını sırtlayıp
ayaklanmalı
insani erdemler ırmak olup akmalı
akmalı...
çaresi yok
başka çaresi yok
zulüm tapınaklarını yıkmanın
kiblegahımız direnç yüklü tutsaklar
kabemiz onurdur
namus kanıdır
ve özgürlük aşkı
ve insanca yaşamaktır
hiç kimseye yakarmadan ibadet edeceğiz
acı çekeceğiz açlığımızla
göz altılar işkenceler dipçikler
hileler, entrikalar göğüsleyeceğiz
erimi zaferdir
kanımız
dişimiz tırnağımızla sökülmüş.
Kalk ey insan
zamanıdır artık
kaldır başını
damarında kanın ayaklansın

bak ölüm fermanı verildi
zulüm tapınağında
ordular kan içinde
kan içinde umutlar
yıldızlar geceye kavuşmak üzere
şafak söküyor
tan kızışıyor
güneş doğmak üzere atlaslarda
direnişin gözü yolda
aç yüreğini sorgula
sorgula özgürlük aşkına
tutkulara kıyıyorlar vakit yok
kana boğuluyor derya
aşkın damarları gergin
kâbe kapıları açtı
duyduğun
açlık ordularının çağrısıdır tarihe
kılıcını çek
düşmanın zamanı bitti
ırmaklar çağılıyor
nefes nefese aç bir kurt
iştahlı ağzından salyalar saçılıyor
uluyor...
toprak sıcak
göğsümde volkanlar patlayacak
eylem zamanıdır
korkuyla savaş
kaldır yumruğunu gök yüzüne
otuziki dişinle
dalgalanan
bir kızıl bayrak ol saflarımda
rüzgarlarım seni kuşansın
kuşan ve dalgalan coşkuyla
bu benim kavgam
bu senin kavgan

I. BÖLÜM

Haftanın ve Çukurca ŞEHİTLERİ

ŞEHİTLERİMİZİ ANMAK, ANCAK ZAFERİ GERÇEKLEŞTİRMEKLE MÜMKÜNDDÜR

Kürdistan halkının kötü gidişatını yeniden doğuşla düzeltmek ve tarihini yeni baştan yazan PKK, çıkışından günümüze kadar çok çeşitli zorlukları ve badireleri aşarak bugünlere geldi. PKK bugün Kürdistan halkının en büyük umudu ve kazanımıdır. Bu büyük umut onbinlerce şehidin vücut bulduğu bir temsili kutsal ifadesidir.

Eğer bugün insanlık aleminde "biz de varız" diyebiliyorsak, bunu her şeyden önce şehitlerimize borçluyuz. Yine kutsal değerlerimiz olan şehitlerimizin en üst düzeyde temsili yapan ve onların soylu amaçlarını en ileri düzeyde ifade eden Ulusal Önderimiz Başkan APO'ya borçluyuz.

Böylesine yüce olan şehitlerimizi ne kadar ansak da, anılarına ne denli bağlı kalsak da, yüceliklerini karşılayamayacağımızı biliyoruz. Onların her biri birer kahramandı. Onun için diyoruz ki, kahraman şehitlerimize layık olmak, onları anmak ancak zaferi gerçekleştirmekle mümkündür. Anılarına bağlılığın karşılığı budur.

Güney Savaşı dediğimiz bu savaşta, emperyalizmin, TC faşizminin ve ihanet odaklarının tüm çabalarına ve teknik üstünlüklerine rağmen, ağır basan ve zaferi mümkün kılan PKK'nin sağlam iradesi ve üstün inancı olmuştur. Bu erişilmez inanç ve irade Apocu ruhun halka ve sosyalizme olan güvenidir. Kuşkusuz büyük bir savaşla, büyük bir hesaplaşma oldu. Emperyalizm, sömürgeci TC faşizmi ve işbirlikçi ihanet şebekeleri umduklarını bulamadılar. Devrimci irade keskinliği onların planlarını boşa çıkarırken, PKK'nin yenilmezliğini de bir kez daha gösteriyordu.

Elbette bu savaşın çok daha geniş ve kapsamlı değerlendirilmesi olacaktır. Sonuçları zengindir, alınacak dersler yoğunladır. En önemlisi de insanlığı derinden sarsan çok yüce zenginlikte değerlerin varlığı söz konusudur. Yiğitlik, kahramanlık burada çok çarpıcı bir şekilde yeşermiştir.

Ve eğer, tarih bu savaş hakkında bir gün kesin hükmünü verirse; "İnanç ve Iradenin Zaferi" diye yazacaktır.

*Derin bir sessizlik kaplamış her tarafı
Bir karınca vızıltısı yarıyor bu sükuneti
Bir de nefes alıp verişin*

*Serin hava vücudunu dinç tutar
Şafak ha söktü ha sökecek*

*Son bir defa yoldaşına bakarsın
Elleriniz buluşur*

*Sonra silahına sarılırsın sımsıkı
Tetiğe gider parmağın gözün nişanına*

*Karşıdaki düşman mevzisi
Gelecek anın bilinçsiz sessizliği içinde*

*Birazdan sessizlik yarılacak
Aydın bir geleceğin gürültüsü kopacak!*

04. 10. 1992

Bu şiir; şehit Hüseyn ÇELEBİ yoldaşımız tarafından savaşın ilk günlerinde yazılmıştır.

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Şoreş**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **İdil, ...**

Partiye katılış tarihi: **Eylül 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1992, Haftanın-PAK Tepesi**

Şoreş yoldaş, İdil'de dünyaya gelen devrim çocuklarından biridir. Daha emekleyerek kapı eşiğine kadar ulaşabildiği dönemlerde "Biji Serok APO", "Biji PKK", "Kürdistan" sözcükleriyle çınladı kulakları. Evlerine sık sık insanlar giderdi bu arada. Çoğu silahlı insanlardı bunların. Ama gelenlerin hepsi birbirine benzemiyordu. Kimi zaman gelenler mindere oturarak, çay içip sohbet ediyorlardı onun anne ve babasıyla. Sohbetleri hep sıcak, neşeli anlarla süslüyüdü. Birbirlerini çok sevdikleri gözden kaçmıyordu. Evin çocuğunu da ihmal etmeyip sevip eğleniyorlardı onunla. Başka bir zaman gelenler ise ayaklarıyla kapıyı çarpıp içeriye giriyorlardı. Çok kötü gözlerle bakıyorlardı her tarafa. Babasına üç-dört kişi saldırıyor, silahlarıyla kafasına, midesine, sırtına vuruyorlardı. Bir başkası annesinin saçından tutuyor, çekiyordu. Bu arada O'na da bir tokat atılıyor, ağlatılıyor. Olanları bir türlü anlayamıyordu. Niye kimileri öyle "iyi", kimleri böyle "kötü"ydü?..

Yıllar biraz ilerleyince Şoreş yoldaş gerillayı öğrenmiştir, partiyi öğrenmiştir. Bir de dost ve düşmanı. "O uslu uslu gelip oturanlar, sohbet edip gülenler gerillaymış. Annem-babam onlara yardım ediyormuş. Babam gidip karakolu gözler, gördüklerini onlara anlatırmış. Annem yiyecek hazırlar,

"Kürdistan kurtulacak inanın"

çorap ve kazak örür, ilaç toplayıp onlara verirmiş. Meğer onlar da bizim gibi Kürtmüş. Bizim için savaşıyorlarmış. Yani onlar dostmuş. Öbür kötüler askermiş. Annemle babam gerillaya yardım ettikleri için, kendilerine kötülük ediliyormuş. Anladığım kadarıyla düşmanmışlar. Anlamadığım bana niye tokat attıklarıdır. Benden niye korksunlar ki? Ben o zamanlar ancak zar zor yürüyebilen bir çocuktum..."

Zaman akıp gitmiş, Şoreş yoldaş ortaokul çağına gelmiştir. Bir yandan okuma alışkanlığını geliştirmekte, kitaplar okumakta, bir yandan da yaşatlarıyla düşmana zarar vermenin yolları üzerinde yoğunlaşmaktadır. Bu konuda birçok öneri geliştirir:

"Okulu yakalım, camlarını kiralım... Öğretmeni gerillalara küfrettiği için dövelim... Polisin evinin camlarını kiralım... Polisi dar bir yerde yakalayıp hesap soralım..." gibi... Neticede aralarında bir karara varırlar. Bu karara göre, okulun camları kırılacak, polisin evi taşlanacak, öğretmen de önce sözlü olarak uyarılacaktı. Öğretmeni uyarma görevini Şoreş yoldaş üstlenir...

"Bak hoca, burası Kürdistan'dır. Biz de Kürdüz. Hem ülkemize gelip ekmeğimizi yiyorsunuz, hem de bizim dostlarımıza küfür ediyorsunuz. Bir daha böyle bir şey yapmayın. Rahat durun. O gerillalar bizim abilerimiz, ablalarımız, annelerimiz, babalarımızdır. Ona göre davran ve konuş. Her zaman konuşmayız, başka şeyler de yapabiliriz..." Öğretmen ne diyeceğini bir türlü bilememiş. Yüzü kızarmış, hafif bir titreme bedenini sarmıştı. Sadece boğuk bir sesle "tamam" diye bilmişti.

Bu yıllarda Şoreş yoldaşın gerillalar ile ilişkileri başlamış, hatta oldukça ilerlemişti. Onlar için birçok yeri gözleyip planını çıkarıyor, düşmanı takip edip hareket saatlerini, yerlerini rapor ediyordu. Serhildanda görev almıştı bir de. Halkın güvenliğini sağlamak için oluşturulan barikat komitesinde O da vardı. Bir yola arkadaşlarıyla birlikte barikat kurup gün boyunca orada nöbet tutacaklardı. O'nunla görevli bir arkadaşı, "Bir de baktım Şoreş yoldaş elinde taş dolu bir torbayla bizim kapıda. Yüzü her zamanki gibi

yine şendi. Bana 'hemen ayakkabılarını giy gel, işimiz var' dedi. Koşarak gittim. 'Petrol istasyonundan üç varil alıp sokağın başına götürüceğiz. Bende üç dört tane daha telis var. Onları da kum doldurup oraya götürüceğiz...' diyordu. O gece sabaha kadar o işlerle uğraştık..." Şeklinde anısını anlatıyor.

Yıl 1992 olmuştu. Şoreş yoldaş, artık gerilla olmak istiyordu. Her zamankinden daha çok ve daha olgunca. Eylül ayında Haftanın alanındaki **Şehit Berivan Kampı**'nda'ydi.

Eğitim dönemi ve sonrasını da onunla yaşamış bir yoldaşının gözlemleri ile aktaralım:

"Şoreş yoldaş, karargahta yapılan düzenleme ile Şehit Berivan Kampı'na, yanımıza geldi. Bizler kamp olarak o ara intişardaydık. O günlerde TC'nin ve işbirlikçilerin saldırı ihtimali iyice ortaya çıkmıştı. Bizim Şoreş'imizin gelişi de tam da o döneme tekabül etmişti. Çok soylu duygu ve düşüncelerle gelmişti. Küçüktü ama yüreği, coşkusu büyüktü. Bundan ötürü kendisini çok sevmiş, saygı duymuştuk."

Şoreş yoldaş intişardan dolayı eğitime gidemedi. O açıdan şanssızdı. Savaş tam da ansızın yakalamış, adeta büyümesini, kendisi için büyük tehlike olmasını istememiş gibiydi. Savaş hazırlıklarını yapıyorduk. Olası bir savaş durumunda neler yapılacak, kim nerede görev alacak vb. gibi düzenlemeler derken, bu genç ve dinamik yoldaşımızı da kurye takımında görevlendirdik. Savaşta kurye takımının görevi, savaş cepheleleri ve kamp arası ilişkileri sağlamaktı. Bu iş önemliydi. Bu işe getirilenler özenle seçiliyordu. Çeviklik, bağlılık, inanç, kararlılık vb. ölçüler esas alınıyordu. Şoreş yoldaş bu ölçüler için biçilmiş kaftandı. O bu görevi büyük bir coşkuyla yapmaya hazırды.

Derken, TC faşizminin ve ihanet odaklarının bize yönelik saldırıları iyice suyuşüne çıkmıştı. Hatta saldırı günü dahi anlaşılmıştı. Bunun üzerine yapılan düzenlemelere göre herkes konumlanacaktı. Konumlanma gecesi bir moral gecesi düzenlendi. Herkesin coşkusu ve morali çok yüksekti. Dügüne gider gibi savaşı kar-

şalamaya hazırlanıyordu. Oyunlar, türküler, halaylar gecemizi süslüyordu. Her arkadaş geceye kendi özel yeteneklerini sergileyerek renk katıyordu. Sıra Şoreş yoldaşımıza gelmişti. Herkes dikkatle izliyordu. Bu yeni gelen yoldaş, ne verecek diye meraklanmıştı. Şoreş yoldaş ilkin bir türküyü sükuneti sağladı. Türküyü bitirdikten sonra en değme ustalara taş çıkartacak taklitlere başladı. Demirel, İnönü, Erbakan vb. TC'nin faşist parti liderleri ve yöneticilerinin ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında içine girdikleri ve her gün TV'de görünen ruh hallerini çok iyi karikatürize ederek, hepimizden müthiş alkış almıştı. O'nun yeteneği ve esprilerindeki kıvrak hava hepimizi şaşırtmıştı. Hepimizin gözünde daha büyümüş ve yücelmişti. Diyebiliriz ki, o gecenin yıldızı olmuştu.

Moralden sonra herkes birbirine başanlar dileyerek, "Bijî Serok APO" ve daha birçok sloganla neşe içinde noktasına doğru harekete geçti. Şoreş yoldaş da kurye takımıyla noktalar arası ilişki için konumlandı.

İkinci gün savaş başladı. Her cepheye yoğun çarpışmalar vardı. Şoreş yoldaş her gün birkaç defa kamp ve tepeler arası gidip geliyordu. İş çok yorucu ve zordu. Buna rağmen büyük bir şevkle bu görevini sürdürüyordu. O'nu asıl üzen şey yoldaşlarını her gün bir kaybetmesiydi. Her tepeye gelişinde tepede kalmak, savaşmak istiyordu. O'nu sık sık görevinin önemi konusunda ikna etmek zorunda kalıyorduk. "Yoldaşlarım burada savaşarak şehadete gidiyor, ben seyrenci kalıyorum" derdi. Çok azimliydi, yorulduğu halde hissettirmiyor, üzülüyordu. O'nu asıl üzen şey, yoldaşlarının şahadeti ve savaşmamasıydı.

Sağa sola koşturması genç bedenini hayli yıpratmıştı. O, verebileceğinden fazlasını veriyordu. Açlık-susuzluk, uykusuzluk üstüne sınıslıklam ter dökme O'nu aşan boyutlardaydı. Ama bıkmadan usanmadan yapıyor, daha fazlasını yapmaya da iradesi hazır bekliyordu. Sanki o günler için yaratılmış gibi inançlıydı.

Savaş her geçen gün kızışıyor, çarpışmalar yoğunlaşıyordu. Şoreş yoldaşın gidiş gelişleri de savaşın hızına göre tempo kazanıyordu. Sonra yeni düzenlemeyle Şoreş yoldaş tepelere rası gidiş gelişle görevlendirildi. Artık

kampa gitmeyecek, zaman zaman tepelerde çarpışmalara da eşlik edecekti. Bu haberi aldığı anda çok sevinmişti; "Bu ihanetçilere haddini bildireceğim" çığlıklarıyla savaşma isteğini ve coşkusunu göstermişti. Hepimizi hesapsız bir şekilde yüreklendirmişti.

Savaş ilerledikçe ilerliyordu. Şahadet olayları da artıyordu. Şoreş yoldaş, her gün bir bir sevdiği yoldaşlarını kaybediyordu. Kını, öfkesi büyüyor, düşmana daha fazla darbe indirmenin çabalarını gösteriyordu. Sağa sola koşuyor, mevziye giriyor, çarpışmalara katılıyor, "Zafer bizimdir" sloganlarıyla yoldaşlarına cesaret, moral ve savaşma azmi oluyordu.

Savaş böyle sürüp giderken, Şoreş yoldaş da azminden hiçbir şey kaybetmiyordu. Sonra geri çekilme kararı üzerine tüm güçlerimizle elimizde tuttuğumuz noktayı terk ettik. Artık savaşın son günleriydi. Bölük halinde PAK Tepesi'ne doğru savunmalı bir şekilde ilerledik. Ama çatışmaların yoğunluğu sürüp gidiyordu. PAK Tepesi'ne çıktığımızda mevzilere konumlandık. Şoreş yoldaş da iki arkadaşıyla bir mevzide kalıyordu. Günün sabahı ile birlikte bir baktık ki, Şoreş ve iki arkadaşının kaldığı mevziye bir top isabet etmiş. O anda bir çığlık yükseldi. Bir grup yoldaşla onlara doğru koştuk. Mevziye vardı. Bizimizde Şoreş yüzü koyun uzanmıştı, sesimizi duymasıyla kollarını arkaya doğru kaldırıp zafer işaretlerini yaptı. Bir bacağı kopmuş, durmadan kan kaybediyordu. Diğer iki yoldaş şehit düşmüştü.

Şoreş yoldaşın durumu çok ağır ve son anlarını yaşıyordu. Çaresiz alelacele müdahale işlemlerine giriştik. Kanı durdurmaya çalışıyorduk. O anda Şoreş yoldaş durumunu anlamış ve öleceğini biliyordu. Hafifçe doğruldu ve "Kürdistanım" türküsünü mırıldanmaya başladı. Ardından, "Arkadaşlar dinleyin beni; öleceğimi biliyorum. Benim cenazem ihanetçilerin ve TC'nin eline geçmesin. Beni keşinlikle halledin. Bu vasiyetimi yerine getireceğinize söz verin" dedi. O ara bütün arkadaşlar sadece "Söz" diye bildiler. Ve konuşmalarımız boğamızda düğümlendi. Şoreş yoldaş konuşmasını sürdürerek, "Benim bu durumumu annem ve babam bilmesin, onlara söylemeyin" sözlerini dile getirdi. Ardından; "Kahrolsun KDP ihaneti" sloganını atmaya başladı. Bu-

nu birkaç kez tekrarladı. KDP ihanetine lanet ederken tekrar konuşmaya kaldığı yerden devam etti: "Ben Kürdistan'ın kurtulacağına inanıyorum. Siz de inanın ve savaşı sürdürün. Bana söz verin, savaşı sürdürüleceğinize söz verin."

Bu yürekli ve hayranlık uyandıran derecede ölüme meydan okuyan ve engin ülke sevgisini böylesine işleyen tutumlar karşısında hepimizin gözlerinden yaşlar akmaya başladı. Dayanamadık, sağa-sola koştuk. Kimi silahını düşman mevzilerine doğrultarak rastgele ateş ediyordu. Ağlamamız bu yürekli yoldaşımızın devrime olan engin inancına duyduğumuz hayranlıktandı. Her birimizin bir tarafa dağıldığını anlayan Şoreş yoldaş, "Arkadaşlar, arkadaşlar" diye birkaç kez tekrarlayarak yanına gitmemizi sağlamıştı.

"Kürdistan kurtulacak. Ben inanıyorum. Siz de inanın" sözlerinin ardından, "Bijî Serok APO, Bijî PKK, Bijî ERNK, Bijî ARGK" sloganlarını atmaya başladı. Bunu birkaç kez tekrarladıktan sonra sesi giderek boğazında düğümleniyordu. En son "Kürdistanım" türküsünü söylemeye başladı. Bir iki tekrardan sonra sözcükler tam boğazında düğümlendi. Ve büyük savaş kahramanımız böylece bize ulaştırılması güç olan cesaret ve sevgisini emanet ederek aramızdan ayrıldı. O'nun kelimelerle ifade edilmesi imkansız olan üstün meziyetleri hepimizi derinden etkiledi, tüylerimizi diken diken etti. Hepimiz o gün bu büyük insanın önünde saygı duruşuna durduk ve söz verdik: Senin meziyetlerine bağlı kalacağız, seni yaşayacağız ve yaşatacağız.

Şoreş yoldaş; eşine ender rastlanır kahramanlığıyla, PKK'ye, Kürdistan'a, devrime olan yüce inancıyla insanlığın en temiz ve yüce inancı olarak, hep anılacaktır!

**"Ben Kürdistan'ın
kurtulacağına
inanıyorum.
Siz de inanın
ve savaşı sürdürün."**

Halkın gönlünde taht kurmuş bir militandı!

Adı, soyadı: **Lokman İBRAHİM ABDO**
kod adı: **Aras**
Baba adı: **İbrahim**
Ana adı: **Fatma**
Doğum yeri ve tarihi: **Güney Kürdistan-
Derik-Tilceman köyü, 1965**
Partiye katılış tarihi: **1987**
Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1992,
Haftanın-Şaban Kalesi**

Aras yoldaş, partimiz PKK'nın Güney Kürdistan (Küçük Başur)'da yürüttüğü faaliyetlerden etkilenerek, 1987 yılından itibaren partimizle ilişkiye geçer. Daha önceleri KDP'nin etkisi altındadır. Ancak çok geçmeden KDP'nin halkımıza verecek hiçbir şeyi olmadığını, tarihinde sürekli olarak ihanet ve işbirlikçiliğin yaşandığını anlar. Böylece ailece halkımızın gerçek kurtuluş umudu olan PKK'den yana tavır alırlar.

Aras yoldaş, PKK ile ilişkiye geçtikten sonra bütün benliği ve yüreğiyle partimizin yürüttüğü faaliyetlere katılır. Düşüncesinde sürekli olarak ülkeye gidip savaşmak vardır. Öğretmen olduğu halde öğretmenliği bırakarak Halep'te kitle faaliyetlerini yürütür. Oldukça mütevazı ve alçakgönüllüdür. Bu yönüyle kitle ile çabuk bütünleşir ve halkın sevgilisi haline gelir.

Hitap ve ikna gücü yüksek olan

Aras yoldaş, 1987-1992 yılları arasında kitle faaliyetlerinde başarılı bir pratik sergiler. Küçük Başur'da PKK çizgisinin ödün vermez bir savunucusu olur. Hareketimize karşı dayatılan çizgi dışı sınıf ve anlayışlara karşı yüksek bir mücadele performansı gösterir. Bulunduğu her alanda "Botan'a gitmek ve şehitlerin intikamını almak istiyorum" diyerek savaşa olan ilgisini gösterir. Bu ilgisini pratik bir gerçekliğe dönüştürmek amacıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Bir devre Akademisi'nde kalarak eğitim görür. Akademisi'nde kaldığı süre boyunca kendisinde var olan yeteneklerini daha da geliştirir.

1992 Newroz'unda ülkeye gidiş haberini aldığı sevinç çığlıkları atarak, güçlü birikimiyle ülkeye yönelir. **Aras** yoldaş alandan ayrıldığı anda halkın aradığı bir insan olur. Özlemini duyduğu ülkesine ve isteği olan sa-

"Devrim için bu gerici güçlerin tasfiye edilmesi gerekir" belirlemesi O'nun sınıf mücadelesine olan ilgisini ve azmini ortaya koymaktadır.

Batufa Tepesi'nde ihanet odaklarına karşı düzenlenen saldırılarda gönüllü olarak hep ön saflarda yer alır. Birçok saldırı eyleminde verilen görevleri başarıyla tamamlar. Emir ve talimatlara sonuna kadar bağlı kalır. Eylemlerinde yoldaşlarına cesaret ve moral veren bir pratik sergiler. En son bir saldırı eylemine yine her zamanki gibi gönüllü olarak katılır. Bu eylemde de yine kahramanca çarpışarak, ihanetçilere karşı büyük bir kin ve nefret dolu duygularla saldırır. İhanetçilerin mevzilerinin düşürülmesinde önemli bir rol oynar. İhanetçiler gösterilen üstün saldırı ve savaş azmi karşısında kaçmak zorunda kalırlarken, **Aras** yoldaş da yaralanır. Ancak yarası çok ağır ve kurtarılması mümkün değildir.

vas pratiğine kavuşması, kendisinde sonsuz bir mutluluğa yol açar.

İlk soluğunu Haftanın'de alır. Bir müddet **Şehit Mustafa Yöndem Kampı**'nda eğitim faaliyetlerine katılır. Daha sonra PAK faaliyetlerinde yer alır. PAK faaliyetlerine güçlü katılım gösterir. Bu O'nun Güney gerçeğini daha iyi özümsemesine yol açar. Son Güney Savaşı'nda takım komutanı olarak görev alır. Savaş günlerinde

Kendisi de bu durumun farkındadır. "Botan'a gitmek ve savaşmak istiyordum" diyerek özleminin ne kadar güçlü olduğunu dile getirir ve "Bijî Serok APO", "Berxwedan jiyane", "Şehit Namırın" sloganlarını atar. Bu sloganlardan sonra **Aras** yoldaş, son nefesini vererek şahadete ulaşır.

Aras yoldaşın cesaret ve kararlılığı yoldaşları için büyük bir moral ve esin kaynağı olmuştur.

"Başkan APO'yu görmeyi çok istiyorum"

"Öleceğimi, biraz sonra aranızdan madden ayrılacağımı biliyorum. Hiçbir şeye acımıyorum. Acıdığım tek şey Parti Önderliği'ni görmeden ölmektir. Çünkü Başkan APO'yu görmeyi çok istiyordum."

Adı, soyadı: **Murat ...**

Kod adı: **Agirî**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, ...**

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1992, Haftanın Direniş Tepesi**

Aslen Doğubeyazıtlı olan **Agirî** yoldaş ailesiyle birlikte Aydın'a yerleşmişti. Bu yoldaşımızın Aydın'da olmasının nedeni TC faşizminin Kürdistan'ı insansızlaştırma uygulama ve politikasıyla ilintilidir. Yüzyıllardır halkımız üzerinde egemenlik kuran barbar Türk sömürgeciliği, PKK önderliğinde ulusal uyanış ve ulusal kurtuluş siyasetinin gelişmesiyle öteden beri uygulayageldiği vahşet zincirindeki uygulamalarından biri olan zoraki sürgün veya göç ettirme politikalarına hız vermiştir. Vahşet ve barbarlık uygulamalarıyla ayyuka çıkartılan özel savaşın yöneldiği alanlardan biri de savaşımızın gelişip yaygınlaştığı Do-

ğubeyazıt olmuştur. Daha fazla zulme dayanamayan Agirî yoldaşın ailesi, "belki daha iyi olur" düşüncesiyle Aydın'a göç etmiştir. Ancak Agirî yoldaş yaşı küçük olduğundan o dönemde olup bitenleri anlayacak durumda değildir.

Agirî yoldaş her şeyden habersiz büyür. Belli bir yaşa geldikten sonra Doğubeyazıt'tan Aydın'a gidişin altındaki nedenleri çözer. Ülkesini tanımıştır artık. Bütün ilgisini ülkesi ve ülkesindeki mücadele üzerinde yoğunlaştırır. Ulusal kurtuluşçu fikirlerle tanışır, öğrenir. Artık mücadele dışında başka şeyler O'nu heyecanlandırmıyor, coşturmuyor. Aile içinden başlayarak çevresine bir şeyler verebilenin uğraşı içindedir. Böylelikle devrim için artık çalışmanın zorunlu ve gerekli olduğunu kavramıştır. Devrim için çalışmayı insan olmanın bir gereği olarak değerlendirir. O'nun bu çıkışı başta ailesi olmak üzere herkeste sempati uyandırır. Yoldaşımız ilk adımdan sonra ikinci adımı atmaya karar verir. Ve 1992'de gerillaya ulaşır. Oradan Haftanın alanına geçer.

Haftanın alanında **Şehit Berivan Kampı**'nda uzun bir süre kalır. Siyasi ve askeri eğitimini orada tamamlar. Çok başarılı bir pratik sergiler. Bu başarısından ötürü kampın gözdesi olur. O'nun başarılı çalışmaları yükselmesini getirir ve takım komutanlığına seçilir. Çalışma azmi ve coşkusu çok yüksektir. Girişken, fedakar ve proleter kişiliğiyle, komuta özellikleriyle herkese örnek olur.

Benik Tepesi'ne takım komutanı olarak gider. Orada savaş hazırlıklarını sürdürür. Savaş başladığında en

önemli görevleri üstlenir. Birçok mayınlama ve pusu eylemiyle düşmanın hareket alanını daraltır. Yine düşmanın geçiş yoluna mayın döşeme ve pusu eylemine giden Agirî yoldaş, bütün geceyi pusuda geçirir. Sabaha doğru birliğinin kaldığı noktadan silah seslerini işitir. Hemen birliğine doğru koşmaya başlar. Ve çatışmayla karşılaşır. Hiçbir ikircikliğe düşmeden düşmanın bulunduğu noktaya doğru ilerler. Ve düşmanı geri püskürtmeyi başaran Agirî yoldaş, geri çekildiğinde karnından ağır bir yara alır. Arkadaşları yanına varınca, "Karnım ağrıyor, içim sızlıyor" sözleriyle birlikte kollarını karnının üstünde kavuşturur ve dişlerini sıkarak acısını dışa vurmaya çalışır. O'nu sırtlayıp noktaya taşımak isteyen arkadaşlara "Koltuklarıma girin, kendim yürüyebilirim" diretmesinde bulunarak iradesini sonuna kadar kullanmaya çalışır. O'nun bu akıl almaz iradesi karşısında arkadaşları hayranlıklarını gizleyemez ve her ne olursa olsun O'nu kendileri taşımak için harekete geçerler. Noktaya doğru yaklaşırken, Agirî yoldaş da son nefesini vermek üzeredir: *"Öleceğimi, biraz sonra aranızdan madden ayrılacağımı biliyorum. Hiçbir şeye acımıyorum. Acıdığım tek şey Parti Önderliği'ni görmeden ölmektir. Çünkü Başkan APO'yu görmeyi çok istiyordum."* O'nun son sözü bu oldu.

Agirî yoldaş Güney Savaşı'nda şahadete ulaşan ilk komutanlarımızdandır. Bu yüzden şehit düştüğü tepeye O'nun adı (Benikê) verilmiştir.

Devrime olan inancı ve kararlılığıyla düşmanın üzerine korkusuz ve yiğitçe göğsünü şahadete açarak yürüdü!

“Ben insanlığı PKK’de tanıdım”

Adı, Soyadı: **Leyla KAPLAN**

Kod adı: **Berçem**

Baba adı: **Lütfü**

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Siya köyü-**

Kurtalan, ...

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1992,**
Haftanin, Direniş Tepesi

Berçem yoldaş mücadeleye Kurtalan'dan katılmıştı. Yoldaşımız şahadete ulaştığında üzerinde çıkan ve savaş

dediğim iki edilmiyordu. Onun için biraz nazlı büyümüştüm. Kendimi çok mutlu görüyordum. Ama bilincim yoktu. Yanıldığımı sonradan anladım. İnsan biraz büyüyünce, düşününce mutlu olmanın öyle kolay olmadığını anlar. Meğer ailenin sevgisi fazla anlamlı değilmiş. Şimdi düşünüyorum da, her şeyi daha iyi anlıyorum.

Ben onaltı yaşına geldiğimde amcam beni zorla yaşlı biriyle evlendirmek istedi. Buna karşı çok direndiysem de fayda etmedi. Çaresiz o yaşlı adamla evlendim. Ondan sonra yaşam benim için bir zindan gibiydi. Ne yapacağımı bilemiyordum. Her geçen gün durumum kötüleşiyor, ızdırap çekiyordum. Düşünüyordum, fakat çözüm bulamıyordum.

Kurtalan'da mücadele geliyordu. Sürekli eylemler ve serhildanlar oluyordu. TC de halka baskı yapıyor, ya tutukluyor ya da işkenceden geçiriyordu herkesi. Bu baskılardan ben de nasibimi alıyordum. TC'nin askeri çavuşu benimle ilişki kurmak için çalışıyordu. Bir gün bana 'hesabımıza çalış, olup bitenleri ilet' dedi. Ben 'yapmam' diye reddettim. Çok ısrar etti. Kendisine 'evliyim, durumum uy-

tulursun' dedi. Bu teklife 'evet' dedim. Çünkü kurtulmak için başka çare bulamıyordum.

Anlaşma üzerine ben saflara katıldım. Bilgi toplayacak, yaşamı bozacak. Arkadaşlarla buluştum ve beni Haftanin kamplarına gönderdiler. Buraya gelir gelmez eğitime alındım. İlk başlarda yaşamı biraz bozmaya gayret ettim. Ama arkadaşların ilişkileri, yaşamları beni çok etkiliyordu.

Çok düzenli yaşam, saygı ve sevgi vardı. Herkes okuyor, tartışıyor, eylemlere katılıyordu. Neşeli ve şendiler. Ben giderek içten içe etkileniyordum. Partiyi, mücadeleyi, ülkemizi, tanımaya başladım. Sonra baktım ki benim geçmişim insanlıktan uzak bir geçmiştir. Arkadaşlarım bana insanlığı öğretiyor, bense kötülük yapmaya çalışıyorum. Dayanamadım, olup bitenleri arkadaşlara anlattım. Ondan sonra arkadaşların daha fazla yardımını, desteğini gördüm.

Şu anda savaştayım, çok mutluyum. Ülkem için, ülkemizin insanı için, insanlık için savaşıyorum. Daha nice benim eski gaffet durumum gibi gaffeti yaşayan genç kızları kurtarmak için savaşıyorum. Meğer gerçek mutluluk buymuş. Arkadaşlarımla burada olmak düşüncesi beni rahatlatıyor. 'Yoldaş' kelimesinin anlamını duya duya yaşıyorum. Yoldaşlığın güzelliğini, soyluluğunu kavıyorum.

Eğer ölürsem herkesin benim bu durumumu bilmesini istiyorum. Herkese örnek olmak istiyorum. PKK'nin ne kadar iyi olduğunu herkes öğrensinsin. Savaşacağım, kanımın son damlasına kadar, insan için, insanlık için, partim ve Başkan APO'nun iyi bir askeri olmak ancak böyle ifade edilebileceği için...

Kendini yeniden yaratmayı başaran Berçem yoldaş, savaşta kahramanca çarpıştı. Şahadetiyle davasına olan bağlılığını ortaya koydu.

günlerinde yazdığı anlaşılan notlardan:

"...Ben ailenin tek kızıyım. Bu yüzden ailem beni çok seviyordu. Doğuşumdan olgunluk çağına kadar bir

gun değil' diyerek kendimi kurtarmaya çalışıyordum. Benim bu yanıtlarıma üzerine karakol subayı 'o zaman kocanı öldürürüz, sen de o yaşlıdan kur-

Kurşunlar inancına ve çelik iradesine hükmedemedi!

Adı, soyadı: **Mehmet ÖNER**

Kod adı: **Devran, Fırat**

Baba adı: **M. Salih**

Ana adı: **Sittiye**

Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1974**

Partiye katılış tarihi: **19.03.1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992, Haftanın**

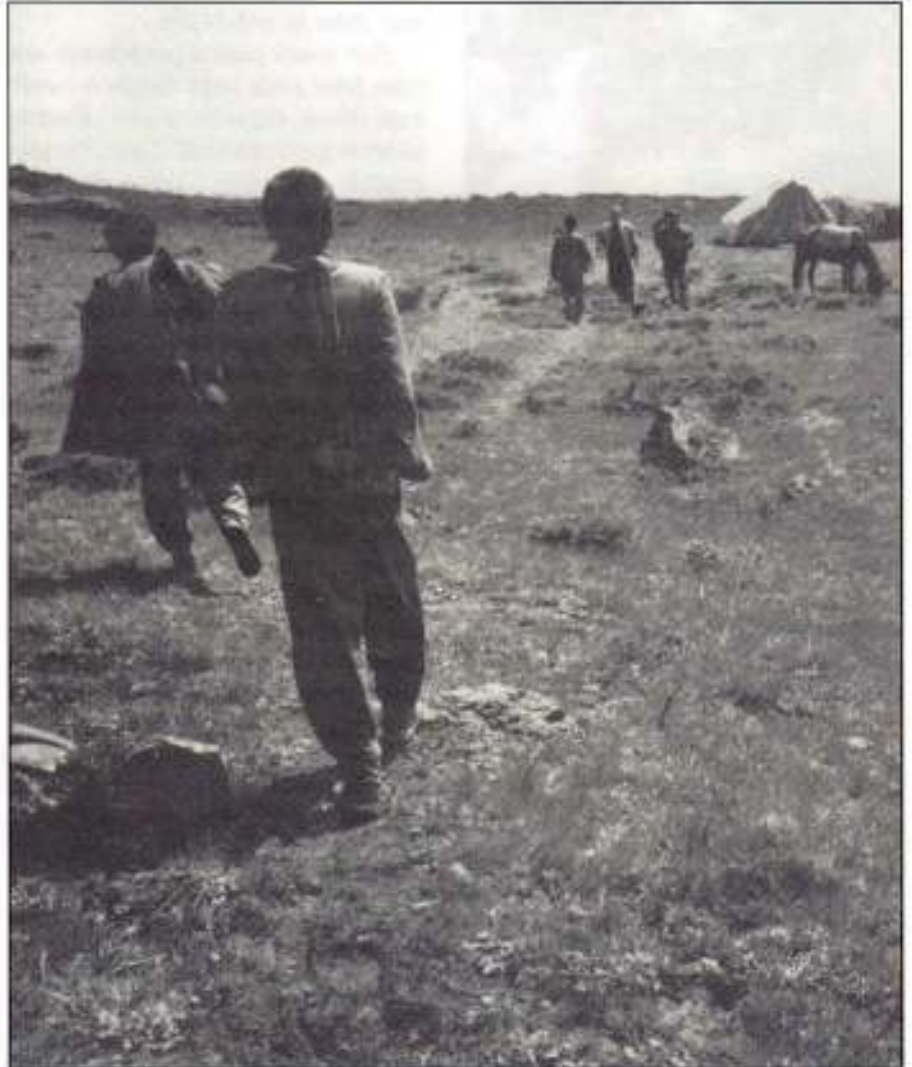
Kürdistan'da bin yıllardır sürüp gelen bir direniş var ve bin yıllardır bu direnişe karşı sürüp gelen bir ihanet var. Direniş ne zaman başarı sağlamışsa, ihanet de o zaman çirkef yüzünü göstermiştir. Aşımıza, ekmeğimize, destanlarımıza, hikayelerimize girmiştir. Bazen İdrisi Bitlis-i, bazen Beko-Ewal, bazen Rêber olmuş ya da daha örgütlü bir şekilde Hamidiye Alayları olmuştur.

İhanetçi halkını satıyor. Sermayesi odur. O yüzden de ikiyüzlüdür. Bir taraftan halktan yana olduğunu söyleyerek halkı aldatmaya çalışır, diğer yandan efendisinin ayaklarına kapılarak bağlılığını gösterir. İkiyüzlüdür, çirkeftir, sürüngendir, kaypaktır, soyuna ihanet eden bir soysuzdur. Bunun namusu da yoktur. Çünkü sadakatlik duygusundan yoksundur. Nerede para çoksa oradadır. Kim bir kemik önüne atsa onun kapısındadır. Beyni yoktur. Beyni midesindedir. Düşkündür, lümpendir. Düşmanına kardeşinin başını altın bir tepside sunar.

Tarih ilerliyor. Direniş devam ediyor. İhanet de devam ediyor. Direniş PKK ise, ihanet KDP-YNK olmuş. PKK insanlığa yükselmiş, KDP-YNK ise sürüngenleşmiş, ihanetin bataklığına saplanmışlar ve PKK'ye saldıracak kadar çirkefleşmişler. Ve tarih de bir kez daha ihanetle özgürlüğün savaşımına tanık oluyor. Fakat bu sefer özgürlüğün cephesinde PKK var. **Haki'nin, Mazlum'un, Hayri'nin öğrencileri, Ke-**

luluğu öncelikle ihanete karşı olmasıdır, kaynağa dönüş savaşı olmasıdır.

Ve ihanete karşı soylu savaşta her biri birer efsane, her biri özgürleşmiş kişiliğin sembolü ve her biri halkımızın şahdamarı nice yiğit yoldaş şehit verildi. Ve işbirlikçi-ihanetçinin en büyük saldırısında, Güney Savaşı'nda en büyük direniş sergilendi. Haftanın büyük direnişinde de en büyük direniş, Saddam Tepesi'nde sergilendi. Saddam

mal'in, Agit'in savaşçıları var. Her biri dünyalar kadar değerli -binleri aşan- şehitler ve onların anıları var. Baş eğmeyen Kürdistan'ın soylu dağlarında, halkımızın en değerli evlatları soylu bir savaşa tutuşmuşlar. Savaşın soy-

Tepesi halkımızın kahramanları tarafından kahramanlar tepesine çevrildi. Bu kahramanlardan biri de **Devran** yoldaşı.

Devran yoldaş Mardin'in Gercüş ilçesinde 1974 yılında doğdu. İlk öğ-

renimine 1980 yılında Ziya Gökalp İlkokulu'nda başladı ve buradan 1985 yılında birincilikle mezun oldu. İlk kişilik biçimlenmesini bu yıllarda aldı. Dürüst ve ağırbaşlı olan, yardımda bulunmayı seven, dostluğa büyük önem veren ve her yönüyle kendi yaşatları arasında örnek bir davranış sergileyen bir kişiliktir. Bu özellikleri sonraki yıllarda daha da geliştirecek ve kişiliğinin mayasını oluşturacaktır. 1985 yılında ortaokula başlar. Burayı da üç sene içerisinde ama birincilikle bitirir. Kişiliği biraz daha gelişir. Müthiş çalışkanlığı ve zekasıyla çevresindeki etkinliği gittikçe artar. Haksızlığa karşı sürekli durması, O'nu çoğu zaman faşist ideolojinin yayıcıları olan öğretmenlerle karşı karşıya getirir. Bu özelliği sonraki yıllarda O'nun parti saflarına katılmasında da etkili olur.

Lise yıllarında bir taraftan bu özellikleri daha gelişip olgunlaşırken, diğer yandan da duygularının ifadesini PKK'de bulur ve onu araştırmaya başlar. Duyduklarını, öğrendiklerini sadece kendisine saklamaz, çevresinde biriktirdiği arkadaşlarına da aktarır. Bilinçlenmelerini sağlar. Kürtlüğü, Kürdistan'ı savunması, düşüncelerini etrafına yayması, O'nu lise yıllarında sık sık faşist öğretmenlerle karşı karşıya getirir. Fakat bu, kendisinde yılmınlığı değil, direniş ruhunun oluşmasını sağlar.

Lisede de birinciliği kimseye kaptırmaz. Kişiliğinde oluşmuştur. Hedefini belirlemiştir. Gideceği yönü seçmiştir. Kesin kararlardır. Fakat tek başına bir katlihi kabullenmez. Daha güçlü bir katılım da, özlü fakat çok sayıda kişiyle katılmakla mümkündür. Bunun bilincindedir. Toparlayıcı ve önder özellikleri zaten bunu yapmıştır da. Yanına altı arkadaşını da alarak 19 Mart 1992 tarihinde katılmak için ilçeden ayrılır. Katılışının başka özellikleri de var. Mardin alanında yurtseverliğin ve buna bağlı olarak da parti saflarına katılımın ne kadar çok olduğu biliniyor. Gercüş ilçesinde de yurtseverlik köklüdür. Köylerinde de şimdiye kadar yüzleri aşkın katılım olmuştur. Ama Gercüş'ün merkezinden her nedense şimdiye kadar şehit **Hamit AVCI** yoldaş dışında katılım olmamıştır. Bu nedenle de böyle bir çıkış aynı zamanda güçlü bir ön açıcı olacaktır. Beraber katılan arkadaşları bunu özenle vurguluyorlardı. Zaten sonraki süreçte gerek kendi ailesinden ve gerekse de ilçe merkezinden

olan katılım bunu ispatlıyordu.

Gercüş'ten ayrılırlar. Gerillaya katılmak için İdil'in bir köyüne giderler. Çıkan bir aksaklıktan dolayı burada 36 gün kalırlar. Henüz partiyi tanımasına rağmen yaklaşımı, ağırbaşlılığı, çalışkanlığı ve toparlayıcılığıyla köyde en çok ilgi gören arkadaş olur. Öyle ki, ayrıldığı gün tüm köylüler, O'nun eğitim sonrası mutlaka o alana geri dönmelerini isterler.

Eğitimi görmek için Güney Kürdistan'a gider. Mayıs ayının başında kampa geçer ve 45 gün sürecek bir eğitim devresine katılır. Devrenin başından itibaren ortama özlü yaklaşımıyla en çok dikkatleri çeken arka-

*Gençtiler, kararlıydılar,
 inançlıydılar
 gittikçe uzaklaştılar
 ve gökyüzüyle
 yavaş yavaş
 birleştiler
 Tam ağarıyordu ve
 ortalık gittikçe
 kızılışıyordu...*

daş olur. Eğitime verdiği önem, yaklaşımdaki ciddiyeti, öğrendiklerini yaşama geçirmede gösterdiği kararlılık ve kavramadaki üstün yeteneğiyle henüz eğitimin 15. günü olmasına rağmen manga komutanlığıyla görevlendirilir. Böylece partinin yönetim üslubunu da yavaş yavaş kavramaya başlar.

Eğitimi üstün bir başarıyla bitirir. Partiyeye katılan az sayıda gücün içinde yer alır. Kısa sürede uyum göstermekte zorlanmaz. Aksine parlak yükselişini burada da sürdürür. Olağanüstü çabası, inancı ve güçlü iradesi, toparlayıcılığı, fedakarlığı ve atikliği önce manga komutan yardımcılığı, hemen arkasından da manga komutanlığıyla ödüllendirilir. Bu dönemde artık Kaşuran mıntkasına gitmiştir. Mıntkanın özgünlüğünün ve zorluğunun da bilincindedir. Çalışma tem-

posunda buna sürekli dikkat eder. Bu dönemde bir taraftan sınır hattında gerçekleştirilen eylemlerin tümünde yer alırken, diğer taraftan da kampta kış hazırlıklarına aktif olarak katılır.

İhanet çirkef yüzünü gösterip de savaş başladığı zaman, Haftanın'e geçilir. İlk düzenlemelerde takım komutan yardımcılığına getirilir. Yeni görevi belirlenmiş, hedef gösterilmiştir: Saddam Tepesi. Burası savaşın en şiddetli olduğu yerdi. Günün 24 saati karşılıklı saldırı vardı. Silahlar susmaz. İhanetçi güç ve faşist TC'nin subayları, helikopter ve uçaklarıyla ortaklaşa burayı sürekli saldırı altında tutarlardı. Göğüs göğüseye bir savaş vardır. Cehennemine çevrilmiştir. Mermi ve top gülesinin değmediği tek bir santim yer kalmamıştır. Tepe stratejiktir. Kimin eline geçse savaşı o kazanacaktır. O yüzden çatışma müthiştir. Öyle ki bazen bir kayanın bir tarafında bizim mevzimiz, diğer tarafında ihanetçilerin mevzisi vardır. Tepenin büyük kısmı bizim elimizdedir ve her şeye rağmen tek bir geri adım atılmaz. Aksine Güney Savaşı'nda ihanetçiye en büyük darbe burada vurulur. Devran arkadaş da takımıyla beraber 11 gün 11 gece burada hiç durmadan savaşır. Her gece saldırı vardır ve O her gece saldırı grubunun başındadır. Her saldırıda mevziden ilk fırlayıp düşmanın üstüne atılan O'dur. Gündüzleri ise düşman saldırıya geçer ve bu sefer de saldırıyı göğüsleyip boşa çıkarmak için savaşır inanca, kararlılıkla...

İhanetçilere karşı yapılan en son saldırıda yine saldırı grubundadır. Yine grubunun başında ve komutanıdır. Yine ilkin O düşmanın üstüne atılır. Ama bu sefer vücudunun çeşitli yerlerinden tam beş yara alır. Saldırı zaferle sonuçlanır. Devran yoldaş, parti hastanesine götürülür. Yüzündeki gülümseme burada da hiç eksilmez. Morali çok yüksektir. Dinçliğinden hiçbir şey kaybetmemiş gibidir. Mermiler inancına ve çelik iradesine hükmedemediği gibi, bunu bilemiştir. Hastanedeki beşinci gününde ölümsüz şehitler kervanına katılır: Başı dik, alnı açık, yüreği pek. Üstüne düşeni yapmanın verdiği rahatlıkla, Haki'nin, Mazlum'un, Kemal'in, Hayri'nin, Agit'in önderliğindeki şehitler ordusunda yer alır. Halkına, yoldaşlarına ve ezilen insanlığa bıraktığı miras direniştir: Saldırındır, serhildandır; isyandır... isyan... isyan!..

Botan'da filizlenen bir kahraman

Adı, soyadı: **Azadin AYBEK**

Kod adı: **Garzan**

Baba adı: **Mahmut**

Ana adı: **Hayat**

Doğum yeri ve tarihi: **Sürt-Eruh-
Bağgöze köyü (Aynê), 1974**

Partiye katılış tarihi: **12 Ocak 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1992,
Haftanin-Boğaz (Vêrê) Tepesi**

Garzan yoldaş, silahlı savaşımızın başlatıldığı alanlardan biri olan Eruh'ta doğdu. Bir taraftan işkenceye, zora dayanan ve bir taraftan da zalimin karşısında duran, onunla savaşan gücün mücadelesine tanık oldu. Bu sıcak ortam O'nun düşünce ve yaşarını etkiledi. Düşmanın düşmanlığına canlı olarak tanık olmanın verdiği öfke, kin ve nefretle büyüdü. Tarihiyle de doğal bir mücadele ortamı olan Botan'da O da doğal olarak mücadeleden yana tavrını koydu. Bu tavır kendisinde partizanlara karşı sevgi ve saygıyı doğurdu. Partizanlarla konuşmak ve görüşmek için oradan oraya koştu. Birisi "filan köyde partizanları gördüm" dese, koşu koşu oraya gider, partizanları arardı. Gerillanın inebileceği köylere sık sık gider, onlarla karşılaşmaya can atardı. Gün olur sonuçsuz kalır, gün olur sonuç verir bu koşuşturma. Garzan yoldaş güven vermiştir partizanlara; sevgisiyle, durmak bilmeyen koşuşturmasıyla, ken-

di köyünde partinin bir milisi olarak faaliyet yürütme görevi O'nun ilk ciddi adımıdır. Köyde halka mücadeleyi anlatıyor, maddi destek sağlıyordu. Gençlerden gerilla olabilecekleri sorumlulukları konusunda bilgilendirip örgütüyordu. Toplanan yardımları gerillaya ulaştırmak için ter döküyordu. Düşmanı izliyor, gece gündüz demeden, tehlikeli, ani durumları anında gerillaya ulaştırmak için uykularını bölerdi çoğu gece. Yolu dağlara ormanlara düşerdi. Kimi zaman gün boyu, kimi zaman da günler ve geceler boyu gerillayı aramaya çalışırdı. Şu dağ senin, bu ova benim arar durur, taa ki gerillaya ulaşınca kadar.

Bir seferinde: "Yeter artık, bu geri durumda durmayacağım. Size katılmak istiyorum. Ben de eylem yapmak istiyorum. Bana bir yer söyleyin, oraya gideyim. Eğitimimi alıp hemen pratiğe çıkayım" diyerek teklifini yapar. Ama gerilla grubu karşıdır bu fikre: "Bak sen böyle çok fayda veriyorsun bize. Bu yaptığın işler hem çok önemli, hem de çok daha zordur. Kendini öyle şartlandırma." Böylece O'nu ikna etmeye çalışırlar. Lakin

likelidir. Her yönden dikkatli ve duyarlı olmayı gerektirmektedir. Garzan yoldaş bu kuryelik döneminde başından geçen bir olayı şöyle aktarmıştır:

"...O günlerde epey yorgunduk. Bir oraya bir buraya gidip gelmek beni yürüyemez, gözlerimi açamaz hale getirmişti. Yine hızlı günlerimizin birinde Cudi ile kamp arasındaydık. Yirmi dokuz kişiydik. Grup ilerliyordu, ama içimde bir terslik olacağına dair şüpheler yoğunlu. Düşman bu günlerde kapsamlı operasyonlara çıkmıştı. Birden kurşunlar yağmur gibi yağmaya başladı üzerimize. Hemen kendimi bir taşın arkasına attım. Arkadaşlar tecrübesizdi. İlk taramada şehit düşenler vardı. Çembere alındığımızı fark ettim. Gizli adımlarla hem yürüyor, hem de bir çıkış yolu arıyordum. Benimle birlikte iki arkadaş daha ayakta idi. Altı arkadaş da yaralanmıştı. O çatışmada yirmi arkadaşımız şehit düşmüştü..."

Haftanin Karagahi'na vardikten sonra Garzan yoldaş, manga komutanlığı göreviyle **Şehit Berivan Kampı**'nda bir tepeye gönderilir. Savaşın başlamasıyla Garzan yoldaş mangasıyla bir-

"Size katılmak istiyorum.

Ben de eylem yapmak istiyorum.

Bana bir yer söyleyin, oraya gideyim.
Eğitimimi alıp hemen pratiğe çıkayım..."

Garzan yoldaş son derece kararludur ve gerillaları bu tartışmada ikna ederek üç akrabasıyla birlikte Haftanin kamplarına doğru yola çıkacaktır.

Ocak 1992'de **Şehit Mahir Kampı**'na giderek ikişer aylık iki ayrı eğitim devresinde gücüne güç katmanın çabalarını sarfeder. Canlılığıyla ve başansılarıyla tanınan Garzan yoldaş, çevikliğinden dolayı Cudi kuryeliğiyle görevlendirilir. Kuryelik günleri zor ve teh-

likte cephede yer alır. O'nun cephe günleri hep hareket, hep saldırı eylemleriyle doludur. Cesaretli adım atışı, fedakarca önde yürüyüşü O'nu yücelten soylu özelliklerdir. Bir saldırı eyleminde yine önde olan Garzan yoldaş, aldığı bir kurşun darbesiyle şehit düşer. O'nun savaşkan kişiliği, hep önde yürüyüşü arkadaşlarına O'nun yerini doldurmalarnı emrederken, O'nu da pırl pırl şehitler dünyasına katar.

O, bir kahramanlık destanıydı

Adı, soyadı: **Muhammet ERSOY**

Kod adı: **Bagok**

Baba adı: **İbrahim**

Ana adı: **Nufusa**

Doğum tarihi ve yeri: **1973, Nusaybin**

Partiye katılış tarihi: **Nisan 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **19.10.1992**

Haftanın-Şaban Kalesi

Nusaybinli olan **Bagok** yoldaş, her Nusaybinli gibi yurtsever düşüncelerin serihildanlarla taçlandırıldığı, serihildan cephesinden mücadelemize en büyük desteğin sunulduğu bir ortamda, engin bir yurtseverlik ortamında büyür. Küçük yaşlarda ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü partimiz PKK'nin sempatisini alır. Ailesinin yoksul olması nedeniyle İzmir'e çalışmaya gider. Çünkü düşmanın Nusaybin alanına ilişkin özel politikası, Nusaybin'de halka iş kapısı olacak hiçbir yatırıma girişmemek ve var olanları kapatarak halkımızı metropollere iş umuduyla göç ettirmektir. **Bagok** yoldaş, İzmir'de bir müddet marangozluk işlerinde çalışır. Ulusal kurtuluşçu düşüncelerle çok önceden tanışması, ülke ve halk gerçekliğimizin bilincinde olması sonucu, İzmir'de kaldığı süre zarfında Kürdistan'daki gelişmeleri yakından takip eder, ülkeyle bağlantısını hiçbir zaman koparmaz. Aynı zamanda marangozculuk yaparak ailesinin geçimine katkıda bulunamayacağını, aile-

sinin sorunlarına çare olamayacağını anlamakta gecikmez. Ailesinin ve tüm Kürt halkının sorunları birdir ve ulusal kurtuluş mücadelemizle çözüme kavuşturulur. Bunu kavrayan **Bagok** yoldaş, sonunda onurlu davamıza katılma doğrultusunda kararını verir.

Adını kahraman **Bagok** direnişimizden alan yoldaşımız, 1992 atılımının en hareketli döneminde kendini ulusal kurtuluşun soylu davasına adar. Böylece özlere ve amacına ulaşmanın rahatlığına kavuşur. İzmir'de boş geçirdiği zamanının yarattığı açığı bir an önce doldurmak için canla başla çalışır. Düşündüklerini gerçekleştirmek için görevlere özlü ve parti ölçütleri temelinde bir yaklaşım gösterir. Aynı zamanda kendisine karşı çok acımasız ve sorgulayıcı olur. Mücadele karşısı her tutumun amansız düşmanlığıyla ünlenir. Çok kısa bir

daş, Güney Savaşı'nda herkesten önce savaşa katılır ve destansı kahramanlıklar sergiler. Savaşta üstün cesaret ve kahramanlığıyla çevresinde hayranlık uyandırır. Saldırı ruhu ile dopdoludur. Tam onbir saldırı eylemine katılarak rekor düzeyde bir başarı sağlar. Her saldırı eylemine gönüllü olarak katılır. Yoldaşları kendisini birkaç saldırı eyleminden sonra saldırı grubuna almak istemezler. Fakat ısrarla saldırı gruplarında yer almayı dayatır ve başarır. Eylem dışı kalmayı ve saldırı gruplarında olmamayı hiçbir zaman kabullenmez. Kendisinde düşmana saldırmak bambaşka bir duygu ve tutku haline gelmişti. İlk saldırı eyleminde yaralanmasına rağmen savaş alanını terk etmez ve ayakta tedaviyle yetinir. Savaş dışı kalmayı hiçbir zaman kendisine layık görmez. Ve yaralı olduğu halde her saldırı eylemin-

sürede çok önemli gelişmeler sağlar.

Haftanın alanında eğitimini tamamlar. Çok titiz, düzenli ve disiplinli bir yaşamı vardır. Yoldaşlarına içtenlikle bağlı ve sevgi yüklüdür. Düşmana karşı sonsuz bir kin ve öfkeyle doludur. PKK'nin militan-savaşçı özelliklerini kendinde somutlaştıran **Bagok** yoldaş, kısa sürede örnek alınabilecek bir kişiliğe bürünür.

Sürekli ülke içinde pratiğe katılmak için raporlar yazan **Bagok** yol-

daş, üstelik en önde savaşır. Onbirinci saldırı eylemini de başarıyla gerçekleştirirken zorda kalan yoldaşlarını kurtarmak için tek başına saldırıya geçer, müthiş bir saldırıyla yoldaşlarını kurtarır. Ve orada şehit düşer.

Savaşta yüksek morali, cesaret, fedakar, olgun ve disiplinli kişiliğiyle PKK saldırı ruhunu şahsında birleştiren **Bagok** yoldaş, o gün, Batufa Tepesi'nde savaşın kahramanlık destanlarından birine imzasını attı.

Sevgisini partisine ve yoldaşlarına hasretmişti

Adı, soyadı: **Sakine İMAM**

Kod adı: **Bahar**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum tarihi ve yeri: ..., **Batman**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1992, Haftanın-Direnış Tepesi**

Bahar yoldaşımız ulusal kurtuluşçu düşüncelerle Batman'da tanışır. Derin tartışmalar sonucu ulusal kurtuluş düşüncelerinin etkisiyle büyülür. "O güne kadar biz neyiz sorusuna cevap veremiyordum. Herkes bize 'Türk' diyordu. Ama ortada bir gerçekliğimiz vardı. Konuştuğumuz bir dil, farklı örf-adetler, farklı bir kültür vardı. Bu gerçekliğin adı, kaynağı neydi? Arıyorum arıyorum cevap yok. Ama o gün bu çelişki bütün çıplaklığıyla çözülmüştü: Ben Kürtüm. O gerçeklik de Kürdistan'ın tarihi gerçekliğiyle izah edilebiliyordu. Kendimi bulmuştum o fikirlerde. Çelişkilerin stresinden kurtulmanın rahatlığını yaşıyordum" diyordu Bahar yoldaş ilk tanışma için. Aile içindeki yaşamı bu temelde güzelleşir. Ulusal kurtuluş bilinci arttıkça, mücadele azmi ve coşkusu da büyür. Kişiliğinde ortaya çıkan değişiklikleri çevresine yansıtmakta gecikmez. Kendisinde bu de-

ğişikliği gören herkes, O'nun bu büyüüne kapılmaktan kendisini alamaz olur.

O'nu tanıyan ve beraber kalan bir yoldaş, "Bahar yoldaşın evdeki yaşamı herkesi büyülüyordu. Oldukça düzenliydi. Abisinin saflara katılmasıyla her şey değişti. Bu olaydan çok etkilenmiş ve duygulanmıştı. O durumla mücadele gerçeğini görmüş ve anlamış olmalı ki, o günden sonra Bahar yoldaş siyasi toplantılarda, serhildanlarda görür olduk. Çok dürüst ve mütevazı kişiliğiyle hepimizi etkilemişti. O'na karşı derin bir sempati ve hayranlık duyuyorduk. Sonra bir öğrendim ki, Bahar yoldaş ARGK birliklerine katılmış. Bunun üzerine ben de katılma isteği oluştu. Çok geçmeden ben de saflara geldim.

Haftanın Kampı'nda O'nu gördüğümde müthiş sevinmişim. Hemen kendisine sarılıp öptüm. Kamptaki yaşamı çok daha özlü ve derinlikliydi. Her konuşmasında Parti Önderliği'ne ve yoldaşlarına bağlılık kelimeleri dökülüyordu. Çok kısa sürede kaydettiği gelişme ile hepimize örnekti. Ufku çok geniş ve ilerisini gören bir yoldaş olarak görevlerine sonuna kadar bağlıydı.

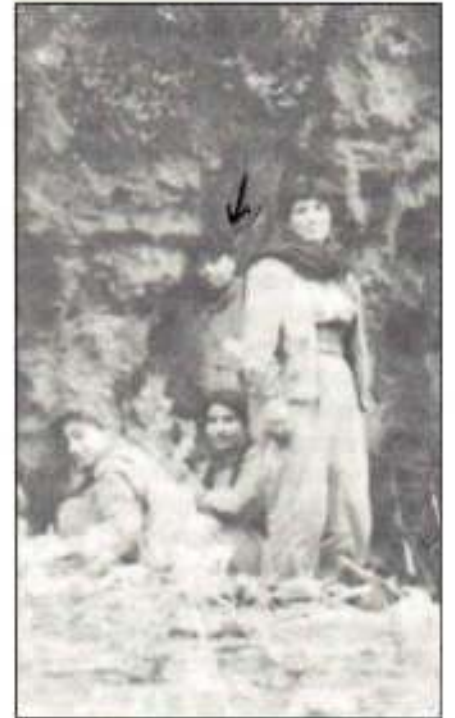
Şehitlerin ansına sonsuz bir bağlılığı olan Bahar yoldaş, şehit sözü duyduğunda tarifi güç bir duyguya kapılırdı. Anlatamıyorum. Bu yoldaş anlatmak güç... En güzel duygularla yüklü yoldaşımız, ihanete karşı savaşta kendisine ayrılan onurlu yerde saftı. Savaşta tecrübesizliğine rağmen, partiye ve Başkan APO'ya duyduğu büyük inançla çarpıştı. Çarpıştı ve kendisine en layık olan biçimiyle şahadete ulaştı.

Şahadet tarihi 17 Ekim 1992. Bu günü asla unutmayacağım ve unutmayacağız" diyordu.

Evet, sen inançtın hem de en derininden, sen direniştin en yücesinden, sen yiğittin en görkemlisinden Bahar yoldaş... Kalbini insana, insanlığa açmıştın. Günün, geçen, her çırpınışın

umutlu yarınlara doğru yürüyüşüne bağlı kalınacak onurlu bir mirastır. Sen! Mücadelenin yiğit kızı Bahar yoldaş! İnsanlığı büyüleyen üstün meziyetlerinle biz yoldaşlarının benliğinde sonsuza dek daha canlı, daha görkemli yaşayacaksınız! Dünyayı çekilmez kılan zalime, zulme, ihanete karşı dikilmen; ufacık yüreğini iyiliğe, güzelliğe seve seve katman; bu uğurda en kıymetli her şeyini fedaya hazır olan bir yiğitlik, bağlı kalınacak eşsiz güzellikte bir hediyedir. Onurun, onurumuz; sevdan, sevdamızdır. Seni ve senin gibi nice devrim şehitlerini mücadalemizi daha da yükselterek yaşatacağız!

Çünkü şehitlerimiz en temel varlıklarımız olarak yarınlarmızı, geleceğimizi belirlemektedirler. Bizler yarınlara ve geleceğe yönelirken en kutsal bildiğimiz şehitlerimizle ancak gidiş

yönümüzü aydınlatıyoruz. Şehitlerimiz her zaman doğru yürümemizin en temel teminatı olarak yaşayacaktır Bahar yoldaş!

"Nerede eylem varsa ben oradayım"

Adı, soyadı: **Abdullah MALGAZ**

Kod adı: **Beşir**

Baba adı: **Agit**

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre-Musurlu köyü, ...**

Partiye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1992, Haftanın-Sehit Beşir Tepesi**

Beşir yoldaş, mücadele saflarına Cizre'den katılır. Hareketimizin Cizre'de geliştirdiği atılımın en erken payını alanlardandır. Kavrayış güçlü ve harekete geçme yeteneği gelişkin bir arkadaştır. O, bu gelişkinliğini çok hızlı bir şekilde devrim için harekete geçirir.

Cizre'de halkımızın uyandırılması ve serhildanlara kalkışmasında **Beşir** yoldaş büyük bir pay sahibidir. Düşmanın halka yönelimine elindeki silahı ile karşılık verir. Daha fazla silahlı çıkışları örgütlemek amacıyla milislik görevini üstlenir. Gerilla ile eşgüdüm içerisinde eylemler planlar ve gerçekleştirir. Cizre'de yapılan birçok eyleme imzasını atar.

Girişkenliği, cesaret ve gözüpekliği ile Cizre halkının gözdesi olmayı başaran yoldaşımız, bu yönüyle düşmanın da dikkatini çekmiştir. Düşman bütün imkanlarını kullanarak **Beşir** yoldaşı ele geçirme gayretindedir. Ancak yoldaşımız hiçbir zaman yılmaz. "Nerede eylem varsa ben oradayım" diyerek daha keskin eylem-

lerle her zaman düşmana hak ettiği tokatı indirir. Bu düşmanın daha fazla korkmasına ve telaşa kapılmasına neden olur. **Beşir** yoldaş daha seri eylemler yaparak dağ ve gerilla yaşamıyla bütünleşir.

1992 yılında **Beşir** yoldaş, Akademi sahasındadır. Akademi'deki askeri yaşama çok kısa bir süre içinde adapte olur ve coşkusuyla yaşama can katar. Askeri yönü çok güçlü olan

düzeğe çıkararak pratiğe yönelmek. Bundan dolayı savaşta yeteneklerini ve enerjisini son sınırına kadar kullanır. Derkarê Cephesi'nde en büyük arzusu Zaxo'ya ulaşmak ve Cizre'sine kavuşmaktır. Düşmana çok büyük darbeler vurma amacında olduğundan, bu amacını gerçekleştirecek ağır silahlara müthiş bir tutku besler. BKC'yi çok iyi kullanır. Derkarê Cephesi'nde en büyük ve etkili si-

Beşir yoldaşın bu özelliği, yoldaşlarına esin kaynağı olur. Bütün askeri çalışmalarda yeteneğini en ileri derecede açığa çıkarır ve devrimin hizmetine sunar. O yoldaşlarına ve devrime hizmet etmenin yüksek sevincini duyar. Başı dik, gururlu bakışları ile zaptedilemeyen bir devrimci potresi çizer.

Ekim ayı başlarında Güney Savaşı'nın başlamasıyla **Beşir** yoldaş Haftanın alanına gider. Kampa ulaşır ulaşmaz üstün askeri bilgilerini ve yeteneklerini ihanetçilere karşı kullanmak üzere Derkarê savaş cephesine gider. Daima tercihi en zor alanlarda en zor görevlerdir. En zor görevlerin kendisine verilmesi için her zaman adeta yalvarır, ısrarlarda bulunur. En büyük amacı Güney Savaşı'nda kendisini partiye ispatlamak ve savaş yeteneğini en üst

lah olan doğkasının başına geçer. Çok etkili kullanır doğkasını. Her saldırı ve her savunmada O ve doğkası vardır. Bu böyle günlerce devam eder.

Büyük savaşçı, özlü kişilik ve askeri komutan özellikleriyle **Beşir** yoldaş günlerce süren savaşta bir çatışma esnasında şahadete ulaşır. Çatışmanın sonlarına doğru mermisi biter. Telsizle karargah komutanına durumu bildirir. Karargah komutanı, telsizde, "İnisiyatif senindir, istersen geri çekilebilirsin" der. Fakat **Beşir** yoldaş, "Mermim bitse de mevziyi terk etmeyeceğim" der ve sonuna kadar savaşarak ölümsüzler diyarına göç eder. O'nun bu kararlılığı yoldaşlarına savaşta örnek alınacak bir direnişi bırakır.

Beşir yoldaş eylemleriyle, serhildanlarıyla, güçlü askeri kişiliğiyle hep aramızda varlığını sürdürecektir!

Kaynağa dönüşün ölümsüz sembolü

Adı, soyadı: **Hüseyin ÇELEBİ**

Kod adı: **Muzaffer, Sadun**

Baba adı: **Rifat**

Ana adı: **Fehime**

Doğum yeri ve tarihi: **Almanya (Aslen Karakoçanlıdır), 1967**

Partiye katılış tarihi: **1986**

Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992, Haftanın-Şaban Kalesi**

İşbirlikçi ilkel milliyetçilerle çıkan çatışmalarda şehit düşenlerden biri de **Hüseyin** yoldaştır. Hüseyin yoldaş Almanya'nın Hamburg kentinde dünyaya gelir. Ailesi TC'nin halkımız üzerinde yaratmış olduğu ekonomik sürgün politikası sonucu yıllar önce iş umuduyla yurt dışına gider. Ailesinin derin yurtseverlik bilinci çocuklarının mücadele içinde yer almalarını sağlar. Aslen Karakoçanlı olan Hüseyin yoldaş, lise dengi eğitiminde sonra, Avrupa alanında partimizin eğitim faaliyetlerine katılır. Bu eğitimlerde sosyalist bilincini artırır, ülkesinin kurtuluşuna olan inancını pekiştirir. Daha sonra doğduğu kentte kitle ve dernek faaliyetlerinde aktif olarak yer alır. Bir müddet sonra yabancı dil bilme avantajını da kullanarak partimizin dış ilişkilerini sağlar. Bu amaçla Kürdistan

Komite'de görev üstlenir.

Yabancı dilde çıkan yayın, bildiri vb. gibi materyallerin zamanında değerlendirilip kitlelere ulaştırılmasında etkin bir çabanın sahibi olur. Derin

yılının Ekim ayında Haftanın alanına gider. Burada önemli bir gücümüzün eğitildiği **Şehit Mahir Kampı**'nda kamp koordinatörlüğünü üstlenir. Bu görevi iki devre yürütür.

bir coşku ve yorulmak bilmeyen çalışma azmiyle fidelenen bir özellikteydi Hüseyin yoldaş.

Partimizin 3. Kongresi'nden sonra kaynağa dönüş sloganından en fazla etkilenenlerden biri de Hüseyin yoldaştır. Coşkusu öylesine yüksektir ki, taa Ağrı dağlarına kadar uzanır. "Ağrı Dağı'nda Kürdistan Report'u çıkaralım" önerisini yapacak kadar yücelir. Hüseyin yoldaş 1988 yılında Alman emperyalizminin partimize yönelik saldırılarına hedef olur. Bu yıllarda birçok yoldaşıyla birlikte tutuklanır, iki yıla yakın bir süre Almanya zindanlarında tutuklu kalır. Bu süre içerisinde mahkeme kürsüsünü sürekli Alman emperyalizminin teşhiri için kullanarak, mücademizin haklılığını ve meşruluğunu kamuoyuna açıklama başarsını gösterir. Zindan sürecinde ve tahliye olduktan sonra "Kürdistan Halkının Dostları" oluşumunun gerçekleştirilmesinde büyük emek sarfeder.

Hüseyin yoldaş, kaynağa dönüşün coşkusunu Akademi'ye giderek yazar. Akademi'de partimiz tarihinde önemli bir yeri olan **Zindan Direniş Konferansı**'na katılır. Daha sonra bir grup gazeteciye eşlik ederek ülke pratiğine yönelir. Bu vesileyle 1991

1992 Mayıs planlamasıyla I. ve II. Hareketli Sınır Birlikleri'nde görev alır. Bu zaman süresinde yapılan tüm eylemlere aktif olarak katılır. Bölük içerisinde büyük küçük ayrımı yapmadan tüm görevlere koşar. Daha sonra tekrar Haftanın alanına döner ve karargah yönetiminde yer alır. Ayrıca soruşturma komisyonunda da görev yürütür.

Savaş çıkmadan önce Dersim pratiğine gitme isteğini öneren Hüseyin yoldaş, savaş çıkınca Dersim yerine Batufa Cephesi'ni tercih eder. Ve bu cephede ilkel milliyetçi-ihanetçi güçlerle çıkan çatışmalarda üstün kahramanlıklar sergiler. 11 Ekim 1992 tarihinde çıkan bir çatışmada Hüseyin yoldaş şehitlik mertebesine ulaşır.

Hüseyin yoldaşın şahadeti, kaynağa dönüş hareketimizin güçlü bir sembolüdür ve bugün binlerce Kürdistanlının saflara akışıyla O'nun mücadelesi güçlenmekte ve taşıdığı bayrak elden ele, söylediği özgürlük türkülleri dilden dile dolaşmaktadır.

Hüseyin yoldaşın yazdığı günlüğünde: "Özgürlük Düşünceleri"nin II. bölümünden sadece bir kesit veriyoruz.

ÖZGÜRLÜK DÜŞÜNCELERİ-II

Nihayet ilk eylemimize de katıldık. 28 Haziran 1992. Belleğimde silinmez bir gün olur. Gülyazı Karakolu'nun tepesi tamamen ele geçirildi. Ben savunmadaydım, fazla bir fonksiyonum da yoktu. Neyse ki, ilk eyleimdi. Ve işin tadına da vardım diyebilirim. Hatta ilk eylemin öncesinden, çok daha büyük bir heyecanla ikinci eylemi bekler duruma geldim.

İnancım var, bu işi iyi öğreneceğim, iyi bir asker olacağım, düşmana inat.

Eylemde Haki yoldaş şehit düştü. Son yazısını ben yazacağım. Söz olsun iyi bir yazı olacak.

Yeni hoş bir noktaya çekildik. Burasını çok sevdim. Keyfim, moralim tam açıldı. Yaşamak burada güzel bence.

Keşke eylemsel faaliyet durmasa, I. Bölük'te olduğu gibi. Bence dönemi hazırlamanın yolu yoğun eylemlilik. Yapı buna hazır. Erzak sorunu böylesi bir durumda hiç kimse tarafında dert edilmez. Eylem için dört gün doğru dürüst bir şey yemedik. Kimse çıt bile çıkarmadı. Bu ülke aç kalınarak da kurtarılır. Yeter ki kurtarılsın. Ve eylemsiz geçen bir gün adeta bir kayıp gibi oluyor. Alanın stratejik önemi itibarıyla, özellikle I. Bölüğün atıl kalması adeta anlaşılmasa bir durum. Hazırlık zaman alır, ama bu kadarı ne kadar kabul edilebilir?

1 Temmuz 1992
(Temmuz ayı hayırlı ola.)

Yine Hüseyin yoldaşımızın kendi günlüğünde yazılmış bir şiir. Bu şiir Güney Savaşı'nın ilk gününde yazılmıştır.

*İki kelebeğin şımarık oyununu seyrediyorum
Rüzgarın hafif esintisini
tenimde, saçlarımin arasında
hissediyorum.
Ve de yakınımda dinmeyen
silah seslerini dinliyorum.*

*Elimde silah, bir nöbet vakti
bir film şeridi gibi geçiyor bütün bunlar,
gözlerimin önünden.*

*Toprağın güzel kokusu tütüyor
yoldaşımın yanbaşımdaki uykusunu,
rahat nefesini duyuyorum
ve geleceği bekliyorum.*

*Ölüm yükü demir kuşların seslerini
işitiyorum, başımın üzerinde
Ve hemen yanımdaki ağacın bir dalına konmuş bir kırlangıcı
görüyorum.
Bir tepe ötemde
kan kusuyor ağır silahlar.*

*Nedir bu gördüklerim,
işittiklerim nedir?
Ne olarak?..
Doğadır...
yani yaşamdır;
yani savaştır!*

Savaşın küçük kahramanı, serîhildanların çocuğu

Adı, soyadı: **Muas CANSU**

Kod adı: **Bager**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1977**

Partiye kabılı tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1992,
Haftanın-Şaban Kalesi**

Savaşın en genç kahramanlarından biri olmanın ünvanını kazanan **Bager** yoldaş, mücadeleye Cizre'den katılmıştır. Bugün, Cizre'nin ulusal kurtuluş savaşımızda öncü bir rol üstlendiği bilinmektedir. Serîhildandan gerillaya katılıma kadar mücadelemizin her sahasında Cizrelileri görmek mümkündür. Dolayısıyla Cizre, kanı ve canı pahasına özgürlük mücadelesine hakını vermenin onurunu da yaşamaktadır. İşte bu onurun bir payesi olmaya hak kazananlardan biri de Bager yoldaştır.

Bager yoldaş gözünü serîhildanlarla açar. Burjuva çocukları varlık içerisinde oyuncaklarıyla büyürken, Bager yoldaşımızın oyuncağı elindeki silahla, serîhildanlarda düşmana karşı savaşmak olur. O her zaman karnı aç, üstü başı yırtık, yokluklarla boğuşmanın kavgasını vermiştir. Bir taraftan

o küçücük varlığıyla halkına ve soylu davasına karşı sorumluluk bilinciyle hiç de küçük olmayan, büyük insana özgü olan adımları atarken, öbür taraftan çalışarak yoksul olan ailesine yardımcı olmaya çalışır.

Bager yoldaşın ailesi oldukça yoksul, kıt-kanat geçinir vaziyettedir. Bundan ötürü yoldaşımız hep çalışmıştır. Kendisine ait küçük bakkalında dinar ve mazot satıcılığı yapar. Ancak o işten bir sonuç alamayınca bu defa at arabacılığına başlar. At arabacılığından da sonuç alamaz. Kendini biraz daha büyümüş hisseder. Büyümüşlüğüne verdiği hisle, ciddi bir şekilde gerillaya katılmayı önerir. Daha önce önermişse de "biraz daha büyü" gerekçesiyle reddedilmiştir. O çaresiz birkaç yıl daha beklemiştir. Ama bu sefer çok karardır. "Ben gerillaya katılacağım. Bu defa katılmımı engelleyemezsiniz" der. Çaresiz, yoldaşları önerisini kabul ederler.

Bir grup arkadaşıyla Güney kampımıza geçer. Orada eğitime katılır. Bu yürekli genç, yoldaşlarının gözbebeği olur. Küçük ve sevimli oluşu, kendisine duyulan ilgiyi daha da artırır. Yoldaşlarının kendisine olan ilgisi az da olsa nazlı olmasına yol açar. Zaman zaman ailesini düşünmekten, özlemekten kendini alıkoymaz. Bu durum O'nu bazen ani aşırı duygusallıklara dahi götürür. Hem sevimliliği ve kararlılığıyla, hem de aşırı duygusallığıyla sevilir, sayılır. İlk günlerde ailesinden ayrılmanın üzüntüsünü yaşar. Bir ara yoldaşlarına "Eve gitmek istiyorum" diye talepte bulunur. Yoldaşları "Gidebilirsin, nasıl istersen, serbestsin" der. Babasıyla görüşür. Babasıyla gönderilmeye çalışılır. Ama O gitmekten vazgeçerek, "Ben yoldaşlarımdan ayrılamam. Yıllardır hep mücadeleye katılmaya çalıştım. Bu gün-

leri sabırsızlıkla bekliyordum" der ve gözlerinden yaşlar dökülür. Bu göz yaşları yoldaşlarının "eve gidebilirsin" sözlerine bir hayıflanmadır.

Sevimli ve sempatik Bager'imiz kısa sürede kabına sığamaz olur. Öneri yaparak, "Hareketli birliklere katılmak istiyorum" diye dayatır. Çevik ve cin gibidir. Önerisi kabul görür ve Uludere alanındaki hareketli birliklere katılır. Bu haberin duyulması üzerine hareketli birlikteki arkadaşları çok sevinir. Ama kamptaki arkadaşları ise, kendisinden ayrılmanın üzüntüsü içerisindeydiler. Bager'imiz hareketli bölüğüne sevgili, neşesi, coşkusu haline gelmiştir. Hiç kimse Bager'den ayrılmak istemez.

Bager yoldaş girdiği yetmezliklerden çok kısa bir sürede sıyrılır. Kendisini ispatlamak için savaşa büyük bir coşkuyla katılır. Artık tam anlamıyla çocukluktan kurtulmuş, yepyeni bir kişiliğe bürünmüştür.

Savaşta yine yoldaşlarına coşku ve neşe kaynağı olur. Hareketli birlikle Haftanın'e gider. Batufa Tepesi'ne çıkar ve orada savaşır. Bir çatışma esnasında mevzisine isabet eden kurşunlarla şahadete ulaşır.

O'nun şahadeti
Kürdistan'ın
parlak geleceğine
muştur olur

"Roketim düşmana ateş yağdırarak"

Adı, soyadı: **Ahmet ERYILMAZ**

Kod adı: **Baran**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum tarihi ve yeri: **1975,**

Doğubeyazıt

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **4 Ekim 1992,**

Haftanın-Şaban Kalesi

Baran yoldaş, Doğubeyazıtlı yoksul, köylü bir ailenin çocuğudur. Sömürgeci faşistlerin Ağrı isyanından sonra Ağrı ve çevresinde uyguladıkları özel Türkleştirme politikalarından Baran yoldaşın ailesi de nasibini alır. Yurtseverlik duygularından yoksun, ulusal inkarcı bir ailenin çocuğu olarak Baran yoldaş, sürekli ailesini dönüştürme gayretleri içerisinde. Bunda kısmen başarı da sağlar.

Geçim sıkıntısından dolayı, birçok Kürt genci gibi Türkiye metropollerine gider. Türkiye'nin birçok şehrinde özellikle inşaat işçisi olarak çalışır. Fakat çok huzursuzdur. Çünkü Ağrı'dayken karar vermiştir. Partiye, halk kurtuluş ordumuzun saflarına katılacaktır. Artık bu fikrin etkisinde Türkiye şehirlerinde yaşamak kendisine bir zulüm gibi gelir, dayanılmaz olur. Bir de çalıştığı işyerinde haksızlığa, işçilere karşı uygulamalara tanık olur.

TC'ye karşı kin ve nefreti artar.

1992 yılının Temmuz ayında Bodrum'da parti ile ilişkiye geçer ve Haftanın alanına gider. Kısa bir süre eğitimde kalır. Teorik eğitimden, siyasi eğitimden pek hoşnut değildir. O'nun isteği uygulamalı askeri eğitimidir. Bu uygulamalı eğitimle gelişip bir an önce düşmana darbeler indirmek amaçladır. Eğitimin bitmesiyle ihanetçilerin saldırısı patlak verir.

Baran yoldaş, fiziki olarak çok güçlüdür. Devrim saflarına coşku ve kararlılığıyla her türlü zorluğa göğüs germesini bilir. Fedakarlık yapılması gereken her yerde yoldaşlarına öncülük eder.

İhanet saldırısı sonucu savaşın başladığı ilk gün büyük bir coşkuyla cepheye gider. B-7'sini alır ve "Roketim düşmana ateş yağdırarak" der. Bir konuşmasında: "Ben nişan alınca roketimin ucunda kemalizmin kurucularını ve devamcılarını görüyorum, gördükçe daha da hırslanıyorum" diyerek arkadaşına düşüncelerini aktarır.

Savaş sırasında Batufa Tepesi'ndedir Baran yoldaş. Günler çatışmalarla, saldırılarla, savunmalarla geçmektedir. O'nun şahadetini kendisiyle aynı tepede savaşan bir yoldaşı şöyle anlatıyor:

"...Savaş epey kızışmıştı. Bir düşman saldırıyor, bir biz saldırıyorduk. Karşılıklı bir yenileşeme vardı. 3 Ekim akşamı cephe komutanımız bir saldırı planının hazırlığında. Plan bize de açıklandı. Gruplar, savunma ve saldırı olarak düzenlendi. Yerleri belirlendi. Baran yoldaş BKC silahıyla savunma grubundaydı. Saldırı grubu 4 Ekim sabahı düşman tepelerine doğru saldırıya geçti. Bir tedbirsizlikten dolayı saldırı sabote oldu. Bizim farkımıza varan düşman yağmur gibi mermi yağdırmaya başladı. Biz saldırıdan vazgeçmedik ve birkaç tepeyi her şeye rağmen savaşarak ele geçirdik. Uzun süren çatışmalar sonucu cephanemiz çok az kalmıştı.

Akşama doğru düşman tepelere saldırdı. Mermimiz az olduğu için geri çekilmek zorunda kaldık. Ama düşman etrafımızı sarmıştı. Cephanesiz bir halde ateş çemberindeydik. Savunmada bulunan Baran yoldaş, BKC'yi çalıştırarak devreye girdi. Bizi çemberden çıkarmak için düşman hatlarına mermi yağdırıyordu. Düşman dayanmadı ve çemberi parçalandı. Biz çemberden kurtulmuştuk. Ama bu sefer Baran yoldaş çembere alınmıştı, cephanemiz olmadığı için çaresizdik. Baran yoldaş mermisi bitinceye kadar savaştı. Ve teslim olmayarak şahadeti seçti. Grubumuz yaşamını O'na borçluydu. O'nun fedakarca direnişini sonsuza dek kanımızla yaşatacağız!.."

Baran yoldaş, çok kısa bir süre parti saflarında kaldı. Partiye ve mücadeleye gerçekliğimize özlü yaklaşanların kazanacağını ve yüceleceğini en çarpıcı bir şekilde ispatladı. Anısı mücadelemize ışıktır!

**Ve yine çayın kıyısına kurulmuş
yiğit türkülerin doyumsuz
sohbetleri,**

**Umuttan yana
ülkeden**

ve kavgadan yana

ve en çok da insandan yanadır.

İnsan sevdadır,

sevda ülkedir,

ülke emek,

emek kavgadır.

Ve kavganın GERİLLA'dır.

GERİLLA özgürlüktür diyerek

Uyumsuz sabahlara

uyanmış sabahlarda

ve yürümüşüz...

"Kimse kimseye bedava özgürlük vermez"

Adı, soyadı: **Şükrü AKBULUT**

Kod adı: **Dijwar**

Baba adı: **Yusuf**

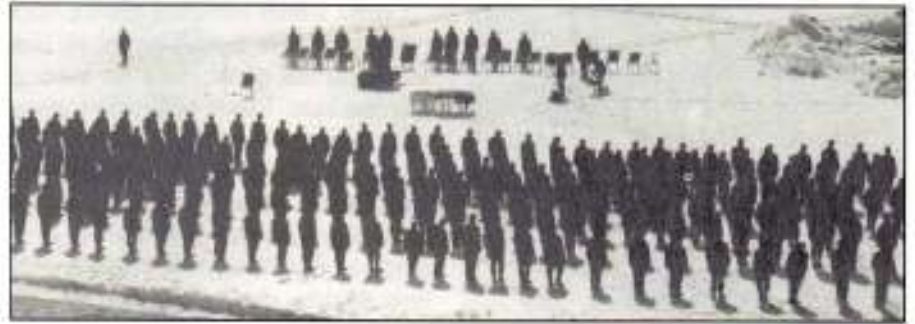
Ana adı: **Hesine**

Doğum yeri ve tarihi: **Site köyü-Midyat, 1975**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **19 Ekim 1992, Batufa-Şaban Kalesi**

Dijwar yoldaş, Mardin'de doğmuş, bir süre Mardin'de kaldıktan sonra, Kürdistan'ın diğer şehirlerine ve Türkiye metropollerine gitmiştir. Gelişme çağındayken çok yeri gezmesi, değişik insanlarla tanışmış olması düşünce ufkunu genişletmiştir. Maddi imkansızlıklardan dolayı çalışmak zorundadır. Böylelikle işçi sınıfı içinde yer alır. Ulusal kurtuluş mücadelesini bu arada tanıma fırsatını bulur. Ulusal kurtuluşçu fikirleri doğru bulmasına rağmen yine de çelişkileri vardır ki, bunlar çevreden kaynaklanmaktadır. İşçilerin çeşitli fikir akımlarını destekliyor olmaları durumuna anlam veremeyerek "Yahu bu işin yolu yöntemi bir tane olmalıdır. Hepiniz aynı şartlar altında yaşıyorsunuz. Ama her biriniz ayrı ayrı konuşuyorsunuz. Kiminiz grevleri övüyor, kiminiz düzen partilerini, kiminiz de

başka partileri. Ama benim yaşadıklarım ve öğrendiklerim gösteriyor ki hepiniz yanlış yoldasınız. Bu dünyada kimse kimseye bedava ne özgürlük verir, ne de yiyecek, ekmek. En basit ilişkilerden en karmaşık ilişkilere kadar kimse kimseye hak vermiyor. Ancak hak almak isteyen, onun uğruna çabalarsa, karşısındakini zorlarsa alıyor..." sözleriyle kendini ifade etmiş, karşısındakilerinin de bu sözlerden sonra susup O'nu dinlediklerini, O'na onay verdiklerini görünce kendine olan güveni artmış, mücadeleye katılma fikri güçlenmiştir.

1991 sonlarına gelindiğinde Dijwar yoldaş, İzmir'den hareket ederek, **Şehit Mustafa Yöndem Kampı**'na gider ve eğitime katılır. Eğitim faaliyetleri bittikten sonra, yaz hamlesiyle birlikte pratik gerilla faaliyetlerine katılır. Cesareti çevresinin etkilenmesine neden olur. "Gece yolculuk yapıyoruz. Büyük ihtimalle düşmanın bulunduğu alanlardayız. Herkes pür dikkat kesilmiş, hesaplıca atılan adımlarla sessizce ilerliyor. Hatta düşmanın alanda operasyona çıkma ihtimali de vardır. Gideceğimiz yolu önde gidip kontrol etmek amacıyla üç arkadaş görevlendirilecekti. Aslında bu iş tehlikeliydi. Ama grubun güvenliği için bu şarttı. Hem komple gruptansa üç arkadaşın şahadeti de göze alınıyordu. Grup komutanı bu düşüncesini önden arkaya aktardı ve 'gönüllü var mı' sorusuyla ilettili. Dijwar yoldaş bilgiyi bana iletir iletmez, elini

kaldırdı ve komutanın işaretiyle de gruptan ayrılıp diğer iki arkadaşla birlikte karanlığın arasından kayboldu..." sözleri, O'nunla yaşamış bir gerillanın içten duygulandır.

Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesine karşı girişilen kapsamlı saldırıda Dijwar yoldaş da karşılık verenlerin arasındaydı. Birkaç çatışmaya girer ve başarıyla sonuçlandırır. O'nun canlılığıyla, hareketliliğiyle özgün bir havası vardı. Saldırı sonlarında toz dumanla karışmış terli alınını silerken yüzündeki güleç hava çevresini cazbederdi. Bir keresinde ağır yaralanmıştı Dijwar yoldaş. Ağır yaralı olduğu gözlemlerinden anlaşılmasına rağmen, O'nun kolu yine de havada iki parmağıyla zafer işareti yapıyordu. Zor açabildiği gözleriyle çevresini süzer, gülümsemeye çalışırdı. Ağrısı bir sarsıntıdan dolayı aniden artarsa gülümsemesini kesmez, kaşlarını çatarak, dizlerini sıkarak belli ettirmemeye çalışırdı. Yaklaşık dört-beş saat süren bu durum O'nun özgürlük şianını yoldaşlarına emanet edip şehit düşmesiyle belleklere silinmemek üzere kazınırken fiili olarak son bulur, maneviyatta var olmak kaydıyla.

Dijwar yoldaş şunu bilmelisin ki, Senin ayrılığın sadece fiziki bir ayrılıktır. Manevi olarak her zaman belleklerimizde en derininde bizimle, önümüzde yürüyorsun. Şehitler sadece bizim değil, bütün insanlığın en derin belleginde böylesine yücedir!

Özgürlük tutkunuydu

Adı, soyadı: **Elif ...**

Kod adı: **Şeristan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum tarihi ve yeri: ..., **Diyarbakır**

Partiye katılış tarihi: **23 Haziran 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **19 Ekim 1992,**

Haftanın-Direnış Tepesi

Özgürlük mücadelesini başlattığı yıllarda PKK bir grup önderden ibaretti. Kürdistan'a gidildi ve durmak bilmeyen maraton başlatıldı. Bir kişi kazanabilmek için günler aylar sarfedildi. Her ileri adım için çok ter döküldü,

mücadele çevresinde toplanıyordu. Öyle bir hale geldi ki güçlüsü, güçsüzü, yüzeyseli, özlüsü demeden herkes saflara koşmaya başladı. Akın akın koşan insanlardan biri de **Şeristan** yoldaştır. Kitleler ayağa kalkmış; yaşlı-geç, kadın-erkek, zayıf-güçlü demeden ulusal kurtuluş mücadelesine gücünün yettiği oranda katkı sunuyor. İnsanım diyebilmenin bir şartı olarak herkes gibi Şeristan yoldaş da devrim çizgisinin bir hizmetkârı olarak kendini görür.

Bağımsızlık ve özgürlük tutkunu Şeristan yoldaş, gelişkin, girişken ve çalışkanlığıyla çağdaş Kürt kızının en güzel temsilini sunuyordu. Küçük ve çelimsiz yapısına rağmen bitimsiz irade ve coşkusıyla adeta bir dev andırıyordu. Büyük küçük demeden her türlü işe koştururdu. Bir işe başlarken yanda bırakmayı hiçbir zaman düşünmez, inatla sonuna kadar uğraşırdı. Kampta O'nu izleyen bir arkadaşı, "*Şeristan yoldaş terlemiş, yorgun bir halde bizim manganın önünden geçti. Aradan kısa bir süre geçmişti ki elini yüzünü yıkamış bir şekilde tekrar geri döndüğünü gördüm. Epey bir zamandan sonra aynı şey tekrar yaşandı. Merak edip ne yaptığını öğrenmek için biraz geldi-*

başbaşa buluyor kendini... Akşam son kez önümüzden geçerken başarmış olmanın kıvancı terli yüzünden, gözlerinden okunuyordu" biçiminde düşüncelerini aktarıyordu.

Yoldaşlarına ve görevlere sonsuz derecede bağlıydı. Sürekli öğrenme ve kendini güçlendirme uğraşı içerisindeydi.

Harekete yurtsever bir aileden gelip katılmıştı. Ailesiyle İzmir'de kalıyordu. Aslen Diyarbakırlıydı. Şartlar onları göç ettirmişti. Aile içindeki yaşamı, sürekli tartışan, ailesini geliştiren, dönüştüren bir çabayla geçmiştir. Sosyal yönü oldukça gelişkin olan Şeristan yoldaş en son, saflara katılarak devrim için daha aktif görevler üstlenmeye karar verir.

En büyük istem ve arzusu, Amed Eyaleti'ne gitmek ve orada savaşmaktır. Yoldaşlarıyla sohbetlerinde bu arzusunu sürekli dile getirir. Birçok tartışmalarında ailesinin kendisine, "Sen bu cansız ve zayıf bedenle dağda yapamazsın" fikrine, "Ben yaparım, hem de en iyisini yaparım" sözleri O'nun cevabı olmuştur. Saflara katıldığında bu durumu bazen dile getirmiş, "Ben pratiğimle ailemi yanıltacağım" demiştir.

Şeristan yoldaş, mücadele yaşamında üstün bir performans gösterdiği halde kendisine sürekli eleştirel yaklaşımdan geri durmamıştır. O'nu tanıyan her arkadaş, O'na yüksek değer vermiş, sevip saymıştı. Yarattığı derin sempatiyle, bağımsızlık ve özgürlük tutkunu Şeristan yoldaş şehit düşerken bile, yoldaşları üzülmeyin diye hiçbir acıma belirtisini hissettirmemiştir.

19 Ekim sabahı ihanet güruhunun tepeye saldırısında çıkan çatışmada Şeristan yoldaş ilkin yara alır. Yarası ağır olduğu halde bunu yoldaşlarına hissettirmez. Çok hafifmiş gibi gösterir. Hastaneye götürülürken yoldaşlarını kaybeder ve çok geçmeden son nefesini vererek aylık yolculuğuna uçar. Böylece Şeristan yoldaşın fiziki ayrılığı, yerine ebediyen yaşayacak olan mücadele ruhunu bırakıyor.

binbir türlü emek harcadı. Bu merkezden çevreye doğru her üyenin çalışmasıyla yavaş yavaş büyüyen bir çember halini aldı. Zaman ilerledikçe gelişmeler büyüyor, kitleler akın akın

gi yöne doğru ilerledim. Hafif eğimli bir yerde toprakla haşır-neşir bir vaziyette gördüm O'nu. Çalışıyor, yoruluyor, dönüyor, yüzünü derede yıkıyor. Dinleniyor, tekrar toprakla

“Kürdistan özgürleşmedikçe bana yaşam hakkı yok”

Adı, Soyadı: **Hasan Miho XELİL**

Kod adı: **Celal**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Hamde köyü-
Afrin-Güney Kürdistan, 1969**

Partiye katılış tarihi: **Newroz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **2 Kasım 1992,
Haftanin-PAK Kampı**

Celal yoldaş, Güney Kürdistanlıdır. Küçük Güney parçası, 12 Eylül askeri faşist darbesinden önce yurt dışına taktik olarak geri çekilen PKK propagandasının en çok yapıldığı bir alandır. Ülkemizin bu parçasındaki halkımızın da Kürt kimliğini kaybetmemesi, Kürt gelenek ve göreneklerine göre yaşam sürmesi nedeniyle parti propagandamız kitlelere ulaştırılınca yankısı büyük olur. Halkımız ulusal kurtuluş siyasetimizin etrafında kenetlenir. Halkımızda mücadele etme bilinci gelişir. Özellikle partimizin yurt dışı sahasını bu kadar uzun süre, tüm emperyalist devletlerin baskısına rağmen kullanması bu parçamızdaki halkın engin desteği sayesinde.

Celal yoldaş da böyle bir ortamda doğup büyüdüğünden halkına karşı büyük bir sevgiyle, mücadeleye karşı büyük bir inançla doludur. Küçük Güney parçasında yoğun katılımların olması, Celal yoldaşa gerillaya katılma istemini bir an önce gerçekleştirmek için zemin olur. Sürekli kendisiyle hesaplaşma içindedir, sürekli kendisiyle savaşıyor. Gerillasız geçen her gün kendisi için azap haline gelir. En sonunda da 1992 Newroz'unda halkımızın a-

yağa kalkmasının verdiği büyük coşku ve moralle saflara katılır.

Gerilla saflarında kısa sürede çelikleşir, sertleşir, yılmaz bir gerilla olur. Hiçbir şekilde savaştan ve mücadeleden ödün vermez bir ARGK'li haline gelir.

İhanetçilere karşı savaşta çok istediği savaş pratiğini yaşama şansı doğar. *“...Çok güçlü, kuvvetliydi. Benim iki üç mislim malzemeyi normal*

Savaşın sonlarına doğru güçlerimiz için çok önemli olan bir tepe düşmanın elinden alınacaktır. Bunun için yapılan saldırıda en önde yer aldı. Büyük bir saldırı gücü ve ruhuyla düşmana saldırıyordu. İlk saldırıda yer almasına rağmen kendisine yakışan bir direniş göstererek en ön saflarda savaşmaya devam etti. O'nun bu hali yoldaşlarının cesaret ve kararlılığının artmasına neden oldu. Aldık-

olarak taşıyabiliyordu. Gücünü son haddine kadar devrimin hizmetine sunuyordu. Ani durumlara karşı hiç zorlanmaz, anında kendini yeni duruma göre ayarlar, çevresine de önyak olurdu. Tavrılarında çok netti. Çizgi dışı, yanlış tutumlara karşı anında müdahale eder, çözüm üretirdi. Eğitimden sonra hareketli birlikler içerisinde girdi. O sıralarda Xaxuski eylemine katılmış, çevikliği, atılganlığı ve her durumda bitmeyen tükenmeyen moraliyle parmakla gösterilir olmuştu. Her zaman Kuzey Kürdistan'da savaşmak istediğini çok coşkuluca söyler, gözleri pırıl pırıl olur, heyecanlanırdı...” düşünceleri O'nunla yaşam şansını yakalamış bir yoldaşına aittir. Güçlü özelliklerini savaşta kanıtlama, sergileme fırsatı önündedir. En hayati görevlerde yer alır ve hepsinden alınının akıyla çıkar.

ları bu moralle ihanetçilere büyük bir kinle saldıran yoldaşları tepesi onbeş dakika içerisinde ele geçirirler.

Saldırıda ağır yaralanan Celal yoldaş son sözlerinde; “Sömürgeci zulüm altında aslında bizler yaşamıyoruz. Çünkü yaşamımız haram edilmiştir. Bunu değiştirmek için ölüme gitmek büyük bir onurdur. Ülkemin topraklarında düşman egemendir. Özgür bir Kürdistan'da yaşama ümidi ne kadar güzel bir ümittir. Engin dağlarımızda özgürlüğü doya doya, iç içe yaşamak ne kadar yüce bir yaşamdır. Kürdistan özgürleşmedikçe, bana yaşam hakkı yok” diyordu.

Son anlarını dahi Kürdistan için beslediği umutlarla geçiren Celal yoldaş, bu tavrıyla özgürlük savaşçılarına ve halkına yaşamın anlamı konusunda soylu bir mesaj veriyordu, yarınlara özgür yaşamına doğru..

İhanetin korkulu rüyası ve devrimin keskin kılıcıydı

Adı, soyadı: **Fadil ÖNCÜ**

Kod adı: **Ferhat (Ferhat'ê Sor)**

Baba adı: **Ömer**

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere-Bezeh köyü (Gülyazı), 1968**

Partiye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **19 Ekim 1992 Haftanın-Şaban Kalesi**

Ferhat yoldaş, 1968 yılında Uludere'nin Bezeh köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar. Çok yoksul bir ortamda yaşamını sürdürür. Ferhat yoldaş her Kürt insanının yazgısında görüldüğü gibi, küçük yaşlardan itibaren karnını doyurmak için en ağır işlerde çalışmak zorunda kalır. Bu, O'nu hayatın zorluklarıyla boğuşmaya ve güçlü kişilik kazanmaya götürür.

Öte yandan Ferhat yoldaş, sömürgeci-faşist TC rejiminin asimilasyonundan korunduğu ve daha çok geçmiş isyancı geleneğin etkili olduğu bir ortamda büyür. Bu kendisinde öz benliğin gelişmesine kaynaklık eder. Çocuk yaşlardan itibaren Kürtlük duygusu ve düşünceleriyle büyür ve bilenir. İçten içe düşmana karşı kin ve öfke ile dolup taşar.

Yoksullukla boğuşan ve yaşamın zorluklarıyla mücadele eden kişiliği, Kürtlük duyguları da birleşince içi içine sığmayan Ferhat yoldaş, sürekli bir arayış içerisine girer. Bu durum kendisinde düşman baskılarına boyun eğmeyen isyancı bir kişiliğe dönüşür. Doğup büyüdüğü alanın yurtsever olması, sürekli olarak düşmanın baskılarına ve vahşi uygulamaları-

na maruz kalmasına yol açar. Ferhat yoldaş da düşmanın bu uygulamalarından nasibini alır.

1984 şanlı 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra alan üzerinde etkili olan ulusal kurtuluş savaşımız, Ferhat yoldaş derinden etkiler. Giderek savaşımızı daha yakından izlemeye, anlamaya çalışır. Savaşımızı anladıkça ve kavradıkça ilişki bağını geliştirir. Güçlü ve sağlam kişiliğiyle birleşen yeteneklerini devrimin hizmetinde harekete geçirir. Ferhat yoldaşın çalışmaları kısa sürede ürün vermeye başlar. Artık O, büyük görev aşkıyla doludur.

Ulusal kurtuluş savaşımızın alan üzerindeki dönüştürücü rolü düşman etkisini sarsar. Gelişmelerden ürken TC faşizmi, alanda hızla koruculuğu dayatma çalışmalarına işlerlik kazandırmaya çalışır. Sömürgeci-faşist TC rejiminin özel savaşıyla birçok alana dayattığı koruculuk, Ferhat yoldaşın köyüne de dayatılır. Sömürgeci rejim Ferhat yoldaşın köyünü kirletmeyi de başarmıştır. Ferhat yoldaşın ailesi başta olmak üzere köyde birçok aileye koruculuğu kabul ettirebildiler.

Tüm bunlar, Ferhat yoldaşın kini ve öfkesini daha da artırarak patlama noktasına getirmişti. Ailesinin bu kirliliğe bulaşmasına büyük bir tepki gösterdi. Ailesini vazgeçirmek için büyük bir çaba harcadı. Duyduğu öfkeyle soluğu ulusal kurtuluş birliklerimiz içerisinde aldı. 1989 yılının en hareketli ve savaşın en sıcak döneminde savaşçı ve intikamcı ruhunu koşturmak için gerilla saflarında görev başına geçti. Bir an önce düşmana ve ihanete etkili vuruşlar yapmak en büyük arzusuydu. Bu amaçla Sunat'ta eğitim faaliyetlerine katıldı. Kısa sürede eğitimini tamamlayarak aldığı bilinçle pratik görevlere yöneldi.

Ferhat yoldaş, katıldığı tüm eylemlerde büyük yararlılıklar gösterdi. Üstün cesareti ve saldırı ruhuyla yoldaşlarının dikkatini çekti. 1990'dan itibaren manga komutanı sıfatıyla görevlere yöneldi. Sırasıyla takım ve bölük komutanlıklarına kadar yükseldi. Şehit düşene kadar Haftanın, Uludere mıntkasında görev yürüttü. Burada yapılan çoğu eylemlere komutanlık düzeyinde katıldı. Eylemlerde her za-

man en önde, büyük bir fedakarlık ve üstün bir başan örneğini sergiliyordu. Başarısız hiçbir eylemi olmayan Ferhat yoldaş, özellikle çetelere vurduğu darbelerle tanınıyordu.

Bir yoldaş O'nun bu yıllarını şöyle dile getirmektedir: *"Ferhat yoldaş, yaşama özlü katılan, güleç yüzlü, esprituell, askeri yönü çok gelişkin, bütün eylemlerde komutanlık düzeyinde görev alan ve bunu kendi isteği ile gerçekleştiren hızlı, hareketli, atılan bir yapıya sahipti. 1989'dan şahadetine kadar Uludere'deki bütün eylemlere katılmıştı. 1992 yılı içinde gerçekleştirilen onyediy eylemde saldırı grubunda komutan olarak görev aldı. Nirveh, Xaxumsan, Robaski, Gunde Zeviya eylemlerinde yer aldı ve çetelere yönelik yol kesme ve diğer birçok tepe eylemini gerçekleştirdi. Ayrıca çetelere ait 415 koyuna el konulması eyleminde de vardı. Gerçek anlamda bir eylem adamıydı. Her eylem haberini duyduğunda neşesi, coşkusu kat be kat artardı. O'nun bu özelliği hepimizi cesaretlendirir ve güç verirdi. Öyle ki herkes eylemde O'nun yanında olmak isterdi."*

Babasının da çete olmasına öfkelenen Ferhat yoldaş, babasının ihanetine büyük bir kinle karşılık vermek istemiştir. Bu isteğini sürekli dile getirmiş, kendi köyüne, babasına karşı eylem talebinde bulunmuştur. Son nefesini verirken bile bu talebini gerçekleştirememenin üzüntüsünü yaşamıştır.

Yığıtlığın, fedakarlığın ve PKK'nin vuruş tarzının timsali Ferhat yoldaş, yoldaşlarına her zaman en yüksek değeri vermesini bilmiştir. Yüksek moraliyle yoldaşlarına her zaman esin kaynağı olmuştur. Bütün olumlu özellikleri kendisinde somutlaştıran Ferhat yoldaş, ihanete karşı savaşta bölük komutanı olarak en önde yerini aldı. Savaşta büyük yararlılıklar gösterdi. Birçok saldırı eylemini planladı ve katıldı. Düşmana çok sayıda kayıplar verdirdi. En son kısıtlanan bir saldırı grubumuzu kurtarmak için yardıma koştu. Düşmanı püskürtüp yoldaşlarının kurtuluşunu sağlayarak kendisini feda etti ve şahadet mertebesine ulaştı.

Ferhat yoldaşın gelişkin askeri kişiliği ve APO'cu saldırı ruhu geleceğe ışık ve milyonların elden ele taşıdığı kırmızı bayrağın keskin kılıcı olacaktır!

Parti militanı olma çabasıyla yanıp tutuşurdu

Adı, soyadı: **Harbiye ...**

Kod adı: **Hêlin**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1976**

Partiye katılış tarihi: **23 Haziran 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1992, Haftanın-Direnış Tepesi**

Hêlin yoldaş, ulusal kurtuluş savaşımızın en fazla yaygınlık kazandığı Nusaybin'de doğup büyümüş ve mücadeleye uzanmıştı. Mücadele saflarına katılmadan önce Nusaybin'de serihildanlarla tanışmış ve bir eylemci olarak katılım göstermişti. Kalbi ve yüreği insan sevgisiyle dolu, oldukça duyguluydu. Yoldaşları için yapamayacağı fedakarlık yoktu. Korku nedir bilmeyen, ölüme meydan okuyan cesaretiyle hep iyi bir parti militanı olmak istemişti. Bu istek ve özlemini her davranışında gösteriyordu. O'nu serihildanlardan ARGK'ye getiren de bu isteğiydi.

Hêlin yoldaş 23 Haziran 1992 tarihinde gerillaya ilk adımını atar. Militan olma özlem ve isteğini belirtir. Yoldaşları bu isteğini gerçekleştirme olanağını sunarlar. O, bir grup arkadaşıyla birlikte eğitimini almak üzere

Haftanın kamplarına gider. **Şehit Berivan Kampı**'nda bir süre eğitim görür. Devre sonunda geliştirdiği öneri ve raporlarında ülke pratiğine gitmeye hazır olduğunu bildirir. Ancak kampa bir süre daha kalması uygun görülür.

Hêlin yoldaşın yaşamı çok şen ve coşkuludur. Girdiği her toplulukta bambaşka bir canlılık yaratırdı. Yaşının çok genç olmasına rağmen olgun bir kişiliğin özelliklerini yansıtıyordu. Konuşmalarıyla, eleştirileriyle öğretici olmayı hiçbir zaman aklından çıkarmıyordu. O'nun esas çabası arkadaşlarına bir şeyler verebilmek ve yoldaşlarından bir şeyler alabilmektir. Yoldaşlarına çok değer verir, kırmamaya özen gösterirdi. Bir arkadaşı, "Hêlin arkadaşın sohbetlerine doyum olmazdı. O'nun girdiği her yerde neşe de beraberinde girerdi" diyerek O'na olan hayranlıklarını bu şekilde dile getiriyordu.

Okuma merakı, öğrenme isteği çok gelişkin olan Hêlin yoldaş, boş zamanlarını okumakla doldururdu. Kısa sürede bilgi düzeyini geliştirdi. Ve pratik olarak güç kazanmayı başarmıştı. Bütün silahları tek tek kullanarak kendisini her silahı kullanmaya hazır hale getirmişti. Kamp yaşamına en içten çalışma şevkiyle katılarak birçok şeyin ortaya çıkmasında büyük katkı sahibi olmayı başarmıştı.

Kamp çalışmalarına katılan Hêlin yoldaş, Güney Savaşı'na da aktif olarak katılır. Günlerce mevzisinde düşmana karşı kahramanca savaşır. O'nun savaşındaki cesareti herkeste hayranlık uyandırır. 17 Ekim 1992 tarihinde Hêlin yoldaşın içinde bulunduğu bir grup düşmanın saldırısına maruz kalır. Saatlerce süren çatışmada Hêlin yoldaş iki arkadaşı ile birlikte kahramanlara özgü bir şekilde sonsuzluğa ulaşır.

Hêlin yoldaşı çok iyi tanıyan bir ar-

kadaşı, şahadeti üzerine şunu söylüyordu:

"Çok iyi ve hassastı. Öyle bir ortamdaki geldi ki, rahat nedir bilmez ve sürekli çalışırdı. Partiye öyle bir hevesle katıldı ki, yaşamda hiç zorlanmadı. Tek isteği bir parti militanı olmaktı. Silahı kaldıracak zamanı sabırsızlıkla bekliyordu. Bir an önce savaşmak istiyordu. İşbirlikçilerin karşısında kahramanca mevzisinde saatlerce savaştı. Ve kendisini kanıtladı. Mardin-Nusaybinliydi. İsmi Harbiye. O'nun bir özelliği daha vardı; şiir yaşıyordu."

**"Şehitler
her zaman yaşayacak
Ve yaşatacağız
onları
Yaşatmak için
Onların yolundan
yürüyeceğiz
söz veriyoruz"
Hêlin**

"Çok acı çekebilirim, ama bir de devrimi düşün"

Adı, soyadı: **Mehmet ALO**

Kod adı: **Dersim**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Halep-Exrêz, 1968**

Partiye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1992, Direniş Tepesi**

Dersim yoldaş, Suriye'de metropol kentlerinden birinde doğar. O'nun tekdüze yaşamı, partiye tanışıp ulusal kurtuluş mücadelesinde yer alma fikriyle değişir. Önceleri şehir komitesiyle ilişki içinde olur, yardımcı olmaya çalışır. Halk içinde örgütlenme, yardım toplama faaliyetlerine katılır. Fiziki zayıflığından ötürü dağ yaşamında zorlanacağı düşüncesiyle 1989'da O'nun partiye katılma isteğine çevresi karşı çıkar. Fakat O, kararını verdiğini, iradesiyle her şeyi yapabileceğini söyleyerek Akademi alanına gider.

Kod adını alması oldukça önemli bir mesajla yüklüdür. "...Ben Kürdistan tarihini epey inceledim. Bu konuda çok farklı kaynaklar karıştırdım. Gördüğüm şey; bitmek tükenmek bilmeyen direnişler ve her seferinde zalimin oyununa gelip direnişle hainane savaşan ihanettir. Dersim isyanı en son isyanlarımızdandır. Dersim yakılıp yıkılmış, bir tek canlıya yaşam hakkı tanınmamıştır. Kalanlar da zorla göç ettirilmiştir. Böylece Dersim mezarı gönderilmek istenmiştir. Ben isimimle, onu yaşatacağım ve yaşayacağım..."

Akademi alanında eğitime alınırken gözlerinden rahatsızlığı hemen dikkatleri çekmişti. Bazı caydırma amaçlı girişimlere kesin tavır koyarak engel olur. Bu sıralarda ailesiyle ilgili açıklamaları da vardı. "...Partiye ilişki içinde olduğumu biliyorlardı. Bu durumum onları oldukça rahatsız ediyordu. Onlar yaşamın maddiyatına tapmış, öyle ifade etmişlerdi kendilerini ne de olsa. Bana da engel olmaya çalıştılar. Bense her şeyin bilincindeydim. Çok araştırıyor, çok kavramaya çalışıyordum..."

Eğitim devresinden sonra 1990'da Kuzey Kürdistan'a, Cudi mıntikasına gerilla olarak gitmeyi başanır. Her yolun, her yokuşun O'na işkence derekesine varan ölçüde acı vermesine

yolu ben iki günde ancak gidebiliyorum. Herkesin taşıdığının yarısını ancak taşıyabiliyorum. Geceleri üşüyebiliyor, soğukta hastalanabiliyorum. Gözlerim görmede, dikkatli olmada zorlanıyor. Ama bir de devrimi düşün! Özgür Kürdistan'ı düşün! Hepsine değer" diyordu.

Dersim yoldaşın bütün direnmesine, kendisini zorlamasına rağmen dağ koşulları O'nu hasta etmişti. Ağustos 1992'de tedavi görmek amacıyla Haftanın alanına gider. Haftanın alanında hem tedavi görüyor, hem de ölçülerinde kamp işlerinde görev alıyordu.

Savaş başlayınca önceleri kamp alanında tutulmak istendi. Fakat Dersim yoldaş buna itiraz ederek Şeran Şer Tepesi'nde görev almak üzere

**Feryadım var,
taa tarihin derinliklerinden uzanan.
Duyuyor musun beni, ey dünya!
Dilimden mi anlamıyorsun?
Zaten ben de dilimi bilmem ki!
Benimkisi dilsiz bir haykırıış!
Manası mı ne?
Acı ve ölüme inat bir isyandır.
Talan ve zulme inat bir başkaldırıdır.**

**Zincir, zindan ve kana inat bir savaştır,
bir yaşamdır.
Daha ne diyeyim sana ey dünya!**

aldırmaz. Iradesiyle karşı koyar ve inadiyla bu işin üstesinden gelmeye çalışır. Cudi'de gerilla savaşının yoğunlaşması O'na da eylemlere katılma fırsatı vermiş, coşkulu ve moral dolu olmasını sağlamıştır. Bir eylem sonrası konuşmasında, "Heval, ben gerilla olmak istediğimi söylediğim zaman herkes şaşırmış 'yapamazsın' diyerek engel olmaya çalışmıştı. Aca-ba bugün, yaptığımız eylemdeki katılımı görselerdi ne yaparlardı? Haklılık payları var aslında. Zorlanmıyor değilim. Herkesin bir günde gittiği

yola koyuldu. Fiziki rahatsızlığını güçlü iradesiyle dengeleyip savaşta yararlı olmaya çalışır. Güler yüzlülüğü, her zaman olumlu davranışa sevk edici oluşuyla tanınır. Devrimi anlamak ve kavramak amacıyla çok araştırmış, teorik olarak güçlenmişti.

Bulundukları tepeye KDP ihanetçi güçleri tarafından düzenlenen bir saldırı sonucu yaralanır. Kısa sürer bu yaralı hali ve bu dağların engin gerillası şahadete ulaşarak irade kültürüne, direniş kültürüne yeni katkılar sunarak yaşamını tamamlar.

Azmin ve kararlılığın büyük simgesi

Adı, soyadı: **Mervan MUHAMMED**
 Kod adı: **Xemgin**
 Baba adı: **Muhammet Yusuf**
 Ana adı: **Xatunê**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik-Tilceman köyü-Güney Kürdistan, 1972**
 Partiyeye katılış tarihi: **1990**
 Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın**

Ulusal kurtuluş siyasetimizin gelişip kök saldığı alanlarımızdan biri olan Güney Kürdistan parçasının Derik kasabasında doğan **Xemgin** yoldaş, ailesinin de yurtsever olması nedeniyle küçük yaşlardan itibaren mücadelemizle tanışır. Kürdistan'ın bölünüp parçalanmışlığının, sömürge statüsünde tutulmasının bir kader olmadığını, değiştirilmesi ve özgür gelişme yolunun ancak uzun süreli mücadele ve savaşıla olabileceğini okul yıllarında kavrar. Bu yıllarda Kuzey Kürdistan'da gelişen silahlı gerilla savaşını kendisini oldukça etkiler. Gerillanın vurduğu her darbeye coşar ve çevresini de bu coşkuya ortak eder. Kuzey Kürdistan'daki gerilla savaşına duyduğu özlem kendisini adeta binlerce kilometre ötede ülkesinin bir parçasındaki gerillalarla bütünleştirir.

Xemgin yoldaş, 1987 yılında ilk kez bir parti yayınıyla tanışır. Parti yayınlarını bundan sonra sürekli takip eder. Bu yıllar aynı zamanda partili insanlarla tartıştığı ve mücadeleyi daha derinden kavramaya çalıştığı yıllardır. Artık kişiliğindeki dönüşümler de baş-

lamıştır. Kürdistan gerçekliğini bütün boyutlarıyla kavramaya ve mücadelesinin sonuçlarını daha yakından takip etmeye başlar. Gittiği her yerde konuştuğu her insana mücadele gerçekliğini anlatan, tartışan ve kavratmak için büyük çaba harcayan bir kişiliğe bürünür.

1990 yılında parti ile ilişkiye geçen Xemgin yoldaş, yaklaşık iki yıl kadar kitle ve cephe faaliyetlerinde yer alır. Kitlelere mücadelemizi ulaştırma ve kavratmada büyük bir azimle çalışır. Aynı zamanda kitle faaliyetleri içerisinde iyi bir örgütçü olup çıkar, siyasi yönden kendisini geliştirir. Dünya ve Kürdistan'daki gelişmeleri yorumlayabilen, sonuçlar çıkarabilen bir formasyona kavuşur.

Kitle faaliyetleri hiçbir zaman kendisini tatmin etmez. Her zaman mücadeleye daha fazla katkı sunabilme-

tükenmek bilmeyen enerjisi ile yoldaşlarına güven verir. Eğitimden en verimli şekilde çıkmak için sürekli katılım gösterir. Devre sonunda yazdığı raporlarında devamlı ülke içi silahlı mücadeleye katılmak istediğini belirtir. İsteği kabul edilince büyük bir azim ve kararlılıkla ülkeye yönelir. Kürdistan'ı parçalayan sömürgecilere karşı silahlı mücadele yürütmenin verdiği mutluluk ve gururla yola çıkar. Kuzey ve Güney Kürdistan arasındaki suni sınırlara geldiğinde, "Bu sınır yıkılmalıdır" der. Sınırları meşru gören ilkel milliyetçi, ihanetçilere karşı çok büyük bir kin ve nefret duyar.

Ülkeye geçmek için ilk önce Haftanın alanına gitmeleri gerekmektedir. Haftanın'e doğru yol alırlarken Bexer Dağı'nda ihanetçi KDP güçlerinin pususuna düşerler. 15 gün çatışır. Bu sürenin altı gününü aç ve erzaksız ge-

nin çabası içindedir. Mücadeleye tam anlamıyla katkı sunmanın, mücadeleyle bütünleşmenin yolu da gerilla saflarına katılmaktan geçmektedir. Bu amaçla 1992 yılı başlarında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Kürdistan'da yaşamın yolunun ve her türlü insani değerleri yaratmanın savaştan geçtiğinden hareketle askeri bir kişilik kazanmak için yılmadan çaba gösterir. En büyük amacı ve arzusu ülkedeki silahlı mücadeleye katılmaktır.

Akademi'de kaldığı süre içerisinde görevlere bağlılığı, canlılığı ve bitmek

çirirler. Burada iradesini güçlendirir ve yoldaşlarına moral verir.

Haftanın alanında ihanetçilere karşı savaşta hep saldıran gruplarında yer alır. İhanetçilerin saldırılarıyla devreye giren TC tanklarına karşı yapılan bir saldırı eyleminde iki yoldaşıyla birlikte kahramanca savaşarak şehit düşer.

Xemgin yoldaş, kararlılığı, cesareti, saldıran ruhu, partiye ve mücadeleye olan sonsuz bağlılığıyla yoldaşlarına örnek alınacak bir kişilik bırakarak şahadete ulaştı. Anısı yoldaşlarına her zaman savaş azmi ve kararlılığını verecektir!

"Zorlukları göze alarak geldim"

Adı, soyadı: **Kemal ONALA**

Kod adı: **Rojgar**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan-Siirt, 1974**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1992, Haftanın-Şaban**

Rojgar yoldaşı daha iyi tanımak için, kendi ağzından parti saflarına katılırken, partiye yazdığı raporundan bir bölüm bakalım. Rojgar yoldaş yazdığı raporunda kendi gerçekliğini tam

insanlık dışı uygulamalarına kendi gözlerimle tanık oluyordum. Duydukça, gördükçe öfkeleniyor, kinleniyordum. Artık TC'nin tüm uygulamalarına karşı duyarlı olmuştum. TC'nin karşı-devrimci uygulamaları bende dayanılmaz bir hal bırakmıştı. Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK'nin, TC'nin askeri ve siyasi kuruluşlarına karşı giriştiği her eylemine oldukça seviniyor, coşkulaniyordum. Aynı zamanda da 'bizimkiler bugün yine vurdular' diyerek çevre me duyurmaya çalışıyordum...

Kaldığım alanlarda imkanlarım ölçüsünde mücadeleye destek oluyordum. Bu destek kimi zaman maddi yardım, kimi zaman pusulaları getirip götürme, yaralıları ilaç ulaştırma şeklinde oluyordu. Fakat zamanla verdiğim desteğin yeterli olmadığını anladım. Her gün gençlerimizin kendilerini kahramanca feda etmelerine karşılık benim verdiğim destek çok küçük kalıyordu. Gerillalarımız kendilerini ülkesi için feda ederlerken, çevremde de her gün onlarca insanımız gerilla saflarına katılıyordu. Baktım ki daha fazla kalamıyorum, sanki beni ipe çekmişcesine gerilla safları çekiyordu. Ben de daha fazla gecikmeden katılmaya karar verdim. Çünkü her geçen gün huzursuz olmaya baş-

Benim için tek geçerli düşünce, halka ve davaya sonuna kadar bağlı kalmaktı. Bütün gücümle bu mücadeleye bağlı kalacağım. Tüm zorlukların üstesinden ancak böylesine soylu bir davaya bağlı kalınarak gelinebilir."

Rojgar yoldaş, saygınlık içeren karar ve düşünceleriyle pratik faaliyetlere katılır. Pratikte, söylediklerinin tutarlı bir uygulayıcısı, verdiği sözlerin takipçisi olur. Verdiği sözlerle bağlılığını her alanda ve her görevde ortaya koyar. Eylemlerde oldukça başarılıdır. Kamp ve pratik yaşamın sınavında başarıyla ve başı dik olarak geçtikten sonra Güney Savaşı'nda cepheye gider.

Cephede ihanetçilere karşı günlerce savaşır. Büyük bir zevk ve coşkuyla pusu, saldırı ve savunma eylemlerinde görev alır. Bu görevlerde saldırı ruhunun keskinliğiyle öne çıkar. Yoldaşlarına ileri atılmanın moral gücü olmayı başarır. Savaşta üstün başarısı kendisine olan güveni artırır. Her eylem dönüşünde eylemin esprili yanlarını yoldaşlarına anlatır ve ortamın coşkusuna neşe katar.

Rojgar yoldaş, yine bir saldırı eyleminde görevlendirilir. Amaç düşmanın elindeki stratejik bir tepeyi ele geçirmektir. Söz konusu tepeye yönelik

anlamıyla gözler önüne sermiş, kişinin kendisine yaklaşımının nasıl olması gerektiğinin en iyi örneklerini vermiştir. Şöyle diyor Rojgar yoldaş:

"...Yoksul bir ortamda büyüdüm. Ulusal kurtuluş savaşımız bulunduğum alanda da etkisini göstermişti. Sık sık gelişmeleri izliyordum. TC'nin

lamıştım. Gerilla yaşamının dünyanın en zor yaşamı olduğunu biliyordum. Aynı zamanda bu zor yaşamın en güzel yaşam olduğunu da. Ben her türlü zorluğu göze alarak geldim. Zorluklar ancak büyük bir inançla giderilir. İnanç tam oldu mu zorlukların aşılması çok kolaydır. Bunun da farkındaydım.

büyük bir saldırı gerçekleştirilir. Hücuma geçen Rojgar yoldaş, tepeyi ele geçirdikleri esnada kendisine isabet eden bir kurşunla yere düşer. Tepeyi fethetmenin rahatlığı içinde mevziyi yoldaşlarına emanet ederek şahadete ulaşır.

Düşmanın korkulu rüyasıydı

Adı, soyadı: İsa Yusuf GULİ

Kod adı: Sabri

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: Kamışlı-Güney Kürdistan, 1969

Partiye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yeri: 14 Ekim 1992, Haftanin-Şaban Kalesi

Sabri yoldaş, Güney Kürdistanlı yurtsever bir ailenin mensubu olarak saflara katılır. Güney Kürdistan'da hareketimizin henüz etkinlik kazanmadığı yıllarda KDP sempatanıdır. O'nu KDP sempatanlığına ülkesine ve halkına olan bağlılığı götürür. Henüz o yıllarda KDP'nin gerici-işbirlikçi gerçeğini bilmemektedir. Ancak partimizin yükselen mücadelesiyle olup bitenleri daha net görür ve anlar. Gerçek kurtuluşu giderek PKK'de görmeye başlayan Sabri yoldaş ve ailesi hiçbir tereddüt göstermeden PKK'ye katılırlar.

1987 yılında Sabri yoldaşın abisi mücadeleye daha aktif katılımı sağlamak amacıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Orada eğitimini başarıyla tamamlayıp ülkeye yönelirken, Sabri yoldaş o sıralarda lisede okumaktadır. Ancak okulla ilişkisi fazla sürmez. Bir süre sonra okulu bırakarak faal siyasal çalışmalara girer. Örgütlenme ve savaşçı kazanma çalışmalarında değerli başarılar sağlar. 1990'a kadar Hilili alanında faaliyetlerin başında yer alır. Görevlerde büyük-küçük ayırımı yapmadan tüm ola-

nakları başarıyı mümkün kılacak şekilde değerlendirmesini bilir.

1990 ortalarında Akademi ortamına gider. Akademi ortamında hem askeri ve hem de siyasal alanda güç kazanır. Partiye bağlılığını ve görevlere yaklaşımını, "Parti bize olanak tanıyor ve önümüzü açıyor. O halde görevlere daha sıkı sarılmamız" şeklinde dile getirir. Akademi dönüşünde Haseki alanında yönetim düzeyinde görev ve sorumluluklar üstlenir. Haseki'de yürüttüğü çalışmalarında oportünist eğilim ve ögelere karşı sert bir mücadele yürütür.

Sabri yoldaş, 1990'ın son günlerinde ülkeye yönelir. Haftanin-Botan

Burada tüm becerisini ortaya koyar. Deştan, Eriş, Merzitepe, Aluş Tepesi eylemlerine katılır. Bu eylemlerde gösterdiği başandan ötürü bir el telsiziyle ödüllendirilir. Saldırı ruhuyla yoğrulan Sabri yoldaş, bütün eylemlerde saldırı grubunda yer alır. Silaha hakimiyeti örnek düzeyde güçlüdür. Keskin nişancılığı ile ün salar. Yoldaşlarına yüksek değer biçen Sabri yoldaş, bilgi ve tecrübesiyle her zaman yoldaşlarına güç verir.

Sabri yoldaş, bir yoldaşıyla birlikte Deştan eyleminde sekiz mevziyi ele geçirmişti. Mücadele yaşamı boyunca eylemlerin yoğunlaştırılmasının savunucusu olmuş, eylem üzerine ey-

mıntkasında pratik faaliyetlerde bulunur. 1991 yılının başlarına kadar burada kalır. 1991 kışını geçirmek için Hırır'a gider. Hırır mıntkasında yönetimde yer alır. O sırada Sabri yoldaşın abisi de düşmanla çıkan bir çatışmada şehit düşmüştür. Abisinin Bestler alanında şehit düşüşünün haberini alan Sabri yoldaş ailesine yazdığı mektubunda, "Üzerimdeki silah bana aittir. Ama abimin silahını birinin emanet alması lazım. Silahı yerde kalmamalıdır" der. Bu mektubu ailesinden birini mücadeleye davet niteliğindedir. Mesajı alan ailesi çok geçmeden karşılık verir.

Daha sonra Hırır'dan Çukurca alanına yönelen Sabri yoldaş, Geliya Dizi Oramar mıntkasında takımlarımızın birinin başında hareket eder.

İhanete karşı savaşta Hırır'dan Haftanin'e müdahale grubu içinde gider. Sabri yoldaşın Haftanin'e ulaştığını öğrenen yoldaşlar büyük bir moral ve cesaret kazanırlar.

Sabri yoldaş, savaşta tabur yönetiminde görevler üstlenir. Birçok saldırı eylemini gerçekleştirerek büyük yararlılıklar gösterir. Son saldırıda yoldaşlarıyla birlikte düşmanın elindeki bir tepeli ele geçirir. Geri çekilme esnasında Sabri yoldaş öldürdüğü TC subayının elindeki silahı almaya çalışır. Subayın eli tetikten kayınca, elindeki silah ateşlenir ve Sabri yoldaş büyük bir şanssızlık sonucu şehit düşer. Sabri yoldaşın şahadeti herkes-te derin üzüntü kaynağı olur. Çünkü O düşmanın korkulu rüyasıydı!

"KAZANDIM, KAZANACAĞIZ..."

Adı, soyadı: **Şevket ÜRE**

Kod adı: **Müslüm**

Baba adı: **Hesin**

Ana adı: **Rahime**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere-Halef köyü, 1973**

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın-Boğaz (Kêrê), Derkarê Cephesi**

Müslüm yoldaş, devrim saflarına Uludere'den katılmıştı. 1992 Temmuz'unun sıcak bir gününde, sıcak savaşın verdiği coşkuyla mücadeleye atılmıştı. Uludere'nin güzellikleriyle insanı büyüleyen ortamında büyüyen Müslüm yoldaş, hem fiziki olarak çok güçlüydü, hem de kişilik yapısı çok sağlam olan bir yoldaşıydı. Öyle ki sanki dünyaya asker olarak gelmişti. Dağ yaşamının getirdiği zorluklar O'nun için çocuk oyuncağıydı. Zorlukları aşmada hiçbir engel tanııyordu. Atak, çevik ve sınırsızdı. Partiye ve devrime güçlü bağlarla bağlanmıştı. İnancı çok kuvvetliydi.

Boş durmayı hiç sevmeyen Müslüm yoldaş, aldığı işleri canla başla yerine getirir ve sonuçlandırır. Her göreve talip olur, enerjisini en verimli işlerde kullanır. Aldığı görevi başarıyla ve kazanmada sınır tanımazdı.

Orta halli bir ailenin çocuğu olan Müslüm yoldaş lise mezunudur. Beş kardeşirler. Müslüm yoldaş kardeş-

lerin en küçüğüdür. Lise yıllarında mücadeleye sempati duymaya başlar ve okul çevresinde propaganda çalışmalarına etkin bir şekilde katılır. Okulda partinin sempatan ve taraftar kazanmasında etkili olur. Hayat dolu olan yoldaşımız enerjisini daha etkin kullanmak amacıyla saflara katılır.

Haftanın'de **Şehir Mahir Kampı**'nda eğitim gören Müslüm yoldaşın gönlünde bir an önce sıcak savaşa katılma isteği vardır. Kamp yaşamı O'nun hızını karşılayamamaktadır. Bunun için savaşa gitmeyi dayatır. Düşmanla karşı karşıya gelip darbe vurmayı çok isteyen Müslüm yoldaş, en sonunda bu arzusuna kavuşur ve Güney Savaşı'na katılır.

Bir yoldaşı Müslüm yoldaşımızı şöyle anlatmaktadır: "Kamp yaşamında Müslüm yoldaş çok daha iyi tanıdım. Uzun süre Şehir Mahir Kampı'nda siyasi ve askeri eğitim gördü. Askeri derslere merakı ve ilgisi çok yüksekti. Çok kısa sürede bütün silahları ustalık derecesinde kullanmayı öğrenmişti. Hep ülkeye gidip savaşmak istiyordu. Bu isteğine ula-

nun bu üzüntüsünü gidermek için sürekli olarak ilgileniyor, teselli etmeye çalışıyorduk. Ancak Müslüm yoldaş vicdan azabından bir türlü kurtulmıyordu. O'nun bu üzüntüsü bizleri de kahrediyordu. Gün geçtikçe Müslüm yoldaş zayıflıyor, inceliyordu. Bunun üzerine olayın etkisinden kurtulması için **Şehit Berivan Kampı**'na gönderildi. Müslüm yoldaş kazanma azmi yüksek ve askeri yönü çok kuvvetli olan bir yoldaşıydı."

Kazanma azmi yüksek olan Müslüm yoldaş, ihanete karşı savaşta henüz yoldaşını şehit düşürmenin vermiş olduğu etkiden kurtulamadan savaşa katıldı. Savaşta Kıran Şeran Şer Tepesi'ndeydi. Büyük bir cesaret örneği sergileyerek birçok saldırı eylemine katıldı. Büyük bir moral kazanmıştı. Saldırıya giderken, türkü ve sloganlarla yoldaşlarına cesaret ve moral aşıyordu. Şeran şer Tepesi'ndeki üstün başarılarından ötürü daha stratejik olan Zaxo Tepesi'ne gönüllü olarak gider. Zaxo Cephesi'nde birçok çatışmada kahramanca savaşır. En son çarpışmasında talihsizce bir kur-

şamadan kampta çok üzücü bir olay yaşanmıştı. En sevdiği bir yoldaşını eğitim esnasında ufak bir dikkatsizlik sonucu kaybetmesine yol açmıştı. Günlere bu olayın etkisinde yemekten içmekten kesilmişti, şaşkıncaydı. O-

şuna hedef olur ve yere yığılır. İki dudağı arasından çıkan "Kazandım, kazanacağız" sözleriyle değerli yaşamını noktalar.

Müslüm yoldaşın yaşamı soylu inancımızın kazancı olmuştur.

"Savaşı sürdürebilirim"

Adı, soyadı: **Abdullah ORAK**

Kod adı: **Şiyar**

Baba adı: **Ahmet**

Ana adı: **Satiha**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere-Halet köyü, 1972**

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 1992**

Haftanın **PAK Kampı**

Müslüm yoldaşla aynı köyden ve akraba olan **Şiyar** yoldaş, **Müslüm** yoldaşla aynı tarihte saflara katılır. **Müslüm** yoldaşla aynı özellikleri taşır. Saflara katılmadan önce bir süre Mer-

na giderek saflara katılır.

Haftanın alanına gittiğinde bir süreye **Şehit Mahir Kampı**'nda kalır. Oradan da eğitim görmek için **Şehit Mehmet Karasungur Kampı**'na gider. Savaşa kadar kampta eğitim gören **Şiyar** yoldaş, eğitimde başarılı bir pratik sergiler. Okuma ve öğrenmeye büyük bir merak besler. Eğitimlerin daha verimli geçmesini sağlamak için tartışmalarıyla katılımını güçlendirir. Silah kullanmada oldukça beceri sahibidir. Silah konusunda yoldaşlarına yardımcı olur, onları eğitir. Yoldaşlarına verdiği destekle, herkesin saygısını kazanır. Saygı ve sevgide ölçülü olan yoldaşımız, pratiğe çıkmanın heyecanıyla yanıp tutuşur. Bu temelde azimle çalışır. Her yönüyle kendisini dönemin istediği militanlığa hazırlar.

Şiyar yoldaşla **Müslüm** yoldaş özellikleri bakımından birbirlerine çok benziyorlardı. **Müslüm** yoldaşın en belirgin özelliği dışı açık ve çok konuşkan olmasıydı. Fakat **Şiyar** yoldaş bu yönüyle O'na hiç benzemiyordu. Biraz çekingen ve içe kapanıktı. Her türlü göreve koşuyor, her işi anında yapıyor fakat zorlamadıkça, açmaya çalışmadıkça konuşmuyordu. Çok doğal bir özellik sergiliyordu. O'nun bu doğallığı ve sadeliği herkesin sempa-

geçmeden **Şiyar** yoldaşı da etkilemişti. Yavaş yavaş içe kapanıklığını atıyor, daha fazla konuşmaya başlıyordu. O her şeyden çok kendisini savaşa veriyordu. Savaşmak, ülke pratiğinde olmak O'nun en büyük tutkusuydu.

Dönemin savaş ihtiyaçlarını karşılamaya hazırlanan yoldaşımız, Güney Savaşı başladığında tüm benliğiyle, üstün yetenekleriyle kendisini savaşa adamaktan kaçınmaz. 3. Gümruk'ten bir grup yoldaşıyla birlikte savaş cephesine ulaşır. Burada cesaret ve fedakarlığıyla yoldaşlarının gönlünde taht kurar. Savaş kabiliyeti çok güçlüdür. Gecelerini gündüzüne katarak mevziden mevziye koşar. Düşmanın birçok mevzisini imha eder. En son görevini yerine getirirken, düşmanın havadan saldırısına maruz kalır. Uçaktan açılan ateş sonucu yaralanır. Yoldaşları kendisini cepheden alıp hastaneye götürmek isterler. Fakat **Şiyar** yoldaş buna müthiş bir şekilde sinirlenir; *"Beni cepheden götürmeyin. Savaşı sürdürebilirim, yarım umrumda değil. Sizlerle birlikte burada kalıp savaşmak istiyorum"* der. Fakat yoldaşları yaralı halde savaşılmayacağını bildiklerinden **Şiyar** yoldaşı, karargahın hastanesine götürülür. **Şiyar** yoldaş, burada bir süre tedavi görür. Azıcık iyileşince, hemen cepheye gönderilmesini talep eder. Yoldaşları cephede savaşırken, kendisinin yaralı da olsa hastanede durmasını hiçbir zaman içine sindirmez. Fakat tam anlamıyla iyileşmediği için cepheye gönderilmez.

Daha sonra geri çekilmeyle birlikte daha güvenli olduğu için **Şiyar** yoldaş ve yaralı yoldaşlar **PAK Tepesi**'ne götürülürler. Bir müddet sonra etrafı TC tankları ve ihanetçi KDP güçlerince sarılır. Yaralı yoldaşlarımız da çatışmaya katılırlar. **Şiyar** yoldaş, bu çatışmada birçok yaralı yoldaşıyla birlikte şehit düşer.

Şiyar yoldaş, yoldaşlarına tüm içtenliğiyle sonuna kadar savaşı ne pahasına olursa olsun sürdürmenin anısını bırakmıştır.

sin'de çalışmaya gider. Metropollerde Kürt insanının düşürülmüşlüğüne yakından tanık olur. Fazla dayanamadan Mersin'den direkt Haftanın alanı-

tisine yol açıyordu. "Niye suskunsun, konuşmuyorsun" denildiğinde "Ne konuşayım, bilmem ki" derdi. Ancak devrimci ortamın iç açıcılığı çok

Şahadetin

yüzyılların özlemine kavuşan tarihi bir dönüştür

Adı, Soyadı: **Sinan SOYSAL**

Kod adı: **Çiya**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Büyük Damlacık, 1977 köyü-Ş.Koçhisar-Ankara**

Partiye katılış tarihi: **Ağustos 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın-PAK Tepesi**

Çiya yoldaş, Osmanlı döneminde Kürt halkı üzerinde uygulanan baskı, göç ettirme ve yağmalama uygulamalarından nasibini almış bir ailedendir. Ailesi 16. yüzyılda Kürdistan'dan koparılmış, Ankara'ya sürülmüştür. Ailesi yüzyıllarca ülkesinden kopuk yaşadığı halde Kürtlüğünden hiçbir şey kaybetmez. Düşüncede ve yaşamda sürekli Kürtlüğün izlerini taşıyan emareler canlı kalır. Bu canlı emareleri düşmana inat nesilden nesile canlılığından hiçbir şey kaybetmeksizin taşıma başarısını gösterir.

Çiya yoldaş da beş yüzyıllık sürgüne rağmen ulusal kütürünü yaşatan ve yaşayan bir ortamda büyür. Ülkesinden uzak ve kopuk olduğu halde içinde yaşadığı ortamın elverişli ko-

şulları O'nu daha fazla ülkesine çeker. Doğum yeri olan Şereflikoçhisar, O'na sürekli sürgünü anımsattığı için orada olmaktan rahatsızlık duyar, vatanı ve yabancı topraklarda yaşamının ezikliğini derinden duymaya başlar. İlkokulu doğduğu köyde bitirdikten sonra, ortaokulu okumak üzere abisiyle Şereflikoçhisar'a gider. Ortaokulu bitirdikten sonra ailesinin geçim sıkıntısından ötürü öğrenimini yarıda bırakmak zorunda kalır ve çalışma hayatına başlar. Önceleri kahvehanelerde çıraklık, daha sonraları ise şehirlerarası otobüslerde muavinlik yapar.

Emekçi yoldaşımız girip çıktığı bu işlerde çok şey öğrenir. Şehirlerarası yolculuklarında Kürdistan'ın gerçekliğine daha iyi tanık olur. Kürt halkının ezilmişliğine, horlanmışlığına ve insan yerine konulmadan ona yapılan uygulamalara tanık olur. Kürt halkına reva görülenler O'nu ürpertir. Bu gelişmeler O'nun için kaynağa dönüşün dönemeçleri olur. Abisiyle birlikte gördüğü, tanık olduğu olayları konuşur ve bunun üzerine değerlendirmeler yaparak sorunları anlamaya, kavramaya çalışır. Özellikle partimiz PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisini iyice duyurduğu bu yıllarda Çiya yoldaş, kendi halk gerçekliğini daha iyi anlamaya ve sonuca gitmeye ulaşır.

Kürdistan özgürlük hareketine ilgi ve sempatileri giderek açığa çıkan kardeşler, bilinçli ve örgütlü bir ilişki bağını geliştirmeye koyulurlar. İçinde bulundukları olanakları zorlayarak ilişki kanalları bulmaya çalışırlar. Alanda ilişki bulamayınca kendilerine yakın bir birimle ilişki kurmayı başarırlar. Bir an önce gerilla birliklerinde sıcak mücadeleye ortamında saf tutmanın sıcak özlemini duyan kardeşlerin bu özlemi

Ağustos 1992'de gerçeğe dönüşür. Devrimci ruh ve sorumluluk duygusuyla sömürgeci düzenin sunduğu bireysel yaşam olanaklarını teperek, kaynağa dönüşün neferleri olarak devrimsel atılım yaşamına katılırlar. Halk ve ülke gerçekliğini daha yakından görmeyi ve yaşamının heyecanıyla vatan topraklarıyla bütünleşirler.

Çiya yoldaşın vatan topraklarıyla bütünleşme sürecinden şahadetine kadar O'nunla birlikte olan bir yoldaş, şunları anlatıyor:

"Çiya noktaya geldiğinde orada abisini gördü ve iki kardeş birbirine bakarak güldüler. İdil, Şırnak ve Cizre'ye geldik. Cizre'de birkaç gün kaldıktan sonra altmış arkadaşla sınırı geçip Haftanın'e geldik. Yol boyunca çok neşeli ve sevinçliydi. O'nun bu neşesi bize moral veriyordu. Haftanın'e geldiğimizde karargah komutanı bizi karşıladı. Bize bir konuşma yaptı. Çiya'nın Ankara'dan geldiğini öğrenmişti. Çiya yoldaşa dönerek, 'Bu bir tarihi dönüştür' demişti. Bir süre sonra kadro eğitimini almak üzere Metinan'a gittik. Orada biraz kaldıktan sonra ihanetçilerin muhtemel saldırısını karşılamak için intişara çıkmıştık. Daha sonra savaş başlamıştı. Yeni düzenlemeler yapıldı. O'nunla bir grupta Haftanın'e geçtik. PAK noktasına kadar beraberdik. Oradan cephelere dağıldık. Çiya yoldaşımız PAK Tepesi'ndeki cepheye savaşa katıldı. Uzun süre savaştı..."

Savaşta bir kahraman olduğunu ispatlayan Çiya yoldaş, savaşın son günlerinde TC'nin ve işbirlikçilerin bir saldırısında mevzisine isabet eden bir tank güllesiyle şehadete ulaşır. Bu Çiya yoldaşın yüzyıllar sonra bulduğu vatanıyla, bir daha kopmamak üzere bir kucaklaşmasıydı.

Direnışçi Kürt kadınının sembolüsün

Adı, soyadı: **Atiye AĞTAŞI**

Kod adı: **Rozalin (Ayten)**

Baba adı: **Osman**

Ana adı: **Safiye**

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1975**

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1992 Haftanin**

Ayten (Rozalin) yoldaş, 3 ay gibi kısa bir süre parti saflarında kalmasına rağmen, mücadele ve savaş gerçekliğimize en fazla uyum gösteren yoldaşlarımızdan birisiydi. Bir bayan olarak savaşa katılımındaki özlülük ve cesaret herkesi şaşırtıyordu. Savaşta, sanki yıllarca kalmış birisi gibi kahramanlık sergiledi.

Parti içindeki yaşamında ve savaşta yoldaşlarından hiçbirisi Rozalin yoldaşın yüzündeki gülümsemenin, enerjinin ve coşkunun eksik olduğunu görmedi. Yine en ufak bir moral bozukluğuna dahi kimse tanık olmadı. Aksine bütün yoldaşları kendisinden moral aldılar. Saldırı ruhu ve kararlılığı, direnme gücü aldılar. Böylece Rozalin yoldaş yoldaşlarını adeta savaşa adapte etme rolünü oynadı. Yoldaşlarıyla sürekli ilgileniyor, en ufak bir parti ve savaş dışılığı kesinlikle izin vermiyordu. Savaşta kayırmaya çalışan yetmez-opportunist kişiliklere karşı sert ve acımasızdı. Her zaman bu tür yetmezlikleri mahkum etme tarzında yaklaşırdı. 17 yaşında olmasına rağmen, olgun bir kişiliğe sahipti. Bu özelliği yoldaşlarında büyük hayranlık uyandırmıştı.

Denilebilir ki, mücadelemizin en önemli alanlarından biri olan Nusaybinli olması, ailesinin yurtseverliği Rozalin yoldaşın kişiliğindeki dönüşümlerin derinden ve köklü olmasını beraberinde getirmiştir. Bu durum herkeste hayranlık uyandıracak olumlu özelliklere sahip olmasına yol açmıştır. Bütün yoldaşları Rozalin yoldaştaki olumlu özellikleri edinebilmek için bir-

nişanısını da ikna etmek için gayret sarfetmiştir. Fakat başaramayınca öfkelenmiş ve nişanını bozarak saflara katılmıştır. Evlenip çocuk sahibi olmasını isteyenlere sürekli, *"Doğacak çocuklarıma özgür bir ortam sunmadıktan sonra onları doğurmaya hakkım yok"* cevabını vermiştir. Buradan O'nu yaşamak için ilk önce özgür olunması gerektiğini kavrayan bilinci-

birleriyle yarış içinde olmuşlardır. Yoldaşımızın hal ve hareketleri dahi birçok yoldaşının olumlu yönde dönüşüm göstermesine yol açmıştır.

Rozalin yoldaş, mücadele ile doğup büyümüş bir yoldaşımızdır. Ailesi partimizin ilk kuruluş aşamasından beri parti sempatisini ve aktif destekçisidir. Ailesinden 6 şehit vardır. Beş kişi de saflardadır. Şahadet olayları Rozalin yoldaşın düşmana olan kin ve nefretinin had safhaya varmasına yol açmıştır. Devamlı şehitlere layık olmanın ve mücadeleye daha fazla hizmet etmenin çabası içinde olmuştur. Bu amaçla Nusaybin'deki serhildanlara öncülük eden Kürt kadınının saflarında onurlu yerini almıştır. Serhildanlar Rozalin yoldaştaki duygusallığı, sarsılmaz bir bilince dönüştürmüştür. Bu bilinç O'nu gerilla saflarına götürmüştür. Nişanlı olmasına rağmen nişanını bozarak gerilla saflarına katılan Rozalin yoldaş, Kürdistan özgürleşmeden gerçek mutluluğun olmayacağını görmüştür. Bu amaçla

ni görmekteyiz. Savaşta her zorluğa göğüs germesi, mücadeleye ve partiye olan bağlılığının sağlam ve sarsılmaz olmasından kaynaklanmaktadır.

Rozalin yoldaş, ihanetçi grupların saldırısıyla başlayan savaşı başından sonuna kadar yaşadı. Savaşın son günlerinde 3 Kasım 1992'de Kasun Vadisi'nde TC'nin ve KDP hainlerinin yoğun tank ve top atışlarına karşı kahramanca direnerek savaştı, mevzisine bir havan topunun isabet etmesiyle şehadete ulaştı.

Şahadetinden sonra bir yoldaş O'nun için, *"Önceden savaş görmedi ama bu savaşta çok büyük bir direniş sergiledi"* diyor. Yani gösterdiği direniş, ancak uzun bir süre savaşta kalmış bir insanın gösterebileceği türden bir direniştir. Bu direnişle direnişçi Kürt kadınının temsilcisi olarak Rozalin yoldaş şu gerçeği kanıyla yazdı: *"Serhildanlara öncülük eden Kürt kadını, cephede de her türlü zorluğa göğüs gererek savaşabilir ve kazanır!.."*

“Bu savaşta ihaneti boğacağız”

Adı, soyadı: **Zeki SÜLEYMAN**

Kod adı: **Suar**

Baba adı : ...

Ana adı : ...

Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlı-Anteri köyü, ...**

Partiye katılış tarihi: **1988**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın**

Bir silah arkadaşının kaleminden **Suar** yoldaşın yaşamına girmek istedik:

“Yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olan **Suar** yoldaş, Güney Kürdistan’ın Kamışlı ilindendir. Partiyi tanımasından sonra siyasi faaliyetlerde bulundu. Daha sonra Koma Botan müzik grubuna katıldı. Şiir yazıyor ve türkü söylüyordu. Sesi güzeldi. Şehitler ve vatanla ilgili türküler söylemek O’na daha da coşku veriyordu. Halk tarafından çok sevilen biriydi. Kendisi de halkı çok sevdiğinden halkla çok çabuk kaynaşıyordu. Siyasi faaliyetlerde bulunduğu sırada dört kez gerillaya katılmak istedi. Ancak kanalların kapalı olmasından dolayı ülkeye geçiş yapamadı. Hastalanması sonucu Parti Önderliği’yle görüşmüş ve kendi yaşadığı mıntıkaya çalışmalar yapmakla görevlendirilmişti. 28 Ağustos 1992’de ülkeye giriş yaptı. **Şehit Mustafa Yöndem Kampı**’nda bulunuyordu. Kamp içinde, çalışkanlığı ve fedakarlığıyla arkadaşların saygısını kazanmıştı...”

1988 yılında parti ile ilişkiye girip örgütlü çalışmalara katılan **Suar** yoldaş, Arapların sömürgeci eğitim kurumlarında 11 yıllık öğrenim gör-

müştür. Akademi sahasından ayrılp Haftanın alanındaki Şehit Mustafa Yöndem Kampı’na gider. Bir aylık süre içindeki aktif katılımcı özelliğinden dolayı manga komutanlığı görevi kendisine verilir. Genç bir yoldaşımızın O’nun kamp yaşantısıyla ilgili izlenimleri şöyledir:

“Esmer, kısa boylu idi. Partiye bağlılığı ve atılganlığı ile göze çarpıyordu. Sürekli intişara çıkmamız O’nu bazen öfkeliendiriyordu. İntişar gecelerinden birinde tam uykuya dalmıştı ki intişar haberi geldi. Uykudan kaldırdık O’nu. ‘Ne var? Yine intişar mı?’ diye sordu. İntişara gideceğimizi söyledim. O anda ‘Yeter artık gırtlacağımıza kadar geldi. Bu sefer tepeye gidince savaş başlasa da bu ihanetçileri mahvetsek’ diye konuşmaya başladı. Ve B-7’sini omuzuna atarak gitti. O kadar hırslıydı ki, arkadaşlar kendisinden cesaret alıyordu...”

Savaşta aynı tepede çarpışan bir yoldaş O’nun şahadetini şöyle dile getiriyor:

“Biz cepheye giderken ‘ihanetin sonu gelmiştir artık, bu savaşta ihaneti boğacağız’ diyordu. Düşmanla bir çarpışma durumu yaşıyorduk. **Suar** yoldaş da çarpışıyordu orada. Uzun sürdü savaşım durumumuz. Biz geri çekilmek zorunda kaldık. Bir yönden gelen slogan sesleriyle birden irkildim ve sesin geldiği yöne doğru bakarak kim olduğunu öğrenmeye çalıştım. Biraz gözlerimle alanı taradıktan sonra ağır yaralı halde **Suar** yoldaşını gördüm. ‘Bijî Serok APO, Bijî PKK’ sloganları dağı taşı almış yankılanıyordu. O’na doğru gitmek istedim. O anda **Suar** yoldaş şehit düşmek üzereydi. Artık geri dönmek im-

kansızdı. Çünkü düşman her tarafı sarmış, cephanemiz de bitmişti. Çaresiz çekildik geriye doğru. Sloganlar duyma sınırimıza kadar sürdü. Epey

uzaklaşınca artık duyulamaz olmuştu. Daha geç gelen bir arkadaş O’nun şehit düşüşünü de görmüştü. Vatan toprağını kanı ile suladı. Şehitlere ve vatana olan borcunu canıyla, kaniyle, çok soyluca ödedi.”

Evet, **Suar** yoldaş silahıyla, yumruğuyla kahrettiği düşmanı şehit düşeceği anda da, en derin inancın, bağlılığın ifadesini gerçekleştirip teslimiyet yerine, sloganlarla da kahretmenin mutluluğunu yaşayarak efsaneleşmeyi hak etmiştir. Gösterdiği direniş önünde saygıyla eğiliyoruz

Anın Kürdistan'da birlik çağrısı olacaktır

Adı, Soyadı: **Siyamet ŞİK**

Kod adı: **Serbilind**

Baba adı: **Mehmet Salih**

Ana adı: **Fehime**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1974**

Partiye katılış tarihi: **26 Şubat 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Derkarê Tepesi**

Cizre'de tanınan iki büyük aileden biri olan Şık ailesinin üyesi olan **Serbilind** yoldaş, aşiret ve kan davalarının yıkıcı etkisi altında büyür. Mesubu olduğu aile ile Cizre'nin diğer büyük ailesi arasında kökleri eskilere dayanan husumet ve kan davası vardır. Sömürgeci TC faşizmi halkımızın birlik ve bütünlüğünü bozmak için genelde olduğu gibi, özelde Cizre'de bu iki aile arasında düşmanlığı bilinçli olarak körükleyerek yıllarca aileleri birbirine kırdırıştır.

PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş savaşımızın gelişmesi ve özelde Cizre'de artan etkinliği karşısında faşist TC rejimi burada "böl-parçala ve yönet" politikasına hız kazandırmıştı. Özellikle serhildanlara yataklık eden Cizre gibi bir alanda böylesine anlamsız düşmanlıkların sürüp gitmesi kabul edilecek bir durum değildi. Partimiz PKK'nin yükselttiği halk savaşına paralel olarak serhildanlar genelde olduğu gibi Cizre'de de büyük devrimci dönüşümler gerçekleştirir. Her iki ailenin gençleri giderek ulusal kurtuluş saflarında birleşirler. Ve anlamsız kan davalarına karşı tavır alırlar. Bu gelişmelerin en önünde Serbilind yol-

daş vardır.

Serbilind yoldaş, mücadeleyi kavradıkça ve ulusal bilinci geliştikçe aşiretçiliğe ve kan davalarına karşı mücadeleyi önüne koyar. İşi ailesinden başlatır ve devrimi ailesinde gerçekleştirmeyi başarır. O, her ne pahasına olursa olsun bu işe son verme kararıyla sabırlı bir mücadele yürütür. Attığı adımın ulusal birlik için önemli bir gelişme olacağının bilincindedir. Partimizin soruna el atarak büyük çözüme inanan Serbilind yoldaş, bütün benliğiyle bu çalışmalara eşlik eder. Sonuçta başarıya ulaşmanın rahatlığı içinde saflara katılır.

Dönemi daha güçlü karşılamak için Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Akademi'de Parti Önderliği'nin denetiminde eğitime alınır. Burada Parti Önderliği'nin çalışmalarına yakından tanık olur. Bu durum kendisinde büyük bir dönüşüme ve güç kazanmaya kaynaklık eder. Akademi'de Parti Önderliği'nin yakın denetiminde aldığı güçle ülke pratiğine yönelir.

Akademi'den Haftanın alanına gi-

lünde hep savaşmak isteği vardır. Bu temelde sürekli öneri ve rapor geliştirir. "Botan'da savaşmak istiyorum" diye dayatır. Bu istek gerçekleşmek üzereyken Güney Savaşı patlak verir. Hemen önerisini yapar ve cepheye gitmek istediğini bildirir, ısrarla dayatıcı olur.

En büyük isteği olan savaş önerisi kabul edilerek savaşın en yoğun geçtiği Derkarê Cephesi'ne BCK'yle gider. Günlerce mevzide çatışır. Savaşta cesaret ve kararlılığı yoldaşlarına esin kaynağı olur.

En son girdiği bir çatışmada kahramanlara özgü bir cesaretle mevzisinde, BCK'nin başında, düşmandan gelen mermilerin isabet etmesiyle şehadete ulaşır. Böylece Serbilind yoldaş, kısa ve onurlu yaşamında söz ve davranışlarıyla yoldaşlarına vermek istediği bağlılık ve güven olgusunu en üst noktada taçlandırır. O'nun bu yüceliği gelecek Kürdistan nesline erişilmez bir değer olarak addedilecektir.

Serbilind yoldaşın anısı, aynı zamanda atomlarına kadar parçalanmış

der. Parti güvenine layık pratiğiyle Haftanın Karargah Komutanlığı'nın güvenliğine alınır. Üstlendiği görevi başarıyla sürdürür. Ancak bu O'na yeterli gelmemektedir. Kalbinde ve gön-

Kürdistan'da birlik temelinde atılan her adımın harcı olarak da addedilecektir. Ve diyoruz ki, yoldaş, anın Kürdistan halkının birliğine bir çağrı olacaktır.

"Korkuya yer yok, üç günde hepsini temizleyeceğiz"

Adı, soyadı: **Çağlayan KAYIK**

Kod adı: **Adnan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Konya Cihanbeyli-Yapalı köyü, 1969**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1992, Haftanın-Boğaz (Kêre) Derkarê**

Adnan yoldaşın doğup büyüdüğü Cihanbeyli çevresi Kürdistan'dan sürgün edilen Kürt insanlarıyla doludur. Faşist-sömürge TC Kürdistan'da cumhuriyet yıllarında yaşanan isyanlardan dolayı bu halk kesimimizi tehlikeli bularak buralara sürgün etmiştir. Halkımızın bu parçası geçmiş direnişçi kültürün etkilerini taşıdığından ulusal kurtuluş mücadelemize sempati beslemektedir.

Adnan yoldaş da Kürdistan tarihi konusunda araştırmalar yaparak -legal yayınlardan araştırma olanağı bulamadığı için illegal yayın organlarından araştırma yapar- hem kendilerinin bulundukları alana ne için ve ne zaman geldiklerini öğrenir, hem de geniş bir çerçevede Kürdistan tarihi konusunda bilgi sahibi olur. TC metropollerinden birine üniversite tahsili görmek amacıyla gider. Yurtsever gençlik faaliyetleri içerisinde yer alarak

kendisini her yönden mücadele görevlerine hazırlamaya çalışır.

1991 yılında Kürdistan'daki sıcak savaşıma katılma kararı alır ve Çukurca Kampı'na ulaşır. Çukurca'da askeri ve siyasi eğitim gördükten sonra hareketli ana birlikte yer alarak gerilla savaşıma katılır. Olgun, ağırbaşlı bir yoldaştır. Ulusal kurtuluş mücadelemizde yer alan insanların basit hatalara girmemesi gerektiğinden hareketle eksikliklerine karşı sert ve acımasız bir şekilde yönelir. Disiplin ve resmîyetin gereklerini kavradığından, bunun en iyi uygulayıcısı olur. O'nun çalışma azmini şu örnek çok iyi anlatmaktadır: Çukurca'dan döndüğü zamanlarda PAK Kampı'ndan cephane taşımak gerekiyor. Gruptakiler güçleri yetecek kadar cephane taşırlarken, O en az yoldaşlarının iki misli erzak taşır. Hem de ağır silahı olduğu halde. Hem BKC'nin roketleri sırtındadır, hem de en fazla yükü alır. Hiçbir yılgınlık tavrına girmez. Tam tersine gönüllüdür devrimin işini yapmakta.

Çukurca faaliyetlerindeyken bazı eylemlere de katılır. Güney Savaşı'nın başlamasıyla birlikte yardım amacıyla birliğiyle beraber Haftanın alanına doğru yola çıkar. Hırır mıntıkasına ulaştıklarında bir gün süren bir çatışmayı yaşarlar. Çatışma sonrası PAK Kampı'na ulaşırlar. Yolculukları Haftanın'deki Derkarê Cephesi'ne ulaşmalarıyla son bulur. Bu sefer durmak bilmeyen çatışma günleri başlar. Derkarê'ye giderken, herkes savaşa gidiyor olmanın coşkusu içinde sohbet ederken, O da "Üç günde hepsini temizleyeceğiz, korkuya yer yok" sözleriyle sohbete katılır. Uzun boylu, savaşta tecrübeli, eksiksiz bir gerilla olan Adnan yoldaş, on gün boyunca kesintisiz süren çatışmaların son gününde yaralanır. Yarası çok ağırdır. Yoldaşları geri çekilmek zorundadırlar. Fakat Adnan yoldaş da geride bırakıp çekilmek istemezler, tabii O'nu taşımaya ne zamanlar, ne de güçleri vardır.

Yine de O'nu bırakmayı kendilerine yediremezler, tahammül edemezler. Durumu kavrayan Adnan yoldaş, son gücünü de toplayarak konuşmaya başlar; *"Beni bırakın, siz kendinizi kurtarın. Yoksa benim yüzümden hepiniz şehit düşeceksiniz. Beni zaten taşısanız da yolda şehit düşerim. Şimdiden beni çok ağır bir uyku basıyor. Bu uyku ölüm uykusudur. Yoldaşların hepsine tek tek selamımı iletin"* deyip arkadaşlarını gönderir. Şehit düşmeden önceki son görevi de yoldaşlarını çember dışına çıkarmaya ikna ederek kurtulmalarını sağlamak olur.

“PKK ruhuyla güçlenmek gerekir...”

Adı, soyadı: **Recep ...**
 Kod adı: **Rüstem**
 Baba adı: ...
 Ana adı: ...
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Amude-
 Güney Kürdistan, ...**
 Partiyeye katılış tarihi: **1991**
 Şahadet tarihi ve yeri: **4 Ekim 1991,
 Haftanin-Şaban Kalesi**

Küçük Güney'de doğup büyüyen **Rüstem** yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelesinden çabuk etkilenir. Çok kısa bir sürede önemli gelişmeler yakalar. 1990'da Kürdistan'da gelişen serihildanlardan çok etkilenir ve saflara savaşçı olarak girmeye karar verir. O, bu kararını şöyle dile getirir:

"Kürdistan ulusal ve sınıfsal gerçek-

liğini sosyalist öngörüyle bilimsel temellere oturtan ve bunu pratiğiyle yaşama geçiren Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi içine girilen dönemde, halkın serihildanlarıyla bir iktidar gücüne ulaşmıştır. Bu dönemin pratik ve taktik sorunlarını karşılayacak, çözüm gücü olacak kadro ve savaşçılara yoğun ihtiyaç vardır. Bu ihtiyacı karşılamak, bir savaş neferi olarak ulusal kurtuluş mücadelesinde yer almak istiyorum."

İşte böylesi bir iddiayla ortaya çıkan ve özlemlerini çok net bir şekilde açığa vuran Rüstem yoldaş saflara katılır.

Rüstem yoldaş, mücadelenin bir neferi olarak Lübnan'a gönderilir. Orada hem siyasal çalışmalara katılır, hem de partiye gelir sağlamak için üretime katılır. Oldukça özlü bir katkı gerçekleştiren Rüstem yoldaş, burada mücadeleyi ve sorunlarını daha ileri düzeyde kavrama gücüne ulaşır. Ardından Mahsum Korkmaz Akademisi'ne askeri ve siyasi eğitim almak üzere gider. Bir devrelik eğitimden sonra kendini tamamıyla savaşa hazır hale getirmeyi başarır.

1992 yazında bir grup arkadaşıyla Akademi'den Haftanin'e gider. Orada birikimlerini arkadaşlarına aktarmak amacıyla eğitim devresine katılır. Eğitim sürecinde başarılı bir verimlilik elde eder. Dürüst ve özlü katılımı herkeste saygınlık yaratır. Görevlere kar-

şı duyarlılığı gelişkin ve her göreve koşan biri haline gelir. Emeğe ve ürünlerine karşı saygısı büyüktür. Bu temelde emeğe ve değerlere gereken kıymeti vermekten sakınmaz. Emeğe olan bu saygısı kendisinde müthiş bir çaba isteği uyandırır. "Çalışmak, yücelmektir" sözü ağzından hiç eksik olmuyordu. Lafa fazla aldış etmeyen, pratiği esas alan özelliğiyle öne çıkıyordu Rüstem yoldaş.

O'nun işe ve emeğe verdiği değer, kimi zaman yoldaşlarınca yanlış tanınmasına neden olabiliyordu. Sürekli pratik içinde olması, boş laflara fazla aldış etmemesi "içine kapanık" görüntüsü vermiş ve bundan hareketle arkadaşlarının eleştirilerine hedef olmuştu. O'nu bilmeyen, tanımayan biri de "içine kapanıksın" diye sistem ederdi. Oysa O, tanıyanlar nezdinde çalışkan, özlü, görevden göreve koşan ve fedakarlığıyla örnek olan bir yoldaştı. Özellikle devrimci disiplin konusundaki örnek kişiliği takdire değerdi.

Güney Savaşı başlayınca gönüllü olarak savaşa katılmak ister. İhanetçilerin saldırısını duyar duymaz KDP'li olan abisi aklına gelir ve KDP karşısında özellikle savaşmak ister. Bu isteği cevapsız bırakılmaz ve cepheye gönderilir. Savaş cephesine gittiği günlerde bir arkadaşına pusulaya yazılı olarak şu mesajı gönderir:

"...Yoldaş! Kürdistan devriminin şehitleri anısına zor bir dönemden geçiyoruz. Bu zor döneme PKK'li olarak cevap vermek gerekir. Emperyalizm, TC faşizmi ve ihanetin komplosundan kurtulmak için PKK ruhu ile kendimizi güçlendirmek gerekir. Selamlar. Yoldaşın Rüstem. 2 Ekim 1992."

Rüstem yoldaş üstün meziyetlerini savaşta da gösterdi. Sürekli en ön mevzilerde düşmana hep saldırmayı, ona darbe indirmeyi arzuluyordu. Elindeki ağır silahı BKC'yi hafif silah gibi kullanma maharetini gösterir ve düşmanın bir adım dahi ileri gelmesine aman tanımazdı.

Rüstem yoldaş, işbirlikçilere karşı geliştirilen bir hücum esnasında düşmanın B-7'si kendisine isabet eder. 4 Ekim günü şehit düşer. Böylece çalışma azmini, coşkusunu yoldaşlarına miras olarak emanet eder!

"Biz azgına, yılanı haddini bildirmesini biliriz..."

Adı, Soyadı: **Hoşenk Halef HESEN**
Kod adı: **Agirî**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Haseki-Güney Kürdistan, ...**
Partiye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992, Şehit Beşir Tepesi (Şeran Şer)**

Hasekili olan **Agirî** yoldaş, mücadele içinde çok değişik alanlarda farklı farklı görevlerde bulunmuştur. Do-layısıyla renkli bir yaşama sahiptir.

Haseki'de önceleri yurtseverlikle başlayan mücadele yaşantısı O'nu devrimci saflara sürüklemiş, 1991'de Mahsum Korkmaz Akademisi'ne kadar götürmüştür. Yöneticilik vasıfları gelişkin, her gittiği yere bir düzen veren özellikleriyle dikkatleri üzerine çeker. Akademi sahasında bir eğitim devresinden geçtikten sonra Lübnan'a parti faaliyetlerini yürütmek amacıyla gider. Lübnan günleri aynı zamanda O'nun iş yapma, iş yürütme konusunda kendi başına kararlar alma, uygulama, yöntem ve yeteneklerini geliştirme günleri olmuştur. Faaliyet sonrası tekrar Akademi'ye dönerek, ülkeye gitmek üzere hazırlanır. Beklenen gün gelir ve 1992 Newroz'unda Agirî yoldaş bir gerilla grubuyla Kuzey Kürdistan'a giriş yapar. Kuzey'de geçirdiği zaman O'nun için gerillada tecrübe edinme, yöneticilik konusundaki yeteneklerini pratik gerilla faaliyetlerinde de konuşturma, güçlenme yıllarıdır. Daha sonra PAK'ı güçlendirmek ve bu yönlü çalışma-

lara katkı sunmak için görevlendirilir. Şehir çalışmalarında bulunduğu sıralarda ileri çıkan, örgütleyici kişiliğiyle çekim merkezi olan durumu KDP'nin O'nu hedef olarak seçmesini doğurur. Takibe alınır ve yakalanır. Yaklaşık üç ay süreyle kendi ülkesinde kendi

sahip olan yoldaşımız savaşıma isteğini komutanlarına bildirir. Cepheye gidilirken o da grubun içindedir. Yalnız bir sorun vardır. Ağır silahlardan B-7'yi bir arkadaşın omuzlaması, eylemde kullanması gerekmektedir. Komutan, "Kim kullanabilir" diye iki-üç

halkı için çabalarırken mahkum edilir. Bu süre zarfında her türlü uygulamaya, işkenceye maruz kalmasına rağmen inancından hiçbir şey kaybetmemiş, aksine bu aylar O'nun mücadele azmini arttırmış, ihanete olan kinini körüklemiştir. Tutukluluk süresi bitince tekrar PAK'a döner. Mücadele içinde geçirmiş olduğu öğretici tecrübeleri, yöneticilik vasıfları göz önüne alınarak PAK yönetiminde görevlendirilir. Tutukluluk sürecini merak edip, "Ne oldu? Sana bir şey yapmadılar ya" diyerek hal hatır soran arkadaşına Agirî yoldaşın verdiği cevap öğreticidir. *"Yoldaş! Biz her zaman olduğu gibi insanlığımızla; yılanı, çiyana, köhnemişe, zavallıya orada da haddini bildirmişiz. Merak etme sen."*

Daha önce bir kardeşi mücadele saflarına katılarak şahadete ulaşan Agirî yoldaş için bir arkadaş, *"Sessiz, sakın ve militan ölçülere sahipti. Buna bir de güleryüzlülüğü eklenince tam tamına bir başka hava kazanıyordu. Herkes O'nun komple yapısına özenirdi"* diyordu.

Savaş başladığı zaman Agirî yoldaş **Şehit Mehmet Karasungur Kampı** ndadır. Görkemli bir fiziki yapıya da

defa sorar. Fakat kimse istekli değildir. Sonunda Agirî yoldaş, "Ben kullanabilirim" deyince, komutan, "Kullanmasını biliyor musun" der. O da, "Hayır ama öğrenirim" diyerek kararında ciddi olduğunu O'na hissettirir ve B-7'yi alır.

Kıran Şeran Şer Tepesi'nde mevzilenen grubun içinde olan Agirî yoldaş, olumlu özellikleriyle cephe arkadaşlarına çok yardımcı olmaktadır. Yoğun çatışma günleri geçirirler. 11 Ekim günü çıkan çatışmada Agirî yoldaş yaralanır. Aynı cephede olan bir yoldaş şöyle anlatıyor O'nu:

"Çatışmada yaralanmıştı. O'nu hastaneye götürmeye karar verdik. Durumu da epey ağırdı. Hep gülüyordu. Gülüşü yüzünden hiç eksik olmadı. Şehit Mehmet Karasungur Hastanesi'nde 17 Ekim'e kadar yaşamıştı. Şehit düşerken de yüzü gülekti. O şehit düştükten sonra ben O'nu gördüğümde yüzünde halen güleç bir hava vardı..."

Cepheye giderken 'haine PKK der-si vermeye gidiyorum' dediğini hatırlıyorum. Gerçekten de iyi bir ders verdi haine. Örnek mücadelesiyle bize de ders verdi..."

Yurtsever gençliğin coşku dinamiği

Adı, soyadı: **Bahtiyar YEŞİLTEPE**

Kod adı: **Mervan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Mutki-Bitlis, ...**

Partiye katılış tarihi: **24 Haziran 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1992, Haftanin-PAK Tepesi**

Mervan yoldaş, Mutki'de doğup büyür. İlk, orta ve lise öğrenimini burada tamamlar. O'nun yetiştiği ortam yurtsever ve geçmiş devrimci direnişlerin canlılığını hala koruduğu, PKK direnişi sonucu, halk savaşımıza ilgi, sempati ve desteğin hayli yoğun olduğu bir ortamdır. Ortamın bu özellikleri Mervan yoldaşa yansır ve O bu canlılığın zirvesini temsil etme başarsını gösterir.

Daha okuldayken, PKK'nin çağdaş ulusal kurtuluşçu sosyalist düşüncelerinden etkilenir. Aynı zamanda yoğun bir araştırmaya girer. O'nun öğrenme ve araştırmacı özelliği ufkunu açar, kendisini kısa sürede bilgi yüklü bir hale getirir. Okulda çok başarılı bir öğrencidir. Bilgisi ve üstün zekasıyla çekim merkezi olmayı başanır. Tartışmalarıyla arkadaşlarının aydınlanmasını sağlar. Kıvrak zekasıyla el attığı her işten başarıyla çıkmasını bilir. Mervan yoldaşın bu zekası, kendisini Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne taşır. Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Kürdistan gençliğinin parlak bir temsil örneğini gösterir. Bilgeliğini ve

ikna yeteneğini en üst düzeyde ortaya koyar. Mazlumların yılmaz ve keskin savunucusu olur. Kürdistan halkının haklı ve meşru davasını her yerde haykırmaktan çekinmez. Girişimciliği ve ataklığıyla Kürt öğrencilerin gözdesi olur.

Çağa açık ufkü, kültürü ve bilgeliği ile aydın bir kişilik sergileyen Mervan yoldaş, gençliğin dinamik ve coşkusunu devrime kazandırmak ve sömürgeci-faşist egemenliğin gençliğin enerjisini heder etmesine yol vermek için yurtsever üniversite gençliği arasında örgütlenme faaliyetlerine girer. O, *"Bu lanetli düzenin gençliği özünden boşaltmasına, benliğine ve sorunlarına yabancılaştırmasına ve telif etmesine müsaade etmemek gerekir"* sözünde ve öfkesinde ne yapmak istediğini ortaya koymuştur. Her şeyin temel güvencesinin örgüt ve örgütlenme olduğunun bilincine varan Mervan yoldaş, Ankara'da YCK'nin örgütlenmesi çalışmalarda aktif olarak katılır. Bu çalışmalarda emeği ve düşünceleriyle YCK'nin gelişme-

van Kampı'nda eğitime katılır. Burada tüm yeteneklerini yoldaşlarının hizmetine sunar. Başarılı bir öğrenci ve öğretmendir. Askeri özelliğini geliştirmek için özenle üzerinde durur. Kısa sürede başarılı bir askerleşmeyi sağlar. Kampın eğitim ve takım komutanlığı siyasi yardımcılığı üstlenir.

Yoldaşları arasında güler yüzlülüğüyle, ikna ve çözüm gücü olma yetenekleriyle tanınır. Bir grup yoldaşıyla eyleme giderken, "Haydi haber yaratmaya gidiyoruz" esprisiyle herkese moral verir.

Mervan yoldaş savaşta Benikâ Tepesi'nde uzun süre en önde savaştı. Bir çatışmada yaralanmasına rağmen ayakta tedavi görerek savaşa devam etti. Bir daha yaralandı, ikinci yarası çok ağırdı. BKC parçaları vücudunda ağır tahribatlara yol açmıştı. Bunun üzerine yoldaşları O'nu hastaneye kaldırdılar. Coşku ve azminden hiçbir şey kaybetmemişti. Dimdik ayakta idi. Geri çekilme sırasında PAK Tepesi'ne ulaştı. PAK Tepesi'nde yaralı yoldaşlarıyla birlikte TC ve ihanetin saldı-

sinde pay sahibi olur. O'nun bu özverili çabaları düşmanın da gözünden kaçmaz. Kısa sürede düşmanın aradığı biri olur. O, devrim için her türlü fedakarlığı yapmaya hazırdır. Etkilediği bir grup arkadaşıyla, Botan dağlarına çıkmaya karar verir.

1992 Temmuz'unda Haftanin kampına geçen yoldaşımız, **Şehit Beri-**

rilerine karşı koyarlar. Mervan yoldaş, burada kahramanca direnerek şaha-dete ulaşır.

Mervan yoldaş, yoldaşlarıyla birlikte bağımsızlık ve özgürlük bayrağımızı yere düşürmeden, onu geride kalan yoldaşlarına emanet ederek, savaşımızın tarihinde onurlu yerini alma başarısına kavuşur!

Zoru başarmada keskinleşen PKK militanı

Adı, soyadı: **Xalit SÜLEYMAN**

Kod adı: **Munzur**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **1967, Afrin-
Güney Kürdistan,**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992**

Haftanın-Şaban Kalesi

Güney Kürdistan'ın Afrin mıntıkasında doğan **Munzur** yoldaş, ailesiyle birlikte Suriye'nin Halep şehrinde oturmaktaydı. Munzur yoldaş, ekonomik düzeyi düşük bir aileden parti saflarına katılmıştır. Ailesinin yoksul oluşu yoldaşımızı hiçbir zaman yıldırmamıştı. Ailesinin geçimine katkıda bulunmak için çalışırken, kazandığı paraların bir kısmını partiye yardım için veriyordu. Ailesinin yükünü omuzlamak zorunda kalan Munzur yoldaş, mücadeleye katılma anı geldiğinde, hiçbir tereddüt göstermeden gerekeni yapar. Ve gerçek kurtuluşun ancak özgür, bağımsız bir Kürdistan'la söz konusu olabileceğini kavramaktan ve mücadeleye atılmaktan hiçbir şekilde kaçınmaz. Bundan ötürü genel halkın çıkarlarını her şeyden üstün tutar.

Munzur yoldaş, kısa sürede parti ilişkilerini geliştirir ve profesyonel çalışmalara başlar. O'nun bu cesur girişimi, yurtsever olan ailesi tarafından da destek görülür. Dürüst, çalışkan ve inançlı kişiliğiyle başta ailesi olmak üzere çalıştığı alanlarda herkes üzerinde derin bir etki bırakır. Partiye ka-

tıldığında en büyük özlemi, kendini geliştirmek ve dönemin kendisinden istediği rolü oynayabilmektir. Bu özlemini sürekli dışa vurur. *"Ben kendimi geliştireceğim. Partinin isteğini karşılayacağım, döneme güçlü karşılık vereceğim"* ifadesinde yüksek bir inanç ve mücadele kararlılığı vardır.

İlk katılımında ülkede savaşa gitmek önerisinde bulunur. Ancak yoldaşları O'nu Lübnan sahasında siyasal faaliyetler için ikna ederler. Bunun üzerine bir süre Lübnan'ın Bar Elias kasabasında siyasal çalışmalara katılır. Lübnan faaliyetlerinde başarılı bir pratik sergiler ve istenilen verimliliği sağlar. Ne var ki, ülkeye gitme ve sıcak savaşa katılma tutkusunu, O'nu rahat bırakmamakta ve huzursuz et-

rak eğitim görmesini söyler.

Kendisini her türlü zoru karşılamaya hazırlayan Munzur yoldaş, 1992 yılında en büyük özlemine kavuşur. Akademî'de yoldaşlarına verdiği güven ve inançla ülkeye yönelmeyi hak etmiştir artık. Ülkeye adım atmanın sevinç ve heyecanıyla dopdoludur. Şehitlere olan bağlılığı ile, düşmana olan kını ile Munzur yoldaş intikam almaya çıkar. Ve Uludere alanımızdaki hareketli gerilla birliklerine katılır. İhanet savaşında Batufa Tepesi'ne gönderilir. Büyük çatışmalara ve saldırı eylemlerine katılır. Düşmana sürekli saldırıp büyük darbeler vurmak ister. Bu yüzden saldırı eylemlerine gönüllü olarak katılır ve arzusunu gerçekleştirir.

mektedir. Bunun için öneri üzerine öneri geliştirir; *"Ben ülkeye gitmek istiyorum"* der.

Parti bu coşkulu yoldaşımızın önerisini en sonunda kabul eder. Ve Munzur yoldaş ülkeye, pratiğe hazırlanmak amacıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Akademî sahasına ulaşır ulaşmaz Parti Önderliği'ne hemen ülkeye gitmek istediğini belirtir. Parti Önderliği bu isteği kabul etmeyerek, bir süre Akademî'de kala-

Yine gerçekleştirilen bir saldırı eyleminde havan topuyla yaralanır. Hastaneye kaldırılır. Dört gün sonra, tüm çabalara rağmen kurtarılamayarak 11 Ekim 1992 günü şehadete ulaşır.

Bu değerli yoldaşımız ölümsüzlük yolculuğuna çıkarken son bir kez güçlükle doğrularak, *"Bijî Serok APO"* sözleriyle fiziki olarak aramızdan ayrıldı. Ve gerideki yoldaşlarına ölümsüzlüğü emanet bıraktı.

Şahadet sloganlarıyla kucaklaşarak ölümsüzleşti

Adı, soyadı: **Orhan ÇÜRÜKKAYA**

Kod adı: **Munzur**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Palu-Elazığ, ...**

Partiye katılış tarihi: **7 Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın-PAK Kampı**

Ulusal kurtuluş savaşımızın son yıllarda kitleleri kucakladığı alanlarımızdan biri de Palu'dur. Palu uzun yıllar kendi öz benliğine yabancılaştırılmış, adeta kendi değerlerinin tersine çevrilmiş bir şekliyle yaşamıştır. Ama Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemiz Palu alanını da kendisine getirmiş, onursuz yaşamasına dur demiştir. Palu halkı da en değerli evlatlarını gerilla saflarına göndererek mücadeleye olan inanç ve bağlılığını ispatlamıştır.

Munzur yoldaş, Palu'da çok öncelerden beri yurtsever olan bir aileden gelmekteydi. Bunun Munzur yoldaş üzerindeki etkisi de büyük olmuştur. O'nun sürekli mücadeleye yönlendirilmesine yol açmıştır. Yardımsever kişiliği ve halka gösterdiği yakın ilgi O'nu çevresinde sayılır, sevilir bir konuma getirmişti. Munzur yoldaşın

ailesi sömürgeci ordunun baskı ve işkencelerine, göç ettirme uygulamalarına, mücadeleye olan sonsuz bağlılığından dolayı sürekli maruz kalıyordu. Sömürgeci ordu herkesten fazla Munzur yoldaşın ailesini hedefliyor, yıldırma çalışıyordu. Çünkü bu ailedeki yurtseverlik derin kökler salmıştı, tüm çocukları mücadele içinde yer almıştı.

Ulusal kurtuluş savaşımızın boyutlanmasının bir sonucu olarak gerilla ordumuza da yoğun katılımlar olmaktadır. Munzur yoldaş da her zaman mücadele içinde daha aktif bir şekilde gerilla ordumuzun onbinlerce üyesinden birisi olmak istiyordu. Bu kendisinde bir tutku haline gelmişti. Bu tutkusunu Temmuz 1992'de gerçekleştirdi. Partiye daha önce bir kardeşi katılmış ve şehit düşmüştü. Bir kardeşi de saflardadır. Böylece ailece gerilla ordumuza asker vermektedirler. Partiye, mücadeleye olan bağlılıklarını bu şekilde tam anlamıyla kanıtlamışlardır. Munzur yoldaşın evli ve bir çocuk babası olarak saflara katılması, bağlılığının ne kadar büyük ve yüce olduğunu göstermektedir. Çünkü artık Kürdistan halkı kendi kaderi üzerinde sadece kendisinin söz sahibi olabileceğini haykırarak ve kendi dışındaki kimseye, hiçbir güce ve devlete bu konuda izin vermeyeceğini ispatlamıştır. Bu durumda Kürdistan'da her şey mücadele için feda edilebilir noktasına gelmiştir. Munzur yoldaş da her şeyin mücadelenin hizmetine verilmesiyle zaferin olanaklı olacağına bilincindeydi.

Munzur yoldaş, fedakarlığı ve görevlere olan özlü yaklaşımıyla tüm yoldaşlarının kalbinde yer edinmişti. Yoldaşlık ilişkilerine üstün bir önem veriyordu. Yoldaşları arasında esin ve moral kaynağıydı. Kısa sürede savaş adapte olmuştu. Sorunlara karşı duyarlardı ve çözüm gücü olabiliyor-

du. Silahını ve savaşmayı tutku derecesinde çok seviyordu. Bir an önce eğitimini tamamlayıp ülke pratiğine çıkmayı istiyor ve pratiği dört gözle bekliyordu.

İhanetçilerin, ulusal kurtuluş güçlerimize karşı saldırıya geçmeleri sonucu, Munzur yoldaş, ülke pratiğine çıkmadan kendisini savaşın içinde buldu. İhanetin Kürdistan'da yaptığı tahribatların bilincindeydi. Bu yüzden ihanetçilere büyük bir kını vardı. Kazınmak istiyordu bu kara lekeyi, kazanmasının da zamanıydı. Bu savaşta ihanete karşı özgürlük için savaşan PKK'nin gücünü göstermek istiyordu. Savaş içerisinde sağlık görevlisi olmasına rağmen hiçbir zaman bu göreviyle yetinmiyor, her zaman değişik görevlere de el atıyordu. Bir yandan yaralı yoldaşları tedavi ederken, bir yandan da cephedeki yoldaşlarına cephane ve erzak taşıyordu. Savaşta cepheden cepheye koşturup duruyordu. Savaşın sonuna kadar eşsiz bir direniş ve kahramanlık örneği sergileyen Munzur yoldaş, geri çekilme esnasında mevzi değiştirirken şehit oldu.

Şahadeti

"Bijî Serok APO",

"Bimrê hîyanet"

sloganlarıyla kucaklayarak

ölümsüzleşti!

"Devrimcilik olgun bir kişilik ister" ilkesine bağlı bir militan

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Kawa**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, ...**

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Haftanın-PAK Tepesi

Kawa yoldaş, partimiz ile ilk ilişkisini doğup büyüdüğü Doğubeyazıt alanında gerçekleştirir. Ortaokul ve lise yıllarında ödün vermez bir PKK savunucusu olur. Okuldaki çalışmalarında başarılıdır. Sürekli okuması zekasını ve kavrayış gücünü geliştirmiştir. O'nun bu özelliği arkadaşları arasından sıyrılmasına yol açar. Kawa yoldaş bu yıllarda yaşamına daha düzenli ve örgütlü bir biçim verir. Zamanının büyük bölümünü arkadaşlarına ve çevresindekilere Kürdistan'daki gelişmeleri anlatarak geçirir. Bu yıllar mücadelemizin sesinin her tarafta yankılandığı yıllardır. Halktaki uyanış ve kıpırdanma oldukça belirginleşmiştir. Doğubeyazıt'ta da benzer gelişmeler boy vermiştir. Kawa yoldaş, bu gelişmeler karşısında daha fazla sorumluluk duymaya başlar. Hem okulla ilişkisini sürdürür, hem de mücadelelerin bir neferi olarak görev yürütür. Çok başarılı bir pratikte yükselen bir grafik çizer ve el attığı her işten iste-

diği sonucu almayı başarır. O'nun çalışkanlığı, zekası ve kavrayış gücündeki üstünlük kendisini üniversiteye götürür.

Kawa yoldaş, İstanbul Üniversitesi Veterinerlik Bölümü'ne kaydını yaptırır. İstanbul'un karmaşık yapısı O'na ateşli yurtseverliğinden hiçbir şey kaybettiremez. İstanbul'daki geniş yurtsever çevreyi değerlendirmeye çalışır. PKK'nin mücadelesini tanıtmaya faaliyetlerini sürdürür. İstanbul'da savaşımıza yabancı ve devletin resmi ideolojisinden kaynaklanan anlayışları mahkum eder. O'nun bu çabası İstanbul örgütü tarafından takdir edilir. Ve Kawa yoldaş artık İstanbul'da gençlik örgütünün aktif bir militanı haline gelir. Bulunduğu okulda gençlik örgütlenmesine girer. Tüm yurtsever gençliği bir çatı altında toplamaya çalışır. O'nun bu yıllarına ilişkin bir yoldaş şu değerlendirmeyi yapıyor: *"O, ateşli bir yurtsever, devrimci bir militan, durmadan çabalayan bir emekçiydi. Dürüst, her bakımdan olgun ve seviyeliydi. Devrimcilik olgun bir kişilik ister ilkesine sıkı sıkıya bağlıydı. O'nun en büyük başarısı da ilkeli olmasından kaynaklanmaktadır."*

Kawa yoldaş, okul yıllarını bu başarılarıyla bitirir. Hep özlemini çektiği Akademi'ye gitmenin sırası artık gelmiştir. Bu önerisini örgüt birimine bildirir. Okulu bitirip veterinerlik mesleğini öğrenerek partinin ve halkın bu alandaki ihtiyacını karşılamak için çok önceden kararını vermişti. Daha okuldayken, *"Akademi'ye gideceğim, ancak okulu bitirip mesleği öğrenerek partiye katılmak daha yararlı olur. Hiç olmazsa gerillada yaralanan yoldaşlara bir yaramız olur"* şeklinde düşüncesini belirtir. Okulu bitirince de amacına ulaşır Kawa yoldaş.

Kawa yoldaş, Temmuz 1992'de bir grup öğrenci arkadaşıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne ulaşır. Akademi sahasında bir devre eğitim görür. Eğitim süresince askeri ve siyasi bilgisini geliştirir. Dürüst, olgun ve

çalışkanlığıyla göz doldurur, yaşama çok canlı bir katılım sağlar. Bilgilerini arkadaşlarının gelişmesi için kullanır. Her şeyiyle savaşa katılmaya hazır hale gelince, ülkeye gidiş önerisini yapar.

Kawa yoldaş, Eylül ayı ortalarında bir grup yoldaşıyla ülkeye yönelir ve Haftanın alanına ulaşır. Güney Savaşı'nda sağlık işlerinde görevlendirilir. Bu görevinde yorulmak bilmeksizin o tepeden bu tepeye koşturur. Bütün gayreti yoldaşlarının acısını azaltmak ve iyileştirmektir. Nitekim gittiği her yerde tüm yaralı yoldaşlara güven ve cesaret verir. Yoldaşlarıyla büyük bir saygı ve sevgi bağı kurar.

Geri çekilme sırasında Kawa yoldaş bir grup yoldaşıyla PAK Tepesi'ne gider. Kawa yoldaş burada da yaralı yoldaşlarının tedavisi için seferber olur. Ancak çok geçmeden kaldıkları nokta TC ve ihanetçiler tarafından sanılır. Kawa yoldaş da yaralı yoldaşlarıyla birlikte şehit düşer.

Kawa yoldaşın şahadeti böylece Demirci Kawa'nın öyküsüne destan olur. Canlı ve dipdiri olarak...

"Kürdistan dağlarına çıkmadıkça iyi bir yurtsever olamam"

Adı, soyadı: **Sükrü MURAT**

Kod adı: **Ardat**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1972**

Partiye katılım tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ekim 1992, Haftanın-Şaban Kalesi**

Zengin bir kültürel geçmişe sahip olan Kürt halkı, bu mirasını en çok Kürdistan'ın Güney parçasında -ortam daha elverişli olduğu için- değerlendirip üst düzeyde yaşatmıştır. **Ardat** yoldaşın Kürt kültürüne olan merakı O'nu araştırmaya, kültürel faaliyetlerde yer almaya yöneltmiştir. Kürt kültürünü çağdaş boyutlarda temsil edebilme uğraşı içinde olan Koma Agirî müzik grubuyla ilişkiye geçer. 1986 yılında başlayan bu ilişki beraberinde **Ardat** yoldaşa Kürdistan'ın tarihi ve bugün verilen ulusal kurtuluş mücadelesini tanıma fırsatını verir.

Ailesi yoksuldur. Bu nedenle öğrenimini ortaokuldayken yarıda kesmek zorunda kalır. Maddi imkansızlıktan dolayı metropollere kadar çalışmaya gider. Eğitimini, ulusal kurtuluşçu fikirleri tanıyıp çok yönlü araştırma, inceleme faaliyetlerine girerek tamamlar. Kürt müziği, folkloru konusunda araştırmalar yapar. Her

türkünün, oyunun tarihi kaynağını anlamaya, kavramaya çalışır. Düşünce ufku oldukça genişler bu sayede. Toplum değerlendirmeye, ona anlam verebilme gücünü kendisinde daha gelişkin bir düzeye çıkarır.

Bu birikim O'nu ulusal kurtuluş mücadelesine kanallı eder. Cephe faaliyetlerinde yer almak istediğini çokça belirtir. 1988 yılında cephe örgütlemesi kapsamına giren çalışmalarda aktif olarak yer almaya başlar. İki yıl boyunca bu çalışma sürer ve her geçen gün O'nu geliştirir. 1990'a gelindiğinde birikimleri O'nu yeni bir mücadele alanına doğru çekmektedir. "Yurtseverliğin gerekleri nelerdir?

meğini birçok yerde sarfetmiş, devrim hizmetine sunmuştur. Ağustos 1992'de tekrar Akademi sahasına döner. Çok istediği gerillaya katılmak için olanak bulmuştur. 15 Ağustos 1992 düzenlemesinde, gerilla içinde O'na da yer verilmiştir. O, bu düzenlemede aldığı görevi "Vuslata erme adımı" olarak değerlendirir. Düşmana darbeler indirmenin fırsatı olarak görür.

Akademi'den başlayan hareket Haftanın alanına, oradan **Şehit Mustafa Yöndem Kampı**'na varıncaya kadar sürer. "Savaşı yaşatan özgür ortamına" varmasının mutluluğunu yaşamaktadır.

Savaşın başlamasından sonra Ba-

En iyi temsili nasıl yapılır" soruları O'na bir yön belirleme fırsatını verir. O zaman verdiği kararı şu cümleyle özetliyordu kendisi: "Kürdistan dağlarına çıkmadığım müddetçe iyi bir yurtsever olamam."

Ardat yoldaş, çevresinde dürüstlüğü ve bağlılığı ile takdir edilir. Gerilla saflarına katılabilmek için Akademi sahasına gider. Eğitim devresinden geçer. Gerillaya katılma isteği, O'nun yapabileceği daha önemli işler olduğu için ertelenir. Ve devrim cephesinin başka alanlarında görevlendirilir. İki yıl boyunca da kendisine verilen bu görevlerin başarılmaması için uğraşır. **Ardat** yoldaş yıllar süren bir mücadele tarihine sahip olmuştur artık. E-

tüfa Tepesi'nde görev verilir kendisine. Bir hafta boyunca yoğun savaş ortamında yaşar. Saldırı gruplarında ve de ön saflarda bulunmuş, çok başarılı olmuştur. 10 Ekim günü yine bir saldırı grubuna katılır. **Ardat** yoldaş bu saldırıda yaralanır. Yarası oldukça ağırdır. Çevresinin O'nu yaralı hali karşısında moral bozukluğunu yaşadığını fark eden **Ardat** yoldaş, "Bijî Serok APO" sloganıyla moral dağıtmaya başlar. Şehit düşeceğini anladığından sloganları aralıksız sürdürür.

Kürdistan dağlarında özgürlük meşalesinin yakılabilesinin mümkün olduğunu anlayan yoldaşımız, bu dağlarda özgürlükle birlikte şahadete kavuşabilmenin onurunu yaşadı.

“Geleceğimiz ülkenin uğruna şehit olmaktır”

Adı, soyadı: **İsmail Selim MAMO**
 Kod adı: **Siyamend**
 Baba adı: ...
 Ana adı: **Xansê**
 Doğum yeri ve tarihi: **Amudê, 1970**
 Partiye katılış tarihi: **1990**
 Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Haftanın-Şehit Beşir Tepesi (Derkarê)**

Siyamend yoldaş, zengin bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi ilkel milliyetçi KDP örgütlenmesi içindeydi. Siyamend yoldaş bu ortamda büyümesine rağmen ilkel milliyetçi fikirleri kabul etmez. Yaşam O'nu partimizin ideolojisiyle tanıştır. Ulusal kurtuluşçu fikirlerden oldukça etkilenir.

1988 yılında başlayan tanışma O'nun bu fikirleri özümseyip çevresine propaganda yapmasını beraberinde getirir. 1989 yılında okuduğu medresede aydın-gençlik arasında çalışmaya başlar. Çevresini mücadele taraftan yapmak, O'nun tek ve en önemli uğraşısıdır. Arap sömürgeciliğinin yarattığı tahribatlardan arkadaşlarını kurtarmak istemektedir. Bir yandan araştırma yapıp kendini güçlendirirken, bir taraftan da bu araştırma sonucunu elde ettiklerini devrimin hizmetine sunmak için yol ve yöntem uğraşı vermektedir.

1990 yılına gelindiğinde çalışmasının temposu daha da hız kazanmıştır. Halk kitleleri arasında örgütlenme çalışmaları O'nun gündüzünü ve gecesini doldurur olmuştur. Özüyle sözleriyle bir olan Siyamend yoldaş,

“İnsan ülkesine hizmet etmelidir, sözde değil, pratiğinde göstermelidir” ilkesini şıyar edinmişti. Bu sözü sürekli tekrarlamaktan geri durmazdı. İş yapabilmek, her türlü görevin üstesinden gelebilme konusunda yetenekli oluşu ile tanınırdı. Faaliyetleri sürerken medrese eğitimine de devam etmekteydi. Ne kadar partiyi tanıyorsa o kadar da partiye, Parti Önderliği'ne ve şehitlere olan bağlılığı, inancı artıyor, güçleniyordu. O'nun bu durumu ailesini rahatsız ediyor, türlü oyunlarla O'nu partiden, faaliyetlerden uzaklaştırmaya çalışıyordu. Bu durum karşısında O'nun tavrı ise, partili olma tohumlarını ailesine serpmeye çabasıdır. Fakat O'nun bu özlü çabası ailesinden gerekli karşılığı bulamamıştı. 1990 yılında Şam'da üniversite öğrenimine başlar. Şam'a gidişi gönlünü oldukça rahatsız eden bir gidiştir. Orada kaldığı sürece huzursuzdur. Şam'da kaldığı zaman içinde yine boş durmaz ve oradaki Kürt halk kesimleri içinde propaganda ve örgütlenme çalışmalarını yürütür. Şam'ın dayanılmaz yaşamından kurtulmak amacıyla doğum yeri olan Amudê'ye gönder. Amudê'de kitle içinde daha canlı örgütlenme çalışması yürütmeye başlar. O, Şam'da geçirdiği yılları, “Büyük ölçüde boşa geçmiş yıllar” olarak değerlendirir.

Halk içindeki çalışmayı şu ilkeye sonuna kadar bağlı kalarak yürütür: “Bütün çalışmalar halka saygı temelinde, esasında olmalıdır.” Bu saygılı yaklaşımı halk nezdinde Siyamend yoldaşa karşı bir saygı uyandırır. Çevresinde sevilen ve sempati duyulan biri haline gelir. Bu arada ailesi de boş durmamakta, O'nu mücadeleden alıkoymanın düşüncesiyle yaşamaktadır. Siyamend yoldaşın başına getirdiği bir oyunla Suriye ordusuna götürür. Bu tür oyunlar yoldaşımızın canını çok sıkı. Kardeşinin de yardımıyla cesaretti bir girişimle firar eder.

Artık durmanın zamanı olmadığını bilince çıkararak Mahsum Korkmaz Akademisi'nin yolunu tutar. Üç aylık bir eğitim sürecinden geçer. Yapılan düzenleme ile Uludere'deki gerilla birlikleri içerisinde görevlendirilir.

Uludere'ye gidiyor olması O'nu oldukça sevindirir. Coşkulu haline daha

da coşku katar. Çevresine moral veren örnek bir gerilla temsilini şahsında somutlaştırır. Uludere pratiği O'nu pişirir ve tecrübe kazandırarak güçlendirir.

Güney Savaşı öncesi Haftanın alanına bir grupla gider. Savaş başlayınca Derkarê Tepesi'nde görev alır. O'nun deyimiyle “sıcak savaşın özgülleştiren ortamı”na girer. Çarpışma günleri bütün yoğunluğuyla sürüp gitmektedir. Bu çarpışmalardan birinde Siyamend yoldaş şahadete ulaşır. O'nun şehit düşmesiyle yoldaşlarında hemen şu sözü akla gelir:

“Geleceğimiz medreselerde, üniversitelerde değil, ülkenin uğruna şehit olmaktadır.”

BİN YARA, BİR YÜREK

Yoktu ki
 lambalar
 Üşüyordu geceleri
 sessiz ve yalnız

Xan Kûrkê
 “Geliyê Azadî” olmadan
 karanlıktı

İndim
 baktım
 Yıldızlar düşmüş
 gökyüzünden

toprağına
 “Geliyê Azadî”nin ...

“Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğim”

Adı, soyadı: **Muhammed ABDO**

Kod adı: **Rifat**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Kokana köyü, 1971**

Partiye katılış tarihi: **1988**

Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ekim 1992, Haftanın-Şaban Kalesi**

Yurtsever ve yoksul bir aileden gelen **Rifat** yoldaş, partiye bağlılığı güçlü olan bir yoldaşımızdır. Partiye yazmış olduğu raporunda kendi durumunu, özlem ve isteklerini şöyle dile getirmektedir:

Ta küçük yaşlarımda Kürtlük duygusunu taşıyordum. Ailemde Kürtlerin geçmişi ve bugünkü durumu hakkında konuşmalar işitiyordum. Türkiye, Suriye, İran ve Irak'ta Kürtlerin yaşadığını biliyordum. Kendi kendime hep sormuşumdur. Neden ayrılık, parçalanmışlık? Okula gidiyordum, Arap öğrencilerle aynı okula. Aramızda derin uçurumlar vardı. Onlar kendi ana dilleriyle, bizler ise başkalarının diliyle eğitim görüyorduk. Bu, bende büyük çelişkiler yaratmıştı. Kafam allak-bul-

lak olmuştu. Öte yandan ailem çok fakirdi. Kendi kendime karar kıldım: Birakacaktım okulu, altı yıl okumuştum, altı yıllık okul hayatımı noktalayarak, kendimi işe verdim. Amacım aileme daha faydalı olmak, geçimine katkıda bulunmaktı. O günden sonra çalışmaya başladım. Sanırım, bu karar hem kendim, hem de ailem için çok yararlı oldu. Bence çalışmak, emek sahibi olmak çok önemli bir olaydır. Çalışmayan insan emeğin kıymetini fazla anlayamıyor. Çalışma hayatında bu gerçeği kavradım diyebilirim.

1987 yılında partiyi tanıdım. PKK'yi tanımamla birlikte ulusal duygularım bir sel gibi kabarmış, coşmuştu. PKK'nin sınıf çizgisi ve dünya görüşü beni derinden sarsmıştı. Buradan PKK ile KDP gibi örgütler arasındaki farkı anladım. Kürdistan halkının kurtuluşu ve ulusal birliği, feodal veya küçük-burjuva örgütlerin çözümünde değil, çağdaş anlayışı benimseyen sınıf partisi PKK'nin çözümündeydi. Bu gerçeği kavramıştım.

1988'den itibaren yaşamımı halka ve mücadeleye adamaya karar verdim. Güney Kürdistan'da siyasal faaliyetlere katıldım. Birçok eğitim devresinden geçtim. Parti Önderliği'ni görme şerefine kavuştum. Parti Önderliği'nin çözümlemelerini okuyarak güç kazandım. Başkan APO yolumuza aydınlatan bir güneştir.

Ülkemize artık fazla yararlı olmak istiyordum. Ülkeye gitmek için öneri yaptım. Nitekim 1992, yani bu yıl özlemime kavuştum. Burada bütün gücümle devrim için çalışacağım, Parti Önderliğimize, partiye, şehitlere, dağ ve zindan direnişçilerine, Kürdistan halkına ve tüm dünya ilerici insanlığına verdiğim sözü tekrarlıyorum.

Söz onurdur, onuru çiğnetmeye-

ceğim."

Rifat yoldaşın en büyük özlemi raporunda da belirttiği gibi ülkesine kavuşmak ve savaşmaktır. Her şeyiyle kendisini buna hazırlıyor, engin bir çaba gösteriyordu. Gün geçtikçe gelişiyor, askeri ve siyasi yönden yetkinleşiyordu. Yoldaşları arasında verdiği sözün gereklerini yerine getirmek için canla başla çalışan biri olarak tanınıyordu. Sözünden ve kararından hiçbir zaman ödün vermemiştir. Kafasına koyduğunu mutlaka gerçekleştirirdi. Güney Kürdistan'daki siyasal faaliyetlerden Akademi'ye, oradan da ülkeye gidişi O'nun sözüne bağlılığının ve inadının sonucu olmuştur.

Rifat yoldaş, ihanete karşı savaşta, yine devrimci intikam duyguları ve inadıyla, Haftanın'deki Batufa Cephesi'nde en önde savaşmıştır. Savaşı verdiği sözlerin yerine getirilmesinde, kendisini kanıtlamasında bir şans olarak değerlendirmiş, böylece büyük fedakarlıklar göstermişti. Hiçbir şekilde coşkusundan ve kararlılığından bir şey kaybetmemiştir. 6 Ekim 1992 günü çıkan bir çatışmada iki yoldaşıyla birlikte şehadete ulaşır. Rifat yoldaş sözünün eri olduğunu bir kez daha şehit düşmeden önce kanıtlar ve haykırır:

**"Söz
onurdur,
onuru
çiğnetmeyeceğim!"**

"Şehirler bana dar geliyordu"

Adı, soyadı: **Fahrettin GÜZEL**

Kod adı: **Kawa**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **İdil-Zergüz köyü**

Partiye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1992,**

Haftanın-Derkeş Cephesi

Kawa yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak İdil'de doğup büyümüşü. Çok küçük yaşlardan itibaren ülke ve halk gerçekliğimizle tanışmış, yüreği ülke ve halk sevgisiyle bütünleşmiştir. Gezip dolaştığı her yerde bu sevgisini göstermekten kaçınmamış, çevresine de yaymaya çalışmıştır. Ataklığı ve cesaretiyle adeta bir fırtına gibi esmiştir. Artık öyle bir noktaya gelmişti ki, kimse kendisini durdurmaya bile cesaret edememiştir. Eskiden beri özlemini duyduğu gerillasına kavuşmak ister. Zaten bu günü büyük bir sabırsızlıkla yeterince beklemişti.

Kawa yoldaş katılma isteğindeki sabırsızlığını şöyle dile getirmekteydi: *"Ben hep bugünü bekliyordum. Savaşmayı daha çok istiyordum. Şehirler bana dar geliyordu. Dağlara, uçsuz bucaksız Kürdistan'a açılmak istiyordum. Partinin bana vereceği her göreve hazırım. Yapabileceğime inanıyorum. Devrim için kendime olan güvenim tamdır."*

Halkımızın gözüpek evladı Kawa yoldaş, 1991'de ülkesinin sonsuzluğuna açılır. Uzun vadilerden, geniş ovalardan, inişli-çıkışlı dere ve tepe-

lerden geçerek, büyük dağların zirvelerini aşarak Haftanın'e ulaşır. Haftanın'de sarılır gerilla yaşamına. Öğrenir, öğretir büyük bir sabırla. O artık, kuralıyla, gerekleriyle yerine getiriyor gerillacılığı. Nerede görev varsa orada emre amadedir Kawa yoldaşımız. Bitmez-tükenmez bir enerji, bükülmeyen bir yürek olur. Açılır Cudisine, ülke ve halk aşkına yürür düşmanın üzerine. Bin yılların kını, öfkesi olur. İntikamla dolup taşar. Mangasına komutandır, eğitir yoldaşlarını, canla başla. Hayrandır yoldaşları O'na ve cesaretine... Duydu savaşı, dayanamadı. Vermek istiyordu ihanetin derisini. Hem de bin yılların hesabını sormak, cezalandırmak istiyordu. Aldı mangasını, koştu Haftanın'e. Geçti en ön saflarına savaşın... Vurdu, vurdu, vurdu...

İşte Kawa yoldaşımız böyleydi. O'nun savaştaki cesaret ve kararlılığına tanık olan bir yoldaşı anlatıyor: *"Sürekli saldırı eylemlerine katılıyordu. Birçok tepeli düşmandan temizlemeyi başardı. Saldırı ruhu çok yüksekti, hep vurmak istiyordu. Zaptedemiyorduk. Ben bu tepeli asla düşmana kaptırmayacağım" diyordu sık sık. Bir defasında çok uzaktan mevzilerimize*

diyordu. İhanete karşı böyle güçlü sesiyle haykırması tüm yoldaşlara kararlılık ve savaş azmi vermişti."

En son KDP ihanetçilerine karşı bir saldırı eylemi gerçekleştirildiğinde yine en önde, saldırı grubunda akşam saat 20.00'den sabaha kadar çatıştı. Öylesine çatışıyordu ki, karşıdaki ihanetçileri büyük bir korkuya boğmuştu. Özellikle çatışma esnasında gür sesiyle haykırıyor, ihanetçilerin ödlerinin kopmasına neden oluyordu. Çatışmadan sonra geri çekilme esnasında yaralandı. Tüm bombaları yanına aldı ve yoldaşlarına, *"Haydi yoldaşlar siz kendinizi kurtarmaya bakın. Ben bekler sizi savunurum"* dedi. Yoldaşları kabul etmeyince ısrar etti; *"Eğer gitmezseniz bombaları sizde patlatacağım"* dedi. Yoldaşları çaresiz geri çekildiler. Yoldaşlarını zorla ikna eden Kawa yoldaş, büyük bir direnişle tekrar saldırıya geçti. Bu sefer tek başınaydı. Eşsiz bir kahramanlık sergiledi. Bombaları öpüyor ve ihanetçilere, alay edencesine *"Alın size şeker"* diye bağırıyordu. Bu durum yarım saat kadar devam etti. Her bombayı fırlatışının ardından *"Bij Serok APO"* diye slogan atıyordu.

Yarım saatlik bir çatışmada düş-

ateş açıldı. Kawa yoldaş, ateş edilen yöne doğru haykırarak 'eğer ölürsem, yılan olup, yeraltından gelip, o silahınızı yine de imha edeceğim'

mana onlarca kayıp verdiren Kawa yoldaş, en sonunda *"Bij Serok APO"* haykırışları ile savaşın dilden dile do-laşan türküsü oldu.

O, şehitlere bağlılığın zirvesinde Cizre'den Cudi'ye uzanmıştı

Adı, soyadı: **Lokman AYGAZ**

Kod adı: **Gavan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1971**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ekim 1992,**

Haftanın-Sınat

Gavan yoldaş Cizrelidir. Çevresinde yardımsever ve iyi geçimli oluşu ile tanınır. İlişkilerinde sürekli olumlu, yapıcıdır. Bu özellikler O'nu çevresinde sevilen biri yapar. Yaşadığı çevreyle güçlü bağlarla örülü ilişkiler edinmiştir. Sosyal çevre O'nun gelişiminde çok olumlu etkiler yapmıştır. Haksızlıklara karşı susmaması, haklının yanında yer alması çevresinin O'na olan saygısını daha da artırmıştır.

Gavan yoldaşın ailesi yoksuldu. Aile sekiz kişiden oluşur. Yoksul olmak Gavan yoldaş için hiçbir zaman olumsuzluk ya da üzüntü kaynağı olmamıştır. Yaşam coşkısından hiçbir şey eksiltmemiştir. Geçimini sağla-

yabilmek için kol gücünü, emeğini öne çıkarmış bedenen işlemeyi gerektiren işlerde çalışmıştır.

Gavan yoldaş ulusal kurtuluş mücadelemizin kitle potansiyeline ulaştığı ilk alanlardan biri olan Cizre'de yaşamaktadır. O da mücadele içinde olmakla karşı karşıya gelir. Mücadelede bir aşama olan Cizre serhildanına katılmıştır. O'nun serhildanlara katılışı sıradan bir katılış değildir. O serhildanda en önde yürür, önderlik eder, annesiyle aralarında bir yarış vardır. *"Serhildanda sen mi daha etkin olacaksın, yoksa ben mi"* yarışı. Bu durumları halk tarafından takdir edilir. Mücadele geliştikçe, Kürt insanına sorumluluk da yüklemektedir. Gavan yoldaş bir süre sonra artık milislik görevini üstlenir. Cizre yıllanna ilişkin anıları herkes tarafından büyük bir dikkatle dinlenir. Anılardan biri şöyledir: *"Berivan yoldaş tanıştırdı, bana Kürdistan devrimini. Birkaç kez benim evime geldiler. Çok oturduk, epey konuştuk. Ne yapmak lazım, neyi nerede yapmak gerekir soruları hep bu karşılaşmaların merkezindeydi. Tırnağımızı dahi mücadelenin hizmetine sokmamız gerektiğini Berivan'dan öğrendim. Gün geldi, Berivan yoldaşın şahadetini gördüm. O'nun gömülmesi bana düştü, çok etkilenmişim. Berivan yoldaşa saygım daha da artmıştı. Düşmana öfkem patlama noktasına gelmişti. Bir de mahçuptum. Çünkü kadınlarımız, kızlarımız savaşarak şehit düşüyorlardı. Bense halen daha şehirlerdeydim, Evime gidiyordum akşamları, vicdan azabı çekiyordum. Gerillaya katılma kararını çok güçlü bir şekilde o gün aldım..."*

Cizre'deyken birçok eyleme milis

olarak katılmıştır. Arkadaşı O'nu tarif ederken, *"Hep eylem yapmak istiyordu. Eylem dedin mi, nerede olsa hemen uyanır ve eylem kelimesinin kullanıldığı yerde bitiverirdi"* sözlerini üstüne basa basa söylüyordu. Göğüs kafesindeki bir rahatsızlığından dolayı gerillaya katılmasına karşı çıkmalar olur. Ancak Gavan yoldaş aldığı kararı hayata geçirerek 1991'de Cudi alanına gider. Cudi'de eğitim gören Gavan yoldaş, artık eylemlere katılmaya başlar. Cudi pratiği sürecinde O'nun göğsündeki rahatsızlığı engel olma durumuna gelir. Bunun üzerine Haftanın alanına tedavi görmek amacıyla gönderilir. Haftanın yönetimi O'nun hem tedavi olmasını hem de faaliyet yürütmesi için şehre gitmesini ister. Bu öneriye Gavan yoldaş karşı çıkarak, ne olursa olsun gerillada kalmak ister.

Güney Savaşı başladığında Gavan yoldaş da Haftanın alanındadır. O'nun rahatsızlığını dikkate alan komutanlar görev vermek istemezler. Gavan yoldaş hemen ileri atılarak cepheye gitmek istediğini belirtir. Bu isteği yerine getirilir ve cepheye gönderilir.

Cephede günlerce çarpışır. Gerek saldırılarda, gerekse savunmalarda yer alır. Bir çarpışma esnasında yara alır ve bu yara O'nun şahadetine yol açar. Şehit düşerken Cizre'de Newroz'da yaptığı eylemden bahsettiğini söyleyen yoldaş, O'nun için, *"Gerçekten en önemli yanı tatlı dilli oluşu idi. Biz O'na hep devrimin dilleri tatlıdır, sen de bizim devrimimizin dilisin diyorduk"* belirlemesini yapıyor.

"Şehit Berivan'dan çok etkilendim" diyen Gavan yoldaş, şehitlere bağlılığın zirvesini mücadelesi ve şahadetiyle temsil etti.

O, adı gibi militandı

Adı, soyadı: **Şehristan OĞUZ**

Kod adı: **Militan**

Baba adı: **Şeref**

Ana adı: **Nimet**

Doğum yeri ve tarihi: **Yanıkseki köyü-Siirt, 1976**

Partiye katılış tarihi: **Haziran 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın**

Bütün insanlık dışı uygulamaların merkezi haline getirilerek yaşam hakkı tanınmayan Kürdistan halkından bir kısmı ülkesinden koparılmıştır. **Militan** yoldaşın ailesi, bu uygulamalardan nasibini almış ve kurtuluşu Adana'ya göç etmekte aramıştı. Fakat dışarda bulunsa da ruhen Kürdistan'ı yaşadığını, cephe faaliyetleri içinde yer alarak göstermiştir. Oğuz ailesi mücadelenin seyrine paralel olarak gelişim göstermiştir. Bu ortamda yetişen Militan yoldaş da, yurtsever düşüncelere sahip olma şansını ilk eğitim yuvası olan ailede yakalamıştır. Bu doğal mücadele ortamında kendini geliştirip güçlendirirken, ailesinin geçimine katkıda bulunabilmek amacıyla el sanatlarıyla uğraşır. Henüz çocuk yaşta annesini kaybetmesi yoldaşımızın talihsizliklerinden biri olmuştur. Bu durum O'nun daha güçlü olmasını, olgunlaşmasını gerektirmiştir.

Militan kelimesi, O'nun yaşamında özel bir öneme sahiptir. Hep bir milli-

tan olabilmeyen özlemindedir. 1992'de daha da büyümüş, artık mücadelede aktif olarak yer alması gerektiği konusunda karar kılmıştır. Bu amaçla Haftanın Kampı'na gider. Kampa gider gitmez kod adı için Militan'ı tercih eder. Militanlık ölçülerine ulaşmanın çabası başlamıştır. *"İyi bir yurtseverdir. İyi bir örgütleyicidir. Devrimci disiplinle çalışır. Komple bir kişiliğe sahiptir"* vb. cümleleri beyrinde sürekli diri tutar. Böylece dikkatli ve duyarlı davranarak gelişimini sürdürdükten ister.

Militan yoldaş kampta kısa bir süre kalır. Eğitim görmeye fırsat bulmadan savaş başlar. İyi bir militan olmanın en önemli gereklerinden birinin de savaşmak olduğunu bilinçte yaşayan Militan yoldaş, büyük bir coşkuyla savaşa katılır. Gerek cephede arkadaşları arasındaki yaşamda, gerekse görevlerinde mükemmel bir çizgiyi takip eder. Hiç eğitim almamış olmasına rağmen gösterdiği uyum, O'na karşı sempati ve sevgi kaynağı olmuştur.

O'nunla savaşta bulunan bir yoldaş şöyle tarif ediyor:

"Zekiymiş. Güler yüzlü, sempatik bir

di. Yaşamının bir militanın yaşam ölçülerine ne kadar ulaştığını hep sorar, merak ederdi..."

Militan yoldaş sıcak savaşın tutkudur. Sıcak savaşın Botan'da en çok geliştiğini görerek, raporlarında Botan'da savaşmak istediğini vurgulamıştır. O'nun savaşma tutkusu yerine gelmiş ama Botan'da değil, ihanetçilere karşı savaşta, Haftanın'de.

Karşılıklı olarak cephelerde süren savaşta Militan yoldaş savaşın son günlerine kadar savaşmıştır. Mevzisinde gece gündüz nöbet tutarak, çatışmalara girerek günler dolmaktadır. Bir keresinde "geri çekilebiliriz" şeklinde bir konuşma geçmiştir. Militan yoldaş, bu düşüncüyü militanlığına aykırı bulmuş ve "ölürüm de bu mevziyi terk etmem" diye ileri atılmıştır. Yaklaşık bir aya yakın cephede kalmıştır. Savaşın geldiği durum bir geri çekilmeyi gerektirmekteydi. Geri çekilmeyi bir türlü gururuna yediremiyordu Militan yoldaş. Kendi dünyasında bu hareketi militanlığıyla, savaşçılığı aykırı buluyordu. Oldukça diretti bu düşüncesinde. Mevzilerden uzaklaşırken dahi gözleri arkada ka-

yapısı vardı. En önemli özelliği uyum ve çalışma konusundaki ileri özellikleriydi. Herhangi bir işe başlarken herkesin fikrini almaya çalışırdı. Böylece yapılacak olanın en iyisini yapmak isterdi. İş bitirdikten sonra da, "bir militan böyle yapar, değil mi" diye sorar-

lan mevzisindeydi.

Geri çekilme sırasında düşülen bir pusuda Militan yoldaş yaralanır. Kısa süre sonra da şehadete ulaşır. Özlemleriyle, yaşantısıyla, çabasıyla yoldaşlarında hayranlık uyandıran bir anı bıraktı.

PKK isyancılığının bir patlamasıydı

Adı, soyadı: **Memduh GÖKHAN**

Kod adı: **Deniz**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Urfa-Suruç, 1971**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **13 Ekim 1992, Haftanin-Şaban Kalesi**

Sömürgeci-faşist rejimin Kürdistan'da yarattığı yabancılaştırmadan, özden boşaltmadan payını en çok olan hiç şüphesiz düzenin eğitim kurumlarında öğrenim gören Kürt gençliğidir. **Deniz** yoldaş, hem ailesiyle birlikte Antalya gibi bir metropolde bulunması, hem de adeta uyuşturucu etkisi yapan rejim okullarında eğitim görmesinden dolayı yabancılaştırmayı oldukça derinden yaşamıştır.

Deniz yoldaş, maddi imkanlar bakımından çevresine göre çok şanslıdır. Babası Urfa dolaylarında herkes tarafından bilinen bir ağıdır. İmkanların sunduğu birçok şeyden biri de eğitimidir. Deniz yoldaş, veterinerlik fakültesini kazanır. Fakülte bittikten sonra Kürdistan'da bir köyde veteriner olarak bulunurken başına ilginç bir olay gelir. Gittiği köyde bir inek hastadır. Deniz yoldaş ineğin hastalığını pratik bir müdahale ile giderince köyün çoluk-çocuğu, yaşlısı sıraya geçerek kendilerini de muayene et-

mesini isterler. Branşı veterinerliktir. Bu yüzden böyle bir girişimde bulunmak istemez. Fakat insanların kendisinden istemde bulunmalarını da reddedemez. Hepsini muayene ederek bazı tedavi yöntemlerini önerir. Bu tavırdan oldukça memnun olan halk O'na çok çeşitli biçimlerde sevgisini gösterir. Deniz yoldaş, bu ilgi ve sevgiden dolayı oldukça mutlu olur. O güne kadar öyle bir duygu yaşamamıştır. Halk sevgisinin, halkla bütünleşmenin anlam ve değerini ilk defa orada bilince çıkarır. Bu olay O'nun ileriki yaşamında kararlar alırken yön verici bir etkiye sahip olur.

Ulusal kurtuluşçu fikirlerle tanışması 1990'lı yılların başlarına rastlar. Mücadelerin temel esaslarını, içeriğini incelerken halkın mücadeleye birleşmiş olması O'nu etki altına alır. Milyonların çevresinde bütünleşmiş

kurtulmak, eski durumunu yenmek.

Diğer bir taraftan ise eylemler yapılmaktadır. Uludere alanında tepelere saldırıp düşman mevzilerini imha etmek, yol kesmek ve çetelere yönelmek gibi eylemlere katılır.

Uludere'de hareketli birlikte yer alan Deniz yoldaş, Güney Savaşı'nın başlamasından sonra birliğiyle beraber müdahale grubu olarak Haftanin alanına gider. Haftanin'e gittiği dönemde de yeni kişiliğiyle ilgili sorunları tam olarak aştığına inanmamaktadır. Bu durumu aşma çabaları da sürmektedir. Güney Savaşı'nı bir fırsat olarak görür. Savaş sürecinde, herkeste, beklentilerin üstünde pratik yürüttüğü için hayranlık uyandırır. Her şeyi ni savaşın hizmetine sunmuştur. San ki hiçbir olumsuz etkiyi yaşamamış gibidir. Her göreve koşan, talimatları zamanında eksiksiz yerine getiren bir

olduğu bir hareketin üyesi olmanın ne kadar mutluluk verici bir olay olduğunu düşünür. Hele bir de köyde yaşadığı kısa ve dar çerçeveli olayla karşılaştırdınca kendini aşan bir heyecana kapılır. Bu ruhla 1991'de partiye katılmak için girişimde bulunur. Mücadele saflarına katılacağını istihbarat edinen düşman O'nu tutuklar. Kısa süren tutukluluk süresinden sonra girişimine kaldığı yerden devam eden Deniz yoldaş, Uludere'ye varmak üzere yola çıkar.

Uludere'de O'nu zorlayan bazı şeyler şunlardır: Feodal bir toprak ağası olan bir ailede yetişmenin verdiği olumsuz etkileri atmaya çalışmak. Ayrıca öğrencilik psikolojisinin etkisinden

militandır. Savaşmak O'nu bir patlamaya getirmiştir.

Bulundukları tepede meydana gelen çatışmalarda etkili ve ataktır. Yine mevzilendikleri tepeye yönelik düşman tarafından bir saldırı gerçekleştirilir. Belirsizliklerle dolu bu alanlarda kendisini tek başına yüzlerce düşman gücünün karşısında bulur. Kararı direnmektir. Mevzisini terk etmez ve savaşı sürdürür. Onlarca düşmanı yok ederek kendisi de şehit düşer.

Deniz yoldaş, yoldaşlarının gözünde, çok ender bulunan bir değer olur. Bizler de ender rastlanabilir düzeyde isyancı, direnişçi Deniz yoldaşa sahip olmakla onur duyuyoruz.

“Benim yerim sömürgeci TC ordusuna askerlik değil, Kürdistan için savaşan ARGK'nin askerliğidir”

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Fatih**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Horasan-Erzurum, 1971**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **11.10.1992, Haftanın-Şaban Kalesi (Batufa)**

Fatih yoldaş, aslen Erzurumludur. Çocukluk yılları, ilk ve ortaokul dönemi Erzurum'un Horasan ilçesinde geçmiştir. Ailesi yoksul olduğundan dolayı bir müddet TC metropollerinde çalışmaya gitmiştir. TC metropollerinde bulunduğu yıllarda Kürt sorunuyla tanışır.

Fatih yoldaş, 1991 yılında tekrar Erzurum'a döner. Kürdistan ve halk gerçekliğini kavrayamadığından dolayı, askerlik zamanı gelip çatığında TC'ye askere gider. 1992 yılında TC'de askerlik yaparken, Uludere alanında operasyona çıkan birliğinden firar eder ve orada gerillalarla buluşur. Ve gerillaya katılmak istediğini söyler.

Gerillaya katıldıktan sonra O'nu beraberlik süresince tanıyan bir yoldaş şöyle değerlendirmektedir:

"Fatih arkadaşla çok kısa bir yolculuğumuz oldu. Bu kısa beraberlikte geçirdiğimiz saatlerle, şüphesiz mücadelesini anlatabilmek mümkün değildir. Bunun bilinciyle kısa bir anısını dile getirmeye çalışacağım:

Güney Savaşı'nın ilk haftasıydı. Kaldığımız noktaya takviye güç gelmişti. Fatih yoldaş da aralarında idi. Komutanımız, Fatih yoldaşla birlikte birkaç yoldaş ön cepheye götürmemi söyledi. Birlikte harekete geçtik. Kısa fakat zorlu bir yolculuktu. Bu süre içinde Fatih yoldaşın askerlikten firar edip gerillaya katılması hakkında konuştuk. Konu hakkında şunları söyledi: 'Sömürgeci orduda yaklaşık altı ay kaldıktan sonra, yanlış yerde olduğumu fark ettim. Operasyonlara katıldığım için gerillayı da az çok tanımıştım. Benim yerim ülkem Kürdistan için savaşan gerillanın yanındır diye düşündüm. Karakol komutanıyla girdiğim bir tartışmadan sonra firar ettim. Silahımla birlikte gelip gerillaya katıldım. Dolayısıyla çok mutluyum.' Hatta firar etmeden önce Kürt askerlerini de örgütlemeye çalıştığını, gerekirse karakolu imha edebileceğini de söylemişti.

Sırtında MG-3 silahı vardı. Bu silahı ustaca kullanabileceğini söylüyordu. Silah tutuşundan belliydi ki, silahın ustasıydı. Cephe noktasına vardık. Fatih yoldaş ön cephedeki mevzisine ulaştı. O ara çatışma şiddetlenerek, devam ediyordu. Fatih yoldaş mevzisinden MG-3'ünü ateşledi. Silaha hakimdi ve ustaca kullanıyordu. Düşmanı geri mevzilerine hapsetti.

Tam beş gün Batufa Cephesi'nde

kendi noktasında kahramanca savaştı. Bir gece iki hainin kaçıp işbirlikçilere verdikleri bilgi üzerine Fatih yoldaşın yeri tespit edildi. Bunun üzerine ihanetçiler bütün güçleriyle Fatih yoldaşın mevzisine hücum ettiler. Fatih ve yoldaşlarının gücü bir takım düzeyindeydi. İhanetçiler üçyüz kişilik bir güçle saldırmışlardı. Yoğun havan ve diğer büyük silahlarla mevzileri atışa tuttular. Fatih yoldaş, kahramanca savaşır fakat şanssızlık sonucu silahı sonradan tutukluk yapar. Havanlar habire mevzilere düşüyordu. Bunun eşliğinde işbirlikçiler giderek yakınlaşıyorlardı. Fatih yoldaş, bir türlü silahını çalıştıramıyordu. Son çare olarak, silahı düşmanın eline geçmesini diye parçalayarak kullanılmaz hale getirdi. Mevziden çıkmaya fırsat bulmadan kurşunlar bedenine saplandı.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemizde daha nice Fatih'ler gidecektir. Bunu bilen Fatih yoldaş kahramanca direnişiyle bize cesaret ve direniş şimşekleri olmuştu."

**Fatih yoldaş,
bıraktığın bayrak
dalgalanacak.
Sana sözümüz budur.
Bunu bilesin!**

"İhanet ölümcül bir hastalık mikrobudur"

Adı, soyadı: **Gürgin YAMAN**

Kod adı: **Hasan**

Baba adı: **Salih**

Ana adı: **Halime**

Doğum yeri ve tarihi: **Ripini köyü-
Uludere, 1972**

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ekim 1992,
Derkarê Tepesi**

Hasan yoldaş, Uludere'de yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğar. Ailesi yurtseverdir. Kısa bir süre doğduğu köyde yaşamını sürdürür. Sonra Uludere şehir merkezine taşınırlar. Uludere'de Hasan yoldaş okula gitmektedir. Öte yandan ailenin maddi durumu zayıf olduğu için çalışır.

Gençliğine tekabül eden dönemde partiye tanışır. Sempatizanlık dönemi kısa sürer. Peşinden cephe faaliyetleri içinde yer alır. Bu yıllarda amcasının oğlu Adil, Hasan kod adıyla parti içindedir. Hasan yoldaşın "Hasan" kod adını alması bu yüzden-
dir.

Çeteciliğe ve ihanete büyük bir kini ve öfkesi vardır. Cephe faaliyetlerinde ihanet O'nu oldukça rahatsız etmektedir. Çalışmaları engellenmektedir. İhbarlar sonucu tutuklanıp işkencehanelere atılmıştır. Çetelerle birçok defa karşı karşıya gelmiş, çatışmak zorunda kalmıştır. Ayrıca çeteciliğin düşmanla bir olup gerillaya karşı savaşması Hasan yoldaşı iyice öfkelen-dirmektedir.

Amcasının oğulunun şehit düştü-

ğünü öğrenir. Gerillaya katılma düşüncesi daha da güçlenir. 1992'nin Temmuz ayında Uludere'de gerillaya katılır.

Mücadelede örgütün ve örgütlülüğün en temel araç olduğunu pratik içinde iyiden iyiye kavramıştır. Örgüt yaşamının en özlü uygulayıcısı olmaya çalışır. Kendini disiplinize eder. Çevresine de örgütlü olmayı, Onun gereklerini yerine getirmeyi dayatır.

Çalışkandır, görevlere karşı süreklilik arzeden gönüllü katılma yapısı vardır. Öz disipline sahip oluşu da bu özelliklere eklenince, seferber olmuş bir militan kişilik ortaya çıkıyordu.

Çetelere karşı olan kin ve öfkesini

ları gelince yine kinle dolar ve ateşlenirdi.

Eylül sonlarında Hasan yoldaş hareketli bir birliktedir. Güney Savaşı başlayınca birliğiyle beraber Derkarê Tepesi'ne savaşmak üzere gider. Görevleri orada pusuda olup düşmanın hakimiyet alanımıza girmesini önlemektir. Uzun bir süre pusuda kalırlar. Geceler gündüzleri kovalarken onlar da rahat ve uyku nedir bilmeden nöbet tutmaktadırlar.

Düşman tanklarının alana girdiğini fark ederler. Harekete geçerek tankları imha etmek isterler. Pusu yerlerini değiştirip yola daha hakim bir yere inerler. Hasan yoldaş da mevzilenmiş

her fırsatta dile getirirdi. Özellikle şu cümleleri kullanırdı: *"Biz yaşamak istiyorsak, onları yok etmeliyiz. Çünkü ihanet ölümcül bir hastalık mikrobi gibidir. Canımıza kastetmiştir."* O'nun bu ateşli halini anlayan arkadaşları kendisini yatıştırmak için, *"Düşman uşakları belli ki sana çok çekirtmişler. Ama çeteler sadece Uludere'de yok, düşman sadece Uludere'de yok. Ama biz güçlüyüz. Biz doğruyuz. Biz halkız. Zafer de bizimdir"* derlerdi. İkna olmuş gibi görünen Hasan yoldaş, kısa bir süre sonra aklına çetelerin yaptık-

çatışma anını beklemektedir. İşaretle birlikte tankların üzerine roket ve mermi yağdırırlar. Çarpışma esnasında Hasan yoldaş yaralanır. Kısa süre sonra da şehit düşer.

İhanetçilerin bir komplosu sonucu şehit düşen Hasan yoldaş, ihanete duyduğu kin ve öfkesinde ne kadar haklı olduğunu göstermiştir. Örgütlü yaşamın meşalesi Hasan yoldaş ihanete darbe vurmanın yegane yolunun, yine ihanete karşı savaşarak şehit düşmek olduğunun bilinciyle Derkarê'de bir savaş çılgılığı oldu.

Ağırbaşlılığı ve olgunluğuyla gönüllerde taht kurmuştu

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mecit**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Siverek-Urfa, ...**

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ekim 1992,
Haftanın-Kasrik Boğazi**

Mecit yoldaş, aslen Urfa-Sivereklidir. Çocukluk ve ilk gençlik yılları bu bölgelerimizde geçmiştir. Lise yıllarında mücadelemizle tanışmış ve mücadelemizin öncüsü partimizin sempatizanı olmuştur. Üniversite yıllarında mücadeleye olan sempatizanlığı, mücadele için aktif çabaya dönüşmüş ve daha sonra üniversitede gençlik örgütlenmesinin içerisinde yer almıştır. Bu arada halk gerçekliğimizi tüm yönleriyle kavramak için yoğun bir inceleme-araştırma çabasına girişmiş ve başarı sağlamıştır. Mücadelemizin gelişimi ve halk kitlelerimizi kucaklama-

sıyla birlikte O'nun bilinci tam anlamıyla devrimci bir bilince dönüşmüştür. Üniversitedeki örgütlenme faaliyetleri içerisinde devrimci yaşamı ve disiplini, düzenli çalışmayı kendi yaşamında somutlaştırmış, profesyonel devrimcilik niteliklerine yaklaşmıştır.

Tatil zamanlarında memleketi olan Birecik'e giden Mecit yoldaş, burada düşmanın vahşi ve barbar uygulamalarına yakından tanık olmuştur. Özellikle düşman bu alanımızın devrimci gelişmeye açılmasını engellemek için buradaki yurtsever halkımıza her türlü insanlık dışı işkenceleri reva görmüştür. Sömürgecilerin bütün bu uygulamalarına karşı Mecit yoldaşta kin ve intikam duyguları kabarmış. Öyle ki düşmanın her türden vahşetine sessiz kalmamanın buna ortak olmak anlamına geldiğini kavrar. Karşı çıkmanın, başkaldırının en güzeli ise gerilla saflarıdır. Çünkü düşmanın zulmü ve terörü ancak bilinçli, örgütlü bir gerilla savaşıyla geriletebilir, yok edilebilir. Gerilla savaşı bu anlamıyla en yüce, en soylu yaşamdır. Gerilla halkımızın umdu ve ülkemizde yaşamı yaratan biricik yoludur. Böylece Mecit yoldaş gerilla saflarına katılmaya karar verir. Düşmana karşı kin ve intikam duygularıyla yanıp tutuşan biri olarak, düşmandan yüzyılların hesabını soracak güçlü darbeler vurmaya karar verir.

Mecit yoldaş, düşmana her yönden kalıcı darbeler vurma özlemini gerçekleştirmesinin yolunun ciddi bir parti eğitiminden, böylece askeri ve siyasi formasyon sahibi olmaktan geçtiğinin bilincindedir. Bu amaçla Akademi'ye gitmek istediğini belirtir.

Bir yandan da derin saygı ve sevgi beslediği Ulusal Önderimiz Başkan APO'yu yakından görmek istemektedir. İsteği olumlu bulununca da Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider.

Akademi ortamındaki canlılığı, ağırbaşlılığı ve yaşamdaki fedakarlığı ile tüm yoldaşlarının dikkatini çeker. Eğitimden güçlü çıkmak için yoğun bir çaba gösterir. Sürekli soru soran, kavramaya çalışan ve aynı zamanda öğrendiklerini çevresine, yoldaşlarına yayan bir kişiliktir. Savaşta ve mücadele içerisinde büyük başarılar elde etme isteği ve azmi kendisinin ve yoldaşlarının gelişimine karşı sorumluluk duymasını da beraberinde getirir. Neticede kararlı ve güçlü bir devrimci haline gelirken, çevresini de güçlendirir. Bu nedenle yoldaşlarının sevgisini kazanır, desteğini alır.

Ekim ayı başında ülke içi pratik mücadeleye katılmak amacıyla Haftanın alanına gider. Gittiğinin ilk günü ihanetçilerin gerilla güçlerimize karşı saldırıları da başlar. **Şehit Mahir Kampı** civarındaki Kasrik Boğazi'ne yardım amacıyla dört yoldaşıyla birlikte gönderilir. Burada en zor görevi gönüllü olarak üstlenir. Görevi A-4 kullanan yoldaşına yardımcı olmaktır. Ağır silahları olduğu için düşmanın bütün yönlimleri mevzilerini düşürmek içindir. Sürekli mevzilerine top atışları yapılmaktadır. Yoğun top atışlarına karşı direnişi hiçbir zaman elden bırakmaz. Yüzünde en ufak bir kararsızlığın izi yoktur. 8 Ekim günü havan toplarından birinin mevzilerine isabet etmesi sonucu Mecit yoldaş şahadete ulaşır.

Son sözü "Biji Serok APO"dur!

"TC'ye askerlik halka düşmanlıktır"

Adı, soyadı: **Enver EKİM**

Kod adı: **Botan**

Baba adı: **Emin**

Ana adı: **Cıva**

Doğum yeri ve tarihi: **Pınardere köyü-
Savur-Mardin, 1971**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1992,
Haftanın-PAK Kampı**

Botan yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak Savur'da dünyaya gelir. Ailenin maddi durumundaki yoksulluk O'nun yetişmesinde etkili olur. Belli bir yaşa geldikten sonra ailesinin ekonomisine yardımcı olmak ama-

cıyla Türkiye metropollerinde çalışmak zorunda kalır. Sömürgeci Türk sisteminin Kürdistan'daki dağıtıcı ve parçalayıcı etkisi, O'nu derinden etkilemiştir. İstanbul gibi belirsiz bir yerde en tortu işlerde çalışarak binbir çile ile boğuşmak zorunda kalır. Bir taraftan metropollerin tüketici girdabında ayakta kalmaya çalışırken, öte taraftan aile ve vatan özleminin çekiciliği ile içten içe kederlenir.

Yıllar geçmiş yirmi yaşına gelmiştir. Sömürgeci-faşist rejimin zorla askere almasıyla bir anda kendisini askerlikte de bulur. Hiç istemediği halde TC'ye askerlik yapma işine kendisi de bir anlam verememiştir. Daha İstanbul'dayken bile TC'ye büyük bir kin beslemiştir. Arkadaşlarıyla birçok sohbetinde "TC'ye askerlik yapmıyacağım, askerliğimi Kürdistan'da yapacağım" demiş olmasına rağmen askere gidişi arkadaşlarını da şaşırtmıştır. "TC'ye askerlik halka düşmanlıktır" sözü O'nun sık sık kullandığı bir sözdür. Bu çelişkili durum uzun sürmez,

Askerlik günleri O'nun kendisiyle savaş günleridir. Ne için, nerede olduğunu görür. Kendi halkına her türlü zoru, işkenceyi, hakareti reva gören faşist ordunun bir üyesi durumundadır. Kendisinden utanmaktadır. Günler O'nu doğru davranışa itme yönün-

de birikimler kazandırmakta, bir iç hesaplaşmayı yaşatmaktadır. Hunharca katledilen Kürt çocukları, yaşlıları, anaları, kızları gözlerinin önünden gitmez. Böyle bir suça, insanlık dışı uygulamaya ortak olduğunu görür. Çıkış yolu aramaya başlar. Doğru olan halkın yanında olmaktır. Halkın acılarına, derilerine ortak olmaktır. Bu fikir O'nu derinden sarsmış ve TC askerliğinden kurtulmanın fırsatını aramaya sevk etmiştir.

Çok geçmeden hatasını düzeltmeye ve verdiği söze bağlılığını gerçekleştirmeye koyulur. Bir yolunu bulup on günlük izin koparmayı başarır. Memleketine döner. Ailesiyle görüşür. ARGK ile irtibat kurmak için bir çaba içerisine giren Botan yoldaş, gerillalarla ilişki kurar ve halkı için savaşmak istediğini bildirir. Böylece eğitim görmek üzere Haftanın alanına gönderilir.

Haftanın'de **Şehit Berivan Kampı**'nda askeri ve siyasi eğitim görür. Gördüğü eğitimle güç kazanarak her türlü görev sorumluluğunu üstlenmeye hazır hisseder kendisini. Oldukça azimlidir. Görevlere bağlılığı bu temelde gelişir. Bu sayede dikkatleri üzerinde toplar. Birçok görevi başarıyla tamamlar.

Görevlere bağlılığı O'nun yükselmesini beraberinde getirir. Önce manga komutanlığı, akabinde takım komutan yardımcılığı görevlerini üstlenir. Çalışma şevki yüksektir. Çevresine büyük bir güven vermiştir. Bundan ötürü karargahla Çiyayê Sipi arasında kuryelik görevini üstlenir. Hiçbir bıkkınlık belirtisi göstermeden canla başla çalışır.

Savaş çıktığında karargaha döner. Savaşta etkin görevler üstlenir. Savaş cephesinden görev amacıyla karargaha dönerken birkaç yoldaşıyla uçakların saldırısına uğrar. Bu saldırıda ayağından yaralanır. Bir süre karargah hastanesinde tedavi görür. Geri çekilme sırasında 15 arkadaşıyla birlikte PAK Kampı'nda TC ve işbirlikçi-ihanet güçleriyle çatışmaya girer. Yaralı yoldaşlarıyla birlikte kahramanca çarpışır. Halkın yanında halkı için savaşırken, en çok istediği bir yaşamı sürdürerek şehit düşer.

"Kürdistan'da savaşacağım" sözüne bağlılıkla tutarlı yaşamın en öznlü ifadesi haline geldi.

Devrime inancı sonsuzdu

Adı, soyadı: **Şükrü AHMET**

Kod adı: **Erdal**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Güney**

Kürdistan, ...

Partiye katılış tarihi: **Ağustos 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992,**

Haftanın-Şaban Kalesi

Güney Kürdistan'ın Afrin bölgesinde doğan **Erdal** yoldaş yoksul bir aile ortamında büyüdü. Zaman zaman ailesinin geçimine katkıda bulunmak için çalıştı, emeğin ve çabanın ne anlama geldiğini kavradı. İnsanın toplumda sadece emeğiyle yücelebileceğinin farkına vardı.

Erdal yoldaş, lise yıllarındayken ulusal sorunla tanışmış ve kavramak için çaba göstermişti. Özellikle partimizin ulusal sorunu bilimsel sosyalizmin kılavuzluğundaki bir emek hareketiyle çözme özelliği O'nu çok etkilemişti. Çünkü Erdal yoldaşa göre ancak emeğe en yüce değeri verenler ulusal sorunu çözebilirlerdi. Toplumu yeniden üreten sadece emektir. Bu anlamda özüne yabancılaştırılmış, düşürülmüş Kürt toplumunu kendi özüne, benliğine sadece proletaryanın bilimsel dünya görüşünü temel alan bir hareket döndürebilir, Kürt toplumunu yeniden yaratabilirdi. Bu bağlamda Erdal yoldaş, partimizin aktif bir çalışanı haline gelmek için okulu bırakmaya karar verir.

Bulunduğu alanda kitle faaliyetleri-

ne başlayan yoldaşımız, bu süre içerisinde partiye bağlılığını en üst aşamaya, hiçbir gücün koparamayacağı bir düzeye ulaştırır. Kitle faaliyetlerini yürütürken, sempatik konuşması, alçakgönüllülüğü ve halka olan yaklaşımla kısa sürede halkın kalbini kazanır. Konuşmasına doyum olmu-yordu, konuşmaya başladığı anda din-

yerde umut, neşe, coşku vardı. En zor durumda bile yoldaşlarına moral vermesini biliyordu. Pratik görevlere gönüllü olarak hep en önde koşuyordu.

Gerilla saflarına katılalı henüz iki ay olmuştu. Fakat hiç de böyle göstermiyordu. Askeri ve siyasi olarak oldukça güçlü olması buna inanmayı

lettirmesini biliyordu. Sürekli halkımızın içinde olmak, ona mücadeleyi anlatmak O'nun en çok istediği ve yaptığı bir işti.

Bu faaliyetlerinde başarılı olduğunu ve sonuç aldığını gören Erdal yoldaş, mücadeleye daha aktif bir şekilde katılmak için gerillaya katılmaya karar verir. Ve Ağustos 1992'de Haftanın alanında saflara katılır. Düzenli yaşamıyla, devrimci pratik ve yoldaşlık ilişkilerine büyük değer vermesiyle, Erdal yoldaş, gerilla saflarında öne çıkan biri olur. Siyasi yönü oldukça güçlü olduğu gibi askeri yönü de gelişkindi. Yoldaşlarını geliştirmek amacıyla onlarla sohbet eder, bilgilendirmeye çalışırdı. İyi bir tartışmacı olduğu gibi, çevresini de tartıştırabiliyordu. Çünkü 8 yıllık bir kitle faaliyeti vardı.

Silaha duyduğu ilgi çok yüksekti, silahına çok güzel bakıyor, üzerine toz kondurmuyordu. Devrime olan inancı sonsuzdu. Cesaret, kahramanlık ve yiğitliğiyle örnek durumundaydı. Bu örnek konumuyla yoldaşlarına güç ve moral veriyordu. O'nun olduğu her

zorlaştırıyordu.

Sömürgeciler mücadelemiz karşısında tam bir tikanıklığı ve çözümsüzlüğü yaşadıkları bir anda ihanetçi ilkel milliyetçileri devreye soktular. Erdal yoldaşın ihanete duyduğu kin ve nefret çok büyüktü. Bunun kaynağını Kürdistan tarihinden çok iyi öğrenmiş ve ders çıkarmıştı. Bu yüzden üzerine üzerine yürüyordu ihanetin. Kürdistan'da ihanete büyük darbe vurmanın heyecanı ile yanıp tutuşuyordu. Tarih yazıyordu Erdal yoldaş, destan yazıyordu. Partiye ve halka olan bağlılığını da ihanetçi güçlere ve TC'ye karşı savaşta sergilediği kahramanlıkta gösterdi. Mevzisine havan topu isabet etmesi sonucu şehitler kervanına katıldı.

Erdal yoldaş, soylu ve yüce bir dava uğruna şehit oldu ve şahadetiyle mücadelemizin zaferinin teminatı oldu.

**Devrim
şehitleri
ölümsüzdür!**

Serîhildandan gerillaya uzanan özgürlük savaşçısı

Adı, soyadı: **Meyrem EFETÜRK**

Kod adı: **Adar**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1975**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1992, Haftanın-PAK Tepesi**

Kürdistan'da PKK ile yeni bir direniş geleneği doğuyor. Bin yıllardır süregelen sömürgecilik, özellikle Türk, Arap, Fars sömürgeci egemenlikler tarafından işgal-istila ve baskı altında tutulan halkımız bugünkü düzeyde bir direnişi bir türlü yakalayamamıştır. Ama yine de tarihi boyunca sürekli bir mücadele içinde olmuştur. Kutsal varlığını korumaya çalışarak, yaşam savaşını günümüze kadar sürdürmüştür. Halkımızın verdiği bu mücadele tarihi, birçok ihanet, örgütsüzlük ve düşmanlarının yoğun baskıları sonucu yenilgiyle sonuçlanmasına neden olmuştur. Düşmanın baskıcı ve katliamcı uygulamaları karşısında gösterilen direnişler her ne kadar bastırılmışsa da halkımızın direnişçi geleneği günümüze kadar süregelmiştir.

İşte **Adar** yoldaş da bu direnişçi geleneğin günümüzdeki nüvesi olmuştur. Partimiz PKK'nin önderliğinde başlatılan ulusal kurtuluş mücadelesi halkımızın yeniden dirilişini sağlamış, tarihi bir fırsatı beraberinde getirmiştir.

Bu fırsatı iyi gören **Adar** yoldaş, başlatılan ulusal birlik ve bağımsızlık mücadelesinde, devrim saflarında halkıyla bütünleşmiş, mücadelenin doğru bir çizgi temelinde gelişmesine katkıda bulunmuştur.

Kürt halkı artık kendi kimliğini tanımaya ve gerçekliğini görmeye başlamıştır. Bu gerçeklik temelinde korku duvarlarını yıkan halkımız, yaşamı boyunca taşıdığı ezikliği kusmak için ulusal kurtuluş mücadelemiz etrafında kenetlenmeye başlamıştır. Kürdistan halkı artık mücadelede yerini alarak uluslaşma sürecine girmiştir. Tüm Kürt gençleri gibi **Adar** yoldaş da tarihin kendisine yüklediği bu görevi yerine getirme, partimiz PKK'nin başlattığı gerilla savaşında yerini alma, tarihi hesaplaşmada bulunma şerefine kavuşmuştur.

Bu mücadele ortamında doğup büyüyen **Adar** yoldaş şanslıydı. 1992 Newroz'unun verdiği coşku ve umut, O'nun mücadelede yerini alma arzusunu daha da geliştirmiştir. Her geçen günle birlikte birçok gerçeği kısa sürede görmüştür. Artık doğup büyüdüğü Nusaybin'de sürdürdüğü faaliyetlerin yetersiz olduğunu, yeteri kadar mücadeleye faydalı olmadığı düşüncesine varmıştır. Katıldığı serîhildanlarda ön sıralarda yer alması bile O'nun düşmana olan kin ve nefretini

nalımlara sürükleyip çöküşünü her geçen gün daha da hızlandırmaktadır. **Adar** yoldaş, 1992'nin sonlarında tüm bu gelişmeleri görerek gerillaya katılma kararı alır. Yola çıkarak Haftanın alanına ulaşır. Burada kısa bir eğitim sürecinden sonra, mücadeleyi gerilla saflarında daha aktif olarak devam ettirmeye başlar. Düşman elindeki son kozlarını kullanarak Güney Kürdistan'daki YNK ve KDP işbirlikçileriyle anlaşarak yoğun bir saldırıya geçer.

Savaş sırasında **Adar** yoldaş gerilla grubundadır. Savaşın başlamasıyla grubuyla birlikte PAK Tepesi'nde mevzilenir. Düşmanla bir karşılaşma anında başlayan çarpışmada **Adar** yoldaş yaralanır. Düşmana olan müthiş kin ve nefreti aldığı yaranın acısını hissettirmemiş, yaralı haliyle aynı ataklıkla savaşı sürdürmüştür. Bu çatışma sonrasında **Adar** yoldaş, yine kendisi gibi yaralı olan bir grup gerilla ile birlikte dir. Tekrar bir çatışma ortamı yaşanır. Bu çatışmada **Adar** yoldaş ve yanındaki yaralı gerillalar çembere alınırlar. Çemberden kurtulmanın çarelerini ararlar, fakat bunun imkan dahilinde olmadığını görürler. Aldıkları ortak karar direnmektir. Hem de son kurşuna kadar direnmek. Başka seçeneğin olmadığını dair irade birliği yapmışlardır. **Adar** yoldaş bu soylu direniş kararını hayata geçirerek son mermi-

kusmasına yetmiyordu.

Mücadelenin ilerlemesi, halkın serîhildanları ve gerillanın yoğun eylemleri sömürgeci-faşist TC rejimini bu-

sine kadar savaştır. Mermisi bitince de direnişini sürdürür, taa ki şahadete ulaşmaya kadar. PKK direnişçiliğinin güzide bir örneğini sergiler.

Kendine güvenin seçkin örneği idi

Adı, soyadı: **Abdülkerim ABDE**

Kod adı: **Mihyeddin**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlı-**

Güney Kürdistan, 1970

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **19 Ekim 1992,**
Haftanın

1970 yılında Kamışlı'da doğan ve aslen Mihelmîli olan **Mihyeddin** yoldaş, fakir bir ailenin çocuğudur. Daha küçük yaşlardayken ailesinin geçim sorumluluğunu üstlenmek zorunda kalır. Ailenin sorumluluğunu üstlenmek zorunda kalması, hem olgunluk kazanmasına, hem de kendisine olan güveninin artmasına yol açmıştır. Aynı zamanda üzerindeki sömürüyü yoğun bir şekilde hissetmiştir. Emek gücünü satarak para kazanması kendisinde proleter duyguların gelişmesine yol açmıştır. Toplumdaki sömür-en-sömürülen ayrımını görmüş, bu durum Kürt halkı üzerindeki topyekün sömürüyle de birleşince sömürgecilere karşı nefreti daha da artmıştır.

1987 yılında Mihyeddin yoldaş partimiz PKK ile tanışır. Kısa sürede PKK'nin devrimci ve emekten, insandan, halktan yana çizgisini kavramaya çalışır. Ancak saflara aktif olarak katılma konusundaki düşünceleri netleşmez.

Ailesinin geçimini omuzlamak durumunda kalması, O'nun bu kararının netleşmesini engellemiştir. Aynı yılın sonunda ise askere gider. 1990 yılında askerliği bitirir. Askerlik süreci Mihyeddin yoldaş çok değiştirir. Öz vatanına hizmet etmenin olanaklarının yaratılmış olduğu bir dönemde sömürgecilere askerlik yapmanın utanç verici olduğunu her zaman belirtmekten kaçınmamıştır. Bu sıralar partiye ilişkiye geçer. Kararı artık kesin ve nettir. Yine hiç kimse O'nu vatanına hizmet etmekten alıkoymayacaktır. Ailesi de, artık sorun olmaktan çıkmıştır. Çünkü tüm Kürt insanının ve ailelerinin kurtuluşunun bir olduğunu görür. Bu kurtuluş ise ancak silahlı savaşım yoluyla sağlanabilir. Bu temelde kendisini tam anlamıyla devrim görevlerine adar.

Güney Kürdistan'da aktif çalışmalara girer. Halkın partiye kazanılmasında ve Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK etrafında örgütlenmesinde büyük başarılar sağlar. Hiçbir zaman boş durmaz. Enerjisini ve tüm benliğini mücadelenin hizmetine sunar. Altı aylık bir kitle faaliyeti pratiğinden sonra ülke içindeki sıcak savaşıma katılmak ve bu temelde güçlenmek

de savaş alanını tercih eder. 21 Mart 1992'de ülkeye bir grup yoldaşıyla geçiş yapar.

Mihyeddin yoldaş, küçüklüğünden beri sorumluluk duygusuyla büyümesi nedeniyle, devrim saflarında bu özelliğini daha da güçlü kılarak tam bir görev adamı haline gelerek taçlandırdı. Kendine güvenin sorumluluk duygusuyla birleşince her türlü görevin hakkını verebilecek bir noktaya geldi. Ülkeye geçer geçmez hareketli birliklere katıldı. Buradaki yaşamı oldukça parlak geçen yoldaşımız manga komutanlığı görevini üstlenir. Bu görevinde kendisinden beklenenin çok üzerinde bir başarı sergiler. Kısa sürede yoldaşlarının saygısını kazanan Mihyeddin yoldaş mücadeleye ve partiye olan bağlılığını, devrime olan inancını, "Eğer bir gün bu yaşamdan koparsam, o gün ölümümün geleceğinden eminim" sözleriyle dile getirir.

Mihyeddin yoldaş, Ekim 1992'de ihanete ve TC çapulcularına karşı yaşanan savaşta kahramanca çarpışarak özgür ve birleşik Kürdistan'a, partiye olan inancını ispatlamıştır. Ve şehitlere, Parti Önderliği'ne verdiği sözü yerine getirmiştir.

amacıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Üç aylık bir eğitim devresinden sonra güçlü bir birikim sağlar. Bu birikimini devrime en fazla yararlı olabilecek sahalarda kullanmak ister. Bunun için tereddütsüz bir şekil-

Mihyeddin yoldaş, verdiği sözü yerine getirmenin rahatlığı ve huzuruyla şahadete ulaştı. Anısı yolumuzu aydınlatıyor.

Adı, soyadı: Şemsettin GÜNEŞ

Kod adı: Romedi

Baba adı: Naif

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: Gercüş, 1967

Partiye katılış tarihi: Şubat 1992

Şahadet tarihi ve yeri: Ekim 1992,
Haftanın-PAK Kampı

Romedi yoldaş, aslen Gercüşlü olup ailesiyle Batman'da oturmaktaydı. Mücadeleye İstanbul'dan katılmıştır. Orada üniversitede okumaktaydı. Devrimci mücadeleden çok önceleri etkilenmişti. Her ne kadar okulla ilişkili görülümüşse de O, okuldan ziyade devrimci faaliyetler içerisindeydi. Okulu devrimci çalışmalar için bir gizleme aracı olarak kullanır. Çalışmalarında sonuç alıcı ve başarılıdır. Ufku açık, zekası gelişkindir. Sorunları çabuk kavrama kabiliyeti kendisinde büyük birikimlere yol açar. Düzenin kirliliğiyle öğrenciler arasında sınırlarak öğrenci gençlik hareketinin önderi konumuna yükselir.

O'nun İstanbul'daki çalışmaları sonucu gençlik içinde mücadelemize yoğun bir ilgi gelişir. Romedi yoldaş, devrime katkı yapmanın neşesiyle daha da coşar. Eğitim çalışmalarını düzenleyerek PKK'nin aydınlatıcı düşüncelerinin yayılmasını sağlar. Bir yandan da etkilediklerini örgütsel bağlar temelindeki ilişkilerle onların mücadele hayatına atılmasını sağlar.

İstanbul'da faaliyet yürüten şehir gerillaları ile de ilişkileri vardır. Bu sayede Bayrampaşa Belediye iş makinalarına yönelik düzenlenen eyleme

"Kanımın son damlasına kadar devrime olan inancım ile yaşayacağım"

katılır. Birçok işi birlikte yürütme kabiliyetini orada gösterir. Genç yaştaki kardeşini de ihmal etmez. O'na da devrimci mücadele vermenin gereklerini kazandırmaya çalışır.

1992 başlarından itibaren etkinliklerinden ötürü desifre olmuştur. Düşman tarafından aranmaktadır. Oradaki yoldaşlarına "Ben kanımın son damlasına kadar devrim inancıyla yaşayacağım" sözünde devrime olan inancının ve kararlılığının sözünü vererek ARGK saflarına katılmak üzere İstanbul'dan ülkesi Kürdistan'a döner. Beraberinde kardeşi de vardır. Ülkede gerillalarla ilişki kurar. Bu ilişki sonucu kardeşiyle birlikte Haftanın alanına doğru yola çıkar.

Romedi yoldaş şehrin rahat ortamından saflara uzanmasına rağmen yaşamla çabuk kaynaşır. Keyifli, şakacı özellikleriyle herkese neşe vermekte, bağlarını daha da güçlendirmektedir. Kolektivizm konusunda gelişkin oluşu, harekete geçirici özelliği, tecrübeyle dolu oluşu ortama rahat adapte olmasına meydan verir, güçlendirir.

Düşüncede partiyi güçlü özümse-

diği halde, pratikte gerilla yaşamına yabancıydı. Ama O, hiç yabancılık çekmiyordu. Devrime duyduğu inançla pratik zorlukları çabuk aşmasını başlar. Devrimci yaşamın zorluklarından yakınmaz. Bilakis zorluklarla boğuşarak kendini güçlendirmekten zevk alır. Romedi yoldaşın kısa süren gerilla yaşamı çok renklidir. Zevk veren esprileriyle yoldaşlarına her zaman moral kaynağı olur.

Davaya bağlı, kararlı bir kişiliğin en güzel bir görünümünü vermiştir. İhanete karşı savaşta yoldaşlarına şakalarıyla moral kaynağı olur. Romedi yoldaş ve gülümseme bir bütünü oluşturuyordu. Savaş sürecinde bütün yeteneklerini sonuna kadar açığa çıkarıp savaşın hizmetine sokma çabasıydı. Cepheden cepheye, tepeden tepeye koşar. Her gittiği yerde var olan durumu kabul etmez, daha iyisini, daha güçlü olanı yaratmaya çalışır. Gülümsemesi ölüme giderken bile yüzünden eksik olmuyor...

Bu değerli, yiğit insan kanının son damlasına kadar devrime olan inancını şahadetiyle göstermiştir!

Cesaret ve kahramanlıkta sınır tanımazdı

"Halkım için canımı seve seve feda edebilirim"

Adı, soyadı: **Lokman ÖNUŞTU**

Kod adı: **Salih**

Baba adı: **Beşir**

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, ...**

Partiye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ekim 1992,**

Haftanın-Karargah Tepesi

Salih yoldaş, partiye katılmadan önceki yaşamını partiye yazdığı raporunda şöyle anlatmaktadır:

"Evliyim, bir kız çocuğum var, ailem yoksuldu. Çocukluğum ve gençliğim yokluklar içinde geçti. Bu yüzden ancak ilkokulu bitirebildim, öğrenmeye çok meraklıydım. Gerillalarla sürekli karşılaştığımda soru soruyor, kavramaya çalışıyordum. Gerillalarla bu temaslarım sonucu ulusal gerçekliğimizi tanımaya başladım. Bir yandan da yöremizdeki gerilla eylemleri sürekli yoğunlaşarak artıyordu. Düşman bu gerilla eylemlerine karşı halkımıza baskı ve zulmü artırarak yaptırıyordu. Gün geçmiyordu ki işkencelerde insanlarımız ölmesin, kö-

yümüzde bize sıra dayatması çekilmesin. Bir keresinde yine köyümüze gelmişlerdi. Askerler ve özel timler tüm köy halkını meydanda toplayarak kadın-erkek, yaşlı-genç demeden herkesi dayaktan geçirdiler. Bir kısım insanları da ilçe merkezindeki işkencehanelere götürdüler. Büyük bir nefret duydum ve karşı çıkmaya çalıştım. Fakat tek başına karşı çıkmak neyi değiştirirdi ki? Bunun için örgütlü ve güçlü bir karşı çıkış için gerilla saflarına katılmaya karar verdim. Halkıma, eşime, kızıma yapabileceğim en büyük iyilik buydu çünkü. 1989 yılında saflara katıldım.

İşte böylesine duygularla saflara katıldım. En büyük amacım gerilla olmak ve düşmana anladığı dilden cevap vermektir."

Salih yoldaş, gerilla saflarında parti yaşamına kısa sürede adapte olur. En büyük arzusu güçlü bir askerleşmeyi başarmaktır. Eğitime yaklaşımı, değerlere ve yoldaşlarına karşı titizliği en önemli özelliklerdendir.

Eğitimden başarıyla çıkar ve Siirt alanına gönderilir. Çok başarılı geçen iki eyleme katılır. Eylemler kendisine askeri yönden daha da tecrübeler katar. Daha sonra Cudi'ye geçer. Cudi ile Haftanın arasında kuryelik görevini üstlenir. Bir müddet **Şehit Mahir Kampı**'nda kaldıktan sonra sınır pratik gruplarında manga komutanı olarak görev üstlenir. İhanetçilerin saldırılarıyla birlikte tekrar kampa giderek saldırı grubuna katılır.

Grup saldırıya giderken ihanetçilerin hain pususuna düşer. Salih yoldaş, arkadaşlarının anlatımına göre tek başına grubun güvenliğini üstlenir ve yoldaşlarını çemberden çıkarır. Ve bu sayede bir tepeyi düşmanın elinden

alır. Salih yoldaş bu kahramanlığından dolayı karargah komutanı tarafından tebrik edilir ve ödüllendirilir. İhanet savaşında gönüllü olarak devamlı saldırı gruplarında yer alır.

Bir defasında yoldaşlarına, "Halkım için canımı seve seve feda edebilirim" der. Onurlu yaşamda kararsızlık gösterenlere karşı sert ve tahammülsüzdür. Aynı zamanda bir kızkardeşi de saflardadır. Salih yoldaş bundan büyük bir gurur duymaktadır.

En son ihanetçilere karşı savaşta bir tepeyi tutmakla görevlendirilir. Öğlene doğru düşmana karşı büyük bir saldırıya geçerler. Salih yoldaş, yine en önde büyük bir kahramanlıkla savaşır, yoldaşlarına büyük bir güven verir, cesaret aşılar. İhanetçilerin yüzlerce top ve mermi atışlarına rağmen yılmaz. İhanetçilerin üstüne üstüne gider. Sıkırtı kurşunlarla yüzlerine tükürür. Bombalardan biri bacağını yaralar, bir mermi ise diğer bacağını. Ağır yaralı olarak karargahta hastaneye götürülmek için bir müddet yoldaşları tarafından taşınır. Fakat yoldaş şehit düşer.

Cesaret ve kahramanlıkta sınır tanımayan Salih yoldaşın yüksek saldırı ruhu, düşmanın üzerine cesaretle yürümesi ve kararlılığı bizlere savaş azmi verirken, saldırı emri ve zafer emri de olmaktadır!

*Mücadelen
Önünde
Saygıyla
Eğiliyoruz!*

Ateş hattında yankılanan "Kine em" türküsüydü

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Brindar**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Savur-Mardin, ...**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ekim 1992,**

Haftanın-Derkarê (Boğaz) Tepesi

Brindar yoldaş Savur'da dünyaya gelir. Ailesi kısa bir süre sonra İzmir'e göç eder. Ülkeden kopuşun çok kolay hale getirildiği bir ortamda nereye hangi umutlarla gidildiği dahi belli değildir bu yıllarda. Özel savaşın bir parçası olan göç ettirme politikası sonucu bilinmeyen göç furasına Brindar yoldaşın ailesini de katar.

Brindar yoldaş ülkesinden uzak, uzun süre İzmir'de yaşamıştır. İzmir yılları sırasında, mücadele dışında geçen yaşantısında hatalarla, eksikliklerle, hatta saplantılarla boğuşmak zorunda kalır. Yaşamı anlama konusunda çaresiz, sanki birileri tarafından bir boşluğa savrulmuş halde görür kendini. Bu psikoloji O'nu oldukça üzmemekte ve çıkış yolu aramaya daha yakıcı olarak itmektedir. Doğruyu bulma yönünde oldukça tecrübe edinmiştir. Düşkünlüğün meşru görüldüğü, hatta ondan övgüyle bahsedildiği bir ortamda bulunma talihsizliğini de yaşamaktadır. Yaşadıklarına anlam vermeye çalışmış, onları akıl süzgecinde geçirmiş, muhakeme etmeye yö-

nelmiştir. Bu yönelim O'nu "benliği"ne dönme, kendini bulma yoluna götürmüştür. Gelişen ulusal kurtuluşçu fikirlerle tanışmış, onları incelemeye başlamıştır. Bu sayede kendine ve yaşantısına anlam verme yolunda adımlar atmıştır. Böylece yavaş yavaş her şeyin metalaşmaya doğru gittiği yoz yaşamdan uzaklaşarak gerçek kimliğini yakalama şansını bulmuştur.

Brindar yoldaş, öğrendiği ulusal kurtuluşçu fikirleri ailesine de açarak bir tartışma ortamı açmak ister. Bu sayede onları da mücadeleyi destekleyenler arasına katmak ister. Yurtsever bir aileye mensup olmak O'nun özlem duyduğu bir durumdur. Fakat ailesi Brindar yoldaşın mücadele taraftarı olmasını soğuk karşılar. O'nu saflara katılma konusunda bir karara varabileceğini de hesaba katarak, iyiden iyiye kendini bu fikirlerden oldukça uzak tutmaya çalışır.

Gün gelir Brindar yoldaş saflara katılmaya karar verir. Bunu sezen ailesi O'nu engelleme çabalarına başvurur. Bu amaçla özel savaşın Kürdistan'da geliştirdiği gençleri küçük yaşta evlendirme tuzağı bulunur. Böylece Brindar yoldaş evlendirilmiştir. Bu engelleme çabalarını kararlı tutumuyla yenen yoldaşımız 1992'de PKK yaşamına kavuşur. İlk önce Haftanın'e gider. **Şehit Mahir Kampı**'nda eğitim görür. Savaşın önce belli bir süre

kampta bulunur. Süreklilik gösteren neşe kaynağı olma halinden dolayı, herkesin yanında olmak istediği bir ilgi odağı olur. Neşesi ile "Kine em?" türküsünü ağızından düşürmez. "Kine em?" O'nun her fırsatta söylediği bir türküdür.

Ülke sevdasının neşeli, neşeli olduğu kadar kültürlü olan Brindar yoldaş, aynı zamanda savaşdaki başarı çizgisiyle de yüreklere yerleşmiştir. Düşmandan tepeler koparmak için düzenlenen baskınlarda en önde saldırı grubunda yer alır. Görevini cesareti ve yılmaz kişiliği ile başarıyla yerine getirir. Başarmanın engin coşkusuyla yoldaşımız yeni başarılar elde etmenin sevdasını yaşamaktadır. Başka bir tepeye saldıracağı zaman bu şans kendisine doğar. Bunu iyi değerlendirir ve yine saldırı grubunda yer alır. Önünde yeni ve cesaret isteyen önemli bir görev vardır artık.

Başarma azmiyle dolu olarak çıktığı bu görevde silahını düşmana doğrultarak ateş hattında yürümektedir. Saldırıda olmanın heyecan ve coşkusuyla O'nu daha da güçlü olarak yürütür. Mermilerin bulunduğu toprak parçasını kalbura çevirdiği bu yoğun ortamda Brindar yoldaş, kendisine isabet eden bir mermiyle şehadete ulaşır.

Belleklerde; "Kine em?" türküsünü söyleyerek saldırıda mevzilere koşan bir militan portresi canlanır durur!..

Sürgünlerden kaynağa dönüşün diriliş destanı

Adı, soyadı: **Sinan ALTUN**

Kod adı: **Fırat**

Baba adı: **Aziz**

Ana adı: **İpek**

Doğum yeri ve tarihi: **Ankara, 17.11.1971**

Partiye katılış tarihi: **30 Mart 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1992, Haftanin-Xantur**

Fırat yoldaş aslen Dersimlidir. Yıllar önce ailesi düşmanın sürgün kıyımına uğrar, önce Ankara'ya, oradan da Kayseri'nin Sarız ilçesine yerleşir. Fırat yoldaş, sürgüne uğramış yüzbinlerce Kürt insanı gibi vatan kavramından uzak düşüncelerle yetişir. Kürt ve Kürdistan gerçekliğinden habersiz bir şekilde yaşar.

Fırat yoldaş, kendisini özbenliğine götüren ve saflara kadar gidişini sağlayan nedenleri kendi tuttuğu notlarda şöyle dile getirir:

"17 Kasım 1971 yılında Ankara'da doğmuşum. Çok küçük yaşta iken ailem Ankara'dan Kayseri'ye yerleşmiş. Aslen Dersim-Hozatlıyız. Dedelerimiz herhalde Dersim isyanından sonra göç ettirilmişler, Ankara'ya yerleşmek zorunda kalmışlar. Ankara'dan da Kayseri'nin Sarız ilçesine yerleşmişler. Köyümüz Gümüşali'nin tamamı Kürttür, herhalde ailemi buraya çoğunluğun Kürt olması çekmiştir. Fakat köy halkı büyük bir asimilasyona uğramıştır. İnsanlarımız cumhuriyet hayranlığı, hat-

ta daha ileri giderek Atatürk hayranlığı ile kandırılarak yetiştirilmiş. İlk, orta ve lise öğrenimimi Kayse-

ortamda hareket edebiliyordum. Böyle bir hoşgörü ortamında kişiliğim bağımsız olarak şekillendi.

ri'de tamamladım. Bilhase lise döneminde maddi açıdan çok büyük zorluklar çektim. Fakir bir ailenin çocuğuyum. Bu nedenle okulun tatil olduğu dönemlerde çalışarak aileme maddi açıdan yardımcı olmaya çalışıyordum. Bu ara siyasi bir bilinçlenmem yoktu. Fakat hareket ve görüş olarak demokrat-ilerici yönlerim vardı. Bunda ailemin köken olarak alevi mezhebinden olmasının büyük bir rolü vardır. Çocukluğumda serbest bir

1988 yılında girdiğim Selçuk Üniversitesi Niğde Eğitim Yüksek Okulu'ndan 1990 yılında mezun oldum. Lisans tamamlama bölümüne kaydımı yaptırdım. Fakat ailemin maddi durumunun zayıf olması, okulu devam ettirmeme izin vermiyordu. Bir an önce çalışma hayatına atılmam gerekiyordu. Öğretmen yeterlilik sınavını kazanarak 5 Aralık 1990 tarihinde Mardin merkez ilçeye bağlı Oğuz (Dârâ) köyünde öğretmen olarak göreve başladım. Kürdistan'da görev yapmam, boşlukta sallanan demokrat ve ilerici yönümün Kürdistan gerçekleri karşısında yerli yerine oturmasına, devrimci bir temelde dönüşümüne neden oldu.

Görev yaptığım süre içerisinde Kürt insanının hangi oyunlarla parçalandığını (mezhepçilik, dini afyon kullanma, ilkel milliyetçilik, ağalık, kölelik vs.) daha objektif koşullarda görme ve daha geniş kavrama olanağına kavuştum.

Edindiğim fikirleri aileme, çevremdeki arkadaşlarıma ve öğretmenlik yaptığım yerdeki insanlara anlatarak Kürdistan'da yaşanan olayların gerçek yüzünü göstermeye çalışıyordum. İkinci senede okul müdürü oldum. Kürdistan'daki sosyal gerçekler nedeniyle bana çok saçma gelen 'İstiklal Marşı' ve böylesi birçok asimile aracı-

nın uygulanmasına izin vermedim. Bu durum yanımdaki öğrencileri kızdırıyor, benim için türlü tuzaklar düzenlemelerine yol açıyordu. Fakat hepsinin iplerini elime aldım.

Köylülerle çok iyi anlaştığım halde bazıları bana çok rıyakar geliyordu. Artık TC'nin uygulamaları beni çileden çıkartıyordu. Bir öğretmen olarak görünüşte de olsa TC'yi temsil eden, O'nun haince uygulamalarını gerçekleştiren bir piyon gibi gözükmem bana çok ağır geliyordu. Bir tarafta burjuvazinin yoz yaşamı, diğer tarafta halka adanmış şerefli yaşam. Tercihimi Kürdistan halkının şerefli mücadelesinden yana yaptığım için büyük bir onur duyuyorum."

Evet yoldaş, tercihini şerefli bir dava uğruna şereflice yaptın!

İşte Fırat yoldaşı ulusal kurtuluş mücadelesine kavuşturan gerçekliğin öyküsüdür bu. Fırat yoldaş Mar-din'den ilişkili olarak Haftanın alanımıza gider. Haftanın alanında bir buçuk aylık süre boyunca **Şehit Berivan Kampı**'nda eğitim faaliyetlerine katılır. Bilgi, zeka ve çalışkanlığı ile güçlü yöneticilik özellikleri kazanır. Partimiz PKK O'nun bu özelliğini göz önüne alarak, daha fazla gelişme imkanlarını açar. **Şehit Mahir Kampı**'nda kamp yöneticisi olarak görevlendirir. Kamp yönetiminde yoldaşlarıyla ilişkilerinde sevgisiyle, yoldaşlarına verdiği üstün değerle, fedakarlık ve çalışkanlığı ile örnek bir pratik sergiler.

Düşmana duyduğu sınırsız kin ve öfke ile ihanetçilere karşı savaşta yerini alır. Savaş günleri boyunca yoldaşlarına devamlı moral kaynağı olur. Ayrıca ihanete karşı darbe vurmanın şansını ve fırsatını yakaladığı için çok mutludur. Fırat yoldaş bu yüzden savaşın en yoğun yaşandığı yerlerden biri olan Derkarê Cephesi'ne gönüllü olarak gider. Çatışmaların yoğun yaşandığı günlerden birinde sırtından ağır bir şekilde yaralanır. Yarası ağır olduğu için karargah hastanesine kaldırılır. Hastanede bir yoldaşın "Nasılsın?" sorusuna "İyi-yim, fakat biraz acı çekiyorum, bana biraz su verin" diye yanıt verir. Bu yanıttan sonra bilincini kaybeder. Tüm çabalara rağmen kurtarılamayarak şehit olur. Şahadetinden önce yoldaşlarına mutluluğun tebessümünü verir. Ve kızılbaşan bir meşale olur.

Fırat yoldaşın onurlu yaşamının öyküsü sürgünlerden kaynağa dönüşün diriliş destanı olarak Kürdistan tarihini süsleyen altın bir sayfa olur!

Fırat yoldaşın notları arasında bulunan, şehit bir yoldaşına atfen yazılmış bir şiir:

6 MAYIS ŞEHİTLERİNDEN SERHAT'A

Ey benim can yoldaşım,
Eylem yoldaşım, fikir yoldaşım
Kürdistan devrimi için,
Şeref için, onur için
Düştün toprağa...
Dersim gibi, Zilan gibi
Akıttın kanını
Özgürlük ağacına,
Hem de Munzur gibi haykırarak.

Coşarak akıttın,
Seninle ağacımız
Daha da yeşerdi, gürleştirdi
Çünkü sen bir Serhat değil,
Bin Serhat oldun artık.
"Biz milyonlarca Kürt halkının
sorumluluğunu taşıyoruz"
Diyordun ya...
Sana söz veriyorum ki,
Biz bu bayrağı,
Bütün dünya proletaryasının
Kurtuluşuna dek taşıyacağız.
Ve o zaman, zafer müjdesini
Nice şehitler gibi
Sen de duyacaksın,
Ve o "Kızıl Bayram"a
Sen de katılacaksın.

8 Mayıs 1992
Yoldaşın Fırat

Adı, soyadı: Muhammed Sait
İBRAHİM

Kod adı: Edip

Baba adı: Hasan İbrahim

Ana adı: Ayşe

Doğum yeri ve tarihi: Gılgıya-Kamışlı,
1968

Partiye katılış tarihi: 1988

Şahadet tarihi ve yeri: 12 Ekim 1992,
Haftanın-Şaban Kalesi

Edip yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak Kamışlı'da dünyaya gelir. Okul çağına gelince ailesi tarafından kendisine eğitim imkanı tanınır. Fakat bu eğitim, sömürgeci kültürü aşılardan bir özelliğe sahip olduğundan kişi üzerinde tahribatların yaratılmasında etkin bir rol oynar. On yıl süren eğitim faaliyeti bu tahribatın yanında okuma, araştırma imkanını da sağlar. Bu sayede aydınlanıp dünyayı tanıma şansı da doğar.

Okul yıllarında öğrenme merakı ile bir yandan okur ve araştırırken, bir yandan da tartışarak güçlenir. Bu arada ülkemizin Küçük Güney parçasında ulusal kurtuluşçu fikirler yayılmaktadır. 1980'li yılların ortalarında Edip yoldaş da bu fikirlerle tanışır. PKK ideolojisinin seline katılır.

Bir-iki yıl süren sempatanlık döneminde hem kendisini geliştirir, hem de kitlesel çalışmalara katılır. Özlü çabası, gelişimi kitle faaliyetlerinde kendisine sorumluluk verilerek suretiyle taçlandırılır. 1988 yılında ulusal kurtuluş mücadelesinin resmi bir üyesi olmuştur artık. Üç yıl boyunca kitle içinde örgütlenme, propaganda vb. gibi çalışmalar yürüttü. Günler günleri kovalamakta, mücadele daha da gelişip kök salmaktadır. Kadroların, savaşçıların, kitle faaliyetlerinde

yer alanların, kısaca mücadeleye içinde yer alan herkesin kendisini bu gelişime paralel olarak yenilemesi zorunlu olmaktadır. Edip yoldaş da kitle faaliyetleri içinde kaldığı üç yıl boyunca

düz demeden savaşmaktadırlar. Böyle bir zamanda arkadaşlarının yanında olamamak O'nun en çok üzen ve hatta kahreden bir durumdur. Kamp yönetimine rapor yazarak savaşa katılmak

Savaşın saldırı hattında esen firtına

ca kendisini geliştirmeyi ihmal etmez. Ayrıca tecrübe de edinir. Düşüncelerinde daha üst boyutta gelişmeler yaşar. 1991 yılına gelindiğinde silahlı savaşım içerisinde yer alması gerektiği kararına ulaşır. Bu amaçla Lübnan sahasından Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Eğitim devresine alınır. Eğitim sonrası yapılan düzenlemeyle Kuzey Kürdistan'a silahlı savaşım yürütmek amacıyla giriş yapar. Kuzey'de, Amed ve Mardin alanlarında faaliyet yürütür.

Amed ve Mardin pratiğinde Edip yoldaş oldukça emek sarfeder. Gerek konumlanan yerlerde, kamplarda, gerekse eylemlerde birçok emeği ve katılımı vardır. Bu günler, gece-gündüz yoğun bir faaliyetlilik, mücadele günleridir. Gerilla faaliyetleriyle tecrübe kazanır. Gerilla konusunda yetkinleşir. Bu pratik faaliyetten sonra Haftanın alanına gider.

Arkadaşları arasında tartışmaya açıklığı ve tartışma açmadaki öncülüğü ile tanınan Edip yoldaş, güçlü bir ikna yeteneğinin de sahibidir. Düşüncelerini çok iyi, sistemli anlatabilme, bu sayede anlaşılır olma durumundadır.

Edip yoldaş savaşçılığı ile arkadaşları arasında hayranlık uyandırır. Savaşçılığından, savaşa olan tutkusundan dolayı ağır bir silah olan BKC'yi seçer.

Güney Savaşı başladığı zamanlarda Edip yoldaş, kendisini güçlendirme dönemini yaşamaktadır. Yaşadığı bazı eksikliklerinden dolayı rehabilitasyona alınmıştır. Fakat savaş başlamış, arkadaşları cepheye gece-gün-

istediğini bildirir. Biraz daha bekle cevabını alır. Bu sefer Edip yoldaş isteğini hem yazılı ve hem de sözlü olarak çok keskince bildirir. Yönetici arkadaşlar O'nun içinde bulunduğu psikolojiyi anlarlar. Ayrıca Edip yoldaşın savaş konusundaki tecrübeleri de göz önüne getirilerek yararlı olacağı kararına varılır. Cepheye gideceği haberini alan Edip yoldaş sevinç çığlıklarını gizlemez.

Görev yeri Batufa Cephesi'dir. Batufa Cephesi'nde planlanan baskınlarda hep saldırılarda yer alması ve ataklığı arkadaşlarına güç ve moral kaynağı olur. Savaş tecrübelerini de sergileme fırsatı bulmuştur. Cepheye oldukça yararlı olan Edip yoldaş girdiği bir saldırı eyleminde şehadete ulaşır.

Edip yoldaş, bize Kürt insanının her koşul altında savaşma güç ve arzusundan hiçbir şeyi kaybetmediğini ispatlamıştır.

Dağlar yücedir ovalar olunca
Dağlar güzeldir sahipleri olunca
Dağlar kutsaldır insanı olunca
İnsan doğdan da yücedir birliği olunca...

“Zekiye’nin ateşinde yanmak istiyorum”

Adı, soyadı: **Özem TAŞ**

Kod adı: **Berivan**

Baba adı: **Mehmet Şirin**

Ana adı: **Ezife**

Doğum yeri ve tarihi: **Bitlis, ...**

Partiye katılış tarihi: **25 Aralık 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın-Direniş Tepesi (Şeran Şer Tepesi)**

Berivan yoldaş aslen Bitlislidir. Ancak sömürgeci hegemonya yüzbinlerce Kürdün başına getirdiği vatan-sızlaştırma politikasını Berivan yoldaşın ailesine de uygular. Bundan ötürü Bitlis’ten İstanbul’a kadar sürüklenmiştir. Kürdistan’da gelişen mücadele coşkusu çok geçmeden Berivan yoldaş ve ailesini de etkisi altına alır. Berivan yoldaş metropolde yetişen yeni neslin bir temsilcisi olarak İstanbul’a gidişlerinin nedenlerini görmeye başlar. Bu O’nun kaynağa yeniden dönüşünü sağlar. İstanbul’da bir müddet yurtsever kadın örgütlenmesi içinde çalışsa da, bu çalışmalar O’nu hiçbir zaman tatmin etmez. Ülkeye dönüp faaliyet yürütmek istemektedir. Bu isteğini zaman geçirmeden gerçekleştirmek ister ve ülkesine, öz kaynağa dönüşü gerçekleştirir.

Yıl 1991; dağlarımızda yankılanan gerillada Berivan yoldaş da bir neferdir. İlk gerilla ile buluşmasında **“Bir Zekiye Alkan olmak ve O’nun ateşinde yanmak istiyorum”** sözlerinde güçlü mücadele tutkusu ve öze dönüşünün verdiği coşku vardır. Berivan yoldaş gerilla saflarındaki ilk günlerinde epeyce zorlanır. Çünkü üzerinde

İstanbul yaşamının etkileri vardır. Bu etkileri kırmak, parti yaşamına uyum sağlamak için yoğun bir emek sarfederek kendisine yönelir. Bunda başarı sağlayan yoldaşımız savaş azmi ve cesaretini edinir. Kısa sürede değişim göstermesi ve savaş tutkusu yoldaşlarında derin izler bırakır. Kış yaklaşınca Berivan yoldaş, mücadele isteğini daha gelişkin özelliklerle bütünleştirmek, ulusal kurtuluş mücadelemizin sarsılmaz bir insanı olmak için Haftanın alanındaki kamplara gider. Kış döneminde **Şehit Mahir Kampı**’nda askeri ve siyasi eğitim görür. Askeri ve siyasi yönden oldukça gelişen Berivan yoldaş, yeni düzenlemelerde ha-

reketli birlikte gerilla savaşına katılmak istediğini belirtir. İsteği uygun bulununca II. Hareketli Birlik’te görevlendirilir. II. Hareketli Birlik’te Berivan yoldaşla şahadetine kadar beraber olan bir yoldaş, *“Berivan yoldaş, davaya olan bağlılığı ile ateşin alevinden daha yakıcıydı. O’nu gördükçe aklımıza hep Zekiye Alkan gelirdi. Zekiye’nin eylemi O’nu çok etkilemişti. O’nun derin izlerini taşıyordu”* diyerek anılarını anlatmaya devam ediyordu: *“İstanbul’dan gelmişti. II. Hareketli Takım’da 6 ay kaldı. Sonra biraz rahatsızlandı, kampa gitti. Her davranışı ve sözü hepimizi hareketlendirirdi. Saldırı ruhu canlı ve dopdoluydu. Her eyleme mutlaka katılmak isterdi. Beraber Roboski Tepesi ve Oluş Tepesi eylemlerine katıldık. Birinci eylemde saldırı grubunda yer aldı. İkinci eylemde yedek saldırı ve savunmada yer aldı. Eylemde çok cesur davranmış, geri çekilmede hepimizi O korumuştur. Başka ne diyebil-*

rim ki, anlatmak mümkün olmuyor. Çok değerli bir yoldaşımızdı. Yüreği insan sevgisiyle doluydu, yoldaşlarına candan yaklaşıyordu. Düşmana karşı kin ve nefret doluydu. Hep TC insanlıktan yoksundur, insan düşmanıdır” derdi. Partinin meziyetlerini kendinde somutlaştırmaya çalışan ve kendisini sürekli geliştiren bu yoldaşı unutmak mümkün değil.”

Berivan yoldaş, ihanetçilere karşı savaşta Şeran Şer Tepesi’nde idi. Partiye olan sade bağlılığını orada ortaya koydu. Zekiye’den hep bahsediyordu. Zekiye’nin eyleminin yüceliğini anlatarak yoldaşlarına direniş ruhu aşılıyordu. Moral veriyor, sağa-sola

koşuyor, çatışıyor, düşmanın hareketini izliyor, öneri yapıyor, tedbir geliştiriyordu. Bir çatışma esnasında yaralananca yoldaşları O’nu hastaneye götürdüler. Yolda sürekli gülümsüyor ve acısını hissettirmemeye çalışıyordu. Çok güçlü bir irade sergiliyordu ki, bundan dolayı yoldaşları hayran kalmıştı. Yaralıların arasında olan Berivan yoldaş ve yoldaşları daha güvenli olması bakımından hastanenin taşınmasıyla PAK Tepesi’ne giderler. Burada ihanetçilerin ve TC’nin saldırılarına yaralı oldukları halde direnerek şehit düşenlerin arasında Berivan yoldaş da vardır.

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır!

"Gençlik gelecektir" şiarıyla kucaklaşandı

Adı, soyadı: **Şakir HASAM**

Kod adı: **Hamza**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Koreli köyü-Afrin-Güney Kürdistan, ...**

Partiye katılış tarihi: **Ocak 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1992, Haftanın-PAK Tepesi**

Ulusal kurtuluş mücadelemiz zafer yolunda büyük gelişmeler kaydetmektedir. 15 Ağustos Atılımı'yla içine girilen süreç 1990'larda gerilla savaşının Kürdistan'ın her alanında oturtulması ve serhildanların Kürdistan'ın dört bir yanını kaplaması ve yüzbinlerin ayağa kalkmasıyla, artık tam anlamıyla kesintisiz bir şekilde zafer yoluna girmiştir. Binbir emek, özveri ve binlerce şehitle yaratılan değerler Kürt toplumunu yeniden şekillendirmiş, kendisine getirmiştir.

Devrimlerin zafer aşamasına gelişi, her ülkede gençliğe çok önemli görevler yüklemiştir. Kürdistan'da da bu durum böyledir. Zafer aşamasında gençliğin görevi topluma önderlik etmek, sonuca götüren yolda en önde yürümektir. Gençlik toplumun motorudur, ateşleyici fitilidir, sürükleyicisidir. Kürdistan'da ise gençliğin rolü başından beri mücadeleye önderlik etmek ve yeni bir yaşam, yeni bir toplumu savaşarak yaratmak, halkı savaşa çekmek ve devrime götürmek-

tir. Bu nedenle gençlik Kürdistan'da hiçbir devrimde olmayan çok çeşitli görevleri yerine getirmekle yükümlüdür.

Partimiz PKK'nin, Kürdistan gençliğinin görevlerine sahip çıkması, devrim mücadelesinde halka önderlik yapması doğrultusunda yaptığı çağrılar her alanda yankısını bulmuştur. Bu temelde katılımlar gün geçtikçe artmış ve bugünkü aşamada onbini aşan bir gerilla gücüne ulaşmıştır.

Hamza yoldaş da, partimizin savaşı yükselterek gençliğe yaptığı çağrılarına olumlu yanıt vermiş ve saflara katılmıştır. İlk önce bir müddet Küçük Güney parçasında siyasi faaliyet yürütmüştür. Mücadelemizin halka ulaştırılmasında üzerine düşeni fazlasıyla yapmış, onlarca kişinin mücadeleye kazanılmasında büyük rolü olmuştur. Bir yandan da örgütlenme faaliyetleri içerisinde kendini yetkinleştirmiş, iyi bir örgütçü haline gelmiştir.

1992 yılının başlarında siyasi faaliyetlere "artık yeter" diyen Hamza yoldaş gerilla saflarına katılmaya karar vermiştir. Çünkü yeni bir yaşam, yeni bir toplum yaratmada üzerine düşen görevleri layıkıyla yerine getirebilmesi ancak gerilla saflarında mümkündür. Çünkü gerilla, kültürden sanata, ekonomiden spora kadar Kürdistan'da yeni bir yaşamın yaratıcısıdır.

onurlu yerini alması zorunludur. Hamza yoldaş gerillaya çeken bu yüce duygular olmuştur. Hiçbir zaman yaptığı işlerle yetinmemiş, her zaman en iyisini yapmaya çalışmıştır.

1992 Ocak ayında Akademi ortamına giden Hamza yoldaş, gerilla saflarına güçlü bir katılım için kendisini eğitime vermiş, Parti Önderliği'nin denetimi altında kısa sürede güçlü dönüşümleri yakalayabilmiştir. Her yönden yoldaşlarına güven vermiş ve bu güvenle pratik mücadeleye katılmak için Haftanın alanına gitmiştir. Haftanın alanında bir süre hareketli gerilla birliğinde görev yapmıştır. Kısa süren bu gerilla faaliyeti ile belli oranda tecrübe kazanmıştır. Silaha hakimiyet, coğrafyaya uyum konularında önemli gelişmeler sağlamıştır.

Güney Savaşı başladığında Hamza yoldaş, PAK Tepesi'nde görevlendirilir. Mevzilerde pür dikkat günler başlar. Olası saldırı durumları hesaplanır, neler yapılabileceği düşünülür. Hamza yoldaş, az da olsa tecrübeleriyle katkılar sunmaya çalışır.

İhanet güçlerinin PAK Tepesi'ne bir saldırısı gerçekleşir. Mevzilerde ateş yükselir. Hamza yoldaş da bu mevzilerden birindedir ve O da düşmana ateş yağdırmaktadır. Bu çarpışmada Hamza yoldaş yaralanır. Kısa süren yaralı hali şahadetine yol açar.

Kürdistan'da yaşam gerilladır. Bu temelde gençliğin, Kürdistan halkının öncüsü olabilmesi için, bunun en yetkin ifadesi olan gerilla saflarındaki

Hamza yoldaşın şahadeti Kürdistan gençliğine zafer aşamasında görevlerine daha sıkı sarılma ve barınma çağrısıdır!

Bayraklara bayrak oldu

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ala**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Erzincan, ...**

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanin**

Ala yoldaş, Erzincanlı olup, ulusal özünden boşaltılmış bir aileye mensuptur. Erzincan ulusal kurtuluş savaşımızda tüm alanlarımıza göre daha geri bir konumdayken 1990 atılımımız ile canlanmaya başlamış ve mücadelede var olacağını göstermiştir. Özellikle Erzincan'dan metropole okumak için giden gençlerimiz sömürgeci okullarda mücadele ile tanışır ve bunu Erzincan'a yayarlar. **Ala** yoldaş da Eskişehir'e üniversite tahsili için gitmiş, devrimci düşünceleri burada tanımış ve daha sonra mücadelemize katılmıştır.

"Ala" Kürtçe'de bayrak anlamındadır. Bir yoldaşının bu ismi neden aldığını sorması üzerine Ala yoldaş, "Ala bayrak demektir. Ben bu ismi düşünerek aldım. Ala beni çok etkileyen bir isimdir. Bayrak olmak, yükseklerde dalgalandırmak, bir ulusun simgesi, devletlerin manevi değeri ve daha çok şeyler... Daha da önemlisi şehitlerin canını, kanını, büyük savaş ve zaferlerini tanımlar. Beni çeken

bunlar. Ben de kanımla, canımla bayrağı süsleme kararındayım. Düşündüm, şehit olursam, herkesin ismini andığında sadece beni değil, benim şahsımda daha önemli çağrışımara varabilecek Ala'yı da ansın. Ala işte Ala ismini bunun için aldım" der.

Ala yoldaş gerilla günlüğünden tanımayı sürdürüelim: "Metropollerin yutucu etkisi altında, neredeyse özbenliğini kaybedecektim. Ülkeden habersiz ve uzak yaşamak ızdırıp verici. Şimdi düşünüyorum da, her şeyi daha iyi anlıyorum. TC faşizmi sahte yaşam vaatleriyle nasıl da halkımızı kandırmış! Ben de bu sahteliklere kanmamış mıydım? Yoksa metropollerde işim neydi? Sömürgeci okullarda işim neydi? İnsan ülkesinden kopmaya görsün, gerisi tam bir gaffettir. O pis bataklıktan çıktığım için çok mutluyum. PKK Kürdistan tarihinin en önemli olayı. Başkan APO'nun kadın sorunu üzerine çözümlemeleri gerçek anlamda kadının özgürleşmesinde yeni perspektifler sunmakta.

Bütün dünya kadınları bir okuyabilse! Acaba Kürt kadınında yaşanan değişimler başka ülkelerde yaşandı mı? Böyle giderse dünyada en çok savaşan, özgürleşen Kürt kadını olacaktır. Ne mutluluk verici bir şey.

Reel sosyalizmde kadın biraz toplumsal özellik kazanmışsa da, o da zamanla bürokratik-dogmatik sosyalizmin yanlışları içinde boğulmuştur.

Klara'nın yazılarını okumuştum. Bizde şimdi çokça Klara Zetkinler çıkıyor. Bizde kadınlar da erkeklerle aynı koşullarda savaşıyor. Öğrendiğim kadarıyla kadının saflara katılımı %40 civarında. Rekor düzeyde. Ne, daha düne kadar eve kapanan ve dış dünyayla ilişkileri kopuk olan biz kadınlar PKK ile tarihi yaratıyoruz.

Gazeteleri okudum, bir hafta önceydi herhalde. Burjuva kadınlarının o sefil durumunu gördüm de ne acıklı oldum. Kendisini bir insan olarak değil de, araç olarak kabullenmesi ve bununla mutlu olması ne aşağılık bir şey!

Dünkü pratik üzerine biraz düşününce bazı eksiklikler yaşadığımı anladım. Eyleme katıldığım için çok mutluyum. Korku hiç duymadım. Savaşmayı çok iyi yapabilirim. Eylemden sonra daha çok emin oldum. Onun için bugün çok mutluyum ve oldukça rahatım."

Ala yoldaş, notlarından da anlaşılacağı gibi teorik düzeyi ve siyasi bilinci yüksek bir yoldaşımdır. Katılımı ve savaşa ilgisi çok yüksektir. Yoldaşlık ilişkilerinde tutarlıdır ve devrimci yaşamı hep ön planda tutmaktadır.

Ala yoldaş bu notlarını Çukurca alanında yazmaya başlar. Güney Savaşı'nın başlaması üzerine müdahale grubu içinde Haftanin'e geçer. Hem savaşı, hem de notlarını tutmayı ihmal etmez. "Her gün

savaşıyoruz. Meğer çok zor bir şey değilmiş. İnsanın iradesi ve inancı tam oldu mu demek her şey daha da kolaylaşıyor. Bizim ki de öyle olsa gerek" sözleri notlarının son cümlesini oluşturuyor.

Gerisi yükseklerde dalgalandıran bayrakta! O bayrak Ala yoldaşın şahadetini de resmileştirmiştir çünkü...

Anın mücadelemize önderdir!

Mücadelede zorluk tanımayan bir savaşçı

Adı, soyadı: **Yılmaz KAYA**

Kod adı: **Zindan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt-Muş, ...**

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ekim 1992,**

Haftanın-Direniş Tepesi

tanık olmuş, ona bir anlam vermeye çalışmıştır. Bir yandan sürekli Türkleştirilmeyle yüz yüze gelmiş, bir yandan da insani özü çürüten, yozluğu dayatan kapitalizmin hastalığına düşme tehlikesini yaşamıştır. Yaşadığı bu çelişkilerin sonucunda gerçekliğini kavrayabilmiş; PKK'nin insanlaştırıcı, eşitlikçi-özgürlükçü çizgisine aşık olmuştur.

Bu tutkunluk O'nu mücadele içinde yer almaya doğru götürür ve kendi öz dünyasına kavuşturur. Kendi çevresinde partiyi tanıtmaya yönelik çabalar içine girer. Devrimle ilgili her gelişmeyi takip eder. Artık bütün yaşamını mücadele doldurmuştur. Sohbetinden eylemine, işinden mahalle çevresine kadar her yerde tek konu mücadele ve onun sorunları olmuştur. Bu yoğunlaşma zamanla kendisinde "artık temel mücadele alanı olan gerilla saflarına katılmalıyım" fikrini doğurur. Bu amaçla Zindan yoldaş Manisa'dan ayrılır.

Aslen Malazgirtli oluşu ama Mani-

şimiz.

Eğitim sürecinde uyumlu yaşamı ve özlü yapısıyla dikkat çeker. Savaşta önce bir süre kampta kalır. Kamp içi işlerle uğraşmaktadır. Bu uğraşında birçok yerde meydana getirilen birçok üründe emek sahibi olur. Yaşamı öğretici bir tarzda yaşamaktadır. Bu arada uluslararası kompo planı hayata geçirilmiş, savaş başlamıştır. Zindan yoldaş savaşa gitme beklentisini yaşarken savaş O'nun ayağına gelir. Savaşa katılmak istediğini her fırsatta bildirir. Zindan yoldaş bir grup arkadaşıyla birlikte Banık köyü mntikasında bulunan Kıran Şeran Şer Tepesi'nde görevlendirilir.

Cepheye savaşmaya gidiyor olmanın heyecan ve mutluluğu sarmıştır Zindan yoldaş. Savaş konusunda tecrübesiz olduğu için de cephede nelelerin yapılabileceğini tasavvur etmede zorlanır. "Acaba şöyle mi konumlanırsınız, acaba böyle mi vururuz" gibi sorular beynini meşgul eder.

Cepheye gittikten sonra bu soruların cevaplarını bulur. Mevzilenme yapılır. Ve acımasız mücadele başlar. Birkaç defa düşmanla aralarında çatışmalar yaşanır. Bu çatışmalar Zindan yoldaş somut olarak savaşa alıştırmıştır.

Ve bir gün saldırıya geçmek için plan yapılır. Bu planın hayata geçirilmesinde Zindan yoldaş saldırı grubunda yer alır, saldırı başarıyla sonuçlandırılır. Sonrasında geri çekilme kararı verilir. Eski mevzilere dönecektir. Saldırıda en önde olan Zindan yoldaş geri çekilmeye en arkadadır. Bir dikkatsizlik sonucu Zindan yoldaş gruptan kopar. Tek başına düşman sahasında kaldığını anlayan Zindan yoldaş, son mermisine kadar savaşır. Mermisi bitince de mücadelesine devam eder...

Aynı tepeye tekrar saldırı düzenleyen ARGK gerillaları o alanda Zindan yoldaşın şahadete ulaşmış bedeniyle karşılaşır. O'na bağlılık sözü vererek son görevlerini yerine getirirler ve mücadelesinin önünde saygıyla eğilirler.

Kürt insanının yaşadığı her alanı mücadelenin bir kalesi haline getirme amacını güden Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, 1990'lı yıllarla birlikte bu amacı önemli oranda başarmıştı. Türkiye metropollerinde yaşayan Kürt halkı yurtseverlik duygusu ve düşünceleriyle donanmış, kitlesel çıkışlar yoğunluk kazanmıştır. **Zindan** yoldaş da bu yıllarda Türkiye metropollerinden Manisa'da yaşamını sürdürmektedir. Bu kitlesel çalkantıya

sa'da yaşıyor olmasının verdiği yurt özlemi daha da güçlenir. Kürdistan'a derinden duyduğu özlemi kesin ve soylu bir dönüşle gerçekleştirmek için harekete geçer.

Gerillaya ulaşmak için girdiği ilişkiler neticesinde Haftanın alanına doğru yola çıkarılır. Onbeş-yirmi günlük bir yolculuk süreci geçirir. Haftanın Kampı'na varınca silahlı savaşımın içine bir an önce girme sabırsızlığındadır. Eğitim devresine alınır yolda-

Halkın bağırında filizlenen özgürlük çiçeği

Adı, soyadı: **Muhittin ...**

Kod adı: **Hayri**

Baba adı: **Hadi**

Ana adı: **Aziye**

Doğum yeri ve tarihi: **Gemika köyü**

Silopi, ...

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1992, Haftanin-Derkarê Cephesi**

Botan'ın bağırında filizlenen, boy veren bağımsızlık ve özgürlük çiçeği **Hayri** yoldaş, 1991 yılında özgürlük mücadelesiyle bütünleşme şerefine ulaşır. Yoldaşımız aslen Şımaklı olmasına rağmen Silopi'nin Esenli köyünde ikamet etmektedir. Ailesi düşmanın metropollere göç ettirme politikasına uzunca bir süre direnmiş, metropollere gitmektense Silopi'nin Esenli köyüne yerleşerek özlerinin boşaltılmasına hiçbir şekilde fırsat vermemiştir. Mücadelemize ve partimize ölümüne bağlılık gösterir.

Hayri yoldaş, sağlam fiziki ve daha önceden edindiği direnişçi kişiliği ile devrimin yılmaz bir kalesi haline gelmiştir. Botanlı olmasından kaynaklanan tarihi direnişçi özelliklerini, çağdaş bir direnme hareketi ile bütünleştirmiştir. Her şeyiyle kendisini soylu amaçları uğruna devrime adanmış Hayri yoldaşın ilk meskeni ulaşılması güç, aşılması ancak yiğit partizanlara nasip olan Cudi'nin doruklarıdır.

Cudi'nin aşılması güç doruklarından aldığı kuvvetle inanç ve iradesi keskinleşen Hayri yoldaş, Cudi'nin

haklarını vermeye çalışır. Çünkü Cudi ulusal kurtuluş savaşımıza, gerillalarımıza bir nevi analık yapmıştır. Burada olumlu özelliklerle kendisini donatan Hayri yoldaş, yoldaşları arasında adeta özgürlük çiçeği olarak boy verir. Sağlamdır, görevlere bağlıdır! İnançlı ve kararlı keskindir!

Yurtsever ve yoksul bir aileden gelen Hayri yoldaşın yurt sevgisi anlatılamayacak kadar yücedir. Partiyi ve Parti Önderliğimizi ülkemiz için vazgeçilmez en soylu varlıklar olarak değerlendirdi her zaman.

Cudi'den Haftanin alanına eğitim görmek amacıyla giden Hayri yoldaş,

rak biliniyordu. Güney Savaşı'na kadar Cudi'de manga komutanlığı yapmaktaydı. Savaş çıkınca Cudi'den takviye kuvvet olarak Haftanin'e gidenlerin arasında Hayri yoldaş da vardır. Coşkuyla Haftanin alanına gider ve Derkarê Cephesi'ndeki yerini alır.

Derkarê Cephesi'nde hain-işbirlikçi güç odaklarına karşı çatışmalarda yiğitliği ile göz doldurur. Saldırı eylemlerinin hemen hemen hepsine katılarak başarıya imzasını atar. Her türlü silahtan büyük bir ustalıklarla kullanmasını bilen Hayri yoldaş, geri çekilme esnasında yoldaşlarını kurtarmanın soylu fedakarlığını sergiler, düş-

bir müddet **Şehit Mehmet Karasungur Kampı**nda askeri ve siyasi eğitim görür. Savaş isteğinin çok güçlü oluşuyla hemen dikkatleri çeker. Yoldaşlarına karşı hoşgörülüdür, fakat yaşamı bozmaya çalışanlara karşı da bir o kadar tahammülsüz ve acımasızdır. Olgun bir kişiliktir. Kendisini her yönüyle eğitime vererek gerekli donanımı sağlar. Özellikle askeri eğitimde çok başarılıdır ve yoldaşlarını bu konuda eğitebilmektedir.

Üstlendiği her görevi en iyi bir şekilde yapmaya çalışan Hayri yoldaş, savaşma azmi güçlü, morali yüksek, ahlaki olarak gelişkin bir yoldaş ola-

mana geçit vermeyen bir mevzi olur. Çatışma esnasında yanında bulunan iki yoldaşının silahlarını da alarak çatışmaya devam eder, ta ki yoldaşlarının kurtulduğuna emin olana dek.

Erişilmesi güç boyutlarda bir direniş sergileyen Hayri yoldaş, düşmanı hayretler içinde bırakarak ilerlemesine engel olur. Yaralanmasına rağmen tek başına iki saat boyunca çatışmaya devam eder. Hainlere büyük kayıplar verdirilmeyi başaran Hayri yoldaş, son görevini de başarıyla yapmış olmanın verdiği huzur içinde bağımsızlık ve özgürlük ağacını kanıyla sulayarak şehitler kervanına katılır.

Yurtsever Siverek direnişçiliğinin takipçisiydi!

Adı, soyadı: **Ali İhsan ÖZLAHLAN**

Kod adı: **Doğan**

Baba adı: **Şehmus**

Ana adı: **Leyla**

Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 1968**

Partiye katılış tarihi: **Mart 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Haftanın-Mergeşiş

Ulusal kurtuluş mücadelesinin ilk başladığı alanlardan birinin Siverek olması, mücadele tarihimizde buradaki halkın rolünü açıkça ortaya koymaktadır. Bir yandan sömürgeci-faşist TC rejiminin feodal kompradorlarla işbirliğine girerek halka sömürü ve baskı uygulaması, diğer yandan buradaki halkın tüm bu feodal ve sömürgecilere karşı tepki duyması, Siverek halkının sürekli yoğun bir mücadele ortamında yaşamını devam ettirmesine neden olmuştur. İşte **Doğan** yoldaş da bu mücadele ortamında yetişmiş, tüm karşı-devrim yandaşlarına yönelik kin ve nefretini geliştirmiştir.

Doğan yoldaş 1968'de devrim ve karşı-devrim çelişkilerinin uç noktaya vardığı bir dönemde, bu çelişkilerin yoğunca yaşandığı bölge olan Siverek'te dünyaya gelmiştir. Yurtsever aile ve aşiret yapısına sahip olan "Lahlan" aşireti, partimizin ilk atılımından kısa bir süre sonra devrim saflarında yer almıştır. Partinin başlattığı ilk silahlı propaganda döneminde büyüyen Doğan yoldaş, ortaokul yıllarında abisi sömürgeci-faşist güçler tarafından şehit edilince, düşmana olan kin ve nefreti daha da büyür. Gerek okul

yaşamında, gerekse diğer yaşamında zeki ve başarılı olması, çevrede ilgi çekmesine neden olmuştur. Sürekli mücadelede daha yararlı olmanın yollarını aramış, bu temelde kendisini geliştirme, yetkinleştirme çabalarına girmiştir.

12 Eylül faşist cuntasıyla düşmanın bu alanda başlayan yoğun baskı uygulamaları sonucu pasifleşen aile ve aşiretine karşı tepki duymaya başlar. Düşmanın çevre halkına uyguladığı baskılara karşı kendince bir savaş yürütmeye çalışır. Gerek ailede, gerekse çevrede daha da güven kazanmak ve güçlenmek için müthiş zekasıyla kısa sürede eğitim kurumlarından birini kazanarak yeni bir kapı aralar. Siyasi yönünün güçlü olması, O'nun hem üniversitede, hem de Siverek'te bazı örgütlenme faaliyetlerinden yer almasını sağlar.

Üniversite yıllarının son dönemlerinde parti eğitimini görmek, böylelikle mücadeleye daha da faydalı olmak için Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni son sıradan terk eder. 1991 Newroz'unu kutladıktan sonra bir grup yoldaşıyla birlikte Akademi'ye giderek parti safalarında yerini alması, O'nun için 1991 Newroz'unu daha da önemli kılmış, adeta yeniden doğuşu olmuştur.

Akademi'de eğitim gördükten sonra Metinan alanına gönderilir. Gelişkin

sürede Metinan alanında takım komutanlığına getirilir. Daha sonra yapılan düzenlemeler sonucunda kendisine GAP Eyaleti'nde faaliyet yürütme görevi verilir. Doğan yoldaş GAP'ta yürüteceği faaliyetlerin içeriği ve bu eyaletin somut durumu hakkında yoğunlaşma içerisine girer.

Bu arada ihanetçi-işbirlikçiler düşmanla anlaşarak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yoğun saldırılara başlarlar. ARGK gerilla güçleri bir taraftan ilkel milliyetçi güçlere karşı savaşırken, bir yandan da sınır boylarında sömürgeci-faşist TC ordu birlikleriyle müthiş bir direniş içinde savaşmak zorunda kalırlar. Hem düşmandan, hem de yüzyıllardır süregelen ihanetten hesap sorulacaktır.

Doğan yoldaş da Haftanın sınır boylarında TC ordu birliklerine karşı savaşır. Kin ve nefretini kusuyor olmanın, halkına karşı yapılan tüm işkence, baskı vb. uygulamaların hesabını soruyor olmanın psikolojisi içindeydi.

Savaşın son günlerinde Doğan yoldaş ve bir grup arkadaş, önceden kendilerine verilen GAP'a gidip faaliyet yürütme görevi için hazırlanır. Ancak Doğan yoldaşın bulunduğu grup, Güney Savaşı dolayısıyla TC'nin faşist ordusuna ders vermek üzere Haftanın'da savaşır. Direniş sloganlarının yankılandığı bir çatışmada Do-

bir yapıya sahip olması, düşmana duyduğu kin ve nefreti, O'nun davaya bağlılığını ve kararlılığını artırır. Kısa

Doğan yoldaş Siverek direnişçiliğinin takipçisi olduğunu şahadetiyle ispatlar.

“Eylem anı yaşamla yeniden kucaklaşma anıdır”

Adı, soyadı: **Abdurrahman ELİZ**

Kod adı: **Firaz**

Baba adı: **Abdullah**

Ana adı: **Fadime**

Doğum yeri ve tarihi: **Şımak, 1974**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın-Mergeşiş**

Kürdistan'da halkımız, göçertmenin çok yönlü politikalarının ağır etkisi altında kalarak yaşamaya mahkum edilmesinin sancılarını hala yaşamaktadır. Bu sancıları yaşayanlardan biri de **Firaz** yoldaşın ailesidir. Firaz yoldaşın ailesi de baskılara dayanamayıp Mersin'e taşınmıştır. Ülke coğrafyasından uzaklaşma, beraberinde sosyal bir uzaklaşmayı da getirmiştir. Ailedeki yeni nesil, Kürt olarak değil, sokakta Türk, işyerinde ve okulda Türk, evde ise sadece dilde Kürt olma çelişkilerini yaşar duruma gelmiştir.

Yavaş yavaş öz kültürden kopuşu yaşamının ve dolayısıyla asimilasyonun yıkıcı etkisiyle tümünden bir yok oluşu getirecek olan bu süreç, çok

tehlikeli bir hal almıştı. İçinde bulundukları durumu fark edebilecek, muhakemeyle doğru sonucu bulabilecek duruma, yaşa gelen Firaz yoldaş, gerek ilişkilerinin, gerekse araştırmalarının sonuçlarıyla bilinçlenebilmiştir. Kademeli olarak bir öze dönüş, yeniden var oluş sürecine girmiştir.

Mücadele gerçekliğinin farkına varan Firaz yoldaş, mücadelenin halkımızın bulunduğu her yerde yükseltilmesi şiarından hareketle Mersin'de yurtsever gençlik içerisinde faaliyetlere başlamıştır. Gençlik arasında güçlü mücadele bağlarıyla örülü ilişkiler geliştirerek hem güncel gelişmeleri takip etme, hem de tartışmayla bilgilendirme olanağına kavuşmuştur. Mücadelenin boyutunu, ileriki gelişmelerin yönünü kısmi de olsa görebilmeyi başarmış, ulusal kurtuluşçu gelişmelerin aktarıcısı rolünü oynamıştır. Geriye gidişten dur noktasına ulaşan, oradan da ileriye atılmayı gerçekleştirebilen Firaz yoldaş, *"Arkadaş biz çok gafilmışız. Sanki evimizden çıkınca Türk olmaya mecburmuşuz gibi davranır, eve dönüşte de adeta gezen değiştirmiş gibi olurduk. Tuhaf olan onca yıldır bu haldeydik de kendi kendimize nereye bu gidişat diye bir gün sormamamızdır"* düşünceleriyle geriye bakmasında, O'nun derinliğini görüyoruz.

Gelişmelerin başdöndürücülüğü ve çarpıcılığı Firaz yoldaşın mücadeleye katılımını daha da hızlandırmış, sonuçta Mersin'den Haftanın alanına soyulmuş bir yolculuğa çıkmıştır. Yeni bir yaşam özlemi ve yüce umutlarla dopdolu bir yolculuk, sabırsızlıkla, her an bedeni sarmış ateşin coşkusuyla şehirlerimizden, dağlarımızdan geçen Firaz yoldaş Haftanın alanındaki Şehit

Mahir Kampı'na ulaşır. Burada bir müddet eğitim görür. Eğitimden sonra pratik savaş alanına gitmeyi istediğinden eğitime tüm benliğiyle katılır. Sürekli sorar, anlamadığı yerleri bir yoldaşını yakalayarak mutlaka anlatır ve anlamaya çalışır. O'nun bu çabası herkesçe övgüye değer görülmüştür. Pratik mücadele konusunda tam anlamıyla netleşmiş olarak eğitim devresini başarıyla tamamlar. Yoldaşlarının kendisi hakkındaki önerisi iyi bir gerilla olacağından emin oldukları için Uludere alanındaki hareketli birlikte görev yapmasıdır. Firaz yoldaş ülkeye Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK'nin yiğit bir neferi olma şerefine yönelir. Hele bir de eylem yapmanın üstün bir duygusu var ki, bunu Firaz yoldaş sık sık yaşar. Her eylem yeni bir can olmuştur O'nun için. 1992 döneminin en büyük eylemlerinden biri olan Nirveh Tabur baskını eylemine de katılma şerefine yakalayan Firaz yoldaş, *"Her eylem öncesi bir düşün, her eylem anı yaşamla yeniden kucaklaşma anıdır. Her eylem sonrası, yenileri için umutlu bir bekleyiştir benim için"* diyerek eylemci yanının üstünlüğünü vurgular.

Güney Savaşı'nın başlamasıyla birlikte Firaz yoldaş savaş cephesinde ihanetçilerle hesaplaşmaya girişir. Bulundukları alanda ihanet güçlerine takviye amacıyla giden TC güçleri de vardır. Düşmana yönelik birkaç puslu eylemi gerçekleştirir ve ağır kayıplar verdirenler. Bir çatışma anında Firaz yoldaş, kin ve intikam naraları arasında şahadete ulaşır. O'nu da her şeyimizin sahipleri olan şehitlerimizin arasına yolladık.

Anısını her zaman yaşatacağız.

"Elimde silah özgürlüğe koşuyorum"

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Numan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **28 Ekim 1992, Haftanın**

Numan yoldaş şehit düşmeden önce not defterine tuttuğu notlardan bazı bölümleri yayınlıyoruz:

"Partiye 1991 tarihinde katıldım. Ayı ve günü hatırlamıyorum. Önemli değil. Gerillada yaşam ne kadar da dolu geçiyor, bir ayı bir ömre bedeldir. İnsan burada bir ayda yaşadığını belki bir ömür boyunca yaşayamaz. Gençliğimin bir bölümü sivil, ev ve aile içinde geçti. Çok durgundu. Gelişmeleri hep uzaktan izlemek zorunda kalıyordum. Benim durumumda olanlar için geçerli bir açıklama diyebilirim. Aile yaşamında beni en çok etkileyen devrimci düşüncelerle tanışma süreciydi. Devrimcilik beni çok heyecanlandırmıştı. Sanki yeniden doğmuş gibiydim. Yaşama tutkum yeniden canlanmıştı. Her şeye sarılır olmuşum. Ne iyi oldu. Öyle olmasaydı

kimbilir gereksizlik yapar; varlığım yokluğum belli olmayan biri olabilirdim.

Her şeyi Ulusal Önderimize ve partimize borçluyuz. Onların sayesinde insanlığımızı kazandık. Ve bugün varız diyebiliyoruz. Ağzımıza dil girdi. Beynimiz çalışıyor, düşünebiliyoruz. Korkaklığı yendik, cesaret kazandık. Her şeyden önemlisi boynumuz eğik değil, alnımız açık ve dik duruyoruz. İşte elimde silah özgürlüğe koşuyorum. Askerleri görünce titremiyorum. Bilakis onlar titriyor. İnsanlık, sen nelere kadırmışsin? Bu günleri de mi görecektik? 'Anlı şanlı Türk ordusu' ne oldu sana? Hani yenilmezdin? Bugün Kürdistan kurtuluş güçleri karşısında nasıl da bir bozgunu yaşıyorsun. Herhalde bu tarihi hesaplaşma zor geçecek ama, bin yılların intikamıyla mutlu sona ulaşacaktır. Buna inanıyorum. Zaten gelişmelerin seyri bunu ispatlıyor. Kürt halkı tarihinde hiçbir zaman bu kadar öfkeli olmamıştır. Böylesi bir direniş görülmemiştir. Zaman zaman halk direnişleri olmuş ama bugünkü örgüt ve anlayış düzeyini bulamamıştır. Aslında kıyaslamak bile doğru değil.

İlk katıldığım **Şehit Mahir Kam-pi**'nde eğitim gördüm. O zamanlar bu meseleler üzerine çok tartışmış-tık. Her konuyu en ince ayrıntısına kadar irdelemiştik. Eğitimlerin ne kadar da faydası oldu. Gerçekten parti mücizeler yaratıyor, partiye çok şey öğrendik. Siyasi-askeri konuların önemini daha detaylı kavramıştık. Eğitim devresinin bitiminde planlamada herkes pratiğe ne kadar heveslenmişti? Bana 'hareketli birliklere katılacaksın' denildiğinde ne kadar coşmuştum. Pratik çok öğretici oldu, bir sınavdı. Öyle sanırım ki, partiyi kavrayan herkes bu sınavı başarıyla verir. Bir iki adımda biraz zorlanabilir belki, ama açılır, açılmak zorundadır da. Bi-

zim yaşam gerçeğimiz budur. Bu yaşama ayak uyduramayanlar yaşayamaz. Onun için güçlü olmak gerekir, bu bize her zaman lazımdır. Çok eyleme katıldım, ama Nirveh bambaşkaydı, bana çok şevk vermişti. Belki başarılı olduğum için diğerlerine göre. Sanmıyorum, daha çok eylemin genel başarısı söz konusu olmuştu.

Ve şimdi Haftanın sınır noktasında, TC faşist güçlerine karşı savaştayım. Tek düşüncem başarı kazanarak düşmana ağır darbe indirmektir. Şu anda bundan başka bir şey düşünemiyorum. Bu gerekli. Onun için kendimi savaşa daha iyi katmalıyım..."

Esprili, şakacı bir yapıya sahip olan Numan yoldaş, gittiği yerleri şenlendirirdi. Numan yoldaş neşe kaynağı olurken kendini savaşa daha iyi vermişti. TC faşist birliklerine karşı yoldaşlarıyla birlikte kahramanca çarpıştı. Düşman güçlerine çok ağır kayıplar verdirdi. En son bir çarpışmada vurularak şehit düştü.

O artık savaşın güçlü bir silahı olarak sonsuza dek kalacaktı "Bijî Serok APO" son sözleriyle...

"Onlara savaş meydanında hak ettikleri dersi vereceğim"

Adı, soyadı: **Ebubekir ÖNAÇ**

Kod adı: **Talan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Şirnak, 1972**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın-Mergeşiş**

Talan yoldaş, Şirnak'ta tarihi direniş geleneğinin hala dipdiri olduğu, canlılığını koruduğu bir ortamda doğup büyür. Gözlerini dünyaya açar açmaz düşmanın yıkıcı uygulamalarına tanık olur. Düşmanın katliamcı, terörcü yüzünü daha çocukken görür ve kinlenir. Güncel baskılara, direnişlere tanık olurken, yaşlılardan dinlediği tarihi olaylarla da safını belirleme yoluna gider. Tercihini ulusal kurtuluş savaşımızdan yana yapar. Kendisindeki köklü yurtseverlik mücadele ile kaynaşmasında yüce bir direniş ruhuna dönüşür.

Talan yoldaşın ulusal kurtuluş mücadelesini, özel bir gayretten ziyade, genel seyrin bir parçası biçiminde doğal haliyle tanıması vardır. Zaten O ta çocukluğundan beri mücadelemizin doğal müttefidir.

Yıl 1990: Talan yoldaş, *"Benim atalarım bundan önce çok direndiler, çok kan döktüler. Ama yine de bu kan emicilerin pençesinden halkımızı kurtaramadılar. Ben bu yıl, emin adımlarla zafer yolunda ilerleyen kurtuluş savaşımız içinde yer alıp, bu özgürlük yürüyüşüne katılmak istedim"* sözlerini Haftanın kamplarındaki yönetici

bir yoldaşımıza söylemektedir. Haftanın Kampı'nda bir süre eğitim gören Talan yoldaş, daha sonra depocu olarak kamplarda görevlendirilir. Birçok deponun hem planının yapılmasında, hem de kazınmasında emek sahibidir.

İsmi ilginçliği her gittiği yerde merak konusu olmuş. O'na açıklanması için çeşitli sorular yöneltilmiştir.

bir iş mi yaptı, hemen orada müdahale eder ve çözüm gücü olmaya gayret sarfederdi. Samimiyetinin yüksek olması herkeste O'na karşı bir bağlılık yaratır. Dünyasında ve yaşamında eksiklik ve hatalara yer yoktu. Eksiklikler anında düzeltilmeliydi. Girişken ruhu, O'nu her ortamda kabul edilen, yanına gelindiğinde hareket ve davranışlarına daha da dikkat edilen birisi

Bir defasında, *"Heval senin ismine hiç rastlamadım. Niçin Talan adını aldın"* diye soran bir yoldaşına, *"Heval, bizim her şeyimiz talan edilmiş, düşmanımız talancı bir yüzkarası tarihe sahip. Birçok güç Kürdistan'daki varlığını talanla sağlamış ve zenginliklerini sömürmüştür. Bunlara inat, bugün ben de Talan adını alarak onlara savaş meydanlarında talanın dersi vereceğim"* cevabını vererek ismine açıklık getirir.

Herkes için zor ve ağır görünen durumlardaki atılganlığı ve çevikliği O'na bir mücadeleci kişilik kazandırır. Gece-gündüz, iniş-yokuş, sıcak-soğuk O'nun için insanın etkinliğini sınırlayabilecek olgular değildir. Sadece etkide bulunurlar, insan bunlara kolayca göğüs gererek her koşul altında faaliyetlerini kesintisiz bir şekilde sürdürebilir. Oldukça fedakardır. Bir yoldaşının deyimiyle "partiye müthiş bir şekilde bağlıdır." Bir başka yönü de eksikliklere karşı aman vermezliğidir. Birisi yanlış bir söz mü söyledi, yanlış

haline getirir. Yapısıyla çevresini tetikte olmaya, dikkatli-duyarlı davranmaya sevkeder.

Güney Savaşı başladığı zaman Talan yoldaş da sömürgeci-faşist TC ordusuna karşı savaştadır. Yorucu geçen çatışmalardan ve baskınlardan sonra kısa süreli de olsa dinlenmek, nefes almak ve uçak saldırılarından korunmak amacıyla bir sığınağa girerler. Düşman sayısal üstünlüğünü kullanarak bir yoldaşımızın üzerine dahi binlerce gücünü seferber ederek gitmektedir. Yoldaşlarımız ise sığınakta az sayıda bulunmaktadır. Düşman binlerce gücünü yığarak, Talan yoldaşın içinde bulunduğu gruba teslimiyet çağrılarında bulunur. Talan yoldaş ve yoldaşları düşmanın çağrılarına direnerek yanıt verirler. Hiçbir koşulda teslimiyeti yanlarına dahi yaklaştırmazlar. Çıkan çatışmada düşmana ciddi kayıplar verilirken, Talan yoldaş da direnişini şahadetiyle taçlandırır, *"Bijî Serok APO"* sloganıyla yeri göğü inleterek...

"Beni bekleyen bir devrim var"

Adı, soyadı: **Ramazan DİYAR**

Kod adı: **Azad**

Baba adı:...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1971**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **28 Ekim 1992, Haftanın-Mergeşiş**

Azad yoldaşın mücadeleye katılmadan önceki en büyük arzusu savaşa komutanlık düzeyinde katılmaktır. Safflara katıldıktan kısa bir süre sonra Nirveh eylemine katılır. Eylemde uçaksavarı kullanır. Komutanlık özlemini burada da canlandırır. Ve ilk sınavını da bu eylemde verir. O'nunla eyleme katılan bir arkadaşı, *"O doçkasıyla kahramanlık yarattı"* diyerek O'na ilişkin düşüncesini bu cümlede odaklaştırdı. Gerçekten de o gün eylemde kahramanlık yapmıştı. Ve O'nun bu kahramanlığı belleklerden silinmiyordu.

Safflara Diyarbakır'dan katılmıştı. Diyarbakır adı O'nun üzerinde derin etkiler bırakmıştı. Tarihi boyunca Kürdistan'a başkentlik yapan Diyarbakır, Kürdistan tarihine çok yönleriyle tanıktı. Düşman, tarihi boyunca bu kutsal kent şahsında Kürtlüğe ve soylu davasına kastetmek istemiştir. Bu kent birçok kalışlıklara sahne olduğu gibi, birçok mertliklere de sahne olmuştur. En son zindanıyla nam salmıştır. **Mazlumlar, Hayriler ve Kemaller** orada direnişin destanını ya-

ratmışlardı. İşte Azad yoldaş bu destanların çocuğuydu. Kulakları hep bu olayların anlatımıyla çınlamış, dillerde hep bu isimler dolanırmıştı. Amed zindanı O'na bir tarih olmuştur.

Bu tarihe merak salar ve sık sık araştırmaya başlar. Orada Mazlumların, Kemalleri ve Hayrileri öğrenir. Merakı daha da fazlalaşır. Araştırır, konuşur, tartışır yoldaşlarıyla. Sosyalizm, ulusal kurtuluşçuluk ve devrim sözcüklerini öğrenir. Dağa çıkmayı, gerilla olmayı keşfeder. *"Ben böyle sürgit yaşayamam. Beni bekleyen bir devrim var. O devrimde benim de yerim olmalıdır. Hem de bir komutan olarak"* der ve çıkar dağlara, kavuşur gerillasına.

1991'in baharında, bahar coşkusunu duyarak gerillasına bahar canlılığını götürür. İlk silahı eline aldığı anda, "Hep bunu hayal ederdim. Ve şimdi bu hayal değil bir gerçek" diyerek neşesini gururla ortaya koyar. Bir süre hareketli birlikler içinde gerillanın ilk derslerini almaya, öğrenmeye çalışır. İstekle, tutkuyla öğrenir ve başarılı olur. Yoldaşları bu başarılı yoldaşa daha geniş olanaklar sunarlar. O

ne yaraşır rolüne kavuşturmuştur. Bunu düşündükçe çalışma azmi, savaş tutkusu daha da bilenir. Bunun en doğru gelişiminin sosyalizm ve sınıf mücadelesi gerçeğinden geçtiğinin büyük inancını taşır. Nirveh eyleminin yapılacağını öğrenir. "Doçkada ben olacağım" diyerek gecesini gündüzünü doçkaya verir. Nirveh eyleminde doçkayı çok ustaca kullanarak zamanını ve çabasını boşa harcamadığına sevinir.

Kürdistanı Cephe güçleri savaş açınca, ihanetçilere dersini vermek için doçkasının başına geçer. Doçkalara bu savaşta büyük iş düşer. Azad yoldaş doçkasını büyük bir ustalıkla kullanır. Düşmana karşı çok etkili rol oynar. Yine doçka kahramanı olarak ün salar. Diğer tepelerde ve mevzilerde O'nun doçkası ve kullanma ustalığı konuşulur. Haftanın'de ihanete göz açtırmayan yoldaşımız, TC birliklerine de göz açtırmamasını başanır. Silahı kullanma konusunda atiktir. Hem karadan düşman mevzilerine karşı kullanır, hem de TC savaş uçaklarına yönelik. Bu çok yönlü savaşma imkanı Azad yoldaşı coşturur ve silahıyla

bu olanakları fazlasıyla hak eder. Haftanın'daki **Şehit Mahir Kamp'**nda eğitim devrelerine iştirak eder. Burada da başarılıdır. Her şeye karşı sorumlu hissiyle durmadan çalışır ve komuta özelliklerine ulaşır.

Amacı Amed'e dönüp, onu tarihi-

bütünleştirir.

Silahıyla düşmanın bir adım dahi ileri adım atmasına olanak vermez. Doçka ustası Azad yoldaş, savaşta doçka kahramanı olarak "Bijî Serok APO" sloganıyla dillerde ve yürüklerde yaşar.

“Devrimcilik şikayet değil, çözümcülüktür”

Adı, soyadı: **Abdurrahman ...**

Kod adı: **Ersin**

Baba adı: **Ramazan**

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Silvan, 1972**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanin**

Ersin yoldaş, aslen Silvanlıdır. Daha sonra ailece Batman'a yerleşmişlerdir. Ersin yoldaş ve ailesi Kürdistan'da gelişen mücadeleden etkilenmişlerdir. Ve mücadeleye çeşitli biçimlerde destek vermişlerdir. Ailesinin yurtsever oluşu, Ersin yoldaşın gelişmesine ve olumlu bir kişilik kazanmasına yol açmıştır. Batman'daki gelişimi partiye ilişkili bir şekilde artarak devam eder. Kürdistan'daki çeşitli cezaevleriyle ilişki içerisinde. Yeri geldiğinde eylemde, yeri geldiğinde örgütlenme çalışmalarındadır. Açlık grevlerine katılır. Protesto eylemleri düzenler. Kitleyi serhildanlara kaldırmak öncülüğü eder. O'nun bu hareketli yaşamı kendisinin daha fazla açılıp serpilmesine yol açar.

Bir yoldaş O'nun Batman'daki yaşamını şöyle özetlemektedir: *"Batman'daki bir açlık grevinde karşılaşmıştık. O zamandan itibaren sık*

sık bir araya geliyor, konuşuyor, tartışıyorduk. Partiye karşı derin bir sevgisi ve bağlılığı vardı. Öğrenmeye büyük bir merak ve istek duyuyordu. Her şeyi tartışırdı. Sürekli laf aralarında, 'devrim görevlerine sıkıca sarılabilmek için tartışmalarla kendimizi geliştirmeliyiz' diyordu. Eylemci ruhu oldukça belirgindi, nerede bir eylem varsa katılır, büyük bir sevinç duyardı. Açlık grevlerine sürekli katılırdı. Ailelere her zaman propaganda yapar, moral kaynağı olurdu. Gösteri yürüyüşlerinin en önünde hep O vardı. TC güçleriyle karşı karşıya gelmekten kaçınmazdı. Öylesine hırslıydı ki hiçbir şey O'nun görevlerini yapmasını engelleyemezdi. Nitekim her şeyi göze almıştı. Aktif çabaları herkesin kendisini tanımaya yol açmıştı. Bu durumu düşmanın da dikkatini çekmişti. En sonunda karar verip gerilaya katıldı."

Savaşım gücü yüksek olan Ersin yoldaş, 1992 baharında ARGK saflarına katılır. Bir grup yoldaşıyla Haftanin kamplarına ulaşır. Düzenlemeler sonucu **Şehit Berivan Kampı**'na gönderilir. Burada hem eğitim görür, hem de çeşitli alanlarda görev üstlenir. Ersin yoldaşın kamplarda bulunduğu dönemde kamplar birçok kez TC'nin uçak saldırılarına uğrarlar. O bu durum karşısında seyirci kalmazdı, yoldaşlarının korunması gerektiğine inanırdı. Hemen harekete geçer ve tespit ettiği uygun yerlere sığınaklar kazmaya çalışırdı. Bu çabası tüm yoldaşlarının harekete geçmesini sağlar. *"Biz tedbirimizi almak zorundayız. Eğer kazanmak istiyorsak, kazanma azmiyle görevlere sarılmalıyız"* belirlemesiyle görevlere olan devrimci bağlılık ve sorumluluğu ortaya koyardı.

Ersin yoldaş, bilinci derinleşmiş, pratiği güçlenmiş ve her işten başarılı çıkmasını bilen bir kişiliğe ulaşmıştır. O, artık devrime daha yetkince katılmanın bitimsiz iradesine kavuşmuş-

tur. Durumu parti tarafından takdir edilmiştir. Bu arada kamp-depo işlerini yürütmekle görevlendirilir. Partiye olan bağlılığı, O'nu böylesine önemli görevlere sahip olmasına götürmüştür. O böylesi zor bir görevi üstlenmekle çok zor bir işin altına girmişse de bunun da üstesinden gelmeyi başanır. Aldığı görevlerden hiçbir zaman şikayetçi olmaz. *"Devrimcilik şikayetçilik değil, çözümcülüktür"* sözlerinde mücadele azmini ve zorluklara göğüs germedeki başarısını gösterir.

Ersin yoldaşın bu özellikleri O'nun Güney Savaşı'nda üstün bir yararlılık göstermesine neden olur. Çok üst boyutta bir direniş ve dayanma gücü göstererek, çoğu zaman gece-gündüz uykusuz kalarak mevzileri tutarak yoldaşlarına destek olur. Savaşır, savaşır yoldaşlarını. Bir eyleme katılmak için bir grup yoldaşıyla yola koyulur, saldırıyı gerçekleştirir haine karşı. Üstün bir savaşçılık sergiler, düşmanın darbelenmesinde büyük pay ve emek sahibi olur. Çatışmanın sonlarına doğru Ersin yoldaş, devrimci gücünü irade ve inancıyla birleştirerek sonsuzluk yolculuğuna çıkar.

Engel tanımayan amansız bir eylemciydi

Adı, soyadı: **Abdurrahim HASAN**

Kod adı: **Gernas**

Baba adı: **Mahmut**

Ana adı: **Fatma**

Doğum yeri ve tarihi: **Dêruna köyü-Derik-Güney Kürdistan, 1968**

Partiye katılış tarihi: **1988**

Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1992, Haftanin-Direnış Tepesi**

Gernas yoldaş, Kürdistan'ın Küçük Güney parçasında geleneksel bir Kürt ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelir. Kürdistan'da uygulanan asimilasyon politikalarına maruz kalır. Bu durum lise tahsilinin sonuna kadar sürer. Asimilasyon sistemi O'nu perçesine almış ama ezememiştir. O yurtseverlik düşünceleriyle tanışır ve bu düşüncelere sarılmasıyla kendisini kurtarmış, kendi deyimiyle "kendini bulma rahatlığı"na erişmiştir.

Peşisıra gelen yıllarda cephe faaliyetleri içinde bulunmuş, olgunlaşmış ve silahlı halk savaşçısı olmak istemiyle Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmiştir. Bir eğitim devresinden geçerek kendisini güçlendirmiş ve

Kuzey Kürdistan'a pratik gerilla faaliyetleri yürütmek amacıyla geçiş yapmıştır. Kuzey'deki faaliyet alanı ise Cudi'dir. 1990 yılında Cudi alanına geçen Gernas yoldaş iki yıl gerilla olarak faaliyetlerde bulunur. Bu süre zarfında savaş konusunda tecrübeleri artar. Düzenlenen eylemlerde canla başla savaşır. Silah ve eylem konularında pratik olarak çok şey öğrenir. Plan hazırlama, uygulamaya geçirme, saldırma, geri çekilme vb. gibi gerilla esaslarını yaşayarak öğrenir. O'nun özel yetenek sahası mayın döşemektir. Çok incelik, hesap ve cesaret isteyen mayın döşeme işini çok ustaca yapar. Hem eylemlerde, hem de mayın döşemedeki başarılı pratiği dikkatleri çeker.

Gernas yoldaş arkadaşları arasında ağırbaşlılığı ile tanınır. Boş ve gereksiz işlerle uğraşmayan, hep yoğun olan bir yapısı vardır. Kendini büyük oranda aşan yoldaşımız özellikle yol-

cek halleri yoktu. Yolumuz uzun ve yol üzerinde ne bir köy, ne de bir kampımız vardı. Hiçbirimizden ayakkabı istemedi. Biz vermek istedik almadı. Yaklaşık on saat ayakkabısız yürüdü. Yol esnasında yine biz direttik ayakkabı vermek için, ama yine kabul etmedi. Yolum sonuna kadar çıplak ayakla şikayet etmeden yürüdü. Tarih 12 Eylül 1991 ve sonrası günlerdi."

Bir seferinde Gernas yoldaş, yeni katılım yapan bir grubu eğitim kamplarından birine götürmektedir. Yolculuk esnasında grup bir çatışmayla yüz yüze gelir. Yeni katılanlar arasında bir panik havasını sezen Gernas yoldaş, hemen kontrolü elinde tutmak ve olası hataların önüne geçmek için şunları söyler: *"Bakın yaşadığımız bir devrim mücadelesidir. Sizler de devrimci olmak istiyorsunuz. Biz savaşı yaşıyoruz. Böyle şeyler her zaman olacaktır, rahat olun. Ve grubu kontrolüne alarak çatışma alanından kayıpsız olarak uzaklaştırmayı başarın."*

Kendisinden çok hoş bir koku duyumsayan yoldaş, "Heval nedir bu koku" diye sorunca, "Heval bu devrimin kokusudur" cevabını alır.

Gernas yoldaş 1992'de Haftanin'dedir. Haftanin'de bulunduğu bu süre içinde Güney Savaşı patlak verir. Gernas yoldaş, savaş cephesinde maharetlerini konuşturmak üzere yer tutar. Cudi'nin meşhur mayın ustası Gernas yoldaş, burada saldırı gruplarında yer alarak ünlenir. Günlerini hep saldırı, çatışma içerisinde geçirmektedir. Çok başarılı geçer O'nun katıldığı saldırılar. Bir daha, bir daha eylem, eylem

daşlarına yardım etmede gösterdiği özveriyle göz doldurur.

Cudi ile Haftanin arasında geçen yolculukla ilgili O'nun yanında bulunan bir yoldaş şunları söylemektedir:

"Ayakkabıları yırtılmıştı. Artık giyile-

ve eylem O'nun gecesini gündüzünü doldurmuştur.

Yine bir saldırı eylemi düzenlenir 17 Ekim'de. Düşmanı kahreden saldırı ruhuyla savaşan Gernas yoldaş, Kürt tarihinin onurlu bir sayfasına adını yazdırmış olur.

"Nihayet ülkemde kurtuluş için savaşacağım"

Adı, soyadı: İsmail İNCESU

Kod adı: Cenk

Baba adı: Hasan

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: Siirt, 1974

Partiye katılış tarihi: 9.04.1992

Şahadet tarihi ve yeri: 27 Ekim 1992,

Haftanın-Şehit Berivan Tepesi

Yoldaşlarına karşı saygılı, parti kurallarına üstün değer veren **Cenk** yoldaş, mücadelede Manisa'nın Turgutlu ilçesinden katılmıştır. O, aslen Kürt

hen hep ülkesinde olmuştur. Ülke sevgisini yüreğinin ta derinliklerinde hissetmiştir. Çünkü Cenk yoldaş, ta Turgutlu'ya kadar neden gittiğinin bilincindedir. Onun için TC faşizmine çok öfkeli. Bu yüzden Turgutlu'da boş durmaz. Özellikle TC faşizminin Ege bölgesinde oluşturduğu sivil-faşist örgütlerle çeşitli olayları bahane ederek Kürt halkına saldırmasına karşı önlem geliştirilmesinde etkili olur. Faşistler bu bölgelerde dağıttıkları bildirilerde Kürtlere ev ve iş verilmemesini, onların dışarı atılmasını istemektedirler. Bu temelde Kürdistanlılara saldırıları da yoğunlaştırılır. Cenk yoldaş bunların etkisizleştirilmesinin Kürt halkının birliğinden ve örgütlenmesinin sağlanmasından geçtiğinin bilincindedir. Bu bağlamda kalbinin derinliklerinde taşıdığı vatanın kurtuluşu yolunda mücadelesini sürdürür.

Cenk yoldaşın ailesi çok yoksul. Babası inşaatlarda çalışarak geçimlerini sürdürmektedir. Devlet eliyle yöneltilen saldırılara karşı büyük bir kin ve intikam duygularıyla doludur. Ülkede gelişen mücadele Ege bölgesindeki Kürtlere karşı yapılan saldırıların doğurduğu öfkeyle birle-

babası öncülük eder. Çünkü ülkeden fiziki kopuşları ve bulundukları yerdeki sınırlı çalışmaları aileyi tatmin etmez. Bu nedenle Cenk yoldaşın ülkedeki pratik mücadeleye katılmasını destekler ve önayak olur.

09.04.1992 tarihinde Cenk yoldaş isteğine kavuşur. Artık çok mutludur. "Nihayet ülkeme dönüyorum ve kurtuluş için savaşacağım" sözlerinde ülkesine olan sevgisini, bağlılığını ve mücadele azmini dile getirmektedir. Uzun bir yolculuktan sonra gerilla birliklerine kavuşur. Haftanın alanına geçer. O'nun amacı devrime yetkince katılmaktır. Siyasi ve askeri olarak kendisini geliştirmek amacıyla eğitime ve faaliyetlere bütün gücüyle katılır. Kısa sürede teorik bilgisini artırır ve askerleşir. Parti kurallarının uygulanmasında tavizsizdir. Kural dışılıklara geçit vermez. Olgun, eğitici ve iknayı elden bırakmadan, herkesi doğruların takipçisi olmaya sevk eder. Yoldaşlarına karşı sevgisi içtendir ve sağlam bağlarla örülmüştür. Yardımsever ve paylaşımdan büyük zevk alan birisidir.

Cenk yoldaş TC ile olan büyük kavgaya kendini hazırladığı bir dönemde, işbirlikçi-ihanet odakları partimize karşı savaş başlatırlar. Cenk yoldaş kararlı ve istekli halde bu savaşa katılır. Savaşta yüksek mücadele azmini tüm yönleriyle ortaya koyar. Üstün başarılarıyla yoldaşlarının gözünde daha da büyür. Günler boyu yoldaşlarının yanında, mevzisinde ve saldırı hattındadır. İhanete karşı çok öfkeli. İhanetten yüzyılların hesabını sormak isteminde, halkımıza yaptıkları hainlikleri burunlarından getirmek çabasıdadır. Devrimin yılmaz bir kalesi olan yoldaşımız, "Kanımın son damlasına kadar mücadele edeceğim" demekle, kararlılığını dile getirmektedir. Nitekim savaşta uzun süre kalma başarısını da gösterir. Hiç beklenmedik bir anda hainlerin kurşunlarına hedef olan yoldaşımız, oracıkta kanının son damlasını da dökecek Kürdistan toprağına düşer.

Geride kalan yoldaşlarına, kanının son damlasına kadar yiğitçe savaşan bir armağan bırakır Cenk yoldaş.

ve Kürdistanlıdır. Ne var ki, sömürgeci-faşist TC rejiminin özel savaşla gerçekleştirdiği baskı ve göç ettirme politikasından Cenk yoldaş ve ailesi de payına düşeni almışlardır.

Cenk yoldaş her ne kadar fiziki olarak ülkesinden uzaklaşmışsa da, ru-

şince Kürt halkının kabağan öfkesi 1992 Newroz'unda Turgutlu'da da serhildana dönüşür. Serhildanla birlikte Cenk yoldaş ailesi ile birlikte parti sempatisini alır. Serhildandan olumlu yönden etkilenen Cenk yoldaş gerillaya katılmaya karar verir. Katilimine

“Ben şehit düşersem ailemizden birisi silahımı alıp ve savaşı bıraktığım yerden devam etsin”

Adı, soyadı: **Fuat ALTÜRK**

Kod adı: **Sefkan, Harun**

Baba adı: **Mehmet**

Ana adı: **Halime**

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1970**

Partiye katılış tarihi: **1988**

Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ekim 1992, Haftanin-Xantur**

Harun yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemize Uludere'den katılmıştır. Çocukluk ve gençlik yıllarını burada geçirir. Uludere, Botan kişiliğinin tüm özelliklerini bağrında taşımaktadır. Bu kişiliğin en ayırt edici yanı sert ve inatçı olma özelliğidir. Bir şeye karar verilince mutlaka gerekleri yerine getirmek durumundadır. Hiçbir gerekçe kabul görmez, yerine getirilmemesi durumunda, Kürt insanının en önemli özelliklerinden olan mertlik bu alanı-

mızda sağlam ve kalıcı bir kişilik şekillendirmiştir. Sözünün eri olma, verilen sözlerle ölümüne bağlılık bu kişilikte oldukça belirgindir. Bu aynı zamanda tipik Kürt kişiliğinin en olumlu yanlarından biridir. Kürtler arasında yaygın olan “söz namustur” deyişi, Uludere kişiliğinin oluşmasında, malyalanmasında gerçekçi bir kavram olarak yerini almıştır. Botan’a özgü bu kişilik, bir de PKK’nin fethedici kişiliği ile bütünleştirildi mi mücadelede zaptedilemeyen bir kasırga haline gelir. Harun yoldaşımızın da zaptedilmez kişilik yapısı böyle ortaya çıkmıştır. Halkımızın isyancı geleneğine bilimsel bir önderlik katan ve çağdaş-

Harun yoldaş, partiye katılmadan önce de mücadele ile ilişki geliştirir. İlk başlarda yardım etme, gerillaların ihtiyaçlarını karşılama çabaları içerisinde olur. Bu adımla bilinçlenme ve ülkesini daha sağlam temellerde tanıma, kazanma ve gerilla yaşamını anlama olanaklarına kavuşur.

Savaşımızın yaygınlık kazandığı ve en fazla savaşçı kadro gücüne ihtiyaç duyduğu bir dönemde saflara katılan Harun yoldaş, ilk adımıyla kendisini parti iradesine tabi kılar. Bu yıllar, aynı zamanda zor yıllardır. İmkan ve olanaklar kısıtlı, çalışma ve yaşam koşulları acımasız ve çetindir. Harun yoldaş genç yaşına rağmen gerilla yaşamına

laşmasını sağlayan PKK, Uludere kişiliğinin isyancı özelliklerini içinde yığmış ve mücadeleye ölümüne bağlı bir duruma getirmiştir.

ayak uydurmada ve yaşamın zorluklarına adapte olmada zorlanmaz. Dönüşümünü sağlamada ve kendisini geleceğe hazırlamada güçlü adımlar

atar.

Harun yoldaş ulusal kurtuluş saflarına yalnız kendisini katmakla yetinmez, başta ailesi olmak üzere yakın-

yüklensin O'na geri adım attıramaz. O, geri adım atmayı hiçbir zaman içine sindiremiyordu. *"PKK savaşçısı geri adım atmaz. Bu PKK'nin şanına yakışmaz"* sözleri gittiği her yerde ve her çatışmada O'nun temel şiarı olmuştur.

Bu yıllarda takım komutanlığını yürüten Harun yoldaş, Botan alanına yönelir. Sonuç alıcı özellikleri ve görevlere güçlü yaklaşımıyla Botan'da savaşımıza güç katar. Kararlılığı ve gelişme temposundaki başarısından ötürü 1992 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde Parti Önderliği'nin güvenliğinde kalır, Parti Önderliği'nin güvenliğinde yer alma şansını değerlendirerek daha da güç kazanır. Burada kaldığı süre zarfında Parti Önderliği'ni yakından tanır ve çalışmalarını izleyerek önemli sonuçlar çıkarır. Burada da başarılıdır. Herkesin kendisine olan saygı ve sevgisini kazanır. Aynı yılın ortalarında ülkeye dönüşü gerçekleştirir.

Ülkeye dönüşünde Haftanın'e geçer. Bir süre Çiyaye Sipi'de takım komutanlığını yapar. Savaş patlak verdiğinde pratik tecrübe, bilgi ve savaşçı yeteneğinden dolayı bölük komutanı olur. Güney Savaşı'na bölük komutanı olarak katılım gösterir. Derkarê Cephesi'nde birçok saldırı eylemini planlar ve katılır. Savaşta ki varlığı yoldaşlarına güven kaynağı olur. Çarpışmalarda kahramanca o mevziden bu mevziye koşarak savaşı yönlendirir. Fakat bir çatışma sırasında havan topunun isabet etmesi sonucu mevzisinde şehit düşer. Şehit düşmeden önce yoldaşları vasıtasıyla ailesine bir mesaj gönderir:

"Ben şehit düşersem ailemizden birinin silahını almasını ve yerime savaşı sürdürmesini istiyorum."

Silahın yerde kalmadı, kalmayacak yoldaş, rahat uyu!

larını ve çevresini de mücadele etrafında örgütlenme işine girer. Halka olan güveni ve sevgisiyle kısa sürede halkın sempatisini kazanır. Halkta O'na karşı bir hayranlık gelişir. Birçok insanımızı saflara katmayı başarır. Ö-nüne koyduğu her görevi başarıyla tamamlayan yoldaşımız, fethedici özellikleriyle başarı ve kazanmada adeta sınır tanımaz olur. O'nun bu özelliği yoldaşları için esin kaynağıdır. O'nun birliğine giren bir daha kendisinden ve birliğinden ayrılmak istemez. Kişiliğindeki güven vericilik herkesi kendisine bağlamaya ve kendisini sevdirmesine yeterlidir.

Ülkemizin birçok yöresinde faaliyet yürüten Harun yoldaş, pratik sahadaki başarısından ötürü her zaman taktir edilmiştir. Girdiği her eylemi başarıyla tamamlar. Giderayak komuta kademesindeki hak ettiği yeri alır. 1989 yılında Beytüşşebap alanında faaliyet yürütür. Bu alanda çok etkilidir. Düşman ne kadar yüklenirse

Künyemi mi soruyorsun?

Ne de unutkan olmuştun

be dünya?

Adım tarih boyunca

değişmiş olan

Ve hep aynı kalandır.

Adım My Kai, Sweto'dur.

Adım Halepçe'deki beş bin

candır, ey dünya

Soyadım da harap olmuş

Şırmak'tır.

Feryattır!

İsyandır!

Savaştır!

Ne mi istiyorum?

Kimliğimi okumadın mı,

ey dünya

Tarihimi bilmiyor musun?

Utanmıyor musun bu soruyu

sormaktan?

Şehit düştüğünde dahi yumruğu simsıkıydı

Adı, Soyadı: Bayram ...

Kod adı: Mirza

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: Patnos, 1975

Partiye katılış tarihi: 25 Aralık 1991

Şahadet tarihi ve yeri: Ekim 1992,

Haftanın

Mirza yoldaş, Patnos'ta doğar, Aydın'da büyür. Neyin ne olduğunu öğrenmeden Kürdistan'dan ayrılmış, Türkiye metropollerinde kendini faşizmin eğitim kurumlarından birinde bulmuştu. İlkokulu bitirdikten sonra ailenin yaşam kavgasına O da çalışarak katılır. Canlı bir insandır. Mirza yoldaş, yerinde duramaz adeta. O işten o işe koşar durur. Aydın'da son yaptığı iş kahvehane garsonluğudur. Hareketli yapısıyla çok insanla tanışır, sevgi çemberi de o oranda genişler. Yurtsever insanlarla buluşması geç olmaz. Devrimci düşünceleri taşıyanlar sık sık kahveye gider, sohbet ederler. Mirza yoldaş da uzak kalmaz bu ortamdan. Sık sık kulak misafiri olur onlara. Zamanla o da tartışmalar içinde bulur kendini. Çünkü konuşulan O'nun halkı, O'nun ülkesidir. Uzak tutamaz kendisini bu yüzden. Artık yurt-

sever gençlerin samimi arkadaşlarından biri olmuş, iş çıkışları da onlarla gezmekte, tartışıp kararlar almaktadır. Gün gelir, aralarında "partiye katılacağız" kararı alınır.

1991'in Aralık ayında Haftanın alanına doğru yola çıkarlar. Mirza yoldaş sabırsızdır, "Ne zaman arkadaşları göreceğiz, acaba şimdi nerededirler?" sorularıyla etrafı da bu heyecanına ortak eder.

Haftanın Kampı'na ulaştıklarında eğitime alınırlar. Örgütlülük, örgüt gerçekliği konularından biraz uzak olan Mirza yoldaş, yaşamı kavramada zorlansa da zamanla bu eksikliğini gidermeyi başarır. Yaşamın en derinden bir militanı olmayı başarır.

Savaşmak konusundaki arzusunu sürekli dile getirir. Silahını eline alır; neler yapacağını anlatır: "Şöyle ateş edeceğim, düşmanı böyle vuracağım" şeklinde yaşadığı havayı yansıtır.

Parti Önderliği'ni görme isteğini sohbetler arasında sıkıştırmayı da ihmal etmez, "Acaba Akademi'ye gidebilmek mümkün olacak mı?" sorusuna özelemler sorar; sonra da, "Şimdi işimiz var, devrimin sorunları var, biz burada olmalıyız, belki başka zaman" diyerek durumunu ifade eder.

Eğitim devresinden sonra II. Birlik'te yer alır, görevi Uludere'de gerilla savaşı yürütmektir. Uludere'deki grupta, doçka, uçaksavar tepesinde görev alır. Doçka tepesinde olmanın şevkini anlatı anlatı bitiremez, bir de uçakları kaçırmasını. O günlerde bir yoldaşımız hain KDP tarafından şehit edilir. Mirza yoldaş oldukça öfkelenmişti bu olay karşısında, "Bunların kökünü kazmalı" sözünü büyük bir hırsıyla, sıkı sıkı dişlerin arasından söyler.

O'nu tanıyan herkes en önemli özelliği için şunu söylüyor: "Kendisinden ne istenirse istensin O, hiç yapmam-edemem" demezdi. Hemen

harekete geçer, istenileni yapardı."

Güney Savaşı'nın başlaması üzerine birliğiyle birlikte müdahale grubu olarak yola koyulur. Bir yoldaşı O'nun için, "Ateş küpüydü sanki, yerinde duramıyordu. 'Allah belasını versin bu onursuzların'. Bunlar, O'nun en ilimli cümlesiydi; yumruklarını sıkıyor, konuşunca gözleri kısıp, kaşları çatıktı. Cepheye kadar böyle yürüdü."

Cepheden bir yoldaşı şöyle anlatıyordu O'nu:

"Çok çatışmalara girdik beraber, Savaş başlayınca ihanete çok öfkeliydi, hepimiz gibi, ama O bunu dışarı vuruyordu. Sonraları oldukça sakın görünüm kazandı, ama çatışmalarda sanki patlayan bir bombaydı, bütün etrafını mahvediyordu. Düşman hedeflerini görünce sanki gücü ve cesareti birkaç kat artardı. Normalin dışında olağanüstü bir savaş pratiği sergiliyordu. Mirza yoldaş, gün boyu süren çatışmalara, saldırılara katıldı. Bu çatışmaların birinde yine çok olağanüstülüğüyle savaşıyordu. Bir mermi O'na isabet etti, şehit düştüğünde dahi yumruğu simsıkıydı. Yüzünde hırs dolu ifade vardı. O bizim kinimize kin, gücümüze güç, özgürlük şiarımıza nağme oldu."

Anısını
mücadelemizde
zafere dek
yaşatacağız!

“Şehit düşersem, Kürdistan bayrağı altında gömüleyim”

Adı, soyadı: Celal ÇOBANOĞLU

Kod adı: Rezo

Baba adı: Numan

Ana adı: Zahide

Doğum yeri ve tarihi: Tatvan-Bitlis,
1972

Partiye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 3 Ekim 1992,
Haftanın-Geliya Pisaxa

Rezo yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak Bitlis'te dünyaya gelir. O'nun partiye sempatisi doğduğu köyde başlar. Partiye ilgisi böyle köklü olan Rezo yoldaş, maddi imkansızlıklar yüzünden amcasıyla İzmir'e gider. İzmir'de bir demir atölyesinde çalışarak aile bütçesine katkıda bulunuyordu. İzmir'de de partiye olan ilgisi devam etmektedir. Bu ilgi sonucu ilişki kurmayı da başarır. O'nu rahatsız eden olgulardan biri de hem düşüncesini söyleyebilecek ortamın olmaması, hem de emeği üzerindeki sömürüdür.

Partiyle ilişkisini daha da sıklaştırır. İlgisi ve sempatisi O'nu gerillaya katılma kararına götürür. Bu düşüncesini

ilgili arkadaşlara sık sık iletir. Katılımı için herhangi bir cevap alamayınca içinde bulunduğu durumu daha net ve keskin açıklayarak, artık mücadele dışında kalmaya tahammülünün olmadığını belirtir.

İlişki kurduğu arkadaşlar O'na Cudi alanına gideceğini söyleyince Rezo yoldaş, sevincinden adeta uçar. Ve hemen Cudi alanına doğru yola çıkar. Sıcakkanlı, heyecanlı olan Rezo yoldaş, yol boyunca "bir an önce varalım Cudi'ye" deyip duruyor. Yol üstünde kendilerini alacak gerillaları beklemek üzere bir köy evinde otururlar. Rezo yoldaş sabırsızdır. "Nerede kaldılar? Niye bu kadar geciktiler" sorularıyla yerinde duramaz bir haldedir.

Kampa vardikten sonra sıcaklığıyla kısa sürede ortamla kaynaşır. Uzun süre geçmeden sevilen biri haline gelir. Ve kamp yaşamına adapte olarak o konuda bir zorluk çekmeyeceğini gösterir.

Rezo yoldaş şehitler ve şahadet konusunda anlamlı mesajlar veriyordu. Şehitliğin anlamını, şahadetin rolünü bilince çıkarmıştı. Kendisi için de şunu söylüyordu: *"Ben şehit düşmekten korkmam, benim korkum cenazemin Kürdistan bayrağı altında ol-madan toprağa verilmesidir, ya da düşmanın eline geçmesidir."*

Rezo yoldaş, **Şehit Mahir Kam-pı**'ndadır. Bugünlerde kışlık erzak ve malzeme depolanacaktır. Bu çalışma için oluşturulan grupta Rezo yoldaş da vardır. O'nunla birlikte aynı grupta yer alan bir arkadaşı şunları söylüyor: *"Deponun başına geldik, deponun ağızı belli değildi, hepimiz yorgunduk. Bir kenara kendimizi atmak için fırsat kolluyorduk. Rezo yoldaş çok neşeliydi, bir iki şakayla birlikte deponun ağızını aramak için ortaya çıktı. Biz*

gözlerimizi yummuş dinleniyorduk. Rezo yoldaşın, 'Hadî uyanın, depo işi tamamdır' sözleriyle açtık gözlerimizi. Çok terlemişti, yüzü gözü toz içindeydi, ama O'nun hiç aldıracağı yoktu. Durmak bilmeyen çalışma çabası-nan, bir an önce bu işi bitirmeyi hedeflediği anlaşıyordu."

Bu arada savaş başlamış ve bütün hızıyla devam etmektedir. Depolara gidip gelirken zaman zaman düşmana çok yakın alanlardan geçmektedirler. Herkesin cephede, mevzilerde savaştığı bu ortamda savaşan fiili olarak uzak olmak Rezo yoldaşını üz-mektedir. "Şu işi bir an önce bitirsek de biz de savaşa katılsak..." cümlesi ağzından hiç eksik olmaz. Karargah-tan depolara geceli gündüzlü gidiş gelişler de hızından hiçbir şey kaybet-meksizin sürmektedir. Karargahın çevresindeki birçok tepeye, düşmanın ulaşamayacağı noktaya erzak ve malzeme depolamasını yaparlar.

Depolara gidilirken bir seferinde düşmana yakın bir yoldan geçmek zorunda kalırlar. Bu yolculuk sırasında Rezo yoldaş ve grup arkadaşları aniden bir tarama seliyle yüz yüze gelirler. Herkes kendini korumak için mevzilenirken, Rezo yoldaş ilk taramada yaralanır. Kapsamlı bir pusu olduğunu anlayan gerillalar hemen alanı terk ederler.

Kendini toparlayan grup Rezo yoldaşa ulaşmak, O'nu kurtarmak için tekrar saldırı düzenler. Alana gittiklerinde çatışarak şehit düşen Rezo yoldaşa rastlarlar. "Sanki insana gülüyor gibiydi" diyorlar O'nun şehit bedeni için. O'nun söylediği "şehit düşersem Kürdistan bayrağı altında gömülme" sözünü hatırlayarak vasiyetini yerine getirir, O'nu Kürdistan'ın kanla bulanmış bir dağına gömerler.

Adı, soyadı: **Enver YILDIZ**

Kod adı: **Firaz**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Çengêş köyü-Tatvan, 1972**

Partiye katılış tarihi: **Ocak 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **14. 10. 1992, Hatfanin-Şaban Kalesi**

Aslen Tatvanlı olan **Firaz** yoldaş, çok sağlıklı bir ortamda doğup büyümüştür. Doğuşundan beri Kürtlüğün derin etkileri altında sömürgecilğe karşı kinle bilendir. Ailesinin yurtseverliği O'nun sağlam ve öze dönük bir kişilik kazanmasında etkili olur. Daha aile ortamındayken yurtseverliğin oluşturduğu mertlik, yardımseverlik gibi insanlığın yüce duygularını taşır. Aynı zamanda kendisini ideolojik-politik anlamda eğitir. Parti anlayışını araştırıp öğrenir ve bilince çıkararak özümser. Ailesi kendisinin gelişmesine büyük olanak ve destek sunar. Ulusal kurtuluşçu yayınlar eve her koşul altında girmektedir. Bunlar okunup tartışılmaktadır. Firaz yoldaş, tartışmalarındaki ıknacılığı, olaylar karşısındaki isabetli yorumlarıyla göz doldurur. Bu tutumu ailesini de derinden etkiler.

Firaz yoldaş bilinçlendikçe mücadeleye katılma isteği daha da artar. Kendi ülkesinde sürgün gibi yaşamının gerçek bir yaşam olmadığını, gerçek yaşamın gerillada olduğunu kavramakta gecikmez. Gerilla yaşamı ve savaşı yeni bir yaşam ve yeni bir toplum demektir. Bu nedenle gelişkin bir düzeyde olan yetenekleriyle kendini halkına ve devrime adamaya çıkar. 1992 yılının başlarından itibaren ARGK saflarındadır. Bilgi ve yeteneklerini dönem için kullanma, döneme

Parti çizgisinden hiçbir şekilde ödün vermezdi

daha kapsamlı, koparıcı, sonuç alıcı bir tarzda girmek için kamp eğitimlerine katılır. Firaz yoldaş, katılımını yanılığa dayanmayan ve sonuna

kadar özlü, bilinçli şekilde yaptığından, her şeyiyle özlü bir pratik ortaya çıkarır. Tartışmaları, öngörüsü ve çözüm gücüyle yoldaşlarının gelişmesinde ön açıdır.

Firaz yoldaşın partiye, Parti Önderliği'ne, halka olan bağlılığını tüm yaşamında, hal ve hareketlerinde görmek mümkündür. Yanılışlara asla prim vermez. Sonuna kadar mücadeleciliği esas alır. Gelişmelerin esasının doğrular üzerinde mücadelede yattığından emindir. Her sözünde ve tutumunda devrimci radikalizm vardır. "Devrimci dönüşüm, çabuk ve hızlıdır" der. "Durup, beklemeye gelmez" sözünü her tutumunda açığa çıkarır. Partiyi bozmak, yaşamı bozmak isteyenleri hiçbir şekilde affetmez. Aynı zamanda bunları gidermenin yolunun dönüştürücü bir eğitimden geçtiğine olan inancı eğitimlere olan katılımlarını güçlendirir. Dikkat ve duyarlılık derecesi çok gelişmiştir. Örgütü sürekli bilgilendirir. Rapor üstüne rapor geliştirir. Önerileri, geliştirdiği düşünceleriyle örgüt işleyişine güç katar. Aynı zamanda yoldaşlarına bu konuda örnek olur. Yaşama olan katılımı her şeyin üstünde tutar. Günlük yaşamın en ufak sorunlarına kadar eğilir ve çözmeye çalışır. Çünkü O'na göre günlük yaşam her şeyin aynasıdır. Günlük yaşamda temiz ve tertipli olmayan bir insan sağlam bir asker olamaz.

Bir hayli gelişkin devrimci özellikleri kendinde somutlaştıran Firaz yoldaş, Güney Savaşı'nda ülkesine, halkına ve partisine uzanan hain elleri kırmak ve onlara unutamayacakları bir ders vermek üzere savaşa katılır. Kararlıdır; halkın beyninde, vücudunda bir asalak gibi yaşayan, her gün kemirip kan kaybetmesine neden olan bu mikrop yuvalarını kurutacak, halkımıza rahat nefes aldıracaktır. Batı Tepesi'nde düşündüklerini yaşama geçirmenin doruğunu yaşar. Tam ondört gün boyunca geceli-gündüzlü büyük bir sabırla yoldaşlarıyla omuz omuza savaşır. Savaşın ondördüncü günü partisinin en iyi temsilini yapan kişilik nitelikleriyle yığınların ve pasifizmin iğrenç kollarına düşmeden şahadete ulaşır. Yoldaşlarına unutulmaz bir anı bırakır.

Firaz yoldaş, devrimci direniş geleneğimizin en yetkin temsilcilerinden biri olarak her zaman aramızda, mücadelemizdedir!

"Şehit olduğumda silahım ihanetçilerin eline geçmesin"

Adı, soyadı: **Mehmet İsa SAYGI**

Kod adı: **Aydın**

Baba adı: **Mehmet**

Ana adı: **Hanime**

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**

Partiye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın**

1990 yılında mücadeleye katılan **Aydın** yoldaş, Batmanlı çok yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Yoksulluklar içerisinde olduklarından ilk, orta ve lise öğreni-

şiliğinin Türkleştirildiği faşist kurumlar olduklarını kavrar. Öğrenmenin okul dışında daha iyi ve öze yabancılaşmadan gerçekleştirilebileceğini anlamakta gecikmez. Bu süreçte devamlı yurtsever insanlarla temas halindedir. Konuşarak, tartışarak mücadeleye ve halk gerçekliğini kavramaya çalışır. Bir yandan da öğrendiklerini çevresine aktarma gayretleri içerisinde.

Ailesi tarafından biraz da zorlamayla evlendirilir. Ailesinin geçimini sağlamak için de Mersin'e çalışmaya gider. Fakat fazla kalmaz. Bir yandan yoksul Kürt işçilerinin hangi şartlarda çalıştıklarını tanık olur, diğer yandan da yurt özlemiyle yanıp tutuşmaktadır. Batman'a döner, Kürde en iyi yakışanın, aç-susuz da kalsa kendi vatanında yaşaması olduğunu anlar.

Fakat vatan özgür değildir, insanlarımız sömürgecilerin insanlık dışı uygulamaları altında inim inim inlemektedirler. En iyi yaşam vatandadır. Fakat sömürgeciler bu yaşamı zindan etmişlerdir. O halde neden özgür bir yaşam, bağımsız bir vatan için mücadeleye edilmesin! Nitekim halkımız bunun için canını seve seve feda ederek dağda, ovada, şehirde, her yerde direnmektedir. İnsanlarımız dalga dal-

da eğitim gördükten sonra öneri yapar ve pratiğe çıkar. Parti saflarında devrimci bir kişilik edinmiştir. Görevlere, partiye, yoldaşlarına yaklaşımı bir parti militanının yaklaşımı şeklindedir. Aldığı bütün görevlerin hakkını verir, üstelik en zor görevleri üstlendiği halde. Fedakarlığı en üst boyutlardadır. Savaşta yoldaşlarına enerji ve güç verir. En önemli özelliklerinden birisi de usta bir nişancı olmasıdır. Bu süreçte katıldığı bütün eylemlerde bu özelliğini konuşturur.

KDP ve YNK ihanetçilerine karşı acımasızdır. Sürekli, *"Bunlar bize karşı nasıl savaşır? Kürt Kürde karşı savaşır mı? Bunlar TC'den de aşağılık uşaklardır. Bunların kafasını en sert bir şekilde ezmek gerekir ki, bir daha Kürdistan'ın başına bela olmasınlar"* der.

Savaşın son günü ihanetçilere karşı bir pusu eylemine gider. Büyük bir coşkuyla eyleme katılır. Bir aylık savaşta hiçbir şekilde yaşadığı çatışmaların yorgunluğu ve yılgınlığı yoktur üzerinde. Giderken yoldaşlarına, *"Ben yarın şehit olacağım. Ölümünden korkmuyorum. Şehit olduğumda silahım ve raxtım ihanetçilerin eline geçmesin"* der. Ölümle alay etmektedir.

mini zar zor tamamlar. Bu yıllarda hem çalışmakta, hem de okumaktadır.

Üniversiteye gitmeyi çok isteyen **Aydın** yoldaş, adı gibi aydın ve tam bir bilinç sahibi olmanın peşindedir. Üniversiteye gidememek ilk zamanlar kendisinde bir üzüntü yaratmışsa da, daha sonra sömürgeci okulların Kürt ki-

ga gerillaya katılmaktadır. O halde neden gerillaya katılmasındı! Neden yeni bir yaşam, yeni bir toplum için aktif mücadelede yer almasındı!

Bu düşüncelerle gerilla saflarına katılmaya karar veren **Aydın** yoldaş, tekrar Mersin'e gider ve burada ilişki kurarak saflara katılır. Haftanın alanın-

Çünkü yaşama o denli bağlıdır, o denli özgür yaşam tutkudur. Ve bunun ölümle yaratılacağını bilmektedir. Pusu eyleminde şehit düşer. Yoldaşları her türlü fedakarlığı göstererek cenazesinin ihanetçilerin eline geçmesine fırsat vermezler ve son isteğini de yerine getirirler.

"PKK İNSANLIĞIN PARTİSİDİR"

Adı, soyadı: **Ramazan ADSAN**
Kod adı: **Reşit**
Baba adı: **Şeref**
Ana adı: **Takip**
Doğum yeri ve tarihi: **Kozluk-Batman, 1971**
Partiye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Haftanın-Şehit Beşir Tepesi**

Reşit yoldaş, çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak Kozluk'ta dünyaya gelir. İliklerine kadar ezilmişliği yaşar. Sömürü ve ezilmenin ne demek olduğunu kendi yaşamında gören Reşit yoldaş, sömürüye karşı direnmenin ve ondan kurtulmanın yolunun Kürdis-

tan ulusal kurtuluş mücadelesinden geçtiğini çabuk kavrar. Bu temelde 1991'de saflara katılımını gerçekleştirir.

Reşit yoldaş saflara katılımının gerekçesini şöyle dile getiriyor:

"Ben baskıya, sömürüye, ezilmişliğe, horlanmışlığa ve ihanete karşı mücadeleye geldim. Ailem Kürt ve yoksuldu. Kürtlüğün ve yoksulluğun ne demek olduğunu çok iyi bilirim. PKK'nin devrimci direnişinden çok etkilendim. Ezilen her insanın, direnmeyi kendine kistas alan herkesin, PKK saflarında olması gerekir, diye düşünüyorum. Bu düşünce beni buralara kadar getirdi.

Ve biliyorum ki, PKK Kürdistan halkına gerçek kurtuluş yolunu gösteriyor. Onurlu insanların bir araya geldiği bir partidir PKK. PKK sayesinde Kürt halkı kendisini tanıdı, insanlığını öğrendi, bizi yeniden var etti. Şu anda PKK içinde mücadele şansına kavuştuğum için çok mutluyum. Her şeyimizi Ulusal Önderimiz Başkan APO'ya borçluyuz. Başkan'a, PKK'ye layık olmaya çalışacağım. En büyük isteğim kendimi daha fazla güçlendirmek ve daha yetkin olarak mücadelede yer almaktır..."

Evet, Reşit yoldaş özlemine kavuşur. Direngenliğiyle, inancıyla üstün başarıların pratikçisi olur. Son derece temiz duygularla doludur, fedakarlığı buradan gelmektedir. Her işte yoldaşlarına yardımcı olurken, öncülüğü hep yoldaşlarına vermek isteyen mütevazı, özge bir yapısı vardır. Arkadaşlarını hiçbir zaman üzmemeyi gaye edinir. Çalışkanlığı O'nun başka bir önemli yanındır. Bütün bu yanlarıyla kendisini arkadaşları arasında çok sevdirmişti.

Kamp eğitimlerine katılır bu arada. Kendisini zayıf yanlarından sıyrmasını

başarır. Eksikliklerini tamamlar, aşinliklerini kesip atar. O artık keskinleşmiş ve çelikleşmiştir. Yapılan düzenleme sonucu II. Hareketli Birlik'te yer alır. Birliğin lojistik sorumlusu yapılır.

Hareketli birlikle artık O'nun için çok istediği eylem yapma kapıları açılmıştır. Hareketli birlikte yer almaktan oldukça memnun ve onur duymaktadır. Bu süre zarfında düzenlenen eylemlerde savunma gruplarında yer alır. Savunma gruplarında yer aldığı eylemlerde savaş tecrübesi edinmeye çalışır. Bulunduğu yerden tüm eylem alanını, eylemin nasıl başlatılıp nasıl sürdürüldüğünü gözetler. Eylem sonrası grupların çekilişi zaten Reşit yoldaşın bulunduğu savunma grubunun kontrolünde yapılmaktadır.

Uluslararası gericiliğin bir komplosu olarak gelişen işbirlikçi KDP ve YNK'nin saldırısına karşı Reşit yoldaş da savaştadır. Bütün yüreği ve benliğiyle devrimin zaferi için çarpışır. Savaşta ölüme meydan okuyan cesaretiyle yoldaşlarının savaş moralini yükseltilerde tutmayı başarır.

Savaş cephesinde Reşit yoldaş sınıra yakın bir yerde faşist TC birlikleriyle çatışmadadır. Zorlu ve mücadele gerektiren bugünlerde gücünün zirvesindedir. O'nun da içinde olduğu yoldaşlar, hem karadan TC askerlerine darbe vurmaktadırlar, hem de hava saldırılarına cevap vermektedirler, 7 Ekim günü faşist ordunun hem karadan, hem de havadan saldırılarını püskürtmekle meşguldürler. Karadan oldukça darbe indirirler. Kobra helikopterlerine karşı da direnmeyi sürdürürler. Son çarpışmada Reşit yoldaş kahramanca çarpır ve şehadete ulaşır.

O'nun şahadeti, teslimiyet ve ihanete karşı direnişin zaferi olur.

Adı, soyadı: **Rahim GÖKMEN**

Kod adı: **Kazım**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Çelik köyü-
Dargeçit, 1971**

Partiye katılış tarihi: **1991 sonbahar**

Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ekim 1992,
Haftanın-Karargah Tepesi**

Agit yoldaş, "O'nu anlatmak çok zor bir görev" diye söze başladı, kendisinden **Kazım** yoldaşı anlatması istendiğinde. "Nasıl anlatsam, nereden başlasam? O kadar çok olumlu özelliği var ki" diye devam etti:

"Kazım yoldaş Mardin'den saflara katılmıştı. Haftanın Kampı'na kışın geldi. Yolda tipiye yakalanmışlar, çok zahmetli bir yolculuktan sonra kampa ulaşmışlardı. Buna rağmen kampa geldiğinde sürekli gülüyor, çevresine neşe saçıyordu. O zahmetli yolculuğa adeta sevinmişti. Çünkü bu tür zorlukların insanı çelikleştirceğine, kişiliğini sağlamlaştıracağına emindi. Çok fedakardı. Elinde her iş gelirdi. Bütün görevlere gönüllü giderdi. Nerede görev varsa orada Kazım yoldaş vardı. Sürekli esprili, canlı bir yoldaştı. Partiye ve değerlere toz kondurtmazdı. Sürekli yoldaşlarını bu konularda uyarırdı."

Evet, Kazım yoldaş Mardin'den saflara katılır. Mardin alanı partimizin kuruluşundan bugüne kadar ideolojik-politik ve askeri hattımızın boydan boya etkisindedir. Kazım yoldaş da 1985'lerden itibaren mücadeleye sempati duymaya başlar. Yurtseverliğin, parti mücadelesinin etkin olduğu bir çevrede büyümesi kısa sürede mücadeleyi tanımasına yol açar. Mardin'de kaldığı süre içerisinde açlık grevlerin-

de, cenaze törenlerinde ve serihildanlarda hep en öndedir. Fakat zamanla bunlar kendisinin devrimci coşkusunu karşılayamaz olur. Kendisi sürekli daha üst mücadeleler içerisinde yer alma isteğiyle doludur.

nıtlar. Bu duygular içerisindeyken Güney Savaşı patlak verir. Güney Savaşı'ndan önce bir müddet sınırda faaliyet yürüten gruplarla Kazım yoldaş da eylemlere katılır. Katıldığı eylemler Robaski yol kesme ve Xan-

Direnişle

Kazım yoldaş, 1991 yılının sonlarında Haftanın alanında gerilla saflarına katılır. Kış süreci boyunca eğitime katılır, eğitime ilgisi ve katılımı yoldaşlarına güven verir. Kaldığı bölükte çok sevilen bir yoldaşımızdır. Ağır silahlara merakı vardır. Sürekli BKC'yi (roketatar-bisifing) taşır. Fiziki olarak

xuşki eylemleridir. Buralardan aldığı tecrübe yeterli görülerek cepheye gönderilir.

İhanete, TC'ye olduğundan daha büyük kin ve öfke duyar. Kürt ihanetini asla affetmez. Çünkü O'na göre ihanetçiler Kürtlük ve insanlık değerlerinden çıkmış insanlardır. "Bunları ya-

ihaneti

çok güçlüdür. Zorluklardan hiçbir şekilde yılmaz, adeta zorluklardan zevk alır. Siyasi yönünü eğitim sürecinde geliştirir. Askeri yönü ise çok çok gelişkindir. Eğitimden sonra Haftanın alanında görevlendirilir. Partiye devamlı rapor yazar ve ülke içinde sıcak sa-

nımıza bile yaklaştırmamamız lazım" der.

İhanetçilere karşı savaşta kendi isteği ile hep saldırı gruplarında yer alır. Yine bir saldırı esnasında yaralanır. İki gün boyunca tedavi görür. Devamlı yeniden cepheye gönderilmesini da-

kahretti

vaşa gitmek istediğini belirtir. Özellikle gerilla mücadelesinin kalbi durumunda olan Botan'da faaliyet yürütmek istemektedir. Yoldaşlarıyla sohbetlerinde, "Botan'ın kurtarılmasında ben de görev alacağım" diyerek bu isteğinin ne kadar güçlü olduğunu ka-

yatır. Yoldaşları savaşırken yaralı da olsa kendisinin boş durmasını kabul edemez. O kadar ısrardan sonra tekrar cepheye gönderilir. Batufa Tepesi'nde düşmana karşı yapılan bir saldırıda en önde direnişle ihaneti kahrederek şehitler kervanına katılır.

Kürdistan direnişçiliğinin PKK'de açığa çıkan bir örneği

Kürdistan tarihi ihanetle direnişin iç içe yaşandığı, kapsamlı ihanetlerin yanında dağlarda direnişlerin gelenek halini aldığı örneklerle doludur. Uludere alanımızda yaşayanlarda, Kürt halk kişiliğinin geleneksel direnişçiliğinin zirvede temsil edildiği görülür.

Böyle tarihi bir mirasa sahip toplum yapısının bağrında yetişen Zana yoldaş, ait olduğu toplumun özelliklerini kişiliğinde somutlaştırmıştı. Geleneksel Kürt direnişçi kişiliğine; savaşçılığı, kararlılığı, mertliği ve yiğitliğiyle tam bir örnektir. PKK'yi tanıması, mücadeleden yana tavır koyması, saflara bir kahramanın katılışının ilk adımı oluyordu.

1989 yılında gerilla saflarına katılan Zana yoldaş, kararlılık ve üstün savaşma yeteneğiyle dikkat çeker. Fedakar ve cesurdur, gözünü budaktan esirgemez. Hiçbir engel tanımadan devrimin görevlerine sarılır. Bu özelliklerinden dolayı manga komutanlığına getirilir. Ve Uludere kırsal alanına gerilla faaliyetine gönderilir. Burada bir müddet faaliyet yürütüp irili-ufaklı birçok eyleme katılan Zana yoldaş, 1990-91 dönemlerinde Cizre kırsal alanına gerilla olarak gider. Savaş meydanındaki atılganlığı ve gözüpkeğiyle bilinen yoldaşımız burada da başarıyla gerçekleştirilen birçok eyleme katılır. Ve verilen görevleri başarıyla yerine getirir. Bu süre içerisinde savaş sanatında kendisini yetkinleştirir. Girdiği eylem ve çatışmalardan ders çıkararak tecrübe edinir. Artık askeri yönü çok gelişmiştir.

Bu tecrübeleriyle 1991 sonlarında kış eğitimine katılmak için Haftanın alanına giden Zana yoldaş, burada kış eğitimine katılır. Bahar düzenlemeleriyle I. Hareketli Birlik'te gerilla savaşına katılır. Bu sıralarda doğduğu köy olan Nirveh'e kapsamlı bir baskın planlanır. Tabur binası imha edilecektir. Kendi köyündeki düşman güçleri-

Adı, soyadı: Şükrü ÖZER

Kod adı: Zana

Baba adı: ..

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: Uludere-Nirveh köyü, 1971

Partiye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yeri: Ekim 1992, Haftanın-Direniş Tepesi (Şeran Şer)

ne karşı saldırı eylemine gideceklerini öğrenen Zana yoldaş sevincini gizleyemez, düşmanın köyündeki uygu-

taktığın hayata geçirilmesinin önemli bir adımı olan bu güçlü eylemde başarılı bir pratik sergiler. Bu pratiğinin de dikkate alınmasıyla takım komutanlığına getirilen Zana yoldaş, bu sırada Haftanın alanındadır.

Örnek bir savaşçı kişiliğe, askeri bir formasyona sahip olan Zana yoldaş, siyasi yönünün askeri yönüne nazaran cılız kalması yüzünden birtakım eksiklikler içine girer ve bir müddet eğitim amacıyla güvenlikte kalır. Burada mücadeleye katılışından beri geçen süreci tahlil ederek eleştirir ve güçlenmiş, teorik bilinci artmış olarak II. Hareketli Birlik'te görev alır. Bu birlikte gezici saldırı grubunda kısa bir süre kalır, daha sonra Güney Savaşı patlak verir.

Partimize karşı uluslararası kompoların bir sonucu olarak gündeme gelen Güney Savaşı Zana yoldaşa büyük bir fırsat verir. Bu savaştan her yönüyle yetkinleşerek, eksikliklerini tamamlayarak çıkacağına bilincindedir. Takımıyla birlikte cephede yerini alır ve kahramanca vurur düşmana. Bir saldırı eyleminde yanlışlık sonucu yanındaki yoldaşının kaza kurşunlarıyla şahadete ulaşır.

Şahadeti üzücü olmakla birlikte,

lamaları bir film şeridi gibi gözlerinin önünden geçer. Arkadaşlarına dönerek bunları anlatır. Düşmana karşı intikam duyguları kabarmış olarak eyleme katılır. Partinin döneme dayattığı

bir savaş gerçekliği olmaktadır. Savaşın bu cesur yiğidinin şahadeti, yoldaşlarına düşmana karşı daha öfkeli, daha kinli olarak savaşmayı ve barmayı hediye etmişti.

Devrimci sorumluluğun militan savunucusuydu

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Sinan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman, ...**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1992**

Haftanın-Şaban Kalesi

İlk oluşumunu aydın-gençlik arasında bulan hareketimiz için bu durum bir katılım geleneği yaratmıştır. Devrim saflarına her gün akın akın aydın-gençlik arasından katılımlar yaşıyor. **Sinan** yoldaş bu geleneğin bir takipçisidir. Adıyamanlı olan yoldaşımız, Adana'da Çukurova Üniversitesi'nde okurken partiye akan gençlik seline kendini katar.

Sinan yoldaş, daha lise yıllarındayken yurtsever bir insandır. Ama o zamanlar sahip olduğu düşünceler, birikimler O'nu harekete geçirmekten uzaktır. Fikirlerinde tam net değildir. Bu nedenle de siyasi ilişkiler içerisine girmez. Üniversiteye başladığında yurtsever gençlik çevreleriyle sıkı ilişkiler kurar. Bu ilişkiler içten, samimi bir tarzda gelişir, güçlenir. Karşılıklı etkileşimle bu ilişkiler sayesinde güçlenir. Oldukça öğretici geçen bu yıllar içinde kendine yeni ufukların kapılarını aralamıştır.

Adana'da sorumluluk bilinciyle halk arasında örgütlenme, propaganda faaliyetlerine katılır. Halkın sorunlarını çöz-

me yönünde çaba sarfeder. Devrimci bir dönüşüm gerçekleştirmede pay sahibi olmak ister. Halkın mücadele etrafında kenetlenmesi en büyük mutluluğu ve yegane amacı olur.

Kitle içinde belli bir dönem çalıştıktan sonra, artık gerillaya katılmak ister. Amacı, mücadelenin temel kadrolarından biri haline gelmektir. Bu temelde ilişki kurar ve yola çıkar. Kısa süren bir yolculuktan sonra Bircela Kampı'na varır. Bircela'da bir eğitim devresinde bulunur. Gerilla yaşamıyla ilgili önemli gözlem ve ipuçlarıyla dolu olan bir süreçte kendine gerekli pa-

çalıştığı sorulardır. Yeni durumlar üzerinde sürekli yoğunlaşan, olası durumları hesaplayarak hareket eden Sinan yoldaş, liderlik vasıflarına önemli oranda sahip bir kişilik yapısındadır. Hiror'da hareketli birlikte yer alırken birçok eyleme katılarak savaş konusunda tecrübe edinir. Irili-ufaklı bu eylemlerde duyarlı yapısıyla hep başarılı olur. Her eylem sonrası daha da güçlenir. Bu yapısıyla O, gelecek vaat eden bir militandı.

1992 ortalarında Sinan yoldaş, Hiror'dan Haftanın alanına geçer. Kampı belli başlı bazı görevlerde sorumlu-

ya çıkarır. Eğitim devresi bittiğinde sorumluluk düzeyi artırılarak kendisine manga komutanlığı görevi verilir.

Sinan yoldaş, "Sorumluluk namusluluktur!" sözünün tavizsiz takipçisidir. Sorumlu davranma, dikkatli ve duyarlı olma O'nun et ve tırnak gibi bağlı olduğu bir davranış biçimidir. Bunun doğal bir sonucu olarak çevresinin O'na güveni oldukça artmıştır.

Sinan yoldaş, uzun bir süre Hiror'da hareketli birlik içinde yer alır. Hareketli birlikte yer almak, Sinan yoldaş oldukça coşturur. Bu coşkuyla mücadeleyi daha da güçlü kılmak için çabalar. Hiror pratiğinde kişilik özellikleriyle öne çıkar. Herhangi bir şey yapılmasına karar verilirken, O'nun fikri üzerinde daha ağırlıklı durularak alınır. Değişen durumlar karşısındaki hazırlıklı durumu da O'nu bir danışman rolüne götürür. "Şimdi ne yapacağız?", "ne olabilir?" soruları, O'nun sıkça muhatap olduğu ve çözüm gücü olmaya

luk üstlenir. Haftanın'de kısa bir süre kaldıktan sonra, işbirlikçi-ihanet güçlerinin saldırısı başlar. Sinan yoldaş, bir grup arkadaşıyla birlikte Batufa Tepesi'nde mevzilenmek için görevlendirilir. Sinan yoldaş kısa bir süre de olsa aynı kaldığı savaş ortamına yeniden dönmüş olmanın mutluluğuyla Batufa'ya gider.

Sinan yoldaş, savaş tecrübelerini Batufa Tepesi'ne aktarır. Yoldaşlarına konumlanma, olası durumlara göre tedbir alma konusunda oldukça yardımcı olur. Sorumlu kişiliğiyle burada da saygı görür. Düşman saldırılarına kararlıca cevap verir. Çarpışmalarda yine yoldaşlarına yardım sunmaktan geri durmaz. 14 Ekim'de düzenlenen bir saldırıda çok sıcak bir çarpışma olur. Bu çarpışmada tümüyle direnen, kendini savaşa katan Sinan yoldaş şehit düşer.

Ve biz yoldaşlarına sorumlu davranmanın onurunu kazandırır!..

Adı, soyadı: **Aydın TURGUT**

Kod adı: **Şervan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Çınar-Diyarbakır,**

...

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **19 Ekim 1992,**
Haftanın-Direnış Tepesi

Şervan yoldaş ulusal kurtuluş mücadelesine Diyarbakır'ın Çınar ilçesinden katılmıştır. Saffara katılmadan önce mücadeleye sempati duymaktadır. O'nun ulusal kurtuluş mücadelemizden etkilenmesi gerillalarla karşılaşması ve kurduğu ilişkilerin sonucu olmuştur. İlk zamanlarda, yani gerillalarla tanışmadan önce mücadeleye ilgi düzeyinde eğilimi olur. Ancak bu ilgisini ilişkiye taşıyabilecek düzeyi henüz yakalayamamıştır. Aslında olup bitenleri yakından izlemekte, hatta birçok gelişmeyi farkında olmadan yaşamaktadır. Yörelere sürekli gerilla eylemliliği olmakta ve düşmana büyük darbeler indirilmektedir. Buna karşılık gerillaya karşı sonuç alamayan faşist TC ordusunun halka yapmış olduğu baskı ve zulmü, yakından tanık olarak yaşar. Çevresinde sürekli olarak insanların gözaltına alınıp sorgulanması, işkenceden geçirilmesi, tutuklanması olaylarına karşı kendisinde duyarlılık gelişir. Bütün bunlar, O'nu olup bitenlere karşı sessiz kalmamaya, tepki göstermeye götürür. Sonunda O da sömürgeci uygulamalardan nasibini alır. İşkenceden geçirilir, kötü uygulamalara, hakaretlere maruz kalır.

Ne var ki Çınar, savaşımızın kısa sürede dev gelişme kaydettiği bir alanımızdır. Halkımızın kurtuluş savaşınıza maddi ve manevi desteği her ge-

çen gün artmaktadır. Devletin baskı ve terörü yoğunlaşır. Özel savaş her sahada halka yönelir. Kontra eylemlerle savunmasız insanlar öldürülür. Devrim ve karşı-devrim arasındaki mücadele kızışır. Gerillalar zaman zaman şehir baskınları düzenlerler. Bu süreçte Şervan yoldaşın ulusal bilinci de sağlamlaşır ve sonunda gerillayla ilişkiye geçer. Bu ilişki, kendisinin halk için çalışma azmini keskinleştirir. Kitle çalışmalarında ve eylemlerinde öncülük düzeyinde rol alır. Bu etkinliği, sömürgeciliğin boy hedefi haline gelmesine neden olur. Şervan yoldaş, bir ara izini kaybettirmek için bir süre Adapazarı'ndaki akrabalarının yanına gider.

Adapazarı'nda da boş durmaz. Bir yandan seyyar satıcılık yaparken, diğer yandan seyyar satıcılar arasında propaganda yapar. Sürdürdüğü bu çalışmalar deşifre olmasına yol açar. Adapazarı'nda kurduğu ilişkiler vasıtasıyla gerillaya ulaşmayı başarır. 1992 Bahar'ında Haftanın alanına gider. **Şehit Berivan Kampı**'nda eğitim çalışmalarına katılır. Daha önce kazanmış olduğu bilgi ve tecrübesiyle kamp yaşamının güçlendirilmesinde pay sahibi olur. Mücadele isteği güçlüdür, bundan dolayı yoldaşlarının takdirini alır. Savaş ve askeri konulara meraklıdır. Kamp eğitiminde askeri özellikler kazanır. Bir süre sonra pratiğe çıkmak istediğini belirtir. Bunun üzerine **Şehit Berivan Kampı** sınır güvenliğinde görevlendirilir. Orada görev yapan **Şehit Rezan Birliği**'ne katılır. Burada bomba yapımında uzmanlaşır ve diğer patlayıcılar konusunda uzmanlaşır.

Savaş günlerinde, savaşa katılmak için grup komutanlığına kendisini önerir. O'nun bilgisi ve tecrübesini göz önüne alan kamp komutanlığı, bu önerisine olumlu cevap verir. Bunun üzerine Şervan yoldaş, sınır birliğinden bir grup yoldaşıyla beraber ihanetçilere hak ettikleri tarihi dersi vermek üzere Şervan Şer Tepesi'ndeki savaş cephesine gider. Şervan yoldaş, bu cephede günlerce mevzide üstün başarılar sergiler. Üç saldırı eylemine katılır. Düşmana büyük kayıplar verir. 19 Ekim 1992 günü düşmanın bir saldırısı esnasında mevzide kahramanca çatışan Şervan yoldaşın mevzisine BKC mermileri isabet eder. Şervan yoldaş, asıl görüntüsünü bozmadan usulca uzanır toprağa. Kızıl karı Kürdistan toprağını yavaş yavaş sularken, O da şehit düşer.

İhanete
karşı
savaşta
direnişle
kızılbaşan
bir yiğitti

“Hep Kürdistan kahramanlarıyla kendimi özdeşleştirdim...”

Adı, soyadı: **Şerif ...**

Kod adı: **Zafer**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1973**

Partiye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1992,**

Haftanın-PAK Kampı

Zafer yoldaş Uludere'de doğup büyüdü. Doğası gereği atılgan, sert ve çevik bir yapıya sahiptir. Taa çocukluğundan beri sürekli eski direniş destanlarını dinler, oradaki kahramanlara özenir. Hatta bazen hayal dünyasında o kahramanlar yerine kendisini koyar, böylece sürüklendiğini anlatırdı. Demirci Kawa'dan Şeyh Sait'e kadar birçok direniş destanını dinleme fırsatını bulmuştur. Bu konuda bir gün köyün yaşlılarından birinin anlattıklarını konuşuyordu: "Bir gün şah ordularını almış, Fars topraklarından buraya doğru yola çıkmıştı. O zaman buradaki halk ne yapacağını bilmez halde oradan oraya koşuşturmakta idi... Uzun

boyu, esmer bir delikanlı çıka geldi bir yerden. Tüm halka bir araya topladı. Onlara önderlik etti. Şah ordularının geçeceği yolları kontrol etti. Yolun dar, derin vadilerden geçtiği bölümlerinde yanındakileri tepelere mevzi-lendirdi. Birçok büyük taşı dereye yuvarlamaya hazır hale getirdiler. Odundan uçları sivri sopalar yaptılar. Ve beklemeye koyuldular. Şah'ın orduları oradan geçerken kayaları yuvarladılar. Kaya darbeleriyle harap olan orduya delikanlının emriyle sopaları kullanarak son darbeyi indirdiler... "Bunları dinlerken kendi ruh halini şöyle dile getirir: "Ben kendimi sık sık o önder delikanlının yerine koyardım. Savaşlar yapar, zaferler kazanırdım."

Böyle direniş destanları dinleyerek büyüyen bir insanın yaşamını neye adayacağını kestirmek pek zor olmaz. Zafer yoldaş, PKK militanlarını tanıır tanımaz onlarla bütünleşir. O hayalini kurduğu savaşları, direnişleri, Kürt halkı adına yaşama fırsatı doğmuştur artık. Atılgan, dopdolu bir insan olarak, 1989 yılında PKK dünyasına adım atar. Zafer yoldaş, parti saflarına katılır katılmaz yaşamla uyum sağlar. Askeri-siyasi eğitimle kendini doğru temellerde şekillendirdi. Bu eğitim devresinden sonra Zafer yoldaş, Uludere'de gerilla faaliyetlerine katılır.

Uludere pratiği, O'nun her yönüyle tam bir savaşçı haline gelmesinde oldukça öğretici oldu. Eylemden eyleme girilir. Her eylem sonrası hatalar, eksiklikler değerlendirilip daha güçlü yeni eylemlere girilir. Bu eylemler, O'nu savaş konusunda oldukça yetkinleştirir. Son olarak Nirveh ve Taşdelen eylemlerine katılır. Katıldığı eylemlerden birini şöyle anlatıyordu: "İlk git-

tiğim eylemde saldırı grubundaydım. Eylem planının üzerinde tartıştıktan sonra eylem alanına doğru yola çıktık. Benim kafamda hep planda anlatılan mevzi vardı. Görevim o mevziyi imha edip ele geçirmektir. Eyleme gidinceye kadar belki elli defa o mevziyi havaya uçurdum. Bir gidiyorum mevziye bombamı fırlatıyorum, peşinden tanyorum mevziyi... Çok çetin geçiyor, mevziyi hakimiyetim altına alarak ilerliyorum. Hepsini bir seferde teslim alıyorum... Böyle devam edip gidiyordum eyleme kadar bu durum..."

1992'de Zafer yoldaş, Haftanın alanında. Bu sırada emperyalizm ve TC destekli ihanetçi güçlerin saldırısı sonucu Güney Savaşı çıkar. Güney Savaşı'nda yer alır. Her eylemde olduğu gibi Güney Savaşı'nda da ön saflarda yer alır.

Uludere kahraman gerilla Zafer yoldaş, savaş konusundaki tecrübeleriyle cephede her yönüyle öğretici bir rol oynar. Hem saldırıda, hem de savunmada, yeni saflara katılan yoldaşlara yardımcı olur. Onlara çatışmaların inceliklerini coğrafyayla bütünleştirerek tarif eder. Kendisiyle birlikte onları da yetkinleştirir. Zafer yoldaş bu savaşta çok sayıda çatışma ve saldırı eylemlerine katılır. Mevziden düşman saldırısını püskürtür.

Girdiği bir çatışmada yaralanır. O sıralarda şunu söyler: "Dört yıldır gerillayım. Beş kez yaralandım bundan önce. Aldığım her görevde mutlaka yaralanmışım. Bu geleneği şimdi de sürdürüyorum."

Bu son yarası O'nu şahadete ulaştırırken, Kürdistan tarihinin kahramanları gibi gelecek kuşaklarca dinleneceğinden belki de habersiz değildi.

Dürüst ve özlü çabayla başarı sağlayan bir yoldaşı

Adı, soyadı: **Fikret YAKAN**

Kod adı: **Bedran**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Partiye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1992, Haftanın-Şaban Kalesi**

PKK, Kürt halkının tersine giden tarihini düzelterip, yeniden yükseliş doğrultusunu koyarak, ulusal kurtuluş mücadelesiyle bütün Kürdistan'ı boydan boya değiştirmenin koşullarını hazırlıyordu. Kürdistan'da her sınıf ve tabakadan insanlar, PKK ile ortaya çıkan yeni sürece akın akın bir geçiş yaşıyordu. Bu olay 15 Ağustos 1984 Atılımı ile birlikte hız kazandı. Ortaya çıkan bu yeni durumdan en fazla etkilenen kesimlerin başında gençlik geliyordu. Özellikle öğrenci aydın-gençlikte bu olay daha da belirginlik kazanıyordu. Sömürgecilerin asimilasyon amacıyla oluşturdukları eğitim kurumları, Kürt gençliğini özünden boşaltan kurumlar niteliğindedir. PKK geliştirdiği mücadeleyle bunu boşa çıkardı. TC okullarında öğrenim gören Kürt öğrenciler günümüzde kendi gerçekliklerini inkar etmiyorlar artık. Daha çok ulusal kurtuluş mücadelesine katılma, onu sahiplenme yönelimi içinde oluyor. Özellikle 90'lı yıllardan sonra bu süreç hız kazanarak saflara aydın-gençlik kesiminden yoğun bir katılım oluyor. **Bedran** yoldaş da, bu akın içinde yer alma onuruna sahip

olmuştur.

Bedran yoldaş, 1992 baharında parti saflarına katıldı. Edirne'de üniversitede okuyordu. Aydın yapısı vardı. Metropollerde geçirdiği yıllar ve Edirne'deki öğrencilik yılları Kürt gerçekliğinden uzaklaşmış olsa da kavrama gücünün yüksekliği ile yaşama uyum konusunda fazla zorluk çekmedi. Zayıf ve çelimsiz görünümüne karşın her göreve koşuyordu.

Bedran yoldaş, Kürt gerçekliğini, parti gerçekliğini düşüncede hızla kavrarırken, fiziksel zayıflığı O'nu önemli oranda düşündürüyordu. Bu nedenle kendisiyle sürekli bir savaşı yaşıyordu. Bu savaş geldiği ortamın etkilerini kırmaya yönelik olduğu kadar, aynı zamanda iradesini güçlendirmeye yönelik bir savaşı da. Bu savaştan mutlak bir şekilde galip çıkmak istiyordu. Kısa sürede bunu başardı, yepyeni bir Bedran olup çıktı.

O'nu tanıyanlar karşılarında bam-

kendisinin ancak böyle gelişeceğini, parti militanı olma özelliklerini ancak böyle kazanacağını biliyordu. Yani parti militan-devrimci kişiliğine ulaşmak için yoğun bir çaba sarfediyordu.

Teknik işlerden çok iyi anlamasına karşın, bu işlerin kendisini savaştan uzaklaştırabileceği düşüncesiyle bu özelliğini hiçbir zaman ön plana çıkarmadı. Çünkü savaşa gitmek, savaşmak istiyordu. Bu amaçla eğitime dört elle sarıldı. En verimli sonucu almak için büyük bir çaba sarfetti. Bunu başardı da. Eğitim sonu düzenlemeleri olmadan önce pratik mücadeleye gitmek için öneri yaptı. Önerisi kabul edildi ve Çukurca'da pratik güce katıldı. Savaş konusunda yoğunlaşmak istiyor, bunun için imkanlarını zorluyordu.

Bedran yoldaş, anabirliğe katılmasıyla birlikte Hırır alanına geçti. Güney Savaşı'nın başlamasıyla birlikte bu alandaki yoldaşlarıyla birlikte Haf-

başka bir Bedran görüyorlardı artık. Yaşama katılımında özlü ve dürüsttü. Proletarya dışı sınıfların saflarda yarattığı tahribatları gördükçe, kendi eksikliklerine karşı amansız bir savaşım veriyordu. Kendi gerçekliğini her zaman doğru bir şekilde tahlil ediyor, eksik ve yanlışlarını dürüstçe görüyor ve özelleştirilse yaklaşıyordu. Çünkü

tanın alanına geçiş yaptı. Amacı savaş tecrübesini kullanarak düşmanı darbelemekti. Batufa Tepesi'ndeki cepheye yerini aldı. Burada hainlere karşı yapılan bir saldırıda şehit düştü.

Bedran yoldaş, öncülüğü ve dönüştürücülüğü ile yoldaşlarına sonsuz bir miras bırakmayı başarmıştı.

Anısı mücadelemize önderdir!

Dürüst kişiliğiyle yücelen bir yoldaşı

Adı, soyadı: **Murat TUNÇ**

Kod adı: **Emin**

Baba adı: **Mehmet**

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Hacı Hevilan köyü-Bismil, 1976**

Partiye kabiliyeti tarihi: **16 Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **19 Ekim 1992, Haftanın-Direnış Tepesi**

Emin yoldaş, Bismil'de doğup büyür. Daha küçük yaşlardayken çobanlık yaparak ailesinin giçimine katkıda bulunmaya çalışır. Ailesinin yoksul oluşu Emin yoldaşı çok erkenden emekçi olmaya, emeğin değerini öğrenmeye götürür. Koyunlarını, daha iyi süt versinler diye bir o tepeden bir bu tepeye dolaştırır. Bu gezicilik kafasında özgürlüğün şekillenmesine yol açar. Düşmanın kafaları kirleten yoz düşüncelerden uzak kalması, çok temiz ve sade düşüncelerle yoğunlaşan bir kişiliğe sahip olmasını beraberinde getirir. Dağın özgür havasıyla bütünleşen bir kişidir. Emin yoldaş, düşmanın Kürdistan'daki vahşetini çok küçük yaşlarda tanır, birçok canlı örneğini yaşar. Dağda çobanlık yaparken sık sık TC'nin faşist ordusuna mensup askerlerinin hakaretlerini, küfürlerini, sille-tokatlarını yer. Sade ve temiz duygularla filizlenen kişiliği sayesinde olanlara boyun eğmez ve kendi top-rağında özgürce gelişimini sürdürür.

Emin yoldaşın bu sade ve temiz yaşamına eşlik eden ve O'nu koruyan gerillası da vardır. Buluştuğu gerillalarla konuşmakta, tartışmakta, bilgisine yeni bilgiler katmaktadır. Gerektiğinde gerillaya istihbari bilgiler sağlamakta, onlara yiyecek, giyecek, et ve süt vermektedir. Bu ilişkiler içerisinde biraz daha büyümeyi sağlayan Emin yoldaş, tümüyle gerillaya kavuşur.

1992 Temmuz'unda saflara katılan Emin yoldaş, kişilik olarak dürüst ve fedakar olan yurtsever bir aileden gelmekteydi. Sorunlara yaklaşımı öğrenme ve çözme temelindedir. Eksikliklerini gidermek için azimle çalışır. Pratik yönü güçlüdür. Düşüncede kendisini geliştirmeye çalışır. Öğrenmeye isteklidir. Öğrendikçe de bilme, öğrenme tutkusu artar.

Devrimci yaşama çabuk adapte olur. Zorlukları aşmada fazla sıkıntı olmaz. Fiziki yapısı genç ve dinamik-

gisini artırır.

Düşüncede ve duyguda oldukça saf ve temizdir. Partiye çok içten ve saf duygularla bağlıdır. O, parti içinde yaşama gelmeyenlere bir anlam veremiyordu. "Bunlar nasıl böyle yaparlar" diyerek hayretini dışa vuruyordu. Herkesi kendisi gibi biliyor ve tanıyor. Yoldaşlarına sevgi yüklüydu. Bu özelliğinden dolayı çoğu yoldaşı, O'nun için "çok temiz ve duygusaldır" tanımlanmasını yapıyordu.

Kendisini her zaman Garzan pratiğine hazırlar. Devamlı "Garzan'a gidip savaşıcağım" der. Kişiliğindeki dönüşümle birlikte olgunluğu ve ağırbaşlılığı artar. Artık "ben bundan sonra Garzan'a gidip, rahatlıkla savaşılabirim" diyebileceği bir dönemde Güney Savaşı başlar. Savaş başladığında **Şehit Berivan Kampı** sınır güvenliğinden Şeran Şer Tepesi'nde hain işbirlikçilere karşı aktif olarak savaşa

tir. Ruhen de uyumu tamdır. İkisini ustaca birleştirmesi, kendisinde niteliksel bir dönüşüme yol açar ve bu da savaşa ilgisini artırır. Kamp yaşamında aktiftir. Eğitimden aldığı güçle askerleşmeyi başarır. Eğitimden sonra sınır hareketli birliklerinde görevlendirilir. Aldığı bu görevde başarılı olur. Kaldığı bölükte örnek bir savaşçıdır. Fırsat bulduğu zamanlar okuyarak bil-

katılır. Bir saldırı eyleminde yer alır. Tüm eylemlerde başarılıdır.

En son ihanetçilerin giriştikleri bir saldırıda, onların saldırısını püskürtmek için karşı saldırıya geçer, yoldaşlarıyla beraber. Emin yoldaşımız burada en önde kahramanca savaşarak şehit olur. Ve böylece en değerli varlığını halkın kutsal davasına adanmış olur Emin yoldaş!

"Ülkem ve halkımı çok seviyorum"

Adı, soyadı: **Hasan CANİŞ**

Kod adı: **Şirvan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Görentaş köyü-Çatak, 1972**

Partiye katılış tarihi: **Aralık 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1992, Şehit Beşir Tepesi**

1991 yılının Aralık ayında saflara katılan Şirvan yoldaşın doğup büyüdüğü yer Çatak'tır. ARGK birlikleriyle teması İstanbul'da gerçekleşir. Mücadeleye katıldığında Haftanın kamplarına gider. Orada gerilla yaşamını öğrenmek, ideolojik-politik konularda kendini geliştirmek için eğitimlere katılır. En belirgin özelliği fedakarlığıdır. Hep savaşıma istegindedir, görevlere sevine sevine gider. Güler yüzlü ve sevilen bir yoldaştır. Haftanın kamplarında örgüte vermiş olduğu raporunda mücadele tutkusunu şöyle dile getirir:

"Ben partiyi ve mücadeleyi gerçek anlamıyla daha yeni kavırıyorum. Eğitimlerin çok faydasını gördüm. Kendimi daha çok geliştirmek istiyorum. Bu konuda örgütün desteğini bekliyorum. Bu halk için sonuna kadar mücadele etmeye kararlıyım. Ülkem ve halkımı çok seviyorum. Parti bilmelidir ki, ben her türlü görevi yapmaya hazırım. En büyük dileğim, bu halk için en iyi bir şekilde mücadele etmektir. Parti beni eğitmiştir, emekleri boşa

gitmeyecektir. Söz veriyorum, Başkan APO'ya söz veriyorum."

Şirvan yoldaşla uzun süre beraber kalan bir yoldaş, şahadetini duyduğunda O'na ilişkin duygularını şöyle dile getirir:

"Şirvan yoldaş, baharla birlikte Haftanın-Uludere alanında görev yapıyordu, burada birlikteydik. Kısa süre önce birliklere katılmış olmasına karşın pratikte hiçbir sorunu çıkmıyordu. Aksine, yoldaşlarına sürekli yardımcı olmaya çalışırdı. Neşeli ve coşkulu bir

rini her zaman taşır ve oradaki güçlü görevlere kendisini hazırlamayı hiçbir zaman ihmal etmez.

Şirvan yoldaşın bir diğer özelliği vardı ki, O'nun savaş tutkusunun en güçlü ifadesiydi. Bu BKC'ye olan tutkusuydu. Eylemlerde daima BKC'yi kullanmak istiyordu. BKC'yi çok iyi kullanma ustalığına erişen Şirvan yoldaş, savaşta da bu isteğine ulaşmış, hep BKC ile savaşmıştır.

Güney Savaşı'nda savaş gücünü konuşturan Şirvan yoldaş, KDP iha-

kişiliği vardı. Arkadaşlarına yardım ettiği gibi onlardan da yardım istiyordu, arkadaşlarının yardımıyla gelişen, geliştikçe arkadaşlarını da geliştiren bir yoldaşıydık. Alçakgönüllü, fedakar ve partiye sonuna kadar bağlıydı. Van'a gitmek orayı partiye açmak gerekir diyordu hep."

Evet, Şirvan yoldaş fedakarlığı ile tanınan ve sevilen bir yoldaşıydık. Eylemlerde, görevlerde hiçbir tereddüt göstermeden, üstüne düşeni layıkıyla yapmaya çalışır. Savaşıma isteği kendisinde güçlü bir tutkuya dönüşür. Güçlü pratiğe ve döneme hakkıyla cevap verebilmek için engin bir çabanın sahibi olur. İstem ve arzularında devamlı Van'a gidip savaşmak vardır. "Van'ı pratiğe güçlü bir şekilde açmak gerekir" şeklindeki düşünceler-

netçilerine karşı ele geçirilen bir tepeye işbirliklerin iki gün sonra tekrar saldırmasıyla kahramanca direnir. Bu sırada TC helikopterleri de ihanetçilere yardım amacıyla bölgeye giderler. Şirvan yoldaş helikopterlere karşı BKC'yi ustaca kullanır. Bu arada çetelerin, TC ile ortak saldırısına büyük öfke duyar. Çatışma anında "çeteler gelse de vursam" der. Ve bu çatışma sırasında büyük bir direniş sergileyerek, yiğitçe şahadete ulaşır.

Şirvan yoldaş, öğrenme ve öğretme coşkusuyla, mücadeleye ve partiye olan bağlılığı, zafere olan inancıyla, Başkan APO'ya duyduğu engin sevgisiyle, halkı için severek ve isteyerek dövuştü. Ve şahadetiyle bunun kanıtı oldu.

Anısına bağlı kalacağız!

Adı, soyadı: **Selahattin ALPTEKİN**
Kod adı: **Jihat**
Baba adı: **Mehmet**
Ana adı: **Leyla**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, 1972**
Partiye katılış tarihi: **Nisan 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın**

Jihat yoldaş Midyatlı varlıklı bir ailenin çocuğudur. Midyat alanımız bir dönem düşmanın çeteleştirme, işbirlikçileştirme hareketlerine maruz kalır. Birçok aile zorla ya da başka yollarla ulusal kurtuluş mücadelesine karşı hale getirilir. Düşman, Midyat'ın mücadelede oynadığı rolün bilincindedir. Özellikle bu alandaki yurtseverlik derin bir tarihi miras üzerinde vücut bulan, sağlam ve isyancıdır. Bu isyancı özelliklerin ulusal kurtuluş savaşının çağdaş başkaldırı özellikleriyle kaynaşmaması için, ulusal kurtuluş savaşımıza karşı kullanılması için halkımızı çeteleştirme yoluna giden düşman, Jihat yoldaşımızın ailesini de çeteleştirir. Özellikle ailenin varlıklı ve çevrede söz sahibi oluşu nedeniyle düşman aileyi çeteleştirmek için özel bir çaba sarfeder.

Kürdün köle kişiliği ve bunların yaratıcılarıyla bir hesaplaşma hareketi olan hareketimiz, bunun en büyük yaratıcılarından biri olan iç ihanetle hesaplaşmayı, düşmanla hesaplaşmanın bir parçası olarak görmüştür. Hiç kimsenin düşkünlüğüne, ihanet içinde gaflet denizinde yüzmesine izin vermemek, sonuna kadar bu düşürülmüş in-

sanları mücadeleye kazandırma, en azından halka zarar vermeyecek bir konuma getirme temelinde soruna yaklaşım gösteren partimiz Midyat alanında da bu politikayı yaşama ge-

olan Jihat yoldaşın partiye katılımı aşiretini de oldukça etkiler. Peşinden iki akrabası daha yolunu izler.

Jihat yoldaş, 1992 baharında partiye katılır. Önceden yaşamış olduğu

çinir. 1990'lardan itibaren yoğunlaşan çalışmalarda yörede çetecilik çözülmeye ve mücadeleye kazanılmaya başlanır.

Jihat yoldaşın ailesi de gelişen mücadeleden büyük oranda etkilenerek, partimizin yaptığı çağrıya uyarak silah

şanssızlık yoldaşlar arasında espi konusu olmuş, arkadaşlarının kendisine takılmalarında zorlanınca da, "Parti büyüktür, değil bir kişiyi, bir aileyi, bir halkı, hatta bütün dünyayı da içinde bulunduğu kötü durumdan kurtarır" demiştir. Haftanın kamplarında eğitim

gören Jihat yoldaş, düşmanın üzerinde yarattığı tahribatları söküp atmak, yepyeni bir devrimci kişilik kazanmak için canla başla eğitime katılır. Sürekli soru

sorarak partiyi ve mücadeleyi daha derinden kavramaya çalışır. Fedakarlık noktasında herkesten önce çıkar. Aldığı her işi sonuna kadar götürerek başarır. Giderek parti militan kişiliğini edinir. Parti yaşamıyla çok güçlü bağlar kurar. Savaşa kendisini hazırlamak amacıyla askerleşmeye büyük değer verir. Askeri eğitimlerde sürekli atılgan ve konuşkandır.

Jihat yoldaş, Güney Savaşı'nın başlamasıyla birlikte her yoldaş gibi savaş cephesine gider. Belli bir süre bir mevziden diğerine gidip gelen, kimi zaman çatışmaların sıcaklığıyla dövüşen Jihat yoldaş, bu çatışmaların birinde şehadete ulaşır.

Jihat yoldaş, şahadetiyle ihaneti mahkum eder ve dürüst kişiliği ile yurtseverliğin zirvesinde bir şahlanış olur.

Kürdistan'ı mutlak zafere götürürken Jihat yoldaşın anısına her zaman bağlı kalacağız!

Yurtseverliğin zirvesindeki bir şahlanıştı

birakır, düşmanın bu iğrenç oyununu boşa çıkarır. Partinin etkisi, çözülmeye başlayan çetelerle beraber, Midyat'ta daha da artar. Halkımızın kabul ettiği bir otoriteye dönüşen parti otoritesi, Midyat'ta da hakim kılınır.

Düşmanın silahını taşıyan, fakat bunu hiçbir zaman kabullenemeyen Jihat yoldaş, kendi halkının öz ordusu olan ARGK'nin silahını, devrim silahını taşımak istediğini belirtmiş, yanına bir de amcasının oğlunu alarak gerilla saf-larına katılmıştır. Dudûrî aşiretinden

Şahadetinde zaferi gören bir yoldaş

Adı, soyadı: **İbrahim Kemal ABDO**

Kod adı: **Medeni**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Haseki-Güney Kürdistan, 1972**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1992, Haftanin-PAK Tepesi**

1992 Newroz'undan sonra ülkeye giriş yapan **Medeni** yoldaş, Güney Kürdistan parçasındandır. Ülkeye silahlı mücadele pratiğine katılmadan önce Haseki'de kitle faaliyetleri yürütür.

PKK önderliğinde gelişen Kürdistan halkının özgürlük ve bağımsızlık savaşı, ağırlıklı olarak Kuzey Kürdistan'da halk kitlelerinde dönüşümü gerçekleştirmişse de, genelde bölge olmak üzere, Kürdistan'ın diğer parçalarını da derinden sarsmış, benzer dönüşümleri buralarda da sağlamıştır. Kürdistan toplumunda ortaya çıkan bu dönüşüm ve değişimler insanlarımızı akın akın ARGK'de birleşmesine, silahlı direniş etrafında kümelenmesine götürmüştür. Giderek Kürt halkı bazında bir ulusal birliğin maddi ve manevi koşulları oluşturulmuştur. Hiç şüphesiz bu gelişmelerden olum-

lu yönde en fazla nasibini alan yerlerimizden birisi de Kürdistan'ın Küçük Güney parçasıdır. Bu parçamız kitleleriyle partimiz ve mücadelemiz etrafında kenetlenmiş, her türlü mücadele dışı etkileri hızla üzerinden atarak, kurtuluş mücadelemizin yıkılmaz bir kalesine dönüşmüştür. Buralardan safalara yoğun bir akışın gerçekleştiğini görmekteyiz.

Güney Kürdistan'ın küçük parçası bugün her bakımdan devrimci savaşımıza önemli bir güç düzeyinde katkı sunmaktadır. Mücadele bu parçamızda yediden yetmişe her insanımızı etkisi altına almış ve herkes şu veya bu oranda mücadeleye maddi ve manevi imkanlarını seferber etmiştir.

Medeni yoldaşımız da, böylesi bir ortamın dönüştürücü etkisi altında yaşamını sürdürür ve mücadele saflarına kadar gelişir. Kürdistan gerçekliğini düşünce düzeyinde yetkince temsil eder. Teoride oldukça güçlü bir birikim sağlar. Zaten Haseki'de başarılı bir kitle pratiğinin içinden gelmektedir. O'nun için sorun, daha çok dağ şartlarında savaşmayı yürütebilecek donanımı sağlamak olur. Bu amaçla ülkeye yönelir.

Medeni yoldaş, mücadeleye katkı-

bunu elden geldiğince pratiğe aktarmaya çalışır ve başarı sağlar. Bilinci ve yurtseverlik duyguları çok güçlüdür. O'nu daha çok savaşma gücünü en üst düzeyde kazanmayı başarmak ilgilendirmektedir. Bu temelde askeri eğitime ağırlık verir. Silah kullanmada yetkinleşir. Bomba ve patlayıcı yapımı konusunda kendisini eğitir. Dönemin güçlü militanı olma sıfatına ulaşır. Morali oldukça yüksektir. Hata ve yanlışlara karşı liberal değil, dönüştürücüdür. Devrimci bir militanın özelliklerine ulaşmayı savaş içerisinde başatabileceğinden hareketle, sınırda yapılan birçok eyleme katılır. Robaski yol kesme ve Xaxusi eylemleri, katıldığı en önemli eylemlerdir. Savaşta devamlı BKC taşır ve düşmana ağır darbeler indirir. En büyük isteğini sürekli dışa vurur; "Bakur'un içlerine gidip orada savaşmak istiyorum" der.

Medeni yoldaş, Güney Savaşı'nda yeteneklerini devrimin hizmetine sunmanın derin sevinci ile savaşa katılır. Sonuna kadar yoldaşlarıyla beraber omuz omuza ihanete karşı savaşır. Her göreve ikircikliğe ve tereddüte girmeden koşar. Bilincinde ve yüreğinde vatani kazanmanın engin duyguları vardır. Kazanma ve zafer uğruna şa-

da sınır tanımayan bir partili olarak Haftanin kamplarına gider. Haftanin, O'nun ilk dağ partisi olur. Yaşam konusunda fazla bir sorunu olmaz. Çünkü yaşamı kendisine yedirecek birikimi vardır. Teorik yönden güçlüdür,

hadete ulaşmaktan çekinmez.

Böylece bir yoldaşımız daha ihane- te karşı zaferin bir bedeli olarak aramızdan fiziki olarak ayrılıyordu. Ama anısı ve ve mücadelesi bizde kalmak şartıyla..

"O'nunla yaşam bambaşka bir güzellikteydi"

Adı, soyadı: **Salih EREN**

Kod adı: **Aziz, Gani**

Baba adı: **Hacı**

Ana adı: **Gulli**

Doğum yeri ve tarihi: **Gundike Ramo köyü-Şirnak, 1971**

Partiye katılış tarihi: **Ağustos 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **14 Ekim 1992, Haftanın-Şaban Kalesi**

Aziz yoldaş, küçüklüğünü Kürdistan tarihindeki soykırımların anısını dinleyerek geçirir. Düşüncesini ve yüreğini ta o zamandan beri halkın sevgisine açar. Düşmanın geçmişte halkımıza verdiği ızdırabı öğrenmiş olması, O'nun kişiliğinin şekil kazanmasında belirgin rol oynar. Ulusal kurtuluş mücadelemiz gelişmiştir. Düşmana sürekli darbe üstüne darbe vurmaktadır. TC faşizmi tarihindeki baskı ve soykırımlar daha da artarak gündemleşmiştir. İnsanlar işkenceye alınıyor, öldürülüyor, evlerinden-barklarından ediliyor. Aziz yoldaş bunları bu defa hem yaşamakta, hem de canlı tanığı olmaktadır. Olanlardan tiksinti

duyar, karşı koymanın yoğunlaşmasını yaşar. Aziz yoldaş tarihi bilgisiyle zaten düşmana karşı kinli ve öfkeli. Buna bir de güncel gelişmelerden eklenen kinlenme ile karşı koyulmaz bir direnişçi olur. Aziz yoldaş yapılan baskı ve zulme boyun eğmez. Bilakis yaşamı çok daha canlı ve hareketli bir içerik kazanır. Botan'ın sert ve haşın bir kişilik edasını veren Aziz yoldaş, yaşamı daha çok sever, O'nun uğruna her şeyi yapar. Akranları içinde en canlı, hareketli ve yaşama tutkusu yüksek biri olarak öne çıkar. Bundan sonrası O'nun için, gerillanın fethedici ortamına kavuşmak ve eylemlerle buluşmaktır.

Böylece Aziz yoldaş, serhildanların beşiği ve gerilla yatağı, ulusal uyanışın çok etkili alanlardan biri olan Şirnak'tan saflara katılır. 1991 Ağustos'unda kamplara ulaşır. Orada eğitim faaliyetlerine katılır. Parti saflarında yaşama çabuk ayak uydurur. Daha önce Şirnak'ta mücadeleyi tanıdığından gerillalarla sık sık ilişki kurmuş ve gerilla yaşamını bu ilişkilerle öğrenerek benimsemişti.

Aziz yoldaş, kamp yaşamında daha çok teorik konular üzerinde yoğunlaşır. Çünkü kendisini en fazla bu konularda eksik hissediyordu. Çalışkanlığı ve girişkenliği ile düşünce dünyasını genişletmeyi başarır. Olaylara daha gerçekçi bakma ve sağlıklı sonuçlara ulaşma yöntemini kazanır. Bundan ötürü sevinçlidir. Yoldaşlık ilişkilerinde fedakardır. Herhangi bir iş çıktığında herkesten önce öne atılır. Çalışmaktan büyük zevk alır. Oldukça hareketli ve çeviktir. Bu hareketliliğinden dolayı uzak alanlara sürekli kendisi göreve gider. Sohbetlerinde "Kamp yaşamı bana dar geliyor. Oysa

ben devamlı hareketli olmayı istiyorum" der. Bununla canlılığını ve harekete olan ihtiyacını dile getirir. Daha sonra bu durumu göz önüne alınarak, hareketli birliklerde görevlendirilir.

Hareketli birliklere katılırken sevinçli ve coşkuludur. "Nihayet eyleme çıkacağız" sözlerinde eylemci yönünü dile getirir. Hareketli birliklerde uzun süre kalır. Birçok eylemde bulunur. Eylemlerde cesaretiyle öne çıkar. Güney Savaşı'na kadar hareketli birliktedir. Savaşla birlikte bir grup yoldaşıyla Haftanın'e döner.

Savaşa **Şehit Mustafa Yöndem Kampı**'nın bulunduğu Batufa Tepesi'nde katılır. Bu sırada takım komutanıdır. Savaşta takım komutanı olarak görev yürütür. İhanet odaklarına kini sınırsızdır. Duyduğu kinle cesurca savaşır. Saldırı eylemlerinde, mevzilerin düşürülmesinde oldukça etkilidir. O'nun savaşta gösterdiği üstün dirayet arkadaşlarına moral kaynağı olur.

Aziz yoldaş, en son 14 Ekim 1992 tarihindeki bir çarpışmada saatlerce direnir. Arkadaşlarıyla düşmanı püskürtür ve şahadete ulaşır. Böylelikle Aziz yoldaş, silah arkadaşlarının kalbinde ve mücadelesinde yer edinmeyi başararak, huzur içine girer.

*Anısı
kanla sulanan
Kürdistan'da
yaşayacaktır!*

“PKK’ye katılmak, ülkeye gidip savaşmak istiyorum”

Adı, soyadı: **Ferhat ...**
 Kod adı: **Mehmet**
 Baba adı: ...
 Ana adı: ...
 Doğum yeri ve tarihi: **Ahres köyü- Güney Kürdistan, ...**
 Partiyeye katılış tarihi: **1992**
 Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim, 1992 Haftanın**

Ferhat yoldaş yoksul bir ailenin çocuğu olarak Güney Kürdistan’ın Ahres köyünde doğar. Fakat burada fazla kalmadan, Arap düşüncesinin ve kültürünün egemen olduğu bir yere ailesiyle birlikte taşınır. Gençliğinde zorluklarla epeyce yüz yüze gelir. Hayatını kazanmak için en ağır işlerde çalışmak zorunda kalır. Bu zor şartlar altında yaşamını sürdürüyor olması, kendisinde güçlü bir kişiliğin şekillenmesini de beraberinde getirir. Zorluk ve rahatsızlığı ve tokluğu, iyiliği ve kötülüğü hep bir arada ama birbirine düşman olarak görür.

Ferhat yoldaşın proleter özellikler edinmesine yol açan çalışma hayatı, aynı zamanda yurtseverliğinin de proleter özellikler taşımasına yol açar. Böylece O’nun yurtseverliği sınıf ve ulus gerçekliğinin iç içe yaşandığı tam bir yurtseverliktir. Yurdunun değerlerine ve tüm dünya işçi sınıfı ve ezilen halkların yaratmış oldukları mücadeleye değerlerine en büyük değeri

veren ezilen halkların ve işçi sınıfının yurtseverliğidir.

Kişilik şekillenmesinin başladığı yıllarda ezen-ezilen çelişkisini yaşadığı gibi, ulusal çelişkiyi de yoğun olarak yaşar. Sömürgecilere karşı olan kin ve nefreti bu anlamda çok büyüktür. Sömürgeciliği geriletme ve yok etme temelinde doğruyu aramaya yönelir. İslamiyeti araştırır, ama bakar ki İslamiyet’in adaletli, eşitlikçi özü çarpıtılmış, uygulamada sahtekarlıklar ortaya çıkmıştır. Ondan vazgeçer ve bu sefer sosyalizmi araştırmaya yönelir. Sosyalizme olan ilgisinin yoğunlaştığı yıllarda Arap komünist partilerinin etkin olması, O’nu bu yapılanmaların içine çeker. Belli bir süre bu partilerin içerisinde aktif olarak faaliyette bulunur. Bu arada ulusal kurtuluşçu fikirler bulunduğu alanda yayılma olanağı bulmuş ve yayılarak tüm halkımızı sarmıştır.

Bu gelişmeler karşısında Ferhat yoldaş, PKK’nin tam da halkın özlemlerine ve aynı zamanda kendi özlemlerine yanıt veren bir içerikte ve eylemde olduğunu anlar. Fikirlerinde altüst oluşlar başlar. Giderek halkımızın gerçekliğini kavramaya ve özümsemeye çalışır. Tutarlı bir yurtsever olunmadan, tutarlı bir sosyalist olunamayacağını anlar. Bu temelde Arap komünist partisinden devrimci bir kopuşu gerçekleştirir.

PKK’yi, eylemini ve düşüncesini kavradıkça yurtsever kitleyle ilişkilerini geliştirir. Kısa sürede güçlenerek, cephe faaliyetlerini yürütebilecek birikime ve militanlığa ulaşır. Cephe faaliyetlerinde oldukça başarılıdır, bu ba-

şarısı hiç kimsenin gözünden kaçmaz. Mücadeleye en üst boyutta katılmak istediğinden Akademi’ye gitmek istediğini belirtir. Fakat çevresi O’nun bu isteğine, cephe faaliyetlerindeki yararlılığı ve başarısından dolayı onay vermez.

Fakat Ferhat yoldaş, sıcak savaşım içerisinde yer alma isteği güçlü bir tutku haline geldiğinden, Akademi’ye ulaşmakta gecikmez. Üç ay eğitim görür ve ülkeye yönelmek isteğini belirtir. Önceleri onay verilmesi de zorlar ve ikna ederek ülkeye ulaşır. Üç ay pratik faaliyette kalır, Güney Sava-

şıyla birlikte Haftanın alanına gider. Pratik faaliyet ve başarılarından dolayı manga komutanlığına getirilir.

Güney Savaşı’na büyük bir hırsla katılır. Savaşta mevzisini sonuna kadar savunur ve terk etmez. Şahadetıyla Kürdistan direniş kahramanları kervanına katılır.

Askeri kişilikte keskinleşen bir militan!

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Beşir**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, ...**

Partiye katılış tarihi: **1988**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanin-Karargah Tepesi**

Beşir yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemize Cizre alanından katılır. 15 Ağustos 1984 Atılımı'ndan sonra O da ulusal kurtuluş coşkusuna kapılır. Yetercek bilgiye kavuştuktan sonra bütün enerjisini komple ulusal kurtuluş mücadelemizin hizmetine sunar. Çok çalışkan ve özverilidir. Emekçi bir kişiliğe sahiptir. Emeliyle mücadeleye büyük oranda katkılar sunar. O, buna rağmen alçakgönüllülüğü elde bırakmadan çalışmalarına dört elle sarılır. Yaptıklarından kibirlenmez. O'nun için en büyük övünç kaynağı Parti Önderliği ve partidir. Her şeyiyle hoşgörülü ve yumuşak bir kişilik sergiler. Ama Parti Önderliği ve parti söz konusu olduğunda bambaşka bir renk verir. Bağlılık derecesi çok ileri ve yüksektir.

1989'lara kadar Akademi sahasındadır. Parti Önderliği'nin çalışmalarını bu süre içerisinde yakından tanır. Parti Önderliği'nin yüksek çalışma temposundan oldukça etkilenir. Bunun için ülkeye gitmek, savaşa katılmak ister. İsteği kabul edilince bir grup yoldaşıyla birlikte Cudi'ye doğru yola çıkar. Cudi pratiğinde kısa sürede önemli gelişmelere imzasını atar. Bu pratiğinin başarısından dolayı takım komutanlığı görevine getirilir. Ayrıca Cudi-Gabar arasın-

da kuryelik görevini de üstlenir. O hassas alanlarda eylemliliğin geliştirilmesinde pay sahibi olur. Eylemlerde çok başarılıdır. Partinin gelişmesine ve kitlelerin devrime kazanılmasında duyarlı ve çok hassastır.

Beşir yoldaşın bu yıllarına tanık olan bir yoldaş O'nu şöyle anlatıyor: "90'larda partiye yeni katılmıştım. Cudi'ye gittim. Beşir yoldaş Cudi-Gabar arası geliş-gidişleri sağlıyordu. Takım komutanıydı. İlk gittiğimizde bizlerle çok ilgilenirdi. Çok alçakgönüllüydü, bu özelliği anında göze çarpıyordu. Ne dersene hiç kızmadan konuşur, etkilerdi. O'nun bu tutumu bizi kendisine çekmişti. Beraber yol yürümüştük. Cizre suyuna geldiğimizde çatışma çıktı. Takım komutanı olarak hemen inisiyatif koydu ve çatışmayı yönetti. Bizler yeni katılmış savaşıtlardık. Buna rağmen hepimizi kurtarmıştı. Gerçekten o gün, orada büyük bir cesaret sergiledi. Cesareti adeta hepimizi büyülemişti.

Güvenli bir alana geldiğimizde he-

boyunca bize sık sık moral ve cesaret verici şeyler söyledi. İlgisi herkesi fethediyordu.

Savaş başladığı zaman ülkeden gelen takviye kuvvetler arasında O da vardı. İlk karargaha geldi. Buradaki düzenlemelerle Karargah Tepesi'ne TC'ye karşı savaşılmaya gitti. Cepheye üstün savaş kabiliyetini göstermiş, TC ordusuna büyük kayıplar verdimişti. En son bir saldırı eyleminde, TC birliklerinin içine kadar girmeyi başarmış, sonra çıkan çatışmada şehit olmuştur."

Partiyi derinden özümseyen Beşir yoldaş, her yönüyle kendisini partiye adamıştı. Çalışmaları ve üstün savaş gücüyle herkese örnekti. Buluştuğu her birlikte her yoldaşına güvenin teminatı olarak kendisini kabul ettirmeyi başarmıştı. Yoldaşlık ilişkilerinde, saygı ve sevgide parti ölçülerini esas alırdı. Emeli ve değerlere sahip- lenme temelinde gereken kıymeti vermekte, kendi emeliyle herkesin saygı ve sevgisini kazanmayı sağlamak-

pimizle toplu olarak konuştu. 'İşte gerçeğimiz budur' dedi. 'İsteyen gidebilir. Daha yol yakarken eve gitmek isteyenler gidebilir' diye devam etti. Hiçbir arkadaş kararsızlık göstermedi. Herkes kararlılık sözü verdi. Yol

taydı.

Büyük bir çaba sarfederek askeri kişilikte keskinleşen Beşir yoldaşın anısı, askeri kişiliğin keskin ifadesi olarak özgürlük savaşımızda hep yaşayacaktır!

Okuyan, araştıran, öğrenen bir militandı O

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mahsum**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Suruç-Urfa, ...**

Partiye katılım tarihi: **Ağustos 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992,**

Haftanın-Şehit Beşir Tepesi

Mahsum yoldaş en coşkulu bir dönemde, mücadelesinin baharında, yapabileceği çok şeyi planlarken şehit düştü. O'nun için mücadelenin doyumuna ulaşamadı. Daha yeni safalara katılmıştı. Gerillayı öğrenecek, savaş kabiliyeti edinecek, GAP'a gidecek, düşmana nefes aldirmayacaktı. Aklında hep bunlar vardı.

Çünkü O, GAP'lıydı. Süruç'ta öğrencilik yıllarında dost ve düşman kavramlarını, ülkeyi ve ulusal kurtuluşçuluğu öğrenmişti. "Okuyor, araştırıyor, öğreniyor, bilgisi artıyor, büyük bir birikime dönüşüyordu. "Bir yoldaş böyle tanımlıyordu Mahsum yoldaş. Evet, O bir militandı ve her şeyiyle kendisini halkına adanmış, "Her şey halkımızın kurtuluşu için" ilkesine bağlı

kalmıştı. Urfa-Suruç'ta partililerle ilişki içerisindeyken görev ve sorumlulukları yerine getirmeye çalışmışsa da, bu O'nu hiçbir zaman tatmin etmemişti. "Halkı örgütlemek, serhildanlara kalkmasını sağlamak istiyorum. Bunun için deneyim ve tecrübe sahibi olmak gerekir. Rolümü çok daha iyi oynamak istiyorum" der. Yoldaşları "O zaman seni Akademi'ye göndereyim. Orada aldığın eğitimle döneme güçlü hazırlanırsın" derler. Müthiş sevinçlidir; "hemen istiyorum" diyerek, gönderilmesini ister.

1992 Ağustosunda soluğu Mahsum Korkmaz Akademisi'nde alan Mahsum yoldaş, sevinçli, heyecanlı ve coşku doludur. Sürekli hayal ettiği ve görmeyi arzuladığı Ulusal Önder Başkan APO'yu da görmüştür. Merakla ve heyecanla Başkan APO'dan bazı şeyleri almaya çalışır. Başkan'dan çok etkilenir. Her gördüğünde içten içe "çalışacağım, yapacağım, başaracağım, söz" gibi sözlerle en derin duygularla mücadeleye bağlanır. Ne var ki, Mahsum yoldaş Akademi'de fazla kalma şansına kavuşamaz. Çünkü o sıra Akademi boşaltılmaktadır. Ama Mahsum yoldaşın kavrayış gücü, çalışma şevki boşluğu doldurmaya yeterlidir. Az veya çok O'nun için önemli değildir. Gördükleri, öğrendikleri ve yaşadıkları O'nun için yeterlidir.

Kendisini yeniden yaratmanın bir halkası olarak değerlendirdiği Akademi'den 1992 Eylül'ünde ayrılır. Haftanın'e gider. Buraya ulaşır ulaşmaz savaş da başlamıştır. Savaş da Derkarê Cephesi'ndedir. Savaş günlerinde günlerce beraber savaştıkları bir yoldaş, O'ndan çok etkilenir. Şahadeti üzerine kaleme aldığı notlardan Mahsum yoldaş daha iyi tanıyabiliriz:

"Savaşın başladığı gün, Mahsum

ve bir grup Akademi'den gelen yoldaşlar savaş cephesine dağıtıldı. Mahsum yoldaş, yanıma düşmüştü. Gelir gelmez 'bu ihanetçilere haddini bildirmek lazım' dedi. Ve savaş kararlılığını ve cesaretini gösterdi. Çarpışmalar da O'nun üstüne yoktu, yeni olmasına rağmen inancının verdiği güçlülükle üstün bir şekilde savaşıyordu. Sık sık konuşmalarından anlaşıyordu ki, Parti Önderliği'nden müthiş etkilenmişti. Her zaman Parti Önderliği'nin çalışma coşkusundan, öngörüsünden bahseder ve hayran olduğunu söylerdi, bizi de çok etkilemişti. 'Ben GAP'a gideceğim. Orası zayıf, güçlendirmek lazım, ben onun için buraya geldim. Gerillada güçlenip GAP'a gideceğim' diyordu. Kendisini savaşa çok iyi vermişti. Savaşın sonuçlar çıkarabiliyordu.

En son bir saldırı eylemine beraber katılmıştık. Gizliden düşmanın içlerine kadar girdik. Hücumla geçtik. Taramalardan sonra mevzilere bombaları atıyorduk. Mahsum yoldaşın attığı bir bomba büyük bir şanssızlık sonucu ağaca çarparak tekrar geri Mahsum yoldaşın yanına düştü. Düşmesiyle patlaması bir oldu. Ve o patlamayla yoldaşımız şehit düştü.

**O'nun şahadeti
yolumuzu
aydınlatan
bir meşaledir!"**

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ali Haydar**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Muhilli köyü-Siirt, 1975**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın-Şeran Şer Tepesi**

Ali Haydar yoldaş, Siirtli olmasına rağmen ailesiyle birlikte Tarsus'ta ikamet etmekteydi. Sömürgeci devletin özel savaş uygulamalarından Ali Haydar yoldaşın ailesi de nasibini alır. Onlar da TC vahşetinden kurtuluşu Tarsus'a gitmekte bulurlar. Tarsus'u seçmeleri burada yakınlarının Kürt nüfusunun yoğun olmasındandır. Böylece burada asimilasyon politikalarından en az etkileneceklerini, gelenek, örf ve adetlerini devam ettirebileceklerini düşünürler. Aslında aile olarak yaşamlarını sürdürdükleri, havasını soludukları, acı ve tatlı anılarıyla bütünleşmiş atalarından yadigar kalan öz topraklarını, vatanlarını terk etmek akıllarının ucundan bile geçmez. Ne var ki, TC faşizmi, düşünmeyi bile istemedikleri kopuşu düşündürmüş ve onları topraklarından söküp atmıştı.

Ali Haydar yoldaş, kısacık ama onurlu yaşamının büyük bir kısmını Tarsus'ta tamamlar. Tarsus'ta olmaları O'na Kürtlüğünden hiçbir şey kaybettirmez. Kürtlerin yoğun olması nedeniyle, onlarla hızlı bir kaynaşma sürecine girer ve sosyal yaşamını Kürt çevresinin dışına taşımaz. Çünkü dışına taşırırsa özünden boşalacağını farkındadır. Aile olarak gelmiş oldukları köyünü, ülkelerini düşünür dururlar. Her sözde, her davranışta ülkeye

Çalışma enerjisiyle bir esin kaynağıydı

olan özlemleri vardır, ülkeye yeniden dönüşün tutkusu vardır. Kürdistan özgürlük mücadelesi onların bu şevkini daha da kamçılar. "Ülke kurtarılacak, Vatanımıza, öz diyarımıza gideceğiz" diye umutlanırlar. Fakat Ali Haydar yoldaş, daha fazla beklemeye tahammül gösteremez. Bir an önce kendisini ülkesinin sıcak kucağına atmak ister. O sıcak tutkuyla 1991 yılında ülkesine, öz kaynağına dönüşü gerçekleştirir. Hem de özgürlük savaşında onurlu yerini alarak, gerilla olarak!

Ali Haydar yoldaş, ülkeye dönüşünde Haftanın'e gider. Haftanın'de uzun süre eğitimde kalır. Yaşı küçük ve yoldaşlarına göre çok genç olmasına rağmen ilişki ve yaşamda hiçbir sorunu olmaz. Görevlere koşmada atılgan ve çeviktir. Bu ataklığıyla yoldaşlarına

gelişmesine ve güçlenmesine yol açar. Zorlukları aşmadaki azim ve çabasıyla tanınan yoldaşımız savaşa da katılır.

Güney Savaşı'nda büyük bir emekçidir. Savaştan önceki son bir hafta sürekli cephane ve erzak taşır. Tepelerde kurulu doçkalara devamlı mermi götürür, hem de çoğu geceler aç ve uykusuz kalarak. Hiçbir zaman bu görevleri sırasında sorun çıkarmaz. Tüm çabası Kürdistan içindir. Çoğunlukla bu özlemini "Acaba Kürdistan'ın kurtulduğunu görmek bana nasip olur mu?" der.

Güney Savaşı'nda Şeran Şer Tepesi'nde görev üstlenir. Burada da hem kurye, hem de savaşçıdır. Mevzi gerekiyorsa mevziye, saldırı gerekiyorsa saldırıya katılır. Yine emekçi özellik-

önayak olur. **Şehit Berivan Kamp** kuryeliğinde görevlendirilir. Görevlerinde oldukça başarılıdır. Bu başarısı daha da önemli görevleri üstlenmesini birlikte getirir. Şehit Berivan ile karargah arasında kuryelik görevini üstlenir. Uzun bir süre de karargah-Cudi arası kuryelik yapar. Zor ve çok önemli olan bu görev, O'nun daha çok

leri ön plandadır. Savaştan önce büyük bir koşuşturma yaşamasına rağmen, dimdik ayakta ve coşkuludur, sağa-sola yine hep kendisi koşuşturur. Devrimin görevlerini yerine getirmede sınır tanımaz. En son, ihanetçilerin bir saldırısında yiğitçe direnir ve kahraman şehitler kervanında yerini alır.

O yaşamını savaşla bütünleştirendi

Adı, soyadı: Cemal ...

Kod adı: Pêkhat

Baba adı: Ahmet

Ana adı: Fatma

Doğum yeri ve tarihi: Cizre, 1975

Partiye katılış tarihi: Şubat 1992

Şahadet tarihi ve yeri: Ekim 1992, Haftanın

Pêkhat yoldaş, direniş kültürümüzün çağdaş temsilcisi Cizre'de yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Gözlerini mücadele orta-

nun yanında okula da gitmektedir. O-yun çağında oyunlarını çatışmaların içinde, kurşunların arasında oynamak zorunda kalır. Her çocuk gibi ne bir sakin yerde ne de tehlikesiz yerdedir. Tam bir savaş ortamındadır. Böyle bir ortam içinde, savaşın ve şiddetin olağan sayıldığı yılları yaşaması O'nda soğukkanlı bir yapının şekillenmesine neden olur. Herkesin ödünün patladığı, saklanmak için delik aradığı durumlarda dahi O, çok rahattır ve düşünme yetisini kaybetmemiştir. Hemen yaşananları anlamaya çalışır, sakin bir tavırla ne yapması gerektiğine karar verir.

1990'lara gelindiğinde Pêkhat yoldaş, artık Kürt geleneklerine göre büyümüş, "silah alma çağına gelmiş" ve delikanlı olmuştur. Önceleri Cizre'deki serhildanlarda izlenecek taktikler üzerine tartışır. En iyi yol ve yöntem üzerinde kafa yorar. Serhildanlara katılırken sıradan değil de, en öndedir.

Dediğimiz gibi artık silah kullanabilecek çağdadır. 1991 sonlarında gerillaya katılma kararı alır. Cizre'den Haftanın Kampı'na doğru özgürlük mücadelesinde yer almak üzere yola çıkar. Haftanın Kampı'nda Pêkhat yol-

yayê Sipî'ye, yapılan düzenlemede gerilla faaliyeti yürütmek amacıyla kendisine görev verilerek gönderilir. Çiyayê Sipî'de "Gerillanın engin, özgür yaşamını" iliklerine kadar yaşama olanağı bulur. Çiyayê Sipî pratiği sonrası Cudi alanına gitmek üzere, yeni bir düzenleme kapsamına O da girer. Cudi alanı O'nun savaş konusunda tecrübe kazandığı alandır. Cudi'de bulunduğu süre zarfında tepe ve yol kesme eylemlerinde yer alır. O günler ve eylemler için Pêkhat yoldaş şunları söylüyordu: *"İşte o zaman gerçekten savaş içinde olduğumu daha iyi anladım. Düşmanı vurmanın, zalimi vurmanın, özgürlüğe hizmet etmenin mutluluğunu yaşadım. Silahımı daha iyi korumam gerektiğini, ona olan ihtiyacı pratik içinde yaşayarak derinden kavradım..."*

Ordulaşma faaliyeti içinde Pêkhat yoldaş da, kendi görev ve silahıyla yer alır. Bir yandan eylemlere katılırken, diğer yandan da kendini geliştirme çabası içinde olur. Savaşma konusunda tecrübeli olmak, O'nun için yabana atılmayacak bir avantajdır.

Güney Savaşı'nın başlamasından sonra bir grup arkadaşıyla birlikte Haftanın'e müdahale amacıyla gider. Kampanya yetişir, sıcak savaşın içerisinde yer alır. Pêkhat yoldaş savaş içerisinde de hareketlidir. Mevzilerde, savunmada kaldığı anlar sınırlıdır. Bir o cephe-den saldırıya geçmiştir, bir bu cephe-den. Yirmi gün boyunca bütün varlığıyla savaş, çarpışma içindedir. Saldırılarda soğukkanlı ve emin adımlarla, düşmanın üstüne yürüyüşüyle güven kaynağı olur.

Savaşın son günlerine doğru Pêkhat yoldaş yine bir saldırıya katılır. Bu da diğerleri gibi O'nun emin adımlarla ilerlediği bir saldırdır. Ancak burada bir kurşun O'na isabet eder ve yaralanır. Arkadaşları tarafından kampa götürülür, yarası ağırdır. Pêkhat yoldaş kampta şehit düşer.

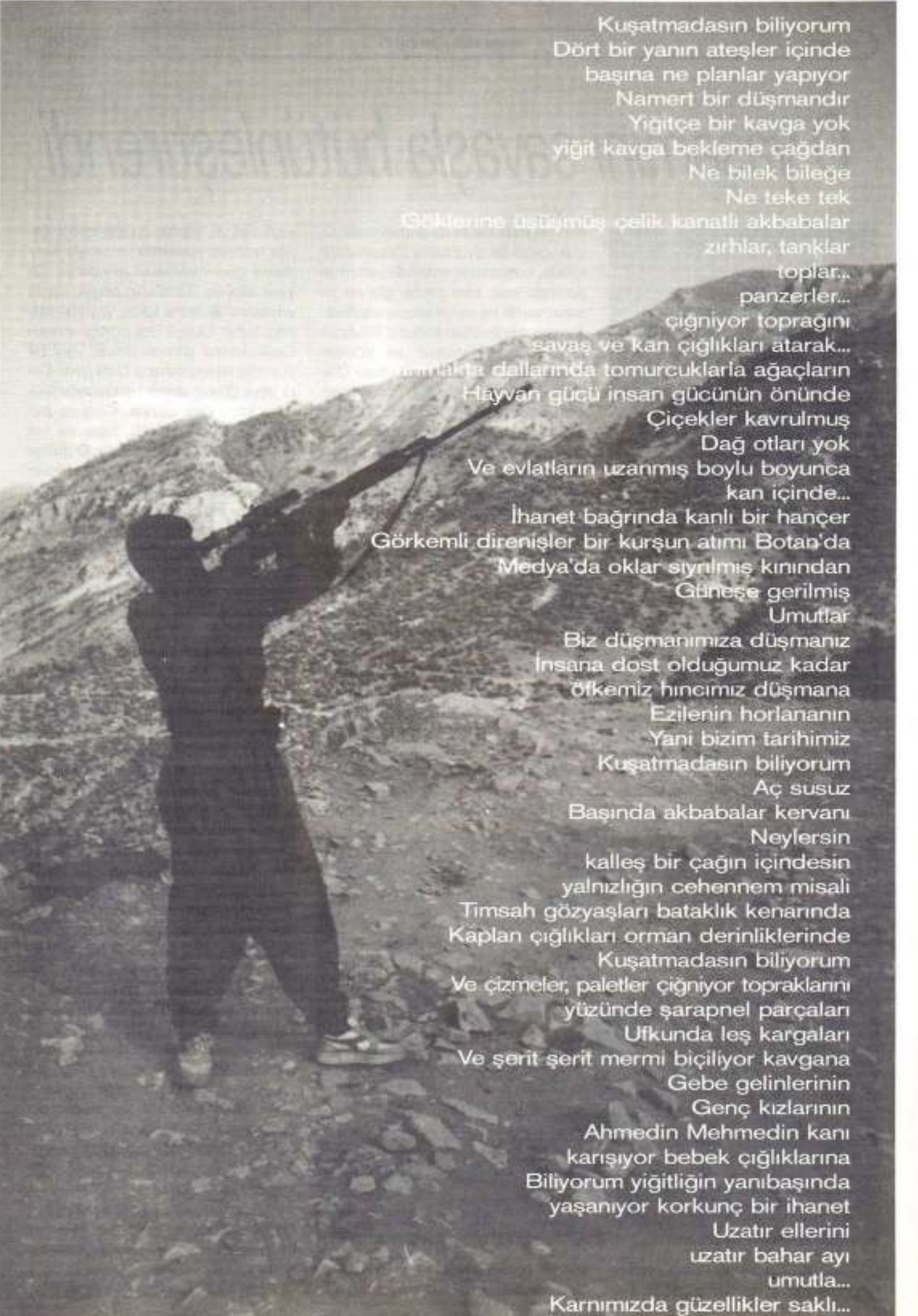
Pêkhat yoldaş, savaşta pişen özgürlük savaşçısı, Kürdistan halkının bağına ebediyen yaşamak üzere taşınır.

Anısı mücadelemize önderdir!

mında açar. Çocukluğu silah seslerinin arasında dolaşmakla geçer. Bu-

daş bir eğitim devresine alınır. Eğitim devresinden kazanımlarla çıkar. Çi-

Kuşatmadasın biliyorum
Dört bir yanın ateşler içinde
başına ne planlar yapıyor
Namert bir düşmandır
Yiğitçe bir kavga yok
yiğit kavga bekleme çağdan
Ne bilek bileğe
Ne teke tek
Göklerine düşmüş çelik kanatlı akbabalar
zirhlar, tanklar
toplar..
panzerler..
çığnıyor toprağını
savaş ve kan çığlıkları atarak..
ormanlarda dallarında tomurcuklarla ağaçların
Hayvan gücü insan gücünün önünde
Çiçekler kavrulmuş
Dağ otları yok
Ve evlatların uzanmış boylu boyunca
kan içinde..
İhanet bağrında kanlı bir hançer
Görkemli direnişler bir kurşun atımı Botan'da
Medya'da oklar sıyrılmış kınından
Güneşe gerilmiş
Umutlar
Biz düşmanımıza düşmanız
İnsana dost olduğumuz kadar
öfkemiz hincimiz düşmana
Ezilenin horlananın
Yani bizim tarihimiz
Kuşatmadasın biliyorum
Aç susuz
Başında akbabalar kervanı
Neyfersin
kalles bir çağın içindesin
yalnızlığın cehennem misali
Timsah gözyaşları bataklık kenarında
Kâplan çığlıkları orman derinliklerinde
Kuşatmadasın biliyorum
Ve çizmeler, paletler çığnıyor topraklarını
yüzünde şarapnel parçaları
Ufkunda leş kargaları
Ve şerit şerit mermi biçiliyor kavgana
Gebe gelinlerinin
Genç kızlarının
Ahmedin Mehmedin kanı
karışıyor bebek çığlıklarına
Biliyorum yiğitliğin yanibaşında
yaşanıyor korkunç bir ihanet
Uzatır ellerini
uzatır bahar ayı
umutla..
Karnımızda güzellikler saklı..

Adı, soyadı: **Hacı Mehmet XELO**
 Kod adı: **Hacı**
 Baba adı: **Muhammed**
 Ana adı: **Ayşe**
 Doğum yeri ve tarihi: **Giresor-Derik-
 Güney Kürdistan, 1966**
 Partiyeye katılış tarihi: **1990**
 Şahadet tarihi ve yeri: **4 Ekim 1992,
 Çiyayê Bêxêr**

Hacı yoldaş 1990 yılında saflara katılır-katılmaz büyük bir özlem duyduğu Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek ister. Akademi'ye gitmeden önce Güney Kürdistan'da bir müddet kitle faaliyeti yürütür. Bu faaliyetleriyle kendisini siyasi yönden geliş-

Kendi yetmezliklerinin bilincindedir, davranış yetmezliklerine anında teşhis koyarak aşmanın çabasını geliştirir. Liberalizmi her tutum ve davranışıyla mahkum eder. Benzer yaklaşımı yoldaşlarına karşı da sürdürür. Yoldaşlarının iyi örnek alınacak yanlarını alır, olumlu olmayan özelliklerine karşı mü-

nü oldukça güçlendirerek, tam bir asker olur. Artık gerilla adaydır. Ülkesinin dağlarında savaşmaya adaydır. Düşmana darbe vurmaya adaydır, zafere and içmiş ve bu uğurda her şeyini feda edebileceğine söz vermiştir. Bu temelde ülkeye, devrimci hamleye yönelen Hacı yoldaş, uzun süre

cadelesiyle onlarda da olumlu yönde dönüşümün gerçekleştircisi olur. Sonuna kadar eleştirel olmayı kendisine temel bir ilke edinir. Eleştiri-özeleştiri ilkesinin dönüştürücü, geliştirici gücüne sonsuz bir güven bağlar. Kural dışı tutumlara karşı mücadelede yer

Haftanın-Güney Batı Kürdistan arasında kuryelik görevini üstlenir. Bu görev örgüt için hayati önem arzeden bilgilerin gidiş-gelişlerini de içeren bir görevdir. Bu görev, partiye layık olmanın ve güveni kazanmanın bir kanıtına işaret eder. O bu güvene sonuna kadar layık olur. İnatçı ve direngendir. Bıkmadan, usanmadan, şikayet etmeden canı gönülden partisi için çalışmaktadır.

Hacı yoldaş, savaş günlerine kadar kuryelik görevini üstün bir başarıyla yerine getirir. İhanet odakları partimize savaş ilan ettiklerinde, O bir grup yoldaşıyla Çiyayê Bêxêr ve Çiyayê Sipî alanındadır. Orada takım komutanlığı görevini yürütmektedir. Aynı zamanda Akademi'den gelen grupların Haftanın alanına taşınmasında öncüdür. İhanetçilerin hain saldırıları onlara kadar uzanır. Hacı yoldaş ve grubu günlerce aç ve susuz ihanete karşı savaşır. Savaşta büyük direnmeler göstererek grubu kurtarır. Ancak çatışmalar durmaz. Hacı yoldaş yine saldırılan püskürtmek zorundadır. Bu amaçla daha etkili saldırı eylemlerine başvurur, kahramanca savaşır ve yigitlere özgü kahramanlığı ile şahadete ulaşır.

O'nun şahadeti yoldaşlarına direnmenin emir-talimatı olur. Ve bunun gerekleri yerine getirilecektir

Şahadetiyle yoldaşlarına direnmenin talimatını verdi

tirerek halka ve partiye hizmete hazır hale getirir. Siyasi olarak yetkinleşince artık iş askeri yönden uzmanlaşmaya kalır. Yoldaşımızın gelişmesi çok hızlı ve radikalce olur. Kendisini geçmiş yaşamın etkilerinden kısa bir sürede arındırarak gerçek yaşam konusunda geri dönülemeyecek sağlam adımlar atar. Kısa sürede gerçekleştirdiği dönüşümler çevresinde hayret uyandıracak bir düzeydedir.

Çabalarında çok özverilidir. Devrimci yaşamla bütünleşme sürecini sancısız, sorunsuz bir şekilde geçirir.

ve zamanı çok iyi seçer. Sekterizme ve liberalizme düşmemeye her zaman gayret eder. Yoldaşlarıyla ilişkilerinde yoldaşlık ilişkileri temelinde bir devrimci ilişki geliştirir. Ayrım gözetmez. Yüreğinde mücadelenin tutkusu vardır. Tüm yaşamını, sevgisini mücadeleye adanmıştır.

Birçok olumlu özelliğin en ileri düzeyde temsilini yapan Hacı yoldaş, yoldaşları tarafından büyük bir sevgiyle anılır. Herkes tarafından örnek alınacak bir kişilik sergiler. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri yönü-

Savaş tecrübesi ve eylem gücüyle kendini devrime adayan bir yoldaş!

Adı, soyadı: **Sait ELÇİ**

Kod adı: **Kendal**

Baba adı: **Ali**

Ana adı: **Fatma**

Doğum yeri ve tarihi: **Ekend köyü- Pervari-Siirt, 1974**

Partiye katılış tarihi: **Ekim 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanin**

Kendal yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak Pervari'de dünyaya gelir. Pervari'de günlük yaşamın bir parçası olan tarla ve hayvanların bakımı ile uğraşır. Ailesi geçim sıkıntısından dolayı yeni umutlar arayışı içinde Adana'ya göç eder. Adana farklı bir ortam. Kendal yoldaş oldukça yabancı olduğu bu ortamda adeta ne yapacağını şaşırarak bir halde yaşamaya çalışır. Her şey Pervari'dekinden çok farklıdır. Konuşulan dilden, oturulan meskene kadar. Arkadaşlıklar çok farklıdır. Her şey yabancıdır, anlayamadığı bir dünyadadır.

Sancılı geçen bir süreden sonra yaşamak için çalışmak gerektiğinden işe koyulur. Gençecik yaşında ailenin geçimine katkıda bulunması gerekmektedir. Çok çeşitli işlerde çalışarak büyür. Emeginin büyük bir sömürü altında olduğu metropollerde bir gün dahi çalışmamak mutfağa kadar yansımaları bulabilecek nitelikte oldu-

ğundan Kendal yoldaş aralıksız çalışır. Kimseye muhtaç olmama isteğinin verdiği düşünceyle en son olarak da seyyar satıcılık yapar. Maddi yaşamını böyle sürdürür. Çocukluğundan beri sömürü altında olması, bütün çabalarına rağmen her geçen gün daha da kötüye giden yaşam gerçekliği, O'nda düzene karşı bir hoşnutsuzluk yaratır.

Kurtuluş mücadelesinin, yurtseverliğin en yaygın olduğu yerlerden birisi olan Adana'da yaşıyor olması, O'nu da bu fikirlerle tanıştır. Önceleri gözleme, anlamaya çalışma biçiminde katılırken sonraları direkt kendini sorumlu görme, faaliyetlere katılma biçiminde değişim gösterir. Belli bir süre sıkı ilişkiler içinde yaşadıkdan sonra ufkü genişler ve gerillaya büyük bir sempati duyar. Millis olan bir akrabasının aracılığıyla saflara katılma yolunu ayarlar.

Saflara katıldıktan sonra eğitim görür ve hareketli birliklerde yer alarak pratik gerilla faaliyetlerine ilk adımını atar. Kendal yoldaşın bulunduğu birlik Haftanin karargahına bağlı olup Xan Kürkê (Özgürlük Vadisi) direnişin-

adım atar. Bu süre zarfında Taşdelen ve Böce eylemlerine aktif olarak katılır. Bu süre O'nun için yoğun sıcak savaş günleridir. Tatlı bir rüzgar gibi eylemden eyleme süzülmemektedir. Savaş konusunda artık oldukça tecrübe kazanmıştır. Bir cephe direnişi ve iki kapsamlı eyleme katılımı O'nu gerillada pişirmiş, yetkinleştirmiştir. Kendal yoldaş mücadelesini yine hareketli birlik içinde sürdürmektedir.

Güney Savaşı'nın başladığı günlerde Kendal yoldaş birliğiyle faaliyet alanındadır. Savaşın kapsamının çok geniş olması onların müdahale amacıyla Haftanin'e doğru yola çıkmasını gerektirir. Kendal yoldaş yine savaşın coşturan atmosferi içerisinde. Savaş cephelerinde mevzide değildir ama hareketli olarak bir grup arkadaşıyla gerilla savaşının vurucu etkisini gündeme getirmekte, düşmana darbe indirmektedir. Bir o tepeye saldırıda, bir bu tepeye saldırıdadır. En yakıcı olan bu günlerde durup dinlenmek bilmeden sınırsız bir enerjiyle çarpışmalara katılır.

Bu yoğun çarpışma günlerinde Kendal yoldaş rüzgar gibi estiği bir ça-

dedir. Kendal yoldaş bu tarihi direnişte yer almanın onurunu paylaşır. Xan Kürkê direnişinden sonra Kendal yoldaş, birliğiyle birlikte sınır üzerinde faaliyet yürütmek üzere yeni günlere

tişmada şahadete ulaşır. Savaşta kazandığı tecrübeleri, mücadele mirasını, yoldaşlarına ve halkına büyütülme, geliştirilme üzere bırakan bir savaş şiarı olur.

O, görevlere sahip çıkmanın çağrısı oldu!

Adı, soyadı: **Mustafa ...**

Kod adı: **Refik**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Şih köyü-Afrin-Güney Kürdistan, 1968**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **28 Ekim 1992, Haftanın-Şeran Şer Tepesi**

Refik yoldaş, Güney Batı Kürdistan'da yoksul bir aile ortamından parti saflarına katıldı. Partiye katılış nede-nini özgeçmiş raporunda şöyle vur-

gi alanım çalışmak ve ailemin geçimini sağlamaktı. Ara sıra konuşmalara tanık oluyordum. Hatta iş yerimde, çevrede PKK'nin ideolojisini ve çizgisini savunan arkadaşlarım vardı. Bende ufak bir sempati yavaş yavaş açığa çıkıyordu. Ne de olsa ezilen, horlanan bir insandım. Ayrıca Kürt kimliğini de taşıyordum. PKK'nin düşüncesinde sorunlarımıza çözüm getiren gerçekler vardı. Bu durum beni yavaş yavaş kendi çekiyordu. Bu bende bir çözülmeye yol açıyordu. Çözülme derinleştikçe ilgim de artıyordu. Fakat bende henüz tam bir kopuş yaşanmamıştı. Fırsat buldukça okuyor, öğreniyordum.

Diyebilirim ki, partiyi 1988'de tam anlama düzeyine varmışım. Bu yıllarda Küçük Güney parçasında partinin kitleselliği açık seçik göze çarpıyordu. Halkta PKK'ye, devrimciliğe büyük bir sempati vardı. İnsanlara değer verme ölçüsü, PKK'li olmakla ölçülüyordu. PKK bunu hak etmişti. Çünkü o, halkın yaşama coşkusunu yeniden diriltmiş, özellikle Kürt insanına insan olmanın sıfatını kazandırmıştı. PKK'nin üstün meziyetlerini kavrayan her insan değişiyor, her yönüyle cazibe odağı haline geliyordu. Bu durumu

*ha istekdi katılıyordum. Çeşitli eksikliklerim ve yetmezliklerim oldu. Bunları aşmak istiyordum. Fakat tecrübesizliğim ve düşünce alanındaki yetmezliğim nedeniyle, partinin istediği düzeyde başarı sağlayamıyordum. Parti bana kendimi aşma ve yenileme fırsatını sonuna kadar vermişti. Bu açıdan çok şanslıyım. Kendimi geliştirmenin en iyi ortamı Akademi'ydı. 1991'de Akademi'ye gittim. Parti Önderliği'ni görme şansını yakaladığım için çok sevinçliydim. **Ahmet Güler Eğitim Devresi**'nde eksikliklerimi devrimci bir tarzda aşmanın olanağını bulmuştum. Partiden gereken desteği almıştım. Kısaca güçlenmiş olarak sıcak savaşa katılmak üzere ülkeye yöneldim..."*

1992 Newroz'unda ülke pratiğine yönelen Refik yolaş, her şeyiyle kendisini partisine açık tutmuş, özenli, çalışkan biri olarak sevilip, sayılmıştır. Ülke pratiğinde kısa süre manga komutanlığına getirilir. Görevi alırken, "benim için görevin büyüğü küçüğü yoktur" der. Ve kendisini devrim sorunlarına, görevlerine ayırmadan adadığını gösterir. Her işe istekle ve azimle koşmuş ve çaba sergilemiştir. Bu temelde ışıkveren, Sêgirkê ve

gular:

"...Yoksul bir aile hayatını yaşadım. Bu ara fazla öğrenim görmedim. Ortaokulu bitirdikten sonra öğrenim hayatına son verdim. Bütün zamanımı aile işlerine ayırdım, sürekli çalışıyordum, o iş, bu iş demeden. 15 Ağustos şanlı atılımından sonra Küçük Güney'de PKK'ye ilgi ve destekler artıyordu. Ben fazla ilgilenmiyordum. İl-

çok açık bir şekilde görüyordum. Benzer değişikliği bende adım adım yaşadım. Gittikçe PKK'ye ve Kürdistan devrimine olan inancım kökleşiyordu. Bu inanç, beni devrimci mücadeleye katılma yönünde karar sahibi yapmaya götürdü. 1988-89 yıllarında bende yaşanan değişim kısaca böyle özetlenebilir.

Ondan sonra parti faaliyetlerine da-

Yekmal karakollarına karşı düzenlenen eylemlerden alınının akylla çıkar.

Güney Savaşı'yla birlikte Haftanın alanına gider. Haftanın'de TC'ye ve ihanete karşı üstün bir cesaretle savaşı. Bu güçlerle bir çatışma sırasında şehit düşer.

Refik yoldaşın anısı "insanım" diyen herkesi göreve davet çağrısı olarak her yerde yankılanacaktır!

Savaşta şiarlaşan bir militandı!

Adı, soyadı: **Halil ARAT**

Kod adı: **Şiyar**

Baba adı: **Ramazan**

Ana adı: **Cevahir**

Doğum yeri ve tarihi: **Bafe köyü-İdil, 1973**

Partiye katılış tarihi: **Mayıs 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1992, Haftanın-Karargah Tepesi**

İdil'in Bafe köyünde doğup büyüyen **Şiyar** yoldaş, katılımından çok önceleri mücadeleden etkilenmişti. Köydeyken dağlarda çobanlık yapmaktadır. Bu sayede gerillayla ilişki kurar. Dağlarda hep ilişki içinde olur. Bu ilişkiler içerisinde gelişir. Geliştikçe de mücadeleye daha artan bir şevkle hizmet eder.

Çevresinde, köyünde örgüt faaliyetlerinin sürdürücüsü olur. Bu O'nun çevre üzerinde saygınlığını artırır. Çevre genelde yurtseverliğin gelişkin olduğu bir çevredir. Devrimci olmayan, devrim için çalışmayanlara değer verilmez. Ancak **Şiyar** yoldaş, halka duyduğu sorumluluktan saygınlık kazanmayı hak eder. O bu başarıyı göstermiş olduğundan büyük bir mutluluk duyar. Yüreğinde yaşam coşkusu, insan sevgisi yüksek olan **Şiyar** yoldaş, daha ileri ilişkilere ihtiyaç duyar. Bunun kendisi ve halkı için daha yararlı olacağına inanır. Gerilla saflarında yer almak için, parti ile bir arkadaşı aracılığıyla ilişkiye geçer. Ve böylece gerillaya katılmak için yo-

la çıkar.

1992 bahar atılımının en zirvesinin yaşandığı Mayıs ayında gerilla ile bütünleşir. Baharın diri, canlı coşkusu gibi **Şiyar** yoldaş da çok canlı ve diridir. Bir süre gerillalarla dolaşır. Gerilla O'nu büyülemiştir. Artık kendini daha farklı görmektedir. Kendisine saygısı artmıştır. O'ndaki gelişmeyi yoldaşları da farkedir. Daha fazla gelişebilmesi için yoldaşları O'nu Haftanın kamplarına gönderir. O, bu habere çok sevinir. İlk defa düzenli parti eğitiminden geçmesi O'nu heyecanlandırır. Büyük olmanın, büyük oynamanın tutkusuna bir karşılık olacağını, burada bu fırsatları değerlendireceğini düşünür. Yoldaşlarıyla vedalaşarak yola koyulur. "Buluşmak üzere" diyerek uzaklaşır.

Birkaç günlük heyecanlı yolculuktan sonra kamplara ulaşır. Kampa git-

eksik ve yetmezliklerini zamanında eleştirerek uyarıcı olur. Yoldaşlığın en önemli görevinin yoldaşına eleştirel yaklaşarak, güçlenmesine yardım etmek ve devrime daha hazırlıklı kılmaktır. **Şiyar** yoldaşın diğer önemli bir meziyeti görevlere yaklaşımıdır. Aldığı her görevi canla-başla yerine getirmeye çalışır. Görev almaktan hoşnuttuk duyar. Boş ve işe yaramazlığı hiç sevmez. Kendine her zaman yetkin arkadaşları örnek alır. Onlara özenir ve o seviyeye gelmeye gayret eder.

Tam da gelişme, açılma, büyüme anını yakalamış ve onun sonsuz sevincini yaşarken, **Şiyar** yoldaş, Güney Savaşı üzerine, görev aşkıyla savaş cephesine gider. Aldığı birikimi, kazandığı deneyimi bütün gücüyle orada gösterir. Günlerce savaşır. Güney Cephesi'nden TC'nin saldırılarını püs-kürtmek üzere, Kuzey Cephesi'ne gi-

tiğinde çok heyecanlı ve öğrenme isteğiyle yanıp tutuşan **Şiyar** yoldaş, eğitimlere zevkle katılır. Öyle ki adeta zamanla boğuşur. Hatta çoğu kez, "bugün ne çabuk geçti" vb. diyerek konuşmalarında zamanı aşan bir yoğunluk içinde olduğunu gösterir. Partiye çok bağlı ve yoldaşlık ilişkilerine de oldukça değer veren **Şiyar** yoldaş, her davranışında bunu kanıtlar. Eleştirile-riyle yoldaşlarını güçlendirir, onların

der. Orada da aynı dirayeti gösterir. Savaşın son günlerinde mevzileri havadan bombardımana tabi tutulur. O'nun bulunduğu noktaya uçaktan atılan bir kazan bombası isabet eder. Hava saldırılarının pek etkili olmadığı bu savaşta, bir saldırı anı **Şiyar** yoldaşımızı bizden alıp götürür.

Şiyar yoldaş, direnişimizde şiyar olarak hep var olacak ve sonsuza dek anılacaktır!

Adı, soyadı: **M. Siraç ...**
 Kod adı: **Muhittin**
 Baba adı: ...
 Ana adı: ...
 Doğum yeri ve tarihi: **Sadê köyü-Ömerli-Mardin, 1972**
 Partiyeye katılış tarihi: **Nisan 1992**
 Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1992, Haftanın-Direniş Tepesi**

Tutuşturduğun
 intikam ateşi
 dağlarımızda
 düşmanı
 kahrediyor

Muhittin yoldaşın mücadeleye katılışı Nisan 1992'de gerçekleşir. Yoldaşımız yurtsever bir aile ve çevre ortamında yetişir. Ailesi normal-orta halli bir ekonomik duruma sahiptir. Kürdistan gibi bir ülkede, yoksulluğun had safhada olduğu koşullarda normal bir geçim düzeyini sağlamak yine büyük bir şans sayılır. Muhittin yoldaş da emeğinin yoğunluğu ile asgari bir geçim ortamını yaratabilmiştir.

Emekle tanışmayı daha küçük yaşlarda gerçekleştiren Muhittin yoldaş, Kürdistan'daki hayat şartlarının zorluğundan dolayı İzmir'e gidip, orada terzilik yeteneğini kullanarak çalışma hayatına atılır. O'nu İzmir'e götüren nedenin, TC'nin ülkemizdeki bilinçli uygulamaları olduğunu önceden kestiremez. Fakat zamanla bu gerçeği görür. Kendi gerçekliğini görme, tanıma ve dönüşümü sağlamanın hemen ardından ulusal davasına maddi ve manevi destek vermeye başlar. Bu ilişki süreci kendisinde devrimci dönüşümlere yol açar. Devrimcileştikçe daha

minden müthiş etkilenir. Bu olayı duyduğunda yüreği intikam ateşiyle dolup, taşar. Kendisini fazla tutamaz ve hemen dağlara isyan türküsü olup dilden dile dolaşmaya çıkar. Burada yoldaşlarına Rahşan'ın eylemini anlatırken;

"Müthiş etkilenmişim. Tüylerim diken diken olmuştu. Gözlerim karar-mıştı. Polise, askere, devletin tüm kuruluşlarına saldırmak istiyordum. İntikam duygusu içimi kemiriyordu. Daha fazla böyle hareket edemem dedim, kendi kendime. Ve sonra sakın kafayla uzun uzun düşündüm. Devlete başkaldırının, intikamın yeri gerilla saflarıdır, dedim. O zaman daha fazla intikam alma şansım olur. Ve şehitlerin anısına bağlılık, onların yolunda yürümek için en doğru yolun mücadeleye katılmak olduğunu kavradım. Bu düşünce beni buralara kadar getiren son damla olmuştu."

İşte, böylesi olaylar zincirinden sonra Muhittin yoldaş, Haftanın kamplarına uzanmıştır. Haftanın'de **Şehit Berivan Kampı**'na gider, askeri ve siyasi çalışmalara katılır. Burada başarılıdır. Devrime çok sade duygularla bağlıdır. Sıfırlığı ve tertemiz yoldaşlık ilişkileriyle herkese kendisini sevdirmiştir. Partiyi anlamaya, dönemi kavramaya bütün benliği ile çaba gösterir. Fedakar kişiliğiyle tamamen kendini devrimci yaşama katar. Çalışması ve başarısı sayesinde manga komutanı olur.

Muhittin yoldaş, Güney Savaşı'nda Şeran Şer Tepesi'nde ihanetçilere karşı yiğitçe savaşır. Günlerce mevzi-sinde uykusuz düşmanın saldırısını bekler, zaman zaman silahının tetiğine dokunarak, haine ateş eder. Yoldaşlarına daha iyi savaşmanın coşkusunu vermeyi ihmal etmez. Üç saldırı eyleminde yer alır. Katıldığı bu eylemlerde kahramanca çarpışarak ihanetçilere ağır kayıplar verir. Eylemlerde çok etkilidir ve rolünü ustaca oynamanın yüceliğine erişir.

Her şeyiyle devrime güç katan, moral ve esin kaynağının pınarı Muhittin yoldaş, 17 Ekim'de hainlerin bir saldırısı esnasında saatlerce çarpışarak şehit düşer. O, Parti Önderliği'ne, partiye ve devrim şehitlerine, sonsuz bağlılığını şahadetiyle ispatlamanın huzur ve rahatı içinde topraklarımıza düştü, tohumları Kürdistan'ın dört bir tarafını kaplayacak, direniş ve intikam ateşi olacaktır!

çok çalışma isteğine kapılır. Artan zamanının büyük kısmını devrimci çalışmaya ayırır. İzmir'de Kadifekale örgüt çalışmalarında etkindir. Uzun süre ülkesinden kopmasına rağmen, Kürtlüğünden hiçbir şeyini yitirmeyen Muhittin yoldaş, 21 Mart 1992 Newroz'unda Kadifekale'de kedisini cayır cayır yakan **Rahşan Demirel**'in eyle-

Banik'e can olan bir yoldaş!

Adı, soyadı: **Şeyhmus ...**

Kod adı: **Rüstem**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Kızile köyü-Amude-Güney Kürdistan**

Partiye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **19 Ekim 1992, Haftanın-Şeran Şer Tepesi**

Rüstem yoldaş Güney Kürdistan parçasında, Amude'nin Kızile köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi oldukça derli toplu bir yaşam sürdürmektedir. Kürt geleneklerinin derinden sürdürücüsü ve Kürt toplumunun kendi öz dini olan Zerdüşt dinini yaşatmaktadır. Rüstem yoldaş da, Zerdüşt dininin içeriğiyle tanışır, onun gereklerine göre yetiştirilir. Kürt halk kültürünün yozlaştırılmamış en canlı, en özlu biçiminin kendisi olan Zerdüşt diniyle yetiştirilmiş olması Rüstem yoldaşa düzenli, disiplinli bir hayat kadar tam da ulusal özelliklerle bezenmiş Kürt kişiliğini kazandırır.

Aile içi eğitimin yanısıra özgün eğitim kurumlarında da eğitim görür. Gençlik yıllarında ulusal kurtuluşçu fikirlerle tanışır ve onun doğal bir yoldaşı olur. Yurtsever çevrelerle ilişkilerini geliştiren Rüstem yoldaş, eğitimi de tamamlamakta ve öğretmenlik yapmaya adım atmaktadır. Kürt kültürünü canlı olarak yaşıyor olması, O'nun renkli özünü derinden kavramış olması, halka yaklaşımında hem kolaylık sağlamış, hem de halka ya-

şamıyla örnek olmuştur.

Amude'de bulunurken kitle faaliyetleri içine girer. O'nun derli-toplu olmasının yanısıra, bir kültür hazinesi özelliği taşıyan komple yapısı, bir sevgi, sempati vesilesi olur. Başarılı olmasında, kitleleri çevresinde toplayıp harekete geçirmesinde oldukça etkili olan özelliklerinin rolü belirleyicidir. Çevresinde yoz ilişkiler görünce çözüme girer. Kürt tarihinden, öz Kürt halk ilişkilerinden canlı örnekler verir, halkı doğru davranışa sevkeder. Bir süre sonra Rüstem yoldaş Şam'a gider. Kısa süren Şam günlerinden sonra tekrar Amude'ye döner. Amude'de üç yıl boyunca bir parti adına kitle

laşık 15-20 gün süren Akademi-Haftanın yolculuğunun nasıl geçtiğinin farkına bile varmaz. Haziran 1992'de Haftanın alanına ulaşır.

Rüstem yoldaş, Haftanın Kampı'nda da düzenli yaşamıyla dikkatleri üzerine çeker. Kamp yaşamı sürüp giderken ara-sıra çıkan görevlere katılım yapar. Kamp işlerinde emeğiyle pay sahibi olur. Yoldaşlarına yardımcı olmak konusundaki özverili yapısıyla çevresini etkiler. Birçok konuda düşünce ve kol emeğiyle işlere katılım gösterir.

Güney Savaşı'nın başlamasıyla beklediği an gelmiş olur. Rüstem yoldaş yapılan düzenlemelerle Banik mıntıkasından Şeran Şer Tepesi'ne savaş-

örgütlenme faaliyetlerini yürütür. Başarılı ve sonuç alıcı bir pratik sergiler.

1992 yılı başlarında bütün özverili Kürt gençleri gibi, O da kararını vererek, gerillaya katılmanın ön aşaması olan eğitim ihtiyacını gidermek için Mahsum Korkamz Akademisi'ne gider. Akademi'de oldukça güçlendirici bir eğitim devresinden geçer. "İktidara Yürüyüş Eğitim Devresi"ne katılımı ile, zekasıyla renk katar.

Mayıs 1992'de Kuzey Kürdistan'a gidecek olan grup içinde O da vardır. Rüstem yoldaş, savaş meydanında hesap sormak üzere yola çıkmanın mutluluğuyla harekete geçer. Yak-

maya coşkuyla gider. Savaşa ilk olarak adım atıyor olmanın heyecanını yaşar. Mevzisini yapıp içinde silahıyla bütünleşince tüyleri ürperir heyecanından. "Ve artık savaştayım" der gibi bu yeni duruma kendini alıştıır. Onbeş gün boyunca çarpışır. Bir saldırıda, bir savunmada düşmana mermi ve korku yağdırır.

Savaşın geri çekilme aşamasına kadar çarpışmalardan başarıyla sonuç alır. Geri çekilmede isabet aldığı bir mermiyle şehit düşer. Ailesinden devraldığı, partiyle güçlendirdiği zengin kültür mirasını daha da zenginleştirmek üzere yoldaşlarına emanet eder.

"Asker olmak, askerce savaşmak istiyorum"

Adı, soyadı: **Seyfettin ÇİÇEK**

Kod adı: **Zeki**

Baba adı: **Bilal**

Ana adı: **Esmâ**

Doğum yeri ve tarihi: **Sivrice köyü- Midyat, 1969**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992, Haftanın-Şehit Beşir Tepsî**

Zeki yoldaş, Midyatlı yoksul bir ailenin çocuğu olarak yetişti. Her Kürdün kaderinde olduğu gibi, Oda küçük yaşlardan itibaren emekle tanışır. O'nun emekle tanışması hiç kuşkusuz kişilik gelişmesinde olumlu etkiler bırakır. Her ne kadar küçük yaşlarda çalışmanın verdiği yorgunluk O'nu düşünsel-kültürel konulardan uzak tutmuşsa da, O kendi yaşam pratiğinde kazandığı tecrübeyle bu alandaki boşluğu doldurmaktan uzak kalmaz. Maddi olarak yoksul, ama yaşam tecrübeyle zengindir.

Kürdistan'da PKK'nin tarih sahnesine çıkışıyla beraber, ülkemizdeki karanlıklar çözülmüş, toplumumuz aydınlanma, kendisini bulma sürecine girmiştir. Aydınlanan Kürdistan, aydınlanan yeni neslin oluşması ve Kürdistan halkının önderliğine soyunması demektir. İşte PKK ile açılan bu yeni ufuklar, Kürdistan halkına yeni hazineler sunmuştur. PKK'nin açtığı, her şeyi gün ışığına çıkardığı nimetlerden Zeki yoldaş da payına düşeni almıştır. Dolayısıyla çok kısa bir sürede hareketimizle tanışır. PKK ile tanışma, O'nun kendisi ve halkı için gerekli olan düşünsel-ruhsal ihtiyaçlara kavuşma-

şı, yaşamını daha da renklendirir.

Zeki yoldaş, ailesinin geçimini sağlamak için Suudi Arabistan'ın Tebuk kentine gider. Suudi Arabistan-Midyat arası gidip gelmelerle mücadeleyi yakından tanır. Suudi Arabistan'da geçim araçlarını temin etme uğraşı ile, insanlık hareketi olan PKK'nin onurlu mücadelesine hizmet çabalarında giderek belirginlik kazanır. Ve böylece Zeki yoldaş, bütün zamanını devrim amacıyla kullanmaya başlar.

1991 yılında askeri ve siyasi yeteneklerini geliştirmek, bu temelde sıcak savaşa katılmak için Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Burada bir devre eğitimde kalarak askeri ve siyasi yönünü güçlendirir. Devre sonunda vermiş olduğu bir raporunda, *"...Siyasi ve askeri olarak güç kazandığımı inanıyorum. Burada partinin bana vermiş olduğu imkanları yeterli olmasa da değerlendirdim. Kazandığım tecrübe ve birikim ile ülkede yükselen sıcak savaşta yararlı olacağımı inanıyorum tamdır. Bu vesile ile askeri alanda görev almak istiyorum..."*

yönü oldukça güçlüdür, ülke pratiğinde daha da geliştirme imkanlarını bulur. Onun için birlikteliği her yoldaşına güven kaynağı olur. Eylemlerde herkes O'nunla birlikte yer almak ister.

İşbirlikçi Kürdistanı Cephe güçlerinin hareketimize karşı başlattıkları savaştan dolayı, Zeki yoldaş da müdahale olarak giden grupların arasında bulunur. Savaşta Derkarê Cephesi'nde görev alır. Savaşta askeri dehasını konuşturan Zeki yoldaş, en son bir çatışmada büyük fedakarlık sergiler. Çatışma sırasında yoldaşlarına "sonuna kadar savaşacağım" der. Sonuna kadar çatışır, mermisi tükenince yaralanır. Yaralanan yanındaki yoldaş ile birlikte geri çekilmeye başlarlar. Yoldaş "Ben yürüyemeyeceğim" deyince Zeki yoldaş, O'na moral vererek "yürümelisin" der. Zeki yoldaş midesinden ve kafasından ağır yaralanmış olmasına rağmen yoldaşına güç vererek, yürütmesine yardımcı olur ve yoldaşını kurtarır. Fakat kendisi kısa bir süre sonra şehadete ulaşır.

biçiminde kararlılığını vurgular.

Önerisi uygun görülen Zeki yoldaş, 1991'de, ülkede sıcak savaş pratiğine katılır. Hareketli birlikler içerisinde birçok eyleme katılır. Askeri

Kendisini yoldaşlarına can siper eden Zeki yoldaş, insanlığa bir fedakarlık vasiyeti bırakır.

Anısını bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizde yaşatacağız!

"En zor mücadele alanını istiyorum..."

Mahsum yoldaş, Derik'te orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Taa çocukluğundan başlayarak herkesten farklı olan bazı özellikleri vardır. Bir iş yapılırken en önde giden, en ağır tarafından işe atılan biridir. Arkadaşları arasında oyun oynarken dahi az da olsa yorucu bir yan varsa hemen O önce atılır. Yaşamın her döneminde bu özverili durum sürüp gi-

der. Bir keresinde, bir yolculukta başından geçen bir olayı arkadaşı tarafından şöyle aktarılmaktadır:

"Yolumuz uzundu. Grup kalabalık ve fiziken zayıftı. Yolda yorulup yürüyemeyeceklerin olabileceğini ta baştan tahmin ediyorduk. Henüz yolun yarasına gelmiştik ki bir arkadaş 'artık yürüyemem beni bırakın siz gidin' diyordu. O'nu yalnız başına düşmana yem olacak bir yerde bırakamazdık, ancak biz de çok yorgunduk. Kimse-nin O'nu taşımaya ne gücü vardı ne de hali. Çoğu henüz yeni ve fiziken oldukça zayıftı. Ne yapacağız, diye dolanıp dururken Mahsum yoldaş, imdadımıza geldi. Arkadaşı konaklama yerine kadar taşımayı başardı..."

Ülkenin Küçük Güney parçasında büyüyen Mahsum yoldaş yurtseverlik düşünceleri sonucu saflara katılır. Ve 1991'de Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Libya'dan Akademi'ye uzanışın altında daha başka nedenler de vardır. Mahsum yoldaşın tanıdığı **Xıdır (Salih)** yoldaş, partiye katılmış ve şehit düşmüştür. Bu şahadet O'nu harekete geçirmede önemli bir rol oynamıştır.

Bulunduğu her ortamda özverili yapısıyla yaşama katılan Mahsum yoldaş, bu sefer de kendi halkının özgürlük mücadelesi için bu özverisini harekete geçirir. Akademi'de bir eğitim devresinden geçer. Devre sonu gerillaya katılmanın özlemini duyan yoldaşımızın, isim seçmesinin altında yatan psikoloji de önemlidir. Mahsum Korkmaz'ın yaşamını öğrenmiş, O'nun özveri konusunda zirveyi temsil ettiğini görmüştür. O'nun bir devamcısı olmak isteğinin ve O'na duyduğu derin sevginin bir sonucu olarak "Mahsum" adını alır. Devre sonrası yönetime verdiği rapor, O'nun kişilik özelliklerini net göstermektedir:

"...Sıradan bir yurtseverlikten gerillaya kadar kendimi taşıdım. Yakında pratiğe gideceğiz. Eğitimde kendimi iyi hazırladım. Ben gerilla mücadelesinin en zor olduğu alanlarda mücadele etmek istiyorum..."

Mahsum yoldaş düzenleme sonucu, O'nu uçarcasına mutlu eden hareketli birlikte yer aldığı haberini alır. Grupla birlikte faaliyet alanına gider. Birliğiyle birlikte gerilla savaşı yürütmenin, eylem yapmanın coşkusunu çokça yaşar.

Güney Savaşı başladığında birliğiyle beraber müdahale grubu olarak

Adı, soyadı: **Abdulkaki Hüseyin SÜLEYMAN**

Kod adı: **Mahsum**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Mame Sor köyü- Derik-Güney Kürdistan, ...**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1992, Haftanın-PAK Tepesi**

*"...Tehlikeyi sezen
Mahsum yoldaş
bedenini bombanın
üzerine kapatarak
siper etti..."*

Haftanın Savaş Cephesi'ne gider. Güney Savaşı'nda Mahsum yoldaş, yine özverisini bütün çekiciliğiyle sergiler. Cesareti de doruktadır. Savaş günlerinde silahıyla düşmana aman vermeden yiğitçe bir mücadele sergiler. Şahadeti ise daha çarpıcıdır. Şöyle anlatıyor yanındaki bir yoldaş:

"...Bulunduğumuz mevziye bir bomba atıldı. Birkaç kişiyiz 'ha patladı, ha patlayacak' diye donmuş durumdaydık. Tehlikeyi sezen Mahsum yoldaş bedenini bombanın üzerine kapatarak siper etti..."

Mahsum yoldaş şahadetindeki bütün cesaret ve özverisiyle Mahsum Korkmaz yoldaşın izinde yürümenin gereklerini öğretiyordu bize.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz!

Zindanlardan dağlara uzanan mücadele,

bitmeyen umut...

Adı, soyadı: **Mehmet ÖZKUL**

Kod adı: **Nuh**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, ...**

Partiye katılış tarihi: **1977**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın**

Nuh yoldaş, 12 Eylül faşizmi öncesinde tartışan, araştıran, devrim sorunlarıyla haşır-neşir olan, aktif yurtsever-devrimci gençliğin bir üyesidir. 1970'li yıllarda birçok ideolojinin çarpıştığı ideolojik kaos döneminde Nuh yoldaş da, kendisine bir yol bulmak peşindedir. PKK'nin ideolojik-politik hattını tanıma fırsatı bulur ve benimser, böylece doğru rotaya girmiş olur.

Nuh yoldaş, faşist cuntanın işbaşına gelmesinden sonra, birçok insanın, devrimcinin, yurtseverin tutuklanması furcasından nasibini alır. Yöğün işkencelerden sonra Diyarbakır zindanına atılır. Burası polisten sonraki işkencenin devamıdır. İçeride estirilen vahşet uygulamalarına, işkencelere karşı, devrimci bir direniş sergiler. Vahşet döneminin her türlü uygulamalarına maruz kalmış, en kötü muamelelerle yüz yüze gelmiştir. Tutuklanmasının ve işkencelerden geçirilmesinin tek nedeni Diyarbakır'da yürüttüğü devrimci faaliyetlerdir. Büyük direnişlerin yaşandığı, adına "Mazlum DOĞAN Akademisi" dediğimiz zindanların en berbat alanı olan Diyarbakır

zindanından 1986'da çıkar. Bu karanlık, vahşet yılları, yıldırma çabaları azminden, mücadele coşkusundan hiçbir şey kaybettirememiştir. Bilakis düşmana karşı kininin ve öfkesinin yoğunlaşmasına zemin hazırlamıştır. Kını ve öfkesini bilince katk eden Nuh yoldaş, cezaevinden bir devrimci militanda aranan özelliklere sahip olarak çıkmıştır.

Nuh yoldaş, cezaevinden çıkar çıkmaz soluğu Dersim Eyaleti gerilla grupları içerisinde alır. Sene 1986'dır. Gerilla faaliyetleri sırasında girilen bir çatışmada yaralanır. Grubun güvenliği düşünülerek geri çekilir. Fakat bir süre sonra gerillalar bir bakarlar ki, Nuh yoldaş yine çatışmanın içerisinde. Nuh yoldaş yaralı haliyle bir yerde gizlenerek, düşmanın alan-

tamamladıktan sonra Avrupa'ya geçer. Avrupa'ya ulaşmış olmak, partiye ulaşmış olmak demek olduğundan oldukça mutludur. Başından geçenleri partiye anlatır. Parti tarafından Avrupa'da cephe faaliyetlerinde görevlendirilir. Fakat O'nun gönlü gerilladadır. Ve bu amaçla 1992'de Akademi'ye, yolculuğa çıkar. Akademi'nin kapatılması sonucu Haftanın alanına geçer.

Bu arada Güney Savaşı da başlamış, bütün hızıyla devam etmektedir. Nuh yoldaş, göz kırpmaya bile fırsat olmadığını, sıcak savaşın içine girildiğini görünce savaşmanın kendisi açısından farz olduğunu söyleyerek, durup dinlenmeden cepheye gider. Cepheye büyük bir gayret göstererek, savaşa katılır. Amacı partiye kendisini ispatlamak ve yeniden güven tazelemektir. Çünkü yıllarca zindanda kalmış, mücadele gerçekliğinin gelişmesinin gerisinde kalmış, bu temelde yeni dönem mücadelesine hazırlama gereği duymuştur. Bu temelde Akademi'deki eğitimden de,

dan uzaklaşmasını büyük bir gizlilik içinde bekler. Peşinden tüm gücünü toplayarak yakın köylerden birine ulaşır. Tanıdığı yurtsever ailelerden birinden yardım ister. Aile tüm imkanlarını seferber ederek yaralı yoldaşımıza yardım eder ve tedavisini sağlar. Nuh yoldaş iyileşir iyileşmez partiden uzaklaşmış olmanın verdiği boşluktan kurtulmak için hemen harekete geçer. Bir ilişki yakalamak için İstanbul'a gider. İstanbul'da gerekli hazırlıkları

Akademi'nin kapanması üzerine mahrum kalınca, tüm gücüyle savaşa yüklenmiş ve yeni dönem görevlerine ancak savaş içinde sahip çıkılarak güçlenebileceğinin gerçeğinden hareket etmiştir.

Hemen hemen kendi tarihi, mücadele tarihi kadar uzun ve zorluklarla dolu olan Nuh yoldaş, cepheye şahadetiyle yoldaşlarına, sürdürülmesi büyük bir sorumluluk isteyen anısını teslim eder.

PKK'nin vuruş tarzıyla keskinleşen askeri bir kişilikti!

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Sadık**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Vestin köyü-Tatvan, 1973**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992, Haftanın-Şehit Beşir Tepesi (Derkarê Cephesi)**

Mücadele beşiği haline getirilen Kuzey Kürdistan devrimi **Sadık** yoldaşı da cazibeli rüzgarına kattı. O çocukluğunu ve partiyle tanışmasını şöy-

kucak açan birini mutlaka bulurdum. Bir gün beni şaşırtan bir olaya rastladım. Genç birisi oturmuş konuşuyordu. Oradaki herkes çıt çıkarmadan dinliyordu. O güne kadar çok genç birinin yaşlılar tarafından bu kadar saygıyla ve pür dikkat dinlendiğini görmemiştim.

Biraz büyüdüğümde anladım ki, onlar PKK militanlarıdır. Örgütlenme çalışmaları yapıyorlar. Onlara çok sempati vardı, çünkü halk onları çok seviyordu. Bir gün gelecek ben de militan olacağım, diye kararımı verdim. Bu zamana kadar da, nasıl militan olacağım, ne yapmam gerekir diye düşünüyordum. Hem kitaplar alıp okudum, hem okulda arkadaşlarla tartışmalar yaptım. Yavaş yavaş 'Devrim, Kürdistan, Sosyalizm' konularını kıydan, köşeden öğrendim.

İlk eylemimi okulda öğretmene karşı yaptım. Kürtlerin aleyhine konuşuyordu. Artık öyle bir hale geldi ki, bir gün dayanamayıp onun zehirli dilini kestim. O gözdağından sonra artık Kürdistan halkının aleyhine hiç konuştuğunu görmedim. Hatta övgü dolu sözler söyler olmuştum. Samimi değildi. Bize yaranmak için öyle davranıyordu.

Serhildanlara katıldım. Halkla ka-

lere pusu kurarak onlara korkulu anlar yaşattık. Gerillayı yakından takip ediyordum. Artık gerillanın dışında olmak benim için çekilmez oluyordu. Gerillayla gururlanıyordum, bir taraftan da nasıl ulaşacağım diye düşünüyordum. Mart 1991'de İstanbul'da ilişki kurmayı başardım.

Gerilla kampına ulaşip eğitim gördüm. Parti, kendimi daha da güçlendirmem ve öyle savaşa katılmam için beni kampta tuttu. Çok yararlı oldu bu süreç...

Güney Savaşı başladığında istihkam takımıyla Derkarê Cephesi'nde savaşa katılır. Kamp yaşamındaki sessizliğinin aksine savaşta tam bir şahin olan Sadık yoldaş, bir roketatar, bir kleş ve bir de bombayla beraber düşmana karşı kullanma yeteneğini göstererek saldırır. Tepelere düzenlenen saldırı gruplarında birçok defa bulunur. Normal ölçülerin dışında bir savaşma, vuruş kabiliyeti sergiler. Hayretle hayranlık uyandıran bu hali takdir toplar. Günler ilerlemekte, savaş daha da yoğunlaşmaktadır. Sadık yoldaş hızından hiçbir şey kaybetmeden saldırılarda düşman hedeflerine darbeler indirmektedir. O'nun saldırılardaki coşkun, güçlü durumu en üst düzeyde komutanlar tarafından takdir edilir. O'nun şahadeti de bir kahramanlıktır, şöyle anlatılmaktadır:

"Bulunduğumuz mevzileri terk ediyorduk. Aşamalı gerçekleşmekteydi çekilme. Hepimiz çok geriye çekildik. Ama Sadık yoldaş daha en ön mevzideydi. Geriye çekilmesini söyledik. Ama O 'savaşmak istiyorum, siz rahatça çekilin' diyordu. Biz izlemekle yetinmekte, O'nu çekilmeye iknaya çalışıyorduk. O çarpışmayı sürdürdü tek başına, ta ki isabet alıncaya kadar. 'Artık yeter' deyip bir mevziye doğru gelirken, mevziye düşen bir bomba O'nun şahadetine sebep oldu. Mermisiz kaldığı için çekilmişti. Daha önce kobra helikopterlerin taraması sonucunda kafasından yaralanmıştı. Fakat O yarasını sarıp savaşa devam etmişti..."

Ve Sadık yoldaş PKK'nin vuruş tarzıyla keskinleşen bir askeri kişilik olarak ölümsüzleşiyordu ve anısı mücadelemizde yaşayacaktır!

le anlatıyor:

"Çok küçüktüm. Hareketli biriydim. Orası senin, burası benim gezirdim. Her gittiğim yerde, bir köşede bana

rarlıca yürüdüm düşman üstüne. Faşist polislerle taş ve sopalarla ders verdik. Hafif olarak yaralandığım da oldu bu serhildanlarda. Asker ve tim-

Anın mücadelemizde zaferin teminatı olacaktır!

Adı, soyadı: **Sadık KARA**

Kod adı: **Eşref**

Baba adı: **Süleyman**

Ana adı: **Fehime**

Doğum yeri ve tarihi: **Hilal köyü-
Uludere, ...**

Partiye katılım tarihi: **1988**

Şahadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1992,
Haftanın-Karargah Tepesi**

Eşref yoldaş, Uludere'nin Hilal köyünde yoksul bir ailenin çocuğudur. Köyde bulunduğu süre içerisinde çobanlık yapıyordu. Düşmanın sömürgeci uygulamalarından nasibini alıyor, fakat olup bitenlere hiçbir anlam veremiyordu. Kürt olduğunu biliyordu. Yanıbaşında, dağların doruklarında gerillanın olduğunu da biliyordu. Çünkü kendisi çobanlık yaptığından sürekli dağlardaydı.

Eşref yoldaş, saflara katılışını bir raporunda şöyle dile getirir:

"...Çobanlık yapıyordum, pek Türkçe bilmiyordum. Kürt olduğumu bilecek kadar bir bilgim vardı. Dağların doruklarında sık sık gerillalarla karşılaşırıyordum. Bana yardımcı oluyor-

lardı. Devamlı benimle ilgileniyorlar, Kürdistan ve mücadeleye ilişkin bir şeyler anlatıyorlar, beni bilgilendiriyorlardı. Gerillaların bu yakınlığı beni çok etkilemiş, duygulandırmıştı. Bir gün oturmuş düşünüyordum, kendi kendime sorular sorup cevaplar bulmaya çalışıyordum. Bu çobanlıkla bir yere varılamaz dedim. Kürdistan gerçeğini tam anlamıyla özümseyemsem bile, bu mücadelenin haklı ve meşruluğu beni çekiyordu. Bir gün kendi kendimle iç hesaplaşmaya girdiğim bir sırada, biraz ötemde bir grup gerillanın geçtiğini gördüm. Hemen onlara doğru bağırdım. 'Ben de size katılabilir miyim?' Gerillalardan

den gitmedim sorusu kafama takılmıştı. Çok huzursuz olmuştum. Ben de bilmiyorum, nasıl olduysa bir bakımdan ki, gerillalara doğru koşuyordum ve bir çırpıda onlara yetiştim. İşte karşılaşım böyle gerçekleşti. Öyle fazla bir bilgim ve bilincim de yoktu. Başlangıçta beni gerillaya ve mücadeleye çeken şey Kürt oluşum ve duygusallığımıdı..."

Daha sonra pratiğinde bilinci ve azmiyle üstün başarılar sağlayan ve birçok çalışmaya imzasını atan **Eşref** yoldaşın şahadeti üzerine, O'nunla uzun süre beraber kalan bir yoldaşı düşüncelerini şöyle dile getirmektedir: "1988 yılında raporunda da be-

biri 'gel katıl' diye bağırdı. Gerillalara doğru birkaç adım attım, fakat tekrar vazgeçtim.

Gerillalar uzaklaştıktan sonra ne-

lirttiği gibi aniden saflara katıldı. Ve o günden sonra birliğimizde kaldı. Çok istekli bir mücadele tutkusuna vardı, birçok eyleme katıldı. Bu eylemlerdeki

başarısından ötürü önce manga komutanlığına getirildi. Çok başarılıydı. Yaşama çok çabuk adapte oluyor, hiçbir konuda zorluk çekmiyordu. Çok geçmeden manga komutanlığından takım komutanlığına yükseldi. Dev gibi bir fiziği vardı. Tuttuğunu koparırdı. Siyasi yönü fazla gelişkin değilse de, başta askeri olmak üzere diğer özellikleri çok gelişkindi. Fedakarlığı, cesa-

Bu sırada birçok eylemede katılan Eşref yoldaş, uzun yıllar gerilla yaşamında çelikleşmiş olmanın verdiği atılganlıkla, askeri kişiliğin seçkin bir örneği olma sıfatına hak kazandı. Cesaret sözcüğü tek başına O'nun savaşçı-militan kişiliğini açıklamaya yetmemektedir. Eylemlerde fırtına gibi eser. Nirveh (Taşdelen) tabur baskını eyleminde tek başına yedi mevziyi birden

kendisinde somutlaştırdığını ispatladı.

Bir yoldaşı O'nunla geçen bir anısını şöyle aktarıyor: "Bir gün TC ordu birlikleriyle çatışmaya girdik. Bir TC subayı, Eşref yoldaşın çatışmadaki üstün savaş gücünü gördüğünden O'nu arkadan gizlice yakalayarak vurmaya çalışıyordu. Olanları bir anda farkeden Eşref yoldaş, dönüşüyle TC su-

reti ve savaş azmiyle çok güçlü bir askeri kişiliğe sahipti.

1989'da Kaşura alanında takım komutanı olarak faaliyet yürüttü. 1989'un Ağustos'unda Hırır'a beraber gittiğimizde, yolda düşmanın pususuna düşmüştük. Hiç unutmam, Eşref yoldaş, o zaman büyük bir cesaret göstermişti. Tek başına düşman sürülerini püskürterek hepimizi kurtarmıştı. O'nun bu cesareti hepimize ilham kaynağı olmuştu.

Hırır'a gittiğimizde beraber iki buçuk ay eğitim gördük. Eğitim devresinin bitimiyle pratik alana çıktık. Her zaman kullandığı bir sözü vardı. "Ölmeden Parti Önderliği'ni bir görebilsem ne iyi olur." Sonunda bu isteğine kavuşmuştu. 1991'de Akademi'ye gitti. 91 Ağustos'unda Akademi'den ülkeye döndü. Güney kamplarında bir süre askeri komutan olarak görev yaptı. Haftanın alanında tabur içinde sevilen Eşref yoldaş, daha sonra I. Hareketli Sınır Birliği'nde bölük komutanı askeri yardımcılığını üstlendi.

I. Hareketli Sınır Birliği'nde tecrübesini ve bilgisini derinleştiren Eşref yoldaş, bu bilgi ve tecrübeleriyle **Şehit Mahir Kampı** yönetiminde, askeri komutan olarak görev yaptı.

Sen ey yılmayan genç
Ateşi kanla ölçtün
Kumdan ve taştan aşip
Yüreğimize geçtin
Bıraktığın bayrağı tutar
elbet birimiz
Yazdık seni göklere...

imha eder ve her mevziye ARGK sancağını diker. Bu eylemde düşmana ölüm saçarak PKK'nin saldırı ruhunu

bayını yere serdi. Hemen üzerine atılarak elindeki silahı kapıp almıştı."

Eşref yoldaş, savaş sanatında gerçekten çok ilerlemişti. Apocu saldırı ruhunu öylesine özümsemişti ki, düşmanın korkulu rüyası haline gelmişti. Güney Savaşı'na kadar da Şehit Mahir Kamp yönetiminde askeri komutanlık yaptı. Bu dönemde yüzlerce yoldaşını eğitti. PKK'nin askeri kişiliğini ve militan özelliklerini yoldaşlarına kazandırmak için yoğun bir gayret gösterdi. O'nun eğittiği yoldaşların hepsi de pratik savaş sahasında üstün bir başarı sergileyerek, yannın öncü komutanları olacaklarını ispatladılar.

Güney Savaşı'na bölük komutanı olarak katılan Eşref yoldaş, her zaman görevlere talip olurdu. Yığılması ile herkesçe sevilirdi. İhanete ve TC faşizmine karşı savaşta üstün başarılar sergiledi. Bu savaşta sürekli saldırı eylemlerinde ve en önde çarpışarak düşmana ağır kayıplar verdirdi. Yine bir saldırı eyleminde şahadete ulaştı.

Eşref yoldaşın cesareti ve savaşçı PKK ruhu her zaman mücadelemizde yaşayacaktır. Eşref yoldaşın anısı mücadelemizde zaferin teminatı olacaktır!

Askeri kişiliğin esin kaynağıydı!

Adı, soyadı: **Kamuran KARA**

Kod adı: **Şıvan**

Baba adı: **Abdullah**

Ana adı: **Ayşe**

Doğum yeri ve tarihi: **Hilal köyü-
Uludere, 1972**

Partiye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **19 Ekim 1992,
Haftanın-Direnış Tepesi (Şeran Şer)**

Uludere'nin Hilal köyünden olan **Şıvan** yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelesiyle erkenden tanışma şerefine nail olur. 1984- 15 Ağustos Atılımı'yla Uludere alanında gelişme gösteren savaşımız, Şıvan yoldaş üzerinde derin etki yaratır. Ulusal kurtuluşu anladıkça kendisinden daha fazla öğrenme tutkusunu geliştirir. Köyünden ARGK saflarında Eşref (Sadık Kara) yoldaş da vardır. Bundan ötürü mücadeleye olan ilgisi ve yakınlığı daha da artar.

Kaldığı alanlarda, halk kurtuluş birliklerinin geliştirdiği yoğun eylemselliğe, sömürgeci-faşist TC'nin halk üzerindeki artan baskısına tanık olur. Özel savaşın akıl almaz terörü, yoldaşımızın öfkesini kamçılar. Daha fazla seyirci kalmakla, çok şeylerin kaybedileceğini erkenden anlar. O'nun, isyancı Kürt özelliğinden almış olduğu kişiliği haksızlığa fazla tahammül gösteremez.

1989'da ARGK saflarına katılır. Kürt isyancı özelliği, PKK'nin çağdaş sınıf isyancılığıyla bütünleşince vol-

kan gibi patlayan bir yanardağ olur. Kısa sürede askeri kişiliğiyle yörede nam salar. Adı düşman için ölüm fermanı, halk için kurtuluş çağrısı olur. Girdiği, ayak bastığı her alanı ayağa kaldırır, devrim için coşturur. Adeta ölü olanı diriltir, cansıza can katardır.

Eylemlerdeki yeteneği gelişen askeri dehasıyla yoldaşlarının gözbebeği haline gelen Şıvan yoldaş, kısa sürede önemli görev ve sorumlulukları üstlenmeyi hak eder. İl. Bölge Uludere takım komutanlığıyla görevlendirilir. Eylemlerde öncülük eder, daha fazla gelişme olanaklarını kazanır. Bu alanda yoğun eylemlilik ve planlar gerçekleştirir. Bütün eylemlerde üstün başansıya yoldaşlarının gözünde daha da büyür.

Düşmana aman vermeyen, acımasızlığıyla tanınan Şıvan yoldaş, halka ve mücadele arkadaşlarına karşı sevgiyle doludur. Alçakgönüllülüğü, insan severliği herkeste hayranlık uyandırır. Fedakardır, azimlidir. İnancı yüksek, cesareti büyük olan Şıvan yoldaş, şen ve neşesiyle en zor anlarda bile moral kaynağıdır.

Zor anların kurtarıcısı, esin kaynağı yoldaşımız Güney Savaşı'na esin kaynağı olmaya gider. Bir kez daha hain düşmana haddini bildirmek için işbaşındadır. Yoldaşımız yeteneğini konuşturacak, kinini, öfkesini dökcek, orada zaferin türküsünü söyleyecekti. Evet yoldaş! Senin geliş haberini aldığımızda öylesine sevinmiştik ki, adeta büyülenmiştik. İşte o zaman "zafer bizindir" türküsünü söyledik hep bir ağızdan.

Şıvan yoldaş, 19 Ekim 1992 günü her zamanki gibi yine saldırı eylemine geçmişti. Bu defa ilerlemeye çalışan düşmanın saldırılarını püskürtmek, ilerlemeyi engellemekti. Bir grup yoldaşla saldırıya geçen Şıvan yoldaş eylemi başarıyla gerçekleştirir. Ancak geri çekilme esnasında düşmanın kurşunlarına hedef olur. Her saldırı eylemine grup komutanı olarak katılır. Normaldeki sakinliğinin aksine savaş alanında kabına sığmaz.

Şıvan yoldaş çatışmada yara alır ve

yere düşerken arkadaşlarına "hücum edin" diye bağırır.

Şıvan yoldaş, canlı, diri askeri komutasıyla yoldaşlarına şahadetiyle saldırı emri olur. "Hücum, hücum..."

Şıvan yoldaşla beraber kalan bir yoldaşının, anı defterinde Şıvan yoldaşa ilişkin şunlar belirtilmektedir:

"Şıvan yoldaş feodal sınıf yapısından gelmesine rağmen, düşüncelerinde açık, bu sınıf özelliklerini üzerinden atıp, sosyalist proleter kişiliğe ulaşabilecek bir arkadaşdır. Temizliğiyle çevreye örnek olan, ayrıca cazip kişiliğiyle arkadaşları kendisine çekebilen, her seviyeye hitap edebilen, kendinden emin ve de kararlı bir arkadaşdır. Yine bir anı anlatmak gerekirse; bu arkadaşla propaganda grubunda yer alıyorduk. On kişilik olan bu grubun, Uludere köylerine gidip propaganda yapma görevi vardır. Fakat Uludere dağları zor, geçit vermez ve amansızdır. Bundan dolayı, tam sınırda yer alan noktamıza gittiğimizde oldukça zorlanıyorduk. Şıvan arkadaş, hasta olmasına rağmen, verilen bu görevi yerine getirmek için iradesini zorluyordu. Tepeye vardığımızda tepeye hitaben; 'Yüksek olabilirsin ama beni yenemedin. Ben seni yendim' dedi. Ve o an her şeye rağmen manzaranın güzelliğini de kaçırmamıştı. Yıldızlar ayı çevrelemiş, bir yıldız ayın hemen altında yer almış ve aya, gökyüzüne apayrı bir güzellik katıyordu. O yıldız sanki diğer yıldızlara isyan etmiş, ayın eteklerine sığınmıştı. Öte yandan ay ışığının yansıması dağları renk cümbüşüne boğmuştu. Bana dönerek, 'Arkadaş' kendi durumunu ifade edebilecek tarzda 'Benim şu anki halimi, gökyüzünün güzelliğini, manzarayı ve uzakta görünen düşman güçlerinin taburlarını göstererek 'günüğüne yazmayı unutma' demişti."

Uludere alanında halk tarafından sevilen, olgun, sağlam zemine ayak basan bir kişilik, savaşı ve güzellikleri sıcaklığına bir arada yaşayan, gerilla inceliğine ulaşan bir sanatkarıdır..

Anısını yaşatacağız!

"Ne kadar çabalarsak çabalayalım partinin bize verdiği değeri karşılamağ olanaklı değildir"

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Siddik**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Pervari-Siirt, ...**

Partiye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Haftanın-Derkarê Tepesi

Siddik yoldaş, mücadeleye Siirt'ten katıldı. Yoksul bir aileden gelmektedir. Ne de olsa O da bir Kürdistanlıydı. Kürdistan halkının bir parçasıydı. Kürdistanlı olup da ezilmemek, horlanmamak mümkün mü? O ve ailesi de payına düşeni almışlardı. Hiç şüphesiz, halka, öz kaynağa dönüşü sağlayan PKK'nin ortaya çıkardığı gelişmelerden aile olarak nasiplerini almışlardı. PKK ve ulusal kurtuluşçuluk alana açıldığında mücadeleye adarlar kendilerini. Ve Siddik yoldaşımız da bu ilişkiler ortamında boy verir. Hışımlı sert görünümü altında halkına, vatanına karşı büyük bir sevgi gizlidir. Aynı zamanda ilerici insanlığa duydu-

ğu bir sevgidir bu. Yoldaşımız bu sevgiyi doyarsa yaşamak ister. Sevgisini yoldaşlarıyla paylaşmak, insanlığa adanmak için açığa çıkmasını ister. Öyle ki bütün kötülükler yeryüzünden defolup gitsin. Ülkesi ve halkı daha fazla kirlenmesin. Zaten yeterince kirlenmişlerdi. Olsun, bundan sonrası için buna fırsat vermemek, kirlenilen ülkemizi tekrar kazanmak, yitirilen insanlığımıza tekrar dönmek lazımdı. Önemli olan da budur. Hani bir söz vardır, "zararın neresinden dönülürse dönülün kardır" derler. İşte bu duygu ve düşüncelerle Siddik yoldaş, ulaşır gerillaya.

Gerillada coşkuludur. Eylemden eyleme koşar, yaşamın zorluklarına hiç aldınış etmeden. Devamlı eylem ister. "Vuralım, ülkemizi kirlenlere aman vermeyelim" der. Çünkü durgunluğu sevmez. Durgunluk O'na büyük bir sıkıntı verir. Ancak devrimcilik, inişli çıkışlıdır, yollar zikzaklıdır. Durgunluk ve hareketlilik iç içe, devrimci yaşamın birer cilvesidirler. Hareket bir hazırlığı kapsar. Her hareketin hazırlık süreci görünürde bir durgunluğu veya bir noktaya bağlanmayı gerektirebilir. Ancak Siddik yoldaş, bunu anlamakta biraz zorlanır. Hep yürümek, gezmek, hareket etmek ister. Yoldaşlarının bir eleştirisine içlenerek, durgunluğun verdiği can sıkıntısıyla "eve gitmek istiyorum" der ve dayatır. Sert yapılıdır, ikna edilmesi güç olur. Anlayışın kavratılması gerekmektedir. Çünkü söylediklerinde ciddi değildir. Ama bir inadı tutmuştur. Herkesi kendisiyle uğraştırmak hoşuna da gitmiştir. Yoldaşımız daha sonra eğitim döneminde aldığı bilinçle bu tavrını partiye sunduğu özeleştirisinde mah-

kum eder. "Ben bilerek hata işliyordum ve arkadaşları kendimle uğraştırıyordum. Aslında eve gitmek niyetinde değildim. Öyle bir amacım da yoktu. Diyebilirim ki, parti gerçeklerini kavrayamadığımdan, bilgisizliğimden kaynaklanıyordu. Şimdi her şeyi daha iyi görebiliyorum. Ne kadar çabalarsak çabalayalım, partinin bize verdiği değeri karşılamak olanaklı değildir" der. Altı aylık özel güçlendirme eğitiminden teorik olarak yetkinleşerek çıkar. Haftanın alanında istihkam takımında yer alır. Siddik yoldaş epey yetkinleşmiştir artık. Her şeyde en ağır yükleri kendisi taşır, nerede en ağır bir iş varsa, orada Siddik yoldaş vardır. Her türlü silağı da ustaca kullanabilmektedir. Geliştirdiğı raporlarında hep "ülkeye, savaşmaya gitmek istiyorum" talebinde bulunur.

Siddik yoldaş, bu talebini gerçekleştirmek üzereyken, Güney Savaşı başlar. Talebi "savaşa katılacağım"a dönüşür. Derkarê Tepesi'nde savaşa katılır. Savaşta engin fedakarlık örneği sergiler. Düşman elindeki birçok tepenin düşürölüp, ele geçirilmesine öncülük yapar. Müthiş bir savaş performansı ortaya koyar. Haftanın O'nun adıyla çalkalanır hale gelir. Üstün savaş kabiliyeti, arkadaşlarının savaşa adapte olmasında büyük pay sahibi olmasına yol açar.

Cesareti ve kahramanlığıyla tanınan Siddik yoldaş, bir çatışma esnasında mermileri bitince geri çekilmek zorunda kalır. Bu sırada BKC'nin başına geçer. Kahramanca BKC'yi çalıştırır ve yoldaşlarını kurtarır. Bunun sonucunda da düşman taramasıyla şehit düşer. Geleceğı, insanlığa koskoca bir nam ve şeref bırakarak!

"Düşman ülkemdeyken uyumamalıyım"

Adı, soyadı: **Mehmet Hanefi ...**

Kod adı: **Serbend**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: Doğuzbeyazıt, ...

Partiye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1992, Haftanın-Direnış Tepesi**

Bilinen sebeplerden ötürü Kürdistan halkının önemli bir kesimi Türkiye metropollerinde yaşamaktadır. Metropoller yozlaştırıcı özellikleriyle top-

nan bir bunalım dönemini getirmiştir. Beyninde bir dünya oluşturuyor, haklıyı haksızı buluyor, olanla olması gerekeni karşılaştırıyor, sahtekarlıklar görüyor, dünyada bir sahtekarlar düzeninin kurulu olduğunu kavıyor. Ama çıkış yolu ne olmalı?

Serbend yoldaşın abisi bu arada PKK militanlarıyla ilişki içindedir. Çalışmalara katılıp yardımcı olmaktadır. Gizli olarak sürdürülen bu ilişki Serbend yoldaş tarafından öğrenilir. Bu öğrenme O'nda da bir değişim ve harekete geçişin kaynağı olur. Hem abisinden, hem de militanlardan devrim gerçeğini ve devrime giden yolu kavramaya çalışır. Böylece bir gelişim sürecine girer. Bu süreç, O'nu 1990'da saflara ulaştıracak düzeye gelir.

Serbend yoldaş bir özelleştirme raporunda şunları belirtmektedir:

"Dünyaya sahtekarlar egemendir. İlişkilere sahtekarlık egemendir. Mazlum ezilmektedir. Güçlü güçsüzün lokmasını ağzından almaktadır. İnsanlar katledilmekte, bunlar 'insanlık adına' lanse edilmektedir. Kürt halkı dünyanın en kahredici mahkumiyetini yaşamaktadır. Bunları görmekte, lanet etmekteyim. Bu durumun değişti-

sıra emekledim, ara sıra düştüm. Bazen de bir müddet yürüyemedim. Devrim işinde acaba beni geriye çeken, geride bırakan neydi? Çok uzun düşündüm. Araştırdım, çözümlemeler elimden düşmüyordu. Parti Önderliği'nin perspektifleriyle her şeyi net olarak gördüm. Kapitalizmin insanı sapıran etkilerinin uzantılarını yaşıyordum. Atamıyordum üstümden onları. Evet, düşüncede kabul ediyordum sosyalist yaşamı, onu çok seviyordum da. Hatta daha da ileri bir duygu besliyorum ona. Ama gelince bakıyorum ki, pratik kapitalist etkilerle donanımlı. Sorun düşünce, teori sorunu değil; sorun güçlenme sorunu. Devrim işine atılmak büyük bir cesaret göstergesi ise onun gerekleri de yapılmalıdır. Düşman ülkemdeyken uyumamalıyım, o katliam yaparken ben boş durmayıp, tedbir almalıyım. Eyleme gitmeliyim, düşmanı mahvetmeliyim. Halkım köleleştirilmiş ise ben dağlara çıkmakla özgürleşmiş olamam..."

Güney Savaşı başladığında Serbend yoldaş Haftanın Kampı'ndadır. Savaşa katılma isteğini her fırsata bildirmektedir. Bu savaşa katılmak üzere oluşturulan istihkam takımında Serbend yoldaşa da yer verilir. Ve O'nun rüyası diyebileceğimiz savaş anları ayağının dibine gelmiş oluyordu.

Serbend yoldaş takımıyla birlikte Şeran Şer Tepesi'nde mevzilenir. O'nunla aynı takımda bir yoldaş şunları aktarıyor:

"Bize, 'bu istihkam takımıyla kendimizi partiye ispatlamalıyız. Pratiğimiz güçlü olmalı. Partimize ve halkımıza böyle hizmet edilir. Borç böyle ödenir' diyordu heyecanlı ve neşeli bir edayla..."

Serbend yoldaş cephede çarpışmalara katılır. Çok etkili ve sonuç alıcı tarzda silahıyla düşmana vurur. Saldırılarda silahıyla bütünleşir, ileri ileri yürür. Bu çarpışma günlerinin birinde yara alır ve şahadete ulaşır.

Her şeyin kanla kazanıldığı, en soylu değerlerin şehitler ve onlara bağlılık olduğu şıartıyla Serbend yoldaş, değil kendini sadece ispatlamak, şahadetiyle en yüce değerler ortamına katılır.

lumu adeta insanlıktan çıkarıp, çarpık ilişkilere, çarpık yaşam tarzına itmektedir. **Serbend** yoldaş, İstanbul'un bu etkilerini yaşamış, içten içe de çıkış yolları aramıştır. Kurtuluş yolunu bulamayışı beraberinde derinden yaşa-

rilmesi amacına hizmet edeceğim. Partiye katılırken bunlar beni harekete geçirdi. Parti yaşamımı övemiyorum. Bu amansız yaşamın hızına, bu yüce devrim sanatının gereklerine göre çalışmaya ayak uyduramadım. Ara

"Biz ölüme, şehitliğe hazırız..."

Adı, soyadı: **Şerzat CUMA**

Kod adı: **Herekol**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlı-Güney Kürdistan, ...**

Partiye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ekim 1992, Haftanın-Karargah Tepesi**

Herekol yoldaş, Kamışlı'da varlıklı bir ailenin çocuğu olarak yetişir. Ailesi O'nun yetişmesinde her türlü olanağı seferber eder. Okula gönderir, okusun ailesine faydalı olsun diye. Ama O'nun çizdiği yaşam tablosu daha farklı bir sonuç ortaya çıkarır. Ailesi, O'nun bu durumundan hoşnut değildir. O ailesinin önceden kendisine öngördüğü yaşamı kabul etmez. Çünkü O, kendi geleceğini kendisi belirleyecek kadar kıvrak zekalıdır. Ailesi, O'na cazibeli bir yaşam olanağını sunarak, yönlendirmeye çalışır. Herekol yoldaş, tüm bunları boşa çıkarmanın azmiyle, hiçbir değeri olmayan bireysel yaşam olanaklarını bir kenara fırlatmasını bilir. Bilincini, yeteneğini halkına ve ülkesinin geleceğine adanmış yolunu seçer. O, artık hiçbir şeyi ülkesine değiştirme niyetinde değildir. Öz varlığı söz konusu olsa bile bu gerçek değişmez. Daha fazla nasıl yararlı olabileceğinin hesabı içerisinde girer. Okur, araştırır, öğrenir. Zekasıyla her şeye anında çözüm getirebilme özelliğine kavuşur. İyi ve kötü, olumlu ve olum-

suz durumları çabuk ayırıştır. Hiçbir başarısızlığa imkan tanımayacak kadar gururludur. O'nun bu gururlu yaşamında başarısızlığın ve eksikliğin yer edinmesi mümkün değildir. Sebatla çalışır. Kısa süredeki yükselişle Kamışlı'nın gözdesi olur. Çünkü propagandasıyla halkı coşturur. O, artık Kamışlı halkının maddi-manevi bilgi ve moral kaynağı olur. O'nun bu durumu partili yoldaşların da dikkatini çeker. Gelecek vaat eden Herekol yoldaşın daha yetkin ve faal çalışması için önü açılır. Bunun için Akademi'ye alınır.

1989 yılında Akademi sahasında eğitim devrelerine katılan Herekol yoldaş, kendisini daha yetkin bir duruma getirmesini başarır. Askeri ve siyasi olarak gelişmiş bir birikime kavuşur.

dile getirilince kabul etmeyi gururuna yediremiyordu. Tek kusuru buydu. Diğer yönleriyle mükemmeldi diyebiliriz" şeklinde düşüncelerini özetledi.

Herekol yoldaş, daha sonra ülkeye gitmek için partiye öneride bulunur. Yazmış olduğu raporunda *"ülkeye, savaşa gitmek istiyorum. Alan olarak da Mardin alanını tercih ediyorum..."* diye savaşa olan güçlü tutkusunu ortaya koyar. İsteğinde samimi ve kararlıdır. Oldukça düşünüp taşındıktan sonra bu karara varmıştır. Bu nedenle karar yerindedir ve bu özellikleriyle önerisi parti tarafından kabul edilir. Bunun üzerine 31 Ağustos 1992 tarihinde Haftanın alanına gider. Burada yeni katılan savaşçılara eğitim verme göreviyle görevlendirilir. Bir süre bu görevi yürütür. Haftanın'de bir arkada-

Tekrar Kamışlı'daki görevlerde sorumluluk verilir. Herekol yoldaşın Kamışlı üzerindeki etkisi, halkı çok sevindirir. Kamışlı'da gençliğe askeri ve siyasi dersler veren Herekol yoldaş, halkla olan ilişkilerini derinleştirir. Daha fazla sorunla ilgilenen, daha fazla çözüm gücüne ulaşan yoldaşımız, bazı eleştirilere maruz kalır. O'nun buradaki çalışmalarına tanık olan bir yoldaş. *"Herekol yoldaş, siyasi olarak çok güçlüydü. Eğitim veriyor, siyasi-askeri ders yaptırıyordu. Çok başarılıydı, çok da gururluydu. Bu gururu bazen başına yersiz işler açıyordu. Eleştiri olunca veya şu ya da bu şekilde eksiklikleri*

sına yazdığı mektupta, arkadaşını mücadeleye davet eder. 'Mademki, savaşımızla Kürdistan'ın kurtuluşu kesindir, biz ölüme, şehadete hazırız. Her şey Kürdistan'ın gelecek nesli için.'

Herekol yoldaş, Güney Savaşı'na Karargah Tepesi'nde katılır. Verdiği söze bağlılığı en üst düzeyde yerine getirmekten çekinmez. Günlerce süren çarpışmalarda, ölümüne en üst derecede savaşır. TC güçlerine karşı girişilen bir hücumda, üstün bir cesaretle savaşır ve şehadete ulaşarak her şeyini gelecek neslin mutluluğuna adar!

“Beni yoldaşların içine gönderin...”

Adı, soyadı: **Mehmet ÇELİK**

Kod adı: **Aydın**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Kulp-Diyarbakır,**

...

Partiye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Haftanın-Direnış Tepesi

Aydın yoldaş, kitlenin, öfkelerini devletin yüzüne bir şamar gibi vurduğu, mücadelede çok önemli bir yere sahip olan Kulp'ta doğdu. Yurtsever kitle içinde devrim değerleriyle yetişir. Yurtsever bir çevrede doğup büyüyen Aydın yoldaş, Kulp'ta serhildanlara katılır, yoğun eylemlilik yaşar. Bu yoğunlukla yurtseverlik ve insanlık görevlerini gerilla saflarında yerine getirmeye karar verir.

Gerillalarla ilişki kurmanın alandaki kolaylığından yararlanarak saflara katılmayı rahat bir biçimde gerçekleştiren Aydın yoldaş, Haftanın alanına gider ve burada eğitim görür. Eğitimden sonra Uludere alanında hareketli birlikler içerisinde görev yapar. Birçok eyleme katılır. Bu arada dönemin en büyük eylemlerinden biri olan Nirveh (Taşdelen) tabur baskını eylemine katılır. Bu eylemde yaralanır. Haftanın kamplarına bu vesile ile tedavi olmaya gider. Tedavi süresi bitince, düzenlemelerle birlikte tekrar görev alıp, gerilla savaşına katılmak ister,

fakat bir şanssızlık sonucu, sağ kol ve sağ bacağı felç geçirir. Bu durum O'nu kahretmektedir. Gruplar, düzenlemelerle birlikte karargahtan ayrılırken, arkalarından bakarak duru-

sayacağını bildirerek, görevine dönmelerini ister. Aydın yoldaş hak verse de, bir türlü bu durumu içten içe kabul etmez. Yeni yol ve yöntemler arar. Gidiş gelişler O'nun alışık olduğu bir

muna üzülür, çaresizliğe sitem eder. Karargahta kaldığı süre içerisinde birçok görev yürütür. Bunların arasında askeri depo sorumluluğu da vardır. Günlerini iyileşip, savaşa katılma umuduyla geçirirken, uluslararası bir komplo-nun sonucu olarak ihanetçilerin, güçlerimize karşı saldırılar başlar.

Aydın yoldaş, savaş başladığı zaman henüz iyileşmemiştir. Ve bu yüzden de cepheye gönderilmemiştir. Kendisine cepheye cephane ve erzak götürme görevi verilir. Tepelerden karargaha, karargahtan tepelere doğru sürüp giden koşuşturma içten içe yoldaşımızı sıkıntıya düşürür. Bu sıkıntılar dayanamaz bir duruma getirir Aydın yoldaş. Sonunda yönetimdeki arkadaşların yanına giderek, *"Her an ben cepheye gitmek istiyorum. Bu cephe gerisi durum beni kahrediyor. Yoldaşları gidip ziyaret ediyorum. Ertesi gün gittiğimde, düşman öldürmüş, şehit düşmüş ya da yaralanmış bir halde buluyorum onları. Ama ne sevinçte, ne de üzüntüde onlarla olamıyorum. Beni arkadaşların içine gönderin"* der. Yönetim kendisine yaralı olduğunu, savaşta her görevin kutsal olduğunu, cepheye erzak ve cephane taşınmaması halinde savaşın ak-

durum haline gelmiştir artık. Cephe de yeni gelişmeler olup olmadığını öğrenir, bazen üzülür, bazen sevinir. *"KDP'nin yok oluşunu bir görebilseydim"* der ve tekrar yolunu yönetime doğru çevirir. Artık dolmuştur, taşmak üzeredir. *"Ne söylerseniz söyleyin ben yine de cepheye gitmek istiyorum. Artık cephe ilerisi, cephe gerisi demeyin"* der. Yönetici yoldaşlar durumun ciddiyetini anladıkları için, O'nu bu durumdan kurtarıp cepheye, yoldaşlarının yanına gönderirler.

Aydın yoldaş, savaşta yaralı olmasına rağmen çok başarılıdır. Sürekli düşmana saldırıp kayıp verdir-mek ister. Bu amaçla hep saldırı gruplarında yer alır. En az üç dört defa saldırı gruplarında yer alarak savaş azminin ne kadar güçlü olduğunu kanıtlar. Savaşta gücü ve cesaretiyle yoldaşlarına güç verir ve coşturur. Savaşta kendisinden istenenin kat be kat fazlasını gerçekleştirir. Bu sıralarda çıkan bir çatışmada şahadete ulaşır.

Devrimin gürleyen sesi Aydın yoldaş, şahadetiyle kendisini, yoldaşlarının amansız takibine mahkum eder. Anısı yolumuzu aydınlatan bir meşaledir!

Adı, soyadı: **Hasan NASIR**

Kod adı: **Ferit**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Güney**

Kürdistan, 1968

Partiye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,
Haftanın-Metinan**

Ülkemizin Küçük Güney parçası mücadelesinin ilk yıllarından itibaren ulusal kurtuluş mücadelesine sevgiyle, sempatiyle yaklaşmış, her şeyini devrimin hizmetine sunmuştur. **Ferit** yoldaş, halkın devrim hizmetine seferber olduğu bu ortamda dönüşüm sağlayıp partiye katılmakta zorluk çekmez. Eğitim görmek amacıyla Akademi sahasına gider. Kendisi için bilgi ve tecrübelerle dolu olan eğitim sürecinden sonra, Haftanın alanına pratik faaliyet yürütmek amacıyla gider. Olgun bir kişiliğe sahipti. Bu özelliklerle çevresini harekete geçirirdi. Kendisini devrimin hizmetine tam adamıştı. Bu durum O'nu takım komutanlığıyla başbaşa bırakmış, işini ve sorumluluğunu arttırmıştı. Gerilla yaşamı sürüp giderken eksiklikler de çıkmıyor değildi. Bu eksikliklere niçin girildiğini tespit etmek, derin bir düşünce kabiliyeti ve gözlemi gerektirir. **Ferit** yoldaş grubuyla yaşadığı bir olayı şöyle izah eder:

"...Devrim komple bir iştir; savaşla, ilişkilerle, örgütlemeye, eğitimle, sanatla vb. Bu devrim içinde başarılı olmak için önce kendimizi her şeyimizle; fiziki gücümüzle, beynimizle, yaşamımızla, hatta uykumuzla devrimin hizmetine sokmalıyız. Bir anımızı boş geçirmemeliyiz. Her şeye bakış açımız; 'devrimin hizmetine nasıl so-

kabilirim?' olmalı. Dedim ya, hatta uykumuzda dahi devrimden ayrılmaya çağız. uykumuzda da sorunları çözmeliyiz, yeni şeyler keşfetmeliyiz. Yaşamımız bunun dışında bir şeyi kabul etmiyor. Ben kendimden bir örnek vereyim; eski yaşamımı unuttum, onu hiç hatırlamıyorum, o yaşamı lanetliyorum, saçımın teline kadar her şeyimi devrimin hizmetine sunmak istiyorum. Bunu başarabilirsem halkımın

daş bu görevi sürdürür. Bu sefer kendisine başka bir görev verilir. **Ferit** yoldaş **Metinan**'daki gerilla grubuna ulaşması için sorumluluk verilir. **Ferit** yoldaşın görevi **Metinan**'a gidip orada bulunan grubun ihtiyatlı bir şekilde çekilmesine yardımcı olmaktır. Bu amaçla tehlikelerle dolu bu yolculuğa çıkar. Düşmanın bulunduğu alanlardan geçtiği için oldukça dikkatli olması gerekmektedir.

"Uykumuzda bile devrimi yaşamalıyız"

devrimine katkı sunmuş sayarım kendimi. Bu, bizim için kıtas olmalı. Bu yaşam biçimi bize başarı getirir."

Güney Savaşı başladığında **Ferit** yoldaş, Haftanın alanındadır. Savaşın örgütlenmesinde **Ferit** yoldaşa merkezi lojistik sorumluluğu verilir. Önceleri cepheye bizzat gitme isteğiyle, her seferinde bunu bildirmek ister. Fakat kendi görevinin önemini bilincindedir de. Tüm cephelerin cephane ve erzak ihtiyaçlarını örgütleyip göndermekle sorumludur. Savaş cephesinde olanlar lojistik ihtiyaçlarını karşılayamazlarsa savaşamazlar. Bu bilinç O'nu dört elle işine sarılmasını sağlar. En iyi örgütlenmeyi, en iyi çalışmayı amaç edinir. Savaş süresince **Ferit** yoldaş, cephedeki yoldaşlarının ihtiyaçlarını zamanında ve tam karşılayabilmek için gece gündüz uğraş verir. Geri çekilmeye kadar **Ferit** yol-

Yolculuk sürerken **Ferit** yoldaş da, tüm dikkatiyle çevreyi gözetlemekte, öyle adım atmaktadır. Bu arada bir düşman gücü aniden gözüne ilişir. Bununla beraber yoğun bir çatışma başlar. Mevzilenen **Ferit** yoldaş, diğer arkadaşlarıyla düşmana karşı çatışmaya tutuşur. Etrafları düşman güçleriyle çevrilmiş, mermiler yağmur gibidir. Yoldaşımız her şeyini ortaya koyarak düşmana zayıf vermektedir. Fakat bu arada cephaneleri, sınırlı olduğundan tükenmekle yüz yüze gelir. **Ferit** yoldaş, çarpışmayı son mermisine kadar sürdürme kararını alır ve uygulamaya geçer. Son ana kadar direnen yoldaşımız bir mermimin isabet etmesiyle yaranılır ve kısa süre sonra şehit düşer.

Şahadetiyle, yoldaşlarında kin, öfke ve intikam yemini olur, elden ele devredip giden devrim savaşında...

Anısını yaşatacağız!

"Baktım ki, Koçer yoldaşın kolları havada bağıra çağıra mermiler vızır vızır.."

Adı, soyadı: **Bengin AKSU**

Kod adı: **Koçer**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Sirtt, 1971**

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **27 Ekim 1992, Haftanın-Şaban Kalesi (Batufa)**

Koçer yoldaşın ailesi, kendisinin adı gibi koçerdir. Yazları başka yerde, kışları başka yerde yaşar. O yayladan bu yaylaya koşturma şeklinde yaşamını devam ettirir. Bu yaşam Koçer yoldaşın doğayla iç içe, temiz havayı soluyarak temiz duygularla büyümesine olanak tanır. Yazları hayvanlarıyla birlikte yaylalara çıkarken, kışları da hayvanlarının içindedir. Yazın yaylalarda ve dağlarda süren yaşamında ara sıra uğrayan gerillalarla karşılaşır.

Koçer yoldaş, PKK'yi, mücadeleyi ilk kez bu karşılaşmalar sırasında ge-

rillalardan tanır. Her gün dağlarda dolaşırken beyindeki tek umudu gerillalara rastlama beklentisidir. Gerillalarla karşılaşınca zamanın nasıl geçtiğini anlayamaz. Dilinde sohbetlerinin tadı kalır ve yeniden bir karşılaşma umuduyla çadırına döner akşamları. O gün Koçer yoldaş düşüncelidir. Yine dağda uçsuz bucaksız doğanın kucagındadır, yüce duygularla dolarak yine çadırlarına iner. Fakat bu iniş, sıradan bir iniş değildir. "Anne, karnım aç, yemek yiyeceğim... Dayımın yanına gideceğim..." Koçer yoldaş dayısından yol ihtiyaçlarını karşılayacak kadar parayı aldıktan sonra Siirt'e ulaşır. Çete olduğu için nefret ettiği amcasıyla ağız münakaşası yaptıktan sonra gerillaya ulaşma doğrultusunda verdiği kararın ne denli köklü olduğunu anlar. Artık hiçbir şey O'nu yolundan döndürmeyecektir. Ve Koçer yoldaş, Temmuz 1992'de Haftanın alanındaki **Şehit Mustafa Yöndem Kampı**'ndadır. Burada kısa bir süre eğitimde kalır. Eğitim devresi bittikten sonra "Stratejik Tepe" diye adlandırılan bir tepede görevlendirilen Koçer yoldaş için bir yoldaş şunları belirtmektedir: "Çok neşeliydi, moralimiz bozulduğu zamanlar bizi neşelendirirdi. İnsanları çok iyi anlıyordu. Bir gün ikimiz birlikte mevzide nöbet verdik. Sıra ile bir ben uyuyordum, O nöbet tutuyor, bir de O uyuyordu, ben nöbet tutuyordum. Ben nöbet sıramda uyuş kalmışım. Arkadaşlar bizimle bu konuda konuşunca, suç benim olduğu halde O da bu suçu paylaştı. Ve üç gün çay içmeme cezasına seve

seve katlandı. Öyleydi ki, kimse O'ndan en ufak bir rahatsızlık dahi duymazdı. Hep O'nunla olmak isterdi.

Savaş günleri daha renkli ve daha coşku doludur, Koçer yoldaşın. Batufa Cephesi, KDP tarafından alınmıştı. Biz üç arkadaş saldırıya geçtik, Koçer yoldaş da bir kolda saldırı grubundaydı. Saldırı iki gün sürdü. Mermiler vızır vızır geçiyor, havanlar ayaklarımızın dibine düşüyordu. Baktım ki, Koçer yoldaş bağıra bağıra şakalar yapıyor, kolları havada yaylar çiziyor, O'nunla birlikte ben de coştum..."

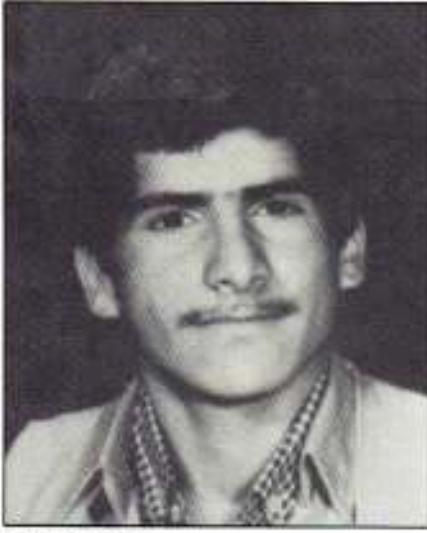
Koçer yoldaş, şahadetiyle herkesi kendine bağlarken, arkadaşları tarafından çok sevildiği için bir burukluk da yaratır, bunlu olduğu cephede. Şahadetini bir yoldaş şöyle anlatıyor: "En ön cephede savaşıyorduk, gündüz biz düşmana saldırı yapacaktık, fikir Koçer yoldaştan gelmişti. Ve kendisi kalktı, birkaç kez düşmanın bulunduğu tepeye ateş etti. Bu sırada G-3 silahını kullanıyordu. Daha önce çok kade görev yaptığı için epey tecrübe sahibi olmuştu. Savaş çıkınca Batufa Cephesi'ne gelmişti. Düşmana ateş etmeye devam ediyordu, son kalktığından karşıdan bir kıras mermisi isabet etti O'na. Yaralandı, konuşamıyordu. Anlaşılan yarası ağırdı. Şimdi ne yapacağız diye O'nu şehit vermenin boşluğunu yaşadık. Sonra kendimizi toparladık ve O'nun şahadetinden güç aldık. Öfkemiz daha da alevlendi, çelik bileklerimiz daha da çelikleşti artık."

Anısını özgür ve bağımsız bir Kürdistan'da yaşatacağız.

*Vatan nedir
vatan gözlerin kara sürmesidir
vatan çizmelerle ezilen toprak
yumruklarda sıkılan kavga
Vatan nedir, nedir vatan?
vatan asi dağlar serin yaylalar
uçsuz bucaksız ovalar mıdır?
Nedir vatan?
Vatan Fatonun geceler boyu acılanan yüreği
Emonun Fırat'a akan tatlı dili
sabanın eğri büğrü çizgileri
Eli silah tutanın çaresizliği, fukaralığı
vatan anaların bacıların
yüzlerindeki bin yıllık acı kıvrımları
Harman yerinde başlayan aşklar
ve en ateşli sevdalar
Vatan nedir, nedir vatan?
Vatan işçiye ekmek
köylüye toprak
Ve şavkında tarih hançerlenen
De lori'si Kürdün...*

"Onurlu yolculuğuma bakıyorum..."

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Erdal**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, ...**

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992,**

Haftanın-Şaban Kalesi

Kürdistan öyle bir değişim yaşıyor ki, kimin ne zaman, ne yapacağı çok zor kestiriliyor.

Erdal yoldaş aslen Siirtlidir. Çeşitli işlerde çalışarak, oradan oraya savru-larak yirmi yaşına gelir. Yirmi yaş, sömürgeci-faşist rejimin zorunlu askerlik için belirlediği yaştır. Normal şartlar altında Erdal yoldaş da halkın düşmanı olan bir rejime askerlik yapmakla yüz yüzedir. Bir yandan da ulusal bilinçlenme yürügesinin sınırlarındadır. Tereddütlü, acabalarla dolu çelişkiler beynini meşgul etmektedir. Tam "karar verdim" diyor, aradan kısa bir süre geçer geçmez fikrini tekrar değiştirmektedir. "Acaba TC'ye askerlik yapsam mı yapmasam mı?" O'nun sabah akşam durup dinlemek bil-meyen çelişkisiydi. Bu çelişkiler sonucu Erdal yoldaş hatalı bir karar verip, Muğla'ya askerlik yapmak için gider.

Askerlik günleri O'nun beynindeki çelişkileri dindirmemiş, aksine artmış-tır ve Erdal yoldaş bir vicdan muhase-besine götürmüştür. Her gün çevre-sinde; O'nun halkına, halkın öncü-süne küfredilmektedir. Her fırsatta ze-hirli yılanlar gibi saldırmakta insanlığa ve namusa. "Ben halkıma ihanet et-tim. Halkımın namusuyla, şerefiyle

oynayanların maşası oldum. Bu halim uşaklıktır. Benim yerim, halkımın ve onun öncüsünün yanı olmalıdır." Bu düşünceler Erdal yoldaş bir karara, "firar edip gerillaya ulaşma" kararına götürür.

Ve özgürlük yürüyüşü başlamıştır artık. "Bu kararı vermiş olmak beni çok mutlu etmişti. Eskiden içinde bu-lunduğum gaffete bakıyorum, şimdiki onurlu yolculuğuma bakıyorum; göz-lerim doluyor, ağzımdan yaşasın öz-gürlük ve onurlu yaşam tümcesi dö-külüyor, kendiliğinden ve gayri ihtiya-ri." Erdal yoldaş mutluluğunu böyle ifade ediyor.

Kod ismini alırken de yoldaşımız şunları söylüyor:

"Konuştuğum arkadaşlardan **Şe-hit Mustafa Yöndem**'in yaşantısı ile ilgili çok şey dinledim. O'nun kod adı Erdal'mış. Çok saygıyla, sevgiyle bahsediliyordu kendisinden. Anlatıl-dıkça, ben de ısınıyordum ona, dinle-

süresince çevresine, "pratiğe gitmek, düşmana karşı savaşmak istiyorum" cümlesini söylemekten kendini ala-mayarak savaşma arzusunun dışa yan-sıtmıştır. Eğitimde siyasi olarak ken-dini geliştirme uğraşındadır. Ve devre sonu bunu büyük ölçüde başarır. Eği-tim sonrası yapılan düzenlemeyle "Stra-tejik Tepe" denilen yere görevli olarak yola çıkar. "Stratejik Tepe" de geceler ve gündüzler nöbetle geçmektedir. Gö-rev almış ve yürütüyor olmanın heye-canıyla Erdal yoldaş bir ay tepede görev yapar.

Güney Savaşı'nın çıkmasıyla Erdal yoldaş için beklenen savaş anı gelmiş oluyordu. Düzenlemeye kendisine Ba-tufa Cephesi'nde yer verilmiştir. Erdal yoldaş, Batufa'da kıyısıya bir savaşın içine girer. Zaman kavramını, altüst eden yoğunlukta O da kendi gücüyle savaşta bir başarının ortağı olmak için gecesini gündüzüne katarak çalışır. Gün olmuyor ki, çatışmasız geçsin,

dikçe daha da etkilendim. Cudi alanı-na geldiğimde, orada da Erdal isimli bir yoldaşımız şehit düştü. O da de-ğerli bir insandı. Onun yaşamı da beni sardı. Bu iki olgu birleşince ben ismi-mi 'Erdal' olarak aldım."

Şehit Mustafa Yöndem Kampı'nda eğitim gören Erdal yoldaş, eğitim

gün olmuyor ki düşmana darbe vurul-masın. Bu çarpışmalardan birinde Er-dal yoldaş, bir merminin isabet etme-siyle şehadete ulaşır.

Özgürleşip savaşmanın mutluluğu-nu yaşayan Erdal yoldaş, şahadetiyle yeni mutluluklar yaratma yolunda yü-rümüştür.

“Bu halk için her şey yapılır”

Adı, Soyadı: **Erkan AKA**

Kod adı: **Çiya**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1973**

Partiye katılış tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1992, Haftanın-PAK Tepesi**

Çiya yoldaş, Nusaybin’de yurtsever bir aile ortamında yetişmiş ve saflara katılmıştır. Çiya yoldaş, saflara katılmadan önce Nusaybin serihildanlarından büyük ölçüde etkilendi. Partiye verdiği raporlarından birinde etkilene biçimini şöyle belirtmektedir:

“Ailem parti çevresiyle ilişkiliydi. Birçok kez gerillalarla konuşmuş ve mücadeleli anlamalarını istemiştik. Olanaklarımız ölçüsünde gerillalara yardımlarda bulunuyorduk. PKK, yaşamımıza bambaşka bir renk ve heyecan katmıştı. Nusaybin günden güne kaynıyordu. Serihildanlar niteliksel bir gelişme göstererek çığ gibi büyüyor ve yayılıyordu. Buna paralel faşist devletin baskıları da dayanılmaz boyutlara varmıştı. Bazen sokağa çıkıp ‘Bijl PKK’, ‘Bijl Serok APO’ sloganları atıyor, askerler ve polisleri peşimizden koşturuyorduk. Bu koşuşturmalar, sokaklar arası kovalamacalara dönüşüyordu. Bir taraftan görünmeyen bir yerden düşmana taşlar atıyor, yuhlar çekiyorduk. Öte yandan mahalleler şenlenmişti. Karşı çıkmanın yöntemlerini öğreniyorlardı. Derken, birkaç

*gösteri mahiyetinde yürüyüşler düzenlendi. Halk giderek korkuyu aşıyor, cesaretleniyor ve eyleme geçmeyi öğreniyordu. 15 Mart’ta da **Salih ve San Hüseyin (Savur direniş şehitleri)** yoldaşların direnişinden sonra serihildan patlak vermişti. Bu ülkenin diğer yerlerinden de destek görmüştü. 21 Mart’ta daha da alevlenmiş, şahadetler olmuştu. ‘Artık duramam’ diye kendi kendime düşündüm. Bu halk için her şey yapılır düşüncesi benim katılmımı kesinleştirdi diyebilirim.”*

1990 yılında ARGK saflarına katılan Çiya yoldaş, serihildanlardan aldığı coşkuyla, gerilla yaşamına en ileri derecede katılım sağlayarak başanlı olur. Bu üstün başarısı O’nun komuta vasıflarını da açığa çıkarır ve böylece manga komutanlığına yükselir. Uzun süre Gevher alanında faaliyetlere katılır. Bu faaliyetlerinde de başarılı bir pratik sergiler. Örgüt ve örgütlenmenin önemini iyi kavrayan Çiya yoldaş, salt eylemlerle yetinmez, halkla ilişki geliştirme, halkı örgütlenme faaliyetlerini de başarıyla yürütür. Halkın örgütlenmesi ve ayağa kalkmasının devrimin temeli olduğunun bilincindedir. Yine sağlam bir halk ayağa kalkması olmadan, sağlam bir ge-

rilla savaşının yürütülemeyeceğinden de emindir. Bu anlamda Nusaybin serihildan pratiğinden kazandığı birikimleri gerillada ustaca kullanır.

1991 yılında Gevher’den Haftanın alanına geçen Çiya yoldaş, burada bir dönem yoldaşlarının eğitimine katılır. Birikim ve tecrübelerini yeni yoldaşlarına aktaran Çiya yoldaş, birçok savaşçı ve komutan yetiştirilmesinde emek sahibi olur. Yoldaşımız bahar atılımıyla birlikte tekrar pratik alana yönelir. Çukurca alanına gider. Burada hareketli birlikler içerisinde yer alarak birçok eyleme katılır. Güney Savaşı’nın başlaması üzerine müdahale grubu olarak tekrar Haftanın’e gider.

Çiya yoldaş, Güney Savaşı’nda Haftanın alanında birçok cephede savaşır. Savaş tecrübesinin güçlüğünden dolayı daha çok zayıf noktalara müdahale görevini üstlenir. Bu görev oldukça zordur. Fakat Çiya yoldaş, savaş pratiğinde daima zor alanlarda görev yaparak çelikleşir. Bu zor görevde de seve seve talip olur ve bütün gücüyle savaşır. Moral, cesaret ve kahramanlığıyla, savaş yeteneğini en üst düzeyde konuşturarak Çiya yoldaş, hainlerle çıkan bir çatışmada, ülkesinin kızılbaşan şafağına doğru uzanır!

Adı, soyadı: **Muhammet HÜSEYİN**

Kod adı: **Sipan**

Baba adı: **Misto**

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Kıngolü köyü-
Afrin-Güney Kürdistan, 1970**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992,
Haftanın-Şaban Kalesi**

“Halk benim soluğumdur”

Sipan yoldaş, ülkemizin Küçük Güney parçasında mücadele saflarına katılır. Gerilla saflarına katılmadan önce Güney Kürdistan'da kitle faaliyetleri içinde yer alır. O'nun mücade-

den etkilenmesi kısa sürede gerçekleşir. Partimizin Küçük Güney çalışmalarının başladığı yıllardan itibaren, O ve ailesi mücadele taraftarı olur. Belli bir süre sempaticanlık ve taraftarlık ilişkilerinden sonra, yaşamının tümünü ülkesi ve halkı uğruna mücadeleye adar.

Sipan yoldaş, bir dönem Afrin alanında faaliyetlerde bulunur. O'nun çabası ve istemi daha ileri düzeyde mücadeleye katılımı hedefler. Halkın devrimdeki rolü ve önemine ilişkin olarak, bu çalışmalarını daha da bilinçli kılar. Artık bu sahada halkın mücadeleye kazandırılmasının üzerinde önemle durur. *“Halk devrimde belirleyicidir gerçeğini daha iyi görmeye başladım. Bu halk benim soluğumdur”* ifadesinde halka duyduğu sonsuz güveni ifade eder. Sipan yoldaş, siyasi faaliyetlerinde çok önemli sonuçlar çıkarmayı başarır. Kişilik olarak gelişmiştir. Daha ağır yükleri omuzlayabileceğini hissetmektedir. Bunun en iyi ifadesi ise gerillaya katılmaktır. Bu amaçla partiye, gerilla savaşında yer almak istediğini belirtir. Önerisinde; *“Ben buradaki çalışmalarımın önemli sonuçlar çıkardım, belli bir yetkinliğe ulaştığıma inanıyorum. Bu vesileyle daha ağır sorumlulukları başarıyla yerine getirebilirim. Bir an önce ülkeye, sıcak savaş pratiğine gitmek istiyorum ve önerimin hemen kabul görmesini bekliyorum”* der.

Partimiz PKK, Sipan yoldaşın gösterdiği gelişme ve çalışmalarındaki özveri ve başarısını dikkate alarak, önerisini olumlu karşılar. Ve bu amaçla savaş sorunlarını daha iyi kavraması, askeri ve siyasi açıdan daha yetkinleşmesi için kendisi Akademi'ye çağılır. Akademi'ye gidişine çok sevinen Sipan yoldaş, kendisindeki özellikleri güçlendireceğine emindir. 1992-

lamalı duygular yükler. O, bu duygusunu, *“Böylesine tarihsel bir günde ülkeye yönelmeyi mücadele açılarından bir dönüm ve yeni bir hamleyle işaret olarak anlıyor ve değerlendiriyorum”* şeklinde dile getirir.

Haftanın kampları, Sipan yoldaşın ilk durağıdır. Akademi'den giden yoldaşlarıyla birlikte Sipan yoldaş da düzenlemelere girer. Yoldaşlarına bilgi ve tecrübesini aktarması için **Şehit Mustafa Yöndem Kampı**'na gönderilir. Güney Savaşı başlayana kadar burada verilen görevleri canla başla yerine getirir. Birçok yoldaşını çok kısa bir sürede eğitmeyi başarır. Yaşamla, devrimci irade ve coşkusuyla bütünleşerek ulusal kurtuluş davasına hizmet eder. Sevilir, sayılır, örnek alınan bir yoldaş olma yüceliğine kavuşur.

Savaşın başladığı ilk günlerde cephe KDP ve YNK ihanetçilerini püskürtür. Çok başarılıdır. Başarı tutkusu ve yenilmeyen iradesini savaşın ilk

gününde, *“ya öleceğim, ya da mevziyi terk etmeyeceğim”* sözlerinde dile getirir. Bu sözleri yoldaşlarının bellegine silinmemek üzere kazınır. Günler boyu sürüp giden çarpışmalar en sonunda Sipan yoldaşımızın sözünü ispatlamasına kadar tırmanır. Sipan yoldaş, hainlerin yaklaşmasına rağmen mevzisini asla terk etmeyerek şiarına bağlı kalır. Yaralı olarak ele geçer. Hainler kendisinden kurtulmanın hıncıyla, O'nu uçurumdan aşağı atarak şehit eder; O'nun hıncını ve kararlılığını yok etmek, öldürmek isterler.

Hainler yanılmıştı. Sipan yoldaş, sadece fiziki olarak yok edilmişti. Ama irade ve inancı oradaydı ve en önde zaferi müjdeleyen bir tarih olmuştu!

yazında üç aylık bir Akademi pratiğinden sonra, bir grup yoldaşıyla 15 Ağustos'ta ülkeye yönelir. Çok, anlamlı bir günde ülkeye yönelmesi, O'nun bilincine, coşkusuna daha da an-

“Ben hiç ölmem!”

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Cesur**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1976**

Partiye katılış tarihi: **Ekim 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın-Şaban Kalesi**

Cesur yoldaş, Nusaybin’de yurt-sever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. 15 Ağustos 1984 Atılımı döneminde oyun çağını henüz bitir-

hitlerdir, gerilladır. Arkadaşları arasında konuşulan da aynı şeydir. Cesur yoldaş, bu ortamda büyümekte, amaçlarını, hayallerini, acısını, tatlısını bu mücadele dünyasında şekillendirmektedir. Arkadaşlarıyla konuşurken; “*Biraz büyüyeyim, ben de bir gerilla olacağım. Onları herkes seviyor. Ben onlar gibi olacağım*” sözleriyle gelecek için düşlerini anlatır.

Kürdistan’da halk arasında delikanlılığın ölçütü “Gihya ye tîngê”dir. Silah tutabilecek çağa geldi mi, kişi delikanlı sayılır. Cesur yoldaşın beklediği gün o gündür. Ve Ekim 1991’de silah tutabilecek yaşa geldiğine karar vererek, Haftanın Kampı’na doğru yola çıkar. Yüreğinde nice umutlar, nice coşkular yaşatmaktadır bu yolculukla birlikte.

Kampa ulaştıktan sonra hemen bir eğitim devresine alınan Cesur yoldaş, kendini mücadele ve yöntemleri hakkında daha güçlü bir hale getirir. 1992 Ekim’ine kadar gerek kamplar arası görevler, gerekse de kamp içi görevlere katılır. Emek sarfeder, terler, yorulur. Bu arada bir burukluk yaşamaktadır. “*Niye ben savaştan uzağım? Benim en çok istediğim şey*

Gün gelmiş, Güney Savaşı başlamıştır. Cesur yoldaşa savaşma olanağı doğmuştur. Hedef Batufa Tepesi’dir. Yüreğinde sonsuz zaferle yaşamının yolculuğunu yapan Cesur yoldaş, Batufa Tepesi’ne ulaşır. Ama tepede de tam istediği olmaz. Bu sefer de karşı saldırıya geçildiğinde; “*Niye saldırıya alınmadım?*” diye kendisini üzmektedir. “*Bu savaşta yerimi alarak, ihanetin cephesini kıracağım*” sözleriyle öfkeli harekete hazır halini çevresine belli eder.

Batufa Tepesi’ne bu arada bir saldırı yapılır. Cesur yoldaş mevzisinde savaşa tutuşur. Hazırlıklı oldukları bu durum karşısında başarılı olmak için yürek birliğiyle çarpışırlar. Her gelen grubu yere sermektedirler. Cesur yoldaş mevzisinde silahıyla düşmana aman vermemek için çarpınmaktadır. Uzun süren çarpışma sonucu düşmanı büyük kayıplarıyla birlikte püskürtürler. Bu başarılı savunmadan sonra, savaş yine sürmektedir. Düşman uzakta havan toplarıyla bir şeyler yapmak için didinmektedir.

Belirsizliklerle dolu olan savaş dünyası bir havan topuyla, bu yerinde duramayan, ileri atılmaya her an hazır gerillayı, yani Cesur yoldaşı yaralar. O yaralandıktan sonra başından geçenleri bir yoldaş şöyle anlatıyor:

“*Biz O’nu tedavi etmek için karar-gaha götürüyorduk. Yarası ağırdı, O yine sedyeden doğrulur ve ‘Ben hiç ölmem’ diyordu. Tedavi olurken de ‘Ben savaşa gideceğim, ben savaştan geri kalamam’ diyordu.*

Bu isteği yerine gelmedi. Çünkü O’nun yarası, O’nu şahadete kadar yüceltti. Ama biz, O’nun o ateşli savaşma arzusunu, yaralıyken dahi haykırarak ‘savaş, savaş’ çığlıklarını yüreğimize kor yapıp, O’nun ve O’nun gibi nice şehitlerin vasiyetlerine bağlılıkla savaş meydanına döndük.”

Evet, şahadetiyle yoldaşlarına güç veren, onları daha güçlü harekete geçiren Cesur yoldaş söylediği gibi “Hiç ölmeyerek,” insanlık var oldukça yaşamın sınırlarına ulaştı

miş, gençliğe adım atmaya hazır bir tomurcuktur. Evde annesi ve babası, dışarda komşu yaşatılan O’nun sosyal ilişkiler kurduğu insanlardır. Evde konuşulan Kürdistan gerçekliğidir, şe-

düşmana silah sıkmaktır” düşünceleri O’nu içten içe derinleştirir. O’nda bir huzursuzluğa sebep olduğu gibi, umut ve “yakın zamanda savaşa giderim” beklentisini doğurur.

"Bu savaş yarınları belirleyecek!"

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Devrim**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, ...**

Partiye katılış tarihi: **Mayıs 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Haftanın-Şaban Kalesi

Devrim yoldaş, Gercüş'te doğar ve gençlik yıllarına kadar burada yaşar. Tertipli, düzenli bir aile içinde okul çağına gelir. Kişilik şekillenmesinin te-

gözönüne getirilirse insanlarımızın da çevik ve atik olmaları o denli anlaşılır. Devrim yoldaş da, okul çağında eli iş tutmaya başladığı zaman, en azından kendi okul masraflarını karşılamak için çalışır. Bu çalışma, yaşamı tanımasına, çevik ve gözüpek olmasına zemin hazırlar. İyi bir anlama ve anlatma yeteneğine sahip olan Devrim yoldaş, Kürdistan için savaşan PKK gerçeğini tanıyınca, yaşamına yön verecek şekilde araştırmalara yönelir. Bu araştırmalar binlerine bir şeyler sorma şeklinde amatör bir araştırma da olsa, gerçeğin bir köşesini sıkıca kavrar. Daha sonra yurtseverlerle ilişki kurar. Sabah, akşam, gece-gündüz demeden tarihi, devrimi, günü tartışır. Mücadele etmenin lafla olmayacağını yaşanan deneyimlerden görerek, PKK'li gerilla olmanın ilk kararını verir.

Bu kararından sonra Devrim yoldaş, gerillaya hazırlanmak maksadıyla kendisini psikolojik ve fiziki olarak eğitir. Ve Mayıs 1992'de tam anlamıyla hazır olduğuna karar vererek, Metina alanına yola çıkar. Metina Kampı'na varır varmaz buradaki gerillalara söylediği ilk söz: *"Benim gerillaya katılışım biraz geç bir katılımdır.*

başanlı kılar. Eğitim faaliyetleri bittikten sonra Hiror'da bir hareketli birliğe, *"insanı sınırsız özgürleştiren"* gerilla pratiğine çıkar. Bir, bir buçuk aylık Hiror günleri sürekli hareket ve eylemle doludur. *"Bir bakarsın, bir grup arkadaş keşife gönderiyoruz. Bir konaklama için yer arıyoruz. Eylem planı hazırlamaya çalışıyoruz. Halkla ilişki kurmaya çalışıyoruz. Genel sorunları tartışıyoruz. Keşif grupları dönüyor, pür dikkat onları soluk soluğa halleriyle dinliyoruz. Zaman, gün, hafta kavramlarını adeta unuttuk."*

Güney Savaşı başlayınca Devrim yoldaş, takımıyla birlikte Haftanın alanına gider. Görevi müdahale ve takviyedir. Her an tetikte olma durumuyla geçen bir yolculuktan sonra Haftanın alanına ulaşır. Kendini devrime tüm benliği ile katmanın bir ifadesi olan Devrim adını alması O'nun zafere, mücadeleye, halka olan sonsuz güvenini, inancını ve bunun için her şeyini seve seve feda edebileceğini gösterir. *"Bu savaşla devrimimiz çok önemli bir süreçten geçiyor, yarınları belirleyebilecek olan bu savaş, geniş tabanlı politik çalkantılara yol açabilmektedir"* sözü, Devrim yoldaşın savaşa

meli olan bu süreç, O'nda olumlu özelliklerin mayalanmasına yol açar. Sorumlu davranma, yapıcı olma özelliklerinin kaynaklandığı yaşamın yıllarıdır, bu yıllar.

Devrim yoldaşın ailesi oldukça yoksuldur. Kürdistan'da yaşamın düşman tarafından ne denli dayanılmaz kıldığı

Bu açıdan bu açığı kapatmak için canla başla çalışacağımıdır." Bu psikolojik ruh hali içerisinde eğitim faaliyetlerinde yerini alır. Eğitim sürecinde O'nun bu özellikleri gözden kaçmaz. Ve takımlarda eğitmen olarak görev alır. Yumuşak, güleryüzlü yapıyla birleşen zekası, yetenekleri O'nu

yönelik bir belirlemesidir.

Ve Devrim yoldaş, devrim yolunda, bir şehit, bir baştaçı olma onuruna bu savaşta ulaşır. O'nun komple yapısı da, arkadaşlarına daha da güçlü adımlar için emredici bir meşale olur!

İntikam atesin hiç sönmeyecek!

Adı, soyadı: İdris TURHAN

Kod adı: Goran Sterk

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: Eruh-Siirt, 1976

Partiye katılış tarihi: Nisan 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 14 Ekim 1992,

Haftanın-Şaban Kalesi

Goran yoldaş, Eruh'tan bağımsızlık ve özgürlük hareketine katılır. ARGK'ye katılmadan önce de gerillalarla devamlı ilişki içerisinde olur. Ge-

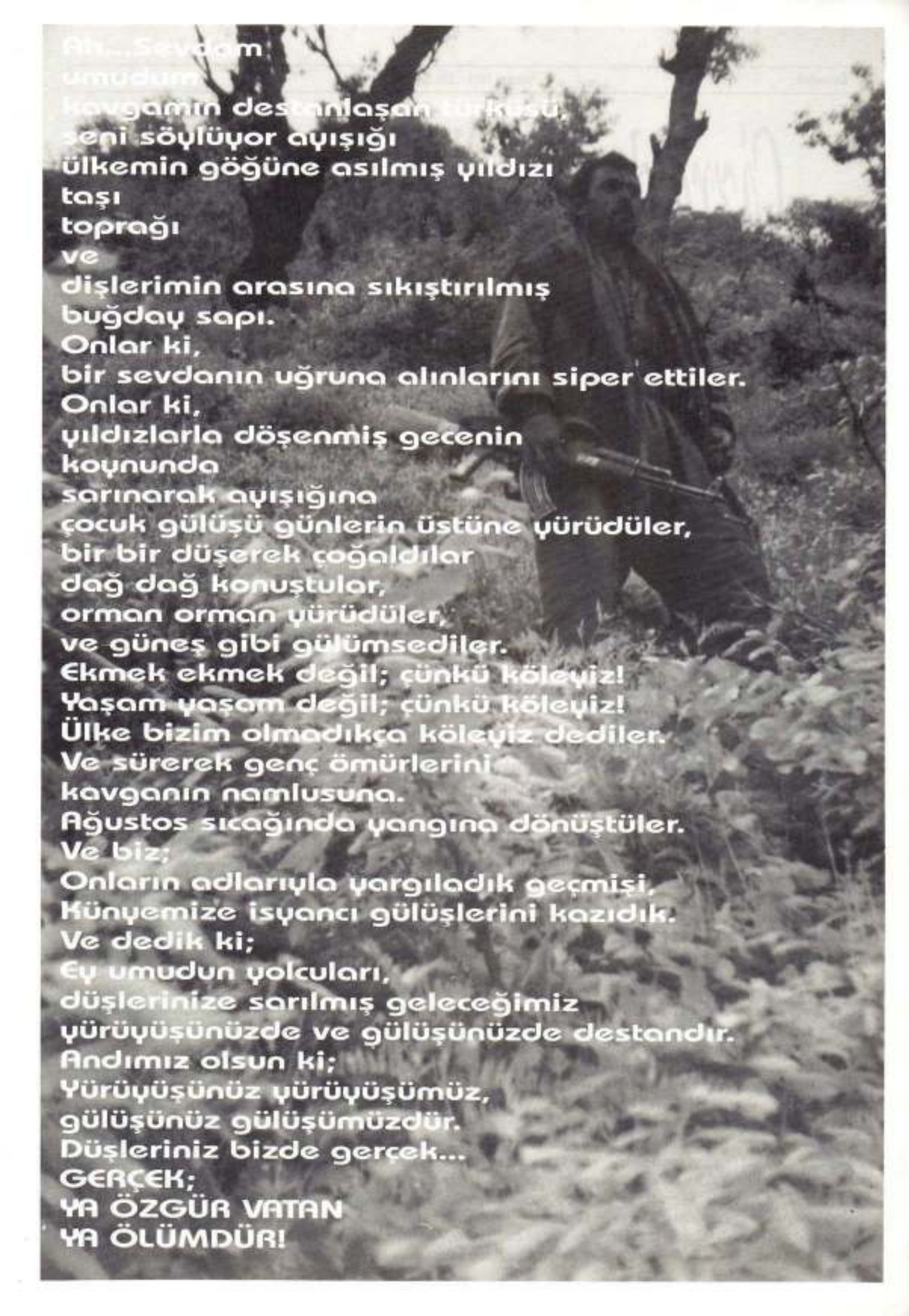
lişen mücadelemizde Goran yoldaş da payına düşeni alır. Düşmanın partimizin atılımına verdiği yanıt, bu alanımızdaki halkımız üzerindeki vahşet ve zulmü artırmaktır. Dolayısıyla Goran yoldaş, çok küçük yaşlardan itibaren bu vahşi uygulamalardan nasibini alır. Yaşanan vahşi uygulamalardan büyük bir nefret ve tiksinti duyar. Bu olaylar, O'nun geleceğini tayin etmesinde kalıcı izler bırakır. Partiye verdiği bir raporunda yaşadıklarını şöyle anlatıyor: *"Baktım ki köyümüzün etrafı askerlerce kuşatılmıştır. Çember gitgide daraltılıyordu. Bir grup asker köyün içine girmişti. Kadın-erkek, yaşlı-geç demeden tüm köy halkını meydana topladılar. Komutanları 'sizin köye teröristler geliyor. Hepiniz teröristsiniz' diyerek, köylülere hakaret ve küfürler yağıdıyorlardı. Konuşmasını bitirdikten sonra herkese 'soyunun' emrini verdi. Bazıları verilen emre çaresiz itaat ederlerken, bazıları kem kümle reddetmeye çalışıyorlardı. Bunun üzerine yoğun işkencelere başladılar. Herkesi çirilçıplak soyarak meydanda işkenceye başladılar. Kadınlar, kızlar, çocuklar ağlıyor, sesler birbirine karışıyordu. Kimisi yere düşüp bayılıyor, kimisi kaçmaya çalışıyordu. Bir anda tarama sesi, kopan gürültüyü durdurdu. Subaylar, köylülere 'köyü hemen boşaltın' komutunu verdi. Daha biz konuşmaları tam anlayamadan bir baktım evleri ateşe vermişler. Bütün eşyaları yağmaladılar. Artık her şeyi kaybetmiştik. Bir köşeye çekilip için için ağladığımı hatırlıyorum. Olanlardan dehşete kapılmış, namussuzlar diye bağırmıştım. Bağırmayla birlikte, kafama inen dipçik darbeleri birbirine karışmıştı. Öldüm diye yakınlarım üzerime atılmışlardı. Meğer bayılmışım. Zaten darbeyi vuran asker de öldüğümü zannederek herhalde ikinci bir darbeyi indirmekten vazgeçmişti. Ne zaman Türk askeri görsem, hemen bu olay aklıma geliyor. ARGK saflarına bir an önce katılmamın nederi de bu olaydır. O gün kendi kendime söz vermiştim. 'Böyle onursuz yaşamayı asla kabul etmeyeceğim, dağa çıkacağım, gerilla olacağım' diye."*

İşte Goran yoldaşın yaşamından her zaman saklı olan anısı böyledir. O bu anıyla büyür ve gerillaya katılır. İntikam tutkusu, halk sevgisi böyle şekillenir yoldaşımızda. Bu intikamı yaşamak, sevgisini halka sunmak için,

ulusal kurtuluş mücadelesinin saflarındadır. Dediğini de yapmıştı. Fakat daha yapacak çok şeyi vardı. Ömrü kısa oldu. O bu görevi yoldaşlarına ve gelecek nesillere emanet etti.

Nisan 1992'de Çukurca'da eğitim faaliyetlerine katılan Goran yoldaş, düzenlemelerle hareketli birlikler içerisine katılır. Bu sırada birçok eyleme de katılarak önemli tecrübe ve deneyimler kazanır. Hem kişilikte, hem de hareket tarzında daha da olgunluk kazanır. İhanetin hareketimize karşı başlattığı savaşa katılmak için takviye güçlerle Haftanın alanına gider. Haftanın'e ulaşır ulaşmaz savaş cephesine gider. Batufa Tepesi'nde savaşanlar arasında Goran yoldaş da vardır. Kendisine verilen görevleri canla-başla yerine getirmeye çalışır. Saldırıda, mevzide Goran yoldaş vardır. Bir görevi daha başarmak için düzenlenmesi gerekli bir saldırdır bu. O, bu görevi talip olur ve düşmanın mevzilerine saldırın gerçekleştirir. Kahramanca çarpışır ve görevini şahadetiyle tamamlar, ama bir şartla. Görev elden ele dolaşacak, mevziler boş bırakılmayacak, kin ve intikam ateşi sönmeyecek!

Ah... Sevdam
umudum
kavganın destanlaşan türküsü
seni söylüyor ayışığı
ülkemin göğüne asılmış yıldızı
taşı
toprağı
ve
dişlerimin arasına sıkıştırılmış
buğday sapı.
Onlar ki,
bir sevdanın uğruna alınlarını siper ettiler.
Onlar ki,
yıldızlarla döşenmiş gecenin
koynunda
sarınarak ayışığına
çocuk gülüşü günlerin üstüne yürüdüler,
bir bir düşerek çoğaldılar
dağ dağ konuştular,
orman orman yürüdüler,
ve güneş gibi gülümsediler.
Ekmek ekmek değil; çünkü köleyiz!
Yaşam yaşam değil; çünkü köleyiz!
Ülke bizim olmadıkça köleyiz dediler.
Ve sürerek genç ömürlerini
kavganın namlusuna.
Ağustos sıcaklığında yangına dönüştüler.
Ve biz;
Onların adlarıyla yargıladık geçmişi,
Künyemize ısyancı gülüşlerini kazıdık.
Ve dedik ki;
Ey umudun yolcuları,
düşlerinize sarılmış geleceğimiz
yürüyüşünüzde ve gülüşünüzde destandır.
Andımız olsun ki;
Yürüyüşünüz yürüyüşümüz,
gülüşünüz gülüşümüzdür.
Düşleriniz bizde gerçek...
GERÇEK;
YA ÖZGÜR VATAN
YA ÖLÜMDÜR!

Cizre'de serîhildanların kızı, Haftanın'de dağların gerillasıydı!

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Roza**

Baba adı: **Mehmet ...**

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Şax köyü-Cizre, 1976**

Partiye katılış tarihi: ...

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1992, Haftanın-PAK Kampı**

Roza yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak halk hareketimizin ateşleyicisi Cizre'de dünyaya gelir. Halk yaşamının tüm dünyasını mücadelelerin oluşturmaları, etkisi aileye de yansımış ve Roza yoldaş mücadelenin gereklerine göre yetiştirilmiştir. El bebek, gül bebek yetiştirme geleneğinin yerine savaşın gereklerine göre bir yetiştirme tarzı Roza yoldaşı şekillendirir. Köleliğe başkaldırın, halk savaş ortamı O'nu, bebekler yerine bombalarla koyun koyuna getirir. Gençliğe doğru adım attığı yıllarda zeki bir militan aday olur artık. Serîhildanda-

dır, protestodadır, gerillaya yardım-dadır. Liseye başladığı yıllarda arkadaş çevresi genişler, onlarla devrimin hizmetine girme olanağı doğar. *"Arkadaşlar bu 'Ne mutlu Türküm diyene' yazısını çabuk yırtalım buradan. Biz Kürdüz, Türk olmakla mutlu olmayız. Ancak Kürt olarak yaşarsak mutlu oluruz"* sözleriyle okulda seferberliğin ilk adımını atar. Bunu, derslere girmeme, resmi ideolojiye karşı gelip Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ispat olarak gösterme, marş okumama, sömürgeciliğin bayrağını tanı-mama takip eder ve bulunduğu alan bir mücadele alanı haline gelir. Eve dönünce, gerek ailesiyle, gerekse çevresiyle aynı çalışmalarını sürdürür. Şehirde görevli militanlarla karşılaşmak, onlara yardımcı olabilmek, O'nun en büyük mutluluğu ve sevincidir.

Bir karşılaşma anında; *"Artık ben burada durmak istemiyorum. Burada benim yaptıklarımı yapabilecek çok sayıda insan var. Ben artık gerilla olmak istiyorum. Yükümü daha da ağırlaştırmalıyım. Buna hazırım"* der. Fakat militanlar, kabul etmeyeceklerini, henüz erken olduğunu söyleyerek O'nu şehir çalışmalarında kalması için ikna etmeye çalışırlar. Bu yoldan olmayınca Roza yoldaş, farklı bir yöntem başvurur. Liseden arkadaşlarıyla dağa çıkmaya karar verir. Gerillayla kurulan bir ilişki sonucu Haftanın alanına doğru yola çıkar. Roza yoldaş, yolculuk esnasında yola çıkmış olmanın heyecanıyla; *"Heval, bu işleri ayarlayınca kadar canım çıktı. İnsan kendi ülkesinde, kendi ülkesi için savaşamayacak mı?"* diyerek sitemle kanşık bir duyguyu ifade eder.

Haftanın alanına giden Roza yoldaş, bir eğitim devresine katılır. Bu süreçte pratik bir gerilla olabilmek için kendisini hazırlar. Eğitim O'nun için yararlı geçmektedir. Bilgilerini sistemleştirme, yanlış ve eksik bilgilenmeleri görme ve onları atmak için uğraş verir.

Bu arada Güney Savaşı başlamıştır. Mutluluğu gözlerinden okunan Roza yoldaş, cepheye gitmenin sabırsızlığıyla silahına sarılır. Yapılan düzenlemede kendisine yer verildiğini görünce sevinç içinde silahını daha da iyi kavrar.

Kendisine Batufa Tepesi'nde savaşacak gerilla grubu içinde yer verilir. Silahı artık hedefe çevrilidir. Batufa'ya doğru yol alınırken Roza yoldaş yanındaki yoldaşına dönerek; *"Yoldaş sen roketatar kullanıyorsun. Sen vur mevzileri dağıt, ben de kalanları temizleyeyim. Bu iş tam bize göre"* sözleriyle savaşı ne kadar derinden arzuladığını, tam bir savaşçı olduğunu sergiler. Batufa Cephesi'nde Roza yoldaş, düşlediği çarpışmalara çokça girer. Silahını çok çevik kullanır. Düşmanın sık sık Batufa'ya düzenlediği saldırıların püskürtülmesinde aktif yer alır. Düşmana kurşun sıkmanın güzelliğini yaşar. Savaşın yıpratıcılığı O'ndan hiçbir şey alamamış, bilakis O'nu daha duyarlı, daha atılgan yapmıştır. Savaş günlerinde Roza yoldaş, şahin benzeri, fikrini namluya taşımış, günden güne savaş içinde ilerlemiştir.

Kansız hiçbir şeyin kazanılamadığı ülkemizde, Roza yoldaş da kanını bu tarihi direnişe katarak; halkımızın yaşatmaya, bizim de takibe mahkum olduğumuz kutsal şahadet mertebesine ulaşmıştır.

"Kimse beni ülkemden ayıramayacak"

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rêzan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1975**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992, Haftanın-Şehit Beşir Tepesi**

Rêzan yoldaş, zorla göçettirildikten sonra da başkaldırıyı terk etmeyen, bulunduğu, yaşadığı her yeri se-nihildanlarla çınlatan Kürt halkının yoğunca yaşadığı metropol şehirlerden olan Adana'da dünyaya gelir. Aslen Nusaybinli oluşu, evlerine Nusaybin'den gelipgiden yakınlarının oluşu, O'nu ruhen Nusaybin'e bağlamıştır. Ak-rabalarından ziyaretlerinde onlara Kür-distan'ı, mücadeleyi gerillaları anlat-malarını istemekte, Rêzan yoldaş bü-yük bir ilgi, heyecan ve merakla anlat-ları dinlemektedir. Gelişmeleri din-leyince, sanki bambaşka bir dünyaya adım atmış gibi olur ve ardı arkası kesilmeyen sorularla sohbeti uzatır.

Adana alanında mücadelenin yoğun-laşması Rêzan yoldaşa doğal bir ilgi ve doğal bir katılım meydana getirir. Her geçen gün yeni yeni insanlarla tanışmakta, çoğunun yurtsever oluşu ya da yurtsever olma yolunda ilerle-mesi ve beraberce bir gelişme içinde bulunması kendisinde alanın gelişimi-ne paralel bir gelişim yaratır. Zamanla Adana'da yaşanan devrimci gelişme-lerde, birçok eylemde Rêzan yoldaş da vardır. Fiziken ayrı olduğu, fakat ruhen derin duygularla bağlı olduğu Nusaybin, O'nun yaşamında önemli

bir yere sahiptir. Gerillaya katılımda karar kılmasında bu durum önemli bir rol oynar. Tanıştığı bir arkadaşının ara-cılığıyla gerillaya ulaşmak amacıyla Haftanın alanına doğru yola çıkar. *"Ül-keme gidiyorum. Bir daha kimse beni ülkemden ayıramayacak. Bu gidiş güç-lü ve inatla kalma gidişidir."* Yolculuk-taki bu sözleri hırsını ve kararlılığını açığa vurmaktadır. Kampa ulaşınca il-ginç bir karşılama O'nu beklemektedir. Şakacı bir yoldaş O'na soğuk bir şaka yaparak, *"Heval kusura bakma kontenjanımız doldu, o nedenle sizi Ağrı Dağı'ndaki kampımıza gönder-mek zorundayız. Eğitiminizi orada gö-receksiniz"* der. O da bu şakaya kar-şılık olarak, *"Yer olarak darlık çekiyor-sanız, ben şu karşı dağa yerleşip e-ğitim görebilirim. Yani orası bana ye-ter, sığabilirim oraya. Eğer eğitme-niniz yoksa bana bir silah ve birkaç*

çası olan depo, sığınak, cephanelik yapma işlerinde bir takımlik güç içeri-sinde görevlendirilir. Ve takımlarına İstihkam Takımı adı verilir. Yoğun emek ve alınteriyle geçen günler, birçok yerde O'nun da katkısının bulunduğu eserler meydana getirir.

Yoldaşımız Güney Savaşı'nın baş-lamasıyla birlikte hemen cepheye gön-derilir. Zaten O da kampı kaldığı sü-re boyunca sürekli savaşa gitmek için öneri yapmaktadır. Güney Savaşı, O'nun için savaşçı kişiliğinin gelişme-sinde büyük bir fırsattır ve kendisi ta-rafından böyle algılanmıştır. *"Savaş günleri yoğun ve coşku doludur. Tel-sizlerden saldırı ve sonuç haberleri, bir oraya, bir buraya koşuşturanlar, anılarını bir boş anda anlatanlar var-dır"* diyerek yaşadığı günleri ortaya koymaktadır Rêzan yoldaş. Onların bu-lunduğu tepeye yapılan bir hain saldı-

şarjör ile birkaç kitap verin, ben ken-di mi eğiteyim. Bu saatten sonra Ağrı Dağı'na gitmek biraz zahmetli olur de-ğil mi?" der. Ortalığı bir kahkaha kap-lar ve ilk buluşma böyle gerçekleşir.

Şehit Mehmet Karasungur Kam-pı'nda eğitim gören Rêzan yoldaş, eğitimin kişiyi dönüştüren ve güç-lendiren etkileriyle devreyi bitirir. Kamp alanına yerleşim çalışmalarının bir par-

nasında maharet sergileme sırası O'na gelir. Yoldaşlarıyla her şeylerini ortaya koyarak silahlarına sarıldıkları bu kes-kin anda, Rêzan yoldaş, inancın doru-klarında, mevzisini terk etmeyerek di-renişin soylu yolunda şahadete ulaşır.

Rêzan yoldaş, bulunduğu tepeyi maddiyattan çıkıp manevi bir değer kazandırmıştır her Kürdistan şehidi gibi!

O, inanç abidesi, özgürlüğün yılmaz savunucusuydu!

Adı, soyadı: **Cafer ACAR**

Kod adı: **Mahir**

Baba adı: **Hüseyin**

Ana adı: **Nüfe**

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1977**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1992, Haftanın-PAK kampı**

Cizre'nin yetiştirdiği ve çok az rastlanılan bir küçük, ama bir inanç abidesi daha: **Mahir** yoldaş. O da tıpkı küçük emsalleri gibi serhıldanların ateşi altında büyümüştür. Devrimin sıcak tavi altında bilenir ve çelikten keskin bir kişilik kazanır. Devrim için, halkı için büyük adam olmanın tutkusu içinde kıpır kıpır kaynamaktadır. Kaynaması, yaşını ve boyunu aşmakta, kabına sığmaz olmaktadır.

Mahir yoldaş, kendisindeki bu kabarışı boşa gitmesin diye devrime taşımak istemektedir. Bu kabarma öylesine gümbür gümbür ki, zaptedilmesi zor bir coşku seline dönüşmüştür. Onu durdurmak, tekrar geri kabına sığdırmak mümkün değildir artık. Hemen gerillasına koşar; *"Beni de götürün, ben de gerilla olmak istiyorum"* der. Arkadaşları, *"Olmaz sen daha çok küçüksün, dağ yaşamını kaldıramazsın. Onun için de şehirde kalıp mücadele etmen daha doğrudur"* derler. Bu olumsuz yanıtı çok içerlenir ve ısrarla katılma isteğini yineler; *"Yarılıyorsunuz, ben savaşı da dağ yaşamının zorluklarını da yenebilir, yapabilirim. Bu konuda kendime güveniyorum."* Çaresiz, *"daha çocuk, ya-*

pamaz" der arkadaşları. İkna ederler ve kendilerini Mahir'in ısrarından kurtarmayı başarırlar. Aslında Mahir yoldaş ısrarından vazgeçmemiştir. Aklında o an başka bir fikir oluşur. Götürülmeyeceğini anlayınca ikna olmuş gibi davranır, kendisinin düşündüğü planı uygulamak üzere.

Çaresiz evine, ailesine dönen Mahir yoldaş, hemen planını uygulama hazırlıklarına başlar. O'nun bu telaşlı gidiş-gelişleri, dur-durak bilmeyen hareketliliği ailesinin de dikkatini çeker. Ailesi Mahir'e ilişkin *"akıllı bir çocuk, ne yapacağını bilir, herhalde örgüt işleridir"* düşüncesinden hareketle kendisine ilişmez. Mahir yoldaş kendisi için gerekli malzemeleri devrimci yetenekleri sayesinde elde etmeyi başarır. Gizliden bir arabaya binerek kendisini kamufle eder. Bu şekilde Zaxo'ya ulaşır. Zaxo'da PKK'lileri ve yurtsever aileleri araştırıp öğrenir. Kendi bo-

vunç kaynağı haline gelir. Artık Mahir yoldaş her şeye örnektir. Bir gevşeklik varsa *"İşte Mahir'e bakın"* denilir. Öyle ki yaşamın neresinde bir sorun varsa, onun alternatifi adeta Mahir yoldaş olur.

Güney Savaşı başladığında Mahir yoldaş da savaşa katılır. Arkadaşları O'nun cepheye gitmesinden yana değildirler. *"Küçüktür"* diye, başına bir iş gelsin istemezler. O buna da içerlenir. *"Beni engelleyemezsiniz. Savaşacağım ve yoldaşlarımla cepheye olacağım"* diyerek kesin hükmünü koyar. Savaşmak üzere Batufa Tepesi'ne çıkar. Orada da yüreğinin büyük olduğunu ispatlar. Cesaretin ve inancın her şeye kadir olduğunu söylemek istercesine üç saldırı eylemine katılır. Her üç eylemde de başarılıdır. En son saldırı eyleminde yara alır. Hastanede bir süre tedavi gördükten sonra yine savaşa gitmeyi tutturur. Tekrar savaş

yunu aşan bu girişimi ve mücadeleye olan sevgisi herkes üzerinde derin bir sempatiye yol açar. O'nun isteğine çaresiz herkes boyun eğer. Bu boyun eğiş aslında ona duyulan büyük saygınlığı ifade eder.

Böylesine yüksek bir çabaya dayanan bir serüvenden sonra küçük Mahir, iradesi büyük yoldaş kamplara ulaşır. Kamp yaşamında arkadaşlarına moral ve esin kaynağı olur. O'nun devrim sevgisi, görev tutkusu ve enerji yüklü çalışkanlığı arkadaşları için ö-

cephesine döner. Orada TC ile savaşmak için kendisini önerir. Ve TC'ye karşı savaşmak için Şehit Rêzan Tepesi'ne gider. Kahramanca savaşır. Tekrar yaralanır. Hastaneye kaldırılır. Geri çekilme esnasında bir grup yaralı yoldaşıyla birlikte PAK Tepesi'ndeki çatışmada bu küçük yoldaşımız da vardır.

Böylece Mahir yoldaşımız, kahramanca direnişiyle orada irade ve inancın zafer anıtını bırakarak şehadete ulaşır!

Partizanın kızı!

Adı, soyadı: **Zahide KILIÇ**

Kod adı: **Adalet**

Baba adı: **M. Emin**

Ana adı: **Cevahir**

Doğum yeri ve tarihi: **Eruh-Çobanköyü, 1976**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ekim 1992, Haftanın-Boğaz (Kêrê)**

Oldukça genç ve yüreği tertemiz mücadele duygularıyla dolup taşan **Adalet** yoldaş, 1976 yılında Eruh'ta doğmuştur. Ailesi yurtsever ve birçok üyesini devrim yolunda şehit vermiş saygın bir ailedir. Adalet yoldaş, böyle onurlu bir ailenin üyesi olmanın şanlığını ve avantajını yaşar. Gerçekten ailesi mücadele için çok büyük fedakarlıklara katlanır. Kuşkusuz ailenin bu olumlu özellikleri O'nun kişilik şekillenmesinde rol oynar. Adalet yoldaş, daha çok küçük yaşlardan itibaren PKK ve Başka APO gibi soylu değerlerle beslenir. APO'culuk O'nun ruhi gıdasıdır. Dolayısıyla yüreği pak, sevgisi derin, inancı yükseklerdedir. Bozucu her türlü dış etkidenden korunmuş, kişiliğini sağlam temeller üzerine inşa etmiştir. Kendisini "gün gelecek, gerilla olacağım" hesaplarına göre ayarlamıştır. Benliğinde sürekli olarak bunu canlı tutmuş, neşelenmiş, yücelmiştir. Gün gelir kendisini hazır

hisseden Adalet yoldaş, insanda hayranlık uyandıran o soylu kararını yoldaşlarına açıklamakta gecikmez. Bu karar gerillaya katılmanın, her yönüyle kendisini halkına adanmanın karandır.

Böylece Adalet yoldaş, 1991 yılının son aylarında ailesi ile vedalaşarak büyük ailesine katılır. O gün dünyanın en mutlu insanıdır. Yıllardır özlemini duyduğu gerillaya ulaşmanın coşkusunu yaşar. Düşmana karşı silahlı savaşımın imkanlarına kavuşmuştur. Bin yılın intikamını sorma şansına kavuşmuştur. Şehitlere verdiği sözü yerine getirecektir. Bütün bunları düşünürken duramaz olur ve söz verir: *"Eğer savaştan ölürsem, kendimi affetmeyeceğim ve beni böyle bir durumda şehit olarak da kabul etmeyin."*

Şehitlere bağlılığın soylu ve dürüst timsali Adalet yoldaş, Ocak 1992'de Haftanın alanına gider. Bir süre Haftanın karargahında kalır. Daha sonra yeni dönem eğitim düzenlemeleriyle **Şehit Mustafa Yöndem Kampı**'na gider. Orada eğitim devrelerine katılır, gelişir, güçlenir. Ocak 1992'de Şehit Mustafa Yöndem Kampı'ndayken Türk Hava Kuvvetleri uçaklarının hava sal-

nin'e geçer. Çünkü askeri yönü çok güçlüdür. Devamlı BKC kullanmak ister.

Partiye bağlılığın seçkin örneği ve herkesin çekim merkezi olmayı başaran Adalet yoldaş, savaşta Şeran Şer Tepesi'nde bulunan cepheye gider. Yüksek bir saldırı ruhu gösterecek arkadaşlarında derin bir hayranlık uyandırmayı başanır. Günlerce durarak bilmeden savaşır. Komutanlık özellikleri bu savaşta daha da belirginleşir. Fedakarlığıyla yoldaşlarına örnek olur. Savaş azmi oldukça yüksektir.

Bu özellikleriyle Adalet yoldaş savaşta daha yararlı olmak için önemli bir cephe olan Derkarê Cephesi'ne gönderilir. Olumlu özelliklerini bu cephe de de konuşturur. Günlerce süren çatışmalardan birinde ayağından yara alır. *"Bir şey değil, ben savaşıyorum"* der ve ayağa kalkarak savaşa devam eder.

20 Ekim günü ihanet güçleri Adalet yoldaşın da içinde bulunduğu mevzilere saldırı düzenler. Çıkan çatışmada Adalet yoldaş, verdiği sözü yerine getirmenin yüceliği ile şahadete ulaşır. Kıras mermisiyle şehit düş-

dışında ayaklarından hafif yaralanır. Kısa bir süre içerisinde tekrar iyileşir. İki eğitim devresinden sonra bayarlardan oluşturulan hareketli birlikte manga komutanı olarak görev alır. İki ay pratik faaliyetlerde bulunur. Savaş çıkınca savaşa katılmak üzere Hafta-

müştür. Son anlarında bile devamlı olarak, *"Bana iki arkadaş verin, devriyeye çıkayım"* diye sayıklar.

Evet Adalet yoldaş, sen kahramanca dövüşerek şehit oldun. Şahadetlik mertebesine layıkıyla ulaştın, bunu bilesin!

Toprağa kök salan bir çınar ağacı...

Adı, soyadı: **Mahmut ...**

Kod adı: **Mahmut**

Baba adı:

Ana adı:

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere-Hilal köyü, 55 yaşlarında**

Partiye katılış tarihi: **1987**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Ekim 1992, Zaxo**

Mahmut yoldaş, gerilla saflarında en yaşlı yoldaşlarımız arasında sayılırdı. Uludere'nin Hilal köyünde doğup büyümüştür. Hayatı acı ve zorlu anılarla geçmiştir. Hayatın zor ve karmaşık süreçlerini O'nun yüzündeki çizgilerden okumak mümkündür. Öte yandan gözlerinde her zaman neşe ve umut panitileriyle yaşama olan canlı tutkusu görülmüştü. O'nun bu görünümü herkesin dikkatini çekmişti. O'nu gören yoldaşları kendisinden güç alır ve O'nunla gururlanırlardı. O'nu gören, konuşan her yoldaş çok etkilenir, "toprağa kök salan çınar ağacı" diye onu tanımlardı. Gerçekten de o toprağa kök salmış dev bir çınar ağacıydı. Yaşam tecrübesiyle, bilgisiyle, Kürdistan'a duyduğu sevgisiyle erişilmez bir yücelik, bir onur kaynağıydı.

Mahmut yoldaş daha küçük yaşlarından itibaren düşmana öfkeli ve kinlidir. Ülkesine ve halkına karşı sevgiyle beslenir. Oniki-onüç yaşlarına geldiğinde bir isyancı olup çıkar. Çünkü

daha çok küçükken büyüklerinin sömürgeci TC vahşetini anlatımlarına tanık olur. "Askeri Romi" öyküsünü ve zalimliklerini dinledikçe içinde büyük bir kin oluşur. Düşman kavramını beynine kazar. Yaşı biraz olayları anlama düzeyine geldiğinde, zorbalık ve haksızlıkları kabul etmez olur. Yoldaşımız bu yılları şöyle özetler:

"Ben küçükken büyüklerimiz, TC'nin Kürt halkı üzerindeki zorbalıklarından söz ederlerdi. Geçmiş isyan öykülerini anlatıp, sömürgecilerin vahşetini dile getirirlerdi. Anlatılanlardan Kürt halkına çok acı çektiğimizi öğrendim. Bu bende Kürtlük duygularının yeşermesinin ilk tohumları oldu. Sonra köyde TC askerlerini gördüm. Bizi vuracaklar, katledecekler hissine kapıldım. Onları çok vahşi görmüştüm. Her hal ve hareketlerinden canavarlık yansıyordu. O günden sonra TC'nin her türlü varlığından uzak kaldım ve düşmanca tavırlar gösterdim..."

Mahmut yoldaşın Kürtlük duygusu, onun özlü ve sağlıklı yetişmesine yol açar. Daha çocuk yaşlardayken devlete başkaldırır. TC'nin hiçbir kurumunu meşru görmez. Halkın sorunlarını ve ortaya çıkan çelişkilerin çözümünü sömürgeci karakollar tarafından değil, köybüyüklerince halledilmesini ister. "Aramıza TC'nin düşman askerleri girmesin" der. Bu ilkeyi her zaman yaşamın temel ilkesi olarak gözetir. Daha sonra basit bir meseleden dolayı aranır duruma düşer. Ancak meselesi basit de olsa TC'nin eliyle çözülmesinden yana değil. Kendisini düşmana teslim etmektense, yıllarca dağların doruklarında onurlu yaşamı tercih eder. O bu dönemine ilişkin olarak şunları söyler: "TC Kürt halkının düşmanıydı. Tarihinde hep zulüm ve katliam görülmüştür. Atalarımızdan süregelen bir gelenek vardı; düşmana teslim olmak, meselelerin hallini düşmana bırakmak en büyük onursuzluk olarak bilinir ve değerlendirilirdi. Ben de atalarımızın bu geleneğine sadık kalmak istedim. Onun için ömrümün büyük kısmını dağlarda

geçirdim."

70'li yıllardan itibaren Başkan APO önderliğinde Kürdistan'da yeşeren ulusal kurtuluşçuluk çok geçmeden Mahmut yoldaşla buluşmayı sağlar. Mahmut yoldaş, PKK'yi ve ulusal kurtuluşçuluğu tanıır tanımaz, her şeyiyle bağlanır. "Yıllardır özlemini duyduğum, hep aradığım umudum" sözlerinde PKK ile tanışmanın verdiği sevinci, coşkuyu dile getirir. Mahmut yoldaş ARGK içinde uzun yıllar mücadele eder. Uludere alanında faaliyetlerde bulunur. Genç arkadaşlarıyla birçok eyleme katılır. O'nu eylemden uzak tutmaya çalışan yoldaşlarına, "Ben hep büyük bir kinle, öfke ile büyüdüm, içim bununla doludur. Şimdi faşist TC'ye vurmanın fırsatı doğmuştur. Ben eylemlere katılıp bu kinimi, öfkemi boşaltmak istiyorum. İlerleyen yaşlarda böylesi fırsat bulduğum için mutluluk duyuyorum. Kimse beni bu mutluluktan mahrum edemez" der. Ve eylemlere inanılmaz bir fedakarlıkla katılır. Her şeyiyle yoldaşlarına güç ve cesaret kaynağı olan Mahmut yoldaş, yöre halkı tarafından da umut kaynağı olarak değer görür. Büyük tecrübesi, derin bilgisi, engin yurtseverliği, yaşama olan canlı ve diri tutkusu herkesi etkiler.

Mahmut yoldaş, ihanete karşı savaş günlerinde Zaxo'da bulunur. Orada partinin faaliyetlerini yürütmektedir. Ancak Zaxo'da ünü yayılarak herkesçe bilinmektedir. KDP ihaneti ilk darbeyi Mahmut yoldaş katletmekle vermeye çalışır. Mahmut yoldaş ve iki yoldaş, KDP çetelerince yakalanır. Arabaya bindirilip karakola götürülürken, yolda iki yoldaşıyla arabada bulunan çetelerin silahlarını ele geçirip onları imha ederler. Bu durum KDP tarafından fark edilir ve uzaktan arabaya ateş açılarak Mahmut, **Haşim** ve **Eşref** yoldaşlar şehit düşerler. Ayrıca Mahmut yoldaşın evi ateşe verilir ve tüm çocukları yakalanır.

Mücadele yaşamında bir çınarı andıran Mahmut yoldaş anyor, intikam sözü veriyoruz!

"Sürekli Apoculuğu hayal ederdim"

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Eşref**

Baba adı: ..

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Viranşehir-Urfa, ...**

Partiye katılış tarihi: **Haziran 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Ekim 1992, Zaxo**

Eşref yoldaş, mücadeleye Urfa'dan katılır. Yoldaşımız gerilla savaşına katılmadan önce doğup büyüdüğü Urfa'da ulusal kurtuluş düşüncesiyle tanışır. Daha küçük yaşlarda Urfa'da PKK'nin faşist MHP güçlerine karşı eylemlerine ve Hilvan-Siverek'te feodal ajan çetelere karşı yükselen mücadelesine tanık olur. Apoculuğun Urfa ve çevresinde yankılanan sesi kulaklarında çınlar. Bütün bunlar kendisinde ilgi ve merak uyandırır. Bu merakını gidermek için araştırma ve incelemelere girişir. Sol yönelimli olarak bildiği arkadaşlarından kafasındaki soru işaretlerine yanıt bulmaya çalışır. Kafası aydınlandığında ilk sorusu, *"Biz de Kürdüz, eziliyoruz ve horlanıyoruz. O halde ne güne duruyoruz"* olmuştur. İstek ve ilgisi ulusal kurtuluş mücadelemizden yana her geçen gün artar, fakat 12 Eylül askeri-faşist darbesinin gelmesiyle birlikte çok sevdiği arkadaşlarının birçoğunu kaybeder. Uzun süre günlerini, aylarını ilişkisiz ve kendi kendisiyle hesaplaşma içinde geçirir. Kafasında yanıtlanması gereken epey soru vardır. An-

cak tartışacak pek kimseyi bulamaz. O, bu zorlu günlerini, *"Sürekli Apoculuğu hayal ederdim. Tanıdığım, bildiğim arkadaşları hep düşündüm. Beni ayakta tutan, yaşama isteğimi canlandıran bunlardı"* sözleriyle anlatır.

Eşref yoldaşın ızdırıplı ve kahredici yalnızlığı uzun sürmez. 12 Eylül fa-

tan sonra hemen kamplara gider. Orada eğitim faaliyetlerine katılır. Eğitim süreci O'nun yeniden devrime adım atmasının başlangıcı olur. Çok kısa sürede siyasi ve askeri formasyona ulaşır. Karargah birliklerine ait birliklerde eylemlerin doyumuna ulaşır. Burada da başarılıdır. Yönetici

sizmi çok geçmeden partimiz PKK'den gereken cevabı alır. 1984'te 15 Ağustos Atılımı, 12 Eylül faşizminin yenilgi çanlarını çaldığında, Eşref yoldaş da herkes gibi büyük bir mutluluk ve coşku duyar. Yine sık sık PKK'den Apoculuktan sesler duyulmaya başlanır. Bu duyuş kendisinde bambaşka duygular uyandırır. Gerillanın heybetli vuruşlarına tanık olur çünkü. Artık kafasında hiçbir muğlaklık kalmamıştır. Aradığı sorulara yanıt bulmuştur. Bunun rahatlığı içinde çevresine olup bitenleri kavratmaya çalışır. Giderek ilişkileri kanalları yakalar, görevler alır. Ulusal kurtuluş istemleri doğrultusunda faaliyet yürütür. Bu pratik O'nun gelişmesine, açılmasına yol açar. Daha büyük görev ve eylemlere talip olmak ister. Fiziği güçlü, enerjisi yoğundur. Bu yoğunluğa cevap verecek tek yer olarak gerillayı görür. Bu aynı zamanda O'nun yıllarca duyduğu özlemdir. Buna karardır. Kendisini buna hazır gördüğü için çok mutludur. Yakaladığı bu fırsatı kaçırmak niyetinde değildir. Bu niyetini ilişki kurduğu birime iletir. Birim de bu isteğini uygun görür.

Eşref yoldaş gerillalarla buluştu-

özelliklerinden dolayı dikkat çeken Eşref yoldaş, Çıyay Sipi'de bir birliğe komutan atanır. Çıyay Sipi'de takım komutanlığı görevini üstün bir başarıyla yürütür. Birlik içinde her yönüyle taktir edilen Eşref yoldaş, KDP ihanetinin PKK'ye karşı tavırlarından dolayı Zaxo'ya gider. Amacı orada halkı korumak ve örgütlemektir. Eşref yoldaşın Zaxo'ya gönderilmesi bilinçli bir seçimdir. Çünkü yönetici vasıfları ve halkı etkileme özellikleri güçlü ve gelişkindir.

Güney Savaşı'nda Eşref yoldaş Zaxo'da savaşı sürdürür. İki yoldaşıyla birlikte kaldıkları evde KDP haydutlarınınca tutuklanırlar. Arabaya bindirilip karakola götürülmeye çalışılırlarken, yolda iki yoldaşıyla birlikte haydutların silahlarını almayı başarırlar. Arabadaki haydutları cezalandırıp kaçmaya çalışırlarken, KDP hainleri durumdan haberdar olurlar. Eşref ve yoldaşları araba içinde taranır ve üç yoldaş büyük bir direnme içinde şahadete ulaşır.

PKK'liliği, Apocu ruhu kişiliğinde somutlaştıran Eşref yoldaşın anısı, Kürdistan tarihinde direnmenin bir sembolü olarak sürekli anılacaktır!

Cizre'den Zaxo'ya uzanan kavganın militanıydı!

Adı, soyadı: **Ramazan YÖRÜK**

Kod adı: **Haşim**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre-Hasekê köyü, ...**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **3 Ekim 1992, Zaxo**

Haşim yoldaş, Cizre'de yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. O bilinen 1990'daki patlama dönemine kadar süren mayalanma, harekete hazır hale gelme evrelerini O da kendi benliğinde kişilik edinme biçiminde yaşar. Çocukluğunda hareketimizin gelişip büyümesine paralel olarak Haşim yoldaş, özgürlük rüzgarına kapılmış, yavaş yavaş mücadeleye yaklaşıp onunla bütünleşinceye kadar bu gelişimi yeni umutları da doğurarak sürmüştür. Oturduğu köyde arkadaşlarını mücadele etrafında toplamaya çalışırken, Cizre merkezine serhildanlara katılmak için gitmekten de geri kalmaz. "Bu bir şanstır. Bu şansı kullanmamak halkımız için büyük bir gaflet olur" sözleriyle içinden geçtiğimiz tarihi süreci tanımlamaya çalışır. Yıl 1991'e gelince, artık gıpta ile baktığı gerilla yaşamına katılmak üzere yola çıkar.

Haftanın alanına ulaşan Haşim yol-

daş eğitim devresine alınır. Eğitimde O'nun siyasi ve örgütleyici yönleri dikkatleri çeker. Kitle faaliyetleri yürütebilecek yeteneğe sahip olduğu için Zaxo'ya gitmek üzere eğitimden sonra yola çıkar. Zaxo'da halk içinde çalışmalar yaparak serhildan örgütlenme faaliyetlerini başarıyla yürütür. Bu durum işbirlikçi-hain güçleri oldukça rahatsız eder ve Haşim yoldaşı etkisiz hale getirmek için türlü oyunlara başvurulur. Fakat savaş başlayınca kadar Haşim yoldaş, uyanık bir militan kişiliğe sahip olması, olayların gelişimini çözebilirliğiyle bu oyunlara düşmez.

Bir müddet Cizre'de milislik de yapan, güçlü ve fedakar olan Haşim yoldaş, savaşın başladığı günlerde işbirlikçi-hain KDP'nin takibiyle yüz yüzedir. İki yoldaşıyla birlikte bulunduğu milis evi KDP'nin hain güçleri tarafından sarılır. "Teslim olun. Etrafınızı sarıdık" sözleri arasında Haşim yoldaş ve arkadaşları dışarı çıkarlar. KDP'ilerin amacı onları biraz ötede bulunan karakollarına götürmektir. Bu amaçla bir arabaya bindirilirler.

Yolculukta Haşim yoldaş merakla diğer arkadaşların, cephenin durumunu sormaktadır. "Bu ihanetin bu kadar kapsamlı bir işe girilmesi nasıl oldu? Bunun arkasında olanlar nasıl planlayabildiler? Savaş güçleri direnişe başlamıştır. Direniş sonuna kadar sürecek. Onu biliyorum. Ama bir dünya düşman yığılmış o alanlara. Bizze karşı gerçekten ne için savaştığını adanmaklı bilen yok. Yazık, birçoğu boşuna ölecek. Emperyalizmin oyuncakları olduklarını bilseler acaba ne yaparlardı? Belki de biliyorlardı. Durum ne olursa olsun, gericiliğin ve zulmün temsilcileridirler. İnsanlığın yüz karası, namus kavramından, vicdan kavramından uzaktırlar. Zafer insanlığın olacaktır!"

Haşim yoldaş bu gidişe müdahale edilmesi gerektiğini düşünür. Mahmut ve Eşref yoldaşlarla karar birliğine vararak harekete geçerler. Şöförü ve diğer haini etkisiz hale getire-

rek arabaya hakim olurlar. Yalnız KDP hain güçlerinin bulunduğu karakola çok yakın bir yerdedirler. Karakoldan olayı seyreden hainler tarihi kalışlık rollerinin bir gereği olarak gafletin uçlarında olmanın şartını yerine getirirler. Kendilerinin de kurtuluşunu getirecek olan, bunun için mücadele eden Kürdistan halkının öncülerine kurşun sıkarlar.

Haşim yoldaş ve diğer iki yoldaş ellerindeki tek tabancayla da olsa karşılık vermeye çalışırlar. Bu çatışmada üçü de şehitlik mertebesine ulaşır.

*Tarihin karşı
konulamaz bu sahnesi
gafleti yaşayanları
"hain"ler hanesine
yazarken, halkının
özlemlerine bağlı,
fedakar, cesur ve
yiğit insanları,
özgürlük
savaşçıları,
soylu şehitlik
mertebesine
ulaştırmıştır!*

Kaynağa dönüşün ölümsüz bir neferi olarak toprağa kök saldı!

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mahsum**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Cihanbeyli-Konya, ...**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın-PAK Tepesi**

Mahsum yoldaş, zamanında sü-rül-müş, ezilmiş, vatansızlaştırılmış bir ailenin çocuğu olarak Cihanbeyli'de dünyaya gelir. Ailesi aslen Adıyaman-lıdır. 19. yüzyılda Kürdistan'da geli-şen başkaldırlar döneminde ailesi de direniş içerisindeydi. Ayaklanmalar bas-tırılır. Onbinlerce Kürt kırımından geçiri-lir. Kürdistan bir kan deryasına çevri-lir. Ailesi de yüzbinlerce Kürt insanı gibi bu soylu başkaldırdan ötürü sür-gün edilir. Fakat ta Konya'lara sürül-me devletin amacına ulaşmasında hiç-bir şeyi çözmemektedir. Çünkü Mah-sum yoldaşın ailesi Kürtlüğünü de be-raber götürmüştür. İçindeki ateş da-ha da korlaşıp vatanın değerlerini sım-sıkı sararak onun dağılmasına, yi-tip gitmesine izin vermemiştir. Ve bu

ateşi oğullarına teslim etmişlerdir.

"Kendimi tanımaya başladığımdan itibaren Kürt olduğumuzu ve sürgün edildiğimizi anlamıştım. Anne ve ba-bama soruyordum; neden Adıyaman'dan buraya geldik? Kürt nedir, Türk nedir? Bana açıklıyorlardı. Dinledikçe ürperiyordum. Aynı zamanda Kürt-lüğe içten içe bir sevgiyle doluyordum. Nereye gitsem bir Kürtle kar-şılaşmak, konuşmak isterdim. Sanki bir şeyler kaybetmiş ve onu bulmaya çalışıyor gibi bir hisse kapılmıştım. Aslında en önemli varlığımı kaybet-miştim. Hissettiklerim kaynaktan ko-pan birinin tekrar kaynağa dönmesi gibi bir şeydi. Bazen annem uyarıyor-du: 'Evladım, tehlikeli işlerle uğraşı-yorsun.' Haklıydı, sömürgecilik kor-kusu içlerine sinmişti. Söküp atmak kolay değildi.

Liseden sonra İzmir 9 Eylül Üniver-sitesi'ne gittim. Orada ülkemden in-sanlar da vardı. Bazıları mücadelenin yükseldiği sıcak ortamdan geliyorlar-dı. Onlarla sık sık konuşuyor, durum değerlendirmesi yapıyorduk. Bu dö-nem benim hayatımda dönüm nokta-sı oldu. Bilincim yoğunlaşmış, müca-dele isteğim artmıştı. İlişkiye geçtim. Adım adım mücadeleye sürükleniyordum. Öğrenci gençlik içinde faaliyet-lere başladım. Bu faaliyetlerden do-layı deşifre olmuşum. Konya'ya gel-diğim bir sırada evimiz faşist polisler-ce basıldı. Ailemle birlikte gözaltına alınmıştık. Günlerce işkence gördük. Küfür, hakaret vs. derken bırakıldım. Artık benim için her şey netleşmişti. Daha fazla tahammülüm kalmamıştı. Ve en sonunda buraya geldim..." Mah-sum yoldaş, saflara gittiğinde yazdığı raporunda böyle yansıtır duygularını.

Mahsum yoldaş, saflara katıldıktan sonra 1992 kışı boyunca parti okulunda yoğun eğitim alır. Aydın ve

kültürlü oluşu, meseleleri çabuk kav-ramasına yol açar. Geleceği parlak olan yoldaşımız partinin temel kadro eğitimine alınır. Hırır'da eğitimini ta-mamlar ve parti kadrosu olma sıfatına hak kazanır. Komutan olarak pratiğe çıkar. Pinyaniş, Buri ve Kaşuran ey-lemlerine katılır. İdeolojik hat'ta geli-şkin olan yoldaşımız, pratikte de geli-şkindir. İlişkilerinde oldukça ölçülü ve saygılıdır. Sınıf mücadelesinin keskin bir savunucusu olarak haksızlığa, sınıf dışı anlayışlara karşı tavizsizdir. Her sözünde, "Örgüt içinde sınıf mücadelesi sürekli ve keskin olmalıdır" der. Bu gereği her yoldaşına kavrat-maya, sessiz kalmaların önüne geç-meye çalışır. Bilinçlenme ve örgüt-leme çalışmalarına ağırlık verir.

Güney Savaşı'yla birlikte Çukurca'dan Haftanın'e giden takviye kuvvet-leri içinde Mahsum yoldaş da vardır. Hırır'dan Haftanın'e geçer. Haftanın'de Şeran Şer Tepesi'nde savaşılan güç-ler içinde yer alır. Uzun süre savaşta bulunarak etkin rol oynar. Bir çatış-mada yara alır.

Mahsum yoldaş, geri çekilme sıra-sında PAK Tepesi'ne yaralılarla gön-derilir. Burada faşist TC ve ihanet odaklarının bir saldırısında yiğitçe çar-pışarak kaynağa dönüşün ölümsüz bir neferi olarak toprağa kök salar!

Anısı

mücadelemizde

sonsuz dek

yaşayacaktır!

“Hepimiz örgüt ve kutsal amaçlar için buradayız”

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mahir, Eser**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt-Eruh-Tanze köyü, ...**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ekim 1992, Haftanın**

lis-askerin geldiğinde ise korkusuna tanık olur. Bu olanlar O'nu da etkiler.

Bu gelişmeler Mahir yoldaşın yapısını da belirlemiştir. *“Ben büyüyünce silahımı alıp bu asker ve polisleri vura-cağım”* diye düşünmeye başlamıştır. Annesine-babasına zaman zaman bu yönlü düşüncelerini açıklar. Annesi ve babası *“Olur”* diyerek, *“Ülken için hayırlı bir evlat olacaksın”* iltifatlarıyla çocuklarının bu isteğinden gururlanırlar.

Mahir yoldaş biraz daha büyümüş-tür. Olup bitenleri daha sağlıklı gözle-me, değerlendirme, anlama yetisini kazanmıştır. Kolları güçlenmiştir. *“Silah kullanabilirim”* diye kendisine güvenini her defasında belirtmekten geri durmuyor. Ailesi Mahir’ini çok se-ver ve onun dileğine kavuşma iste-ğindeki ısrarına çaresiz boyun eğ-er. Derken yoldaşları geldiğinde *“Ben de sizinle geleceğim”* kararını bildirir. Yoldaşları *“Erken değil mi”* diye onun bir süre daha kalması için ikna et-meye çalışırlar. Ama karşı koyuşlar

da yer alır. Manga komutanlığı gö-re-vini üstlenir. Partiyi tanımış, gelişmiş, kişilik olarak militanlaşmıştır. Güven-likteki görevinde çok başarılıdır. Ko-mutası altında bulunan yoldaşlarının hepsi de onun yaşındadır. Mahir yol-daş onları sıkı bir eğitimden geçirir. Her sabah askeri yürüyüş ve askeri eğitim dersini vererek, onların askeri-leşmesini sağlar. *“Her türlü bireysel kaygılardan uzak, parti ve ülke kaygı-sıyla hareket etmek gerekir. Hepimiz örgüt ve kutsal amaçlar için bura-dayız. Bu kutsal amaçlara hizmet et-mek en büyük görevdir. Bunun için her şeyden sorumluluk duymamız ge-rekir. Yanlıslara göz yummamalısınız. Eleştiri ve önerilerimizde, örgüt sorum-luluğunu duymalı, geliştirici olmalıyız”* vb. eğitici yönündeki sık sık konuş-malarıyla yoldaşlarının belleğinde silin-meyen anılar da bırakır.

İhanete karşı savaş günlerinde bir grup yoldaşıyla birlikte Metinan’dan Haf-tanın alanına geçer. Oradaki Batufa Te-pesi’nde savaşa katılır. Savaşta çok

Mahir yoldaş, Eruh’un Tanze kö-yünde saflara katılır. Babası imamdır. O ailenin tek çocuğudur. Çok küçük yaşlardan itibaren ulusal kurtuluş mü-cadelesinden etkilenir. Ailesinin tek çocuğu olması, aile içinde daha fazla sevilmesine yol açar. Kürdistan’da tek çocuklu aile ender görülür. Böylesi ai-lelerde yaşayanlar çok kıymetli ve nazlı yetiştirilirler. Mahir yoldaş da nazlı büyütülmüştür. Çocukken her istediğine kavuşmuştur. Annesi ağla-masın, üzülmesin diye onu sürekli kucağında tutmuş, doyurmuş, içir-miştir. Mahir yoldaş, çevresini daha yeni yeni tanımaya başlamıştır. Evleri-ne silahlı insanların gelip gidişini izler. Onlara ısınmıştır. Bir daha geldiklerin-de gidip kucağına oturur, ufak ve yumuşak parmaklarını silaha dokun-durarak okşamaya çalışır. Silahların Kürdistan için kullanıldığını öğrenir. Kürt, Kürdistan ve gerilla kavramları kafasına yerleşerek, evde, sokakta dilinden düşmeyen kavramlar haline gelir. Öte yandan polis-askerin köye gelişlerini izler. Polis ve askerler köye geldiklerinde herkeste bir korku ve telaş görür. Büyüklerin; Apocu, silah-lı insanların geldiğinde sevincine, po-

sonuç vermez ve Mahir kazanır.

Mahir yoldaş 1991 yılında gerilla-dır. 1991’in sonlarında Zaxo kamp-la-rına gider. Orada kamp eğitimlerine katılır. Eğitim sonucunda sınır birlikle-rine katılır. Sınır hareketli birlikleriyle eylemlerde aktif yer alır. Daha sonra Metinan alanına geçer. Orada ARGK komutanlığına bağlı güvenlik takımın-

önemli görevler üstlenir. Eylem konu-sunda az da olsa tecrübeleri vardır. Bu tecrübeleri ile yoldaşlarına yardımcı ol-maya çalışır çatışmalarda.

Bir çarpışma esnasında Mahir yol-daş, örgüt ve ülke devrimi kaygısıyla öne atılır. Ve şahadete kavuşarak, anısı-nı kutsal bir değer olarak Kürdistan hal-kına emanet eder.

Sempatik ve canlılığıyla yarınları tarih oldu!

Adı, soyadı: **Şükriye İNAN**

Kod adı: **Xelat**

Baba adı: **Hacı İlyas**

Ana adı: **Fatma**

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, 1976**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın**

Xelat yoldaş, insan ilişkilerinin oldukça geri bir seviyede seyrettiği toplumsal yapılarınmalardan olan aşiret yapılarının içinde doğar. Mensubu bulunduğu aşiret Koçer'dir. İlişkileri tipik feodal ilişki ağıyla örülüdür. Ailenin Siirt alanında yaşıyor olması, gerilla ile temasta O'na bir şans vermiş, gerici ilişki ağına çözümüşler yaşanmıştır. Ve aile, bir üyesini parti saflarına katmıştır.

Xelat yoldaş, gerilla gruplarından evlerine gelen eli silahlı mağrur bayan gerillaları görünce, önceleri yabancı olduğu bu duruma karşı çekingen davranır. İlk önce ilişki kurmada zorluk çeker. Fakat artan geliş-gidişler, bayan gerillaların O'na gösterdikleri yakın ilgi, kendisini, içinde bulunduğu olumsuz psikolojiden kurtarmış, sıcak dostlukların kurulmasını sağlamıştır. **Xelat** yoldaş, onlara ulaşamayacak kadar yüce oldukları düşünceyle bakar, ama kendi hayal dünyasında da onlarla yaşamının tasarımlarını yapar. Kimi zaman bir dağ başında, kimi zaman bir vadiye veya su kenarında, kimi zaman da elinde silah dostluğunun nişanı eylemlerde dolaşır. Kendisini hayallerle yaşattığı bugünlerde evlerine giden gerilla gru-

buna, kendilerine katılmak istediğini iletmekte zorluk çekmez. Bu isteğinin kabul edilmesiyle beraber, artık **Xelat** yoldaş da gerilla dünyasına adımını atmıştır. **Xelat** yoldaş, kendi ağzından katılımini, *"Partiyi iyi tanıımıyordum, fakat gerillaları seviyordum. Bizim eve geldiler, ben de onlara katıldım"* şeklinde dile getirmektedir.

Xelat yoldaşın yolculuğunun ilk durağı Cudi'dir. Cudi'de kısa bir süre kaldıktan sonra eğitime katılmak amacıyla Haftanın'e doğru yola çıkar. Gerçek Cudi'de, gerekse yol boyunca partiye ilgili kısa fakat özlü bilgiler alan **Xelat** yoldaş Haftanın alanında **Şehit Mustafa Yöndem Kampı**'na gider. Burada aldığı eğitimle yetkinleşen yoldaşımız, savaş kabiliyetini oldukça geliştirir. Koçer bir aileden gelmesinin verdiği ataklığı, çevikliği ve yine savaş becerisini daha da artır-

tir etmektedir. Çünkü **Xelat** yoldaş hızla yeni yaşama adapte olmakta ve kişiliğini dönüştürmektedir. Ve bu özellikleriyle **Xelat** yoldaş pratik savaş sahasına çıkmaya hak kazanır.

Xelat yoldaş pratik sahada II. Hareketli Bölük'te yer alır. Hayalleri gerçek olmuş, pratik gerilla savaşını başlatmıştır artık. Tıpkı kafasında kurduğu hayaller gibi. Uludere alanında karlı bir tepenin başında, zirvesinde, coşkun akan bir ırmağın kıyısında, düşmana olan kin ve nefretin yığılmasıyla savaşı meydanlarında... Gün geçtikçe **Xelat** yoldaş, daha da güçlenmekte, olgunlaşmakta ve özgür olmanın hazzını yaşamaktadır. Onurlu, namuslu yaşamın soylu güzelliği O'nu güçlü bir gerilla ve durdurulamaz bir savaşçı yapmıştır.

Partimize karşı uluslararası bir komp-
lonun parçası olarak gündeme gelen

rak mücadelenin hizmetine sunar. Yoldaşlık ilişkilerinde seviyeli, karşılıklı saygı ve sevgiye dayanan bir ilişki düzeyini tutturmayı başarır. Görevlere bağlılığı tamdır ve becerisiyle birçok görevin altından kalkabilecek kapasitededir. Buna fedakarlığı da eklenince tam bir görev insanı olup çıkar. Sürekli hatalarına yüklenir, hatasız olmaya çalışır. Herkes O'nu sevmekte ve tak-

hain saldırılarla birlikte **Xelat** yoldaşda Haftanın'e geçer. Savaşın çok yoğun yaşanması O'nu da etkiler; bir o cephede, bir bu cephede düşmana karşı savaşır. Soylu duygularla ve özgürlüğün doyumsuz hazzıyla savaşırken halkının umuduydu. Şahadetiyle yüreklerde gizemli bir halk kahramanı, dillere destan, yarınlara tarih oldu **Xelat** yoldaş!

“Ben Kürdistan’da savaşmaya geldim”

Adı, soyadı: Ali YÜKSEL

Kod adı: Rızgar

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: Dersim-

Çemişgezek, ...

Partiye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi ve yeri: 11 Ekim 1992,
Haftanın-Şaban Kalesi (Batufa)

Rızgar yoldaş, Dersim’de ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi yurtseverdir. TC’nin direniş merkezlerine yönelik geliştirdiği bas-

Yurtseverlik duygularıyla dolu olması ve Avrupa’ya gidince oradaki imkanların gelişkinliği O’nu kamçlamış ve yoğun bir çalışma temposuna girmesine yol açmıştır. Bu yıllarda abisi **Sefkan** yoldaş şehit düşer. Bu şahadet olayı O’nu daha da güçlü olmaya, mücadeleye daha da sahip çıkmaya itmiştir. Şehit anısını yaşatmak için “Sefkan” kod adını almıştır. Araştırma, inceleme konusunda kendini oldukça yetkinleştiren Rızgar yoldaş, Hollanda’da YCK sorumluluğunu alabilecek seviyeye ulaşmıştır. Halk arasındaki çalışmalarında sonuç alıcı olması belirgin ve özgün bir yanıdır. Başarı grafiği sürekli yükselen Rızgar yoldaş, eyalet sorumluluğuyla görevlendirilir. Her gittiği yerde devrimci disiplinle çalışmalara yüklenmesi, sonuç alıcı olması O’nu her geçen gün geliştirmiş, böylece görev ve sorumlulukları da artmıştır. Eyalet sorumluluğunu Almanya gençlik sorumluluğu takip etmiştir. Faaliyetler sürerken O da kendini ihmal etmemiş, gerilla olabilmeyi özlemiyle yaşamış ve buna hazır hale gelmek için 1990’da merkezi eğitimden geçmiştir. Bunun yanı sıra aşamalı parti eğitimini alır. Özel kadro eğitiminden de geçer. 1992-

alanına doğru yola çıkar. Arkadaşları, “Fiziki olarak çok zayıftı. Onun arasında tutan bir hastalığı da vardı. Ama O, çok iradeli, mücadeleciydi. ‘Ben bir şeyin yapılması gerektiğine inandım mı, sonuna kadar bütün gücümü o uğurda harcarım’ diyerek kendini ifade ediyordu. Hepimizi güçlü, olağanüstü yanlarıyla kendisine hayran bıraktı...” diyorlar onun için, yolculuk günlerinde.

Rızgar yoldaşın bulunduğu grup Haftanın’e ulaştığında savaş başlamış, bütün şiddetiyle sürmektedir. Kamp-taki yönetici arkadaşlar, fiziki rahatsızlıklarından dolayı O’nun cepheye gitmesine engel olmaya çalışırlar. O da onlara, “Heval ben uzak bir kıtadan Kürdistan’a savaşı seyretmek için değil, içinde rol almak için geldim. Savaşın dışında kalmayı düşünmek bile istemiyorum” diyerek ruh halini yansıtır. Böylece Batufa Cephesi’ne gönderilir. “Uzaktan bakınca çok zayıf ve güçsüz gözüküyor. Ama bir de silahı alıp saldırıya geçtiği anlarda gözlerinde bir şahin gibi vurucu olduğunu görürdünüz” sözleri onunla birlikte savaşma şansına sahip bir yoldaşına aittir. “KDP’liler bizim için tehlikeli olan bir konumdaydılar. Onları oradan atmak gerekiyordu. Saldırıya hazırlandık. Saldırıda Rızgar yoldaş da vardı. Ve saldırıya geçmemizle tepeli almamız bir oldu. O alanda bir KDP karakolu vardı. Artık bizim elimizdeydi. Rızgar yoldaş karakolun içine girdi. Biraz rahattık. KDP’liler karşı saldırıya hazırlanarak gelince biz gücü korumak, gereksiz kayıp vermemek için geri çekildik. Karakolda bulunan Rızgar yoldaşa seslendik, ama O bizi duymadı. Karakolun içinden KDP’lilere doğru silah sesleri geliyordu. Sonra tepeli geri aldık. Rızgar yoldaş şehit düşmüştü. Etraf kanla doluydu. Sanırsız epey hain ölmüştü. Savaşarak şehit düştüğü anlaşılıyordu. Durum bunu açıkça ortaya çıkarıyordu.” Bu Rızgar yoldaşla aynı cephede savaşan bir yoldaşının yaşadıklarının anlamıdır, sıcak ve canlı canlı.

Ve soluk soluğa geçen mücadele yıllarından sonra devrimde şehadetiyle de bir yürütücü olmuş, yaşanılır olmanın kutsal yolunda gitmiştir.

kı ve göç ettirme politikalarından nasibini alan ailesi Avrupa’ya taşınır. Rızgar yoldaş da Dersim’de eğitim kurumlarından birine devam etmektedir. Yurtsever gençlikle ilişkileri bu yıllara dayanır. 1989 yılından sonra O da Avrupa’daki ailesinin yanına gider.

de de yine kadro eğitimini alır. Bu oldukça geniş çerçeveli eğitim faaliyetleri O’nu artık bu birikimleri değerlendirmeye sahasına, dağ faaliyetlerine çeker. Ağustos 1992’de Akademi sahasına gider. Orada da bir eğitim devresinden geçtikten sonra Haftanın

“Ben de isyancı olacağım”

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Fırat**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Palu-Elazığ, ...**

Partiye katılış tarihi: **Nisan 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Haftanın-Derkarê Cephesi

Fırat yoldaşın yurtseverlik bilinci-
nin kaynağı eskilere dayanır. Palu'dan
safılara katılmıştır. Doğup büyüdüğü
yer, geçmişin isyan izleriyle doludur.
Bir zamanlar direnişlere yataklık eden
Palu şehri ismi bir isyan ve başkaldırı
ismidir. Fırat yoldaş da geçmişin is-
yan türkülerıyla doludur. Böyle büyür.
Ailesinden, akrabalarından kan ve-
renler de olmuştur. Büyüklerinden on-
ların türküsünü, direniş destanını ve
ölümsüz anılarını dinlemiştir. Bu dire-
niş öyküleri O'nu çok etkiler. “Büyü-
yünce ben de isyancı olacağım” der
ve düşünmeye başlar. Amcasının, ba-
basının, akrabalarının intikamını alma

umudu içindeyken, bir de yaniba-
şındaki çağdaş isyancıların öyküsünü
işitmiştir. Bunları da Şeyh Sait ve Seyit
Rıza isyanlarına benzetir. Kürt ve Kür-
distan'ı bunlardan duymuştur. “*Tam
benim de istediğim buydu*” diye kendi
kendisine düşünür. Sonra her şeyi ya-
nında, yakınında bulur. Kucaklaşır ge-
rillalarla, soru yağmuruna tutar onları.
“*Siz birer kahramansınız, nasıl kurtarı-
lacak bu ülke, intikamımız nasıl alın-
acak*” gibi sorular sorar. “*Silahlı mü-
cadele, devrim, sosyalizm, proleter-
ya ve gerilla savaşı*” diye alır cevapla-
rını. “*Bu sözcükler geçmiş isyan kül-
türümüzde yoktu. Demek ki eksik o-
lan buymuş*” diyerek yücelir, gururlanır.
Kapılır bu kavramların muhteşem çağ-
rısına, “*Tamam aradığımı buldum. Be-
nim varacağım sonuç budur.*” Aldığını
almıştır. O daha çok vereceğini dü-
şünür. “*Katılacağım, zaten hep öz-
lemle büyümedim mi*” diye düşünür.

“*Yoldaşlar, ben de sizinle geliyo-
rum*” sözleriyle heybetli ve bu de-
ğiştirilemez kesin hükmünü açıklar ge-
rillasına. “*Bir müddet daha bekle. Şim-
dilik burada olman daha yararlı olur*
Fırat yoldaş” diyen gerillaların bu söz-
leriyle başlayan bir sessizlikten sonra

dileğine ulaşmasını yakınlaştırır. Baş-
lar gidiş hazırlığı. Almanya'ya gide-
cek. Belki bir süre uzaklık üzüntü kay-
nağı olabilir. “*Olsun, gerillaya, savaşa,
ülkeme kavuşacağım ya*” der ve Al-
manya'ya varır varmaz gideceği ad-
rese ulaşır. Sosyalizm, devrim, çağ-
daş ulusal kurtuluşçuluk bilgisini de-
rinleştirir. Zamanı değerlendirir. Ora-
da ürün çıkarmaya koyulur. Eğitim,
tartışma, gösteri, görev derken uza-
nır Akademi'ye.

“*Nihayet Akademi'ye gidebiliyorum.*
*Ve başkan Apo'yu görme şansına ka-
vuşacağım. Ne mutlu bana ki, bugün-
leri görebildim*” şeklinde sevinç duy-
gularını arkadaşlarına yansıtır. Sevinç-
le, coşku ve azimle Akademi sürecini
değerlendirir. Ve Eylül ayında ülkeye,
sıcak savaş pratiğine yönelmek üzere
Akademi'den ayrılır.

Bir yoldaş O'nu anlatıyor: “*Bera-
ber geldik. Söylenen sözler az bile ka-
lır. Haftanın'e geldiğimiz gün Güney
Savaşı başlamıştı. Çarpışmalar tüm
yoğunluğu ile devam ediyordu. Çok
büyük bir azimle, cesaretle hepimizi
etkilemişti. Savaşta hemen Derkarê
Cephesi'ne gönderildi. Oldukça soğuk-
kanlı ve sakindî savaşta. Bu denli so-*

“*Peki madem daha yararlı...*” cümlesi-
ni bitirmeden kafasıyla onay işareti
yaparak bir süre daha kalmayı kabul-
lenir.

“*Zamanı gelir, gerillaya katılıp sa-
vaşacağım. Tıpkı atalarım gibi. Fakat
daha çağdaş bir şekilde, sosyalizm
farkıyla...*” diye düşünür. Halka ulaşır,
örgütler ve kendinde dönüşümü sağ-
lar. Bir gün beklenmedik bir haber,

“*ğukkanlı bir insan daha görmedim.*
*O'nu şöyle tanımlayabilirim: Son de-
rece dürüst, cana yakın, inancı yük-
sek, savaşa tutkusu gelişkin yiğit bir
militandı O.*”

Evet Derkarê Cephesi'nde bir ça-
tışmada hainlere karşı kin ve intikam-
la savaşarak şahadete ulaşan Fırat
yoldaş, her zaman yanibaşımızda,
aramızda, sonsuzdadır...

PKK ile kabaran eylem adamı

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Tufan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, ...**

Partiye katılış tarihi: **Eylül 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Haftanın-Derkarê Tepesi

Tufan yoldaş, Siirt'te doğup büyümüştür. Çok küçük yaşlardan itibaren iş hayatına başlamak zorunda kalır. Ailesi yoksul ve geçimini sağlamakta zorluk çeker. O zorunlu olarak çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulunmak ister. İş hayatında yaşamı daha iyi tanımaya çalışır. Sömürgeciğin ulusal ve sosyal baskısı çok geçmeden onun da tepkisini alır. Düşmana, Kürt oluşundan kaynaklanan nefreti önceden oluşmuştur. İş hayatında karşılaştığı ezilmişlik durumu O'nun sosyal kinini de açığı çıkarır. O artık kendisini ülkesinde değişen yeni havasında görmeye başlar. Olup bitenleri anlamada, fazla okumadan ve yaşamadan da sonuca gitmiştir. Günlük yaşam ve ortaya çıkan gelişmeler çok hızlıdır. Olayların bu hızı O'na çok kısa sürede öğretici bilgiler sunar. Zaten doğuşuyla, içinde bulunduğu gerçeklik birçok şeyin temelini vermiş, O'nu sevk etmeye hazır bir potansiyele dönüştürmüştür. Bu dönüşüm baş-

döndürücü hızını yaşıyor.

Tufan yoldaşın yaşamına evlilik olayı da karışır. Kürdün erken evlendirme "kaş göz etme" geleneği yoldaşımıza da bulaşmıştır. Bu evliliğinden birkaç çocuğu da olur. Bunların hiçbirisi yoldaşımızı mücadelesinden alıkoymaz. Ancak sömürgeci TC faşizminin Kürdistan'da geliştirdiği özel savaş çok geçmeden onun yaşamını da altüst eder. Kaldığı Siirt alanında iş bulamaz ve geçimini sağlamada, çocuklarını beslemede zorlanır. Bunun üzerine Türkiye metropollerine uzanır. Mersin'de kendisine bir iş ayarlar. Ardından çocuklarını da yanına alır. O, bu gidişatın bilincindedir. İsteme-yerek özel savaşın göç ettirme politikasına uymuştur. Bu O'na çok ağır gelir. Fakat bu ağırlık altında ezilmez. Tersine TC'ye olan kinini daha fazla açığa çıkararak, ondan intikam alma arayışlarını hızlandırır.

Mersin'de boş durmaz. Mersin komitesiyle ilişkiye geçer. Bir Kürdistanlı olarak mücadelenin yükleyeceği her göreve hazır olduğunu söyler. Mersin birimi, bu yürekli ve ateşli gencin önerisini dikkate alır. O günden sonra Mersin-Adana alanında milislik görevini üstlenen Tufan yoldaş, birçok eylem imzasını koyar. Nerede cezalandırılması gereken ajan-işbirlikçi-mitopolis vs. varsa, orada Tufan yoldaş vardır. Eylemlerde çok cesaretli ve saldırı ruhu ile doludur. "O eylemlerde bambaşkaydı. Eylem kendisinde hep canlı, hareketli duygular uyandırır. O'nun cesaretini, sevincini hayranlıkla izliyorduk. O'nun bu bambaşkalığı eylem duygularımızı kamçılıyordu" diyen bir yoldaş, O'nu bu şekilde tanımlıyordu. Tufan yoldaşın Mersin-Adana'daki başarılı askeri faaliyetleri hareketimizin güç ve otoritesinin gelişmesine önemli katkılar sunar. Daha sonra alanda bazı yakalanmalar olur. Bu yakalanmalar sonucu Tufan yoldaşın ismi açığa çıkar. Bunun üzerine bulunduğu sahayı terk ederek gerilaya ulaşır. Oradan Eylül başlarında

Haftanın kamplarına gider. Karargah-ta yapılan düzenlemeyle **Şehit Berivan Kampı**'nda kalır. Orada kısa bir süre kaldıktan sonra savaş cephesine gider.

Tufan yoldaşın diğer bir özelliği, hayatın her alanında neşeli ve şen esprilerli bir kişilik sergilemesidir. "O ilk kampa geldiğinde neşesiyle dikkat çekmişti. Bir iki sözle hepimizi güldürmüştü. O'nun bu morallî hali hepimizi kendisine çekiyordu. Hepimiz O'nun bulunduğu takımda olmayı istedik. Boş durmayı hiç sevmeydi. Hep çalışırdı. Sürekli Kürtçe ezgileri söylemekten de geri durmazdı. Çok güzel bir sesi vardı" şeklinde Tufan yoldaşın şen ve neşesine dikkat çekiyordu bir yoldaş.

Tufan yoldaş savaşa Şeran Şer Tepesi'nde katılır. Savaşa girmiş olması, O'nun coşkusundan ve hareketliliğinden hiçbir şeyi kaybettirmez. Tersine daha fazla coşkulu ve neşeli görünümüyle, yoldaşlarına moral ve cesaret verir. Eylemlerdeki korkusuz cesareti burada da açığa çıkar. Bir yoldaş savaşta onunla geçen bir anısını şöyle anlatır: "KDP'nin ele geçirdiği üstümüzdeki tepreyi geri almamız gerekiyordu. Eylem ve saldırı planlaması yapıldı. Herkesin görev alanı belirlenmişti. Benle Tufan yoldaş tepenin ön tarafına mevzilenecek, oradan geçen hainleri imha edecektik. Herkes mevzilendi. Hücum grubu tepeye saldırıya geçti. Kısa bir çatışmadan sonra KDP tepreyi bırakıp kaçtı. Kaçanlar bize doğru geliyordu. Tufan yoldaş onları ateş çemberine aldı ve ateş etmeye başladı. Hem ateş ediyor, hem de türküsünü söylüyordu. Onun bu cesaretine, coşkusuna hayran kalmıştım."

Tufan yoldaş savaş cesaretinden ötürü daha sonra müdahale amacıyla Zaxo Tepesi'ne gider. Orada kahramanca savaşır. Onun şahadeti şen ve neşeyle bütünleşen büyük bir eylem adamının adı olur.

O, gelecek kuşaklara ölümsüz bir mirastır!

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Hozan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Güney
Kürdistan, 1974**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **17.10.1992,
Haftanın-Şeran Şer Tepesi**

Hozan yoldaş, 1974 yılında Afrin'de dünyaya geldi. Büyümesi yoksul koşullar içerisinde gerçekleşir. Ailesi ziraat işlerinde çalışarak kıt-kanaat geçinmektedir. Ailesinin maddi imkansızlıkları Hozan yoldaşı da etkilemiş, çok genç yaşlarda çalışma hayatına çekmiştir. Belli bir yaşa geldikten sonra hem okur, hem de çalışarak kişiliğini ve geçimini sağlamlaştırmış. O'nun küçük yaşlardan itibaren geçim mücadelesine atılması, kişiliğinde sağlam emekçi özelliklerin gelişmesine ortam hazırlar. Bu durum kendisinde ulusal ve sosyal bilincin nüvelerinin oluşumuna yol açar. Daha bu yaşlarda kendi kendisine, *"Biz Kürtler neden hep eziliyoruz ve çok yoksuluz"* sorularını sorar. O'nun bu arayışı, sol yayınları izleme ve anlama arayışına götürür kendisini. I-KDP ve Suriyeli örgütlerin düşüncelerini öğrenmeye çalışır. Onları uzaktan izler. Ancak onlarda umudunun esaslarını göremez. Dolayısıyla düşüncede bu güçlerle bir olmaz.

Kuzey Kürdistan'da PKK'nin atılımı gelişmesi ve bu gelişmenin gittikçe Kürdistan'ın diğer parçalarına yansımaları fazla gecikmez. 1980'den son-

ra Güney Kürdistan'da yoğunlaşan PKK faaliyetleri çok geçmeden Afrin'de meyvelerini vermeye başlar. Afrin'deki Kürt halkı akın akın ERNK içinde saf tutar. PKK'nin özgürlükçü ve bağımsızlıkçı düşüncesi alanın hareketlenmesine ve halkın yaşamında yepyeni ufukların açılmasına neden olur. Bu akın içerisinde Hozan yoldaş da ailesi ile birlikte vardır. Hozan yoldaş ortaya çıkan bu hareketlenmeyi yaratan PKK'nin bağımsızlıkçı düşüncelerini kavramaya çalışır. Uzun süre bu çalışmalar üzerinde yoğunlaşır. Çok geçmeden istediği sonuca ulaşmayı başarır. Artık yeni hamlelere hazırlanmaktadır. Amacı bütün yeteneklerini parti çalışmasına vermektir. Bulunduğu alandaki kitle faaliyetlerine aktif katılımıyla bu amacına ulaşır. Uzun süre Afrin'de kitle faaliyetlerinde aktif

sevkle başlar. 1992 Mart ayında ülkeye girişi gerçekleştirir. Mücadelelerin atılım zamanı olan bahar ayında ülkeye giriş yapan Hozan yoldaş coşkuludur. Haftanın karargahına gider. Buradan Çukurca alanına gönderilir. Çukurca kamplarında bir devre eğitime katılır. Eğitimde kendisine gerekli olan bilgi ve tecrübeleri edinir. Pratiğe çıkma önerisi uygun görülen Hozan yoldaş, Hakkari-Zivini alanında pratik görevlere yönelir. Daha sonra Oramar'a geçer ve burada başarılı bir pratik sergiler. Daha sonra Çukurca alanına geri döner. Buradaki pratiğinde Hozan yoldaş, Tenga Xone karakol baskını eylemine katılır. Ayrıca birçok çatışmada yer alarak savaş kabiliyetini yetkinleştirir.

Hozan yoldaş, Güney Savaşı üzerine Haftanın alanına giden takviye kuv-

olarak yer alan yoldaşımız halk içinde de büyük sempati toplar, yoldaşları arasında da gözdedir. Arkadaşları her sorunda O'na danışmakta, görüş ve önerilerini almaktadırlar. Kitle faaliyetlerinden başarılı çıkan Hozan yoldaş, aktif alanlara gitmenin hazırlıklarına girer. Yoldaşlarına savaşa gitme önerisini sunar. Yoldaşları O'nun bu isteğine olumlu yanıt verirler.

Çok geçmeden Hozan yoldaş Parti Önderliği ile görüşme şansına kavuşur. Parti Önderliği'ne savaş isteği ve coşkusunu iletir. Sonuçta da özlemi-ne kavuşur, ülkeye gidiş hazırlıklarına

vetter arasındadır. Birkaç günlük yolculuktan sonra Haftanın'e ulaşan Hozan yoldaş, Kıran Şeran Şer Tepesi'nde savaşa katılır. Zaptedilemez askeri kişiliği, bilgi, tecrübe ve önerileriyle savaşta büyük varlık gösterir. Silah arkadaşlarının büyük moral kaynağı olan yoldaşımız, çatışmalarda üstün fedakarlıklar göstermekten kaçınmaz. En son bir çatışmada ortaya koyduğu eşsiz bir fedakarlıkla 17.10.1992 tarihinde şehit düşer.

Hozan yoldaş bilgisi, tecrübesi, katılımı ve fedakarlığıyla gelecek nesillere unutulmaz bir değer bırakır.

"Halklar yücelme onurlarını önderlerinden alırlar"

Adı, soyadı: **Muhammed Emin HACI**
 Kod adı: **Xebat**
 Baba adı: ...
 Ana adı: ...
 Doğum yeri ve tarihi: **Güney Kürdistan-
 Dêza Eyûp köyü, ...**
 Partiye katılış tarihi: **1990**
 Şahadet tarihi ve yeri: **15 Ekim 1992,
 Haftanın**

Xebat yoldaş, küçük Güney Kürdistan'ın Dêza Eyûp köyünde dünyaya gözlerini açar. Küçük yaşlardan itibaren yaşamın acı ve tatlı yanlarını öğrenir. Ailesi yoksuldur, kıt-kanaat geçirmektedir. Xebat yoldaş küçük-lüğünde yoksulluğun büyük acısını içine almayı öğrenir. Fakir de olsa, sıkıntı da çekse geleceğe duyduğu umut çok canlı ve pırlıdır. Bu şevkle çalışır ve emeğini değerlendirir. Bir taraftan bitmez tükenmez bir enerjiyle çalışır, diğer taraftan okuyarak yaşamı daha esaslı anlamaya çalışır. Hayatın karmaşık sorunlarıyla boğuşan Xebat yoldaşa, kendi ulusal kimliğinin olmayışı bir burukluğa neden olur. Ancak bu burukluk uzun sürmez. Ulusal gerçekliğine ilişkin kafasında yer edinen sorunlara da çözüm bulur. Bu çözümde gerçek kurtuluşun mantığını da kavrar. *"Yoksulluktan, ezilmişlikten, horlanmışlıktan kurtuluşun yolu budur"* der. Kurtuluş yolunu bulmaktan büyük sevinç de duyar. Bir anlamda küçüklüğünden beri hayal ettiği ve umut bağladığı "mutlu yaşam"a kavuşur. Bir insanlık hareketi olarak doğup büyüyen PKK'sine daha fazla hizmet etmenin kararına

ulaşır. Böylece kendisini tümüyle partiye adar.

Xebat yoldaş, 1989'larda partiye tanıma ve anlama çalışmalarında derinleşmeyi sağlar. Bu çalışmalarında oldukça ileri bir yoğunluğa ulaşır. Bu aynı zamanda kendisinde sağlıklı bir netleşmeyi ortaya çıkarır. Bilincinde de berrak bir açıklığa kavuşarak kendi kişiliğinde sağlam bir dönüşüme kavuşur. Kendini tümüyle partiye adanmaya hazır bir düzeye ulaşmanın coşkusuyla 1990'da profesyonel çalışmaya atılır. Devrimciliğe, kurtuluş sorunlarına büyük ilgiyle girdiği anlarda canlı bir ortam ve havanın oluşmasına sebep olur. O'nun canlı ve istekli çalışmaları, *"Gerçek yaşam PKK'de gerçekleşmiştir"* şeklinde dile getirdiği güzel sözlerinde kendini açığa vurmaktadır.

Uzun süre küçük Güney parçasında kitle faaliyetlerini yürüten Xebat yoldaş, oradaki çalışmalarında başarılıdır. Halkı etkilemede, sorunlara çözüm üretmede son derece yetenekli ve üretken bir pratik sergiler. Uzak görüşlülüğü ve engin bilgisiyle karartılmış beyinlere çakan bir aydınlık şimşegi olur. Halkına ve yoldaşlarına yaklaşımlarında ölçülü davranmayı hiçbir zaman elden bırakmaz. Tartışmacı, iknacı ve eğiticiiliğiyle herkese güç vermeye çalışır. Parti yaşamı içinde gözde olan bir özelliği de neşesiyle herkese moral vermesidir. Öyle ki, yüzündeki gülümseme hiç eksik olmaz. Xebat yoldaş gülümsemesiyle bir bütünlük oluşturan görünümüyle herkeste derin izler bırakır.

Xebat yoldaş önderlik sorunları üzerinde de hayli yoğunlaşır. O her zaman önderliğe büyük değer verir. Önderlik konusuna büyük görevler atfeder. Özellikle Parti Önderliği'ne bilinçten gelen bir bağlılığı vardır. Parti ve önderlik konuları söz konusu olduğunda, konunun anlam ve önemine ilişkin sözler söylemekten kendisini alamaz. Onun önderliğe ve önderlik konularına verdiği önemi, *"Halklar yücelme onurlarını önderliğinin ağzından alıyorlar. Onun için zafere kadar önderlerimizi korumamız gerekir. Onların maneviyatına büyük değer vermek, sonsuzlaştırmak en temel uğraş olmalıdır. Çünkü Kürdistan'ın öz-*

gürlüğü, bağımsızlığı ve mutlu yaşamın garantisi ancak böyle sağlanır" şeklindeki belirlemeyi ortaya koyar.

1992 yılı başlarında Akademi'de eğitim devrelerine katılan Xebat yoldaş, orada kendini daha da güçlendirmeye şansına ulaşır. Akademi'den aldığı güçle 1992 Newroz atılımında ülkeye yönelir. Haftanın karargahına gider. Yapılan düzenlemeler sonucu Xebat yoldaş **Şehit Mustafa Yöndem Kampı**'nda eğitim devrelerine katılır. Aldığı bilgi ve birikimlerini yoldaşlarının hizmetine sunar. Eğitimden sonra pratik için sınır boylarına gider. İhanet savaşının başlamasıyla takviye güç olarak tekrar Haftanın'e döner. Haftanın alanında Xebat yoldaş da savaşa katılır. O, bir grup yoldaşıyla birlikte TC güçlerinin saldırılarını püskürtmek için Kuzey cephesinde yerini alır. Savaşta büyük fedakarlık örneklerini sergiler. Günlere tuttuğu cephesinde düşmanın ilerlemesine geçit vermez. Birçok saldırı eylemleriyle faşist güçlere büyük kayıplar verdirmesini başarır. Düşmana kayıp verdimenin coşkusu içindedir. Xebat yoldaş yine bir grup arkadaşıyla "Biji Serok APO" sloganlarını haykırarak şehit düşerken, halkını onurlandırır ve yüceltir.

"Kürdistan'da çocuklar da savaşıyor"

Adı, soyadı: **Tahsin ÇETİN**

Kod adı: **Tahsin (Ömer Muhtar)**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Mutki köyü-Çatak-Van, 1977**

Partiye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **28 Ekim 1992, Haftanın-Direniş Tepesi**

Tahsin yoldaş, Çatak'ın Mutki köyündendir. Ailesi yoksuldur. Bu yüzden belli bir yaşa geldikten sonra çalışmak zorunda kalır. Daha küçük yaşlarda çobanlık yaparak aile geçimine katkı sunar. O'nun bir şanssızlığı da küçük yaşta babasını kaybetmiş olmasıdır. Kendisi ailenin en küçüğüdür. Dolayısıyla aile içerisinde en çok sevilen birisidir. Kendisine duyulan sevgiyi üretken çabasıyla fazlasıyla hak eder. Bu yıllar O'nun için önemli yıllardır. Dağlarda şahlanan gerillanın cazibesine O da kapılmıştır. Çobanlıkta sık sık gerillalarla karşılaşır. Bu karşılaşma sırasında kendisini, ülkesini ve kurtuluş yolunu öğrenir. Halk için savaşmak, ülkeye hizmet etmek, dağlarda özgür yaşamı kucaklamak sıcaklığı O'nu da sarmıştır. Artık eski yaşantıya ilgi duymayan biri haline gelir. Gerillanın ve mücadelenin yoğun etkisine kapıldığı bir sırada köyüne giden bir grup gerillaya, *"Ben de artık sizinle dağa çıkıp savaşıcağım"* der. Ve geleceği hakkında en parlak kararı

verir.

Kendi geleceğini özgürce belirleyen Tahsin yoldaş, 1989'da küçük bir gerilla kahramanı olarak dağların zirvelerine çıkar. Tıpkı atalarının yaptığı gibi zirvelerde yanan özgürlük ateşinin bir neferi olur ve ateşi harladır. O'nun gerillaya katılışına tanık olan bir yoldaş, *"Küçüktü, bize geldi ve 'Ben de gelip savaşıcağım' dedi. Annesi 'Oğlum sen daha yapamazsın' dedi ve engel olmaya çalıştı. Ancak annesinin ısrarları sonuç vermedi. 'Anne Kürdistan'da çocuklar da savaşıyor, ben köle gibi yaşamayı kabul etmem' sözleriyle katılım konusundaki güçlü isteğini ortaya koydu"* diyor. O'na olan hayranlığını dile getiren yoldaş devamla şunları anlatıyor: *"Birliğimiz içinde en küçük olanımız Tahsin yoldaş olduğu için, hepimiz O'nu çok severdik. Çok çalışkandı, her işe koştururdu, kendisini yorardı. Arkadaşlar hep kendisini uyarmak zorunda kalıyorlardı. Birliğimiz içinde moral kaynağıydı. Küçük oluşu, sevimliliği ve hareketliliğinden dolayı O'na 'Portatif' diyardık. Genelde küçük yoldaşlara 'portatif' denilir. 'Portatif' adı, bizde sevgiyi, sempatiyi, neşe ve coşkuyu çağrıştıran bir addir. Köylere inildiğinde Tahsin yoldaş grubun en önünde propaganda yapardı..."*

Tahsin yoldaşın saflara katılmasından bir süre sonra ailesi faşist rejim tarafından işkenceye alınır. Zorla koruculuk dayatılır. Ailesi istemeyerek de olsa, işkenceler ve baskılar karşısında korucu olmayı kabul eder. Bu olay Tahsin yoldaş müthiş öfkelenir. Çeteciliğe ve düşmana duyduğu kin ve nefretle savaşan Tahsin yoldaş, *"Eğer ailem mücadeleye karşı suç işlerse, cezalarını ben kendi ellerimle vermek istiyorum"* sözleriyle müthiş öfkelerini dile getirir.

Sürekli savaşmak isteyen, savaşmaktan zevk duyan Tahsin yoldaş, bir süre Bestler pratiğinde kalır. Daha sonra Çukurca alanına geçer. Buradaki kamplarda eğitim devrelerine katılır. Kamp eğitiminde bilgisini daha da derinleştirmeyi başarır. Salt eğitim

faaliyetleriyle yetinmeyerek pratik görevler de üstlenir. Bir dönem depo işlerinde sorumluluk alır. Kampta her yönüyle güç kazanan Tahsin yoldaş "Burada aldığım eğitimle düşmana daha fazla vurmanın gücüne kavuştum" sözleriyle pratiğe gitme isteğini ortaya koyar. Ve bu konuda önerisini yapar. Önerisi gösterdiği gelişme göz önünde bulundurularak kabul edilir. Ve Tahsin yoldaş, Hakkari-Zivini alanında pratiğe çıkar. Burada çetelere yönelik gerçekleştirilen birçok eyleme katılır. Eylemlerde başarılıdır ve göz doldurur. En zor anlarda "Berxwedan jiyanê" sloganını haykırarak yoldaşlarına güç ve moral vermeye çalışır. 1991'in kış sürecinde tekrar Çukurca alanına geri dönen Tahsin yoldaş, bu sürecini de yoğun eğitim faaliyetleri ile geçirir.

Tahsin yoldaş, 1992 bahar atılımıyla yine pratik alana döner. Bu sefer Çukurca alanında bu görevi yürütür. Bu faaliyetleri sırasında Eriş, Sevi, Pinyanış, Şuki, Deştan çetelerine karşı gerçekleştirilen eylemlere katılır. Eylemlerde gözüpekliği, cesareti ve güler yüzlülüğüyle herkese esin kaynağı olur. Her eylem dönüşünde *"Kamp beni sıkıyor, kampta olmaktansa, sürekli eylem içinde olmayı tercih ederim"* diyerek eyleme olan tutkusunu dile getirir.

Güney Savaşı'na kadar Çukurca alanında faaliyet yürüten Tahsin yoldaş, savaşla birlikte Haftanın alanına giden takviye kuvvetlerine katılır. Bir an önce cepheye ulaşmanın sabırsızlığı ile Haftanın'e gider. Alana ulaşır ulaşmaz hemen Kıran Şeran Şer Tepesi'ne çıkar. *"Hanete yaptıkları ödetmeye geldim"* der. Savaşta büyük bir fedakarlık ve kahramanlık sergileyerek savaşır. Günlerce savaşır. Günler sonra şiddetli bir çarpışmada yığıtçe vurularak kahramanlara özgü bir şekilde şehadete ulaşır. *"Kürdistan'ın çocukları da savaşır, çocuklar da savaşta kahramanca şehit olmasını bilir"* sözlerini ispatlarcasına...

Zafer yaratan PKK kişiliğinin bir militanı

Adı, soyadı: Refik YUSUF

Kod adı: Dr. Baas

Baba adı: Xelil

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: Kobani-Güney Kürdistan, 1971

Partiye katılış tarihi: 1991

Şahadet tarihi ve yeri: 4 Ekim 1992, Çukurca-Hiror mıntıkası

Dr. Baas yoldaş, Güney Kürdistan'ın Kobani mıntıkasında orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Daha küçük yaşlarından itibaren kendi Kürt gerçekliğinin farkında olarak büyür. Ailesi orta halli olduğundan, aile geçimine katkıda bulunmayı da ihmal etmez. Bu yıllarda Baas yoldaş hem öğrenim görmekte, hem de abisine ait araba tamirhanesinde çalışmaktadır. Daha çok yaz aylarında abisine yardımcı olarak katkı sunar. Baas yoldaş bu iş hayatı içinde çalışma ve başkalarına yardım isteğini geliştirir. Baas yoldaşın mensup olduğu aile, partimizin Güney parçasında yürüttüğü çalışmalardan etkilenen ilk ailelerden bindir.

Baas yoldaş, partimiz PKK'nin özgürlükçü düşünceleriyle tanışmadan önce Güney'deki oportünist ve reformist güçler arasındaki sürtüşmelere tanık olur. Ancak bu güçlerin düşünceleri ilgisini çekmez. Sadece izlemekle yetinir. Bu dönemler onun gençlik

dönemleridir. Partimizin ufuklarına nakşeden düşünceleri yavaş yavaş Kobani'de ses verir. Baas yoldaş bu sıralarda doktorların yanında sağlıkçı olarak çalışmaktadır. Partimizin o alana girmesiyle birlikte Baas yoldaş da partiye girme kararını ve partiyle tanışmasını, "Sanki yeni dünyalara açılıyordum" şeklinde kıvanç dolu sözleriyle ifade ediyordu.

Kobani alanında parti düşüncesi-nin yayılmasında Baas yoldaş ve ailesinin büyük emekleri olur. Ailece bütün çabalarıyla mücadele içinde saf tutarlar. Baas yoldaşın ailesi, şehit vermektan de çekinmemiştir. İlkın 1987'de Firaz yoldaşı, 1990'da da Xebat yoldaşı bağımsız ve özgür Kürdistan için katik etmiştir. Güney Savaşı'nda Felat ve Baas yoldaşlar aynı aileden şehitler kervanına katılırlar.

Firaz ve Xebat yoldaşların şahadeti, Baas yoldaşın harekete geçmesinde ve Kürdistan dağlarında savaşmaya karar kılmasında bir patlama olur. 1990'ın başlarından itibaren profesyonel devrimcilik hayatına geçiş yapar. Partinin verdiği görevleri büyük bir şevkle yerine getirir. Çalışma azmi ve dayanma gücü gelişkin olan Baas yoldaş, bir süre Meşkal'de emek sürecinde bulunur. O'nun daha çok özlemini duyduğu ülkesinde savaşmak için sabırsızlandığını söyleyen bir yoldaş şöyle devam ediyor: "Dr. Baas yoldaş, Meşkal'den öneri üstüne öneri yapıyordu. Ülkeyi düşündükçe, şehitleri andıkça kendini tutamıyordu." Bu O'nun devrime olan ilgisini yansıtıyordu.

Baas yoldaşın devrime olan tutkusunu değerlendiren partimiz, Mart 1991'de onu Akademi sahasına gönderir. Baas yoldaş kendisine tanınan bu fırsatı en iyi bir şekilde değerlendirmeye çalışır. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde Zafer Yürüyüşü Eğitim Devresi'nde eğitimini tamamlayan yoldaşımız amacına da ulaşır. Askeri ve siyasi bilgisini geliştirir, kişilik olarak daha fazla güç kazanır. Bunun üzerine eğitim devresinin sonunda bir

kez daha "Ülkeye savaşa gitmek istiyorum" önerisini yapar. 19 Mayıs 1991 tarihinde ülkeye giriş şansına kavuşan Baas yoldaş, beraberindeki grupla Haftanın'e gider. Haftanın alanında bir süre kaldıktan sonra Çukurca kamplarına geçer. Güney Savaşı'na kadar Çukurca alanında faaliyet yürütür.

Kendisine güveni gelişen, yoldaşlarına sonsuz bir bağlılık duygusunu taşıyan ve her şeyiyle kolektif özellikler sunan Baas yoldaş, arkadaşlarınınca sevilir-sayılır. Çukurca alanında hastanede görev aldığından Dr. Baas birçok arkadaş tarafından tanınır ve saygıyla anılır.

İhanetin partimiz PKK'ye saldırmısından dolayı, Dr. Baas yoldaş Hiror'a geçer. Savaşa oradan katılır. Bir grup yoldaşıyla birlikte bulunduğu nokta ihanetin saldırısına uğrar. Baas yoldaş; orada manga komutanıdır. Mangasıyla birlikte sabahdan akşama kadar savaşır. Akşama doğru Baas yoldaş hainin, ihanetin elindeki kımasıla suikaste uğrar. Mermi başına isabet etmiştir. Tarih, 4 Ekim 1992. Böylece savaşın acımasız gerçeği bir yoldaşımızı daha fiziki olarak aramızdan ayırmıştı. Baas yoldaşın ayrılığına verilen çağrı:

"Ey Baas yoldaş

savaşacağız

düşman

cephesine karşı

Ta ki özgürlük

sancağı

Kürdistan

topraklarında

dalgalanıncaya dek"

olmuştur.

Döktüğün kızıl kan her türden ihanetin kökünü kazıyacaktır

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Şiyar**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1973**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ekim 1992,**

Çukurca-Zap Kampı

Şiyar yoldaş partiye nasıl katıldığını soran bir yoldaşına şu cevabı verir: "Çocuktum. Yaşamım okul ve ev arasında sürüp gidiyordu. İlkokulu bitirdiğim yıllarda partimizin 15 Ağustos Atılımı dilden dile dolaşmakta, herkesi etkilemekteydi. Bu işi gerçekleştirenlerin dağlarda yaşadıklarını öğrendim. Fakat ne için savaştıklarını anlam veremiyordum. Hiç insan dağlardaki zorlu yaşama alışabilir mi; ne yer, ne içer, ne de dağlardaki bu zorlu yaşamın koşullarına tahammül eder diye soruyordum kendi kendime. Bir türlü anlayamıyordum. Acaba ne için bu yaşam seçilir diye. Fakat içten içe çevremde anlatılanlardan gerilla ol-

duklarını ve bizim için savaştıklarını öğrendim. Bu sefer de biz kimiz, bizim için niye savaşa gereği duyuyorlar diye sorular yoğunlaşıyordu kafamda. Fakat anlayamasam da çocuksu halimle iyi iş yapıyorlar diyordum. Lise yıllarımda mücadelenin gelişmesi ile her şeyi anlamaya ve kavramaya başladım. Göğsümü gere gere gördüğüm yurtseverlere, artık ben de Apocuyum diyordum. Çevremde tanıdığım yurtseverler vasıtasıyla parti ile ilişki kurdum ve Batman'da kitle çalışmalarına başladım."

Evet lise yıllarında partimizin sempatizanı olan Şiyar yoldaş ilk önce Batman'da gençlik içerisinde görev alır. Okulda okul komitesindedir. Okul ve gençlik çevresinin örgütlenmesinde önemli görevler üstlenir. Yine okuldan hariç, mahallelerinde kurulan bir komitede de yer alarak mahalle halkının örgütlenmesi, halka propaganda yapılması işlerine girer ve halkla ilişkilerini geliştirir. Sadece bu faaliyetler ile yetinmeyen yoldaşımız Batman'da birçok eyleme de katılır. Kitle ilişkilerinde oldukça başarılıdır ve onları yönlendirmeyi bilmektedir. Batman'da kitle ve halk eylemliliği belli bir düzeye varınca artık kendisinin yerinin gerilla safları olduğuna karar veren Şiyar yoldaş, hiç tereddüt etmeden saflara katılır. Batman'daki görevini başarıyla yerine getirir. Artık daha üst düzeyde, savaş içinde görev almak istemektedir.

Şiyar yoldaş, bu amaçla 1991 yılında Çukurca alanında saflara katılır. 4 aylık askeri ve siyasi eğitim sonucu, var olan yeteneklerini açığa çıkarır ve her yönden güçlü bir kişilik formasyonuna ulaşır. Görevlere yaklaşımda son-

suz derecede özlüdür. "Durgun, sakin bir arkadaşdır. Fakat bakmayın öyle olduğuna, yanıltıcıdır. Düşmana karşı birdenbire patlamaya hazır bir bomba gibidir" diyor bir yoldaş. O'nun hakkında. Eğitim sonunda Şiyar yoldaş Zap ve Metinan kampları arasında kuryelik görevini üstlenir. Bu görevini başarıyla yerine getirirken, bir yandan da eylemlere katılmaktan geri durmaz. KDP makarasına (karakoluna) karşı yapılan tehdit ve silahsızlandırma baskınına, Şivrez taburunun tepecilerine yönelik imha saldırısına ve daha birçok eyleme katılır.

Şiyar yoldaşın en büyük amacı, Botan'daki yoğun savaş pratiği içinde kalıp dört dörtlük savaşçı olmak ve ardından Garzan Eyaleti'ne gitmekti. Yoldaşları bazen kendisine "bölgecilik yapıyorsun" diye takılırlar. Her zamanki güler yüzlülüğüyle "Ben bölgecilik yapmıyorum. Garzan'ı Botanlaştırmak için oraya gitmek istiyorum" der. Batman'da şehir faaliyetleri pratiğinde çeteciliği yakından tanır. Bu yüzden çeteciliğe karşı kin ve nefreti çok üst düzeydedir. Bir yoldaş, "O'nun çeteciliğe olan nefreti bambaşkaydı" diyor.

Şiyar yoldaş, ihanet savaşına büyük öfkeyle katılır. Çukurca alanına ihanetçilerin ve TC'nin saldırması, öfkesini saldıran azmi ve coşkusuna bırakır. Böylesine soylu duygularla savaşa katılır. Güçlerimiz açısından stratejik önemi olan bir tepeyi yoldaşlarıyla birlikte tutmakla görevlidir. İhanetçilerin tepeye yönelik saldırılarına yoldaşlarıyla birlikte karşı koyar. Havan topunun önünde patlamasıyla birlikte şehit düşen Şiyar yoldaşın döken kızıl kanı vatan topraklarımızda her türlü ihanetin kökünü kazıyacaktır!

“Parti beni yeniden yarattı”

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Aşut**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ..., 1974

Partiye katılış tarihi: **Kasım 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Çukurca**

Ülkemiz Kürdistan'ın yüzyıllardan beri yabancı işgal ve istilaların alanı olması, halkımızın sürekli yabancı güçler tarafından yönetilmesi, halkımız üzerinde çok olumsuz tahribatlara yol açmıştır. Yabancı istilacı güçler ve sömürgeciler Kürdistan üzerinde egemenliklerini oturtmak için işbirlikçi Kürt kesimlerini parayla satın alarak kendilerine bağlamışlar, halkımızı atomlarına kadar parçalayarak birbirlerine düşürmeye çalışmışlardır. Özellikle bunlara TC'nin asimilasyon, Kürt kimliğini inkar etme, baskıyla katliamla halkımızı zorla Türkleştirme politikaları eklenince, halkımızın kişiliği üzerindeki tahribatlar daha da artmış ve ortaya köleleştirilmiş bir Kürt kişiliği çıkmıştır. Halkımız her ne kadar kendi benliğini yaşatmaya çalışmışsa da bu çok sınırlı kalmıştır. Kürdistan kendisine yabancılaştırılmıştır.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, düşmanın halkımız üzerindeki tahribatlarını bir bir gidermiş ve Kürt halkını kendi öz benliğine kavuşturmuştur. Düşman için savaşan Kürt'ten düşmana karşı savaşan Kürt kişiliği yaratılmıştır. Köle Kürt kişiliği yerle bir edilmiş, her yerde özgürlük ve bağımsızlığı için mücadele eden Kürt kişi-

liğine ulaşılmıştır. Mücadelemiz adeta Kürt halkını yeniden yaratmış, kendisine yabancılaşmasını tersine çevirmiştir.

Aşut yoldaş da düşmanın yıkıcı tahribatlarından en çok nasibini alan bir yoldaşıydı. Özellikle zengin ve ulusal inkracı bir aileden gelmesi, bu tahribatların olumsuz sonuçlarının saflarda ortaya çıkmasında etkili oldu. Oysa ki düşmanın tüm uygulamalarına yakından tanık olmuş ve bunlara karşı savaşmak için büyük bir azimle saflara gelmişti **Aşut** yoldaş. İlk zamanlar kararsızlık gösteriyor ve savaşta gelemiyordu. Partinin kendisini özel olarak eğitime alması sonucunda bir ay gibi kısa bir sürede kişiliğinde çok olumlu değişimleri gerçekleştirdi. Her zaman, *"Parti beni yeniden yarattı"* derdi. Parti gerçekten de kendisini yeniden yaratmıştı. **Aşut** yoldaşın ilk zamanlardaki kararsızlığı gitmiş, yerine Başkan Apo'ya, mücadeleye, görev-

ni tam olduğundan Ana Birlik içinde Çukurca alanında görevlendirildi. Bu süreçte birçok eyleme katılarak kendisini daha da yetkinleştirdi. Savaş ve gerillaya uyumunu tam anlamıyla sağlamıştı. Yaşam ve yoldaşlık ilişkilerinde devrimci bir düzeyi tutturabilmişti. Denilebilir ki, savaş kendisindeki olumlu değişiklikleri daha da perçinlemiş ve O'nu daha da olgunlaştırmıştı.

Aşut yoldaşın durumu, bünyesinde hangi olumsuz kişilik özelliklerini taşırsa taşırsın, partiye, mücadele gerçekliğimize ve partinin verdiği eğitime özlü yaklaşılması halinde bir kişinin nasıl değişebileceğine en iyi örneklerden biridir.

Güney Savaşı başladığında **Aşut** yoldaş Çukurca'da hareketli birliktedir. İhanete karşı savaşta kendisindeki değişimin verdiği büyük bir coşkuyla katılır. Kendisine verilen görevleri hızlı bir tempoyla yerine getirmeye çalışır.

lere büyük bir inançla bağlı olan bir kişilik gelmişti. Kendisinde daha önce var olan asi ruh, Apocu saldıruhuna dönüşmüştü. Onun yeni hali yoldaşlarına büyük bir güven veriyordu.

Kendisinde böyle olumlu değişiklikleri kısa bir sürede gerçekleştiren **Aşut** yoldaş, bir müddet askeri ve siyasi eğitim gördü. Eğitimden sonra Botan'da pratik yürütmek istediğini belirtti. Yoldaşlarının kendisine güven-

Cephede çok hareketlidir ve saldır- mak için yerinde duramayacak kadar atiktir. Saldırı yapılacağı haberini dört gözle bekler. Çıkan çatışmalara katılır. Silahıyla bir bütünlük içindedir.

İhanetçilerin tepeye yaptıkları saldırıda bir roketatar onun mevsisine isabet eder. **Aşut** yoldaş şehit düşer. Anısı yolumuzu aydınlatan bir meşaledir!

“Anın düşmana vurduğumuz darbelerde yaşayacak”

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Kerem, Harun**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, 1976**

Partiye katılış tarihi: **Kasım 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Çukurca.**

Kerem yoldaş, aslen Cizreli'dir. Mücadelemizin 1989'da yaptığı büyük atılım ve 90'ların başında yaşanan serhildanlar Cizre'yi derinden etkilemiş, onbinler ayağa kalkmış ve Cizre ulusal kurtuluş mücadelemizin en büyük kalelerinden biri haline gelmiştir. Kerem yoldaş da yaşanan bu dönüşümden nasibini alan binlerce Cizreli'den biri olarak serhildanlardaki onurlu yerini almıştır. Kerem yoldaş ilk okulu bitirdikten sonra serhildanların içerisinde buldu kendini. Ve bu mücadele içerisinde kimi zaman sömürgeci kuruma taş, kimi zaman bir sömürgeci kurumun binasına molotof attı. Bu mücadele içinde her yönden kendisini yetkinleştirdi. Mücadeleci, gözüpek, direngen bir hale geldi, bir yandan da siyasi alanda, okuyup tartışarak, kitle faaliyetleri içerisinde yer alarak tam anlamıyla militanlaştırdı, güçlendirdi kendisini.

Cizre'den gerilla safılarına olan akına 1991 yılı Kasım ayında katılır, Kerem yoldaş, Cizre'den gerillaya uza-

nan köprü oldukça maceralı bir şekilde geçer. Yolda düşman güçleriyle çatışmaya girer ve Kerem yoldaş da hafif bir şekilde yaralanır. Cudi'den Haftanın'e giden Kerem yoldaş, oradan da Çukurca alanına geçer. Eğitimini de Bircela Kampı'nda görür. Çok güçlü ve başarılı olan Kerem yoldaşın olumlu özellikleri, savaşkan nitelikleri herkesin dikkatini çekiyordu. Eğitimde özellikle askeri açıdan gelişen Kerem yoldaş partiye yazdığı raporlarında eğitim sonunda Botan'da pratik alana çıkmak istediğini belirtir. Savaşkan niteliğinin çok güçlü olmasından dolayı Oramar alanına pratiğe gönderilir. Oramar alanı gerilla güçlerimizin tutunmakta zorluk çektiği ve çeteciliğin geliştirildiği bir alandır. Bu yüzden pratik yürütmenin çok zor olduğu bir yerdir. Oramar'a gönderilen güçler bu yüzden en seçkin yoldaş-

ha olmalarını önler. Oramar pratiğinden sonra Şukeburi çete köyüne yapılan baskın eyleminde de yer alır. Ve yine çok başarılı olur. Katıldığı tüm eylemlerde saldırı gruplarında yer alır. Kendisindeki Apocu saldırı ruhu öylesine güçlüydü ki, düşman mevzilerine hiçbir engel tanımadan, ölümle adeta alay edercesine saldırıyordu. Çetelere karşı müthiş bir kını vardı. Bu kını çete köyüne yapılan baskında birçok çeteyi imha ederek gösterdi.

Kerem yoldaşın en önemli özelliklerinden birisi de fiziki olarak çok güçlü olmasıydı. Sürekli olarak pratik görevlere gider, fedakarlık gösterilmesi gereken yerde en büyük fedakarlığı gösterirdi. Manga komutan yardımcılığını yaptığı zamanlar yoldaşlarının her şeyiyle yakından ilgilenir, sorunlarına çözüm bulurdu. Sürekli yoldaşlarına moral ve esin kaynağı olur.

larımızdan oluşur. Alanın bu özellikleri Kerem yoldaş da kamçılar ve heyecanlandırır. Yine seçkin bir birlikte yer almanın gururu yüzünden okunur. Oramar'da üç ay başarılı bir pratik yürütür ve manga komutan yardımcılığına getirilir.

Kerem yoldaşın Oramar'a gönderilmesinin en büyük nedeni de Deştan tabur baskını eyleminde gösterdiği üstün kahramanlık ve savaş gücüdür. Bu eylemde tek başına yoldaşlarının savunmasını üstlenerek im-

hanetçilerin Güney'deki güçlerini ze yönelik saldırıları Çukurca alanında başladığı zaman TC ordu birlikleri de Kuzey'den saldırıya geçtiler. Kerem yoldaş Bircela ile Zap kampları arasında indirme yapan TC ordu güçlerine yönelik saldırı eylemine katılmak üzere yoldaşlarıyla birlikte yola çıkar. Yolda ihanetçilerin pususuna düşerler. Kahramanca direnerek üç yoldaşıyla birlikte şehit düşer.

Anısı mücadelemize önderdir!

Kararlılığın ve cesaretin zaferimizi müjdeliyor

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Şivan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Sürt, ...**

Partiye katılış tarihi: **Mart 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Çukurca

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi zafer yolunda engelleri bir bir aşarak hızla ilerliyor. Ülkemizin dört bir yanında gerilla eylemleri, yine serhildanlar düşmana büyük darbeler vurmakta ve Kürdistan'dan düşmanı adım adım söküp atmaya doğru gitmektedir. Yediden yetmişe kadar Kürdistan halkı ayakta, mücadelede yerini almaktadır.

Ulusal kurtuluş savaşımızın son yıllarda gösterdiği büyük gelişme ve büyüme Kürt halkını derinden etkilemiş ve sarsmıştır. Genç-yaşlı her kesimden insan zaferin yakın olduğunun bilincindedir. Ve bu umutla yaşamaktadır. Bu umut olmadan Kürdistan'da yaşamın anlamı kalmamıştır. Zaferrin daha da yakınlaştırılması, düşmanın sökölüp atılmasının bir an önce gerçekleştirilmesi için halkımız, üzerine düşen görevlerin bilincindedir. Özellikle Kürdistan gençliği halkımızın zafer umudunu pratik bir gerçekliğe dönüştürebilecek, gerilla saflarına ka-

tilarak halka öncülük edebilecek en büyük güçtür. Halkımızın Kürdistan gençliğinden beklediği budur. Kürdistan gençliğinin rolünü layıkıyla oynaması zaferin en büyük garantisidir.

Partimizin bu temelde Kürdistan gençliğine yaptığı çağrılar yerini bulmuştur. Gençlik akın akın saflara akmakta ve mücadele görevlerine sahip çıkmaktadır. Kürt gençliği mücadelede onurlu yerini almanın gurur ve heyecanıyla gerilla saflarına katılmaktadır.

Şivan yoldaş da böylesine yüce duygularla gerilla saflarına katılır. Aslen Siirtli olduğundan bu alanda gerillalarla temas kurup Haftanın alanına eğitim görmeye gider. Bir süre eğitimde kaldıktan sonra savaşa katılmak istediğini belirtir. Metinan üzeri

yük tepkisi vardı. Yaşamların en yücesine sahip olup da değerini bilmeyenleri bir türlü anlayamazdı. Bir insanın, yitirdikten sonra tekrar sahip olduğu bir şey karşısında duyduğu mutluluğu, Şivan yoldaş da adeta parti yaşamı karşısında duyuyordu. Parti yaşamına toz kondurtmuyordu. Sürekli yoldaşlarına bu yaşamın yüceliklerinden söz ederdi.

Başkan Apo'ya, partiye layık olabilmek için gençliğin savaşta üzerine düşen rolü gerektiği gibi oynamasının şart olduğunun bilincine varan Şivan yoldaş, ihanet savaşına karşı da böyle duygularla tavrı alır. Halkın özlemlerine yanıt vermenin Kürdistan'da ihaneti yerle bir etmekten geçtiğinin bilincindedir. Çukurca alanında Zap ile Bircela kampları arasında indirme ya-

Çukurca alanına geçer. Ve pratik faaliyetlere katılır. Savaş azmi yüksek ve cesur bir yoldaştı. *"Beni ancak düşmana vurulan darbeler yaşatır"* diyordu. Devamlı eylemlerde en önde yer alıyordu. Kaşuran eyleminde üzerine düşeni tam anlamıyla yerine getirmiş, yoldaşlarının güvenini kazanmıştı. Bu güvene layık olmak için sonsuz bir çaba gösteriyordu. Parti ve gerilla yaşamına kısa sürede ayak uydurmuştu. *"Bu yaşamı kolay kazanmadım. Kadri bileceğim"* sürekli söylediği bir sözdü. Yaşama gelemeyenlere bü-

pan TC askeri güçlerine saldırmak için bir grup yoldaşıyla yola çıkan Şivan yoldaş, yolda ihanetçilerin pususuna düşerler. Ve çatışma çıkar. Hemen kendilerini emin bir yere atıp düşmana karşı savaşmanın hareketi içine girerler. Yerlerini alarak silahlarını konuştururlar. Pusu atan düşmana kayıp veririrler. Bu çatışmada Şivan yoldaş da üç yoldaşıyla beraber şehit düşer.

Şivan yoldaşın şahadeti, yoldaşları için, Kürdistan gençliği için savaşta rollerini layıkıyla oynamaları bir emir ve bir çağrıdır!

Devrimimizin yılmaz neferi, asi savaşçısı

Adı, soyadı: **Tevfik BOZAN**

Kod adı: **Hişar, Xebat**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca, ...**

Partiye katılış tarihi: **Nisan-1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Çukurca-Zap kampı

Hişar yoldaş, Çukurcalı orta halli ve yurtsever bir ailenin mensubudur. 15 Ağustos 1984 Atılımı'mızdan sonra Botan'da yoğunlaşan savaşımız sonucu aile, parti sempatizanı ve destekçisi konumuna gelir. Ailenin dönüşümü Hişar yoldaşı da olumlu yönden etkiler.

Aile ortamında yaşadığı yurtseverlik ve Kürtlüğün etkisiyle Hişar yoldaş, ortaokul yıllarında okul hayatında huzursuz bir dönemi yaşar. Çünkü Türk sömürgeciliğinin eğitim kurumlarında halkımızın evlatları kendi öz kimliklerinden uzaklaştırılıp Türkleştirilmeye çalışılmaktadır. Bunun farkına varmakta gecikmeyen Hişar yoldaş, okulda Kürtlük ve mücadele aleyhine propaganda yapan faşist TC öğretmenleriyle devamlı mücadele eder. Kendisi üzerinde baskı kuran okul yönetimine karşı hiçbir zaman boyun eğmez. Doğru bildiği bu yolda hiçbir engel tanımadan çabalar. Düşmanın okullarda yaptığı propagandayı tersine çevirmek için, durmadan arkadaşlarına, çevresine Kürtlük ve mücadele gerçekliklerini kavradığı kadarıyla anlatır, kendi kimliklerine yabancılaşmalarını için yoğun gayret sarfeder ve bu gayretlerinde başarıya da ulaşır.

Hişar yoldaş, lise çağına gelince mücadeleyi daha net kavramış ve Çukurca'da milislik faaliyetlerine başlamıştır. Bir yandan kendisini siyasi olarak oldukça yetkinleştirirken, diğer yandan da halk içinde örgütlenme ve propaganda faaliyetlerine katılır. Ev ev dolaşarak, büyük bir kararlılıkla halkımıza gerçekleri anlatmaya çalışır. Birçok arkadaşı saflara katar.

Lise son sınıfa geldiğinde "Artık

milislik faaliyetleri için bu kadar yeter. Gerillacılık yapmalıyım" der ve 4'ü bakan olan 8 arkadaşını da ikna ederek hep birlikte gerillaya katılırlar.

Gerillaya katılımın yanıbaşlarında ki Çukurca alanında gerçekleşir. Hişar yoldaş, partiyi ve mücadeleyi gerçekliğini tanıdığından ilk etapta hemen pratiğe çıkmak istediğini belirtir. Ama eğitim görmesi konusunda ikna edilince bir müddet eğitim faaliyetlerine katılır. Bu sürede görevlere yaklaşımı, eğitime katılımı, yoldaşlarına bir şeyler verebilmek için çaba göstermesi herkesin dikkatini çeker. Her yönden kendisini daha da geliştirerek çok güçlü bir şekilde, pratik faaliyet yürüten gerilla gruplarına büyük bir coşku ve sevinçle katılır.

İlk eylemi Şivereza taburunun tepcilerine yönelik olarak yapılan imha eylemidir. Bu eylemde verilen görevleri başarıyla yerine getirir. Daha sonra KDP ihanetçilerinin yoldaşlarımızdan birini yakalamaları üzerine KDP makarasına karşı gerçekleştirilen saldırı eylemine katılır. İhanetçiler etkisiz hale getirilerek, bir müddet propaganda yapılır. Sonraları sırasıyla Çukurca ilçe merkezindeki devlet kuruluşlarına yönelik taciz eylemine ve dönemin büyük eylemlerinden biri olan Bêzelê taburunun imha eylemine katılır. Katıldığı tüm eylemlerden askeri

tecrübesi artmış, tam anlamıyla savaşı özümsemiş biri olarak alınının aklıyla çıkar.

Kısa sayılabilecek bir süre gerilla saflarında kalmasına rağmen, bu kadar önemli eylemde yer alan Hişar yoldaş, ulusal kurtuluş savaşımıza her yönden daha fazla katkılar sunabilecek bir yoldaşımızdı. Fakat henüz 18 yaşındayken ihanetçilerin ve TC'nin alçakça saldırılarına karşı kahramanca direnerek şehit düştü.

Hişar yoldaşın şahadeti, tüm Kürdistan gençliğine mücadele görevlerini layıkıyla yerine getirmek için saflardaki onurlu yerini alma çağrısıdır. Halkımıza önderlik etme ve zafere götürme çağrısıdır!

Adı, soyadı: **Murat ...**

Kod adı: **Mahsum**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1976**

Partiye katılış tarihi: **Mayıs 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Zap Kampı

Mahsum yoldaş, Mayıs 1992'de Diyarbakır'dan saflara katıldı. Diyarbakır, Mahsum yoldaşın çocukluk yıllarında açlık grevlerine ve ölüm oruçlarına tanık olmuş, düşmanın halkımızın evlatlarına karşı cezaevinde yürüttüğü vahşi, insanlık dışı uygulamaların, işkencelerinin acısını bağrında yaşamıştır. Cezaevindeki bu insan çığlıklarını duyan Mahsum yoldaş, yaşı küçük olduğundan ilk önce buna anlam veremez. Fakat büyüklerinden duyduğu kadarıyla ne olduğunu bil-

meden de olsa yapılan vahşete içten içe kin duyar.

Yaşı ilerledikçe zindan direnişinin anlamını kavrayan Mahsum yoldaş, büyük bir sevgiyle zindan direnişçilerine bağlandı. Zindan direnişinin O'nun üzerinde büyük bir etkisi vardır. Lise yılları, Diyarbakır'da liselilerin ulusal kurtuluş mücadelemize destek vermek için sayısız boykot, forum, yürüyüş gibi eylemlerin yaşama geçirildiği yıllardı. Ve yine gerilla saflarına katılımlar da yoğunlaşmıştı. Bu eylemlerin hepsinde yer alan Mahsum yoldaş, gerilla saflarındaki onurlu yerini almakta da gecikmedi. Özellikle Amed serhildanı O'nun gerillaya katılımlarında büyük rol oynadı. Çünkü Amed serhildanında düşmanın terörü doruk noktasındayken gördü ve bunu geriletmenin ancak gerilla savaşıyla mümkün olacağını anladı. Serhildandan sonra sürekli bu yönlü konuşmalar oluyordu.

Gerillaya Mayıs ayında Çukurca'da katıldı. İki aylık temel eğitimini tamamladıktan sonra pratiğe çıkmak istediğini belirtti. Ve Ana Birlik'te pratiğe çıktı. Eğitim devresi çok olumluydu. Yoldaşlık ilişkileri ve devrimci yaşam konusunda üzerine düşeni layıkıyla yerine getiriyordu. Fedakarlıkta sınır tanımıyordu, fiziki olarak hasta olmasına rağmen sürekli pratikte kalmayı dayatıyordu.

Mahsum yoldaş, kısa bir süre devrim saflarında kalıp şehit olmasına rağmen birçok eyleme katıldı. Şivereza taburunun tepcilerine ve Seresëve

Dağlarımızda esen özgürlük yeli olarak her zaman eseceksin

tepecilerine yönelik eylemlerde yer aldı. Üzerine düşeni fazlasıyla yaptı. Daha sora Şukeburiye çete köyüne yapılan baskında en önde savaştı. Sivri taburunun mevzilerine karşı yapılan imha eyleminde de başarılı bir şekilde yerini aldı. En son Çukurca şehir merkezindeki karşı-devrimci hedeflere karşı yapılan eylemde yer aldıktan sonra hastalığı dolayısıyla kampa gönderildi. Kendisi buna çok sinirlendi. Ve yine pratikte yer almak istediğini belirtti. Fakat ikna edilince ısrarından vazgeçti.

İhanet savaşı çıkınca, *"İhanetçilerden yüzyıllardır halkımıza karşı işledikleri suçların hesabını soracağız"* diyerek, coşkuyla cepheye gitti. Bir yanda ihanetçilerin, bir yanda TC'nin güçleri vardı. Hem ihanetçilere ve hem de TC güçlerine karşı geliştirilen saldırılara katılan Mahsum yoldaş, düşmana kayıp verdimenin mutluluğunu yaşar. İhanetçilerin ve TC güçlerinin ortaklaşa düzenledikleri bir saldırıya karşı kahramanca direndi. Çatışma uzun sürdü. Çatışma esnasında mevzisine isabet eden bir havan topu O'nu fiziki olarak aramızdan ayırdı, fakat ruhen mücadelemizde ve içimizdedir. O bir özgürlük yelidir, her zaman esecektir, hiçbir zaman durmayacaktır!

O

Bir özgürlük yelidir esen
Halkımıza karşı hüznü ve yumuşak
Düşmana karşı sert ve çelikten
Dünya döndükçe
Esecektir her zaman!

Mücadele görevleriyle dolup taştan bir militan

Adı, soyadı: **Tahir AYAR**

Kod adı: **Arslan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1976**

Partiye katılış tarihi: **Mart 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Çukurca-Zap kampı

Kürdistan halkının yiğit evladı **Arslan** yoldaş, Uludereli yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi kendisini maddi imkansızlıklar yüzünden okula göndereemedi. Oysa Arslan yoldaş, öğrenmeye büyük istek ve merak duyuyordu.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin kalbi durumundaki yer olan Botan'da büyümenin verdiği heyecan ve mücadelemizin gittikçe büyüyerek genişlemesi sonucu, 1989 yılından itibaren Arslan yoldaş partimiz PKK'nin düşüncelerini öğrenmeye ve sempati duymaya başladı. Giderek savaşımızın nedenlerini ve Botan'ın mücadelemizdeki rolünü anlamaya çalışır. Savaş Botan merkezlidir, tüm Kürdistan Botanlaştırılmaya çalışılmaktadır. Bu da Botanlılara mücadelede çok önemli görevler yüklemektedir. Bu, tarihi ve güncel görevlerdir. Yüzyıllardan beri direniş içerisinde yaşayan Botanlılar halkımızın sömürgeciliğe karşı savaşında en ön saflarda yerini almak zorundadırlar. Botanlılar tarihten gelen,

zulmedenlere karşı direnişçi özelliklerini yeryüzünün en büyük zalimi TC'ye karşı da konuşturmak ve Kürdistan'ın her tarafının Botanlaştırılmasında en önde savaşmak zorundadırlar. Bu duygularla saflara katılan Arslan yoldaşın en büyük amacı, partinin militan özelliklerine ulaşarak tam bir savaşçı olmaktır.

Arslan yoldaş, saflara Çukurca alanında katıldı. Arslan adını almasının nedenini soran yoldaşlarına hep, *"Düşmanın üzerine arslanlar gibi yürüyeceğim, ondan dolayı bu adı aldım"* derdi. Çukurca alanındaki kamplarda eğitim devrelerine katılan Arslan yoldaşta yiğit, mert ve doğal Kürt kişiliğinin tüm özelliklerini görmek mümkündü. Sürekli morali yüksek, güler yüzlüydü. Coşkusu zirvedeydi. Bir ey-

prinin güvenlik takımına alındı. Bu durumu hiçbir zaman kabullenemedi. Sürekli yazdığı raporlarında savaşa gitmek istediğini belirtiyordu. Bu konuda dayatıcıydı. En sonunda ısrarla Bêzelê (Aktütün) tabur baskınına katılmak istediğini belirtti. Ve ısrarları sonucu eylem grubuna katıldı. Eylemde kendisine savunma grubunda yer verilmişti. Fakat O, saldırı grubunda yer almak istiyordu. Amacı düşmana büyük vurmak ve savaşçı yeteneklerini geliştirmek, aynı zamanda ispatlamaktı. Öyle ki, eylemden sonra, kendisini savunmada bırakan komuta kademesine tavrı aldı ve bir süre onlarla konuşmadı. Daha sonra yaptığıın yanlış olduğuna ikna edilince bu tavrından vazgeçti.

lem haberi geldiği zaman devamlı ayağa kalkar ve *"Bijî Serok APO"* sloganını haykırırdı. Başkan Apo'ya büyük bir saygı ve sevgiyle bağlıydı. Parti Önderliği'ne layık olabilmenin iyi bir savaşçı ve komutan olmakla mümkün olacağını söylerdi. Her şeyiyle kendisini savaşa ve devrime adanmıştı.

Arslan yoldaş, Çukurca alanında eğitim devresinden her yönüyle olgunlaşmış ve devrimci bir kişiliğe adım atmış olarak çıktı. Bir süre Zap Kam-

Kürdistan özgürlük ve bağımsızlık mücadelesine, halkımıza karşı saldırıya geçen ihanetçilere büyük bir kını vardı. Bu kınıyla sürekli ihanetçilere saldırmak ve darbe vurmak istiyordu. Ve nitekim savaşta görevlerini layıkıyla yerine getirdi. En son ihanetçilerin bir saldırısında mevzisine havan topunun isabet etmesi sonucu şehit düştü. Yüzünde savaşmanın ve görevlerini yerine getirmenin mutluluğu ve gururu okunuyordu.

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rênas, Cotkar**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Siirt, ...**

Partiye katılış tarihi: **Mart 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **10 Ekim 1992,**

Zap Kampı

Rênas yoldaş aslen Siirtli'dir. Ailesi geçimini hayvancılıkla sağlar. Koçerlerdir. Sürekli o yayladan bu yaylaya dolaştıkları için Rênas yoldaş Kürdistan dağlarında büyür. Koçerler yerleşik yaşama sürekli tepki duymuşlar. Özellikle şehir yaşamının kendi kimliklerini, gelenek ve göreneklerini silip süpüreceğinden, özgürlük kokan dağlarımızdan inmemekte diremişlerdir. Bu yüzden TC'nin asimilasyoncu politikalarından en az etkilenen kesimlerdir. Kürt adetlerini, kendi yaşamlarında muhafaza etmişlerdir. Düşman bu konumlarından hareketle Koçerleri sürekli yerleşik yaşama geçirmek için onlara baskı uygulamıştır. Baskılara her zaman direnen ve dağlarımızda yaşamakta direten Koçerlerden biri olan Rênas yoldaş da, bu baskılara göğüs gererek büyür. Düşmana kin ve nefreti anlatılamayacak kadar keskindir.

Rênas yoldaş yaylalarına, çadırlarına gelip giden gerillalarla her zaman konuşur, tartışır. Kürdistan ve mücadele gerçekliğini öğrenmeye çalışır. Öyle ki bir gerillayı bile yakaladığı zaman birkaç saat bırakmaz, yakasına yapışır ve gerçekliğini anlatır. Böylece yavaş yavaş bilinçlenir. Halkın durumunu, tarihini öğrenir. Mücadelenin neler getireceğini düşünmeye, tasarlamaya çalışır. Kavramakta da pek zorlanmaz.

O'na kanımızla yaşam vereceğiz

İlk önce gerillalarla birlikte eylemlere katılmak istediğini bildirdi. Fakat gerillalar, savaşın örgütlü insanların işi olduğunu, bu yüzden parti saflarına katılıp iyi bir eğitim görüp gerilla olması gerektiğini anlatınca, partiye katılmakta tereddüt etmedi. Düşmana yüzyıllardan beri Kürt halkına, ailesine yaptıklarının hesabını sormanın heyecanı içerisinde Mart 1992'de gerillalara katıldı.

Metina kampında temel eğitimini gören Rênas yoldaş, eksikliklerini gidermek için büyük çaba sarfetti. Kendisinde dönüşüm yaratmak için yoldaşları sürekli ilgilendi ve yardımcı oldular. Sürekli söylediği bir söz vardı: *"Beni öldürseler de partiden, saflardan gitmem. Elimden gelen her şeyi yapacağım"* derdi.

meye çalışır, heyecanı daha da artar. Bu eylemi başarıyla sonuçlandırır. KDP makarasına karşı yapılan tehdit ve silahlı saldırıya eylemine katıldı. Yine bir eylemde KDP karakoluna vurup, silah ele geçirmişlerdi. Bu eylemde bir gün boyunca ihanetçilerle Şiledizi tepesinde çatıştılar. Rênas yoldaş bu çatışmada kendisinden beklenenin üzerinde bir savaş pratiğini gösterir, yiğitçe savaşır.

İhanetçilerin 10 Ekim 1992 tarihinde Zap Kampı üzerindeki tepeye yaptıkları saldırıya karşı kahramanca direnenek şehit düşen Rênas yoldaş mücadelemizde yaşatacağız. O, özgür yaşamın tadına, dağlarımızdan aldığı öyle, partinin gerçek insanı ortamına girerek vurma ruhunu yaşamıştır. O'nu seyredince gerçekten hiçbir

Rênas yoldaş eğitim devresine katılır. Eğitime katılm sağlayarak, konuşarak, sorarak kendini yetkinleştirmeye çalışır. Eğitimini tamamladıktan sonra Zap Kampı'na giden Rênas yoldaş, Çukurca şehir merkezine yapılan baskın eylemine katılır. Eylem öncesi ilk eylemine gittiği için çok heyecanlıdır. Yaşanacakları kafasında tasavvur et-

kötülükten etkilenmeyen tertemiz bir insanın ne kadar çekici olduğunu görürdünüz. İnsanı etkileyen, çeken bir havası vardı. Çalışırken daha da saygı ve sevgi uyandırıyor.

O, Kürdistan dağlarının doruklarında yetişen bir kız güldür. Hiçbir zaman solmasına izin vermeyeceğiz. Kanımızla sulayıp yaşam vereceğiz?

Adı, soyadı: **Hasan AĞDAŞ**
 Kod adı: **Proleter Celal, Kara Delil**
 Baba adı: **Halil**
 Ana adı: **Halime**
 Doğum yeri ve tarihi: **Silopi, 1968**
 Partiyeye katılış tarihi: **1987**
 Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Çukurca-Zap kampı**

Proleter Celal yoldaş, 1972 yılında Silopi'de dünyaya gelir. Ailesi orta halli ve yurtsever bir ailedir. Ailesi 1970'li yıllarda düşmanın yoğun baskı ve işkencelerine maruz kalır. Buna Kürdistan'da yaşanan yoğun sömürü ve yoksulluk da eklenince tek çare olarak 1976 yılında Avrupa'ya gitmeye karar verir ve Fransa'ya yerleşir.

Bu, düşmanın halkımızı göç ettirme uygulamalarının bilinçli bir parçasıdır. 1960'lı yılların sonunda Avrupa'ya iş umuduyula başlayan gidişler en çok Kürdistan'da yaşanmıştır. Böylece düşman, insanlarımızı Kürtlük gerçekliğinden vatan, ülke gibi yüce kavramlardan koparmak, tamamen asimile etmek istemiştir. Fakat gelinen aşamada düşmanın bu sinsi planları da yükselen mücadelemizle ve partimizin özlü çabalarıyla boşa çıkarılmıştır. Avrupa alanında yapılan çalışmalarda bu alan mücadeleye katılımın en fazla olduğu ülke dışı alanlardan biri haline getirilmiştir.

Proleter Celal yoldaş da, ailesiyle birlikte daha 4 yaşındayken Fransa'ya gider. Kürdistan'a oldukça yabancı bir sosyal-kültürel ortamda büyümesine karşın ailesi kendisini Kürt gelenek ve göreneklerine göre yetiştirmek, yabancı ortamın etkisinden korumak için yoğun çaba gösterir ve başarılı olur. Avrupa yaşamı Proleter

Adı düşmana korku salan bir kahramandı

Celal yoldaşa hiçbir zaman çekici gelmez. Çünkü kapitalizmin insanları düşürdüğü, adeta hayvanlaştırdığı bir yaşamdır bu yaşam. Bu arada Celal yoldaş, ailesinden-çevresinden Kürdistan ve mücadele gerçekliğini öğrenmiştir. Bundan sonra sürekli yurt özlemleriyle yanıp tutuşur. Vatan hasretini birazcık olsun giderebilmek için Fransa'dan iki defa Silopi'ye gidip döner.

Bu gidiş- dönüşler aynı zamanda Kürdistan'daki mücadeleyi daha yakından tanımasına olanak verir. Avrupa'ya yoğun bir bilgi sahibi olarak döner her defasında. Mücadele özlemleriyle doludur. Parti, her yerde mücadelenin imkanı ve olanaklarını yaratmıştır. Avrupa'da da, Kürt halkının bulunduğu her yerde de mücadele vardır. Bu gerçeği gören Proleter Celal, hemen ilişkiye geçerek cephe faaliyetlerine katılır.

1987 yılından 1989 yılına kadar Fransa'da cephe faaliyetlerine ve bir müddet sonra da profesyonel olarak basın-yayın alanındaki çalışmalarına katılır. Bu süre içinde Proleter Celal, güler yüzlülüğü, coşku ve yardımseverliğiyle çok sevilen ve çok aranan bir yoldaşımız olur. Fakat Avrupa'daki faaliyetler kendisine hiçbir zaman cazip gelmemiştir. Sürekli Kürdistan'daki sıcak savaş içerisine katılmak isteğini belirtir. Bu yönlü istemi *"Bir müddet daha burada kal"* denilerek geri çevrilse de dayatıcı olur ve en sonunda isteğini kabul ettirmeyi başarır.

1989 yılının ikinci yarılarında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Burada yoldaşları artık O'nu Kara Delil kod adıyla tanırırlar. Parti Önderliği'nin bizzat denetimi altında Akademi ortamında kalır. Yoğun bir eğitim devresine katılır. Burada yoldaşlarını güçlendiren kişiliği, partiye ve mücadeleye olan bağlılığı ile göz doldurur. Siyaset yapabilme yeteneğini daha da geliş-

tirir. Askeri olarak belli bir düzeye ulaştıktan sonra pratik mücadeleye katılmak istediğini belirtir, isteği uygun görülünce de Çukurca alanına gönderilir. Çukurca alanında bir müddet Bircela kampında kalır. Kampın tepesinde, kampı korumak amacıyla oluşturulan birlik yönetiminde yer alır. Kampı kaldığı süre içinde ve daha sona ailesi kendisini iki kez ziyaret eder. İkinci gelişlerinde saflardan zayıflık göstererek kaçan dayısını, ailesi tekrar getirip partiye teslim eder. Ailesinin partiye bu derece bağlılığı kendisini oldukça etkiler, büyük bir moral ve güç alır.

Celal yoldaş, siyasete oldukça hakim olan bir yoldaşıdır. Sürekli bu temelde yoldaşlarının eğitimine yardımcı olur. Mücadeleci ve dönüştürücüdür. Gördüğü her eksiklik ve yetmezliğe karşı tavrı koyar. Olumsuz davranışlara, parti dışı tutumlara karşı hiçbir zaman liberal kalmaz. Anında müdahale eder ve yoldaşlık ilişkileri temelinde hata ve yanlışları açıklayarak, herkesin bilincine çıkarır. Böylece yoldaşlarının dönüşümünde büyük pay sahibi olmuş, gösterdiği başarılarından ötürü takım komutanlığına getirilmişti.

Çukurca alanında takım komutanı olarak pratiğe çıkar. Deştan ve Eriş taburlarına yapılan baskın eylemlerine takım komutanı olarak katılır. Bu eylemlerde büyük bir inanç ve yüzyılların intikam hırslarıyla düşmana saldırır. Ve her iki eylemde de yaralanır. Yaralanma durumları kendisindeki kine kin, intikam duygularına intikam duygusu, öfkesine öfke katar. Yoldaşları arasında özellikle Deştan eyleminde gösterdiği Apocu saldıran ruhu dolayısıyla Deştan kahramanlarından biri olarak anılmaya başlar. Deştan eyleminde aldığı yaralanan iyileşmesinden sonra bir müddet PAK bünyesinde Güney Kürdistan faaliyetlerinde yer alır. Burada Güney'de silahlı propaganda faaliyeti yürüten bir takımın komutanlığını yapar. Bu sırada KDP makarasına (karakoluna) karşı gerçekleştirilen silahsızlandırma eylemine katılır. Yine Seresêvê çete köyüne yapılan baskın eylemi, katıldığı en önemli eylemlerden biridir. Düşmanın 1992 yılında gerçekleştirdiği Çukurca katliamının ardından yapılan Çukurca baskını eylemine katılır. Bu eylemde yine en ön saflarda saldırı grubundadır. Üstün bir cesaretle düşmana saldırır

ve büyük darbeler vurur.

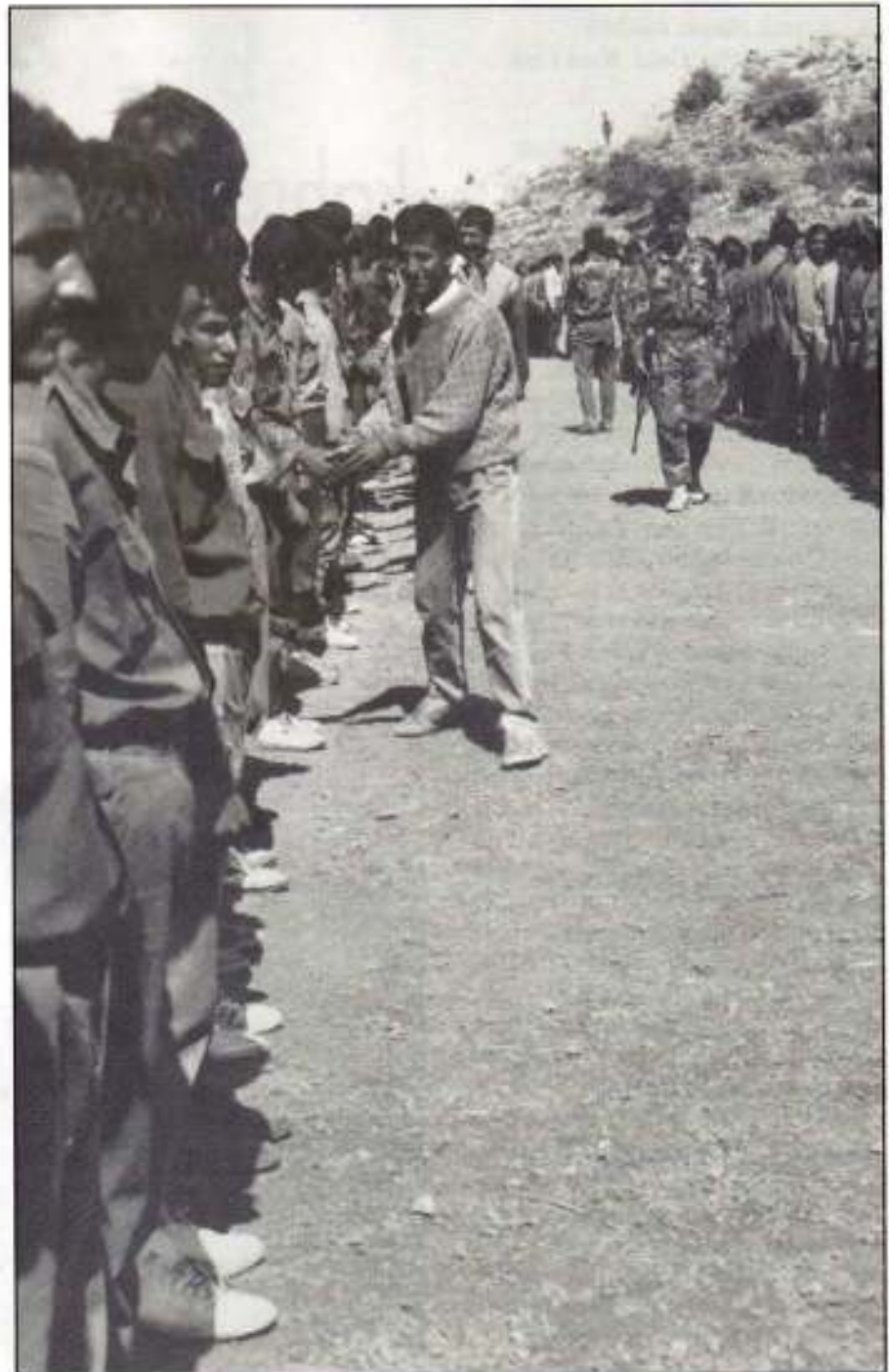
Celal yoldaşın en büyük çabası Kürdistan'da özgür yaşamın yaratılmasının yolunun savaştan geçtiğinden hareketle, yoldaşlarını savaşa adapte etmektir. Bunu da göstermiş olduğu başarılı pratiğiyle yapar. Güney Savaşı başladığı zaman yoldaşımız bölük komutanıdır.

İhanetçilerin ve TC'nin saldırılarına karşı bir tepede aç-susuz altı gün direnir. Bu tepe Çukurca alanındaki hastanenin yanında stratejik önemi olan bir tepedir. Bu nedenle TC burayı düşürmek için vahşice saldırır. Bu sırada Celal yoldaş, yoldaşlarına moral

kaynağı olur, cesaret verir. Yoldaşlarına, "Teslimiyeti kabul etmeyin, sonuna kadar savaşıyorlar partiye bağlı kalın" der. Yedinci gün yan mevzilerinden birine isabet eden havan topuna bakmak için mevzisinden çıkan Celal yoldaş, mevziye doğru giderken yanına bir havan topu düşünce yaralanır "Yine savaşıyorum" diyerek ayağa kalktığı bir anda şehadete ulaşır

Gösterdiği saldıran ruhuyla, düşmanın korkulu rüyası haline gelen Celal yoldaşın şehadeti güçlerimize her bakımdan saldıran ve zafer emridir.

Anısını sonuna dek yaşatacağız!

Şahadetin yoldaşlarına savaş emridir!

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Davut, Seyit**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 1969**

Partiye katılış tarihi: **Şubat 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ekim 1992, Çukurca-Zap Kampı**

Mücadelemizin 1990'dan sonra büyük bir atılım göstererek geliştiği alanlardan biri olan Kurtalan'da doğan **Davut** yoldaşın aile çevresi yurt-severdir. Davut yoldaş, ağabeyi saflara katılınca büyük bir gurur duyar. Kurtalan'da milislik yapan ağabeyinin yerini doldurma sırası bu kez kendisine gelmiştir. Bunun için üstün bir şevkle, canla-başla çalışır. İki yıla kadar Kurtalan'da milislik yapar. Bu sırada düşmana darbe vuran birçok eyleme katılır. Milislik yaptığı yıllarda özellikle keşif ve istihbarat alanında oldukça yetkinleşir. Yine birçok yoldaşımızın saflara katılmasında emek sahibidir.

Davut yoldaş, milislik faaliyetlerinde her ne kadar düşmana darbe vursa da bu kendisini tatmin etmez. 1992 Şubat'ında gerillaya katılır. Metinan Kampı'na gider ve burada eğitim faaliyetlerine katılır. BKC ile tek elle tarama yapabilen çok güçlü bir yoldaşımızdır. Saflarda, yeni ve her açıdan özgür olan gerilla yaşamıyla bütünleşmekte hiçbir sorunu olmaz.

Kısa bir süre eğitimde kalmasına rağmen milislik pratiğinin verdiği tecrübe sonucu fedakarlığı, partiye ve mücadeleye olan bağlılığıyla yoldaşlarının güvenini kazanır. Ağır silahlar-

dan başka silah taşımaz. *"Düşmana sıkılan her kurşun bizi özgürlüğe ve bağımsızlığa bir adım daha yaklaştırır. Ağır silahlara bu bakımdan çok ihtiyacımız var"* der.

Metinan'da eğitimini tamamladıktan sonra Güney Kürdistan'da hareketli birlik olan "Hêza Serxwebûna Rizgariya Gelê Kurdistan" silahlı propaganda takımında yer alır. Daha sonra kampa döner ve sırasıyla manga komutanlığı ve takım komutanı askeri yardımcılığı yapar. Askeri yönü çok gelişmiş, askerleşmiş bir kişilik olarak bu görevleri başarıyla yürütür. Şiledizi tepesinde KDP makarasına (karakoluna) yönelik yapılan eylemde saldırı grubunda yer alır. Yine Çukurca şehir merkezine yapılan taciz eyleminde saldırı grubundadır. Üstün saldırı ruhunun verdiği savaş gücüyle düşmana önemli darbeler vurur.

İhanetle savaşın başladığı günlerde iki gün 4 kişiyle birlikte kamplar arası kurye olarak görevlendirilir. Bir kamptan diğer kampa giderken yolda ihanetçi gürhün pususuna düşerler. Yanındaki dört kişi zayıflık göster-

rip ihanete teslim olur. Davut yoldaş, yanındakilerin teslim olmasının da verdiği kinle ihanete karşı BKC ile sonuna kadar savaşır. İhanetçiler kendisindeki cesareti görüp yanına bile yaklaşmazlar. Fakat daha sonra mermileri tükenir ve bir taramayla şahadete ulaşır.

Savaş azmi, cesaret ve fedakarlığı ile yoldaşlarına her zaman savaş ruhunu, cesaret ve kararlılığı aşılayan Davut yoldaş, kendisindeki saldırı ruhu ile herkesi büyülemişti. Öyle ki, faaliyet yürüttüğü bölgenin karargah komutanı olan yoldaşımız ülke içi pratikten döndükten sonra ilk söylediği şey, *"Davut yoldaş nerede"* olmuştu. Şehit olduğunu öğrenince de, *"Davut yoldaş, çok cesur bir asker ve komutandı. O'na ve tüm şehitlere layık olmak partiyle, mücadeleyle bütünleş-tirmeyi gerçekleştirmekte mümkündür. O'na ancak savaşı yükselterek layık olabiliriz"* der.

Şehitlerimizin emri savaşı yükselt-mektir. Özgürlük ve bağımsızlığı kazanmaktır! Onlara layık olmak, Onla-nın yürüdüğü yolda hiçbir engel tanı-madan yürümektir.

Halkımızın kalbinde yer edinen yiğit bir kahramandır!

Adı, soyadı: **Makbule ÖZEN**

Kod adı: **Sozdar**

Baba adı: **Abdurrahman**

Ana adı: **Fatma**

Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin**

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **18 Ekim 1992,
Çukurca-Zap Kampı**

Sozdar yoldaş, 18 Ekim 1992 tarihinde Çukurca-Zap Kampı'nda ihanete ve TC güçlerine karşı verilen savaşta şehit düşer. Kahramanca savaşır. TC'nin yoğun top atışlarına, hava saldırılarına karşı büyük bir hınçla direnir. Hiçbir zaman neşesi eksik değildir, hiçbir zaman morali bozuk değildir. Aksine çok canlı, neşeli ve savaş isteğiyle doludur. O'nun bu halini gören yoldaşları, hayretlerini gizleyemezler. Çünkü **Sozdar** yoldaş, saflara savaştan henüz üç ay önce katılmıştır. Bu kadar kısa sürede, üstelik bir bayan olarak,

savaş ve mücadele gerçekliğine kendisini bu kadar adapte etmiştir. Bu, yoldaşlarında, kendisine karşı büyük bir hayranlık uyandırır.

Sozdar yoldaş, aslen Nusaybinli'dir. Nusaybin'de 1990 Newroz'unda başlayan serhildanlar zincirinden büyük oranda etkilenerek partimizin sempatisini alır. Nusaybin'de serhildanlara öncülük eden Kürt kadınının direnişi sadece TC'ye karşı değildir. Eskiden evin dışına bile izin olmaksızın adımını atamayan Kürt kadını, TC'ye karşı serhildana, üstelik öncülük etmek amacıyla sokağa çıkıyorsa bu şu gerçekliği kanıtlar: Mücadelemizin her yönden etkisi sonucu Kürt kadını kendini tanımış, her türlü feodal ve aile baskısına karşı direnmeyi de öğrenmiştir. Bu anlamda Kürt kadını sadece TC'ye karşı değil, her türden feodal-aileci baskıya ve engellemelere karşı da direnmıştır. Ve bu direnme Kürt kadınının zaferiyle sonuçlanmıştır. Kürdistan'da kadının kurtuluşu, Kürt halkının kurtuluşuyla mümkündür. Mücadele kadınlarımızı özgürleştirmekte ve edilgen kişiliklerinden sıyrılmasına yol açmaktadır.

Sozdar yoldaş da yurtsever bir ailenin kızı olmasına rağmen, aile içi baskılardan nasibini alır. **Sozdar** yoldaşın mücadele azmi ve kararlılığını gören ailesi, gerilla saflarına katılmaması için çaba harcar. Çünkü yurtsever olmalarına rağmen hala feodal kölelik zincirlerini kıramamışlardır. Bayanların saflara katılmasına, erkeklerle

omuz omuza savaşmalarına karşıdır. Savaş, onlara göre erkek işidir. Fakat **Sozdar** yoldaş tüm bunlara karşı çıkar ve direnir. Bir yandan da ailesini dönüştürmek, ikna etmek gerekmektedir. Yüzyılların üzerindeki etkisini atamayan aile, **Sozdar** yoldaşın kararlılığı karşısında son çare olarak onu evlendirmek ister. Ama amaçlarına ulaşamazlar. Kararını çoktan veren **Sozdar** yoldaş, Temmuz 1992'de saflara katılır.

Böyle bir mücadele sonucu saflara katılan **Sozdar** yoldaş, savaşa kısa sürede alışır. Savaş psikolojisine ulaşmak için çok yoğunlaşır. Savaşı ruhen yaşamının gereğine inanarak mücadeleyle bütünleşir. Kısa sürede kişiliğinde önemli değişiklikleri gerçekleştirir. Dağlara büyük bir sevgisi vardır. Özlemle tutunur Kürdistan dağlarına. Şehir O'nun için mücadeleden koparılmak istendiği yer, dağlar ise özgürleştiği dünyadır. Gerçek ailesi artık partisidir. Gerçek yaşamı bulmuştur ve onu kaybetmemek için yaşama dört elle sarılır.

Güney Savaşı çıktığında **Sozdar** yoldaş Çukurca-Zap Kampı'ndadır. Gerici-faşist komploya karşı O da cephedeki yerini alır. Savaşa çok tutkundur. Çarpışmaların başlamasıyla sabırsızlığı sona erer ve silahıyla düşmana karşı savaşa tutuşur. Kürt kadınının savaşan gerçekliği içinde O da yerini alır. Fakat yeni yaşamında ve aile ortamında fazla kalmadan şehadete ulaşır. Bundan sonraki yeri ise tüm Kürt halkının kalbidir.

Küçük Güney Kürdistan parçamızın Amude kasabasında doğup büyüyen **Rêzan** yoldaşın ailesi, güçlü yurtsever bir ailedir. Rêzan yoldaş vatan ve Kürtlük değerlerine, partiye, mücadeleye sonsuz derecede bağlı bir aile ortamından gelmektedir.

Rêzan yoldaş, okul yıllarında ulusal kurtuluş mücadelemiz ile tanışma fırsatını bulur. Bu yıllar, 1984 şanlı 15 Ağustos atılımımızın hemen sonrasında gerilla savaşının başladığı yıllardır. Yurtsever olan ailesi, bu atımdan büyük oranda etkilenecek parti sempatisini alır. Çocuklarına devamlı eski isyanları, Kürdistan tarihini, atalarına, kökenlerini anlatır. Böylelikle çocuklarının mücadele gerçeğine yabancı büyümelerine engel olur. Rêzan yoldaşla da bu konuda sürekli konuşurlar. O'nun kendi kimliğine, ulusal değerlerine sahip çıkan ve bu temelde mücadele eden bir kişiliğe kavuşmasında ve yine buradan da saflara katılmasında etkili olurlar. Rêzan yoldaş, bu süreçten sonra parti ve mücadele hakkında bilgilenmek için yoğun çaba harcar. Çevresinde parti faaliyetleri yoğun olduğundan bu konuda herhangi bir sıkıntı da çekmez. Gördüğü her yurtsever insana sorar mücadeleyi, uzun uzun anlatmasını ister. Can kulağı ile dinler ve kavramaya çalışır. Kısa süre içinde giderek

Dağlarımıza sevdalıydı

kendisi de her yerde parti propagandasını yapan bir kişi haline gelir.

Yaşı ilerledikçe ülke ve mücadele gerçekliğini daha iyi kavrayabilen Rêzan yoldaşın bilinçlendikçe mücadeleye katılma isteği artar. Öte yandan da annesi sürekli kendisiyle konuşarak partiye, mücadeleye katılmanın gereklerini anlatır. O, böylece mücadeleye katılma konusunda netleşir. 1992 Newroz'undan sonra annesinin, "Oğlum, ülkede bu kadar büyük gelişmeler yaşanıyor. Artık sen de saflardaki yerini almalısın" sözlerine, "Arkadaşları bulayım, ben de hemen katılacağım" diye yanıt verir. Cephe çalışmalar içerisinde faaliyet yürüten yoldaşlarla konuşur, katılma konusundaki düşüncelerini iletir. Yoldaşları O'nun dürüst ve samimi yapısının yanı sıra ailesine duydukları güven dolayısıyla ülkeye, sıcak savaşa gitme isteğine olumlu yanıt verirler. Eve giden Rêzan yoldaş, ailesine hemen partiye katılacağını ve ülkeye gideceğini söyler. Annesi büyük bir sevinçle her iki gözünden öper ve bir süre dua ederek yoldaşımızı çok sevdiği vatanına uğurlar. Rêzan yoldaş halkına, Kürdistan'a armağan etmenin gururu ve

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Rêzan**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Amude-Güney Kürdistan, 1968**

Partiye katılış tarihi: **Mart 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Çukurca-Zap Kampı**

mutluluğu içindedir.

1992'nin Mart ayında saflara katılan Rêzan yoldaş, Çukurca alanına gider. Dört ay kadar bir eğitim görür. Eğitimde her bakımdan güçlenir ve savaşa hazırlanır. Parti saflarında eksikliklerini kısa sürede gidererek tam bir görev adamı olur. Dağlarımıza büyük tutkuyla sevdalıdır. Devamlı, "Kürdistan dağları ne güzel. Bu dağlarda bir tek savaş eksikti, o savaşı da Başkan Apo başlattı" demektedir. Yaşamında oldukça düzenlidir. Her şeyi yerli yerinde yapar ve kullanır. Kendi kişiliğindeki zaafı yanlara yüklenerek olumlu yönde dönüşüm sağlar. Ve kamp alanında görevlendirilir.

İhanetçilerin saldırıları başladığı zaman TC de Zap kampımıza karşı saldırıya geçer. Rêzan yoldaş, TC'nin ilerlemesini engellemek amacıyla bir tepeyi tutan yoldaşlarının arasındadır. Yoğun uçak bombardımanı ve top atışlarına rağmen büyük bir kararlılıkla tepeyi savunurlar. Mevzilerine havan topunun isabet etmesi sonucu Rêzan yoldaş şehit düşer ve her şeyiyle dağlarımızın doyumsuz güzelliklerine güzellik katar.

Adı, soyadı: **Muhammed ...**

Kod adı: **Berbang**

Baba adı: **Seydo**

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Sêmalîk köyü-
Afrin, 1972**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,
Çukurca**

Berbang yoldaş, Afrin'in Sêmalîk köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Sömürgeci eğitim kurumlarında uzun süre eğitim görür. Partimiz PKK'nın, Güney Kürdistan'ın küçük parçasında halklaşan devrimci düşünceleri O'nu çocukluğundan itibaren etkisi altına alır. Hem arkadaş çevresinde, hem de ailesin-

Mahsum Kormaz Akademisi'ne varınca, *"On yıldır sömürgeci okullarda eğitim görüyordum. On yıl boyunca sabah-akşam o yerlerdeydim. Bana yabancı, dışımda şeylerdi. İticiydiler. Ama şimdi Akademi'yi görür görmez yüreğim güm güm vurmaya başladı. Tarifsiz bir heyecan, bir mutluluk sardı bedenimi. Burası Kürt gençliğinin hayat bulduğu kutsal bir yerdir"* cümleleri ağızdan dökülür.

Akademi'de kaldığı süre boyunca somut mücadele gerçekliğimiz ve taktikler konusunda oldukça öğretici olan eğitimden yararlanır. Eğitim boyunca aktif ve araştırmacıdır. Kendini en iyi şekilde hazırlamaya büyük özen gösterir. Devre sonrası, faaliyet yürütmek üzere Reco mıntkasında görevlendirilir. Berbang yoldaş, Reco'da halk içinde yoğun ve hızlı geçen bir pratik süreç yaşar. Oldukça zor ve yıpratıcı günlerdir. Her an tetikte ve sorunlar karşısında hazırlıklı olmak gerekmektedir. Siyasi faaliyetleri sürerken yeni bir kararla bunu noktalar. Tekrar 1992'de Akademi'ye gider. Amacı artık silahlı bir halk savaşçısı olmaktır. Şu sözleri dikkat çekicidir: *"Ben Halk Kurtuluş Ordumuz'da yer alarak savaşmak istiyorum. Hem de kıpkızıl bir şafak olmak ümidiyle, hiç durmadan zafeyre kadar. Bunun için buradayım."*

15 Ağustos 1992'de, Berbang yoldaş, yapılan düzenleme ile pratikte gerilla birlikleri içindedir. Ve böylece ül-

keye şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümünde adım atar. Tarihi bir günde ve hem de savaşa gidiyor olmak O'nu tarifi güç engin duygulara boğar.

Çukurca'ya vardktan kısa bir süre sonra işbirlikçi-ihanetin ve TC faşizminin komplosu boyverir. Berbang yoldaş, herkes gibi hem fiziki ve hem de ruhen kendini savaşa hazırlamaya koyulur. Tecrübeli yoldaşlarından saldırı, çatışma ve savunma konularında pratik bilgiler edinir. Edindiği bilgileri tasarımlarıyla somut uygulamalarını düşünerek pekiştirir. Ve savaşa başlar.

Berbang yoldaşın içinde bulunduğu cephede bir yandan TC'nin diğer yandan da ihanetin saf tutmasına karşın, yoldaşlarımız hazırlıklar ve yapılan planlarla, gerillanın savaş sanatını temel alarak kendi ölçülerinde güzel örnekler sunarlar. Yoldaşımız, cesareti ve atılganlığıyla düşmanı kahrederken, yoldaşları arasında saygı ve sevginin odağı olur.

Yıpratıcı geçen savaş günlerinde Berbang yoldaş, sanki tam tersine çevirmiştir bu etkileri. O, daha da güçlenmekte, daha da diri ve canlı hale gelmektedir cephede. Bütün hızıyla ilerleyen savaş içinde Berbang yoldaş girdiği bir çarpışmada şahadete ulaşır. Kendisinde hayat bulan bir Kürt genci olarak mücadelesi ve şahadetiyle yeni hayatlara kendini feda eder; soyluca ve sonsuza dek yaşamak üzere.

"Kürt gençliği hayat buluyor"

de partimizin insani çıkışı sık sık konuşulan, tartışılan bir konu olur. Berbang yoldaş, öğrenme merakıyla dolu olarak parti yayınlarını özümseyebilmek için inceler. Halk arasında başlayan yurtseverlik olgusu O'nun benliğinde de şekillenmesini bulur. Partiye yardım etmek O'nun zamanla tek uğraşı haline gelir.

Maddi durumlarının zayıf olmasından ötürü Şam'da bir müddet geçimini sağlamak için çalışır. Şam'daki süreç, mücadeleye atılmak için O'nun tam karar kılma, tam hazırlanma yıllarıdır. Hazırlıklarının tam olduğuna inanır. Mücadelenin dışında kalmanın verdiği boşluğu doldurmak amacıyla 1991'de Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider.

Savaşçı Botan kişiliğinin temsilcisiydi

Adı, soyadı: **Siddik TURAN**

Kod adı: **Aziz, Xwinreş**

Baba adı: **İslam**

Ana adı: **Verde**

Doğum yeri ve tarihi: **Narlı köyü-Çukurca, 1972**

Partiye katılış tarihi: **Nisan 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Çukurca**

Botan'da ulusal kurtuluş savaşımızın sıcaklığında doğup büyüyen **Aziz**, yoldaş, gerilla savaşının başladığı, düşmana büyük darbeler vurup halkımızı derinden sarstığı yıllarda henüz ortaokulda okuyan bir öğrenciydi. Yaşamı büyük oranda, partimizin kurtuluş savaşını kesintisiz bir şekilde devam ettirmesi sonucu akın akın yurtsever saflarda yer alan insanlarımızın arasında geçti. Yurtsever olan ailesi, partiye bağlı ve elinden gelen tüm yardımları yapmaktadır.

Botan'da fişkıran savaş, eskiden beri Kürtlüğün öz değerlerinden hiçbir şey kaybetmeden yaşayan bu alandaki halkımızı çok derinden etkilemiştir. Savaşımız Botan'daki yurtseverliği çağdaşlaştırmış, Kürtlüğün ayaklar altına alınan değerlerini yeniden kazanmak için savaşmaktan başka çare olmadığına inanan ve bu uğurda ölümüne savaşan bir yurtseverlik yaratmış ve tüm Kürdistan bundan etkilenmiştir.

Düşman Botan'daki savaşımızı önleyebilmek için halkımızı çeteleştirme çabalarına hız verince, yoldaşımızın ailesini de hedef almıştır. Tüm baskı ve işkencelere rağmen aile, halkımıza

karşı suç işlemenin kendine kabul ettirilemeyeceğini ispatlamış ve çeteciliği kabul etmemiştir. Aziz yoldaş ihanetle ilk kez, gerillalardan "terörist" diye söz eden köy korucularıyla yapılan bir tartışmada tanışır. Arkadaşlarıyla birlikte hainlere bir güzel dayak atarlar. Bu tür olaylar kavgacı-militan kişiliğin şekillenmesine yol açar.

Bir müddet ailesinin geçimine katkıda bulunmak için işçilik de yapan Aziz yoldaşın bu süreçte kişiliği olunlaşır. Gençliğinin verdiği isyancı, asi ruh devam etmekle birlikte, olaylar karşısında serinkanlı ve derinden düşünen, attığı her adımın nelere mal olacağını hesaplayan sorumlu bir kişiliğe bürünür. Böylece coşkulu ve sorumlu bir devrimci kişiliğe ilk adımını atar.

görevlere gönüllü olarak katılır. Partiye son derece bağlı bir yoldaşımızdır. Dönemin gerektirdiği devrimci militan tip konusunda kafa yoruyor ve anlıyordu. Bu yüzden devamlı "ben kendimi bu mücadelede komutanlığa hazırlayacağım" diyordu. Bu amaçla yaşama dört elle sarılıyordu. Yoldaşlık ilişkilerine büyük değer veriyor ve toz kondurtmuyordu" şeklindeki değerlendirme O'nu tanıyan bir yoldaşına ait.

Bir müddet Çukurca alanında pratik yürüten yoldaşımız, bu sürede inilifaklı birçok eyleme katılır. Saldırı gruplarında kendisine yaraşır bir şekilde saldırır düşmana. Katıldığı en büyük eylemlerden biri Xaşuran eylemidir.

Güney Savaşı'nın patlak vermesi

Sorumlu devrimciliğe adım atmasıyla birlikte kendisine olan güveni artar. Aziz yoldaş, artık gerillaya katılmasının zamanının geldiğini anlamakta gecikmez. Hemen yakınlarında bulunan Çukurca alanında gerilla saflarına katılır. Yalnız değil, birçok arkadaşını da ikna ederek beraberce saflara katılırlar. *"Bir müddet kamplarımızda eğitim gören Aziz yoldaşın en büyük özelliği, ikna kabiliyetinin oldukça güçlü olmasıydı. Bu özelliği sayesinde yoldaşlarına çokça yardımcı dokunmuştur. Fiziki olarak çok güçlüdür. Pratik*

üzerine pratik alandan kampa dönen yoldaşımızın ihanete karşı öfkesi bambaşkadır. "Eğer ölürsem namuslu ve şerefli bir yolda öleceğim" demektedir. İhanete darbe vurmanın coşku ve heyecanıyla doludur. Her eyleme gidişinde "hainlerin şapkasını getireceğim" derdi. İhanete karşı yine bir saldırı eyleminde çok başarılıdır. Geri çekilme sırasında, BKC taraması ile yaranılır ve aynı gün şehit olur.

Aziz yoldaş, savaşçı Botan kişiliğinin yiğit bir temsilcisi olarak mücadelemizde, aramızdadır!

Adı, soyadı: **Tekin ÖZCAN**

Kod adı: **Tekin**

Baba adı: **İsmail**

Ana adı: **Leylê**

Doğum yeri ve tarihi: **Narlı köyü-Çukurca, 1975**

Partiye katılış tarihi: **Nisan 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Çukurca**

Tekin yoldaş, Çukurcalı yurtsever bir ailedendir. Ailesi sıradan bir yurtseverlikten de öte, bulunduğu Çukurca'da partimiz ve mücadelemizin halkımıza ulaştırılmasında, cephe faaliyetlerinde önemli görevler yüklenmiştir. Bu yüzden sürekli düşman baskısına maruz kalmıştır. Düşman sürekli kendilerine ülkeyi terk edip, Türkiye metropollerine yerleşmelerini öneriyor ve zorluyordu. Hatta maddi imkanlar dahi yaratıyordu. Tüm bunları reddeden ve direnen aile hiçbir biçimde geri adım atmıyınca, Tekin yoldaşın babası yaklaşık beş yıl zindanda tutuklu kalır.

Böylesi bir aile ortamının yurtsever duygu ve düşüncelerinin yüceliğinde büyüyen Tekin yoldaştaki yurtseverlik, vatanın her türlü değerine sonsuz bağlı olan, halkımızın düşürülmüşlüğüne, tepki duyan, bunu değiştirmek için de ulusal kurtuluş savaşına ölümlüne bağlanan, ihanetçilere ise sonsuz kin besleyen bir yurtseverliktir.

Babasının zindanda kaldığı süre içinde ailesinin geçimini de omuzlamak zorunda kalan Tekin yoldaş, ortaokuldan öğrenimini terk ederek çalışmaya başladı. Bir süre Çukurca'da şoförlük yaptı. Fakat bu da ailesinin geçimini sağlamaya yetmeyince metropollere çalışmaya gitmek zorunda kaldı. Metropollerde inşaat işçiliği ve

seyyar satıcılık gibi işlerde çalıştı. Bu yıllarda proleter duygu ve düşüncelerle de tanışma fırsatı buldu. Kendisindeki engin yurtseverlik, proleter duygu ve düşüncelerle birleşince Tekin yoldaşa proletarya yurtseverliği temelinde yenilmez bir kişilik ve devrimcilik boy attı. Düşmana olan kin ve öfkesi, kendi üzerinde sınıfsal sömürüyü de yaşayınca kat be kat arttı. Metropollerdeki çalışma hayatında parti ile ilişki kurmayı ihmal etmedi ve yurtsever düşüncelerin çalıştığı alanlarda yayılmasına öncülük etti. Birçok kişiyi mücadeleye kazandırdı. Bu faaliyetler içerisinde aynı zamanda kendisini de siyasi olarak geliştirdi.

Metropollerde çalıştığı süre içerisinde sürekli ülkede mücadeleye ak-

tıf katılmak isteyen Tekin yoldaş, 1991 yılı başlarında savaşa katılmak için bağlantı kurar. Fakat bağlantıların açığa çıkması nedeniyle katılamaz. Çukurca alanına gider. Burada bir müddet cephe çalışmalarına katılır. Yaklaşık bir yıl bu çalışmalarda bulunduktan sonra yanbaşında şiddetli bir şekilde devam eden savaşta yerini almak için bir grup arkadaşına öncülük ederek Nisan 1992'de Çukurca'da gerilla saflarına katılır.

Gerilla saflarında bir müddet eğitim gören Tekin yoldaş, eğitimi tamamladıktan sonra devamlı pratik mücadeleye, savaşa gitmek istediğini belirtir. Bu amaçla fırsatını bulduğu zaman yönetimle görüşür ve kendisini savaşa göndermeleri için ısrarlarda bulunur. "Ne zaman gerekirse partim ve halkım için ölmeye hazırım" diyerek savaş istemini her defasında tekrarlar. Yoldaşlarına da büyük bir güven verir. Adeta silahıyla bütünleşmişti. Savaşkan, cesur, atak ve üstün saldırı ruhuna sahip bir yoldaş. Ayrıca Tekin yoldaşın nişancılık özelliği çok gelişmişti. Görev ve sorumluluktan hiçbir zaman kaçmazdı. Eğitim devresinde manga komutanlığını başarılı bir şekilde yürütmüştü. Yoldaşımız ısrarları sonucu Xaşuran eylemine katıldı. Başarılı oldu. İlk eylemi olmasına rağmen soğukkanlı ve cesurdu.

Devrime çok büyük bir umut besleyen Tekin yoldaş, savaş ruhuna ulaşmak için üstün bir gayret gösteriyordu. Sürekli, "Zafer yakındır" diyordu. Bu devrime olan inancının yansımasıydı. Ağır silahlara karşı özel bir tutkusu vardı. B-7'sini sever ve ona "mal xırap" (ev yıkan) diyordu. Yoldaşları arasında çok sevilen Tekin yoldaş, için, bir yoldaş, "Akrabam olduğu halde O'nu kıskandığım bile olmuştum. Çünkü bütün yoldaşlar O'nu çok seviyordu. Bir insan yoldaşları tarafından ancak bu kadar sevilir" diyordu.

İhanetçilerin gerilla güçlerimize karşı giriştikleri saldırıda üstün bir direniş sergileyen Tekin yoldaş, Çukurca alanımızda TC ordu birliklerinin devreye girmesine karşı savaşa gider. TC ile savaşta mevzisine havan topu isabet etmesi sonucu şehit düştü. Zafere büyük bir inançla bağlı olan ve mücadelede zaferi gören Tekin yoldaşın anısı zafere giden mücadelemizde her zaman yolumuzu aydınlatan bir meşaledir!

**"Parti
ve
halkım
için
ölmeye
hazırım"**

"Ben niye buradayım, beni cepheye götürün"

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Yaşar (Yaşarê Jirkî)**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: ...

Partiye katılış tarihi: **1989 Sonbahar**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,
Çukurca**

Yaşar yoldaş, 1989 sonbaharında askeri yasayla saflara alınmıştı. Jirkî aşiretindendir. Aile ve köy çevresinde dürüstlüğü, çalışkanlığı ve ciddiyetiyle sevilip, sayılan bir konumu söz konusudur. Özellikle haksızlığa karşı mut-hiş öfkeli. Çünkü ailesi yoksuldu. Canlarını dişlerine takıp yirmidört saat çalışmalarına rağmen büyük bir yoksulluğu yaşıyorlar. Böyle bir ortamda büyümüş, Yaşar yoldaş, Adeta yaşam O'nu çelikleştirmiştir. Botan'ın nice direnişlere sahne olan görkemli dağlarında büyümüş, Yiğitlik suyunu içmişti Faraşın yaylalarının. Hep alinteriyle, emeğiyle ayakta durmuş, başkalarının malına göz dikmeden büyümüş, Zulme, haksızlığa karşı öfkesi de büyük olacaktı elbet. Dürüstlük, yiğitlik olacaktı mayasında. Çünkü bununla yoğrulmuştu. Yoğrulup, direngenlik kazanmıştı.

Yaşar yoldaş, saflara katılırken, bel-

ki ulusal gerçekliğinin farkında değildi. TC sömürgeciliğinin yüzyıllardan beri uyguladığı katliam, talan, baskı ve zor politikalarının, Kürdistan'ın parçalanmışlığının, yoksulluğunun ve çağın çok gerisinde kalışının esas sorumlusu olduğunun farkında değildi belki veya bunu bilincine çıkaramamıştı. Daha da ötesi gerçek özgürlüğün ve kurtuluşun kime karşı ve nasıl savaşarak kazanılabileceğinin farkında değildi veya kavrayamamıştı.

Oysa Kürdistan'da artık tarih halkımızın lehine yazılıyordu. Özgürlük artık uçsuz-bucaksız dağlarımızın ufuğunda görülmüş, buna ulaşmak için nam-luların ucuyla kararlı ve görkemli yürüyüşe başlanmıştı. Artık yaşam yeniden filiz veriyordu Kürdistan'da. Bağ-rından çıkan evlatlarının nice yiğit destanlarıyla, döktükleri kızıl kanlarıyla büyüyordu filiz. Bu filiz büyümeliydi. Binlerce yiğidin kanı pahasına da olsa büyümeliydi. Köklerini kutsal vatan topraklarının derinliğine salmalıydı.

Yaşar yoldaş, devrim saflarına ilk adımını atarken, belki de bu amansız gerçekliğin bilincinde değildi. Ancak özlüydü, yiğitlik suyunu içmişti. Bu nedenle yeni yaşamla çok çabuk bü-

tünleşti. Özveri vardı mayasında çünkü, yoldaşlarına çok çabuk ısınmıştı, dürüstlikle yoğrulmuştu.

1989'da kış eğitimini Çukurca'da görür. Disiplinli yaşamıyla örnek, yoldaşlık ilişkilerinde çok özlü ve sıcaktır. Eğitimden en iyi sonucu çıkarmanın yoğun çabası içine girerek kendisini güçlendirmeye çalışır. Fiziki olarak da güçlü olduğu için tüm enerjisini mücadeleye katar.

Yaşar yoldaş, 1990'da bir süre Çukurca alanında faaliyet yürütür. Fedakarlığı, direnişçiliği ve mücadele sorunlarına karşı duyarlılığıyla kısa sürede gelişir. Manga komutan yardımcılığını daha sonra da manga komutanlığını yapar. Dönem ortalarına doğru Herki-Şemdinli alanına gider. Bu süreçte güçlü bir pratik sergileyerek tüm yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazanır. Cesareti, kararlılığı ve olağanüstü direngenliğiyle çelikleştirir kendisini. Kendisini mücadeleye katk etmede tüm yoldaşlarına örnek olur. Tüm mücadele yaşamı boyunca kendisine verilen her görevi kutsal bilmiş, en ufak bir tereddüt ve kararsızlığa düşmemiştir.

Yaşar yoldaş, 1991 kış sürecinde Çukurca'da kalır. Eğitim devresine yine güçlü bir katılım gösterir. Bilindiği gibi 1991 yılı partimiz ve mücadele tarihimiz açısından önemli bir yıldır. Çünkü 4. Ulusal Kongre gerçekleştirilmiş, silahlı savaşım ve halk ayaklanmalarının yükseltilmesi için güçlü kararlar alınmış, gerekli düzenleme ve örgütlenme yapılarak döneme yük-lenilmiştir.

Yaşar yoldaş 4. Ulusal Kongre'yi, kararlarını özümseyerek büyük bir coş-

kuyula karşılaşmış, Partiyi Koruma Birliği yönetiminde yer alarak pratiğe yönelmiştir. Başta Herki ve Çukurca olmak üzere birçok alandaki birliklerin merkezle bağlantılarının sağlanması ve parti denetiminin güçlü kılınması için coşkulu bir ruhla büyük bir çaba gösterir. Birkaç aylık bu pratikten sonra bir takımın gücü birlikte sınır hattına gider. Bir aya yakın zaman burada sıcak savaştan uzak kalır. Bu durum yoldaşımızın hiç alışamadığı bir durumdur. Çünkü 4. Ulusal Kongre'nin ruhunu özümseyerek, bunu pratiğe taşımanın coşkusuyla yaşıyordu. Bu da ancak düşmana ağır darbelerin

birçok alanda bazı karakollara yönelik imha eylemlerinin hemen hemen hepsinde yer alarak, çok önemli roller oynar. Kahramanlığı ve yiğitliği her eylemden sonra yoldaşları arasında sürekli konuşulur. Eriş Taburu'na yönelik dönemin en önemli ve başarılı eyleminde özellikle kullandığı B-7 roketatar silahıyla birçok mevziyi imha ederek düşmana kin kusturur. Cesareti ve saldırı ruhu her yoldaşa örnek olur.

Yaşar yoldaş, çok sessiz ve sakin bir kişiliğe sahiptir. Sürekli güleç olan yüzüyle yoldaşlarına moral kaynağı olur. Savaş meydanlarında ise taşan

edilmesi gerekiyor, aksi taktirde hiç de beklenmeyen sonuçlar doğabilir. Hemen atılarak öne fırlar Yaşar yoldaş. Yoldaşlarının bombalarını da alarak saldırı düşman mevzilerine. Bir... iki... üç derken altı mevziyi birden imha eder. O an Kürdistan halkının kini, öfkesi ve intikamı olur. Agitlerin, Bedranların ve daha nice şehitlerimizin intikam sözcüsü, zafer andı olur. Artık düşmana kaçma fırsatı bile verilmez. Özgürlük savaşçılarının intikam kusan namluları bir bir imha eder, hedeflerini. Eylem başarılı, düşmana tarihi ders verilmiştir. Bu eylemden sonra "Deştan kahramanı" denilir kendisine.

Deştan kahramanı konuşuluyordu sürekli. O ise bundan rahatsız oluyordu. Çünkü halkına karşı üzerine düşen görevi yapmıştı sadece. Sadeliğin ve alçakgönüllülüğün timsaliydi. Fedakarlık ve özveriyle yoğrulmuştu yaşamı.

Deştan kahramanı, 1992'nin Ağustos ayında Oramar'a gider. İhanetçilerin başlayan saldırıları sonucu Zap Kampı'na döner. Yaşar yoldaş takımıyla tuttıkları tepede TC ve ihanetçilerin hava ve kara saldırılarına karşı kahramanca savaşır. Bu arada yakınına düşen bir top mermisinin isabetiyle ağır yaralanır. Buna rağmen yoldaşlarının etkilenmemesi için dimdik yürüyerek güçlere komuta eder. Ancak yarası ağır olduğundan hemen karargah hastanesine kaldırılır. Vücuduna isabet eden top parçalarının etkisiyle belli bir süre şuuru kaybeder. O anda bile Yaşar yoldaş cepheyi ve yoldaşlarını düşünür, sürekli onları sayıklar. Kendi kendisiyle konuşarak savaşı yaşar. Kimi zamanlar da, "Ben niye buraya geldim, beni cepheye götürün, saldırmamız gerekir" diyerek savaşa olan özlü tutkusunu, bilinç altındaki kararlılığını, cesaretini ve fedakarlığını dile getirir.

Ağır yaralı olmasına rağmen çok büyük bir direngenlik gösterir. Ancak geri çekilme esnasında epey incinmiş ve fiziki olarak güçten düşmüştür. Biriki gün sonra da Deştan kahramanı şahadete ulaşarak, tüm soylu ve görkemli kazanımlarımızın gerçek yaratıcıları olan şehitler kervanına katılır.

Yaşar yoldaş, her zaman cesur, fedakar ve savaş ruhuyla doluydu. O "Deştan kahramanı" olarak hep anılacaktır.

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

vurulmasıyla mümkündür. Böyle hayatı bir dönemde savaşı geliştirmek, bunun coşkusuyla dolmamak 4. Ulusal Kongre'nin ruhuna aykırı bir durum olur.

İşte Yaşar yoldaş, Çukurca alanında savaşın döneme yanıt olmadığını görüyor ve bundan büyük bir rahatsızlık duyuyor. Ağustos ayında Parti Önderliği'ne yazdığı raporunda Çukurca pratiğini şiddetle eleştirip, savaşın geliştirilmesi gerektiğini belirterek yeni müdahalenin yapılmasını önerir.

Eylül 1991'de Çukurca'da Ülke İçerik Konferansı yapılarak savaşın daha üst boyutlarda geliştirilmesi ve yaşanan durgunluğun aşılması yönünde ciddi ve kesin kararlara ulaşılarak bunun hayata geçirilmesi için gerekli hazırlıklara ve düzenlemelere gidilir. Bu dönemde özellikle Botan 1. Bölge'de yoğun eylemler geliştirilerek düşmana ağır darbeler vurulur. Yaşar yoldaş, başta Çukurca olmak üzere

bir sel gibi süpürür önüne gelen tüm hedefleri. Fırtınalı esen bir rüzgar gibi öfke olur, kin olur köpürür adeta. O savaş meydanlarında coşkunun, sömürgecilğe ve onun sürülerine karşı intikamın adımıdır. En önde yürüyen, en önde savaşan, en önde ölümü kovalayandır sürekli.

Yaşar yoldaş 1991-92 kışında Bircela'da kalır. Eğitim devrelerine katılarak bilincini daha da artırır. Bahar düzenlemelerinde ana birlikte takım komutanı askeri yardımcısı olarak yerini alır. Bu arada Deştan Taburu'na yönelik eylem hazırlığındadır güçlerimiz. Ancak hedefleri vurmak için güçlerimiz yerlerini almamışken düşman haberdar olur. Bu arada eylem çatışmaya dönüşür. Henüz birçok mevzi imha edilememiştir. Bu da güçlerimizi biraz zorlar. Yaşar yoldaşın bulunduğu cephe de aynı durum yaşanıyor. Bunun bilincindedir Yaşar yoldaş. Eylemin başarısı için mevzilerin imha

"Sonuna kadar devrimle olacağım"

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Mazlum**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Harbiye köyü-Ömerli-Mardin, 1973**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Haftanın**

Mazlum yoldaş, mücadeleye İzmir'den katılmıştır. Aslen Ömerli'nin Harbiye köyündendir. Çevresi ve ailesi yurtseverdir. Mazlum yoldaş ve ailesi de TC'nin geliştirdiği özel savaşın kurbanı olurlar. Ve ta İzmir'lere kadar uzanarak ülkesinden uzaklaştırılırlar. Ülkeden uzaklaşma Kürtlüğe olan tutkularından hiçbir şeyi kaybettirmez. Aksine vatansızlaştırmanın verdiği bu ruhluk Mazlum yoldaşı ruhen vatana daha çok yakınlaştırmıştır. Metropollerin, o yoz, insanı tüketen kişiliksizleştirme girdabından etkilenmez. Daha çok PKK önderliğinde gelişen ulusal ve toplumsal kurtuluş sorunlarıyla ilgilenir. Kişiliğini ve geleceğini bu esaslara uygun bir şekilde düzenlemeye çalışır. Bundan ötürü ilgi odağı, "mücadeleye ne gibi katkılar sunabilirim, halkın topyekün ayağa kalktığı bir dönemde ne yapmalıyım" vb. gibi sorular oluşturur.

Kurtuluş sorunlarıyla yoğunlaşan Mazlum yoldaş, öte yandan midyecilik yaparak İzmir'in ve düzenin bir vantuz gibi kendisini yutmasına izin

vermemeye çalışır. Aynı zamanda bir emekçi olan Mazlum yoldaş, iş imkanlarını ulusal davanın gelişmesinde bir araç olarak kullanır. Bu süreç, kendisinde niteliksel dönüşümlere yol açmıştır. Kişilik olarak çok sade ve dürüsttür. Bu arada aradığı sorulara yanıt bulmuş, düşünceleri netleşmiştir. "İzmir'de daha fazla durmanın bir yararı yok" der ve ülkesine dönüşü gerçekleştirir.

1992 baharında gerillaya kavuşan Mazlum yoldaş, Haftanın'e gelir. Bu gidişe çok sevinmiştir. İlk defa parti okulunda sistemli eğitim görmeyi sevinci kendisinde büyük bir coşkuya yol açar. Daha yoldayken "Heval çok uzun sürer mi" diye sorar kuryesine. Kuryesi "Heval yoruldu mu" deyince, "Ne kadar erken gidersek o kadar iyi olur. Bir an önce kampa ulaşip eğitime katılmak istiyorum" diyerek sabırsızlığını, çalışma azmini ve eğitime susamışlığını dile getirir.

Haftanın'deki düzenlemeler sonucu **Şehit Berivan Kampı**'na gönderilir. Bir grup yoldaşla kampa vardığında sloganlarla karşılanır. Bu sahneden çok duygulanarak, *"Ben kendimi devrime adanmak için buraya geldim. Size söz veriyorum, sonuna kadar devrimle olacağım"* şeklindeki kısa konuşmasıyla duygu ve düşüncelerini dile getirir, yoldaşlarıyla coşku-

sunu paylaşır.

Kamp yaşamında kısa sürede büyük gelişme kaydederek gelecek vaat eden bir çalışma temposuna ulaşır. Bütün silahları kullanmasını en ince ayrıntılarına kadar öğrenir. Doçkayı öğrenmek için bir süre kendi isteğiyle Doçka Tepesi'nde kalır. Bir arkadaşı "Heval sen silaha aşkınsın" deyince, *"Biz bugün savaşan bir hareketiz. Savaşta, silah önemlidir. Bazı şahadet olaylarını okuduğumda görüyorum ki, silahı ya iyi kullanamamış, ya da kullanmasını bilmemiştir. İyi savaşmak için bilmek gerekiyor"* der. Silaha tutkun olan Mazlum yoldaş, en son kamp sınır birliklerinde görev üstlenir. Güney Savaşı başladığında ihanete karşı savaşmak için Şeran Şer Tepesi'ne gider.

Mazlum yoldaş, savaşta çok önemli görevler üstlenir. Pusu, saldırı, mayınlama gibi eylemler düzenler. Mevzide de BKC'yi kullanır. Savaş boyunca hiçbir bıkkınlık belirtisi dahi göstermez. Savaş yetenekleriyle, üstün moral ve kazanma azmiyle yoldaşlarına güç verir. Bir çatışmada yaralanır. Geri çekilmeye yaralı yoldaşlarıyla beraber PAK Tepesi'nde yiğitçe savaşarak şehit düşer.

Mazlum yoldaş, Kürdistan halkına kaniyle, canıyla tertemiz ve dürüst bir anı bıraktı.

Adı, soyadı: **Ahmet ...**

Kod adı: **Baran**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Hebler-Silopi, ...**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Haftanın-Şeran Şer Tepesi

Baran yoldaş, gelişen mücadelemize imkanları dahilinde katkı sunan yurtsever bir ailedendir. Ailesi, yoldaşımız daha küçük yaşlardayken Cizre'ye göç etmişti. Baran yoldaşın iki abisi daha önceden saflarımıza katılmıştı. Ve ikisi de şehit düşmüştü. Baran yoldaş bu olaylardan çok etkilenir ve 1992'nin ilkbaharında saflara katılmaya karar verir. Bu istemini milis arkadaşlara bildirir. Fakat olumlu cevap alamaz. "Olmaz" derler. Bunun üzerine Baran yoldaş, kendi imkanlarıyla Cudi'ye ulaşarak gerillaya katılmayı başarır. Baran yoldaş, gerillaya katıldığı zaman verdiği bir raporunda şöyle diyor:

"Cizre'deyken milis arkadaşlara partiye katılma isteğimi bildirdim. Milis arkadaşlar bana olumsuz yanıt vermişlerdi. Gerekçe ise 'ailenizde iki şehit var, seni de alırsak ailenizde kimse kalmaz; onun için senin ailede kalman gerekir' demişlerdi. Ben bunu kabul etmedim. Ailemden iki şehit var diye kendimi görevlerden alıkoyamam ve aileye ömür boyu bağlanamam. Herkes kendisinden sorumludur. Ben özgürleşmek, bütün gücümle mücadelede olmak istiyorum. Ülkemizde bu kadar vahşet olurken, eli kolu bağlı duramam, diye direttiyorsam da kabul etmediler. Çaresiz kendi imkanlarımla buraya geldim. Ailemin durumunun iyi olmadığını biliyorum. Aile-

nin kurtuluşu devrimdedir. Ailem gibi, Kürdistan'da binlerce aile var, hatta milyonlarca. Herkes ailesini düşünürse ne olur? Parti Önderliği ne diyor? 'Kürdistan'da ailecilik karşı-devrimin bir oyunudur. Ben kimseye kulak vermem, Parti Önderliği'ne kulak veririm: 'Savaşan özgürleşir, özgürleşen güzelleşir, güzelleşen sevilir!' Ben de özgürleşmek istiyorum..."

Çok küçük yaşlardan itibaren Kürdistan hayalleriyle büyüyen yoldaşımızın iki abisinin şahadetiyle içini intikam duyguları sarar. Ve artık saflarda düşmana karşı savaşmanın tutkusunda, yüreği, benliği, parti sevgisiyle doludur. Başkan APO'ya kulak verecek, emirlerinin uygulayıcısı olacaktır. Çünkü O, mutluluğu, insanlığı burada görmüştür. Buradan dünyaya açılmış, "ben de varım" diyebilmiştir. Yüzünden okunan kararlılık çizgileri, alnında şimşek çakan inancı, yüreğinde çarpan coşkuyu buradan almıştı. Haftanın kamplarına kadar uzandı. Daha da gelişip serpildi, daha bir olgunlaştı, çiçek gibi açıldı. Her şey insanlık için, Kürdistan halkının bağımsızlığı içindi. Ve gün geldi ihanet tekrar hortlatıldı.

Baran yoldaş koştur savaşa, manga komutanıydı. Bir yoldaş anlatıyor.

"Günlerce mangamıza komutanlık yaptı. Son mermisine kadar savaştı. Bulunduğumuz tepe için 'Ne pahasına olursa olsun terk etmeyeceğim' diyordu. Dağların kutsallığından, tarihi direnişlerimizdeki rollerinden hep bahsedirdi. İnsanlarımızın tehlikeli dönemlerde varlıklarını sürdürmek için dağlara çıktığını, bu sayede bugün bizim var olduğumuzu anlatırdı. Bize her zaman moral ve cesaret veriyordu. En son şehit düştüğü saldırıda bir arkadaşımız hainlerin arasında kalmıştı. O'nu kurtarmaya gitti. O ara arkadaşan yaralandı. Mevziye yattı ve çatışmayı sürdürdü. Epeyce çatıştı. Silahının sesi kesilmiyordu. Bir şarjör bitiyor, öbürüne geçiyordu. Sonra ayağa kalktı. Gülerken slogan atmaya başladı. Çok coşkuluydu. Biz çok heyecanlanmıştık. O'nu görüyor kabımıza sığmamak istiyorduk. Bizi büyütmeye, yüceltmeye götürüyordu.

O gülerken slogan atıyordu: 'Bijî Serok APO!' Bu böyle tekrarlanıyordu. Bir ara sesi kesildi.

Evet, gülüyordu ve 'Bijî Serok APO' diyordu..."

Gülüyordu ve "Bijî Serok APO" diyordu

II. BÖLÜM

Xan Kûrkê ŞEHİTLERİ

ÖZGÜRLÜK VADİSİ ŞEHİTLERİ

**Dağlar yol verdi
Irmaklar su
Gün ışığını serpen gökyüzü
Selamı kuşlar
Ve çıkıp geldiler bir zafer vakti
Özgürlük Vadisi'ne
Özgürlük Vadisi şehitleri**

**Tepeden tırnağa boyanmışlardı direnişe
Özgürlük Vadisi şehitleri
Kan kırmızı parıldıyordu gün ışığı
Vücutları kan kırmızı
Avuçladıkları yürekleriydi ellerinde patlayan
Bomba pimleri vardı parmaklarında
Pırıl pırıldı özgürlük yüzükleri
Bomba pimleri parmaklarında**

**İntikam
Yüreklerinde dünya dolusu
Çıkıp gitmişlerdi bir şafak vakti
Kucak dolusu taşıdılar
Taşıdılar ateş hattına**

**Bir rüyadan bir rüyaya kanat kanat
Yıldızlar boşanıyor gökyüzünde
Durun
Bakın**

**Şehitler ordusu geçiyor Özgürlük Vadisi'n'den
Uzanıp duruyor önlerinde
Zafer taşlarıyla döşenen
Uçsuz bucaksız bir dünya**

**Çanlar çalıyor
Ölümü ve zaferi çalıyor çanlar
Işığa boğuyor zaferin yolunu vızıldayan kurşunlar
Bir kurşun mu yüz bin
Halkımız vatan dolusu kurşundu o gün
Yağıyordu habire yağıyordu
Bereketli ve sıcak
Özgürlük Vadisi'ne**

"Önderliğe layık oluncaya kadar savaşacağım"

Adı, soyadı: **Gülnaz KARATAŞ**

Kod adı: **Beritan**

Baba adı: **Ağa**

Ana adı: **Emine**

Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, 1971**

Partiye katılış tarihi: **Mayıs 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1992,**

Xan Kûrkê (Geliyê Azadî)

Dersim kökenli olup, Bingöl'de dünyaya gelen ve büyüyen **Beritan** yoldaş, orta halli memur bir ailenin çocuğudur. Ailesi sömürgeci TC devletinin Dersim'e yönelik inkarcı-kemalist politikalarının bir sonucu olarak, ulusal kimlik ve kişilikten büyük oranda uzaklaşmış, düzenin Kürdistan'daki asimilasyon çarkının bir dişlisi durumuna gelmiş bulunmaktaydı. Beritan

yoldaş, böylesine ulusal gerçeklikten uzak bir yaşamın içerisinde yetişmiş, kendi gerçekliğine yabancı olarak büyütülmüştü.

Ailesi daha sonra Bingöl'den İstanbul'a gidip yerleşir. Sömürgeci eğitim kurumlarında okuyup liseyi bitiren Beritan yoldaş, üniversite sınavlarını kazanarak üniversiteye devam eder. Üniversite sıralarında yeni bir çevre ve önceki yaşamından farklı sorunlarla karşılaşır. Bu dönemde PKK önderliğinde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi önemli gelişmeler yaratmış, yürütülen gerilla savaşımı ile Kürt kimliği inkar edilemez bir gerçeklik olarak kanıtlanmış, ulusal sorun çözümünü dayatarak tüm toplum kesimlerince açıkça tartışılır bir hale gelmişti. Beritan yoldaş da gelişmeleri izliyor, Kürdistan'da yaşananları yeni çevresinden öğrenmeye çalışıyordu. Arkadaş çevresi yurtsever-sosyalist bir çevreydi. Yaşanan gelişmeleri yoğun şekilde tartışır, devrimci mücadeleye katkı sunmak için çeşitli faaliyetler yürütürlerdi.

Beritan yoldaş, bu dönemlerde sömürgeciliğin kişiliğinde yarattığı olumsuzlukları-tahribatları aşmayı, kaynağa dönüşü ve gerçek insani değerlere ulaşmayı esas alır. Kendisiyle amansız bir savaşımın içine girer. Üniversite yıllarında oldukça coşkulu ve hareketlidir. Mücadeleye olan inancı ve kararlılığı ile birçok faaliyetin içinde

yer alır. Sömürgecilikle kesin bir hesaplaşma başlatmıştır. Güçlü coşkuyla hep başı çeker, en öndedir. Bu inanç ve coşkuyla katıldığı bir eylemde sömürgeciler tarafından tutuklanır ve üç ay düşman zindanlarında kalır. Zindanda bulunduğu sürede mücadeleye olan inancından hiçbir şey yitirmez, düşmana olan kin ve nefretini direnişi ile ortaya koyar. Sömürgeciler hiçbir şeyi kanıtlayamazlar ve Beritan yoldaş serbest bırakmak zorunda kalırlar.

Ülkemiz Kürdistan'da yitirilen insanlığı yeniden kazanma mücadelesi her geçen gün daha da yükselmekte ve etkisini tüm alanlara daha güçlü olarak yaymaktadır. Sömürgeci zindanlarda kaldığı süre, Beritan yoldaşın sömürgeciliğe olan kinini daha güçlü kılmış, insanlığı yeniden kazanma mücadelesine olan inancını daha da pekiştirmiştir. Artık mücadelede daha aktif bir şekilde yer almanın gereğine inanmaktadır. Böylece mevcut mücadele sınırlarına sığmaz. Sıcak savaş alanlarına, gerilla saflarına ulaşmak ister.

Sıcak savaşın içinde düşmandan daha etkili hesap sorma coşkusuyla Mayıs 1991'de Cudi alanına gider. Öze dönüşün ve insani değerlere ulaşmanın en güçlü adımı atılmıştır. Artık ülkesinin ve halkının bağrındadır, devrimci yoldaşlarının arasında ve kutsal savaş silahına sahiptir. Bu

silahı düşmana karşı yetkince kullanma şansına sahip olmuş insanlardan biridir. Bu durum inanç ve coşkusunu bir kat daha artırmıştır. Cudi üzeri Haf-tanın alanına gider. Temmuz ayı ortalarında ise 2. Merkez Karargah'ın bulunduğu Xan Kûrkê (Geliyê Azadî)'ye geçer.

Xan Kûrkê alanına ulaştıktan kısa bir süre sonra, sömürgeci-Türk ordusunun buraya yönelik saldırısı başlar. Beritan yoldaş daha eğitim devresinde olmasına rağmen bu soylu direnişte yer alır. ARGK güçlerinin, tüm tekniğiyle yüklenen düşman ordusuna karşı sergiledikleri görkemli direniş, TC'nin alanda tutunmasına yol vermez ve kısa sürede çekilmek zorunda kalır. Bu direnişte yer alarak savaşan Beritan yoldaş, kendisi için öğretici dersler çıkarır. Düşmanı ve mücadele gerçekliğini daha iyi tanımış, mücadele azmi daha iyi bilmiştir. Geliyê Azadî direnişinden sonra eğitime devam eder. Eğitime ve yaşama güçlü temellerde katılım gösterme çabası yoğunudur. Yoldaşlarıyla çabuk kaynaşması, fedakarlığı ve insan sevgisi en önemli özellikleridir. Birliklerini yoldaşlarına aktarması, yoldaşlarından öğrenmesi, gelişmelere katkısı sürekli. Kış eğitiminden politik olarak daha yetkinleşmiş ve mücadele gerçekliği ile daha pişmiş olarak çıkar.

Mücadeleci ve kararlı çabaların sahibi Beritan yoldaş, bir dönem basın-yayın biriminde sorumluluk alır ve başarılı bir şekilde basın faaliyetlerini yürütür. Ama sürekli olarak sıcak savaş alanlarında düşmanla hesaplaşmak, halkın onurunu kurtarmak istiyordu. Bu bağlamda bir grup bayan yoldaşıyla beraber Geliyê Reş alanına gönderilir. Bu alanda kamp savunmasında bir aydan fazla kalırlar. Beritan yoldaş artık kendisini dönüştürmüş bir devrimci militan haline gelmiştir. Olumlu temelde sağladığı gelişmeler tüm pratiğine yansiyordu.

Beritan yoldaş, 29 Eylül günü yapılan parti tarihimizin en büyük eylemi olan Rubarok tabur baskınına bir saldırı mangasına komutanlık yaparak katılır. Bu eylemdeki saldırı ruhu ve ataklığı bütün yoldaşlarınca taktikle karşılanır. Bu büyük eylemde Beritan yoldaş yüzünden yaralanır. Ancak bu yaralanma O'nun savaşma ruhunu, fedakarlık ve yoldaşlarına olan bağlılığını daha da güçlendirmiştir. Geri

çekilme sırasında durumu kendisinden daha ağır olan yaralı yoldaşlarına moral vermiş ve kendilerine yardım etmeye çalışmıştır. Tedavi olmak için karargaha gelir. İhanete karşı savaş başladığında, savaşa katılmak için ısrar eder. Yoldaşları O'na yaralı olduğunu söylediklerinde "Ben yaralanmadım, güzelleştim" yanıtını verir. Bu sözleriyle düşmana karşı savaşta yaralanmanın onur olduğunu ve savaşma kararlılığını dile getirir. Bu kararlılık karşısında yapılacak bir şey yoktur.

İhanet güçlerine karşı savaşa grup komutanı olarak katılır. Kürt kadınının seçkin bir temsilcisi olan Beritan yoldaş, PKK çizgisi ve pratiğinde teslimiyetin görülmediğini ve gürültümeceğini bu savaşta pratiğiyle de kanıtlamıştır. Savaşta arkadaşlarına sürekli moral verir ve ihanete karşı olan güçlü kinini "İhanetten hesap soracağız", "mevzilerimizi bırakmayacağız" sözleriyle dile getirir. Kürt kadınının ancak elde silah savaşarak güç olabileceği gerçeğini pratiğinde somutlaştırdığından, güçlüydü. Yoldaşlarını bu konuda eğitmeye, onlara her türlü yardımı yapmaya çalışırdı. Savaş boyunca sorumlusu olduğu gruba sık sık direnişten ve Parti Önderliği'ne olan bağlılığın nasıl olması gerektiğinden söz ederdi.

Şehit düşeceği 25 Ekim tarihli saldırıdan önce "Önderliğin önünde layıkıyla eğilen bir baş oluncaya kadar savaşıcağım" demiş, bu aynı zamanda son sözleri olmuştur. Düşman sal-

dırısı başladığında, Beritan yoldaş ve yanındaki yoldaşları destansı bir direniş sergiler ve mermileri bitinceye kadar savaşır. Beritan yoldaş, mermileri bittikten sonra ihanetçilere teslim olmamak için yaralı haliyle kendi bedenini uçurumlara bırakır. Düşmana karşı inatçı ve kahredici bir direniş sergilemişti. Gösterdiği büyük direnişle, kendisini şehit edenlerin dahi saygısını kazandı. İhanet, sergilediği büyük direniş karşısında hayretini gizleyemedi. Beritan yoldaş kısa ama onurlu yaşamında Kürt kadınının güç olmasına ve kurtuluşuna giden yolu göstererek, Kürt kadınının mücadelesinin her alanında yer alabileceğini bir kez daha kanıtladı.

Kürt kadınının bu seçkin temsilcisinin anısını bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizi zafere taşıyarak yaşatacağız!

*Tanık olun!
Tanık olun bunlara!
Ey ölkem tanık ol
İhanet bulaşmış yanını temizliyor*

*Çocukların
Zulüm kalesinin üstüne yürüyor
ömürleriyle*

*Her biri inanç abidesi
Her biri destan bir yaşam
Ve her biri kavga gibi sıcak
Anaların ak sütü gibi alınan ak
Tanık olun!*

BU DAĞLARI NE DE BETER SEVERİM

*En kahpe acılara çatıp da gelmişim
Öfkeliyim kinliyim ve biraz da yorgun
Yüreğim çığlıklara gebe
Yüreğim bir yanık sevda türküsü çağırır
Genç kız bedenimin delikanlı yüreği
Fırtınalı özlemi ağır*

*Ateşten kararmış demliği indir hele
Bir de tabakadan tütün sar
Muş tütünü içersin bilirim
Halisinden ipek gibi
Bu dağları ne de beter severim
Silahlarımızla namusladığımız
El değmemiş vahşi bakır güzelliğini
Ana rahmidir bize dağlar
Sallanırken Türkün, Arabin, Farsın kılıcı tepemizde*

*Bu sevdanın orta yerine düştük
O çocuk ellerim yok artık
Ellerim iki volkan namlusunda silahımın
İpek saçlarım
İlmiği hain, çıyan düşmanın
İşte gördüğün gibi
Savaşıkça güzelleşiyor kadın*

Yok... yok!

*Sen demesen de ben bilirim
Anlatmadı kalemin sana kavgamı
Ben diyemedim denilmez
Gelsin de Abidin çizsin
Bu kavganın resmini
Can bir dava bir
Yol bir yoldaş bir
Ve çizdiğin yolda ölümüne yürüyeceğime
Söz verirken
Şiarın haykırıyorum
Şehit BERİTAN!*

Ş.T.

25.10.1992

Güney Savaşı,
Şehit Karuveli Tepesi

Adı, soyadı: **Ahmet OKÇU**

Kod adı: **Rohat**

Baba adı: **Şeyh Kemal**

Ana adı: **Sabiha**

Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt-İğdir, 1972**

Partiye katılım tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **8 Ekim 1992, Lêlkan**

Rohat yoldaş, 1972 yılında Doğu-beyazıt'ta doğdu. Serhad alanının öncü devrimcilerinden, partimizin değerli militanlarından **Bişar (Mehmet OKÇU)** yoldaşın kardeşiydi. Ailesi yurtseverdir. Bişar yoldaş gibi öncü bir devrimcinin kardeşi olmasının yanı sıra, Doğubeyazıt'ta yurtseverliğin ve direnişçiliğin yoğun olduğu bir alan olması daha çocuk yaşta partimizin temsil ettiği değerlerle tanışmasını olanaklı kılmıştı. Bu olumlu ortam Rohat yoldaşın kişiliğine etki edebilmiş, kişiliğinin bu yönlü şekillenmesine yol açmıştı. Bütün ilişkilerinde bunu görmek mümkündür. Liseyi bitirdikten sonra, Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne girmişti. Partimizin yarattığı değerlere yabancı olmayan birinin, sömürgeci eğitim kurumlarında okuyup sömürgeci düzenle uzlaşması düşünülemeyecek bir olaydı. Rohat yoldaş da böyle hareket ederek okulu bıraktı.

1990 yılında öncülük edip örgütlediği bir grup arkadaşıyla partiye katılır. Xan Kûrkê alanına gider. Xan Kûrkê'de kısa bir süre kalır. Daha sonra Parti Önderliği'nin denetiminde eğitimini sürdürmek için Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Akademi alanı Rohat yoldaşın yetkinleşmesi, parti değerleriyle bütünleşmesi, bu değerleri kişiliğinde somutlaştırması rolünü

Bitmeyen enerji... dinmeyen coşkuydu

oynar. Akademi'den 1991 yılı Eylül ayı başında Xan Kûrkê alanına gider. Xan Kûrkê'de kısa süre kaldıktan sonra Doğu Kürdistan'a gönderilir. 1992 baharına kadar Doğu Kürdistan'da kaldıktan sonra, tekrar Xan Kûrkê'ye döner. Eğitim taburunda önceleri takım komutanı, daha sonra ise bölük komutanı olarak görev alır. Mücadele safına yeni katılmış arkadaşların eğitilmelerinde çalışır. Bu çalışmalarında oldukça başarılı olur.

Rohat yoldaş için PKK dışında yaşam yoktu ve düşünülemezdi. Yaşamında ikirciklik denilen şeyin zerresi dahi yoktu. Başka yaşam tanımadığından mücadelenin önüne koyduğu görevlere son derece bağlıydı. Bu bağlılık öyle bir düzeydeydi ki, sorumluluğunda bulunan arkadaşların her şeyiyle ilgilenirdi. Bu uğurda insan soyundan beklenebilecek en büyük fedakarlığı sergilemeye çabalıydı. Gecesi-gündüzü adeta birdi. İnsan üstü bir çaba harcar, bir an için dahi olsa daralmaz, sıkılmazdı. Çabalamak, çalışmak, emek harcamak kendisine zevk verir, bundan oldukça hoşlanırdı. Coşkuluymdu, coşkusu yanındakileri de etkiler, harekete geçirirdi. Bu yönüyle

züm gücüydü, önüne koyduğu her görevi başarırdı. Devrimci çalışma her şeyiydi, eğitim taburunda kimse O'nun bir an dahi durduğunu görmemişti.

Bir devrimci her yerde devrimcidir. Devrimci mücadelenin tüm alanlarında aynı titizlik, aynı yoğun çabayla çalışır. PKK'nin militan özelliklerini yakalayan biri tüm faaliyet alanlarında başarılı olur. Rohat yoldaş bunu pratiğiyle kanıtladı. Yoğun emeği, başarıma azmi sadece eğitim kamplarıyla sınırlı kalmadı. Ağustos 1992'de görev aldığı savaş güçleri içinde de aynı başarıyı gösterdi. Savaş güçleri içinde de bölük komutanıydı. Sömürgeci-faşist Türk devletini sarsan Helena ve Rubarok tabur baskınlarında görev aldı. Buralardaki savaş pratiği Rohat yoldaşın Kürdistan ulusal kurtuluş savaşının gelecekteki önder komutanlarından biri olacağına ipuçlarını vermekteydi. Dinmek bilmeyen çabası ve başarıma konusundaki kararlılığı burada da devam etti. Rubarok eyleminden sonra ilkel milliyetçi güçlerin ARGK üslerine yönelik saldırısı gündeme geldi. Rohat yoldaş Lêlkan cephesinde yine sorumlu düzeyde savaş-taki yerini almıştı. Lêlkan'da yine aynı

harekete geçirici bir dinamo gibiydi. Kendisinde beyin ve yürek birliği vardı. Bu nedenle çalışmalara tüm varlığını katma becerisini gösterebiliyordu. Tüm varlığını çalışmalara katabilmesi, sözlüğünde başarısızlığa yer bırakmıyordu. Güçlüydü. Çünkü militan özellikleri kişiliğinde büyük oranda somutlaştırma başarısını göstermişti. Ço-

bağlılık, coşku ve canlılığa sahipti. 8 Ekim 1992 tarihinde şehit düştü.

Rohat yoldaşın, başka yaşam tanıması, görevlere bağlılığı, çalışkanlığı ve coşkusu bize önder olacaktır. Kişiliğinde somutlaştırdığı militan özelliklere ulaşma hepimizin hedefi olacaktır. Başarısızlığı sözlüğümüzden söküp atacağız.

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır!

"Grubumu kurtarmışım, şehit düşsem de gam yemem"

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Sabri**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Kersivanê köyü-Ömerli-Mardin, 1952**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ekim 1992**

Lêlkan

Sabri yoldaş Ömerli ilçesinin Kersivanê köyündendir. Ailesi yurtsever olup ulusal değerlere bağlıdır. Uzun yıllar önce Nusaybin'e yerleşmiş, yaşamını burada sürdürmüştür.

Sabri yoldaş, 1978'lerde ulusal düşüncelerle ve partimizle tanışır. Bilindiği gibi bu dönemde partimizin Mardin alanında yoğun mücadelesi söz konusudur. Reformist Kürt küçük-burjuva örgütlerine karşı ulusal bağımsızlıkçı çizgimiz büyük bir mücadeleden sonra güçlü bir taban bulur. Böyle bir dönemde partiyi tanıyan Sabri yoldaş, yoğun bir faaliyetin içine girer. Çeşitli düzeylerde katılım sağlayarak, özellikle reformist örgütlere karşı politik mücadelede önemli pay sahibi olur.

1980 askeri-faşist darbesinden sonra Sabri yoldaşın partiye ilişkisi kopar. Bu dönem Kürdistan'da barbarca terörün yoğunlaştığı, Kürdistan'ın zindanlaştırıldığı bir dönemdir. Partimize ve halkımıza yönelik uygulamalarda sınır tanınmamış, her taraf birer açık işkencehane haline getirilmiştir. Sabri yoldaşın partiye ilişkileri kopunca metropollere gider. Bir yandan İstanbul, İzmir gibi büyük kentlerde

ailesini geçindirmek için çeşitli işlerde çalışırken, diğer yandan da mücadeleyle bağlarını koparmayıp buralardaki Kürdistanlı kitlelerle yoğun ilişkiler geliştirir. Mücadeleyi coşkulu bir şekilde yaşayarak özellikle zindanlardaki yoldaşlara maddi-manevi her türlü desteği sunmaya çalışır. İzmir alanındaki kitlemizin mücadeleye kanaliz edilmesi için özverili bir çalışma yürütür.

Sabri yoldaş, evli ve çocuk sahibiydi. Ancak ulusal mücadeleyi her şeyin üstünde tutabilmiş, mücadele uğruna tüm maddi yaşamı bir kenara bırakabilmiştir. Metropollerden Nusaybin'e döndükten sonra partiye ilişki sağlar ve kendisini tümüyle mücadeleye verir. Serihildan komitelerinde yer alır, örgütlenme çalışmalarını yürütür. Buradaki katkısı yoğundur. Sabri yoldaşın yoğun çalışması düşman tarafından fark edilir. Artık bu alanlarda çalışması zorlaşmıştır. Sabri yoldaş gerillaya katılır. Haftanın üzeri 1991 yazında Xan Kürkê'ye gider. Sonbaharda, Geliyê Reş'te kamp çalışmalarında yer alır. Kış sürecinde 2. Merkez Karargah bünyesindeki "Başarmaya Mahkumuz Eğitim Devresi"ne katılır. Daha sonra PAK Kampı'na gönderilerek buradaki faaliyetler içinde yer alır.

Sabri yoldaş, baharla birlikte Güney Kürdistan faaliyetlerine katılır. Gerilla güçlerimizin lojistik ihtiyaçlarının temini ve aktarılması işini örgütler. Bu iş için yoğun bir uğraş içindeyken, bir yandan da çeşitli düzeylerde kitle faaliyetlerini yürütür. Güney'deki işbirlikçi güçlerin her türlü engellemelerine rağmen bu görevi azim ve kararlılıkla sürdürür. Parti çizgisi ve politikasının

da taviz vermez. Bu alandaki görevini Ağustos'un sonuna kadar yürüttür. Güney'deki işbirlikçi-ihanetçi güçlerle çatışma düzeyine geldiğinde Xan Kürkê'ye gider. Bu alandaki çalışmalara katılır.

Sabri yoldaşın özveriye dayalı devrimci ölçüleri esas alan bir yaşamı vardı. Yoldaşlık ilişkileri sıcaktı, arkadaşlarına yardımını esirgemezdi. Partiye ve halka bağlıydı. Parti Önderliği'ni görme isteğini sık sık dile getirirdi. İlerlemiş yaşına rağmen gerillaya ve gerilla yaşamına tutkundu.

İhanet saldırısı başladığında, Lêlkan Cephesi'nde grup komutanı olarak savaşta yerini almıştı. İhanete karşı kararlılığını, "Lêlkan'ı özgür Kürdistan'ın kapısı yapacağız" sözcükleriyle dile getiriyordu. Bulundukları cepheye düşmanın saldırıları yoğunlaşmış, cephaneleri azaldığı için imhayla yüz yüze kalmışlardı. Düşman grubu kuşatmak istiyordu. Sabri yoldaş, bir arkadaşıyla savunmaya geçip grubun düşman çemberinden çıkmasını sağladı. Büyük bir fedakarlık ve cesaret sergileyerek yoldaşlarını kurtardı. "*Grubumu kurtarmışım, şehit düşsem de gam yemem, bu benim için şerefdir*" diyerek partiye ve yoldaşlarına bağlılığını çok özlü bir biçimde dile getirir.

Sabri yoldaş, büyük bir direniş sergileyerek grubunu kurtarmış, ancak kendisi çemberden çıkamamıştı. Son kurşununa kadar savaşarak şehit düşmüştü. İhanetin bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine yönelik saldırısına karşı kanını veren Sabri yoldaş, direniş tarihimizin onurlu sayfalarına ismini yazdırarak ölümsüzleşti.

Anısı mücadelemizde önderdirdir!

Adı, soyadı: **Muzaffer KÖK**

Kod adı: **Dijwar**

Baba adı: **Xıdır**

Ana adı: **Melek**

Doğum yeri ve tarihi: **Dersim, 1969**

Partiye katılış tarihi: **Nisan 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **18 Ekim 1992**

Lolan

Dijwar yoldaş, Dersimliydı. Sömürgeci Türk devletinin Dersim isyanından sonra bu alan üzerinde barbarca katliamlarla birlikte, yoğun göç ettirme, asimilasyon ve ulusal özden boşaltma politikaları söz konusu olmuştur. Direnişçiliğiyle ünlü Dersim, kemalist uygulamalar sonucu bu özünü büyük oranda yitirmişti. Ulusal kimliğine büyük bir yabancılaşmayı yaşar duruma gelmişti. Partimizin ortaya çıkışıyla birlikte, Dersim alanında da ulusal kimliğine sahip çıkma, savaşımını kazanma temelinde görkemli bir diriliş ruhu gelişmiş ve ulusal öze dönüş mücadelesi yükselmiştir. Kemalizmin en çok sonuç almak istediği bir alan olan Dersim'deki politikaları da iflas etmiştir. Kökünü tarihin derinliklerinden alan direnişçi gelecek tekrar boyvermiştir.

Dijwar yoldaş, bu alanda büyür. Kemalizmin politikalarından nasibini alır. Okul yıllarında, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisiyle gün geçtikçe yurtsever duyguları gelişir. Üniversite yıllarında bu bilinçlenme eyleme de dönüşerek, yoğun bir mücadele süreci başlar. Bu dönemde YCK içinde faaliyet yürütür. Ciddiyeti, kararlılığı ve direngenliğiyle kısa sürede öğrenci gençlik içinde öne çıkarak saygın bir konum kazanır. Mücadeleci kişiliğini, devrimci bir bilinçle de birleştirerek kendisini yetkinleştirmiş ve

"An serkeftin an mirin" şiarıyla bütünleşti

artık bulunduğu alanın sorumluluğu, daha ağır olan mücadele yükünü de omuzlamıştır. Okuduğu fakültede bir süre YCK sorumluluğunu yürütür. Artık gençlik içinde öncü bir konuma yükselmiştir. Tüm enerjisiyle, ataklığıyla ve yüklendiği sorumluluğun bilinciyle kendisini tamamen mücadeleye katar. Örgütsel ve eylemsel alanda yetkin bir pratik sergileyerek sorumluluk yürüttüğü alanda gençliğin mücadeleye kanalizasyonu çok önemli rol oynar. **Dijwar** yoldaş, gençlik içinde yürüttüğü faaliyetlerle belli bir bilince ve olgunluğa ulaşmıştır. Artık devrim coşkusuyla gerilla saflarına taşıma, tüm enerjisini ve yeteneklerini sıcak savaşa katma arzusundadır.

Dijwar yoldaşın bu arzusu 1991 Nisan'ında gerçekleşir. Artık gerilla saflarına katılmıştır. **Xan Kûrkê**'de eğitim görür, aynı zamanda manga komutanıdır da. Çünkü katılımı özlü ve bilinçlidir. Görevlere ve savaş sorunlarına yaklaşımı, yoldaşlarını geliştirmedeki duyarlılığı güçlüdür. Devrimci sorumluluğu gelişkindir. İlk sıcak savaş **Geliyê Azadî** direnişinde yaşar. Deneyimsizliğine karşın büyük bir ce-

muz Eğitim Devresi'ne katılır. Özlü ve canlı katılımıyla kendisini yetkinleştirmeyi amaçlarken, yoldaşlarına yardımcı olmaya da çalışır. Savaş sorunlarına ve çözüm yollarına ilgisi yoğun olur. Parti ortamından, eğitimden aldığı güçle, zorlu ve direngenlik isteyen **Başkale** pratiğine yönelir. **Başkale**'de **Perixan** karakoluna yönelik eyleme katılır. Cesareti ve soğukkanlılığıyla bir komutana yaraşır biçimde savaşır. Aldığı deneyimlerle adeta çelikleşmiş, bilenmiştir. Sıcak savaş ortamında her türlü zorluğu aşarak, devrimci-militan bir kişiliğe ulaşmanın yoğun çabası içinde olur. Bir yandan doğaya karşı direnirken, diğer yandan da alanın özgüllüğünden kaynaklanan zorluklara karşı yılmayan bir mücadele yürütür. Devrimci yaşamın ciddi bir yaşam olduğunun bilincindedir. Yoldaşlık ilişkileri oldukça sıcak ve yapıcıdır. Gündemi sürekli mücadele ve devrim sorunlarıyla dolu kılma çabasını sergiler.

Ekim ayında kurye olarak **Xan Kûrkê**'ye gider. Bu sırada ihanetçi güçlerin saldırıları da başlamıştır. **Dijwar** yoldaş, **Şekif Tepesi**'nde savaşa katı-

saret ve sorumluluk ruhuyla savaşır. Zorlu anlarda bile soğukkanlılığıyla yoldaşları için güven kaynağı olur. Bu savaş sürecinde direngendir, inisiyatiflidir. **Geliyê Azadî** direnişinden sonra savaş güçleri içinde yer alarak pratiğe çıkar. 1991'de gerçekleşen birçok eyleme katılarak düşmanla savaşmanın onurunu yaşar. **Wargenim** karakoluna ve **Çukurca-Eriş** taburuna yönelik baskın eylemlerine katılır.

Kış sürecinde "**Başarmaya Mahku-**

lir. 18 Ekim günü düşmanın tepeye yönelik kalabalık güçlerinin katıldığı bir saldırısında, yanındaki üç yoldaşıyla birlikte "cesetlerimiz çiğnenmeden size geçit yok" dercesine çatışmaya girer. Kahramanca direnirler, yoğun saldırılara rağmen mevzilerini bırakmayarak şehadete ulaşırlar. İhanet odaklarını Kürdistan'dan temizleyerek, özgürlük ve bağımsızlık bayrağını dalgalandıracak ve anısını zafere dek yaşatacağız!

"Ben sıramı kimseye kaptırmam"

Adı, Soyadı: **Mehmet Şakir ZORBAY**
Kod adı: **Şêxmus Geduk**
Baba adı: **Mehmet**
Ana adı: **Ferika**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin, 1955**
Partiye katılış tarihi: **Ağustos 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **19 Ekim 1992, Xan Kûrkê**

Halkımızın direnişçiliğinin kök saldığı alanlardan biridir Diyadin. Bu direnişçi öz parti hareketimizin çıkışına kadar kısmen korunmuştur. ARGK'ye en yoğun katılımların olduğu alanlar

karşı gerçekleştirilen bazı eylemlere de katılır. Hızlı bir tempoyla yürütüğü çalışmalarda halkın saygınlığını kazanır.

Bölgedeki ARGK güçleri 1 Haziran 1991'de Diyadin şehir merkezine bir baskın gerçekleştirir. Azgın sömürgeci terör her zaman olduğu gibi sivil-savunmasız halka yönelmiş, baskı ve işkencenin yanında tutuklamalara da başlamıştı. Yurtseverlere yönelik bu uygulamalarda Şêxmus yoldaşın bir kardeşi tutuklanırken, kendisi de sömürgeciler tarafından aranır. Düşman tarafından arandığı süreçte Doğu Kürdistan'a geçer. Burada bir aydan fazla kalır, sonra tekrar Diyadin alanına döner. Düşmanın artan baskıları sonucu artık bu alanda faaliyet yürütmenin kendisi için zor olduğunu anlar. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde gerilla saflarına katılmaya karar verir. Evli ve yedi çocuk babasıdır. Bu durum O'na engel olmaz. Kararı net ve kesindir. ARGK saflarına katılacağı gün kararını ailesine açıklar. Onbeş yaşındaki büyük oğlu, *"Baba sen yaşlısın, burada kal aileye bakarsın, ben katılacağım"* der. Şêxmus yoldaş, *"Oğlum ben sıramı kimseye kaptırmam"* cevabını verir. Bu cevapla verdiği kara-

na geçer. Kış eğitim devresinde 2. Tabur bünyesinde kalır. Eğitime yaptığı aktif katılımı yoldaşlarını geliştirmek için yoğun çaba sarfeder. Aldığı siyasi ve askeri eğitimlerle kendisini daha da güçlendirir. Bahar düzenlemelerinde Üçgen alanındaki gruplarda manga komutanı olarak yer alır.

Gerilla yaşamına tutkundur. İleri yaşı ve çektiği fiziki zorluklar kendisine engel teşkil etmiyordu. Fedakarlığın, yiğitliğin ve savaşçılığın timsaliydi. Yoldaşları O'na *"Şêrê Apo"* adını takmışlardı. Katıldığı Helena ve Rubarok eylemlerinde arkadaşlarının taktığı isime layık olduğunu kanıtlıyordu. 37 yaşında olmasına rağmen canlılığı ve atikliğiyle, yoldaşlarına umut veriyordu. Güç ve moral kaynağıydı. Şakaları ve sohbetleriyle arkadaşları tarafından çok sevilirdi.

İşbirlikçi-ihanetçi güçlerin saldırısının başlamasıyla, çok sevdiği ve iyi kullandığı Karnas'ıyla suikastçi olarak görev yapmaya başladı. Silaha hakimiyeti ve nişancılığıyla düşmana sürekli kayıp verdiriyordu. 19 Ekim günü düşmana karşı girilen bir çatışmada, yine o keskin nişancılığıyla hedefini hiç kaçırmıyordu. Düşmanın ilerlemesine olanak tanııyordu. Çatışmada kahramanca savaşarak önemli rol oynadı. Şêxmus yoldaş bu zorlu çatışmada yaralandı. Tedavi amacıyla yoldaşları tarafından götürülürken, onun ve yüceliğinin ifadesi olan şahadete ulaştı.

Şêxmus yoldaş sırasını kimseye kaptırmadı. Ülkesine ve halkına olan bağlılığını bu tarzda dile getirdi. Ve söylediklerinin gereklerini sonuna kadar yerine getirmeye çalıştı.

Govend!

Miros!

Gostê!

İyi saklayın savaşçılarınızı!

*Zafer türkûleleriyle yürürken dağları
bir bir isimlerini kazıyorum öfkeme*

And içiyoruz...

And içiyoruz yarının adına

Ya özgür vatan ya ölüm diye!

dan biridir. Diyadin'de zengin bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar Şêxmus yoldaş. Ailesi yurtseverdir. Kendisi de sonraları ticaretle uğraşarak aile ekonomisine katkıda bulunmaya çalışır. Mücadelemizi tanıdıktan sonra milislik yapmaya başlar. Bu milislik yılları uzun sürer. Mücadeleye çok sayıda savaşçı kazandırmanın yanı sıra, halk arasında başarılı çalışmalar yürütür. Düşmana

rın netliği ve kesinliği yanında, zamanı geldiğinde oğlunun da gerilla saflarına katılması gerektiğini dile getirir. Ailesine bu anlamlı mesajı vererek gerilla saflarına katılır.

Tendürek alanında Eylül ayının sonlarına kadar kalır. Tendürek alanını iyi tanıdığı için arkadaşlarına yardımcı olur. Sınır geçişleri konusunda deneyimli olduğundan kuryelik de yapar. Ekim ayı başlarında Xan Kûrkê alanı-

Mücadelede olgunluğun ve bağlılığın sembolüydü

Adı, soyadı: **İzzeddin Oso MEHMET**
 Kod adı: **Şêrzad**
 Baba adı: **Mehmet**
 Ana adı: **Halime**
 Doğum yeri ve tarihi: **Mexreç köyü-Kobani, 1972**
 Partiyeye katılış tarihi: **Eylül 1991**
 Şahadet tarihi ve yeri: **23 Ekim 1992, Lolan**

Şêrzad yoldaş köylü bir ailenin çocuğuydu. Ailesi yoksuldu. İşçilik yaparak geçinirlerdi. İlkokulu doğduğu Mexreç köyünde okumuş, daha sonra Kobani'de öğrenimine devam etmişti. Partimiz önderliğinde gelişen bağımsızlık ve birlik mücadelesi Kürdistan'ın dört parçasını da etkisi altına aldığı Şêrzad yoldaş da Kobani'de mücadeleden etkilenecek ilişkiye geçer. İlişki kurduktan sonra 1990'da okulu terk ederek, bütünüyle faaliyetler içinde yer alır.

Şêrzad yoldaş Güney Kürdistan'ın küçük parçasında cephe faaliyetleri yürütürken, kitlelerin yüreğinde yer edinmesini başarmıştı. Bu O'nun parti çizgimizi tanıtmak için her düzeyde insanla ilişki geliştirmesinin ve olgun bir kişiliğe sahip oluşunun sonucuydu. Hızlı gelişme başarsını gösteren bir yoldaştı. Profesyonel kitle faaliyeti yaklaşık bir yıl sürer. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim görme istemini partiye bildirir. İstemi parti tarafından kabul edilerek Mayıs 1991'de Akademi'ye gider. "Yedinci Zafer Yılı Eğitim Devresi"ne katılır.

Devreyi tamamlar, Ağustos 1991'de bir grup yoldaşıyla birlikte savaş alanlarına gitme şansı tanınır. Eylül 1991 başlarında Xan Kürkê alanına gider.

Kış eğitim devresinde 2. Tabur'da takım komutanlığının siyasi yardımcısı olarak görev yürütür. Partiyeye bağlılığı, olgun kişiliği ve görevlere ciddi yaklaşımıyla dikkati çeker. Eğitim süreci boyunca teorik birikimini arkadaşlarına vermek için elinden gelen tüm çabaları sergiler. Bütün çalışmalarında düzenlidir, disiplindir. O'nun bu özellikleri emekçi kökenli olmasından kaynaklanıyordu. Kendisini disipline etmekte zorlanmıyordu. Emekçi kökenden olması PKK ortamındaki devrimci eğitimle birleşince ortaya sorunlara çözüm gücü olabilen bir kişilik çıkıyordu. Kış eğitim devresi, özellikle gerilladaki zor doğa koşullarına uyumda Şêrzad yoldaş daha da güçlendirdi. Mart 1992 düzenlemelerinde ana güç içinde manga komutanı olarak görev alır.

Geliye Reş alanındaki gücü savaş pratiğine daha da hazırlama amacıyla Şêrzad yoldaş üstün bir çaba sergiler. Buradaki eğitim, takımlar düzeyinde görüldüğünden, bulunduğu takımın siyasi ve askeri açıdan eğitilmesinde durmadan çalışır. Askeri alanda pratik deneyimi yoktur. Ancak teorik bilgilerinin tümünü vermek ister, bu çabası yoğundur. Bu çalışmalarda yine programlıdır, düzenlidir ve disiplindir. Düzenli olma, programlı çalışma tarzı adeta O'nun ayrılmaz parçaları durumundaydı. Bu da

başarıya giden yolu açıyordu.

Şêrzad yoldaşın diğer bir özelliği de silahına son derece bağlı olması ve silahını sevmesiydi. Sürekli, "Gerillanın en iyi dostu silahıdır" sözünü tekrarlardı. Elindeki silahı günde iki kez temizlediği olurdu. Bu O'nun için bir tutku haline gelmişti. Silahında hiçbir yoldaş tozun zerresini bile görmemişti.

Gerilla güçlerimizin Katuna'daki düşman mevzilerine yönelik düzenledikleri eylem, Şêrzad yoldaşın katıldığı ilk eylem olur. Bu eylemde saldırı grubunda yer almış, diğer çalışmalarındaki düzen ve ciddiyeti burada da göstermişti. 30 Ağustos 1992'de yapılan Helena tabur baskınında yer alır. Bu baskında saldırı gruplarında sorumluluk yaparak, düşmandan sıcak savaş içinde hesap sormanın zevk ve onurunu yaşar. Bu eylemlerdeki pratiğiyle tam bir savaş adamı olduğunu kanıtlar. Bu eylemler sonrasında ana güç içinde takım komutanlığı görevine getirilir. Rubarok tabur baskınında artık deneyim sahibidir. Daha önce edindiği tecrübelerin ışığında bu eylemde başarılı bir tarzda katkılarını sunar.

Rubarok eylemi sonrasında ilkel milliyetçi ihanet odaklarının saldırısı başladı. Şêrzad yoldaş bu savaşta Lolan Cephesi'nde grup komutanı olarak savaştı. İlkel milliyetçi güçlerin mevzilerine yönelik bir saldırıda yaralanır. Ağır yaralı olmasına rağmen yoldaşlarına olgunluğu ve verdiği moralle yardımcı olmaya çalışır. Şêrzad yoldaş tedavi amacıyla cephe gerisine götürmenin olanağı yoktur. Ağır yaralı haliyle beş gün yoldaşlarının yanında kalır. Burada şahadete ulaşır.

Şahadetiyle ulusal birliğe giden yolda katkı sunmasını bildi. Anısını ulusal bağımsızlık ve birlik mücadelemizde yaşatacağız!

Adı, soyadı: **Takyettin TANRIKULU**

Kod adı: **Adnan**

Baba adı: **Abdülhalim**

Ana adı: **Nazenin**

Doğum yeri ve tarihi: **Tepecik köyü-
Lice, 1972**

Partiye katılış tarihi: **11.07.1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992,
Xan Kûrkê**

Lice'nin Tepecik köyünde doğan **Adnan** yoldaş yurtsever bir aile ortamında yetişir. Henüz küçük yaşlardayken düşmanın ülkemizdeki haksız konumunu, halka yaptığı baskı-zulüm ve işkenceleri görür, tanır. Yurtsever çevrelerle tanışır, kuryelik vb. işlerde yardımcı olur.

İlkokulu bitirdikten sonra ailesine yardımcı olmak için çeşitli işlerde çalışır. Kendini yetiştirme çabaları yoğunudur. Bulabildiği parti yayınlarını okur, dünya devrimleri ile ilgili eserleri inceler, araştırmalara ve tartışmalara girer. Gerillaya katılmaya karar verir. Birçok yerde katılma imkanı varken, Botan'da ısrar eder. En kızgın yerde savaşmak isteyen Adnan yoldaş; Cudi'ye, Zağros'a, Govend'e sevdalıdır. 1991 yazında Cudi'ye giderek sevdalisine kavuşur. Daha sonra Çukurca üzeri Xan Kûrkê'ye gider. Bu dönemde büyük Xan Kûrkê direnişi vardır. Kızgın savaş içine giren Adnan yoldaş, yılların gerillası gibi atik ve kararlı bir direniş sergiler. Kısa sürede çok şey öğrenir, büyük deneyimler edinir. Kış eğitim sürecine kadar çeşitli pratik görevlerde yer alır, kendisinde görülen şey olağanüstü bir gelişmedir. Karargah güvenliğinde görevlendirilir. Diğer yerlerde olduğu gibi burada da yoldaşlarının canı ve ruhu olmasını bilir. Her yönüyle örnek bir militan ol-

duğunu tüm pratiğiyle kanıtlar.

Her fırsatta zindan direnişçilerinden bahsederdi. Zindan direnişlerinden derinden etkilenmiş, bu direnişler O'nun için güç kaynağı olmuştu. Zindan direnişçilerine büyük saygı ve hayranlık duyardı. Parti Önderliği'ne, şehitlere, değerlere, halka ve yoldaşlara bağlılık; tüm bunların özünde de insani mücadeleye bağlılık Adnan yoldaşta somut ifadesini bulurdu. Bağlılığın gereklerini en iyi yerine getirme çabasıyla katılım sağlardı. Geriliği, zayıflığı, çaresizliği ihanet olarak değerlendirdi. Sürekli en iyiyi başarmanın yol ve yöntemlerini arardı. Eğitim, pratik yardım, yoğunlaşma, tartışma ne gerekiyorsa ısrarla üzerinde durur, mutlaka sonuç almaya çalışırdı.

Bir savaşçıda bulunması gereken tüm özelliklere sahipti. Savaşmak yaşamaktı O'nun için. Bitmek bilmeyen enerjisiyle her zorluğu göğüslerdi. Her tavrıyla yoldaşlarına güven verirdi. Düşmana karşı ise kinle dolu ve tavizsizdi. Eylemlerde üstün bir saldırı ruhuyla göz doldururdu. Daha önce çeşitli eylem ve çatışmalara katılan Adnan yoldaş, Rubarok eyleminde de saldırı grubu içerisinde yer alır. Kanal ve mevzilerin ele geçirilmesinde, taburun imhasında üstün cesaret ve saldırı ruhuyla üzerine düşeni en iyi şekilde yapar. Eylemden hemen sonra ihanete karşı özgürlük mücadelesinin büyük direnişi başlar.

Güney Kürdistan halkını özünden boşaltan, halkımızın değerlerini çarçur eden politikalarıyla ilkel milliyetçi ve ihanetçi güçlerin, Ekim ayı başlarında özgürlük mücadelemize karşı saldırılan başlar. Bir kez daha tarihi tekerrür ettirmek ister. Çünkü daha önceleri binlerce devrimci-demokrat ve yurtseverin kanına girerek katletmişlerdi. İnsanlığa verdikleri sözden, halka olan inançtan, onur ve kararlılıktan başka hiçbir şeyi olmayan özgürlük savaşçıları büyük güç dengesizliğine rağmen, inanılmaz bir kararlılık ve irade gücüyle karşı koyarlar. Direniş ve kahramanlık tarihine yeni sayfalar eklenirken, ihanet unutamayacağı darbeler alır.

Adnan yoldaş büyük bir kararlılıkla bu direniş içerisindeki yerini alır. İhanetin iğrençliğini çok iyi bilen yoldaşımız grup komutanı olarak yer aldığı savaşta, direnişiyle ihanetçi güçler karşısında destanlar yaratır. Grubuyla, gece pusular kurup baskınlar dü-

Cudi'ye... Zağros'a... Govend'e sevdalıydı

zenleyerek, halkımızı arkadan hançerleyen hainlere darbe üstüne darbe vurur, her seferinde bozguna uğratar. Yine her zamanki haliyle güler yüzlüdür, canlıdır. İhanete karşı verilen özgürlük mücadelesinde her zaman olduğu gibi grubuyla düşmana karşı bir gece baskını düzenler. 11 Ekim 1992 gecesi yapılan bu baskın esnasında, ihanetin kurşunlarıyla vurulur. "Bijî Serok APO" sloganını atarak şehit düşer. Şehit düştüğü ana kadar sömürgecilige, emperyalizme ve ihanete karşı savaşta silahının namlusunu soğutmadı. Sevdalı olduğu Cudi'den, Zağros'tan, Govend'den hiçbir güç O'nu ayıramadı. Ve sevdalısının bağnında sonsuz uykusuna daldı. Burada sonsuzluğa dek yaşayacaktır!

*Bir ülke ki
toprakta gâmûlûydü umudu...
Nerede gizliydî,
bulamazdın
ararsan da...*

Adı, soyadı: **Ufuktan ATAMAN**

Kod adı: **Bager**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova-Hakkari, 1971**

Partiye katılış tarihi: **Mayıs 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1992,**

Xan Kûrkê

Bager yoldaşın doğduğu alan mücadelemizin geliştiği bir yerdir. Önceleri bunun yeterince bilincinde olmayan **Bager** yoldaş, Türk metropollerinde öğrenim görürken gerçekleri daha iyi anlama ve kavrama fırsatını buldu. Derin bir araştırma ve inceleme sürecinden sonra yurtsever gençlik faaliyetleri içinde yer aldı. Mücadelemizin gençlik kolu olan YCK içinde

"Bir Botanlıyı savaştan uzak tutmak O'na yapılacak en büyük kötülüktür"

çevirerek gerilla saflarına katıldı. Sömürgeciliğin kişiliğinde yaratmış olduğu tahribatları atmak ve tam bir dönüşümü gerçekleştirmek için yoğun çaba harcıyordu. Sürekli okuyor ve yoldaşları ile tartışıyordu.

Kürdistan, zenginliklerinden ötürü sürekli dış güçlerin elde etmek istedikleri bir ülkedir. Bu elde etme çabaları beraberinde savaşı, talanı, zulmü getirirken, karşısında da direnişi bulmuştur. Bu direniş kalelerinden biri de Botan'dır. Botan'ın direnişçiliği, savaşçılığı daha keskin, daha güçlüdür. Botanlı **Bager** yoldaşta, direnişçilik, savaşçılık özelliklerinin tümünü bir arada görmek mümkündür. Sürekli "*Bir Botanlıyı savaştan uzak tutmak ona yapılacak en büyük kötülüktür*" derdi. Özgürlüğün savaşmakla mümkün olduğu bir ülkede bir özgürlük aşığıydı. Belki bu yüzden ki savaşta daha etkili olmak için ağır silahlardan birini seçmişti. Silahına olan sevgisini, bakımını yapmasındaki özeninden anlamak zor değildi.

O'nu biraz gözlediğiniz zaman bir gerillada bulunması gereken özelliklerden hareketliliği, ataklığı görürdünüz.

şarı vurarak, "*Yahu bizim yoldaşlarımız kurşunla yaralanıyor, kolları, ayakları kopuyor, yine de yüzlerinde tebessüm, dillerinde Bijî Serok APO sloganı eksik olmuyor. Hele benim halime bakın*" diyerek utanıyordu, hem de acısıyla, yarısıyla dalga geçiyordu. En zor koşullarda, öfkelenildiği hallerde dahi araya bir gülüş sıkıştırabiliyordu. Partiye olan bağlılığı kaynağını bilinçten aldığından derindi. Sorumlu davranması bunun dışı vurumuydu. Şu sözleri oldukça çarpıcıydı: "*Kimse-nin kimseye karşılıksız bir parça etmek dahi vermediği dünyada bizimse her şeyimiz olan bir partimiz var. Biz ona layık olmak için neden her şeyi yapmayalım?*"

Savaşçılığından dolayı, savaş denilince yerinde duramıyordu. Hareketleniyor, sanki ateş kesiliyordu. Eğer kontrol altına alınabilirse bir savaşçı için bu olumlu bir özellik olur. **Bager** yoldaşın en çok zorlandığı konu da buydu.

Şehit Kara Veli Tepesi düşman saldırısına uğradığında, O da yoldaşlarıyla beraber aynı tepenin vadi içine doğru olan bir noktada mevzilenmişti. Düşman saldırmış, üstlerindeki tepeyi ele geçirmişti. Üst taraftan kendilerini ateş altına almıştı. Normalde vadiden tepeye doğru değil saldırı yapmak, ayağa kalkmak dahi imha anlamına gelirdi. **Bager** yoldaş düşmanın tepeye çıkışını kabullene-memiş ve harekete geçmişti. Tek başına BKC'sini alarak tepeye yönelir, "Yukarı gidelim, yukarı gidelim" diyerek yerinde duramıyordu. Yukarıdaki yoldaşlarını düşünüyordu. Düşmanın yoğun yayılım ateşi altında yukarıya doğru giderken şehit düştü. Yoldaşlarına olan bağlılığını dile getiren "yukarı gidelim" sözleri, söylediği son sözler olmuştu.

Bager yoldaş; yoldaşlığı olan bağlılığın ve dizginlenemez saldırı ruhunun bize yol gösterecek, mücadelemizde yaşayacaktır. Tüm zorluklar karşısında dahi yüzünden eksilmeyen gülümsemen bize moral kaynağı olmaya devam edecektir.

çalışmalar yürüttü. Devrimde aktif olarak yer almak için gerilla saflarına katılmak gerektiğini bilince çıkaran **Bager** yoldaş, metropole sürülmüşlüğü-nü özel savaşın bir kazancı olarak gördü ve bunu düşman için zarara

nüz. En zor işleri yaparken dahi çok seri ve çevikti. Mevzi yaparken parmağının taşların arasına sıkışarak ezilmesiyle çektiği acıdan gözlerini kısıp, yüzünü biraz buruşturarak kurtulmaya çalışırken aklına geleni hemen di-

Adı, soyadı: **Necdet OKTAY**

Kod adı: **Agırî**

Baba adı: **Mehmet**

Ana adı: **Hatice**

Doğum yeri ve tarihi: **Gunde Şêx-Eruh, 1978**

Partiye katılış tarihi: **1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1992, Xan Kûrkê**

Eruh, tarihsel 15 Ağustos Atılımı'nın başlatıldığı alanlarımızdan birisidir. Büyük direniş kahramanı **Mahsum KORKMAZ** önderliğinde gerçekleştirilen Eruh baskını tüm Botan halkını olduğu gibi, Eruh halkını da coşkuya boğmuş, düşmanın vahşi uygulamaları altında tekrar dirilişe gözlerini açmıştır. **Agırî** yoldaş Eruh'un Gunde Şêx köyünde doğmuş, saflara ulaşmaya kadar sıcak savaş ortamından uzak olmamıştır. Bir anlamda gerilla ve mücadeleyi tanıyarak yetişmiştir.

Agırî yoldaş 1991 yılında gerilla saflarına katılmaya karar verir. Çalışmak için gittiği Türkiye metropollerinden döner. Adı gerillayla bütünleşmiş olan Cudi'de gerilla saflarına katılır. Cudi alanında kısa süre kaldıktan sonra Güney Kürdistan'daki Haftanın Kampı'na gider. Burada gördüğü eğitimden sonra Temmuz ayı ortalarında Xan Kûrkê alanına gönderilir. Gerilla saflarında yeni olmasına rağmen Xan Kûrkê direnişinin kızgın ortamında yerini alır. Bu direnişte, O Kürt savaşçılığıyla üstüne düşeni yapmaya çalışır. **Agırî** yoldaş, Botan insanının savaşçı Kürt kişiliğini, PKK militanının yetkinliğiyle bütünleştirmek için sürekli uğraş gösterir. Bu yönlü iradesi güçlü ve keskindir. Hiçbir zaman zorluklardan yılmadı. Yetenek ve gücünü yaşamın

ve yoldaşlarının hizmetine sunan ve böylece yaşama yoğun katılım sağlayan bir yoldaştı. Yaratıcılık özellikleri güçlüydü. Görevlere ve yaşama katılımda harcadığı çaba ön saflarda yer edinmesine ve saygınlık kazanmasına neden oluyordu. Kış dönemindeki yaşam zorlukları **Agırî** yoldaşın daha da güçlenmesine ve çelikleşmesine yol açmıştı. Savaşçı kişiliği edindiği deneyimlerle daha çok yetkinleşir ve olgunlaşır.

Baharla birlikte, görkemli Zağros dağlarında pratiğe çıkar. Kuryelik görevini yürütür. Doğu Kürdistan'dan Zağrosları aşarak yeni katılımları kamlara ulaştırır. Zağroslar'da zorluklarındaki fedakar ve cesur yaklaşımıyla,

Agırî yoldaşın iradesine yüklenme temelindeki çabaları sonuç verir. Tekrar savaşa döner. Xan Kûrkê alanında bir doçka başında görevlendirilir. Düşmana olan kinini doçkasıyla düşman uçaklarına kusuyordu. Gelişme gidasını savaşmaktan alan bu yiğit yoldaşımız, böylece savaşa katkı sunabilmenin mutluluğunu yaşayabiliyordu.

Ekim ayı başlarında saldırıya geçen ihanet güçleri, sömürgecilik ve emperyalizme verdikleri utanç sözlerini yerine getirmek için güçlerimizin bulunduğu alanlara var güçleriyle yönelirler. ARGK güçleri ise ihaneti söküp atmak inancıyla kahramanca bir direnişe geçerler. **Agırî** yoldaş direnişin ön saflarında yerini alır. Bu savaş

"İhanet Kürdistan'da yaşam hakkı bulmamalıdır"

yeni katılan birçok yoldaşının üzerinde derin izler bırakır. Bu olumlu özellikleriyle birçok yoldaşına örnek olur. Haziran ayı başlarında yine böyle bir grubu Zağroslardan geçirmekle görevliydi. Bu geçiş esnasında **Agırî** yoldaş bir kaza sonucu dizinden yaralandı. Tedavi görmek için Xan Kûrkê alanına gitti. Sakatlık dönemi **Agırî** yoldaşın en zor dönemiydi. Yaşama kendini tam katmada zorluklar çekiyordu. Fiziki güç isteyen işlerde, görevlerde zorluklar çekiyordu. Bazen iradesine yüklenerek, insan üstü diyebileceğimiz çabalar göstererek görev yapmak istiyordu. **Agırî** yoldaş için en çekilmez olanı da sakatlık yüzünden savaş alanlarından uzak kalmaktı. Bu O'nun yapısına ters ve kabullenilmeyecek bir durumdu. Ama fiziki zorlanmalar O'nun gibi savaşçı ruha sahip birinin önünde engel olamazdı.

boyunca muazzam bir direniş sergiler. Düşmana yönelik birçok gece baskınına katılır. Düşmanın birçok mevzisini ortadan kaldırır. Cesareti ve soğukkanlılığı yoldaşları tarafından hayranlıkla izlenir.

25 Ekim günü ihanet çeteleri Lolan Çayı'nı geçerek saldırmış ve stratejik önemi olan bir tepayı ele geçirmişlerdi. Sökülüp atılması yaşamsaldır. **Agırî** yoldaş saldırıya katılmak için gönüllüdür. Tepeden düşmanı atmak için ARGK güçlerinin saldırısı başlar. **Agırî** yoldaş, ihanete duyduğu büyük kinle düşman mevzilerine saldırmaktadır. Bu saldırı esnasında ihanet mevzilerinden açılan BKC ateşiyle **Agırî** yoldaş vurularak şehadete ulaşır. Savaşçı kişiliği güçlü olan bu yoldaşımızı hiçbir güç savaşmaktan alıkoymadı.

Anısı mücadelemize önderdir!

"Kürdistan dağlarında dolaşmak istiyorum"

Adı, soyadı: **Muzaffer BOZKURT**

Kod adı: **Cabbar**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Hêşetê köyü-Çukurca, ...**

Partiye katılış tarihi: **1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **10 Aralık 1992, Hewlêr**

Cabbar yoldaş, 1989 sonbaharında **Şehit Mahir (Ahmet GÜLER)** komutasındaki bir gerilla birliğince askerlik yasasıyla saflara alınır. Çukurca'nın Hêşetê köyünden yoksul bir ailenin çocuğuydu. Babası sınır ticareti yaparak ailesini geçindirmeye çalışırdı. Bu vesileyle arkadaşlarla görüşme imkanı bulmuş, ulusal kurtuluş düşüncesiyle tanışıp, bu yönlü yardımlarını esirgememiştir. Yoldaşımızın böyle bir aile ortamında büyümesi, katıldığı gerilla yaşamıyla çok çabuk bütünleşmesini sağlamıştı. Canlılığı ve girişkenliğiyle kısa sürede savaşçı yeteneklerini geliştirmiş, mücadeleye özlü bir katılımı gerçekleştirmişti.

1989 sonbaharında Çukurca'nın çeşitli yörelerinde savaş pratiğinde kalan **Cabbar** yoldaş, yer aldığı çatışmalarda cesareti ve saldırı ruhuyla

önemli fedakarlıklar sergiler. Dönem sonuna doğru Şehit Mahir yoldaş komutasında Çukurca'dan **Xan Kûrkê**'ye geçerler. Bu geçiş esnasında Gerdi çetelerinin pususuna düşerler. Çıkan çatışmada **Hamit** ve **Mazlum** yoldaşlar şehit düşerler. **Cabbar** yoldaş ise yaralanır. Çeteler büyük darbe yemiştir, bir kısmı da esir alınmıştır. **Cabbar** yoldaşın burada gösterdiği cesaret ve fedakarlık sürekli anlatılırdı. Tedavi görmek amacıyla Doğu Kürdistan'a götürülür. Burada uzun süre kalır. Daha sonra **Xan Kûrkê**'ye döner.

1990 yılında Şemdinli'nin Gerdi mıntıkasına yönelen takımın içinde yer alır. Sonbahara kadar Gerdi mıntıkasında kalır. **Cabbar** yoldaş artık tam bir ARGK gerillası olmuştur. Kış başlarken **Xan Kûrkê** alanına dönerek kış devresini burada geçirir. Baharla birlikte savaş güçleri içinde Şemdinli pratiğine yönelir. Zerzan'da, Gerdi'de silahıyla özgürce dolaşmanın ve düşmanla hesaplaşmanın eşsiz coşkusu yaşar. Bu alanlarda düşmanla sayısız çatışmalara girer. Savaşçı yetenekleri gelişir ve bunu arkadaşlarına aktarmanın özverili çabası içinde olur.

Cabbar yoldaş, 1991 Ağustos'unda gerçekleşen tarihi Mavan eylemine de katılır. Burada gerilla yoldaşlarıyla saat gibi işleyen bir uygulamayla düşmanı sarsıp paniğe düşüren bir darbe indirmenin onuruna erişir. Bu eylemde de savaşçı yeteneklerini sergiler ve yoldaşlarınca taktikle anılır. Düşmanı sarsan bu eylem sonrasında, sömürgeci ordu çıldırışçasına **Xan Kûrkê**'ye saldırır. **Cabbar** yoldaş, bu kez gerilla güçlerimizce geliştirilen Geliyê Azadî direnişinde yerini alır. Zorlu Geliyê Azadî direnişi boyunca yine fedakardır, cesaretlidir, savaşkandır. Düşmanın binlerce askerine, özel timine, uçak ve her türlü tekniğine karşı, halkımızın PKK'de temsilini bulan büyük direniş ruhuyla cevap veren az sayıdaki yoldaşımız, sergilediği

kahramanlıklarıyla, **Xan Kûrkê**'yi düşmana mezar edip "Geliyê Azadî Direnişi"ni yaratır. **Cabbar** yoldaş bu direnişi yaratanlardan biri olma onurunu yaşar.

Ataklığı ve savaşa bağlılığıyla bilinen **Cabbar** yoldaş, 1992 kış sürecinde yine **Xan Kûrkê**'dedir. Kış eğitim devresinden sonra yapılan düzenlemede karargah güvenliğinde yer alır. Bu süreçte de fedakarlığıyla sergilediği pratik özlüdür. Çeşitli görevleri bir arada yürütür. Bir süre lojistik ve cep hane sorumlusu olarak görev yürütür. Ancak en büyük arzusu bir an önce savaş alanlarına çıkmaktır. İşte Rubarok eylemine bu coşkuyla katılır. Savaş meydanlarında düşmanla sığdığı sığasına hesaplaşmanın o dayanılmaz istemi gerçeğe dönüşür. Düşmana duyduğu güçlü kin, yılların biriktirdiği tecrübe, kararlılık ve cesaretiyle savaşır. Düşmana indirilen büyük darbeye pay sahibi olur. Bu arada kolundan yara almıştır.

Rubarok dönüşünde başlayan ihanet saldırılarına karşı savaşmak ister, ısrarlı istemi kabul edilerek savaşa gönderilir. Kolundan yaralı olmasına rağmen savaşta BCK silahıyla ihanet çetelerine karşı ayakta büyük cesaret ve kahramanlık örneği sergileyerek savaşır. Başından yara alır. Yarası oldukça ağırdır.

Sürekli savaş ruhuyla dopdolu olan **Cabbar** yoldaş, uzun süre yaralı kalarak iyileşeceği ve tekrar mücadeleye içinde yerini alacağı günü bekler. Ateş-kesten sonra Hewlêr'e götürülür. Savaşına olan bağlılığından yaşama istemi güçlüydü. 10 Aralık 1992 tarihinde hastanede şehit düşer.

Her zaman "Kürdistan dağlarında dolaşmak istiyorum" derdin. Dolaşacaksın **Cabbar** yoldaş! İnancın, cesaretin ve fedakarlığınla özgür Kürdistan dağlarında, yolunda ilerleyenler sürekli olacaktır.

Yolun yolumuzdur!

Adı, soyadı: **Abdullah ATASEVEN**

Kod adı: **Sefkan**

Baba adı: **Salih**

Ana adı: **Vahide**

Doğum yeri ve tarihi: **Patnos, 1968**

Partiye katılış tarihi: **17 Ağustos 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ekim 1992,**

Lêlkan

Sefkan yoldaş, 1968 yılında Ağrı'nın Patnos ilçesinde doğdu. Orta halli bir ailenin çocuğuydu. Sefkan yoldaşın doğup büyüdüğü Patnos alanı geçmişte sömürgeci-faşist TC devletinin özel savaş yöntemleriyle üzerinde en çok oynadığı bir yerdi. Ailecilik, kabilecilik oldukça etkiliydi. Özellikle 12 Eylül askeri-faşist darbesinden sonra bu alan gençliği üzerindeki özel savaş oyunları daha da etkili hale gelir. Bu olumsuz ortamda büyümesine rağmen çok az etkilenir. Bu olumsuzluklara sürekli tepki duyar, kendince mücadele etmeye çalışır.

12 Eylül'ün bir karabasan gibi toplumun üzerine çöktüğü böylesi olumsuz koşullarda ilk ve orta öğrenimini Patnos'ta bitirir. Liseyi bitirdikten sonra eğitim fakültesine devam etmek amacıyla Siirt'e gider. Sömürgeciliğin dayattığı yaşamı kabul etmeyen ve buna karşı çıkmak isteyen birinin, 12 Eylül'e karşı etkili bir mücadele geliştiren partimizle ilişki kurması, partimiz önderliğinde geliştirilen ulusal kurtuluş mücadelesine katılması bir zorunluluktur. Sefkan yoldaş, PKK önderliğinde başlatılan ve insani olmayan her şeye karşı geliştirilen mücadeleyle eğitim fakültesine devam ettiği Siirt'te tanışır. Ulusal kurtuluş mücadelemizle tanıştıktan hemen sonra aynı alanda yurtsever-gençlik içinde yer alır. Yurtsever gençliğin alandaki tüm

faaliyetleri içinde bulunur. Buradaki faaliyetlerinde gün geçtikçe aktifleşir ve yurtsever-gençlik içinde belli bir etkinlik oluşturmaya başlar.

Eğitim fakültesini bitirdikten sonra İstanbul'a gider. Düzenle bütünleşme O'nun açısından kabul edilemez bir olaydır. İstanbul'da yurtsever çevrelerle ilişkiye geçerek cephe faaliyetleri içinde çalışmalara katılır. Ama asıl tutkusu gerilladır. İnsani olmayan her şeyle hesaplaşmanın ancak gerilla ile gerçek anlamına kavuşacağını kavrar. Bu nedenle gerillaya katılmak ister.

17 Ağustos 1991'de Serhad 4. Bölge'deki gerilla güçlerimize katılarak bu tutkusunu gerçeğe dönüştürür. İki aydan fazla burada kalır. Buradaki gerilla faaliyetleri içinde, Kürdistan'ın sarp dağlarında düşmanla sıcak savaşın mutluluğunu yaşar. Daha sonra eğitim görüp daha da yetkinleşmesi amacıyla Han Kûrkê alanına gönderilir. Ekim ayı başında Han Kûrkê'ye gider. Kısa süreli temel eğitimden sonra kış eğitiminde 2. Merkez Karargah bünyesinde "Başarmaya Mahkumuz Eğitim Devresi"ne katılır. Eğitim boyunca güçlü katılım gösterme çabaları yoğunudur. Fiziki güçsüzlüğüne karşın zorlu kış koşullarında iradesine yüklenmesini bilerek direnmeyi başaranlardan biridir.

Bahar düzenlemeleriyle Sefkan yoldaş, Lêlkan alanına gönderilir. Buradaki görevleri hem alan savunmasında yer almak, hem de Güney Kürdistan'a yönelik faaliyetlere yardımcı olmaktır. Sefkan yoldaş Lêlkan'da bulunduğu süre boyunca tüm çalışmalara güçlü katılır, en zor görevlere koşar. Aydın-gençlik içerisinde zaman zaman görülen mücadeleyle, yoldaşlarıyla bütünleşmeme, kendini çalışmalara tam katmama gibi özellikler Sefkan yoldaşa yabancıydı. Bu olumlu özelliklerinden dolayı daha sonra manga komutanlığını yapar.

Ekim 1992'de ihanetin saldırısı başladığında Lêlkan ilk hedeflerinden biriydi. Buraya çok kalabalık güçlerle saldırıyorlardı. Sefkan yoldaş, Lêlkan'da manga ve mevzi komutanıydı. Savaşın en kızgın anında en ön mevzideydi. Yoldaşlarına moral veriyordu. "Yiğitlik zor zamanda belli olur" diyerek zorluklara dayanmaları gerektiğini belli ediyordu. Tüm zorluklara rağmen ataktı, canlıydı. Düşman sürekli mevzileri ele geçirmek için saldırıyordu. Yoldaşlarımız bu yönlü birçok saldırıyı büyük

"Yiğitlik zor zamanda belli olur"

bir metanetle direnerek püskürtmüşlerdi.

Savaşın üçüncü gününde düşman bir saldırı hazırlığı yapıyordu. Bu amaçla bulunduğu alanı yoğun havan ateşine tutuyordu. Sefkan yoldaşın bulunduğu mevziye bir havan roketi düştü. Düşen roket Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'nun bu fedakar gerillasını aramızdan ayırarak şehadete ulaştırıyordu.

Kanını ve silahını yerde bırakmaya-rak sömürgeciliği ve ihaneti Kürdistan topraklarından söküp atacağız.

Adı, soyadı: **Mehmet BEKEM**

Kod adı: **Aydın, Sertaç**

Baba adı: **Musa**

Ana adı: **Refika**

Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt-İğdır, 1968**

Partiye katılım tarihi: **26.08.1989**

Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ekim 1992, Lêlkan**

"Savaşı geliştirip, ihaneti yerle bir edin..."

Aydın yoldaş, Doğubeyazıt'ta yurt-sever bir ailenin çocuğuydu. Aile çevresinden mücadele saflarında olan ve şahadete ulaşan yoldaşlar vardı. Çocukluğunu babasının saatçi dükkanında çalışarak ve okula giderek geçirir. Liseyi bitirdikten sonra okula gitmez. Kısa bir süre yedek öğretmenlik yapar.

Gençlik döneminde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duyar, çevresiyle sürekli tartışır ve görevlerinin neler olduğunu bilince çıkarmaya çalışır. Gençlik içinde aktiftir. Bir ara, Tendürek'de şehit düşen **Dr. Agit (Nurettin TURAN)** yoldaşın yanına, Samsun'a gider. Bir süre burada kalır, yurtsever öğrencilerle tartışmalara girer ve kendisini daha da yetkinleştirmeye çalışır.

Aydın yoldaş, bu tür tartışmaları yeterli görmez. Daha fazla katkının ancak silahlı savaşla geliştirilebileceğine inanır. Saflara katılmak için ilişki arar. Bu kararlı çabası sonuç verir. 1989'da bir grup yoldaşıyla birlikte Doğu Kürdistan üzeri partiye ulaşır. İlk eğitimini burada görür. "Ağrı Dağı Direnişi-Şehit Suat Şahin Eğitim Devresi"ne katılır. Bu devreden en iyi sonucu alabilmek için çalışır.

Aydın yoldaş, 1990 baharında Serhad eyalet güçleri içinde yer alır. Sınırı geçerlerken ayağından kaza sonucu yaralanınca geri dönmek zorunda kalır. Doğu Kürdistan faaliyetlerine katılır, bir süre basın işlerinde çalışır. Yeni gelen yoldaşların eğitimiyle ilgilenir. Bir yandan da tedavi görür.

1990 yılı sonlarında Xan Kürkê alanına geçen **Aydın** yoldaş burada "Mahsum Korkmaz Akademisi Hamit Avcı Şubesi-Serhildan Eğitim Devresi"ne katılır. Daha da güçlenerek devreyi bitirir. Bu süreçte geliştirdiği sıcak ilişkilerle sürekli yoldaşlarına yardımcı esas alan özlü bir katılım sağlar. Partiye ve halka sonsuz bağlılığı var. Yaklaşımını devrimci ölçüler temelindedir. Yanlış anlayışlara karşı eleştiricidir. Biçimci değildir, her şeyi açık ve netti. Lafazanlıktan, dolaylı anlatımlardan hoşlanmaz, düşüncelerini net ortaya koyardı.

Aydın yoldaş, 1991 baharında Zağroslar'daki Gümrük Takımı'nda yer alır. Takım yönetimindedir. Üç ay kadar burada kalır. Ayağındaki rahatsızlığı tekrar başgösterir. Doğu Kürdistan'a tedavi için tekrar gider. Serhad alanı-

na geçerek burada kısa süre için faaliyet yürütür. Tedavi gördükten sonra Xan Kürkê alanına giderek basın biriminde çalışmaya başlar. 1991 sonbahardır. **Aydın** yoldaş 1992 Temmuz'u'na kadar basın faaliyetleri içerisinde kalır. Ancak basın alanında fazla yetkinliği yoktur. Çaba gösterse de bu dalda fazla etkili olmaz. Sıcak savaş alanlarına gitme istemi vardır. Savaşma isteği ve arzusu sürekli. Raporlarında bu istemini dile getirir. Savaşa olan tutkusu çok canlı ve belirgindir. Yapı olarak geniş ve sabırlıdır. Kızdığında hiç rastlanmaz. Siyasi olarak gelişkin olup yanlışlıklara karşı anında müdahalecidir. Fazla zamana bırakmayı sevmez. İkona gücü çok belirgindir. Konuşarak ve tartışarak her sorunun çözülebileceğine inanır, bunu sürekli söylerdi.

Temmuz 1992'de savaşma istemi kabul edilir. Kısa bir süre Geliş Reş alanında doçkada görev yapar. Daha sonra ana güç içinde Helena eylemine katılır. Saldırı grubundadır. İlk katıldığı eylemdir. Soğukkanlılığı ve fedakarlığı ile başarılı olur. Helena'dan sonra Rubarok tabur baskınına da katılır. Beklentilere güçlü bir tarzda cevap verir. Eylemden sonra Güney Savaşı başlar. Lêlkan Cephesi'nde savaşa katılır. Burası ilk çatışmaların başladığı yerdir.

Savaşın ön cephesinde olan **Aydın** yoldaş, ihanete olan büyük kin ve öfkesiyle yiğitçe savaşır. Düşmanın kalabalık güçlerle saldırmasına rağmen bir avuç yoldaşıyla birlikte mevzilerinde direnirler. Cepheleleri tükenmek üzeredir. **Aydın** yoldaş yaralanmıştır. Yoldaşlarına seslenerek *"Bize mermi getirin, ihanete geçit vermememiz gerekir"* diyerek ihanete olan nefretini dile getirir. Şiddetli savaştan dolayı ilişki sağlanamamaktadır. Ağır yarasıyla yedi saate yakın direnir. Yoldaşlarına ulaşmaya çalışarak son sözünü söylemek ister. Ulaştığında, *"Çatışan yoldaşlarıma selamımı söyleyin, savaşı geliştirip ihaneti yerle bir edin, selam olsun Başkan APO'ya"* diyerek yoldaşlarıyla son kez direniş andı içer.

Ve **Aydın** yoldaş şehitler ordusunda onurlu yerini alırken militanca haykırıyordu.

"Babam militan, anam militan, kardeşlerim militan, ben de militan olmak istiyorum" sözleriyle gülümseyerek şahadete ulaşıyordu.

"Ben savaşmazsam, bir diğeri savaşmazsa, kim savaşacak peki öyleyse?"

Adı, soyadı: Yaşar UYGUR

Kod adı: Jêhat

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: Kızıltepe, ...

Partiye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 13 Ekim 1992,

Xan Kûrkê

Jêhat yoldaş, Mardin-Kızıltepe'de yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. 1992 yazında saflara katılır. Aile çevresinde, okulda oldukça sevilip sayılan bir yoldaşımızdır. Ortaokulu bitirdikten sonra okula devam etmedi. Yurtsever bir aile ve yurtsever bir çevrede büyüdüğü için kendisinde mücadele coşkusu yüksekti. Neredeyse bütün gün üzerinde tartıştığı, konuştuğu tek konu ulusal kurtuluş mücadelemiz ve gerilla eylemleri idi. Serhişildanlarda en öndeydi. Adeta coşku deniziydi, sürüklerdi herkesi peşinden.

Jêhat yoldaş yatağına sığmayan bu coşkusuyla Serhad üzeri gerillaya ulaşmıştı. Kızgın savaş ortamındaki savaş güçleri içinde kalmıştı. Ancak savaşla mutlu olabiliyordu. Serhad alanında kaldığı süre boyunca yedi-sekiz civarında eylem ve çatışmaya katılmıştı. Savaşırken O'nu tarif etmek imkansızdı. Yatağına sığmayan bir sel gibi akardı düşmanın üstüne. Savaş O'nu başkalaştırır, adeta güzelleştirirdi. O'nu izlerken bin yıllık köleliğe başkaldırmanın coşkusunu, yüceliğini görürdünüz. Savaş alanı O'nu yüceleş-

tirirdi. Başkaldırının, intikamın canlanışıydı O'nu izlemek. Köleliğe, kölece yaşama karşı ayağa kalkan Kürdü görürdünüz O'nun kişiliğinde.

Fiziki olarak da çok güçlüydü. Coşkusuyla, durmadan konuşurdu Jêhat yoldaş, ama hep savaşı konuşurdu. Gözleriyle, elleriyle, tüm bedeniyle adeta savaş olurdu; yatağına sığmayan azgın bir nehir olurdu o an. Kürdistan halkının soylu başkaldırısı olurdu. Halkımızın insan dışılığı, onursuzluğa olan kını ve öfkesi olarak düşmanı yakıp-yıkan bir sel olurdu.

Jêhat yoldaş tüm enerjisiyle kendisini ulusal kurtuluş mücadelesine katık eden, özlü ve sorumluluk duyan bir çabanın sahibiydi. Şehit düşmeden önce ailesine yazdığı bir mektubunda, *"Biliyorum sizler biraz üzül-dünüz, zorluk çektiniz. Ancak şunu unutmamalıyız ki, halkımız için, vatanımız için, ulusal onurumuz için bunlara katlanmak zorundayız. Ben burada savaşmazsam, bir diğeri savaşmazsa, kim savaşacak pek öyleyse? Tüm zorlukları hep beraber göğüsleyerek direnmek gerekir..."* diyordu Jêhat yoldaş.

1992 Eylül'ünde Xan Kûrkê alanına gider. Daha da yetkinleşmek, ideolojik ve politik olarak da kendisini donatmak istiyordu. Bu temelde arkadaşlar tarafından Xan Kûrkê'ye gönderilmişti. Umut vaat ediyordu.

Savaşma coşkusuyla doluydu Jêhat yoldaş. *"Ben Botan'da savaşmak istiyorum. Büyük eylemlerde yer alıp düşmanın imhasını, kaçışını görmek*

istiyorum..." diyordu. Günün yirmi dört saati sıcak savaşın içinde, düşmanla savaşıyordu sanki.

Xan Kûrkê alanına geçmeden bir-iki gün önce arkadaşlar Rubarok eylemi için hareket etmişti. Yakınıyor, kendi kendini bitiriyordu Jêhat yoldaş. *"Keşke daha önce gelseydik, böyle tarihi bir eylemi de kaçırmazdık"* diyordu. O'nun savaşa olan tutkusu, zaferi müjdeliyordu adeta.

Henüz eğitim devreleri yeni başlamıştı ki, büyük bir savaşın ortasında buldu kendini. İhanet yine kudurmuştu Kürdistan'da. Savaşın en yoğun, en sıcak cephesi olan Tabur Cephesi'nde yerini almıştı Jêhat yoldaş. Bir volkan gibi kaynıyordu, kükrüyordu. Lolan Çayı'nın hemen üstünde Lolan'ın asiliğiyle, kabına sığmayan coşkusuyla yarışırçasına savaşıyordu Jêhat yoldaş. Tüm saldırı gruplarının içindeydi. Güç kaynağıydı, zaferin habercisiydi sanki. Komutanlarımızdan Harun yoldaş, *"...Mardin canavarıydı, düşmandan durmadan can alıyordu"* diyordu Jêhat yoldaş için, cesaretini, coşkusunu ve savaşkanlığını kastederek.

13 Ekim günü, yine düşmana saldırıyor, asi bir nehir gibi düşmanın üzerine akıyordu. Savaş bir kat daha güzelleştirmişti Jêhat yoldaş. Hain mevzilerinden gelen bir kurşun tüm varlığıyla savaşı yaşayan bu genç yoldaş aramızdan alarak şahadetine yol açıyordu.

O'nun coşkusu, bir sel gibi düşman üzerine akan saldırı ruhu her zaman bize güç verecektir. Silahın yerde kalmayacak Jêhat yoldaş!

"Gerilla saflarına katılmak gereklidir"

Adı, soyadı: **Vedat ...**

Kod adı: **Murat**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1972**

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Xan Kûrkê

Murat yoldaş, ülkemizin kalbi durumunda olan Diyarbakır'dandır. Diyarbakır işbirlikçi küçük-burjuva önderliklerin 1970'ler sürecinde belli bir gelişme kaydettiği alanlarımızın başında gelir. Partimizin bu alanda ilan edilmesi, zindanlarda direnişin gelişmesi ve ulusal kurtuluş savaşımızın yükseltilmesi, küçük-burjuva reformistlerinin bu alandaki etkinliğini yok ediyordu.

Murat yoldaşın ailesi ve yakın çevresi de böyle bir saflaşmayı yaşamışlardır. Yaşanan soylu direnişi ve yüce çabaları görmeyip sahte önderliklerin çevresinde durmakta ısrar edenlere öfke ve kin duyan Murat yoldaş, daha ortaokul sıralarında ulusal kurtuluş mücadelemize beslediği sempati ile sahte işbirlikçi küçük-burjuva önderliklere duyduğu öfke oldukça gelişmişti.

Ortaokul ve liseyi Diyarbakır'da bitiren Murat yoldaş, derslerinde oldukça başarılı ve çevresinde sevilip sayılan olgun bir kişiydi. Lise yıllarında amacı üniversiteye girmektir. Fakat asıl amacı üniversiteyi bitirip iş-güc sahibi olmak değil, üniversite ortamını aydınlatma ve bilinçlenmede basamak olarak kullanmak ve böylece yetkinleşmiş bir şekilde ulusal kurtuluş mücadelemize katkıda bulunmak-

tı. Bu amaçla sınavlara giren Murat yoldaş, Yıldız Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölümü'nü kazanır. Üniversite yıllarında yurtsever üniversite gençliğinin devrimci faaliyetleri içinde yer alır. Birçok kitle eylemine katılır. Ve fakülte bazında yurtsever-gençlik çalışmalarına öncülük eder. Bu faaliyetlerinde isteneni en kısa zamanda yerine getiren özlü çabaları ve militan özellikleriyle herkesin dikkatini çeker.

Murat yoldaşın en önemli özelliklerinden birisi de, okul çevresinin kişiyi yozlaştıran küçük-burjuva ilişkilerine büyük bir tepki duymasıydı. Özellikle Kürdistanlı gençlerin yurtsever özleri olmasına rağmen bu ilişkilere kendilerini kaptırıp, ulusal kurtuluş mücadelemize yabancılaşmalarını kesinlikle kabullenmezdi, büyük bir nefret duyardı. Yine "ha bugün, ha yarın saflara katılacağım" tarzında oyalamacı yaklaşımlar gösteren ve samimiyetten uzak olan oportünist kişiliklerle her zaman mücadele eder. Dürüstlük ve samimiyet, verilen sözlerin takipçisi olmak en çok değer verdiği özelliklerdendi.

ölçüde etkileyen bu sözler, aynı zamanda Murat yoldaşın saflara katılma isteğinin de ifadesi oluyordu.

Gerilla saflarındaki onurlu yaşam ve direnişte yerini alma istemi yoldaşın tarafından olumlu karşılanan Murat yoldaş, Temmuz 1992'de Kars-Göle alanında gerilla saflarına katılmıştır. İki ay kadar bu alandaki gerilla faaliyetlerinde yer aldıktan sonra parti militanlığının, parti eğitiminden geçtiğinden hareketle, eğitim görmek ve kendini daha da geliştirmek amacıyla Xan Kûrkê alanına geçer. Eylül başlarıdır. Gittiği Serhad alanındaki yoldaşları üzerinde olgunluğu, cesareti ve fedakarlığıyla olumlu etkiler bırakmıştır. Yoldaşları, O'nun eğitimden sonra Serhad alanına dönmesi için partiye öneri yaparlar.

Murat yoldaş, Xan Kûrkê alanına gittikten hemen sonra ihanetin saldırısıyla Güney Savaşı başlar. Hemen cepheye gider. Düşmanın bir tepeye yönelik saldırısında, tepeyi korumakla görevlendirilir. Düşman saldırısına karşı sonuna kadar savaşır. Cephanesi tükenir. Ağır bir yara almıştı. Yol-

Üniversitenin yozlaştırmacı etkilerine karşı mücadelemizi en geniş kesimlere tanıtmak amacıyla yapılan bir gezide, tartışmalar esnasında söz almış ve çok kısa bir şekilde, *"Artık okul yılları hepimiz için tamamlanmalıdır. Ülkede bu kadar gelişme yaşanıyor. Bundan sonra ülke içi pratik mücadeleye, gerilla saflarına katılmak gereklidir"* demişti. Geziye katılanları büyük

daşlarına kendisini bırakıp geri çekilmelerini söyler. PKK'nin soylu direnişçiliğinin bir örneğini daha sergileyerek, düşmanın eline geçmemek için yanındaki bombanın pimini çeker. Şahadete ulaşır. Bu soylu davranışı düşmanı kahreder.

Murat yoldaşın şahadeti Kürdistan gençliğine bir yücelik ve onurlu mücadelede yer alma çağrısıdır.

Adı, soyadı: **Metin ARIK**

Kod adı: **Alişer**

Baba adı: **Timur**

Ana adı: **Hanım**

Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt-
Ağrı, 1973**

Partiye katılış tarihi: **Nisan 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1992,
Xan Kûrkê**

Alişer yoldaş, Doğubeyazıt'ta doğdu. Aile çevresi yurtseverdir. Türkiye metropollerinde sürekli mevsimlik işçi olarak çalışmaya giderdi. Bu çalışmasıyla aile yaşamına maddi katkıda bulunmaya çalışıyordu. Metropollerde en zor koşullarda, en zor işlerde en ucuza çalışması, yurtsever bir çevrede büyüyen **Alişer** yoldaşın çok zoruna gidiyordu. Bu çalışmalarda sömürgeci düzenin Kürt insanına yaşam adına dayatmak istediği düşürülmüşlüğü, çürümüşlüğü yaşayarak gördü. Ulusal kurtuluş mücadelemiz yükselmekte, etkisini tüm alanlara duyurmaktadır.

Alişer yoldaş, metropollerde çalışan Kürtlerle ilişki geliştirerek, mücadeleyi daha da yaygınlaştırmanın uğraşını veriyor ve partiyi, mücadeleyi daha iyi tanımak için çabalarını sürdürüyordu. Yaşının genç olmasına rağmen yaklaşımlarıyla halk arasında saygın bir konuma ulaşmıştı. Mücadele ateşi giderek **Alişer** yoldaşı daha çok etkisine alıyordu.

1990 yılında, 15 Ağustos şanlı atılımının yıldönümünde Doğubeyazıt halkı kepenk kapatarak bu tarihsel olayı kutluyordu. Etkisini tüm ülkede hissettirerek sömürgeciliği korkuya boğan bu serhildanın örgütlenilmesi ne emeği geçenlerden biri de **Alişer** yoldaşı. Kepenk kapatmanın ertesi-

Devrimci çaba ve emeğin somut ifadesiydi

de Doğubeyazıt halkının yiğit evladı **Dr. Agit (Nurettin TURAN)** yoldaş, Tendürek'te düşmanla girişilen bir çatışmada şehit düşüyordu. Doğubeyazıt'ta bu savaşı evladının anısının yaşatılması gerekiyordu. Düşmana inat mücadelenin yükseltilmesi şarttı. Şehit **Dr. Agit**'in cenaze töreni tam bir serhildana dönüştü. Tüm Doğubeyazıt halkı ayağa kalkarak sömürgecilikten hesap soruyordu. **Alişer** yoldaş, bu büyük serhildanda üzerine düşen görevleri başarıyla yerine getirmişti. Korku ve paniğe kapılan sömürgeci devlet, terör estiriyor ve tutuklamalara girişiyordu. **Alişer** yoldaş da tutuklananlar arasındaydı. İki ay Erzincan Özel Tıp Cezaevi'nde kaldı. Gördüğü işkenceler ve iki aylık cezaevi süreci sömürgeciliği daha iyi tanımasına ve hincinin artmasına neden olmuştu.

Çıktıktan sonra İstanbul'a gitti. Mücadelesine daha bir hız kazandırmıştı. Burada tekrar yurtsever çevrelerle ilişkiye geçmişti. Ama Kürdistan'ın o görkemli dağları çelikten bir el gibi kendisini çekiyor ve O da gerilla olmanın özlemiyle yanıp tutuşuyordu. Dört gözle baharı bekliyordu. Baharla birlikte Doğubeyazıt'a gelip ilişki kurdu ve Doğu Kürdistan üzeri partiye katıldı. **Xan Kûrkê** alanına gidip temel eğitim gördükten sonra Doğu Kürdistan'da kurye olarak çalışmaya başladı. Mücadeleye yabancı olmadığı ve fiziki olarak güçlü olduğundan gerilla yaşamına çok çabuk adapte olmuştu.

Düşmanın **Xan Kûrkê** alanına saldırmasıyla başlayan "Geliye Azadi Di-

renişi"nde yer aldı. Savaşta yeni olmasına rağmen yararlılık gösterebildi. Fedakarlığı ve sorumluluk duygusuyla direniş boyunca başarılı bir sınav verdi. Direnişten sonra kuryelik görevlerini sürdürdü. Kış döneminde 2. Tabur gücü içinde yer aldı. Ağır kış koşullarında kararlılığı ve en zor işlere koşmasıyla örnek tavrılar sergiledi.

Baharla birlikte Lelkan alanına gönderildi. Manga komutan yardımcılığı görevini yürütüyordu. Buradaki çalışmalarını kendisini her çalışmaya tam katan, en zor görevlere koşan bir tarzdaydı. Sanki devrimin en zor işlerini yapmakla kendisini yükümlü hissediyordu. Bu çabaları gerçek bir emekçi çabasıydı, sanki emeğin somutlaşmış ifadesiydi.

Güney Savaşı başladığında Lelkan alanındaydı. Düşmanın onca yüklenmesine, alanın her karışını havanlarla dövmesine karşın O'nun da içinde olduğu yoldaşlarımız direndiler. Son ana kadar alanı savundular. Geri çekilme talimatı ulaştığında geri çekildiler.

Bu kez savaşın en yoğun alanlarından olan Lolan Çayı'nın üstündeki Tabur Cephesi'ne gönderilir. Düşman büyük güçlerle buraya saldırdığında en son kurşununa kadar savaşır. Mevzisini terk etmez. Yaralanır, ama teslim olmaz. Özgürlük tutkunu **Alişer** yoldaş aldığı yaranın etkisiyle ölümsüzleşir.

İhanet, **Alişer** yoldaşı, özgürlüğü soluduğu görkemli dağlarından koparamadı.

Anısı yolumuza ışıktır!

Zafer işareti yaparak ölümsüzleşiyordu

Adı, soyadı: **Kamuran KARDAN**

Kod adı: **Eşref, Zap**

Baba adı: **Reşit**

Ana adı: **Feride**

Doğum yeri ve tarihi: **Malazgirt, 1976**

Partiye katılış tarihi: **Şubat 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ekim 1992, Lêlkan**

Maddi durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Ulusal kurtuluş mücadelemize destek sunan bir ailedir. **Eşref** yoldaş, liseye devam ettiği yıllarda ulusal kurtuluş mücadelemiz hem ülke çapında ve hem de bu alanda gelişmekteydi. Bu temelde bölgeden mücadele saflarına katılımlar giderek yükseliyordu.

Eşref yoldaş, yaşanan bu gelişmelerden etkilenir ve düşmanın ülkemizdeki uygulamaları konusunda tavır almanın gereğine inanır. Lisedeki arkadaşlarıyla bu yönlü sürekli tartışır. Mücadeleye en iyi şekilde katkı sunmanın yollarını araştırır. Şubat 1992'de bir grup arkadaşıyla birlikte gerilla saflarına katılmaya karar verir. Gerilla saflarına katılarak Zağros'ta giderler. Zağros geçit vermemektedir. Bu nedenle bahara kadar burada eğitimlerini sürdürürler. Baharla birlikte Xan Kûrkê alanına giderler. **Eşref** yoldaş, eğitim taburunda kısa bir süre eğitim gördükten sonra, Mayıs ayı sonunda Lêlkan alanına gönderilir. Burada eğitimini sürdürecektir ve alan savunmasına katkıda bulunacaktı.

Eşref yoldaş, henüz çok gençti. Coşkusu sınırsızdı. Bir moral kayna-

ğıydı, her tarafa sanki moral fışkırtıyordu. Daha küçük yaştaiken sömürgeciliğin çirkef yüzünü görmüş, onu tanımıştı. Bu nedenle düşmana karşı kini ve nefreti çok güçlüydü. **Eşref** yoldaşın sağlık durumu iyi değildi. Ama bunu hiçbir zaman engel olarak görmedi. Gerillaya olan tutku derecesindeki bağlılığıyla bunu aşmak için iradesine yükleniyordu. Sağlık durumundaki kötüleşme üzerine PAK Kampı'na gönderilir. Burada tedavi görür. Bu geri cepheye gönderilmeyi kabullenmez. Kendisinin savaştan alınmadığını dile getirir.

için Lêlkan alanına gönderilir.

Eşref yoldaşın özlemleri gerçekleştirmişti. Bu nedenle daha coşkulu, daha bir moralliydi. Lêlkan'a doğru giderlerken özgürlüğe gider gibi şendi. Kabına sığmıyor, çıkıp gitmek, bir an önce savaş alanına ulaşmak istiyordu. Bu tüm hareketlerinden seziyordu. Coşkusu, şen olması arkadaşlarını da coşturmuştu. Sanki düğüne, halaya gidiyorlardı. Lêlkan'a vardıklarında **Eşref** yoldaş savaşın en ön mevzilerinde yer alıyordu. Yine hareketleriyle, canlılığıyla çevresindeki yoldaşlarını mutluluğa boğuyordu. **Eşref** yol-

Çünkü intikam ateşiyle kavrulmaktadır. Bu intikamın gerçek anlamda kızgın savaş ortamında alınacağına inanmıştır. Bu nedenle savaşa bağlılığı güçlüdür. Kendisini savaştan uzak tutan her davranışı hakaret olarak algılar. Tutku derecesindeki bu bağlılığı nedeniyle O'nu savaştan birazcık olsun uzak tutmak imkansızdır. **Eşref** yoldaş burada bulunduğu süre boyunca sürekli rapor yazar, savaşma istemini belirtir. Hastalığının savaşmasın engel olamayacağını ısrarla tekrarlar. Eylemsiz ve savaşırsız bir yaşamı düşünemeyeceğini dile getirir.

Güney Savaşı başladığında savaşma istemini tekrar bildirir. Savaşa tutku düzeyinde bağlı olan **Eşref** yoldaş savaştan uzak tutmanın olanaksızlığı anlaşılmıştır. Bu nedenle savaşmak

dışa baktıkça savaş kendilerine Bab-lekan gibi geliyordu.

Düşman tüm gücüyle Lêlkan'a yüklenerek sonuç almaya çalışıyordu. İhanet sanki Lêlkan'a yüklenip güç gösterisi yapmak istiyordu. Ama savaş kızıştıkça **Eşref** yoldaş daha da canlanıyor, coşuyordu. Ancak savaşın üçüncü gününde düşman saldırıyor ve bu saldırıda **Eşref** yoldaş şehit düşüyordu. Şehit düşüşü bile canlı ve hareketliydi, zafer işareti yaparak ölümsüzleşiyordu.

İhanet sanki halkımızın coşkusu-nu, canlanmasını yok etmek için **Eşref** yoldaş şehit etmişti. Çünkü düşman coşkudan, savaşa tutku derecesindeki bağlılıktan korkuyordu. Engellenmenin şaşkın çabalarını sergiliyordu.

Eşref yoldaş ölümsüzdür!

Adı, soyadı: **Sait DEMİR**

Kod adı: **Cimşit, Benavok**

Baba adı: **M. Emin**

Ana adı: **Reyhan**

Doğum yeri ve tarihi: **Dişadin, 1955**

Partiye katılış tarihi: **25 Ağustos 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **12 Ekim 1992, Xan Kûrkê**

Xan Kûrkê

Dişadin, geçmişinde katliamların ve direnişlerin olduğu bir alanımızdır. Ama sömürgeci Türk egemenliği ülkemizin başka alanlarında olduğu gibi, Dişadin-Tendürek alanlarındaki direniş tohumlarını derinlere gömmüş ve kendi deyimiyle üstünü betonlamıştı. Sömürgeci egemenliğe göre bu topraklarda bir direnişin doğması, gelişip boy atması imkansız bir olaydı. **Cimşit** yoldaş, geçmişinde direniş ve katliamların olduğu Tendürek alanında 1955 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Doğduğu dönemde Türk devletinin insanlık tarihine birer kara leke olarak geçecek katliamlarının anısı daha canlıdır, halkımızın belleklerindedir, taptazedir.

Cimşit yoldaş Türk devletinin yaptıklarını dinleyerek büyüdü. Bu daha çocuk yaştaiken Türk devletine karşı intikam duygularıyla dolmasına neden olacaktı. İlkokul ve ortaokulu Dişadin'de okur. Daha sonra okula devam etmez. Çünkü ailenin maddi durumu buna elvermez. O'nun bu okul yılları, Kürdistan'da inkarcılığın kol gezdiği yıllardı. Direniş adına ne varsa unutturulmaya çalışıldığı yıllardı. Cimşit yoldaş buna içten içe bir kin duymaktadır. Ailesi çoğu Kürt ailesi gibi çok çocukludur. Onbir kardeşirler. Cimşit yoldaş ailesine maddi yardımda bulunmak amacıyla çeşitli işlerde

PKK'nin ortaya çıkardığı halk direngenliğinin sembolü

çalışır. Bir ara şoförlük yapar. Daha sonra elektrikçilik yaparak bunu sürekli bir uğraş haline getirir.

Parti hareketimizin gelişmesi ve silahlı savaşımı başlatması sömürgecilerin "gömdük, betonladık" dediği ve dirilmemesi için her türlü yola başvurduğu bir dönemde halk direnişçiliğimizi tekrar gün yüzüne çıkarmıştır. Yeniden gelişip serpilmesi ve boyvermesine olanak sağlamıştır. Partimiz önderliğindeki modern direnişin ilk savaşçıları 1984'lerden sonra bölgeye gittiklerinde ilk ilişki geliştirip bölge düzeyinde çalışmalara aldıklarından biri de Cimşit yoldaşdır. Artık elektrikçiliğin yanısıra devrimcilik de O'nun ikinci mesleği haline gelmişti. Uzun süre bu faaliyetlerine çeşitli düzeylerde devam etti. 1 Haziran 1991'de

daki gruplara katılarak gerçekleştirir. Ailesi ve çocukları mücadeleye katılmına engel değil ve olamazlardı da. Daha sonra Xan Kûrkê alanına geçer.

Emekçi ve direnişçi özelliklerinden dolayı gerilla yaşamıyla çok kısa sürede bütünleşir. Eğitim devresinde manga komutan yardımcılığı yapar. İleri yaşına rağmen mücadele coşkusu, görevlere bağlılığı ve yoldaşlarına yönelik iyi ilişkileriyle bir örnek teşkil eder. Kış devresinde Geliyê Reş alanında kalır. Her davranışıyla olumlu izlenimler bırakır. Bahar 1992'de yapılan düzenlemeyle Zağroslar'a gönderilir. Daha sonra takım yönetiminde yer alır. Direnişçi özellikleri geçmişteki halk direnişçiliğimizi andırıyordu. Helena ve Rubarok tabur baskınlarına katıldı. Her iki eylemde de yiğitçe

ARGK gerillalarının Dişadin ilçe merkezine yönelik eylemi gerçekleştirdi. Bu eylemden sonra sömürgeciler Dişadin halkına yönelik çeşitli baskı ve terör uygulamalarını başlattılar. Düşman bölgede çeşitli tutuklamalara girişti. Cimşit yoldaşın bir kardeşi de tutuklanmıştı. Kendisi de arananlar arasındaydı. Bu olaylardan sonra Cimşit yoldaş bölgede yine faaliyetlerine devam eder. Ancak artık çalışması zorlaşmıştır.

Cimşit yoldaş ARGK saflarında mücadeleye devam etmek gerektiğini kavrar. Bu kararını Tendürek alanın-

savaşıarak üzerine düşen görevleri düşmandan bin yılların intikamını alırcasına titizlikle yerine getirdi.

Güney Savaşı'nda Cimşit yoldaş yine her türlü göreve koşuyordu. İharet güçlerine karşı başarılı bir savaş yürütüyordu. 12 Ekim 1992 tarihinde hain güçlere karşı bir alanda mayın döşerken, bir mayının patlaması sonucu şehit düştü.

PKK'nin tarihin karanlığından yeniden gün yüzüne çıkardığı halk direngenliğimizin canlı bir örneği olan Cimşit yoldaşın anısını, direnişi daha zirveye taşıyarak yaşatacağız.

Adı, soyadı: **Hasan DERSİŞ**

Kod adı: **Rênas**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Çule köyü-Amude-Güney Kürdistan, ...**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1992, Lolan**

PKK önderliğinde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, Kürdistan'ın dört parçasını da etkisi altına alarak halkın mücadeleye katılımını sağlamıştır. Gençlerimiz mücadeleye daha aktif katılım sağlamak amacıyla ARGK saflarındaki yerlerini aldılar. Özgürlük ve bağımsızlığın silahına sarıldılar. Şehitlerimizin manevi komutası altında sömürgeciliğe ve her türden ihanete yanıt vermek için birbirleriyle adeta yarıştılar.

Bugün manevi komutası altında savaştığımız şehitlerden biri de **Rênas** yoldaştır. Rênas yoldaş, Kürdistan'ın Küçük Güney parçasının Amude kentinin Çule köyünde dünyaya geldi. Ülkemizin Amude kenti genel olarak yurtsever ve sol düşüncelerin etkili olduğu bir alandır. Partimizin bölgede faaliyet başlatması ve etkinlik sağlamasıyla bu yurtsever potansiyel gerçek mecrasına akmaya başlar. Rênas yoldaşın aile çevresinden daha önce gerilla saflarına katılıp şehit düşen yoldaşlar vardır. O da partimizle ilişki geliştirerek halk arasında faaliyetlere başladı. Partiye ilişki sağladıktan sonra kendisini partimizin ideoloji ve politikasında derinleştirmeye çalıştı. Bu derinleşmede belli bir seviyeyi yakalamayı başardı. İdeoloji ve politikayı kavradıktan sonraki kitleler arasında başarılı çalışmalar yürüttü. Kendisini

faaliyetlere tam vermesi giderek faaliyet çevresini genişletiyor, halk arasında sevilip-sayılmasına yol açıyordu. PKK'nin militan-devrimci özelliklerini belli ölçüde şahsında somutlaştırması, çevresinde bir sevgi-saygı çemberinin oluşmasına neden olmuştu.

Ama asıl arzusu Kürdistan'ın dağlarında sıcak savaş ortamında olmaktı. Rênas yoldaş, kitleler arasında faaliyet yürüttüğü süreçte, sürekli ARGK saflarına katılıp ülkemiz Kürdistan'ın özgürlüğü ve bağımsızlığı için elde silah savaşmayı hayal ediyordu. Sürekli partiye bu yönlü istemini bildiriyordu. Sonuçta parti, Rênas yoldaşın bu yön-

ayı başlarında Xan Kürkê'ye geçer.

Dikkati çeken en önemli özelliği yoldaşlarına son derece saygılı olması ve verilen talimatları yerinde-zamanında uygulamasıydı. Çok kısa süren gerilla yaşamında kendisini kabul ettirmesini bilmişti.

Rênas yoldaş, Xan Kürkê alanına gittikten sonra, daha eğitim fırsatını bulmadan Güney Savaşı patlak verdi. Deneyimsizdi ve kendisini büyük bir savaşın ortasında bulmuştu. Buna rağmen kararlı davrandı. Kürdistan'ın kalbine saplanmak istenen ihanet hançerine karşı durmanın gerektiğini, bunun için savaşmanın gerekliliğini kavradı. Bunu bilince çıkardığından dolayı savaşta fedakarlık, cesaret ve savaşkarlık gösterebilmişti. Savaş kurallarına sonuna kadar uyma başarısını göstermişti. İhanetçilerin sınırlarımız demesine çok kızıyordu, "Dört parça Kürdistan biridir, bizim ülkemizdir" diyordu.

Savaşta eğitim taburunun Lolan Çayı'na bakan tepelerinde ihanetçi güçlere karşı savaşıyordu. Yeni olması rağmen savaş alanında hareketliliği ve sıcakkanlılığı ile yoldaşlarına örnek oluyordu. Gericici güçlerin tabur saldırısı sırasında ağır şekilde yaralanan Rênas yoldaş, "Bij Serok APO" sloganını atarak şehit düşüyordu.

Yoldaş Rênas!

Sen Kürdistan dağlarında özgür

bir Kürdistan için sürdürülen savaşında yerini aldın. Kahrolası ihanet, Kürdistan dağlarında savaşmanın ulaşılmaz mutluluğunu doyasıya yaşamadan seni aramızdan ayırdı. Rahat uyu, yoldaşların savaşı yükselterek ihanet tarihini eski eserler müzesine göndereceklerdir.

"Kürdistan

birdir,

bizim

ülkemizdir"

lül istemlerine olumlu yanıt vererek gerilla saflarına katılıp savaşma fırsatı tanıdı. Rênas yoldaş uzun süredir kurduğu hayallerin gerçekleştiğini görünce, halkın mücadelesine silahlı savaşım yoluyla katkı sunma olanağını bulmanın coşkusuyla 15 Ağustos 1992'de savaş alanlarına yöneldi. Rênas yoldaş Haftanın-Çukurca üzeri Ekim

Özgürlük tutkunu güçlü bir yurtseverdi

Adı, soyadı: **Mahmut EMEK**

Kod adı: **Azad**

Baba adı: **Mustafa**

Ana adı: **Nebahat**

Doğum yeri ve tarihi: **Dağdelen-Doğubeyazıt, 1966**

Partiye katılış tarihi: **Şubat 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1992, Xan Kürkê**

Azad yoldaş, Doğubeyazıt'ta zengin ve yurtsever bir aile ortamında büyür. Mücadelemizin yaygın olduğu Doğubeyazıt alanında mücadele ile ilişki kurar. Cephe içinde çeşitli faaliyetler yürütür. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine maddi anlamda destek verir. Güçlü yurtseverlik duygularının gereği bu faaliyetleri aktiftir. Bir süre milislik yapar. Gerilla ordusuna birçok savaşçı kazandırır, birçoğunun da katılmasında aracılık yapar.

alandaki birçok kepenk kapatmada ve kitle gösterilerinde aktif rol oynar. Sömürgeci güçlerin kitlelere saldırdıkları anlarda yerinde müdahalelerde bulunarak kitlenin dağılmasının ve moral bozukluğunun önüne geçer. Toparlayıcı özellikleriyle, düşmanın yönelimlerini boşa çıkarır.

Azad yoldaş, gerilla saflarına birçok savaşçı kazandırmıştı. Çoğunu kendisi sınırdan geçiriyordu. Düşmanın aldığı tüm tedbirleri boşa çıkararak büyük bir yaratıcılıkla en sağlıklı yollarla arkadaşları geçirebiliyordu. Şubat 1992'de yine sınıra yöneliyordu Azad yoldaş. Bu kez savaşçı geçirme yerine kendisi geçecekti. Artık kararını vermişti. Özlemini çektiği ve gerçek yaşam olarak bellediği gerilla yaşamına adım atmakta kararlıydı. Onurlu ve gerçek yaşamın yolunu seçecekti.

Ocak 1992 sonlarında bir grup arkadaşıyla özlemini çektiği onurlu gerilla yaşamına başlamak için Doğu Kürdistan üzeri Zağroslar'a gider. Kışır, Zağros geçit vermemektedir. Bu nedenle Xan Kürkê'ye ulaşmak imkansızdır. Zağroslar'da eğitim görmek zorundadırlar. Bahara kadar burada eğitim görürler. Azad yoldaş, bu eğitimden en iyi şekilde yararlanmak için

Xan Kürkê alanına geçer. Zağroslar'da gördüğü eğitimde Azad yoldaş kendini yetiştirmiş, Zağroslar'ın tüm zorluklarını göğüsleyebilecek çelikten bir iradeye sahip olabiliyordu. Bu nedenle alana ulaşır ulaşmaz yapılan düzenleme ile savaş güçleri içinde yerini alır. Gerilla yaşamına çok çabuk adapte olmuştu. Yılların gerillasıydı adeta. Kişiliğinde büyük bir dönüşüm sağlamayı başarmıştı. Görevlere yaklaşımı sorumluluk doluydu. Atik ve enerjik bir yapıya sahipti.

Bulunduğu ana güç içinde sergilediği güçlü pratik, örnek olarak gösteriliyordu. Bu sorumlu davranışları ve sergilediği başarılı pratik sonucunda manga komutanı yapıliyordu. Gerilla yaşamına gün geçtikçe daha çok bağlanıyordu. Yaptığı her başarılı işi yeni başarılar yaratmak için temel olarak kullanma becerisi gelişkindi. O'nun için sürekli bir gelişme temposu tutturmasını biliyordu.

Şemdinli alanındaki Helena eylemine katıldı. Bu katıldığı ilk eylemiydi. Bu eylemden askeri olarak bazı deneyimler edinmek amacıyla durmadan yoldaşlarıyla tartışıyordu. Sonuçlar çıkarmaya çalışıyordu. Bu O'nun en belirgin özelliklerindendi. Daha sonra Türk devletinin tarihinde yediği en büyük darbe olan Rubarok tabur baskınına katıldı. Helena'dan öğrendiklerini özümlediği için bu tarihi eylemde başarılı bir savaş pratiği sergiledi.

Rubarok eylemi dönüşünde, tarih içindeki yeri kara bir leke olan ihanetin saldırısı başladı. Azad yoldaş, ihaneti tanıyordu, onun halkımızın baş belası olduğunu biliyordu. Bu nedenle ihanete oldukça kinliydi. İhanete karşı büyük bir kinle savaşa katıldı. Düşmanın en azgın saldırılarının yönelmediği yerlerde kahramanca savaştı. Düşmana yönelik birçok saldırıda önemli roller üstlendi. 25 Ekim 1992 tarihinde düşmanın Lolan Çayı kenarındaki mevzilerine yönelik olan saldırıya katıldı. Zor koşullar altında büyük bir irade gücüyle başlatılan bu saldırıda Azad yoldaş şahadet mertebesine ulaştı.

Azad yoldaş, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu safalarına katılmadan önce esnaflık yaparak ailesine yardımcı olmaya çalışır. Bu arada Doğubeyazıt esnafının sömürgeciliğe karşı örgütlenmesinde önemli roller üstlenir. Bu

çok çabalıyordu. Kendisini askeri ve siyasi olarak güçlendirme başarısını gösterdi.

Mart ayıyla birlikte vururlar Zağroslar'a. Zağroslar'ı geçmek zordur, ama her şeye karşın geçmeyi başararak

Şahadetinde direniş bayrağını dalgalandırıyordu

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Berxwedan**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Hêşetê köyü-Çukurca, ...**
Partiye katılım tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Miros**

Berxwedan yoldaş, Çukurca'nın Hêşetê köyündendir. Yoksul bir aile ortamında büyür. Babasının Hakkarı'da işçi olarak çalışması, şehirle bağlantılarını sürekli kılıyordu. Berxwedan yoldaş, şehirle köy arasında mekik dokuyarak ve yaşamının büyük bölümünde ailesinin maddi yaşamına katkıda bulunarak büyür.

Saflara katılımı 1989 sonbaharında askerlik yasasıyla olur. Saflara çok çabuk adapte olur. Fiziki olarak güçlüydü. Eğitim almadan önce ihtiyaç sonucu ilk etapta direkt savaş güçleri içinde kalır. Fedakarlığı, cesareti ve savaşçı özellikleriyle, savaş ortamına çok çabuk uyum sağlar. 1989'da Çukurca alanında faaliyet yürütür. Bu dönemde birkaç çatışmaya da girer. Sonbaharda Oramar çeteleriyle girilen bir çatışmada gösterdiği kahramanlık ve cesareten dolayı, çeteler

üzerinden alınan güzel bir silah, Berxwedan yoldaşa hediye olarak verilir.

Berxwedan yoldaş, 1989-90 kış sürecinde Çukurca'da eğitim gördükten sonra Xan Kûrkê alanına geçer. Bu dönemde Xan Kûrkê alanında ilk kez kalıcı olmaya çalışılıyordu. Berxwedan yoldaş fiziki gücünü ve tüm enerjisini katarak bu hazırlıklarda yer alır. Bir süre Doğu Kürdistan ile Xan Kûrkê arasında kuryelik görevini yürütür. Yaz-kış demeden Zağroslar'da bu görevini büyük fedakarlıklarla yerine getirir. Öyle ki bu zorlu görevlerin ilk akla gelen ismi Berxwedan yoldaş olur. Yine bir seferinde Zağroslar'ı geçerken fırtınaya tutularak ayakları donma ve yanma tehlikesi geçirir. Bir süre tedavi görür.

1990-91 kış sürecinde Xan Kûrkê'dedir. Berxwedan yoldaşın bir özelliği de eğitimlere katılmayı pek sevmemesidir. Partiye ve mücadeleye bağlıdır. Fiziki güç ve fedakarlık isteyen görevlerde en öndedir. Yine savaşçı özellikleri çok güçlüdür. Bu konularda müthiş enerjisi söz konusudur. Ancak siyasal olarak kendini geliştirme çabası genellikle zayıftır. Daha çok savaşçılığıyla, bu temelde büyük emek harcayarak mücadeleye katılım sağlar. Bu konuda sınırsız bir çaba sahibidir.

1991 baharında Berxwedan yoldaş, Orta Eyalet güçleri arasında yer alarak Tutak ve Patnos alanında bir

süre faaliyet yürütür. Ancak O, Botan'da büyümüş, Botan'da savaşmayı öğrenmiştir. Bu alandaki faaliyetlerinde belli ölçüde zorlanır, ilk dönemlerde uyum sağlamakta güçlük çeker. O daha çok Botan'ın görkemli dağlarına alışmıştır. O daha çok Zağroslar'ı aşarak bilenmiştir. Zorlanması bunlardandır.

Orta Eyalet'te birkaç ay pratik yürüten Berxwedan yoldaş kurye olarak gittiği Doğu Kürdistan'dan Xan Kûrkê alanına geçerek bundan sonraki faaliyetlerine bu alanda devam eder. Yine Doğu Kürdistan-Xan Kûrkê arasında kuryelik yapar. Partinin verdiği bu görevi büyük bir azimle en iyi şekilde yerine getirmeye çalışır.

Berxwedan yoldaşın, en önemli özelliği, en zor koşullarda bile sürekli yüksek moral gücüne sahip olmasıdır. Mücadele yaşamında tüm enerjisiyle kendisini katk etmesini bilmiş, fedakarlıkla özlü bir çaba sergilemiştir.

Berxwedan yoldaş 1992 kış sürecinde yine Xan Kûrkê'dedir. Baharda ana güç içinde Şemdinli pratiğine çıkar. Gerdi mıntıkasında kısa süre kalır, ardından Miros'a geçer. Burada kamp çalışmalarına katılır.

İhanet çetelerinin yoldaşlarımıza yönelik saldırıları bu alanda da söz konusu olmuş, çok az sayıda yoldaşımız bu saldırılara karşı kahramanca direnerek ihanet çetelerine ağır kayıplar verdirmişlerdir. Berxwedan yoldaşımız da bu direnişin içindedir. İhanete kinlidir, öfkeli. Miros alanında düşmanın, bulundukları tepeye yönelik saldırısına karşı büyük direniş gösterir. Ancak ihanetin kendilerine yönelik saldırısı kalabalık güçlerle yapılan kapsamlı bir saldırdır. Berxwedan yoldaş direniş bayrağını dalgalandırarak şahadete ulaşır.

Berxwedan yoldaşın, yoldaşlarıyla dalgalandırdığı direniş bayrağı zafere dek en büyük güç kaynağımız olacaktır!

Yeniden yaşam bulan yurtseverlik abidesiydi

Adı, soyadı: **Mehmet DİNÇ**
 Kod adı: **Hasan Çavuş (Kalo)**
 Baba adı: **Hasan**
 Ana adı: **Sariye**
 Doğum yeri ve tarihi: **Tatlıca köyü-
 Malazgirt, 1955**
 Partide katılış tarihi: **15.05.1991**
 Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,
 Miros**

Hasan Çavuş yoldaş, 1955 yılın da Malazgirt'te doğdu. Yoksul bir köylü ailedendir. Cumhuriyet döneminde sömürgeci Türk devletinin Kürdistan'da gerçekleştirdiği katliamlar ve sergilediği vahşeti dinleyerek; Türk devletinin Kürdistan'da halka karşı yürüttüğü uygulamaları benliğinin derinlerinde hissederek ve intikam duygularıyla dolu olarak büyüdü. Bu nedenle Türk devletine, onun Kürdistan halkına yaşam adına dayattığı iğrençliğe içten içe tepki duyuyordu. Halkının, ülkesinin, kendisinin içinde bulunduğu duruma bir çözüm arıyor, ama bulamıyordu. Dayatılan insanlık dışı yaşama karşı çözüm yolu bulamaması O'nu umutsuzluğa düşürüyordu. Özellikle 12 Eylül faşist darbesinden sonra sömürgeci baskıların daha da artması ve tüm Kürdistan'ın açık bir zindan haline çevrilmesi umutsuzluğunu daha da artırıyordu. Yöre de etkinliği bulunan küçük-burjuva reformist grupların dağılıp yok olmaları, Hasan yoldaş için bir yıkım oluyor,

O'nun gözünde Kürdistan artık bir hayal gibi görünüyordu.

Ama diğer yandan da bu durumun kalıcı olamayacağını, ergeç Kürdistan halkının seçkin evlatlarıncı bir direnişin geliştirileceğini içten içe hissediyordu. 15 Ağustos 1984 tarihsele atılımı Hasan yoldaşın kurumaya yüz tutmuş umutlarını yeniden yeşertiyordu. Hasan yoldaş gençleşiyor, hareketleniyor, ruh kazanıyordu. Umutları gerçek oluyordu. Hemen harekete geçiyordu. Mücadele ile organik bir bağ olmağı halde propaganda ve örgütlenme çalışmalarına başlıyordu. Ülkesinin, halkının çektiği acıların sona ereceği, bağımsız ve özgür Kürdistan'ın kurulacağı yolundaki umutları güç kazanıyor ve gündün güne büyüyordu.

ARGK'nin öncü güçleri bölgeye ulaştıklarında Hasan yoldaş ilk ilişki kuranlardan biri olur. Mücadeleye candan bir katılım gösteriyor, hiçbir engel tanıımıyordu. Artık karanlıklar dağılıyor ve kurtuluşun yolu görünüyordu. Öyleyse yüklenmeliydi. Yoksulluk, ailesinin durumu, çocuklarının küçüklüğü mücadele azmini daha artırıyor, mücadelesine hız kazandırıyor. Kahrolası yoksulluk ve ağır çalışma fiziki olarak O'nu biraz çökertmişti. Ama olsun, o her şeye rağmen çalışacaktı. Lojistik, ilişki geliştirme, gerilla saflarına yeni savaşçı kazandırma çalışmalarının yanı sıra köylük alanlarda örgütlenme çalışmaları yürütüyor, ERNK komitelerinin oluşturulması için yoğun çaba harcıyordu. Tüm emeğini katarak canla başla çalışıyordu. ERNK komitelerinde kendisi de yer alıyordu. Gerilla saflarına akrabalarından birçok genç katılıyordu. Hasan yoldaş bu yönlü aktif çalışmalarını Mayıs 1991 tarihine kadar sürdürür. Malazgirt alanında düşman çeşitli tutuklamalara girişiyor, halka göz-

dağı vermeye çalışıyordu. Hasan yoldaş da düşman tarafından arandığını duyunca bölgedeki ARGK güçlerine katılıyordu. Bölgedeki gerilla içinde kısa süreli bir kalıştan sonra Xan Kûrkê alanına gider.

Sonbaharda yapılan düzenleme ile 2. Tabur gücü içinde yer aldı. Kış eğitimi boyunca bu direnişçi Kürt emekçisi eğitimden alabildiğine yararlanmak için çok yoğun çabalar sarfetti. Gençlerden daha çokşukuydu. Düşmana güçlü kini vardı. Yurtseverlik duygularının güçlülüğü ve mücadeleye olan inancı sayesinde her türlü zorluğu aşmaya kararlıydı. Sağlık durumu O'na engel olamadı.

İlkbahar düzenlemesinde Botan 1. Bölge gücü içinde yer alarak Miros alanına gitti. Bu emekçi gerilla Botan dağlarının doruklarındaki özgünlük ateşinin daha gür yanması için yurtseverliğinin tüm coşkusıyla çalıştı. Düşman güçlere karşı yürütülen operasyonlara katıldı. Bezelê Taburu'nun imhasında yer aldı. Botan alanında "bir parça özgür vatan" toprağı görmeyen hayalini kuruyor ve bu büyük olayı gerçekleştirmenin azmiyle habire çabalıyordu.

İlkel milliyetçi güçlerin saldırısı başladığında onlara büyük kin duydu. Bunu, yeşeren o güçlü umutlarına yönelik bir yok etme hareketi olarak kavradı ve savaştı. Ekim ayındaki bir saldırıda Miros alanında direnerek şehit düştü. Güçlü yurtsever duygulara sahip bu Kürt emekçisi, ihanet çetelerinin saldırısı sonucu Kürdistan halkının onur kervanına katılıyordu.

Gerillacılık O'nda bir tutkuydu

Adı, soyadı: **Aytekın DEĞİRMENCI**

Kod adı: **Cegerxwîn**

Baba adı: **Mehmet**

Ana adı: **Kudret**

Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin, 1971**

Partiye katılış tarihi: **27 Ekim 1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Miros**

Bin yıllardır halkımızın başına bela kesilen ihanetin eliyle şehit edilen **Cegerxwîn** yoldaş, Serhad bölgesinin Diyadin ilçesinde 1971 yılında dünyaya gözlerini açar. Ailesi orta hallidir. Diyadin'de esnafılık yaparak geçimini sağlayan yurtsever bir ailedir. Cegerxwîn yoldaş, kendilerine ait olan kasap dükkanında çalışır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin bölgede etkinlik sağlaması sonucu ilişki geliştiren Cegerxwîn yoldaş alanda milislik yapmaya başlar. Mücadeleye bu yolla katkı sunmaya çalışır. Cegerxwîn yoldaş kısa süreli de olsa, kuryelik yapma, gerillaya lojistik destek sağlama ve mücadeleye insan kazanma şeklinde katkılarını sunar.

Bu kısa süreli cephe çalışmalarından sonra 1990 yılının Ekim ayında Tendürek alanında gerillaya katılarak Xan Kûrkê alanına gider. Xan Kûrkê alanında eğitim gördükten sonra Botan 1. Bölge'deki gerilla faaliyetleri içinde yer alır. 1991 yılında Şemdinli alanında faaliyetlerin içerisindeydi. İyi bir gerilladır. 1991 yılı Ağustos'unda düşmanın bölgedeki karakollarından

olan Mavan Karakol'una yönelik eyleme katılır. Bu eylemde gerilla güçlerimiz yöneldikleri hedefi tam imha ederek TC'ye önemli bir darbe indirirler ve bundan sonraki eylemlerimizin ne tür eylemler olacağı konusunda mesaj verirler. Mavan eylemi sonrası Türk devleti Xan Kûrkê alanına saldırır.

Cegerxwîn yoldaş, Mavan eyleminde gerçek bir ulusal kurtuluş askeri olduğunu kanıtladı. Savaşta güçlü saldırı ruhu ve denetim altına alabildiği davranışlarıyla gelecek için umut vaat ediyordu. Komutanlık yetenekleri güçlüydü. Düşmanın Xan Kûrkê'ye saldırmasından dört gün sonra alana giden Cegerxwîn yoldaş savaşta yerini alır. Düşmanın binlerce askerine, tekniğine bir avuç gerilla çıplak yürekleriyle karşı koyarak destanlar yazarak, "Geliyê Azadî Direnişi"ni Kürdistan halkına armağan ediyorlardı. Cegerxwîn yoldaş da yaratılan bu destanda pay sahibiydi.

Türk ordusunu arka taraftan vurma planları çerçevesinde, Museka sınır karakoluna yönelik eyleme de katılan Cegerxwîn yoldaş, deneyimli bir gerilla olarak düşman mevzilerine kurşun yağdırdı. Bu eylemden sonra Gerdi mıntıkasında kalır. Sonbahara kadar buradaki gerilla faaliyetleri içindedir.

Sonbaharda sonuç alıcı eylemler yapmanın bir gereği olarak düzenlenen Çukurca-Eriş tabur baskınına katılır. Cegerxwîn yoldaş, artık savaş alanlarında yoldaşları için bir güç kaynağıdır. Savaş deneyimine sahip bir gerilladır, aynı zamanda politik olarak

da kendisini bir düzeye ulaştırma başarısını gösteren bir yoldaştır. Çukurca eyleminden sonra Xan Kûrkê alanına döner. Düzenlemelerde kış eğitim devresi için Geliyê Reş alanında manga komutanı olarak kalır. Kış eğitiminde kendisini politik olarak yetkinleştirmek ve savaş alanlarında edindiği tecrübeleri yoldaşlarına özümsetmek için çok çaba harcar.

Bahar düzenlemesinde ana güç içinde yer alır. Geliyê Reş'te bir süre kaldıktan sonra Gerdi alanına gider. Düşmanla Govend Dağı çevresinde çok şiddetli bir çatışmaya girerler. Cegerxwîn yoldaş bu çatışmada gösterdiği cesaret ve atiklikle güçlü bir savaşçı olduğunu bir kez daha kanıtlar. Tüm yoldaşlarının saygısını kazanır. Daha sonra Miros alanına gider.

Burada düşmanın Bêzelê Taburı'na yönelik eyleme katılır. Düşman taburu imha edilerek tamamen saf dışı bırakılır. Cegerxwîn yoldaş bu eylemde de fedakarlık ve yiğitlik örneklerini sergileyerek savaştı. Ancak bu büyük eylemde Cegerxwîn yoldaş ağır şekilde yaralanır. Tüm zorluklara karşın arkadaşları tarafından taşınarak Miros alanına götürülür.

Ekim ayında başlayan Güney Sava-

şı'nda, ihanet güçlerinin bulundukları gruba yönelik bir saldırısında, yaralı haliyle KDP'lilerin eline esir düşer. İhanet çeteleri hizmet ettikleri TC ve emperyalizme bağlılıklarının derecesini göstermek istercesine Cegerxwîn yoldaş, yanında bulunan iki yoldaşıyla beraber şehit ederler.

Cegerxwîn yoldaş, Kürdistan'daki ihanet çetelerinin, ihanette ne kadar gözü kara olduklarını şahadetiyle bir kez daha açığa çıkardı.

Anısını, geleceğin güçlü yaşamını yaratarak yaşatacağız!

Adı, soyadı: **Yusuf SÜLEYMAN**
 Kod adı: **Sason**
 Baba adı: **İsmail**
 Ana adı: **Vasfiye**
 Doğum yeri ve tarihi: **Amude, 1974**
 Partide katılış tarihi: **Mart 1992**
 Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Miros**

"Savaş konusunda üzerime düşen her şeyi yaparım"

Ülkemizin Amude kenti, Kürdistan'ın kanayan yaralarından olan parçanmışlığın, bölünmüşlüğün en çok hissedildiği alanlardan biridir. Bu kanayan yarayı yöre halkı günlük uğraşlarında her an, her saat yaşar. Diğer etkenlerin yanı sıra bu rencide edici durum yurtseverliğin güçlü olmasına yol açar.

Sason yoldaş özgürlük, bağımsızlık ve birliğe susamış Kürdistan'ın bu güzel beldesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğar. Düşmanın aleti olmamış, kendi ulusal değerlerinden uzaklaşmamış her insan, Kürdistan'ın tüm acılarını benliğinin en derinliğinde hisseder. Sason yoldaş da, her yoksul Kürdistanlı gibi Kürdistan'ın acılarını yaşayarak büyür. Sömürgeciğin günlük olağanlaşmış uygulamaları ile karşı karşıya kalır. Kadermiş gibi dayatılan yoksulluk, ülkemiz topraklarında boyveren her türden güzele düşmanlık, talan edilen her türden değer Sason yoldaşın tepkisini toplar ve tüm bunlara karşın yurtseverlik duyguları günden güne gelişir.

PKK önderliğinde gelişen mücadelede bu alanda büyük etkinlik sağlar. Kürdistan halkı, kendisini çağın dışına iten uygulamalara savaş açan, insan onuruna yaraşır bir yaşamı müjdeleyen partimiz etrafında kenetlenir. Sason yoldaş, bu ortamda partimizle ilişkiye geçer. Artık düşürülmüşlüğü, parçalanmışlığın, yoksulluğun

sonunu getirecek yolu biliyor ve bu uğurda hiçbir fedakarlıktan çekinmiyordu. Sason yoldaş yoksulluktan çok çekmişti. Bu yaşamı dayatanlardan hesap sormanın silahlı savaşıyla olacağını kavramıştı. Savaş alanlarına gitme istemini partiye bildirir. Bu yönlü istemi kabul edilerek silahlı savaşıma katılma fırsatı tanınır. Bu amaçla Sason yoldaş, Haftanın-Çukurca üzeri Nisan 1992 başlarında Xan Kürkê alanına ulaşır.

Xan Kürkê alanında Temmuz ayı başlarına kadar eğitimde kalır. Bu eğitim devresi boyunca Sason yoldaşın en önemli özelliği, en zor çalışmalara dahi gönüllü olarak koşmasıydı. Siyasi açıdan kendini eğitmek için yoğun çaba harcıyordu. Ama Sason yoldaşın bir diğer özelliği de, askeri konulara daha fazla ağırlık vermesiydi ve bu yönlü yoğun bir çabanın içine girmesiydi. Tam bir asker olmak istiyordu. Tüm yaptıklarını sevakere yapar, çok zor görevler karşısında hoşnutsuzluk göstermezdi. Bu direngenliği ve sabırlılığı yurtseverliğinin çok güçlü olmasından kaynaklanıyordu. Yazdığı bir raporda, *"Çok çaba harcamama rağmen siyasi konuları kavramakta zorluk çekiyorum. Ama savaşma konusunda üzerime düşen her şeyi yapabilirim"* diyordu. Yoksulluğa, köleleştirilmeye, düşürülmüşlüğü duyduğu şiddetli kin O'nu

güçlü kılıyordu. Sason yoldaş hesap sormanın sabırsızlığıyla, sıcak savaşa hazırlanıyordu. Temmuz ayı başlarında sabırsızlıkla beklediği an gelmişti. Düzenleme yapılır ve Sason yoldaş ana güç içinde görevlendirilir.

Sason yoldaş, Miros alanına gidiyordu. Burada düşmandan her şeyin hesabını sormanın, böylesi bir fırsata ulaşmanın heyecanı doluydu. Bêzelê Taburu tepecilerine yönelik eyleme katılır. Bu kendisi için büyük bir fırsattı. Devrimin silahını en iyi şekilde kullanmaya çalışır. Başarır da. Daha sonra 13 Eylül tarihli Bêzelê Taburu'na yönelik eylemde yer alır. Sason yoldaş saldırı grubundadır. Gençliğin coşkusuyla ve intikam ateşiyle dolu olarak düşmana saldırır. Gerillaların planlı saldırısı sonucu tabur imha edilmiş, düşmana ait malzemelere el konulmuştu. Sason yoldaş, bu saldırıda ağır şekilde yaralanır ve yoldaşları tarafından taşınarak Miros'a götürülür.

Sason yoldaşın yarası daha iyileşmemişti. Tüm uğraşlarına rağmen yürüyemiyordu. İhanetin saldırısı başlamıştı. Miros alanına sürüler halinde giriştikleri bir saldırıda Sason yoldaş yaralı haliye ellerine düşüyordu. Her türlü insani değere düşman olan bu ihanet çeteleri, Sason yoldaşı hunharca katlediyorlardı. Sason yoldaş böylece ölümsüz şehitler ordusuna katılıyordu.

Kawa yoldaş, Doğubeyazıt'ın Ortoli köyünde ekonomik durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak 1972 yılında dünyaya gelir. Babası sömürgeci Türk devletinin bir kurumunda memurdu. Ailesi O'nu okutmak istiyordu. Fakat Kawa yoldaş, lise ikinci sınıfına kadar ancak okuyabildi. Bu süreçte Ağrı Spor Kulübü'nde futbolcu olarak spor çalışmalarında bulunuyordu. Okul yıllarındayken gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisiyle, arkadaş çevresinde propaganda ve örgütlenme çalışmaları yürüttü. Özündeki yurtseverlik ve bu yoldaki pratik çabaları, sömürgeci devlete karşı duyduğu tepki, ailesinin

yapmaya çalıştı. Bu kış devresini bulunmaz bir fırsat bildi ve bu yönlü değerlendirmeye çalıştı. Baharda yapılan düzenlemeler ile Şemdinli alanına gitti. Gerdi alanında faaliyet yürüttü.

Kawa yoldaş, Mavan Karakolu'na yönelik eyleme katılır. Atıklığı ve canlılığı ile eylemde başarılı görevler gerçekleştirir. Mavan eyleminden sonra sömürgeci ordu birlikleri Xan Kûrkê alanına yönelik saldırıya geçerler. Kawa yoldaş, içinde bulunduğu grupla beraber savaşın dördüncü gününden itibaren direniş saflarındaki yerini alır. Çok kıt olanaklarla savaşarak "Geliyê Azadî Direnişî"ni yaratırlar. Geliyê Azadî Direnişî sonrasında Yüksekova ala-

Adı, soyadı: **Ali TOKDEMİR**

Kod adı: **Kawa**

Baba adı: **Mehmet**

Ana adı: **Makbule**

Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt-Ağrı, 1972**

Partiye katılış tarihi: **11.11.1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Miros**

Dağların doruğunda bir özgürlük meşalesi

karşı yöndeki çabalarına rağmen Kawa yoldaşın okulu bırakmasına yol açtı. Sekiz arkadaşıyla birlikte Doğu Kürdistan üzeri Xan Kûrkê alanına gider. Öteden beri kendisini çeken Kürdistan dağlarındaki özgürlük ateşiyle buluşmuştu artık.

1990-91 kışını Xan Kûrkê alanında geçirir. Gençti, mücadelenin verdiği coşkuyla hareketli ve canlıydı. Sporla uğraştığından gerillaya çabuk uyum sağlayabiliyordu. Dağların doruklarında özgürlük ve bağımsızlık ateşleri yakarak Demirci Kawaların, Çağdaş Kawa Mazlum Doğanların direnişçi geleneğini sürdürenler arasındaki yerini almıştı. Bu direniş geleneğinin tohumlarını atanlara ve bu geleneğe korkunç bir kıskançlıkla sahip çıkıp sürdürenlere layık olmalıydı. Bu da ancak çalışmalara tereddütsüz bir şekilde tam katılmakla mümkündü. Kawa yoldaş da bunu böyle bildi, böyle

nındaki Wargenima karakoluna yönelik eyleme katılır. Direnişçi gelenek sürdürülerek düşmana aman verilmiyordu. Daha sonra Helena Taburu'na yönelik olan eylemde de yer alır. Katıldığı bu eylemlerde gençliğinin tüm canlılığı ve ateşliliğiyle saldırır. Düşmana, sömürgeci ordu güçlerine saldırıyor, içindeki intikam ateşini söndürmeye çalışıyordu.

Kasım 1991'de yapılan kışa yönelik düzenlemede Geliyê Reş alanındaki güçlerimiz içinde yer alır. Burada manga komutanıydı. Kawa yoldaş, artık savaş deneyimine sahip bir gerillaydı. Devre boyunca hem öğreniyor, hem de deneyimlerini arkadaşlarına aktararak öğretmeye çalışıyordu. Kendini döneme güçlü bir tarzda hazırlıyordu.

Mart ayında güçlerin alanlara yönelik düzenlemeleri yapıldığında Botan 1. Bölge güçleri içinde yer alır.

Kısa bir süre Gerdi mıntkasında çalıştı. Daha sonra Miros alanına gitti. Deneyimli bir savaşçı olarak üstüne düşeni yapmak için sürekli didiniyordu. Atıklığı ve canlılığıyla yoldaşlarını sürüklemeye çalışıyordu. Fiziki olarak çok güçlü olduğundan bu yönlü yoldaşlarına sürekli yardımcı oluyordu.

Bêzele Taburu'na yönelik imha eylemine katıldı. Deneyimli bir savaşçı olarak düşman mevzilerine öldürücü darbeler indirdi. Atıklığı ve saldırı yeteneğiyle yine yoldaşlarını sürüklüyordu. Tabur imha edildikten sonra Kawa yoldaş ağır bir şekilde yaralanır. Eylem alanından yoldaşları tarafından sırta taşınarak bin bir zorlukla Miros alanına ulaştırılır.

Güney Savaşı'nda, işbirlikçi-ihanet güçlerinin eline yaralı olarak esir düşer. İhanette sınır tanımayan bu güçler, Kawa yoldaş katlederek şehit eder. Böylece özgürlüğe, dağlarımızın doruklarında yakılan özgürlük meşalelerine olan düşmanlıklarının derecesini gösterirler. Ama şu gerçeği unutmuşlardır: Belki tek tek özgürlük savaşçısı şehit edilebilir, özgürlük ateşi ise daha gur yanmaya devam edecektir, hiçbir zaman söndürülemeyecektir. Dağlarımızdaki özgürlük ateşini daha da gürleştirecek yoldaşımızın anısını yaşatacağız!

Yoldaşlık ilişkilerinde bir simgeydi

Adı, soyadı: **Cahit DENİZHAN**

Kod adı: **Nurişan, Serhat**

Baba adı: **Süleyman**

Ana adı: **Gülperi**

Doğum yeri ve tarihi: **Patnos, 1973**

Partiye katılış tarihi: **16 Nisan 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Miros

Nurişan yoldaş Ağrı'nın Patnos ilçesinde çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğar. Aile çevresi yurtseverdir. Geçimlerini sağlamak için çoğu Kürdistanlı yoksul aile gibi, sömürgeci metropollere mevsimlik inşaat işçisi olarak çalışmaya giderlerdi. Dokuz kardeşlidir. Nurişan yoldaş bu yoksulluk ortamında lise ikinci sınıfına kadar okuyabildi. Sonraları okulu terk eder. Kendisi de diğer kardeşleri gibi inşaat işçiliğine başlar. Sömürgeci metropollerin hemen hemen tümünde sıvacılık yapar.

Sömürgeci-faşist Türk devletinin Kürdistan halkına karşı yürüttüğü savaştan, her Kürdistanlı aile gibi Nurişan yoldaşın ailesi de nasibini alır. Abisi 1987 ve 1990 yıllarında iki defa göz altına alınır, işkence görür ve yaklaşık on ay tutuklu kalır. Yurtsever olduklarından sömürgecilerin her türden baskılarına maruz kalırlar. Nurişan yoldaş da gerek okul yıllarında, gerekse inşaatlarda çalıştığı süre boyunca ulusal kurtuluş mücadelemiz doğrultusunda çeşitli çalışmalar yürütür. İnşaatlarda çalışırken çoğu kendisi gibi Kürdistanlı işçiler arasında propaganda ve örgütlenme çalışmalarında bulunur. Bu yolla mücadeleye

destek sunmaya çalışır. Çalıştığı bütün yerlerde bu yolda dinmek bilmeyen çabalar sergiler. Artık bu tür çalışmaların yetmeyeceğini anlamış ve gerilla saflarına katılmaya karar vermiştir. Bu amaçla Ağrı alanında gerilla saflarına katılır.

Nurişan yoldaş, saflara katıldıktan sonra Doğu Kürdistan üzeri Xan Kûrkê alanına gider. Emekçi olması gerilla yaşamıyla bütünleşmesini kolaylaştırır. Eğitim devresinde özlü katılımı ve kendini çalışmalara ciddi vermesiyle günden güne gelişme başarısı gösterir. Özlü ve ciddi yaklaşımından dolayı eğitim devresinde kendisine manga komutanlığı görevi verilir. Buradaki çabası sınırsızdır. Askeri yaşamda herhangi bir zorluk çekmez.

Temmuz ayı başlarında yapılan düzenleme ile ana güç içinde yer alır. Sorumlu davranışlarıyla O'nu deneyimli bir yoldaş zannederdiniz. Ana güç bünyesinde kısa süre kaldıktan sonra kurye olarak Miros alanına gönderilir ve artık burada kalır. Nurişan yoldaş sorumluluğunun bilincinde olarak her göreve koşmakta ve yoldaşlarıyla canlı ilişkiler geliştirmekte oldukça ustaydı. Saflarda yeni olmasına rağmen ciddi yaklaşımıyla, yaptığı çalışmalarla gelecek için umut vaat eden bir gerillaydı.

Nurişan yoldaş, Bêzelê Taburu'nun tepecilerine yönelik eyleme katılır, bu-

rada büyük bir cesaretle savaşmayı becerir. Eğitim devresi boyunca sergilediği sorumluluk ve özlü katılımı pratik saha ve savaş alanında da gösterebilmişti. Eğitim boyunca aldığı bilgileri kendisini dönüştürmede ve pratik yaşamla bütünleştirmede başarılıydı. Nurişan yoldaşın fiziki rahatsızlığı, O'nun önüne zorluklar çıkarmıyordu. Ama bundan dolayı hiçbir zaman yılmadı. Mücadeleye olan tutukusu yüzünden hastalığını belli etmemeye çalışırdı. Sanki hastalığa inat olsun diye en zor görevlere koşardı.

Eylül ayında gerçekleşen Bêzelê eyleminde savaş alanının yıldızlarından biriydi. Savaşta iddialı olduğunu kanıtlamıştı. Güney'deki ilkel milliyetçi güçlerin saldırıları başladığında Miros alanındaydı. İhanet çetelerinin yönelikleri hedefler arasında Miros da vardı. Buradaki yoldaşlar, Xan Kûrkê alanına geçmenin hazırlıklarını yapıyorlardı.

Gerilla güçlerimizin konumlandığı bir tepeye binlerce kişiden oluşan hain güçlerin yaptıkları bir saldırıya karşı gerilla güçlerimiz büyük bir direniş sergilerler. Ama halkımızın başına bela kesilen ihanet kudurmuştu bir kez daha... Kudurmuşçasına sürüler halinde yapılan bu saldırıda Nurişan yoldaş kahramanca savaşarak şehit düştü.

Anısı yolumuza ışıktır!

Adı, soyadı: **Mahmut ŞAHİN**Kod adı: **Nevzat**Baba adı: **Nuri**Ana adı: **Halime**Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1973**Partiye katılış tarihi: **1991**Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,****Miros**

Doğubeyazıt, direnişçi geleneğin ve yurtseverliğin yoğun olduğu bir alanımızdır. PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bu olumlu özelliklerden dolayı alanda çok kısa sürede maddi bir güç haline gelebilmiştir. Doğubeyazıt halkı birçok evladını kurtuluş mücadelesinin saflarına göndermiş ve onlarca kahraman evladını da şehit vermiştir. Doğubeyazıt halkının saflara gönderdiği ve şehit düşen bu kahraman evlatlarından biri de **Nevzat** yoldaştır.

Nevzat yoldaş, 1973 yılında doğdu. Orta halli bir ailenin çocuğuydu. Ailesi yurtseverdi. Nevzat yoldaş gerilla saflarına katılmadan önce mücadelemiz ile ilişki içindeydi. Bu yolda gereken her şeye gönüllü bir temelde katılıyor ve üstüne düşenleri başarıyla yerine getiriyordu. Ama en çok şahadet olaylarından etkileniyordu. Doğubeyazıt'tan mücadeleye katılanlar ve bu uğurda savaşıarak şehit düşenler Nevzat yoldaşı çok etkiliyorlardı. Şehitlere bağlılık kendisine karşı konulamaz bir güç halinde geliyordu. Her şahadet olayı bu bağlılığı daha da artırıyordu. Şehit düşen Doğubeyazıtlı gerillaların cenazelerinde yapılan serihildanlara katılıyor, böylece kendince şehitlere bağlılığın gereklerini yerine getirmeye çalışıyordu.

Şehitlere bağlılık kökleşince, Nevzat yoldaş yavaş yavaş gerçek bağlı-

lığı kavramaya başlar. Bağlılığın ancak onların yolunda gitmek, mücadelenin gereklerini yerine getirmek ve uğruna şahadete gittikleri amaçları gerçekleştirmekle mümkün olduğunu kavrar. Bunu bilince çıkardıktan sonra, pratikte bunun gereklerini yerine getirmek için harekete geçer.

Nevzat yoldaş Ağustos 1991'de mücadele saflarına katıldı. ARGK saflarına katıldıktan sonra Xan Kürkê alanına gitti. Buradaki temel eğitimde bağlılığın bir gereği olarak tüm çabasıyla katılımda bulunuyordu. Oldukça canlı ve sıcakkanlıydı. Tüm yoldaşlarıyla canlı ilişkiler geliştirme yeteneğine sahipti. Eğitime katılmı canlıydı, aldıklarını yoldaşlarıyla tartışarak pekiştirmeye çalışırdı. Kendisindeki canlılığı tanımlamak güçtü. Bu canlılığı daha önce geçirdiği fitik ameliyatını ve fiziki zayıflığını adeta alıp götürüyordu.

Temel eğitimden sonra Kasım ayında yapılan kış eğitimine yönelik düzenleme ile Geliyê Reş alanında yer aldı. Kış eğitimine katılarak kendini mücadelede yetkinleştirmeye çalıştı. Bu yönlü istemi çok güçlüydü. Kışın zorlu koşullarında hastalığından dolayı yoldaşlarının aksi yöndeki istemlerine rağmen eğitime katılmayı hiç aksatmıyordu. Hiçbir şey dönemin bir gerillası olarak hazırlanma çabaları önünde engel olamadı. Zayıflığına ve hastalığına rağmen, yoldaşlarının tüm engelleme çabalarını bertaraf ederek

fiziki güç gerektiren işleri yapmaya çalışırdı. Arkadaşlar tarafından bu tür işlerden alıkonulması çok zoruna gider, bu yüzden bazen içine kapandığı olurdu. Rahatsızlıklarına rağmen üstün çaba ve iradesini zorlamasıyla bahara dönemin bir gerillası olarak kendini hazırlayabildi.

İlkbaharda alan güçlerinin düzenlemesi yapılırken, Nevzat yoldaş Botan 1. Bölgede faaliyet yürütecek ana güç içinde yer aldı. Gerdi'lerde kısa bir süre kaldı. Pratiği, devrimci mücadeleye kendini tam katanların önünde hiçbir fiziki zorluğun engel olamayacağı ve bunların aşılabacağına bir örnekti. Ana birlik bünyesinde Miros alanına gitti. Miros alanında da Nevzat yoldaşın şehitlere duyduğu bağlılığı ve engel tanımazlığı başarıyla olmasına yol açıyordu. Miros alanında çetelere yönelik bazı eylemlere katıldı. Bölgedeki ARGK güçleri tarafından gerçekleştirilen ve Bêzelê düşman taburunun imhasıyla sonuçlanan eylemde de onurlu yerini alarak, hiçbir engel tanımadığını, ulusal kurtuluşun iddialı ve kahraman bir askeri olduğunu kanıtladı.

İşbirlikçi hain güçler tarafından Miros alanındaki güçlerimize yönelik gerçekleştirilen karşı-devrimci saldırıda altı arkadaşıyla birlikte yititçe savaşıarak Kürdistan halkının onuru olan ölümsüzler kervanına katıldı.

Şehitlere sonsuz bağlıydı ve onların yolundaydı

Yeniden dirilişin

Adı, Soyadı: Ahmet AYLANÇ

Kod adı: Cegerxwîn

Baba adı: Hüseyin

Ana adı: Sultan

Doğum yeri ve tarihi: Celali köyü-
Doğubeyazıt, 1973

Partiye katılış tarihi: 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 18 Ekim 1992,
Xan Kûrkê

Türk sömürgeciliğinin ağır tahribatını yaşamın her alanında korkunç bir şekilde yaşayan Kürdistan halkı, en küçük birimine kadar, atomlarına dek paramparça olmuş, kendisine, kendi değerlerine yabancılaştırılarak tanınmaz bir duruma getirilmişti.

Kürdistan'da örneğine çokça rastlanılan aile kurumunun içine girdiği dağılımlık ve parçalanmışlık sömürgeci tahribatların ulaştığı boyutun en basit örneğidir. İşte bu bağlamda ulusal kurtuluş mücadelemiz Kürdistan'da halk adına, ulus adına parçalanmış ne varsa bunun yeniden inşası, yeniden örgütlenilmesi, yeniden yaratılması savaşıdır da aynı zamanda. En düşürülmüş bireyden tutalım dönüşmesi gereken tüm sosyal katmanlara kadar büyük bir yükselişin, onurlu bir yaşamın tek seçenек olarak kabul gördüğü savaştır.

İşte Cegerxwîn yoldaş henüz üç yaşında babasını kaybederek beş kardeşle -kendisi en küçükleridir- birlikte sähipsiz kalır. Bu bir ailenin nasıl

parçalandığına dair bir örnektir. Aneleri tarafından da terk edildikleri için, kardeşleri amcasının yanında çöban olarak çalışırken, kendisi de çocuk esirgeme kurumuna verilir. Birkaç yıl bu kurumda kaldıktan sonra, çıkıp metropollerde yaşam kavgasına atılır. Bu alanların yozlaştıran, kişisizleştiren ve düşüren yaşam biçiminin ağır etkilerini yaşayan Cegerxwîn yoldaş, en tortu işlerde çalışmak zorunda kalır.

Bu arada kardeşleri de büyümüş, Cegerxwîn yoldaş gibi metropollerin insanı yutan yaşam çarkına kapılmışlardı. Uzun yıllar birbirlerini göremedikleri için tanışma olanaklarını da ancak köyde bulunan akrabalarının aracılığıyla bulabilirler. Cegerxwîn yoldaş yaşamının büyük bölümünü İstanbul'da geçirmesine rağmen, kendi yaşamını dahi örgütleyememiştir. Arasına köydeki amcasının yanına gider. Zaten kendisinin yaşamdan bir beklentisi de yoktur. Nitekim büyüdüğü ortam her türlü yoz ve lümpen ilişkilerin egemen olduğu bir ortamdır. Onun için bir ülkü, ideal olayı da söz konusu değildir. Bağlı olması gereken değerlere yabancılaşarak kendisini bile tanıyacak durumda değildir.

İşte böyle bir uçurumu yaşayan Cegerxwîn yoldaş, daha sonra ulusal kurtuluş mücadelemizin her alanı saran etkisini hissetmeye ve yavaş yavaş etkin bir ilgiyle gelişmelere merak salmaktadır. Elbette ki bu duyarlılık kendi gerçekliğini daha fazla irdeleme durumuna götürüyordu Cegerxwîn yoldaş. Bu arada çevresiyle yoğun tartışmaya girerek, ulusal kurtuluş mücadelemizin bilenmiş savunucusu durumuna geliyordu. Devrim rüzgarının coşkusunu yaşayan Cegerxwîn yoldaş, netleşerek bir insan için en onurlu olana, yani devrim saflarına katılma kararını veriyordu.

1992 kış sürecinde Doğu Kürdistan üzerinden saflara katılan Cegerxwîn yoldaş, tüm yaşamı boyunca kişiliğini direkt etkileyen alışkanlıkları, etkilenmeleri, ilişki biçimini elbette ki taşıyordu. Dolayısıyla devrimci yaşa-

mın bağlayıcı ilkelerine ayak uydurmakta zorlu çekiyordu. Bu nedenle

partinin yoğun eğitimine tabi tutulur. Partimizin, bir insanda yüzde birlik bir olumlu yan bile olsa, ondan hareketle, o olumluluğu güçlendirme, o insanı yüceltme, insani değerlere ulaştırma, onurlu bir insan yapma ilkesi ve bunun gerçeklik kazanması Cegerxwîn yoldaşın parti yaşamında apaçık görülmüştür. Partinin kazanma temelindeki yaklaşımı, tüm zorluklara rağmen sonuç alıcı olmuş, sömürgeciliğin Cegerxwîn yoldaş üzerinde bıraktığı ağır etkilenmeleri büyük oranda aşabilmiştir. Yoldaşımız bu temelde kendisini her şeyiyle mücadeleye katma kararına ulaşmıştır. Bu büyük bir karardır. Düşürülmüş, içten darbelenmiş, kendisine yabancılaştırılmış bir kişiliğin onurluca dirilişiydi. Sömürgeciliğin kurmak istediği kaleler yıkılmış, öze dönüş gerçekleşmişti. Cegerxwîn yoldaşın kendisini devrimci temelde dönüştürme kararlılığı ve azmi keskinleşmiş, bu temelde savaş içindeki yerini almıştı. Canlıydı, coşkulu ydu. Bunun verdiği enerjiyle katıyordu kendini, verilen her göreve fedakarca yaklaşıyordu. İhanete karşı savaş vardı. İhanet çeteleri özgürlük rüzgarını durdurmak istiyorlardı. Özgürlükle, ihanetin hesaplaşma anıydı. Cegerxwîn yoldaş da yerini almıştı, savaşın en ön saflarında tüm sıcaklığıyla...

Cegerxwîn yoldaş, birkaç yoldaşla birlikte mayın döşemeye gider o gece. Görevini en iyi şekilde yapmak istiyordu. Her şeyiyle kendisini veriyordu. Ancak bir anlık dikkatsizlikten kaynaklanan patlamayla yaralanmış, tüm müdahalelere rağmen, iki gün sonra şehitler kervanına katılmıştı.

Anısı yolumuza ışıktır!

Adı, soyadı: **Erdal KARAY**
 Kod adı: **Piling**
 Baba adı: **Hurşit**
 Ana adı: ...
 Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova-Hakkari, 1977**
 Partiyeye katılış tarihi: **1992**
 Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992, Xan Kûrkê**

Devrimci ölçülerle yoğrulan, örnek yaşamıyla iz bırakan **Piling** yoldaş da ihanetin alçakça kurşunlarıyla şahadete ulaştı. Yüksekova'da maddi durumu oldukça iyi, yurtseverlik özü güçlü olan bir ailenin çocuğu olarak büyür. İlkokul, ortaokul ve liseyi Yüksekova'da bitirir. Okul dışındaki zamanını kendi dükkanlarında çalışarak geçirir.

Aile çevresinde halk değerlerine bağlılığın ve yurtseverliğin güçlü oluşu, ulusal kurtuluş düşüncesinin çabuk yayılmasını sağlar. Özellikle gençlik içinde yoğun tartışmalar yaşanırken, saflara katılım isteği de büyük bir kabarış içindedir. Yakın çevresinden birçok gencin ARGK saflarına katılımı Piling yoldaş üzerinde derin bir etki yapar. Bilincini daha da geliştirerek, *"Kürdistan'da büyük bir savaş yaşanırken, bu kutsal savaşa her gün yüzlerce genç koşarken, benim bu kutsal göreve koşmamam yakışıksız bir durum olur"* kararına vararak, mücadele saflarına ulaşmanın yollarını arar. Zaten askerlik süresi gelmiş, bir an önce bir kanal bulup partiye ulaşmak gerektiğini düşünür.

Piling yoldaş, bu azimle tek başına Şemdinli üzerinden Doğu Kürdistan'a geçer ve ardından Zağroslar'a ulaşır ve bir süre burada kalır. Daha sonra Xan Kûrkê alanına giderek burada

eğitim görür. Eğitim sürecindeki özlü ve sorumlu yaklaşımları yoldaşlarının da dikkatini çeker. Ve Piling yoldaş manga komutan yardımcılığına getirilir. Bu görev Piling yoldaş daha çok hareketlendirir ve görevlere karşı daha çok duyarlı kılar. Eğitime, görevlere, bir bütün olarak devrimci yaşama olan ciddi yaklaşımı ve sorumluluk ruhu yoldaşlarını çok etkiler. Doğal bir saygınlık kazandırır. Adeta güven kaynağı olur.

Piling yoldaş görünüşte sakindir. Ancak devrime, halka, partiye olan büyük inancı tüm davranışlarına yansır. Yoldaşlarına derinden bağlılığı, sevgi ve saygıya dayalı devrimci ilişkileri O'na doğal bir saygınlık kazandırırken, sorunlara karşı duyarlılığı, çözüm gücü olması da kendisini adeta bir çekim merkezi yapar. Basitliklerden sürekli kaçır. Olgun ve oturaklı kişiliğiyle tüm yoldaşlara güven verir. Öyle ki yeni katılan birçok yoldaş, büyük-küçük her türlü sorununu O'na açar. Fedakarlığı ve özlü katılımıyla örnek olur, bir komutan gibi saygınlık kazanır. Piling yoldaşın bu devrimci özellikleri özlü olduğu için, alçakgönüllülükte de örnektir. Hırslıdır, ancak bu hırsı daha çok devrime hizmet etme temelindedir. Biçime fazla önem vermez, bundan dolayı komutanlarımızdan biri sürekli, "Gevşek askerim" dediği için kızardı. Kürdistan halkına ve kurtuluşuna inancı sonsuzdu. Hep, *"Ben devrimi göreceğim, Kürdistan halkının kurtuluşunu göreceğim"* diyerek inancını belirtirdi.

Piling yoldaş eğitimini tamamladıktan sonra karargah doğkasının bulunduğu tepeye geçer. Burada üç aya yakın bir süre kalan Piling yoldaş tüm pratiğinde örnek bir kişilik sergiler. Ancak o daha çok kızgın savaş ortamına gitme arzusundadır. Rubarok eyleminin hazırlıkları yapılırken eyleme gidebilmek için yoğun çaba harcar. Bu istemi kabul edildiği an, O'nun en coşkulu anıdır. Rubarok'ta büyük bir fedakarlık sergiler, yiğitçe savaşır.

Dönüşte ihanetçilerin saldırıları başlamıştır. Eylem yorgunluğunu atmadan cepheye koşar. En sıcak cephe olan Lêlkan'dadır. Düşmanın buraya yönelik saldırıları yoğunlaşmış, bir grup yoldaşımız cephanesiz kalmıştır. Piling yoldaş da içlerindedir. Ancak mevziler terk edilmez. Kahramanca direnir yoldaşlar, ihanetin iğrençliğine olan büyük öfkeyle sa-

vaşırlar.

Hele Piling yoldaş!..

O sabırlılığını, ağırbaşlılığını bir kenara atar. Çünkü gün, direniş günüdür. Gün, ihaneti yerle bir etmenin günüdür. Gün, özgürlük ateşiyle yanan Kürdistan halkının ihanet çeteleri-

**Düşman
mevzilerini
taş
yağmuruna
tutarak,
"Kahrolsun
ihanet,
yaşasın
özgürlük"
diye
haykırıyordu**

ni boğma günüdür. Piling yoldaş coşkun bir sel gibidir. İhanet ve teslimiyete karşı PKK'ye yaraşır bir direniş sergilenmelidir. Piling yoldaşın mermileri bitmiş, ancak ihanete duyduğu soylu kini ve nefreti bitmemiştir. Mevzilerden fırlayarak yürür ihanetin üstüne. İhanet mevzilerini taş yağmuruna tutarak haykırıyor: "Kahrolsun ihanet, yaşasın özgürlük!"

O an bedenine saplanan ihanetin kurşunları, özgürlüğün bu kahraman evladını şehitler ordusuna katıyordu.

"Kahrolsun ihanet, yaşasın özgürlük!"

Kutsal vatan topraklarını kanıyla yeşertti

Adı, soyadı: Necati GÜNEŞ

Kod adı: Zeynel

Baba adı: Agit

Ana adı: Ayşe

Doğum yeri ve tarihi: Yeniceoba-
Cihanbeyli-Konya, 1972

Partiye katılış tarihi: Haziran 1992

Şahadet tarihi ve yeri: 19 Ekim 1992,
Xan Kûrkê

Zeynel yoldaş, Ağrı'dan Konya'ya sürgün edilmiş Kürdistanlı bir ailenin çocuğudur. Maddi durumları oldukça iyidir. Sağlıklı koşullarda büyür Zeynel yoldaş. İlkokulu okuduktan sonra da okula devam etmez.

Zeynel yoldaş örneği, sömürgeci-
liğin Kürdistan'da yürüttüğü vatansız-
laştırmadır. Zorla Konya'ya sürgün
edilen ailenin bir kesimi de daha son-
ra Avrupa'ya gidip yerleşir. Bu da sö-
mürgeciğin uyguladığı politikanın bo-
yutlarını göstermektedir. Zeynel yol-
daş, Avrupa'da bulunan ailesi aracı-

lığıyla partiyi ve Kürdistan ulusal kur-
tuluş mücadelesini tanımaya başlar.
Böylece Kürdistan ulusal kurtuluş mü-
cadelesine olan duyarlılığı günden gü-
ne gelişir. Gençlik yılları bir ölçüde
Zeynel yoldaş için ulusal gerçekliğini
tanıma ve ona dönme yılları olur. Yo-
ğun bir çaba ile Kürdistan gerçekliğini
kavramaya çalışır. Avrupa'daki akrab-
alarının mücadele içinde olması bu
çabasını kolaylaştıran bir etken olur.
Kürdistan'da gelişen gerilla savaşı ve
serihildanlar, Zeynel yoldaşın yurtse-
verlik duygularını kabartır ve Türk sö-
mürgeciliğine karşı olan kin ve öfkesi-
ni artırır. Daha bir coşku ve heyecanla
araştırma ve tartışmalarını sürdürür.
Gerilla eylemliliğinin görkemliliğini, hal-
kımızın zafere olan inanç ve kararlı-
lığını çevresine taşımaktan bıkmıy-
maz. Kendini halkın ulusal davasına
adamış bir nefer olarak görür. Maddi
yaşamın her türden şatafatına karşı mü-
thiş bir öfkeyle dolar Zeynel yoldaş.

Atak ve girişkendir. *"Gençlik halkın
en dinamik ve enerjik kesimidir. Halka-
na karşı tarihsel sorumlulukları var.
Eğer bu gün savaşmak, bu sorumlu-
luğu yerine getirebilmenin olmazsa
olmaz tek koşuluydu ve bu bizden
isteniyorsa, bundan geri adım atmak,
içine girilecek en onursuzca bir du-
rum olacaktır. Bu da bir Kürt genci
için en yakışsız durumdur"* diyen
Zeynel yoldaş, saflara katılmak için
partiyle ilişki kurmaya çalışır. Avrupa
aracılığıyla ilişki sağlar. Ancak ailesi
bunu duyar duymaz müdahale eder
ve Zeynel yoldaşın kurmuş olduğu

ve sunduğu maddi imkanları redde-
der. Sömürgeci özel savaş tarafından
dayatılan ve adına yaşam denilen bu
pislikten kendisini kurtarmanın çaba-
larını sürdürür. Gönlünde yatan tek
yaşam tarzı var Zeynel yoldaşın; bir
PKK gerillası olmak ve görkemlice yü-
celen Kürdistan dağlarındaki özgür
yaşama ulaşmak...

1991'de Avrupa'ya gider. Burada
mücadele ile ilişkiye geçer. Bir yıla
yakın süre Avrupa alanında cephe
faaliyetleri içinde çalışır. Ama burada-
ki çalışmalar, içindeki volkan misali
sönme öfke ve kini dindirmeye
yetmez. Hayali PKK gerillası olmaktır.
1992 Haziran'ında Xan Kûrkê alanına
ulaşır. Eğitim devresine güçlü bir katı-
lım sağlar. Canlılığı ve ataklığıyla ade-
ta hırs küpüdür. Eleştirel yönü güc-
lüdür. En çok sevdiği ve tüm çabasıyla
katıldığı askeri eğitimidir. Öyle ki eği-
tim sürecinin uzatılması için birkaç se-
fer öneri de geliştirir Zeynel yoldaş.

Devreyi bitiren Zeynel yoldaş, bir
an önce ulaşmak için sabırsızlandığı
savaş güçlerine katılır. Canlılığı, yük-
sek moral gücüyle çok sevilip sayılırdı
Zeynel yoldaş. Savaş koşullarına çok
erkenden adapte olmuş, özlü bir katı-
lım sağlamıştı. Tarihi Rubarak eyle-
minde de yerini alarak kahramanca
savaşmış, halkın yiğit bir neferi ol-
duğunu kanıtlamıştı.

İhanetin özgürlüğü boğmak iste-
diği son savaşta Tabur Cephesi'nde
yer alıyordu Zeynel yoldaş. En ön saf-
lardaydı. Birçok saldırıya katılmış ve
destanlar yaratmıştı.

ilişki kopar. Ancak ne pahasına olursa
olsun gerilla saflarına katılma kararın-
dadır. Ailesinin partiye katılımını en-
gellemek için kendisine aldığı arabayı

Zeynel yoldaş, 19 Ekim 1992'de
binlerce şehidimiz gibi kutsal vatan
topraklarını kanıyla yeşertir.

Anısı zafer yürüyüşümüzde önderdir!

“Ne olursa olsun Karnas’ı alıp düşmana karşı kullanacağım”

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Başur**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Serê Kanî, ...**
Partiye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **22 Ekim 1992, Xan Kûrkê**

Ülkemizin küçük Güney parçasında gözlerini dünyaya açan **Başur** yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğudur. Yoksul bir çevrede büyür. Ailesine yardımcı olmak için değişik işlerde çalışır. Emek harcaması, onu proleter kişilik özelliklerine yakınlaştırır.

Partimizin Güney Kürdistan parçasındaki etkinliğinden ve ulusal kurtuluşçu politikanın sürekli yaygınlaşarak gelişmesinden Başur yoldaş da etkilenir ve mücadelemize sempati duymaya başlar. Ailesinin ve çevresinin yurtsever olmasından mücadele ile kısa sürede kaynaşır. Partinin ideoloji ve politikasını yoğun şekilde araştırır.

Bu arada eğitim görerek partimizi daha iyi tanımaya çalışır. Başur yoldaşın inceleme ve araştırma çabası çok yüksektir, öğrenme isteği büyüktür. Bunun büyük çabasını sergiler. Kısa bir süre içinde kendini politik olarak yetkinleştirme başarısını gösterir. Kitleler içinde faaliyet yürüterek, onları örgütlemeye ve aynı zamanda kendisini yetiştirmeye çalışır. Arkadaşları arasında gerçekleştirilen tartışmalara aktif bir şekilde katılım sağlar. Yol-

daşlarına mücadele gerçekliğini kavratmada yardımcı olur. Sakin ve olgun davranışlarıyla saygın bir konuma ulaşır.

Başur yoldaş, uzun süreli kitle faaliyetleri ve gördüğü eğitim çalışmalarından başarılı sonuçlar almayı başarmıştır. Başur yoldaş, kitle içerisinde yaptığı çalışmalarda başarıya ulaşmanın coşkusuyla yaşar. Daha çok mücadele etmek, kızgın savaş ortamına gitmek ister. Kendisini her yönüyle savaşa hazırlar ve gerilla saflarına katılmaya karar verir.

Bu istemini partiye bildirir. İsteği kabul edilir. Bir grup yoldaşıyla birlikte gerilla ordusuna katılmak için Güney Kürdistan’a, Haftanın alanına gider. Katılım yaptıkları dönem oldukça anlamlı bir dönemdir. Şanlı 15 Ağustos tarihsel atılımının yıldönümünde gerilla saflarına katılarak bu büyük coşkuyu yoldaşlarıyla birlikte yaşamının mutluluğu içindedirler. Başur yoldaş bu coşkudan çok etkilenmiş, O’na güç ve moral kaynağı olmuştur.

Bu coşku ve moralle Haftanın Kampı’nda kısa süreli bir eğitim görür. Eğitimde aktif katılım sağlayarak kendisini her yönüyle güçlendirmeye çalışır. Askeri ve siyasi olarak belli bir yetkinliğe ulaşmayı başarır. Yoldaşlarının hata ve yetmezliklerini gidermek, onları geliştirerek savaşa hazırlamak

için yoğun çaba sarfeder. Eğitim devresini başarıyla tamamlar. Buradan Çukurca üzerinden Xan Kûrkê alanına gider. Ekim ayı başlandır.

Xan Kûrkê alanına ulaştığı dönemlerde ihanetçi güçlerin saldırıları başlamıştır. Başur yoldaş da ihanete karşı duyduğu bilinçli kin ve öfkeyle cephede yer alır. Savaşın en yoğun olduğu cephelerden birisi de Tabur Cephesi’dir. Başur yoldaş da bu cephede düşmanın çok büyük güçlerle yaptığı kapsamlı saldırılar karşısında PKK direnişçiliğine layık bir şekilde direnerek,

düşmana büyük kayıp verir ve saldırıları püskürtür. Tabur Tepesi’nin stratejik önemi vardır. Bunun için düşman saldırılarını sıklaştırıyor ve ele geçirmek için kapsamlı saldırılar düzenliyordu. Bu saldırılar karşısında tüm yoldaşlar gibi Başur yoldaş da inanç ve kararlılığı zirvede temsil ediyordu.

Başur yoldaş tüm yeteneklerini ve gücünü kulla-

narak savaşa katılır. 22 Ekim 1992 günü düşman tüm gücünü ve tekniğini kullanarak Tabur Cephesi’ne saldırır. Bu büyük saldırılar karşısında kahramanlıklar yaratılarak eşsiz direnişler sergilenir. Başur yoldaş da bu kahramanlardan birisiydi. Düşman mevsisine kararlı ve güçlü bir ruhla saldırır. Mevzide düşmanın Karnas silahı var ve güçlerimizi zorlayan bir mevzidir. Onun için mutlaka etkisizleştirilmesi gerekir. Başur yoldaş, “Ne pahasına olursa olsun Karnas silahını alıp düşmana karşı kullanacağım” diyerek saldırıya geçer. Kahramanca savaşarak mevziyi ele geçirir. Bu esnada başka mevziden açılan ateş sonucu şehit düşer. Yüzünden, verdiği kararı başarıyla gerçekleştirmenin onuru ve mutluluğu okunuyordu.

Adı, soyadı: **Muhammed SîDA**

Kod adı: **Berbang**

Baba adı: **Müslüm**

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Meydanekber köyü-Afrin, 1971**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **18 Ekim 1992, Xan Kûrkê**

Ülkemizin Güney Kürdistan parçasından olan **Berbang** yoldaş, oldukça yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğudur. Yaşamı ekonomik alanda çok zorlu süreçlerden geçer. Bu nedenle çoğu kez Arap metropollerinde çalışmak için, Kürdistan'dan ayrılmak zorunda kalır. Dokuz yıl okur. Arapça iyi bildiğinden gelişmeleri de daha iyi takip eder. Gençlik yıllarının önemli bir kısmı Şam'da çeşitli işlerde çalışarak geçer. Geçimlerini sağlayabilmek için ne iş bulursa onu yapar.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin tüm Kürdistan parçalarında gelişme kaydetmesi, özellikle Güney Kürdistan'da kitlesel katılımlara varması, Berbang yoldaş ve ailesini de etkiler. Uzun dönemlerden beri arzuladıkları kurtuluş hareketine kavuşmanın sevincini yaşarlar. 1989 yılından itibaren parti hareketimizle aile olarak ilişki içine girerler. 1990 yılı ile birlikte parti faaliyetlerine destek sunmaya başlarlar.

Berbang yoldaş, 27 Kasım 1990 tarihinde partimizin 12. kuruluş yıldönümünde doğrudan çalışmalara katılmak amacıyla Bar Elias'taki çalışma alanlarına gider ve burada parti adına emek sürecine katılarak çalışır. Bu süreçte PKK'nin ideolojik-politik çizgisini daha iyi kavrama fırsatı bulan Berbang yoldaş, devrimci çalışmalara

nında oldukça çalışkan ve kararlı bir tutum sergiler.

4. Kongre sonrası ülkede oldukça önemli gelişmelerin yaşandığı bir süreç olmaktadır. Bir yanda gerilla eylemliliklerinde niteliksel bir gelişme diğer yandan da halk serhildanlarında büyük bir gelişme ve böylece halkımız önemli oranda sömürgecilikten bir kopuşu yaşar. Berbang yoldaş da yaşananları görmekte ve mücadeleye daha aktif bir şekilde katılma isteğiyle dolmaktadır. Bu istemini yazdığı bir raporla partiye bildirir. İstem kabul edilerek Güney-Batı Eyalet planlamasına dahil edilir. Çıkan tersliklerden ötürü Güney-Batı Eyaleti'ne gidemez. Berbang yoldaş bu nedenle Afrin'de parti faaliyetlerini yürütmek üzere görevlendirilir. Daha önce Akademi eğitiminden de geçen Berbang yoldaş, tüm inanç ve çalışkan kişiliğiyle kendini faaliyetlere verir. 1992 yılı Ağustos başlarına kadar burada kalır. Dürüst kişiliğiyle, insanlara olan derin sevgisi ve coşkulu yurtseverliğiyle halk arasında büyük saygınlık görür. Halkın örgütlenmesinde ve harekete geçirilmesinde oldukça başarılıdır. Ama sıcak savaş alanlarına ulaşma isteminden vazgeçmez, her raporunda bunu belirtir.

1992 Ağustos'unda bir grup yoldaşıyla büyük Güney Kürdistan parçasına geçerek gerilla saflarına katılır. Haftanın'ın sonra Xan Kûrkê alanına gider. Artık bir ARGK gerillası olmanın onuru ve sevincini yaşamakta, eline aldığı kurtuluş silahı ile sömürgeciliğe karşı savaşmak istemektedir. Hemen eğitim gruplarına katılır. Kısa süreli bir eğitimden sonra alanındaki birçok pratik görevlerde yer alır. Kendisine verilen her görevi başarıyla yerine getirir. Berbang yoldaş, burada bir moral kaynağı ve mücadeleye bağlılığın somut bir ifadesi olur. Güçlü askeri ve siyasi yönleriyle komutanlarının da beğenisini kazanır. Kısa süreli gerilla yaşamına rağmen hızlı gelişimi kimsenin gözünden kaçmaz.

Ekim başlarına kadar Xan Kûrkê faaliyetlerinde yer alan Berbang yoldaş, pratiğe çıkma fırsatı bulmadan, ihanetin saldırıları sonucunda savaşmak zorunda kalır. Ulusal kurtuluş savaşımızın sömürgeciliği topraklarımızda tutunamaz bir duruma getirmesi, onu ihanete sarılmak zorunda bırakmıştır.

Berbang yoldaş, sömürgeciliğe ve

Özlü bir direnişle halka ve partiye bağlılığını kanıtladı

ihanete olan öfkesini bütün gücüyle yoldaşlarıyla birlikte direnmekte ve teslimiyete lanet okumaktaydı. Bir pusu grubundadır. 18 Ekim gecesi düşman büyük güçlerle bulundukları mevziye saldırır. Yanındaki üç yoldaşıyla birlikte kahramanca bir direniş sergiler. Bu direnişleriyle dilden dile dolaşan bir destan yaratırlar. Son mermilerine kadar savaşır. Berbang yoldaş ve üç yoldaş ihanetin kurşunlarına hedef olur ve şehitler ordusuna katılırlar.

Berbang yoldaş, kısa süreli gerilla yaşamına rağmen özlü bir direnişle partiye, halka ve ülkeye olan bağlılığını şahadetiyle kanıtlar. Soylu bir direnişle yaşamını noktalayarak Kürdistan halkının kahraman bir evladı ve önderi olduğunu kanıtlar.

Anısı mücadelemize önderdir!

Şehit düşer ama

Adı, soyadı: **Naif Menaf MIZURRİ**
 Kod adı: **Pale**
 Baba adı: **Menaf Muhammed**
 Ana adı: ...
 Doğum yeri ve tarihi: **Bijyan-Hewler-
 Güney Kürdistan, 1970**
 Partiye katılış tarihi: **1992**
 Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992,
 Xan Kürkê**

Güney Kürdistan'ın büyük parçasından olan **Pale** yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ülkemizin bu parçası on yıllardan beri sömürgeciliğe karşı direnmekte, zaman zaman ayaklanmalara sahne olmaktadır. Ne yazık ki bu ayaklanmalar her defasında on binlerce insanımızın imhasına ve milyonlarcasının sefaletine yol açmasına rağmen halkımızın ulusal kurtuluşunda ileri bir adımı bile sağlayamamaktadır. Bunun esas nedeninin, çağdışı ve teslimiyetçi önderliklerden kaynaklandığı, son on yıllık süreç içerisinde çok daha açık şekilde görülmüştür. PKK önderlikli ulusal kurtuluş mücadelemiz bunu gün gibi açığa çıkarmıştır.

Güney Kürdistan'da açlık ve sefaletle mahkum edilen, emperyalizmin ve sömürgeciliğin elinde bir kuklaya dönüştürülen halkımız, doğal olarak ulusal kurtuluşunu sağlayan bir önderliğe kavuşmak istemektedir. PKK önderlikli ulusal kurtuluş savaşımız tüm Kürdistan'ı esas olarak ortaya çıkmış, yarattığı askeri ve siyasi gelişmelerle halkımızın tek kurtuluş umudu olmuştur. Bu temelde tüm Kürdistan'dan

mücadeleye akın olmakta, bağımsız birleşik Kürdistan yolunda önemli mevziler kazanılmaktadır. Pale yoldaş da yaşanan gelişmeleri görmekte, ilkel milliyetçiliğin çözümsüzlük olduğunu, PKK'nin çağdaş önderliğinin ise tek çözüm olduğunu kavramaktadır.

1992 yılı ile birlikte Kuzey Kürdistan'da kurtuluş mücadelesinin daha da gelişmesi, TC sömürgeciliğinin çözülmeye başlaması, yankısını Güney Kürdistan'da da göstermiş ve halkımız daha çok mücadele safalarına çekilmiştir. Pale yoldaş da, halkımızın çilelerine son verme şansını yakalayan ulusal kurtuluş mücadelemiz safalarında yer almada gecikmez. 1992 yılı ortalarında mücadele safalarına katılır. 2. Merkez Karargahımızın bulun-

yan iç ihanetle savaşmak, hesaplaşmak zorunda kalır. Halkımızı ve ülkemizi kemiren ihanet, emperyalizmin ve sömürgeciliğin yönlendirmeleri ile kurtuluş güçlerimize saldırtılmıştı. Uşaklıklarının gereğini Kürt kanı dökerek yerine getirmek istemekteydiler. 4 Ekim'de hain saldırılarına başlayan KDP ve YNK güçleri, ARGK'nin kahraman gerillalarını Güney Kürdistan'dan atmakla görevlendirilmişlerdi. Bunu en kısa sürede gerçekleştirmek zorundaydılar. Fakat karşı-devrimci cephenin beklentileri hiçbir şekilde gerçekleşmemiş, ARGK gerillaları yarattıkları destansı direnişlerle ihanete geçit vermemişlerdir. Bağımsız Kürdistan'a giden yolda teslimiyet olamazdı.

Pale yoldaş da, bu onurlu savaşta yer alarak, ihaneti Kürdistan topraklarından söküp atmanın, Kürdistan tarihinde bir kara leke olan ihaneti silip atmanın tüm hırs ve inancı ile muaz-

ihanete geçit vermez

duğu Xan Kürkê alanına gelen Pale yoldaş karargaha bağlı PAK Kampı'nda yer alır. Ekim ayı başlarına kadar PAK faaliyetlerine yardımcı olur. Kısa

zam bir direniş sergiliyordu. Müthiş direniyordu. Çünkü yüzyıllardır Kürdistan halkının başbelası olan ihaneti çok iyi taniyordu. Bunu ta küçüklüğünden

süre içerisinde önemli gelişme gösteren Pale yoldaş, arkadaşları arasında çalışkanlığı ve kararlılığı ile saygın bir yer edinir. Canlılığı ve canayakınlığı ile moral vermede önemli çaba sahibidir.

Halkımızın ulusal birliğini sağlamak ve ülkemizin parçalanmışlığını ortadan kaldırmak inancıyla devrim saflarına katılan Pale yoldaş, kısa süreli gerilla yaşamında, yine halkımızın ve ülkemizin yakasını bir türlü bırakma-

bizzat yaşayarak, ihanetin nefesini en sesinde hissederek büyümüştü. İhanetin neden olduğu Güney Kürdistan trajedisini yaşayanlardandı. Bunun hesabı sorulmalıydı. Bu hesaplaşmanın en sıcak anlarından birinde Pale yoldaş, ihanetin kurşunlarına hedef olur ve şehitler kervanındaki onurlu yerini alır. Şehit düşer ama ihanete geçit vermez.

Anısını bağımsız-birleşik-demokratik Kürdistan yaratma mücadelesinde yaşatacağız!

Coşkun sel gibi yatağına sığmıyordu

Adı, soyadı: **Ahmet ÖNDER**

Kod adı: **Xebat**

Baba adı: **Muhyettin**

Ana adı: **Hanife**

Doğum yeri ve tarihi: **Savur, 1971**

Partiye katılış tarihi: **Haziran 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Xan Kûrkê

Xebat yoldaş, yurtseverliğin çok güçlü olduğu alanlarımızdan biri olan Mardin-Savur'da dünyaya gözlerini açar. Yoksul bir ailedendir. Geçim sıkıntısı ve yokluk, ailenin yaşamını oldukça etkilemektedir. Bu nedenle ailece Sakarya'ya göçe derler. Eli iş tutan tüm aile fertleri çeşitli işlerde çalışarak geçimlerini sağlamaya çalışırlar. Xebat yoldaş da işçilik yaparak ailesinin maddi yaşamına katkıda bulunma çabasındadır. Bu arada Kürdistan'dan da ilişkilerini koparmamışlar, her yıl Savur'a gidip gelmektedirler. Bu da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin coşkusunu çok yoğun bir şekilde yaşamalarına neden olmaktadır.

Gerillanın her gün yükselen ve rejimi sarsan eylemleri, ülkenin her alanında yükselen serhildanlar, Xebat yoldaşı gün geçtikçe daha bilinçlendirmektedir. Öyle ki geline aşamada artık yerinin gerilla safları olduğunu kavramaktadır. Çünkü o güne kadar ailesine karşı olan sorumluluğunu yerine getirmiş, bunun için yoğun çalışarak çaba harcamıştır. Ancak bu gün Kürdistan'da yaşanan devrimsel sürecin ortaya çıkardığı bir gerçek var. Bu da her türlü kurtuluşun, ancak Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinin

sinin zafere ulaşmasıyla mümkün olabileceği gerçeğidir. Bundan da öte insanca yaşamının, yine gerek bireysel düzeyde, gerekse tüm toplum için onore olmanın tek ölçütü, bu mücadele içinde yer almak ve bunun başansı için her türlü fedakarlığa katlanmaktır. Xebat yoldaş, bu gerçeğin farkına vararak hareket eder.

Çünkü ulusal kurtuluş ve toplum çıkarları her şeyin üstündedir. Bugün Kürdistan'da, bu çıkarlar ancak devrimci bir savaşla korunup geliştirilebiliyor. Devrimci savaşta da en önde yer alması gerekenler toplumun en dinamik kesimi olan gençler olacaktır. Dolayısıyla bu tarihsel görevin ve sorumluluğun yerine getirilmesi gerekir.

Xebat yoldaş, bu bilinçle Haziran 1992'de saflara katılır. Serhat alanında saflara katıldıktan sonra, Xan Kûrkê alanına gelir. Temel eğitimini burada görür. Ondan sonra Lêlkan alanına gider. Henüz yeterince deneyim kazanmadığı için, savaş pratiğine gönderilmez. Ancak Xebat yoldaş, sürekli savaş ruhuyla dolu olur. Çünkü özlü bir katılım sağlamıştır. Tüm enerjisiyle görevlere katılır, fedakarlık yapılması gereken yerlerde de bundan kaçınmaz. Yoldaşlarına saygı ve sevgisi güçlü bağlar temelindedir. Özlüdür, sürekli kendisini geliştirme çabasındadır. Silahına karşı oldukça duyarlı ve çok bağlıdır.

Oldukça canlı ve hareketlidir. Bu canlılığı mücadeleye olan bağlılığın-

dan ve mücadele coşkusundan ileri gelmekteydi. Bu coşkuyu kontrol altına almayı becermez. Her hareketinde bunu dışarı vurur. Hiç yerinde durmaz, sürekli hareketlidir. Bir an önce pratiğe çıkma arzusundadır. Büyük bir azim ve kararlılıkla bunun hazırlığındadır. Düşmana karşı kin ve öfkeyle doludur. Duyduğu kin O'na öylesine bir güç veriyordu ki, düşmandan bahsedince dağlara saldıracak sanılırdı. Xebat yoldaşla hareket eden herkeste mücadeleye, zafere olan inanç ve bağlılık daha da artardı. Bu nedenle herkes O'nu konuşturmak ve O'nunla beraber olmak ister.

Gelişmeye açık ve güçlü savaşçı özellikleri olan Xebat yoldaş, Güney Kürdistan'daki ihanetçilerin saldırısında en ön cephede idi. Lêlkan, savaşın ilk günlerinde en sıcak çarpışmaların yaşandığı bir noktaydı. İhanet cephesinin binlerce kişilik gücüne karşı, sayıları yüzün altında olan yoldaşlarımız, bu noktada kahramanca bir direniş gösterirler. Bu direnişte düşmana karşı yiğitçe savaşan Xebat yoldaş, çarpışmanın en şiddetli anında yaralanır. Çatışma alanından uzaklaştırılarak hastahaneye kaldırılır. Ancak tüm müdahalelere rağmen kurtarılmayarak şehadete ulaşır.

Ulusal kurtuluş mücadelemize her şeyiyle kendisini adanarak bu uğurda şehadete ulaşan Xebat yoldaş, zafer yürüyüşümüzde her devrim şehidi gibi bir kilometre taşı olmuştur.

Anısı yolumuza ışıktır!

Güney Kürdistan'ın küçük parçasından olan **Dijwar** yoldaş, oldukça zengin ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Yaşamında fazla zorluklarla karşılaşmadan büyür. Aile çevresi her zaman ulusal sorunla ilgilidir; maddi ve manevi katkılarını Kürt ulusal hareketlerine sunmaktan hiçbir dönemde çekinmez. Ulusal birlik ve ülke kurtuluşu için çabalarıyla onurlu bir geçmişleri vardır. Çevresinde sevilen ve sayılan bir ailedir. Dijwar yoldaş, böylesine olumlu bir aile ortamında büyür.

Parti hareketimizin bu alanda da faaliyetlere yönelmesi ve gelişme kaydetmesi, Dijwar yoldaş ve ailesini de ulusal kurtuluş saflarına çeker. İlk dönemlerden itibaren parti çalışmalarında yer alan bu aile, mücadeleye önemli katkılarda bulunarak ulusal kurtuluş çizgisinin alanda gelişmesinde rol oynar. Ailenin birçok ferdi aktif olarak faaliyet yürütür, çok sayıda genç ARGK saflarına katılır. Dijwar yoldaş da, parti faaliyetleri içerisinde yer alarak bulunduğu alanda kitle faaliyetlerini yürütür, bir parti çalışanı olarak görevlerini başarıyla yerine getirir. Bu arada sayısız yurtseveri mücadele saflarına katar. Çalışkanlığı ve davaya bağlılığı ile çevresinde oldukça sevilen Dijwar yoldaş, mücadele içerisinde giderek daha da pekişir ve deneyim sahibi olur. Bu nedenle uzun dönemler alanda kitle faaliyetlerinin başarılı bir yürütücüsü olur.

Fakat ulusal kurtuluş savaşımız büyük gelişmeler yaşamakta, savaş önemli aşamalardan geçmektedir. Savaşın temel dinamiği olan gençlik ise akın akın ARGK saflarına akmaktadır. Dijwar yoldaş da, yurtseverliğinin, mücadeleye olan inancının bir sonucu olarak halkımızın parçalanmışlığına yol açan sömürgeciliğe karşı savaşmak istiyordu. Bu inanç ve kararlılıkla partiye öneride bulunarak savaş pratiğine gitmek istediğini bildirir. Bu isteği olumlu karşılanınca 1992'nin Ağustos ayında bir grup yoldaşıyla birlikte Güney-Kürdistan alanına geçer. Dijwar yoldaş tam da tarihi 15 Ağustos Atılımı'nın dokuzuncu yıldönümünde şanlı ARGK saflarına katılır. Bu dönemde ülkenin her alanında yaşanmakta olan görkemli serhildanlar ve gerilla eylemlilikleri, O'nu daha da coşturur.

Haftanın Kampı'ndan hareketle İkinci Merkez Karargah'ın bulunduğu Xan

Ağustoslar, sömürgeciliğin korkulu rüyası olmaya devam edecek!

Kürkê alanına gelen Dijwar yoldaş, kısa dönemli bir eğitim sürecine alınır. Eğitim süreci içerisinde güçlü katılım gösterir ve yetmezlikleriyle mücadeleye yoğun çaba harcar. Gerilla yaşamına ve devrimci ilişkilere uyumda fazla zorlanmadan gelişme kaydeder. Siyasi olarak oldukça yet-

kindir. Askeri olarak da kendisini güçlendirmek, güçlü bir askeri kişiliğe ulaşmak için çalışır. Arkadaşlarıyla her konuda yardımlaşmayı çok sever. Devrimleşmede ve militanlaşmada

Adı, soyadı: **Muhsin ABDULKERİM**

Kod adı: **Dijwar**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Mêrgemer-Derik-Güney Kürdistan, ...**

Partiye katılış tarihi: **Ağustos 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1992, Xan Kürkê**

büyük gelişme gösterir ve pratik savaşa büyük oranda hazırlanır.

Ekim ayı başlarına kadar Xan Kürkê alanında çeşitli görevlerde bulunan Dijwar yoldaş, yaşanan eylemliliklerin coşkusuyla, bir an önce sıcak savaş alanlarına yönelmek ister. Fakat yediği darbelerle sersemleşen sömürgeci TC rejimi Kürdistan'daki tarihsel ihaneti tekrar hazırlamış ve ulusal kurtuluş savaşımızın önüne dikmiştir.

Türk sömürgeciliğine karşı savaşma fırsatı bulamadan kendisini ihanete karşı savaşta bulan Dijwar yoldaş, düşmana olan tüm kin ve nefretini ihanete karşı kullandı. Yoldaşlarıyla birlikte mevzilerini birer direniş kalesine çevrerek ihanete geçit vermedi. Düşman güçleri azgınca saldırmakta, ilerlemek istemektedir. Fakat ARGK savaşçılarının destansı direnişleri karşısında ilerleyememekte, ağır kayıplara uğramaktadırlar.

Savaşın en kızgın günlerinde Dijwar yoldaş, ihanete karşı eşsiz direnişinde hain kurşunlara hedef olur ve şehitler ordusunda onurlu yerini alır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Güney Kürdistan'ın küçük parçasından olan **Dijwar** yoldaş, oldukça zengin ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Yaşamında fazla zorluklarla karşılaşmadan büyür. Aile çevresi her zaman ulusal sorunla ilgilidir; maddi ve manevi katkılarını Kürt ulusal hareketlerine sunmaktan hiçbir dönemde çekinmez. Ulusal birlik ve ülke kurtuluşu için çabalarıyla onurlu bir geçmişleri vardır. Çevresinde sevilen ve sayılan bir ailedir. Dijwar yoldaş, böylesine olumlu bir aile ortamında büyür.

Parti hareketimizin bu alanda da faaliyetlere yönelmesi ve gelişme kaydetmesi, Dijwar yoldaş ve ailesini de ulusal kurtuluş saflarına çeker. İlk dönemlerden itibaren parti çalışmalarında yer alan bu aile, mücadeleye önemli katkılarda bulunarak ulusal kurtuluş çizgisinin alanda gelişmesinde rol oynar. Ailenin birçok ferdi aktif olarak faaliyet yürütür, çok sayıda genç ARGK saflarına katılır. Dijwar yoldaş da, parti faaliyetleri içerisinde yer alarak bulunduğu alanda kitle faaliyetlerini yürütür, bir parti çalışanı olarak görevlerini başarıyla yerine getirir. Bu arada sayısız yurtseveri mücadele saflarına katar. Çalışkanlığı ve davaya bağlılığı ile çevresinde oldukça sevilen Dijwar yoldaş, mücadele içerisinde giderek daha da pekişir ve deneyim sahibi olur. Bu nedenle uzun dönemler alanda kitle faaliyetlerinin başarılı bir yürütücüsü olur.

Fakat ulusal kurtuluş savaşımız büyük gelişmeler yaşamakta, savaş önemli aşamalardan geçmektedir. Savaşın temel dinamiği olan gençlik ise akın akın ARGK saflarına akmaktadır. Dijwar yoldaş da, yurtseverliğinin, mücadeleye olan inancının bir sonucu olarak halkımızın parçalanmışlığına yol açan sömürgeciliğe karşı savaşmak istiyordu. Bu inanç ve kararlılıkla partiye öneride bulunarak savaş pratiğine gitmek istediğini bildirir. Bu isteği olumlu karşılanınca 1992'nin Ağustos ayında bir grup yoldaşıyla birlikte Güney-Kürdistan alanına geçer. Dijwar yoldaş tam da tarihi 15 Ağustos Atılımı'nın dokuzuncu yıldönümünde şanlı ARGK saflarına katılır. Bu dönemde ülkenin her alanında yaşamakta olan görkemli serhildanlar ve gerilla eylemlilikleri, O'nu daha da coşturur.

Haftanın Kampı'ndan hareketle İkinci Merkez Karargah'ın bulunduğu Xan

Ağustoslar, sömürgeciliğin korkulu rüyası olmaya devam edecek!

Kürkê alanına gelen Dijwar yoldaş, kısa dönemli bir eğitim sürecine alınır. Eğitim süreci içerisinde güçlü katılım gösterir ve yetmezlikleriyle mücadeleye yoğun çaba harcar. Gerilla yaşamına ve devrimci ilişkilere uyumda fazla zorlanmadan gelişme kaydeder. Siyasî olarak oldukça yet-

kindir. Askeri olarak da kendisini güçlendirmek, güçlü bir askeri kişiliğe ulaşmak için çalışır. Arkadaşlarıyla her konuda yardımlaşmayı çok sever. Devrimcileşmede ve militanlaşmada

Adı, soyadı: **Muhsin ABDULKERİM**

Kod adı: **Dijwar**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Mêrgemer-Derik-Güney Kürdistan, ...**

Partiye katılış tarihi: **Ağustos 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ekim 1992, Xan Kürkê**

büyük gelişme gösterir ve pratik savaşa büyük oranda hazırlanır.

Ekim ayı başlarına kadar Xan Kürkê alanında çeşitli görevlerde bulunan Dijwar yoldaş, yaşanan eylemliliklerin coşkusuyla, bir an önce sıcak savaş alanlarına yönelmek ister. Fakat yediği darbelerle sersemleşen sömürgeci TC rejimi Kürdistan'daki tarihsel ihaneti tekrar hazırlamış ve ulusal kurtuluş savaşımızın önüne dikmiştir.

Türk sömürgeciliğine karşı savaşma fırsatı bulamadan kendisini ihanete karşı savaşta bulan Dijwar yoldaş, düşmana olan tüm kin ve nefretini ihanete karşı kullandı. Yoldaşlarıyla birlikte mevzilerini birer direniş kalesine çevrerek ihanete geçit vermedi. Düşman güçleri azgınca saldırmakta, ilerlemek istemektedir. Fakat ARGK savaşçılarının destansı direnişleri karşısında ilerleyememekte, ağır kayıplara uğramaktadırlar.

Savaşın en kızgın günlerinde Dijwar yoldaş, ihanete karşı eşsiz direnişinde hain kurşunlara hedef olur ve şehitler ordusunda onurlu yerini alır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Özgürlüğe giden yolda bir bedel!

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Huşeng**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Ağn, ...**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **18 Ekim 1992,**

Xan Kûrkê

İhanete karşı özgürlüğün bayrağını dalgalandırmaya azimli olan Huşeng yoldaş da, şahadet kervanına katıldı. Aslen Ağnıdır ve yoksul bir ailenin çocuğudur. Çocukluğu zor koşullarda, yoksulluk içinde geçer. Gün geçtikçe zorlaşan yaşam koşulları **Huşeng** yoldaşı toprağından koparıp metropollere kadar götürür. Metropollerde yaşam kavgası sürdürürken, O da binlerce Kürdistanlının yaşadığı sömürgeci özel savaşın uygulamaları altında kendini korumanın çabalarını sürdürür.

Sömürgeci Türk devleti, daha çok Serhad, Orta ve Dersim eyaletlerindeki gençliği işsiz-gücsüz bırakarak, özünde zoru taşıyan bilinçli bir göç ettirme politikası uygulamış, böylece gençliğin ulusal kurtuluş mücadelesine olan eğilimini ve kayışını engellemeyi amaçlamıştır. Öyle ki bugün, bu alanlarımızda gençlik denilen kesimi bulmak oldukça güçtür. Ancak ulusal kurtuluş savaşımızın görkemli yükselişi, insanlarımızın bulunduğu her alana etkisine almış, başta gençlik olmak

üzere her kesimden insanımızı kurtuluş saflarına kanallandırmıştır.

Huşeng yoldaş, böyle bir politikanın sonucu olarak ülkesinden koparak İstanbul'da uzun süre işçilik yapar, ancak bunun kurtuluş olmadığını, Kürt insanı için böyle bir yaşamı kabullenmenin onur kırıcı olacağını bilince çıkarak özgürlük saflarında onurlu yerini alır.

Huşeng yoldaş, 1992'nin Nisan'ında Besta'da gerillaya ulaşır. İlk eğitimi de burada görür. Büyük bir öğrenme ve kendisini geliştirme azmiyle doludur. Her şeyiyle kendisini katma çabasıdır.

Huşeng yoldaş, Besta'da bir süre kaldıktan sonra Haftanın alanına geçer. Burada bir aya yakın eğitim görür. Gelişmeye açık olması ve coşkuya yoğun çaba sarfetmesi Huşeng yoldaşın önemli özelliklerindendi.

Bu temelde Huşeng yoldaş Serhad Eyaleti'ne gönderilmek istenir. Çukurca üzerinden bir grup yoldaşyla Xan Kûrkê alanına geçer. Ancak alana ula-

lerden biridir. Düşmanın bu alana yönelik saldırıları yoğunudur. Ancak büyük bir direnişle karşılaşırlar. Tüm saldırılar boşa çıkarılır, her seferinde büyük kayıplar vererek geri çekilirler.

Huşeng yoldaş, daha sonra Şekif Tepesi'ne gönderilir. Özgürlük savaşçıları bu cephede de destansı direnişler sergilerler. Düşmanın hem teknik, hem de sayı üstünlüğüne rağmen, olağanüstü kahramanlıklar yaratılır. Huşeng yoldaş, savaş deneyimi olmamasına rağmen, savaşta zorlanmaz. Bu O'nun emekçi karakterinden ve sömürgeciliğe, ihanete duyduğu yoğun öfkeden dolayıdır. Bu olumlu özellikleriyle destanın yarıtcılarından biri olma onuruna erişir.

Huşeng yoldaş, fedakarlığı ve müthiş saldırı ruhuyla yığıtçe savaşır. Düşman güçlerine yönelik saldırılarda en ön saflarda yer alarak tüm kin ve öfkesini boşaltır. En son bulundukları mevziye düşman bir gece büyük güçlerle saldırır. Yanındaki üç yoldaşyla sonuna kadar direnir. Son kurşunlarına kadar savaşır. Mevzi terkedilmez.

Ancak her başarının, her zaferin bir bedeli vardır. Huşeng yoldaş bu zaferin gerçek sahipleri ve yarıtcıları olan şehitler kervanına katılarak özgürlük savaşımızda abideleşir. Huşeng yol-

sıldığında Güney'deki ilkel milliyetçi ihanetçi güçlerin saldırıları da başlar. Tüm cephelerde yoğun bir savaş yaşanmaktadır. Huşeng yoldaş da ihanete duyduğu büyük öfkeyle savaşta yerini alır. Tabur Cephesi'ndedir. Savaşın en şiddetli yaşandığı cephe-

daşın şahsında sömürgecilik bir kez daha yenilgiye uğrar. Koparmak istediği öze dönmüş, anlamsızlaştırmak istediği yaşam, yine anlam kazanmıştı. Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Şehitlerin anısı zafere dek yaşayacaktır!

Ulusal birlik için kahramanca savaştı

Adı, soyadı: **Hamit HALİL**

Kod adı: **Ali**

Baba adı: **Salih**

Ana adı: **Perişan**

Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1974**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1992,**

Xan Kürkê

İlkel milliyetçi ihanet çetelerinin, emperyalizmin ve Türk devletinin desteğinde başlattıkları ihanet savaşında şehit düşen **Ali** yoldaş 1974 yılında Kobani'de doğdu. Yurtsever ve emekçi bir ailedendi. Ali yoldaş, ailesinin içinde bulunduğu zorluklardan ötürü altı yıl okur, daha sonra okulu bırakmak zorunda kalır. Ailesine destek olmak amacıyla değişik işlerde çalışır.

Yurtsever bir çevreden gelmesi nedeniyle Kürdistan'da yükselen ulusal

bağımsızlık savaşına kayıtsız kalması düşünülemezdi. Tüm Kürdistan'ı etkileyen gelişmeler sonucunda Ali yoldaş da partimizle ilişkiye geçer. İlişkiye girdikten hemen sonra Kobani'deki cephe faaliyetleri içinde yer alır. Bu süreçte ulusal kurtuluş gerçekliğini kavramak amacıyla eğitim faaliyetlerine katılır. Aktif olarak yer aldığı kitle faaliyetleri boyunca ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından gerilla savaşının olmazsa olmazlığını bilince çıkarır. Çünkü yurtseverliği O'na mücadelede en üst düzeyde katılımda bulunmayı emreder. Ali yoldaş, gerillaya katılma istemini partiye iletir, bu istemi parti tarafından kabul edilir.

Ali yoldaşın da içinde bulunduğu grup Newroz'la birlikte Güney Kürdistan'daki Haftanın kampına ulaşır. Böylece Ali yoldaş, Kürdistan halkının kurtuluşu için savaşa, ARGK saflarına adım atar. Haftanın üzerinden Nisan ayında Xan Kürkê'ye geçer.

Xan Kürkê alanında parti ve mücadele gerçekliğimizi daha iyi kavramak için verilen eğitimlere katılır. Ali yoldaş Temmuz 1992'ye kadar eğitim görür. Eğitim süreci boyunca eğitimlere olumlu temelde katkısını sunmak ister, bu uğurda epey çabalar. Canlı yapısıyla içinde bulunduğu ortamı hareketlendirir. Fiziki güç gerektiren işlere yatkınlığı, emekçi olmasındandı. Bunu devrimin hizmetine sokmaktan çekinmezdi. Fiziki güç gereken görevlerin bir numaralı gönüllüsüydü.

Temmuz 1992 de yapılan düzen-

leme ile Ali yoldaş, ana güç içinde yer alarak Şemdinli'nin Zerzan alanına gider. Bu pratiğinde de Ali yoldaş canlılığı ve neşesiyle grubun moral kaynağı olmaya devam eder. Bu süreçte düşmanın Helena taburuna yönelik gerçekleşen eylemde yer alır. Bu savaş eylemi ileriki pratiği için bir deneyim olarak algılar. Sonuçlar çıkarmaya çalışır. Sonraki pratiği Ali yoldaşın bunu başardığını gösterir.

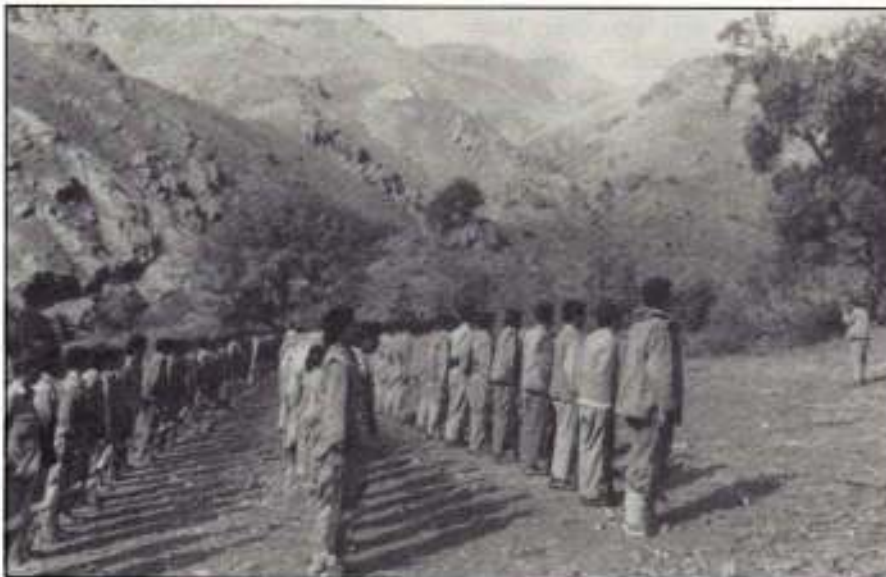
Katıldığı Rubarok tabur baskınında yılların deneyimine sahip bir gerilla gibi ustaca savaşır. Yöneldiği düşman mevzilerini kısa sürede etkisizleştirerek verilen görevi başarıyla tamamlar. Böylece bir görev adamı olduğunu kanıtlar. Geri çekilme esnasında da gösterdiği duyarlılıkla mücadelesinin sağlam bir hedefi olduğu yolunda yoldaşlarının umudunu güçlendirir.

Rubarok tabur baskınından sonra ihanete karşı savaşta önceleri Lêlkan cephesinde savaşır. Lêlkan'da ilkel milliyetçi güçlerin geniş kapsamlı saldırılarını yoldaşlarıyla beraber püskürtür. Düşman Lêlkan'a büyük güçlerle yükleniyor, tüm Lêlkan alanı adeta bir cehenneme çevriliyordu. Bombalanmadık bir karışık yer kalmamasına rağmen, burada kahramanca direniş sergileniyordu. Gerilla güçlerimiz Lêlkan'dan çekildikten sonra Ali yoldaş savaşın yoğun cephelerinden olan Tabur Cephesi'nde yer alır.

Tabur Cephesi'nde ARGK savaşçılarının düşmana karşı sergiledikleri direniş adeta Lolan çayının hırçınlığıyla bir uyum gösteriyordu. Düşmanın her defasında güç tazeleyerek, binlerce kişinin katıldığı saldırıları, bir avuç yiğit gerillanın azim ve iradede ördükleri direniş duvarına çarparak eriyor, düşman kaçmak zorunda kalıyordu.

25 Ekim 1992 günü şafak vakti düşmanın yeni bir saldırısı başladı. Direniş duvarı yine örülmüştü. İhanete geçit vermemek ve onu geri püskürtmek esastı. Bu konuda tereddütün zerresi yoktu. Gerekirse cesetler çiğnetilecek ama geçit verilmeyecekti. Şafakla beraber gelen saldırıda Ali yoldaş son kurşununa kadar savaşıyor, yüceliğin saflarında yerini alıyordu.

Anısı yolumuzu aydınlatan bir meşaledir!

Adı, soyadı: **Mesut PARLAK**

Kod adı: **Bager**

Baba adı: **Mahsum**

Ana adı: **Belkise**

Doğum yeri ve tarihi: **Çukurca, 1971**

Partiye katılış tarihi: **28 Haziran 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Xan Kürkê

Bager yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişiminden etkilenerek, halkına ve ülkesine duyduğu sorumluluğu yerine getirmenin ancak ARGK saflarında yer almakla mümkün olacağı sonucuna vararak, partiyle ilişki geliştirir. Ve 28 Haziran 1991'de Çukurca alanında gerilla saflarına katılır.

Buradaki Zap ve Bircêla kamplarında bir aylık kısa süreli bir eğitim görür. Eğitim sürecinde siyasi ve askeri olarak epey gelişme gösterir. Bu hızlı ve kavrayıcı gelişmesinden dolayı, Takım komutanlığı yardımcılığına getirilir. Yoldaşları arasında çok sevilir ve sayılır. Çizgiye sarsılmaz bağlılığı ile bunu yaşama geçirmede sergilediği muazzam çaba herkeste hayranlık uyandırır. Gerillaya katılması oldukça kısa süreli olmasına rağmen, gittiği her birlikte tanınır ve saygın olmayı başarır.

Çukurca'da kısa süreli faaliyetinin ardından Xan Kürkê alanına gönderilir. Türk ordusunun Xan Kürkê alanına yönelik saldırısında, direniş saflarında manga komutanı olarak görev yapar. Düşmanın kara ve hava birliklerinin katıldığı bu saldırıda, bir avuç ARGK gerillası dünya savaş tarihine geçecek bir savaş pratiği sergileyerek tarihi "Geliş Azadî Direnişi"ni yaratır. Bager yoldaş, bu destan yaratılmasında yoğun emek sahiplerinden biriydi.

Bager yoldaş, silahına oldukça bağ-

O şimdi fethedilmez Zağroslar'da yatıyor

lıydı. Silahını canının bir parçası olarak görür. Kürdistan'da silahlı bir yaşamın olamayacağını sürekli belirtirdi. 1991-92 kış sürecini Kürdistan'ın fethedilmez Zağros dağlarındaki kampa geçirir. Zağroslar'ın ölümcül kış koşullarına rağmen, PKK'den aldığı inançla büyük bir direniş ve moral kaynağı olur, yoldaşlarının olumsuzluğa düşmesine hiçbir zaman meydan vermez. Yoldaşları O'nun direnişçiliği ve örnek devrimciliğini şöyle anlatmaktadırlar: *"Zağros'ta yoldaşlarıyla birlikte cephane taşıyordu. Cephaneyi çadıra ulaştırdıklarında neredeyse ölmek üzeredirlər. Zağros'un dondurucu soğuğu yine aman vermemektedir. Geride cephane kalmıştır. Bager yoldaş, olanlara rağmen cephaneyi getirmeyi önerir. Herkes cephaneyi büyük zorluklarla çadıra ulaştırır. Kendisi de donmak üzeredir. Buna rağmen yaptığı işten dolayı mutlulukla gülmüşüyordu."* Bu maddi ve manevi değerlere bağlılığının küçük bir örneğidir.

Baharda üçgen alanındaki gruplarımızda yer alarak faaliyetlere katılır. Bager yoldaş, sömürgeciliğin Şemdinli alanındaki üçüncü büyük gücü

ve alandaki ajan faaliyetlerinin odağı olan Helena Taburu'na yönelik intikam eylemine katılır. Bu eylem Şımak katliamına bir yanıtı. Bu, Bager yoldaşı daha da coşturmakta ve düşmana kin ve nefretini intikama dönüştürecek bir fırsat olmaktadır. Helena eyleminde PKK'nin militan bir savaşçısı olduğunu kanıtlayan Bager yoldaş, düşmana büyük darbe vurulmasında önemli bir rol oynar. Helena eyleminden sonra alan faaliyetlerine devam eder.

Türk sömürgeciliği mücadelemizin kendisini yokoluşa götürdüğünü sezmış ve Güney'deki işbirlikçi-ihanetçi güçleri gerilla güçlerimize saldırtmıştı. Ancak ihanetin ARGK karşısında tutunamadığını gören Türk devleti, daha önce verdiği hava desteğine ek olarak karadan da Güney Kürdistan'a saldırmaya başlar. Bu amaçla Xan Kürkê de saldırı hedefidir. Bu arada Türk ordusunun bazı birlikleri Zağroslar'a da çıkarlar. Ama ARGK saldırıları karşısında tutunamazlar.

Türk ordu güçlerine yönelik bir gece baskınında Bager yoldaş, her zamanki savaşçılığıyla düşmanı perişan eder. Bu gece baskınında düşman 30'un üstünde kayıp verir. Sömürgeci orduya yönelik bu gece baskınında Kürdistan'ın yiğit evladı, ARGK'nin militan gerillası şehit düşerek, bu kutsal binanın inşasına kanlarını katık edenler safındaki onurlu yerini alır.

Bager yoldaş, ihanet savaşı sürecinde Xan Kürkê alanında Türk sömürgecilerinin eliyle şahadete ulaşan tek yoldaşımız olur. Ve Kürdistan'ın görkemliliği kadar fethedilmezliğiyle ünlü Zağroslar'ın bağına gömülür. Rahat uyu Bager yoldaş! Ant içiyoruz; Zağros yine fethedilmez olacak ve silahın yerde kalmayacaktır!

Direnış içinde şehitler dünyasına ulaştı

Adı, soyadı: **Ömer Şükrü OSMAN**

Kod adı: **Şaban**

Baba adı: **Şükrü**

Ana adı: **Meryem**

Doğum yeri ve tarihi: **Hesekê köyü-
Afrin, 1974**

Partiye katılış tarihi: **Ağustos 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1992,
Xan Kûrkê**

Şaban yoldaş, ülkemizin küçük güney parçasında dünyaya gelir. Gençlik çağına kadar belli oranda sıradan bir yaşam sürdürür; okula gitmek, ailenin iç sorunlarıyla meşgul olmak gibi. Kısa bir sürede maddi gereksinimlerini giderebilmek için çalışır.

Yalnız ülkemizin bu parçasında gelişip yükselen ulusal kurtuluşçu fikirler, O'nun sıradan yaşamına müsaade etmez. Önceleri sadece tanışır, uzaktan ilgilenme biçiminde yurtsever çevrelerle ilişkileri olur. Toplumun gelişimine ayak uydurarak zamanla

çalışan bir yurtsever haline gelir. Yurtseverleşme süreci ve sonrasında O'nu en çok çeken şey ulusal kurtuluş mücadelesinin silahlı savaşım tarihi olur.

15 Ağustos 1984 Atılımı, O'nun beyninde özel bir yere sahiptir. **Mahsum KORKMAZ** yoldaşa hayranlığı ile silahlı savaşıma hayranlığı organik bağlarla birbirine bağlıdır. Silahlı mücadelenin evrelerini tek tek inceler. Taktik yaklaşımları anlamaya çalışır. Gerilla savaşını incelemeye koyulur. Diğer dünya devrimlerindeki mücadelelerle mücadelemizi kıyaslamaya çalışır. Devrimimizin bütün devrimlerden daha zor, daha kapsamlı bir devrim olacağını bilince çıkarır.

Mücadele tarihini incelerken öne çıkmış şehit kadroların yaşantısını itina ile inceler. Onların zorlu, mücadeleyle dolu yoğun yaşamlarını kendine örnek alır. Silahlı savaşıma olan özlemini gidermek için harekete geçer. Tüm Kürdistan halkı için tarihi bir gün olan 15 Ağustos gününü 1992'de aynı şekilde kendisine de anlamlı hale getirmek için, o günde partiye katılır.

Küçük-Güney'de başlayan katılım yolculuğu, Haftanın, Çukurca üzeri Xan Kûrkê vadisine uzanır. Xan Kûrkê'ye varır varmaz ilk isteği hemen askeri eğitim görüp savaşa katılmak olur. Eğitim Taburu'nda eğitim devresine alınan yoldaşımız, henüz bu süreci tamamlamadan Güneyli işbirlikçilerin saldırısı başlar.

Böyle hainane bir saldırının yapılmasından oldukça rahatsız ve öfkeyle dolu olur. Ama savaşıma fırsatı doğduğu için de sevinçlidir. Mevzilenmiş güçlerle beraber O da Tabur Cephesi'ndedir. Tabur Cephesi'nin Xan Kûrkê

kê Vadisi'nin savunulmasında oynadığı rolün bilinciyle direnir. Şaban yoldaşın bulunduğu bu cephe, aynı zamanda düşmanla yüz yüze gelinen bir cephe'dir. Bu sayede düşmanı gözleyebilmektedir de. Mevzi günleri bir bir gelip geçmiş, 25 Ekim gününe dayanmıştı. Gerek düşmandaki hareketlenme, gerekse savaşın ulaştığı boyut "Tabur cephesine bir saldırı olabilir" ihtimalini güçlendiriyordu.

Ve 25 Ekim günü tahminler doğrulandı. Şaban yoldaş mevzisinde sonuna kadar direnmenin yeminiyle hazırıldı. Çatışma uzun sürdü. Her gelen düşman gücü püskürtülüyordu. Bir iki defa bu durum yaşandı. Mevzideki arkadaşların cephaneleri bitince geri çekilmek zorunda kalırlar.

Şaban yoldaş tekrar tepeyi ele geçirmek için düzenlenecek saldırıda yer almak istediğini belirtir. İstemi kabul edilince coşkusuna diyecek yoktur. Hazırlıklar tamamlandıktan sonra, saldırıya geçer. Coğrafya saldırı için olumsuz olmasına ve düşman için ise elverişli imkanlar sunmasına rağmen saldırı inatla sürdürülür. Çünkü saldırılan tepe önemlidir, düşmandan temizlenmesi gerekiyordu. Şaban yoldaş, yoğun ateş altında olmasına rağmen yürüyüşünü kesmez ve ilerlemeye devam eder. Sıkışan düşman ne yapacağını bilemez halde mermi yağmurlarına devam etmektedir. Bu mahşeri ortamda bir mermi Şaban yoldaş, yaşamlarını kendine örnek aldığı şehitler dünyasına ulaştırır. Arkadaşlarının belleklerinde şu söz ebediyen yankılanmak üzere yer eder: "Savaşımak yaşamaktır!"

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Çıray**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Ağrı, ...**

Partiye katılış tarihi: **Nisan 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **18 Ekim 1992,**

Xan Kûrkê

Ağrı'nın merkez köylerinden olan **Çıray** yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Kürdistan'da direnen isyan merkezlerinden biri olan Ağrı ve çevresi, günümüzde de ulusal kurtuluş mücadelemizde yerini alarak davaya kan ve can vermektedir. Çıray yoldaş, sömürgecilikle sürekli bir çelişki içerisinde ve oldukça yurtsever bir ortamda yetişme şansına sahip olur. Ulusal gerçekliğini hiçbir zaman unutmaz. Sömürgecilik, göç ettirme ve kimliksizleştirme politikalarını bu alanımızda da yoğunlaştırır ve sayısız ailelerin çeşitli nedenlerle Kürdistan'dan koparılmasına çalışır. Çıray yoldaş da düşmanın bu sinisi politikaları neticesinde para kazanmak ve ailesine katkıda bulunmak amacıyla Türkiye metropollerine gider, en tortu işlerde çalışmak durumunda kalır. İstanbul'da çalışan Çıray yoldaş, halkını ve ülkesini özler ve yurduna bir an önce dönmenin istemi ile dolar.

15 Ağustos 1984 Atılımı'yla partimiz önderliğinde Kürdistan'da kurtuluş savaşı başlatılır. Ağrı dağı bu kez kesin kazanmanın kararlılığı ile tarihi düşmanın karşısına dikilir. 1990'lı yıllara gelindiğinde mücadele halkımızı direnişe kaldırarak ülkemizin bütün alanlarında etkinlik sağlar. Çıray yoldaş da temiz yurtseverliği ile gelişmeleri izlemekte, ülkesinde yaşanan-

lan anlamaya çalışmaktadır. Çıray yoldaşın ulusal kurtuluş savaşımızı benimsemesi ve kavraması uzun sürmez, çünkü yaşam boyunca arzula-dığı sömürgecilikle nihai hesaplaşma zeminini görür ve bir an önce bu zemine kavuşmak ister. Yoksulluğun, sefaletin ve tüm olumsuzlukların kaynağı olarak gördüğü Türk devletine karşı mücadelenin zorunluluğunu kavrar.

Bu gerçekler ışığında Çıray yoldaş, 1992 Nisan'ında İstanbul'da kurduğu ilişkiler sonucunda Kürdistan'a hareket eder. Botan'a giderek ARGK güçlerimizin bulunduğu Besta alanında gerilla saflarına katılır. Gerillada bulunmak, O'nun için bir onur kaynağıdır. Eline aldığı silahıyla halkının intikamını alma ve ülkesinin kurtuluşu için savaşma fırsatını yakalar. Çıray yoldaş bu temelde tüm hırsıyla kendisini yaşama katarak en kısa sürede gelişmek, düşmanla hesaplaşmak ister. Bir süre Besta alanında kaldıktan sonra Güney Kürdistan'da bulunan Haftanın alanına gider. Haftanın alanında bir aylık eğitimin ardından oldukça olumlu gelişmeler gösterir. Kendi köyünden gerillaya katılan ilk genç olması nedeniyle çevresinde oldukça etki yaratabileceği gerçeğinden hareketle Serhad Eyaletimizde faaliyet yürütmesi amacıyla Xan Kûrkê alanına gönderilir. Xan Kûrkê alanında da kısa süre eğitim görür. Ekim başlarına kadar eğitimi sürdürür. Serhad Eyaleti'ne gitme hazırlıkları yapılmaktadır. En büyük özlemi görkemli ve bir o kadar da güzel Ağrı'da düşmana karşı savaşmak, Kürdistan'ın tarihi hesabını en iyi şekilde sormaktır.

Çıray yoldaş, Serhad alanına hareket etmeden ihanetle hesaplaşmak zorunda kalır. Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki çözümünü önlemek amacıyla alan güçlerimize saldırttığı ihanet güçleriyle savaşmak kaçınılmaz olmuştu. Şanlı ARGK savaşçıları Güney Kürdistan'dan çıkarmayı hedefleyen düşman güçleri, tüm güçleriyle yüklenmekte, KDP ve YNK ihanetçileri vahşice saldırmaktaydılar. Çıray yoldaş ve yanında bulunan diğer üç yoldaş tuttıkları mevzide ihanete geçit vermemekte, devrime ve mücadeleye olan tüm inançlarıyla kahramanca direnmektedirler. Sergiledikleri tavrı "bizi çiğnetmeden geçemezsiniz tarzındaydı." İhanetçiler tüm çabalanna rağmen ilerleyememekte, gördükleri direniş karşısında şaşkına uğ-

Özgürlük uğruna Ağrı Dağı gibi yüceldi

ramaktaydılar. Savaş uzamakta ve daha da şiddetlenmektedir.

18 Ekim gecesi binlerce hainin katıldığı bir saldırı başladı. Çıray yoldaş ve yanındakiler mevzilerinde sonuna kadar direnme karar vermişlerdi. Düşman cesetlerini çiğnemenin geçemeyecektir. Öylece yaptılar. Son kurşunlarına dek savaşarak mevzilerini terk etmediler. Dördünün de şehit olması pahasına düşman mevzileri ele geçirilebildi. Çıray yoldaş, diğer yoldaşlarıyla birlikte direniş yolunda verdiği sözün gereğini canı pahasına da olsa yerine getirme mutluluğuna erişti.

Anısı mücadelemize önderdir!

Adı, soyadı: ...

Kod adı: **Ferman**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **İğdır, ...**

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,**

Xan Kûrkê

Ferman yoldaş, İğdır'da doğdu. Ailesinin maddi yaşantısına katkıda bulunmak amacıyla, çalışabileceği başka iş bulamadığından çobanlık yapmaya başladı. Ferman yoldaş, hem ailesinin yaşantısına katkıda bulunuyor, hem de ülkesinin dağlarında özgür bir hava soluyarak sömürgeciliğin etkilerinden uzak kalıyordu. Katıksız, saf bir yurtseverliğe sahipti.

kışın kaçmak olduğunu düşünüyordu. Bu nedenle çoban olduğuna seviniyor, çobanlığı nedeniyle Türk sömürgeciliğinin uygulamalarından uzak kalıyordu. O'nu koruyan dağlara sevdalanıyor, sığınyordu. Dağlar O'nun gözünde koruyucu dosttu.

Kürdistan'da başlatılan gerilla savaşı, etkisini her tarafta hissettiriyordu. Ferman yoldaş, gelişen gerilla savaşında bir umut gördü. Hayallerinin gerçekleştiğini gördü. Bundan sonra hayalleri biraz daha umutlu, biraz daha renkli hale geldi. Bu kez dağlarda çoban değil, gerillaydı. Yoksulluğun, zulmün hesabını soruyor, hesaplaşıyordu. Kendisinin de, onurlu, özgürce yaşayabileceği bir toplumun harcı olmak istiyordu. O'nun bu hayalleri artık dayanılmaz olmuştu. Hayalini kurduğu gerillacılık bilinmeyen bir güç gibi kendisini çekiyordu, kararlıydı, gerilla olacaktı. Ama yol yordam bilmiyor, ilişkisi yoktu. Nasıl ulaşacaktı özlemini çektiği yaşama.

Bir ara "belki çobanlık yaptığım dağlarda ilişkiye geçebilirim" diye düşünüyordu. Bu amaçla uçsuz-bucaksız dağlarda durmadan dolaşıyordu, bir gerilla grubuyla karşılaşip katılmanın hayaliyle. Ama çabaları boşa çıkıyordu. Boşa çıkan çabalar Ferman yoldaşın umutlarını kırmıyor, tersine O'nu daha da hareketlendiriyordu. Çevreden her gün gerilla saflarına katılım olduğunu duyduğunda, kendi kendi-

Ferman yoldaş eğitim amacıyla Xan Kûrkê alanına gönderildi. Artık elinde silahı ülkesinin kurtuluşu için savaşılabilecekti. Hayalleri, umutları gerçek olmuştu. Bu nedenle oldukça coşkuluydu. Her işe dört elle sarılıyor, var gücüyle kendini veriyordu. Askeri ve siyasi eğitime tüm varlığıyla katılım göstermeye çalışıyordu. Durmadan gün sayıyordu. Eğitim bitecek genç Ferman yoldaş savaşa gidecekti. Daha devre tamamlanmadan Rubarok Tabur baskınının hazırlıkları yapıyordu. Yoldaşları düşmanı vurmaya gidecekti. Ferman yoldaş, savaşa gitme istemini bildirir. Gönderilmek istenmez. Yoldaşlarına kendisini dayatır. *"Hiç kimse beni savaş dışında tutamaz"* der. Ferman yoldaşın bu kararlılığına hiçbir güç dayanmaz. Ve Ferman yoldaş Rubarok'a gönderilir.

Savaşa giderken avına saldırmaya hazır bir şahin gibidir. Adeta kanatlandırmıştır. Ayakları yere değmiyormuşçasına yürümektedir. Bu savaşçı ruhla Rubarok tabur baskınına katılır. Burada gerçek bir savaş yaşanmış, büyük kahramanlıklar sergilenmiştir. Bu büyük savaşta Ferman yoldaş da yer alır.

Rubarok sonrası Xan Kûrkê'ye döner. İhanetin saldırısı başlamıştır. İhanet, özgürlüğü, kurulan güzel hayalleri, umudu söndürmek istemektedir. Öyleyse karşı konulmalı, direnilmeli-

"Hiç kimse beni savaşın dışında tutamaz"

Dağların doruklarında halkını ve ülkesini düşünerek, barbar Türk sömürgeciliğin Kürdistan'daki günlük uygulamalarını görerek öfkeleniyordu. Bir çıkış bulamadığından bu öfkesi çoğu kez kendisine yöneliyor, kendi kendisini yiyip bitiriyordu. Buna bir çare olmalıydı. Bir şeyler yapmalıydı. Ama yoksulluk, günlük yaşam kavgası yakasını bırakmıyordu ki. Bazen tek çı-

ne, "beceriksizliğine" kıızıyordu.

Temmuz ayı başlarında Ferman yoldaş aradığını bulur. O anki sevincini tanımlamak zor bir olay. Kendinden geçmiş, sevinçten dili tutulmuştu. Uzun süre kendine gelememi. Kendine geldiğinde ilk sözü *"Ben de savaşmak istiyorum. Sizinle gelmek istiyorum"* oldu. Böylece Ferman yoldaş gerilla saflarına katıldı.

dir. Ferman yoldaş, direniş saflarında yerini alır. Yoksulluğundan, kurduğu güçlü hayallerden, varılmak istenen yüce insanlık erdemlerinden aldığı güçle savaşır. Umudun bir koruyucusu olarak umutsuzluğu yaşamadan sonuna kadar direnir. İhanet, Ferman yoldaşı şehit ederek umudu toprağa gömmek ister.

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır!

Şafağın kızılığında şehitler kervanına katıldı

Adı, soyadı: **Şerefhan SÜER**

Kod adı: **Rênas**

Baba adı: **Maşuk**

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Diyanbakır, 1972**

Partiye katılış tarihi: **Mayıs 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **19 Ekim 1992, Xan Kûrkê**

Rênas yoldaş, Amed'in Bismil ilçesinde dünyaya geldi. Dokuz kardeşin en büyüğüydü. Ailesinin ekonomik durumu iyiydi. En büyük kardeş olması daha küçük yaşlardan itibaren inisiyatifli olmasını beraberinde getiriyordu. **Rênas** yoldaş ilkokuldan sonra, hem ailesine yardımcı oluyor, hem de öğrenimine devam ediyordu. Lise öğrenimini bitirdikten sonra Diyanbakır Devlet Hastanesi'nde memur olarak çalışmaya başlar.

Rênas yoldaş, devlet memurluğu yaptığı süreçte halkımızın sömürgeci kurumlarla olan günlük ilişkisini bizzat görür ve yaşar. Bu kendisini çok etkiler. Yaşadıklarıyla sömürgeci rejimin Kürdistan halkı için ne olduğunu çok iyi bilince çıkarır. Bu yaşadıkları, **Rênas** yoldaşı içten içe bir hesaplaşmaya ve sömürgeci düzenden kesin bir kopuşa götürür. Onun yeri sömürgeci devletin değil, halkın yanındı. Böylece Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle ilişkiye geçerek, faaliyetlerini sürdürür.

Rênas yoldaş, mücadele gerçekliğini kavramaya çalışıyor ve mücadele ediyordu. Çevresi KDP ile ilişkiliydi. Bu nedenle kendisine tanınan olanaklarla Kürdistan ulusal kurtuluş

mücadelesinden uzaklaştırılmaya çalışıldı. **Rênas** yoldaş, tüm engellemelere karşı mücadele ile bağlarını koparmaz. Tam tersi bir tavır takınarak çevresine karşı mücadele yürütür, onları KDP'den koparmaya ve saflara kazandırmaya çabalar. **Rênas** yoldaşın bu yönlü sürdürdüğü çabalar, gösterdiği fedakarlıklar O'na saygınlık kazandırır. **Rênas** yoldaş, çevresine karşı yürüttüğü mücadele başarıya ulaşır ve aile olarak ulusal kurtuluş saflarında yer alırlar.

Düzenle bağlarını giderek koparan **Rênas** yoldaş, insanlığı ve kurtuluşu gördüğü gerilla saflarına katılmaya karar verir. Bu amaçla Doğu Kürdistan üzeri Xan Kûrkê alanına gelir. Burada parti ve mücadele gerçekliğini daha iyi bilince çıkarmak amacıyla eğitimlere katılır. Dağ koşullarına adapte olmada ve gerilla yaşantısına alışmakta ilk başlarda zorluk çektiği oldu. Ama katılımı bilinçle yoğunluğundan bu zorlukları çabuk aşmasını bildi. Başarma azmi ve kararlılığı çok güçlüydü. Siyasi konularda belli bir birikimi vardı. Parti ortamında bunu örgütlü bir bilince dönüştürmek için çabası belirgindir. Birikimi olduğundan yoldaşlarına bu konuda yardımcı olmaya çalışıyordu. Çektiği tüm fiziki zorlukla-

ra karşı askeri konularda kendisini hazırlamayı başardı.

Rênas yoldaştaki büyük kararlılık ve başarma inancı kısa sürede savaş pratiğine çıkmasına fırsat tanıdı. Yöneldiği savaş pratiğinde de başarılarına devam etti. Kısa süreli sıcak savaş pratiğinde tarihi Rubarok eyleminde yer aldı. Sağlıklıktan anlaması yoldaşları arasında "Doktor **Rênas**" diye çağrılmasına neden oldu. Sağlıklılığı ile katıldığı Rubarok eyleminde, büyük fedakarlıklar gösterdi, yaralı yoldaşlarına çok yardımcı oldu. Bu yönlü fedakarlıkları olağanüstüydü.

Rubarok eylemi sonrası başlayan Güney Savaşı'nda hareketli gerilla birliklerinde yer alarak, ihanet çetelerine yönelik birçok gece baskını ve pus u eylemine katıldı. Bu eylemlerde hem eylem içinde yer alıyor, hem de sağlıklı olarak görev yapıyordu. Cesareti, fedakarlığı ve yoldaşlarına verdiği değerle örnek bir görünüm sergiliyordu. Oldukça alçakgönüllü ve uslu partiyi yakalamasını bilen bir yoldaş.

Bir yoldaş, "Gerçekleştirdiğimiz bir pus u eylemine giderken **Rênas** yoldaştaki coşku ve kararlı yürüyüş, hepimize güç ve moral veriyordu" diyerek hakkındaki düşüncelerini açıklamıştı. **Rênas** yoldaş, coşkusu ve kararlı yürüyüşüyle ihanete karşı sonuna kadar savaştı.

Uzun yıllar mücadele ederek çevresini bu ihanet çetelerinin etkisinden kurtarmıştı. Şimdi aynı ihanet çeteleri, devrimin silahına sanılarak savaştığı Kürdistan dağlarında karşısına çıkarak mücadelesini engellemek istiyorlardı. Bu nedenle ihanete karşı oldukça öfkeliydi. En az sömürgecilik kadar ihanete de kin duyuyordu. Duyduğu güçlü kin O'na bu savaşta güç veriyordu. Bu azimle ihanete karşı sonuna kadar savaşarak 19 Ekim 1992 tarihinde şafağın kızılığında şehitler kervanına katıldı, buradaki onurlu yerini aldı.

Devrimci mücadelede anısı ölümsüzleşecektir!

Adı, soyadı: **Salih MARKOÇ**

Kod adı: **Salih**

Baba adı: ...

Ana adı: ...

Doğum yeri ve tarihi: **Muradiye, ...**

Partiye katılış tarihi: **1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ekim 1992,**

Xan Kûrkê

İhanetle özgürlüğün tarihi hesaplaşmasında ödenen bedellerden biri olan **Salih** yoldaş, Muradiyeliydi. Yoksul bir ailede büyür. Çoğu yoksul Kürdistanlı gibi Türkiye metropollerine gider. İşçilik yapar. Uzun yıllar en ağır işlerde, emek gücünü çok ucuza satarak çalışır. Bu süreçte Salih yoldaşın önce ulusal ve giderek sınıfsal bilinci gelişir.

Salih yoldaş, sömürgeciliğin Kürdistan insanını içine sürdüğü konuma oldukça öfke ve kin duymaktadır. Metropollerdeki yaşamın gerçek bir batık olduğunu kavrar. Kurtuluşun ve buna karşı mücadelenin gerilla saflarında olduğunu bilince çıkararak katılım sağlar. Salih yoldaşın katılımdaki kararlılığı ve başarıma azmi zorlukları yenmesinde kolaylık sağlar.

Xan Kûrkê alanında gördüğü eğitimde öğrenme azmi çok güçlüdür. Kafasına takılan ve bilmediği şeyleri sorarak öğrenir. Eğitimlerde kendisini siyasi ve askeri olarak geliştirmek için yoğun çaba harcar. Salih yoldaş uzun süre metropollerde kalmasına rağmen ulusal değerlere son derece bağlı ve yurtsever özü oldukça güçlüdür. Sömürgeciliğe yoğun kını vardır. Metropollerde sürekli kendisini korumaya çalıştığından Kürt olmayan şeylerden müthiş rahatsızlık duyar. Kürtçe bilmeyen yoldaşlarının Kürtçe öğrenmelerine yardımcı olur.

Sömürgeciliğe duyduğu büyük kin temelinde savaşma azmi çok yüksekti. Sürekli eylemlere katılmak ve sıcak savaş yaşamak istiyordu. Çalışmaya, özellikle fiziki güç gerektiren işlere yabancılığı olmadığından, bu tür işlere en önde koşardı. Korkunç denebilecek azmiyle kısa sürede büyük gelişmeler sağlayabiliyordu. Zeki yapısıyla sorunları çok çabuk kavrar ve kendince çözüm gücü olmaya çablardı. Görevlere ve sorunlara karşı duyarsız kalmayı bir türlü kabullenmiyordu. Bu O'nun doğasına tersti.

için Kuzey'e gitmek istiyordu. Çok istediği halde tarihi Rubarok eylemine katılamamıştı. Morali oldukça bozulmuş ve bu durum yoldaşlarının O'na takılmasına yol açıyordu.

Rubarok eylemi sonrasında başlayan Güney savaşı, Salih yoldaş için bir savaşma fırsatıydı. Savaşın başlamasıyla cephede yer alarak coşku ve moralin zirvesini yaşamaya başlamıştı. Savaşta olağanüstüydü. Yoldaşlarına sık sık, "Kahramanların çıktığı alana layık olacağım" diyordu. Salih yoldaş bu söylediklerinin gereğini yap-

Kanla yazılan tarihimize altın harflerle geçti

Kürtçe konusundaki duyarlılığı ve bu yüzden bazen öfkelenmesi çoğu kez yoldaşlarının hoşuna gidiyordu. Yoldaşları bazen Salih yoldaş kızdırmak için kasıtlı Türkçe konuşurlardı.

miş, düşmanın tüm gücüyle yüklediği cephenin ön saflarında kahramanca savaşıyordu. Düşmanın üzerine yürümede oldukça kararlı ve inisiyatifliydi.

Bu yönüyle yoldaşlarının moral ve coşku kaynağı durumundaydı. Ama her şeye rağmen yoldaşları arasında oldukça saygın bir konuma sahipti.

Ağustos ayı başında Lélkan alanına gönderildi. Savaşma istemi çok güçlü olduğundan buraya gönderilmeyi savaştan uzak tutma olarak algıladığından içerlemişti. O savaşmak

Düşman Lélkan'a saldırdıkça Salih yoldaş, adeta coşuyor ve bu coşkuya direnme kararlılığı daha da artıyordu. Salih yoldaşın böylesi coşkulu olduğu bir anda mevzisine bir havan mermisi düşüyor ve Salih yoldaş, kanla yazılan halkımızın yeniden doğuş tarihine altın harflerle geçenler arasındaki yerini alıyordu.

Salih yoldaş ölümsüzdür!

Adı, soyadı: Fuat DEMİRBAĞ
Kod adı: Rênas
Baba adı: Nadîr
Ana adı: Mediha
Doğum yeri ve tarihi: Palu, 1974
Partiye katılış tarihi: Mayıs 1992
Şahadet tarihi ve yeri: 8 Ekim 1992,
Xan Kürkê

Geçmiş direnişçiliğiyle tanınan Palu alanında doğan Rênas yoldaş, daha sonra yaşamını Diyarbakır'da sürdürür. Ailesi yurtseverdir. Bu yurtsever ortamda büyüyen Rênas yoldaş, ilk, orta ve lise öğrenimini sürdürürken bir yandan da bir ecza deposunda çalışır.

Rênas yoldaş, lise yıllarında gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizin etkisiyle yurtsever öğrenci faaliyetleri içinde aktif olarak yer alır. Köklü bir yurtseverliği olan Rênas yoldaş, ülke ve mücadele gerçekliğini kavramak için çevresiyle yoğun tartışma ve araştırmalara girer. Bu yönlü çabaları oldukça bilinçlidir. Kürdistan gerçekliğini bilince çıkarmak için tartışma ve araştırma yürüten birinin zorunlu olarak varacağı sonuç şu olur: Kürdistan'da gerilla savaşı olmadan hiçbir şeyin yaşama şansı olamaz. Gerilla savaşı Kürdistan'daki her şeyin yaratıcısıdır. Rênas yoldaş da araştırmalarını bu temelde sürdürür ve gerçekleri bilince çıkarır.

Mayıs 1992 de okula ve çalıştığı ecza deposundaki işini terk ederek gerilla saflarına katılmak üzere Xan Kürkê alanına gider. Rênas yoldaş alışık olmadığı yeni yaşam tarzında ilk başlarda zorlanır. Ama bu zorlanması kısa süreli olur. Mücadele saflarına katılmanın bilinçle yoğrulmuş olması ve köklü yurtsever duyguları O'nun bu

yetmezlikleri aşmasında büyük yardımları olur. Kısa süre sonra yaşamla bütünleşme başarısını gösterir.

Eğitim süreci boyunca güçlü teorik birikimiyle katılımda bulunur, yoldaşlarına yardımcı olmak ve kendini eğitmek için yoğun çaba sahibi olur. Ecza deposunda çalıştığından yetersiz de olsa sağlık bilgilerine sahipti. Bölüğün sağlıkçılığını yapıyor, bu alandaki bilgilerini yoldaşlarının hizmetinde kullanıyordu. Yoldaşlarıyla sıcak ilişkiler geliştirmek ve onlarla kaynaşmakta çok ustaydı. Yoldaşlarıyla geliştirdiği

ilişkiler aşırı sevilmesine yol açıyordu. Eğitimdeki yoldaşları eczacılığından dolayı O'nu "Sağlıkçı Rênas" diye adlandırırlar. Temmuz ayı başlarına kadar süren eğitim devresi boyunca Rênas yoldaş, kendisini askeri ve siyasi olarak yetkinleştirmeye uğraşıyordu. Bu çabalarında başarılı sonuçlar elde etti. Yapılan düzenlemeyle ana güç içinde yer alarak kızgın savaş alanlarına yönelirdi.

Rênas yoldaş, gittiği pratik sahada kendisini daha da dönüştürme başarısı gösterir, bu bağlamda çalışmalarını daha verimli olur. Pratik saha bir ayrı- raç rolü oynar ve eski yaşamından kalma ne varsa bir daha dirilmemeceğine gömmesine yol açar. Artık tüm varlığıyla mücadele saflarındadır.

Rênas yoldaş, Mavan karakolu tepelerine yönelik eyleme katılarak gerçek bir gerilla, dönemin bir gerillası olduğunu kanıtlar. Eylemi yapan güçlerin sağlıkçısı olarak da görevlidir. Daha sonra Türk devletinin tarihi boyunca yediği en büyük darbe olan Rubarok tabur baskınında yer alır. Bu tarihi eylemde yerine getirdiği görevlerle gerçek kahramanlıklar sergiler. Gerek eylem esnasında, gerekse geri çekilmeye yoldaşlarına yaptığı yardımlar ve gösterdiği fedakarlıklar yoldaşları arasında büyük bir saygınlık yaratır.

Rubarok eyleminin hemen sonrasında başlayan Güney Savaşı'nda, en ön cephede olan Lêlkan'a giderek burada savaşır. Lêlkan cephesinde çok az sayıdaki gerilla, ihanet çetelerinin tüm güçleriyle yüklenmesine karşı destanlar yaratarak direnir. Öyle ki Lêlkan alanında bombalanmadık bir kanş yer dahi kalmaz. Ama Kürdistan halkının seçkin evlatlarını yerinden kırdatmanın olanağı yoktur. Düşman güçler, çıldırmışçasına her seferinde daha büyük güçlerle saldırıya geçerler. Ama geliştirilen her saldırı, PKK'nin verdiği büyük inançla örülen direniş duvarına çarparak erimek zorunda kalır. Rênas yoldaş savaşın bu kızgın cephesinde gerektiğinde savaşçı, gerektiğinde ise sağlıkçı olarak görev yapar.

Sayılan binleri bulan ihanet güçlerinin katıldığı büyük bir saldırıya karşı direniş içinde Kürdistan halkının bu seçkin evladı şehit düşerek, şehitler kervanındaki yerini alır. Silahı yerde kalmayacak!

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

Bilinçli
çabasıyla
devrimci
dönüşümde
hızla
yol aldı

Devrimin hızlı çarpan yüreği ve bilinci

Adı, soyadı: **Sebahattin DOĞAN**

Kod adı: **Agir**

Baba adı: **Abdullah**

Ana adı: **Mürçêh**

Doğum yeri ve tarihi: **Yaylayini köyü-
Savur-Mardin, 1973**

Partiye katılış tarihi: **Haziran 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **25 Ekim 1992,
Xan Kûrkê**

Agir yoldaş, mücadelemizin gerilla vuruşlarıyla etkinlik kazandığı, halk eylemliliğiyle etkisini taçlandırdığı alanlarımızdan biri olan Mardin'in Savur ilçesindendir. İlkokulu bitirdikten sonra, çocukluk aşamasından çıkışla birlikte mücadele ve gerillayla tanışır.

Mardin alanımız ve özellikle de Savur, 1984 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra partimizin yoğun propaganda faaliyetleriyle düşmanın etkisinden halkımızı çekip çıkardığı bir alandır. 1990'larda ilk olarak bu alanda patlak veren serfihildanlar da bu gerçeği kanıtlamaktadır. Parti militanlarımız bu alanda siyasi propaganda faaliyetleriyle düşmanın etkisini kırarak, halkımızı devrim safları etrafında kenetlemeye binbir emek ve çabanın sahibi olmuşlardır. Bunu canlarını ortaya koyarak başarmışlar ve bu yolda şehit olmaktan geri durmamışlar, devrimci emek ve iradenin en yücesini sergilemişlerdir.

Agir yoldaş da ilk olarak mücadeleyle köylerine gelip propaganda yapıp, bağımsızlıkçı, ulusal ve sosyalist çizgimizi halka taşımak için gayret sarfeden ve bu uğurda 1985'te şehit olan bir yoldaşımız aracılığı ile tanışır.

Henüz yaşı küçük olmasına rağmen anlatılanlar içinde bir coşku, yüreğin de gerillaya sevdası denizi oluşturur. Çünkü kendisindeki yurtseverlik köklüdür, soyludur. Halkımızın içinde yaşadığı gerçekleri anlaması için çok üst düzeyde bir bilinç gerekmez. Düşmanın uyguladığı zulmü, annesinin, babasının uğradığı hakaretleri görmek, düşmanı ve kendisini tanımaya yeterlidir. Ve bunlar **Agir** yoldaşta ilk bilinçlenmenin tohumları olur.

Agir yoldaşın ailesi geçim sıkıntısı gibi nedenler sonucu ülkesinden kopup metropole yerleşmek zorunda kalır. Bunun için Sakarya'ya yerleşirler. **Agir** yoldaş burada yurdundan koparılıp yabancı bir çevreye yerleşmesinin etkilerini ve çelişkilerini ağır bir biçimde yaşar. Ezilme, sömürülme, horlanma Kürt kimliğinden kaynaklanmaktadır ve burada da devam etmektedir. Sömürgecilere karşı kin ve nefreti daha da artar. Ülkede gelişen ve halkla kucaklaşan mücadelemizin

artmaktadır. Bu süreç sonucunda artık tam anlamıyla kararını verir. Çevresinden tanıdığı insanlarla ilişkiye geçer ve Haziran ayında Xan Kûrkê alanına gider.

Xan Kûrkê alanına gelir gelmez eğitim faaliyetlerine katılır. Eğitimde kendisini geliştirmek ve dönüşümünü sağlamak için yoğun bir çabanın sahibi olur. Kendisini geliştirme ve güçlendirme isteği o kadar yoğundur ki, bir aylık bir eğitim devresinden sonra öneri yaparak tekrar bir aylık bir eğitim devresine katılmak istediğini belirtir, isteği kabul edilince de ikinci bir eğitim devresinden geçerek daha da güçlenir, ikinci eğitim devresi tamamlandıktan kısa bir süre sonra Güney Savaşı patlak verir.

Güney Savaşı'nda bir o cepheden, bir bu cepheye koşturur. Bir pusudadır, bir saldırıdır. En son ihanet güçleri şehit Karavali cephesini ele geçirirler. **Agir** yoldaş tepenin ele geçirilmesi için yapılan saldırıda en önde, cesur-

etkisiyle gerillaya katılma isteği gün be gün artmaktadır. Yüreği ülkesinde, gönlü gerillasındadır. Bir an önce gerillaya ulaşma isteğiyle yüreği çarpmaktadır. Bu arada gitgide bilinci de

ca savaşıarak şahadete ulaşır.

Agir yoldaş, devrimin hızlı çarpan yüreği ve bilinci. Bu durumuyla tüm yoldaşlarına örnek alınacak onurlu bir miras bırakır!

Adı, soyadı: **Yüksel AKSAMAN**

Kod adı: **Baran**

Baba adı: **Mahmut**

Ana adı: **Elif**

Doğum yeri ve tarihi: **Reman mezrası-Dumluyazı köyü-Karakoçan, 15.03.1970**

Partiye katılış tarihi: **Temmuz 1991**

Şahadet tarihi ve yeri: **4 Kasım 1992, Elcan**

Yüksel yoldaş, Karakoçan'ın Dumluyazı (Reman mezrası) köyünde yoksul bir ailenin üçüncü çocuğu olarak

Kararlı, coşkulu ve inançlıydı

bulamaz, umduğunu yakalayamaz.

Avrupa'dan bahsedilir, hem daha iyi bir yaşam, hem de daha çok para olduğunu duyar ve ülkeden ayrılmaya karar verir. 1988'de Almanya'ya gider. Fakat umduğunun tam tersiyle karşılaşır, burada hayatın daha zor olduğunu görür. Ancak geriye de dönmez, iltica eder. Daha sonra iş arar, bu arada partili yoldaşlarla tanışma imkanına kavuşur.

Gelişmeleri büyük bir ilgiyle izler, uzun zamandan beri duyduğu fakat kavrayamadığı PKK'yi ve mücadelesini tanımaya çalışır. Bu konuda epey istekli olduğundan alandaki yurtseverlerle ilişkiye geçer. Yayınları takip eder. Toplantı ve seminerlere katılır. Konuşmaları can kulağıyla dinler ve mücadeleyi kavramaya çalışır. Bu ara-

re'den ayrılana kadar gücü oranında tüm yetenekleriyle mücadelenin hizmetinde olur. Bu süreçte kültür faaliyetlerinde yer alır. En yetenekli arkadaşlarıdır. Kararlı yapısı ile herkesi etkileyen cana yakın bir yoldaştır. Yazdığı tüm raporlarda ülkeye gitme ve merkezi bir eğitime katılma talebinde bulunur. Gün geçtikçe Avrupa'da kalmak O'nun için daha zor olur. Bir an önce ülkeye gidip ülke özlemini ve hasretini giderme, halkına ve davasına daha büyük katkılar sunma, düşmana bin yıllık kin ile vurma isteğini dile getirir. Bu istemi kabul görür. Merkezi eğitime katılır. Ardından bir yıla yakın Avrupa'nın çeşitli alanlarında faaliyetlerde bulunur. 1992'nin yaz aylarında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Burada kısa süreli bir eğitim gördükten sonra, Mahsum Korkmaz Akademisi'nin kapanması nedeniyle Güney Kürdistan'daki eğitim kamplarına gider.

Yüksel yoldaş, alana ulaşır ulaşmaz emperyalizm ve TC destekli işbirlikçi güçlerin saldırıları başlar. Bir aydan fazla süren kızgın savaşta, partinin militan ruhuna yaraşır bir şekilde savaşa katılır ve kahramanca savaşır. Savaşta ihanetçi güçlerin uğradığı büyük hezimet sonrasında, güçlerimiz kampları boşaltarak geri çekilirler. Bu geri çekilme esnasında bir grup yoldaş ülkeye giriş yapmak için yola çıkar. Yüksel yoldaş da bu grup içindedir. Ülkeye gideceği için mutludur, coşkuludur. Ancak grup Elcan civarından ülkeye giriş yaparken Yüksel yoldaş yanındaki iki yoldaşla birlikte mayına basarak şehit düşer.

Kararlı, inançlı ve coşkulu bir kişiliğe sahip olan Yüksel yoldaş, kısa süren mücadele yaşamında çok özlu ve militanca bir pratiğin sahibi olur. Bu mücadele pratiğinde bizlere çok değerli ve soylu bir emanet teslim ederek şehitler ordusuna katılır.

Anın mücadelemize hep ışık tutacaktır Yüksel yoldaş!

dünyaya gelir. İlkokulu bitirdikten sonra 2 yıl kadar ailenin geçimini sağlamak amacıyla babasının yanında çalışarak katkıda bulunur. Daha 14 yaşındayken geçim sorunundan dolayı İstanbul'daki abisinin yanına gider ve hemen çalışmaya başlar. Birçok iş değiştirir. En son gazirolarda ve lokantalarda çalışır. Bu süreçte başına birçok olay gelir. Görür insanların nasıl düştüklerini, toplum olarak nasıl bir çürümeye gittiğini. Haksızlıklara uğrar. Kendisini her çeşit yozluğa çeken çevre içinde yaşar, yaşananların tanığı olur. Tabii ki bir türlü aradığını

da rahatsızlık geçirir. Belinden ameliyat olur. 6 ay hastanede kalır, yaklaşık bir yıl tedavi görür. 1990 yılında Almanya'daki sıkıntılardan dolayı daha iyi olur anlayışıyla İngiltere'ye gider. Direkt Kürdistanlıların bulunduğu derneğe uğrar. Mevcut ilişkilerini sürdürür. Mücadeleyi takip eder, 3 ay kadar lokantalarda çalışır. Fakat bu, kendisine çok zor gelir, kahrolur. *"Elim çalışmaya varmıyor, düşman halkıma zulmederken, gerilla savaşırken benim çalışmam kurtuluş değildir"* der.

Kesin kararını vererek Temmuz 1991'de mücadeleye katılır. İngiltere-

Güney Savaşı'nda şehit düşüp de sadece künyeleri tespit edilen şehitlerimiz

Haftanın direniş cephesinde şehit düşen ve haklarında bilgi alamadığımız yoldaşların künyeleri ve şehit düştükleri alanların ismi şöyledir:

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Eylem**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, ...**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **11 Ekim 1992, Haftanın-Şehit Beşir Tepesi**

Adı, soyadı: **Muhyettin AYDIN**
Kod adı: **Zindan**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, ...**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Ekim 1992, Haftanın-Direniş Tepesi**

Adı, soyadı: **Metin ÖZDEMİR**
Kod adı: **Cenk**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Ekim 1992, Haftanın-Sınat**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Hüseyin**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Eruh, ...**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ekim 1992, Haftanın-Derkar Tepesi**

Adı, soyadı: **Adil HASAN**
Kod adı: **Yavuz**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Haseke, ...**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Ekim 1992, Haftanın-Çiyayê Sipî**

Adı, soyadı: **Abdulhalim YILMAZ**
Kod adı: **Nuhat**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Ömerli-Mardin, 1965**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Ekim 1992, Haftanın-Mergeş**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Darav**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Güney Kürdistan, ...**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Ekim 1992, Haftanın-Mergeş**

Adı, soyadı: **Mahmut Ahmet XELİL**
Kod adı: **Mitan**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Haseke-Güney Kürdistan, ...**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Ekim 1992, Haftanın-Mergeş**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Kendal**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin-Güney Kürdistan, ...**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **28 Ekim 1992, Haftanın-Mergeş**

Adı, soyadı: ... **KARAHAN**
Kod adı: **Rubar**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe-Mardin, ...**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **30 Ekim 1992, Haftanın-Xantur**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Mazlum**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Hevler köyü-Cizre, ...**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **3 Kasım 1992, Haftanın-PAK Kampı**

Geri çekilme esnasında mayına basarak
şehit düşen yoldaşların künyesi şöyle:

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Abdurrahman**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Kasım 1992, Elcan**

Adı, soyadı: **Ahmet ...**
Kod adı: **Birindar**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, ...**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **4 Kasım 1992, Elcan**

Hezil'den Elcan'a geçerken
mayına basarak
şehit düşen yoldaşların
künyeleri şöyle:
(Bu yoldaşlar,
Beytüşşebap birliğinde
yer alıyorlardı.)

Adı, soyadı: **Ahmet TEKİN**
Kod adı: **Haşim**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Şivet köyü-
Uludere, ...**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ekim 1992,
Elcan**

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Celal**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **20 Ekim 1992,
Elcan**

Metinan bölgesinde
KDP'nin komplosu sonucu
şehit düşen yoldaşın
künyesi şöyle:

Adı, soyadı: **Yüksel DURMUŞ**
Kod adı: **Şivan**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Beytüşşebap-
Hakkari, 1971**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,
Metinan**

Zaxo'da şehit düşen
bir milis yoldaşımızın
künyesi şöyle:

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Yakup**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, ...**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,
Zaxo**

Amada'da kitle
çalışmalarını yürüten
ve Çukurca'ya giderken
YNK güçleri tarafından
yapılan komplo sonucu
şehit düşen yoldaşımızın
künyesi şöyle:

Adı, soyadı: **Muhyettin ...**
Kod adı: **Şerif**
Baba adı: ...
Ana adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Cizre, ...**
Partiye katılış tarihi: ...
Şahadet tarihi ve yeri: **Ekim 1992,
Amada**

**Anıları
mücadelemize
önderdir!**

Düzeltilme:

76. sayfada **Memduh Gökhan** yoldaşın künyesinin üstünde yer alan fotoğraf, 123. sayfadaki **Mahsum** kod isimli **A. Latif Uğurlu** (Adı, soyadı alınmamış) yoldaşa aittir. **Memduh Gökhan** yoldaşın fotoğrafı ise yandadır. Ayrıca kendi sayfasındaki toplu fotoğrafta ikinci (önde) sıradadır.

SAVAŞ ÖNCESİ YAŞANAN DURUM

1992 yılı, ulusal kurtuluş savaşı-mız açısından önemli zaferlerin kazanılmasını ve hedeflerin gerçekleştirilmesini öngörmekteydi. Bu temelde 1992'ye yönelik olarak hem serihildan ve hem de gerilla cephesinde çok yoğun hazırlıklara girildi. 8 yıllık savaşla askeri olarak ulaşılan düzey, çok daha kapsamlı eylemliliklere geçilip, düşmana önemli darbelerin vurularak 1992 savaş taktiğine somutluk kazandırmayı gerektiriyordu. Hedef düşmanın orta ve büyük güçlerini imha etmek, darbelemek ve böylece onu savaş dışı bırakmaktı. Düşmanın gücünün önemli oranda kırıldığı alanlarda, giderek gerilla otoritesinin geliştirilmesi ve bu alanların düşmandan temizlenerek tutulmasının sağlanmasıydı. Güçlerimizin alan tutma hedefi alanın konumuna, düşmanın güç ve konumlanmasına, bir de güçlerimizin hazırlik durumu-na göre gerçekleşecekti. Serihildanların -silahlı-silahsız- da daha üst boyutlarda gerçekleştirilmesi ile gerilla ve halk bütünleşmesi askeri ve siyasi olarak büyük ölçüde gerçekleşecek, böylece dönemin taktik hedefi olan ulusal ordulaşma, Botan-Behdînan Savaş Hükümeti ve Ulusal Meclis hedeflerine ulaşılacaktı.

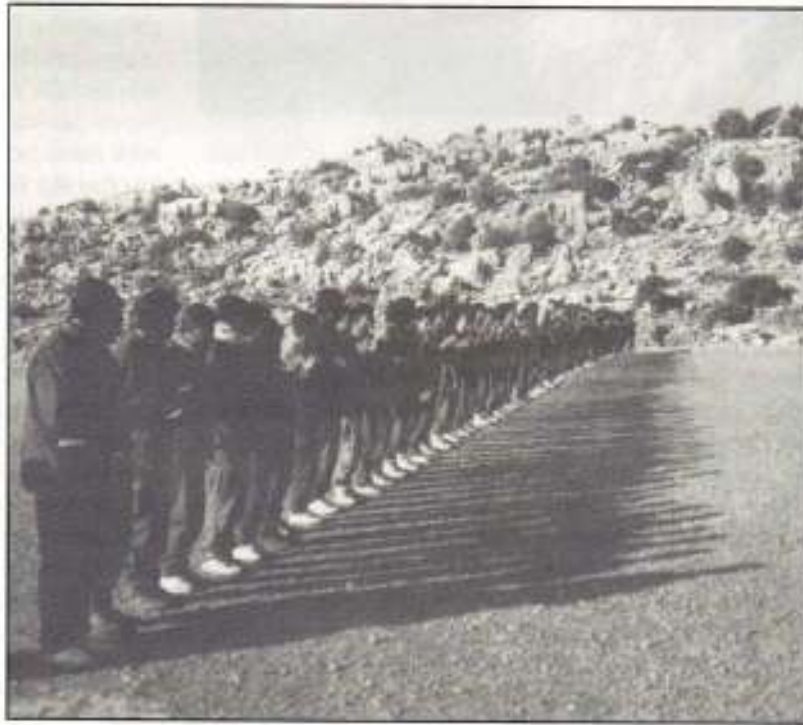
Ulusal kurtuluş savaşımızın varmış olduğu düzey bu hedeflere ulaşmamızı zorunlu kılıyordu. Bu gelişmeleri çok iyi gören Türk genelkurmaylığı da 1992'ye yönelik çok yoğun hazırlıklar yapmakta, kış süreci boyunca gerçekleştirdiği yönelimler, geliştirdiği iç-dış ilişkiler ile bir yandan bizi askeri-siyasi olarak darbelemek, diğer yandan da bahara güçlü girmemizi engellemek istiyordu. Bu amaçla tüm kış sürecinde halka yönelik olarak Lice-Kulp olaylarında, 1992 Ağustos'u ile birlikte Şımak ve Çukurca katliamlarında saldırılarını doruğa çı-

ASKERİ AÇIDAN GÜNEY SAVAŞI

milliyetçi güçleri harekete geçirerek ne pahasına olursa olsun bahara girmeden savaş inisiyatifi ele geçirmek istiyordu. Düşman, bu taktiği ile halka yönelik saldırılarında istediği sonuca varamazken, savaş güçlerimize yönelik yoğun hava saldırıları ile bazı -komuta kademelerimiz dahil- güçlerimiz üzerinde bir savunma psikolojisi yaratabilmişti. Çünkü İdil ve Şımak'ta görüldüğü gibi uygun politikalarla direnerek düşmanın hedefleri boşa çıkarılırken, savaş güçlerimizde ise alanlara yönelmeyle birlikte belli bir süreye kadar savunma durumu yaşanmış, düşmana etkili darbe vurulmamış, daha çok çatışma durumu yaşanmıştı. Yani savaş güçlerimiz, halk direnişinin üstün başarısı ile savaşın moral üstünlüğünü elde tutarken, düşmanın yoğun hava saldırıları sonucunda pratik olarak da bir savunma durumuna itilmişti.

Bu durumu gören karargah yönetimlerimiz, sürece müdahale etmenin

ve güçlerimizde komuta kademesi dahil yeni bir düzenlemeye gidilmesi gereğinin zorunlu olduğunu gördüler. Çünkü yaşanan çizgi dışılığı ve sağ savunmacı bir anlayış olarak görülmekteydi. Bu taktik tıkanıklığın mutlaka aşılması ve bizi hedeflere ulaştıracak savaş taktiğinin mutlaka tutturulması gerekiyordu. Ana güçlerle hareket ve hareketli savaş tarzı ile düşmana büyük darbelerin vurulması gerçekleşmeli, 1992'nin taktik hedefi olan Botan-Behdînan Savaş Hükümeti ve Ulusal

kararak halkta korku ve yılgınlığı hakim kılmak, denetimi elde tutmak istiyordu. İçteki kamplarımıza olduğu gibi Güney Kürdistan'daki karargahlarımıza yönelik olarak da sürekli ve yoğun hava saldırıları yapmakta, savaş güçlerimizde savunma ve yılgınlık psikolojisi hakim kılınmak isteniyordu.

Düşman, tüm iç ve dış olanaklarını seferber ederek, ABD ve Avrupa emperyalistlerinden destek sözü olarak, Güney Kürdistan'daki işbirlikçi ilkel

Meclis'e ulaşılmalıydı. Bu temelde ülkenin her alanında gerilla ve halk ayaklanmalarının daha da üst boyutlarda yoğunlaştırılması ve savaşın tırmandırılması gerekiyordu. Bahar süreciyle birlikte tüm eyaletlerimizde savaş adeta bir patlama noktasına gelmiş; Amed, Garzan, Serhad gibi eyaletlerimizde istenen savaş düzeyi önemli oranda oturtulabilmişti.

Ülkede yaşanan gelişmelere bağlı olarak, Güney'de bulunan Ana Karar-

gahlarımızın da rolünü oynaması gerekiyordu. Gerek Behdînan alanında gerilla ordulaşmasının ve kurumsallaşmasının sağlanması ve gerekse Güney'in askeri öneminden hareketle sınır hattının tutulması ve her türlü askeri yönelime karşı buranın korunarak savaş hükûmetine zemin olması

ve siyasi olarak büyük darbelerin vurulmasıyla niteliksel bir gelişme yarattı. Bu eylemler birçok hatalı ve eksik yanlarımızı ortaya çıkardı. Görülen zayıflıklar giderilirse düşmana daha etkili darbeler vurabilme ve böylece alanları belli sürelerle tutarak ve gide-rek düşman güçlerini önemli oranda

taktik önderliğimizin savaşın gelişim seyrine ve yaratacağı sonuçlarına tamamen hakim olmadığını gösteriyordu. 1992'nin taktik hedefi olan Botan-Behdînan Savaş Hükûmeti'nin gerçekleşmesinde yaşanan tikanıklık ve işbirlikçi-ihanetçi güçlerin saldırısıyla başlayan Güney savaşı birçok yönüyle taktik önderliğimizin temel yetmezliğini ve yaşadığı durumu çok iyi gösterdi. Özellikle Güney Savaşı'nda, mücadelemizin daha üst boyutlarda gelişimi için neler yapılması gerektiğini çok iyi görebildik.

SAVAŞA HAZIRLIK SÜRECİ

Güney Kürdistan'daki karargahlarımıza yönelik komple bir saldırı planını, 1992'nin başlarından itibaren hazırlamaya koyan Türk Genelkurmaylığı, bu temelde iç ve dış imkanlarını harekete geçirerek saldırıya geçmenin en uygun zamanını yakalamaya çalışıyordu. Bir yandan hizbikontra ve ordu güçleri ile halka yönelik saldırılarını doruğa çıkarıp halkı etkisizleştirmeye çalışırken, diğer yandan da sürekli hava bombardımanları ile gerilimi dar alanlarda tutup hareketsiz kılmaya çalışıyordu. Ve böylece topyekûn bir savaşa doğru yönelmekteydi. Yani her alandaki tüm hazırlıklarını tamamlayarak kesin sonuç almak istiyordu.

Düşman güçleri, Güney karargahlarımızın savaşın geliştirilmesinde oynadığı rolü bildiklerinden 1991'de kapsamlı bir saldırıya geçmişlerdi. 1991 Ağustos'unda Xan Kûrkê'ye yönelik başlatılan saldırıyla daha o süreçte savaşımızı bu alanlarda boğmak istiyordu. Fakat savaş gücümüzün gösterdiği muazzam direniş ve üstün savaş gücü, tüm olanaksızlık ve yetersizliklere rağmen önemli bir askeri başarı olarak ortaya çıktı. Bunu iyi bilen Türk ordusu, 1992 sürecinde tüm eyaletlerimizde gelişen yoğun gerilla eylemlilikleri ve Güney hattında yediği büyük darbelerle üstün savaş gücümüzü görmüş, tüm hazırlıklarına rağmen tek başına, Güney Savaşı'na giremeyeceğini, girse de kazanımdan çok daha büyük yenilgilerle çöküşü yaşayabileceğini görebilmişti. Çünkü TC ordusu savaş inisiyatifini kaybetmiş, moralmen tamamen çökmüş, her türlü üstün teknik olanaklarına ve

gerekliyordu. Bunun yanı sıra Botan'da yoğunlaşmış gerilla otoritesi daha da yoğunlaşarak, düşmanı söküp atması ve böylelikle hedeflere ulaşmada önemli askeri ve siyasi gelişmelerin sağlanması vazgeçilmez bir görevdi. Güney'deki Ana Karargahlarımıza dayanarak geliştirilmesi gereken dönemin savaş taktiği yapılan müdahalelerle oturtulmaya çalışıldı.

1991'de gerçekleştirilen Mavan ve Çukurca eylemleri ve ardından Xan Kûrkê Direnişi, savaş gücümüzün gelişmesinde önemli gelişmeler sağlamış ve savaş gücümüzde nitelik bir sıçrama yaratarak düşmanın büyük güçlerinin vurulmasının ve yoğun yönelimlerinin boşa çıkartılmasının mümkün olduğu kanıtlanmıştı.

1991 pratiğindeki deneyimlerden hareketle ve mevcut savaş durumu-muzun iyi değerlendirilmesiyle düşman güçlerine yönelik olarak kapsamlı eylem planlarına geçildi. Bu temelde Nirveh (Taşdelen), Helena, Bêzelê ve dönemin en kapsamlı eylemi olan Rubarok taburuna yönelik saldırı gerçekleştirildi. Bu eylemler, gerek hareket edilen güç açısından ve gerekse dönemin savaş tarzına cevap olması açısından düşmana askeri

birçok sınır bölgesinden söküp atabilme gerçeğini gözler önüne serdi. Askeri açıdan birçok hatalı yaklaşım ve pratiğe rağmen, bu eylemlerin süreklileştirilmesi ve daha da geliştirilmesiyle taktik hedeflerimize ulaşmada önemli askeri başarıları ulaşabileceğimizi görebiliyorduk. Bu temelde çok daha kapsamlı askeri hedeflere yönelme noktasına kadar gelmiş ve bunun hazırlıklarına yönelmiştik.

Parti Önderliği, yaşanan askeri ve siyasi gelişmelerden hareketle, dönem boyunca Merkezi Karargahlarımıza yönelik olarak göndermiş olduğu birçok talimatta yaşadıklarımızı, içinde bulunduğumuz gerçekliklerin neler olduğunu, gerçekleşen eylemlerin nitelik ve sonuçlarını, tutturulması gereken en doğru savaş tarzımızın ne olduğunu her gelişmenin ardından ortaya koymakta, nasıl bir hareket ve savaş tarzına yönelmemiz gerektiğini birçok yönüyle belirtmekteydi. 1992 yılı ile birlikte, başta Merkezi Karargahlarımıza yönelik olmak üzere, Güneyli güçlere ilişkin politikamızın hatalı olduğuna yönelik eleştirisi sürekli vardı. Yani, stratejik önderlik, taktik önderliğin temel görevlerini belirlemek zorunda kalıyor ve bu durum

muazzam tedbirlerine rağmen, mevzilerini bırakıp kaçma durumuna gelen askerlerini böylesi bir savaşta kaybedeceğinin farkına varmıştı.

Düşman, emperyalizmi de devreye sokarak, Güney Kürdistan'daki ihanet güçlerini örgütlemeye çalışmaktaydı. Güney'deki bu güçlerin güç ve konumlarını da hesaba katan Türk sömürgeciliği, kış süreci boyunca, KDP ve YNK önderlikleri de dahil olmak üzere birçok yöneticisi ile resmi düzeylerde temaslarda bulunmuş, Kürdistan'da tarihsel bir ihanet geçmişi olan ve iç ihaneti uç noktalarda temsil eden bu güçleri Güney'deki karargahlarımıza saldırtmak, buradaki askeri gücümüzün tasfiyesini birçok tehditle onların varlık koşulları haline getirmeye çalışıyordu. Bu temelde ihanet güçleri hazırlanmaya ve Güney halkını da böylesi bir saldırıya hazır hale getirmeye çalışıyorlardı. Güney Kürdistan halkımızın içinde bulunduğu tüm olumsuzlukların ve sefaletin kaynağına PKK'yi koyarak ve Federe Kürt devleti demagojisi ile halkı kandırıp buna tek engelin PKK olduğu propagandasıyla, peşmerge ve halkı savaş güçlerimize karşı saldırıya hazır hale getirmeye uğraşıyorlardı. İhanet güçleri uzun süreden beri planlanan bir senaryonun gerekleri doğrultusunda halkı ikna çabalarını sürdürerek, bunda bir başarı da sağladılar.

Türk sömürgeciliği, uluslararası bir komplo niteliğinde topyekûn bir saldırının hazırlıklarını yürütmekteydi. Çünkü ihanet güçleri ve kendi ordusu esas saldırı gücü olmakla birlikte, İran, Suriye, ve hatta Irak bu komple saldırının birer parçası haline getiriliyordu. ABD ve Avrupa emperyalistlerinden de maddi ve manevi destek sözü alınmıştı. İhanet güçleri dönem boyunca bir yandan Ankara ziyaretlerini sıklaştırmakta, diğer yandan da partimize ve Güney'deki güçlerimize yönelik tehdit ve karalamalarda bulunmaktaydılar. Güney'den gelen lojistik yollarımızı zaman zaman keserek,

arkadaşlarımıza ve yurtsever taraftarlarımıza yönelik komplolarda bulunarak yarattığı provokasyonlarla ortamı savaşa hazır bir hale getirmeye çalışıyordu. Sadık Ömer vb. tanınmış yurtseverlerin katledilmesi hep bu planın bir gereği olarak gerçekleştiriliyordu. Diğer yandan da Türk ordusu sınır kesimlerine, tank-top dahil muazzam silah ve güç yığınağı yapmakta, hava saldırılarını daha da arttırarak ve sürekli sınır ötesi operasyonların yapıldığı propagandası ile güçlerimizi güneydeki karargahlar ve çevresinde tutmaya, güçlerimizin savunma durumunda kalmasını sağlamaya ve saldırı süreçlerini kışa yakın bir döneme denk getirmeye çalışıyordu. Saldırının Ekim ayında gerçekleştirilmesi

isteniyordu. Yani iki aşamalı bir planın gereği olarak Kuzey'de TC ordu birlikleri ve çete güçlerinin saldırıya hazır hale getirilmeleri ve Güney'den de ihanet güçlerinin ilk aşamada saldırıya geçerek darbelenmiş savaş güçlerimizi iki taraftan ezme hareketi olarak ortaya çıkmaktaydı. Esas olarak da bu bir sarmalama hareketi olarak görülebilir. Çünkü İran ve Suriye'nin Doğu ve küçük Güney Kürdistan sınırlarını tutmaları, Çekiç Güç ve Türk savaş uçaklarının sürekli olarak bulunduğumuz alanları bombalamaları, kuzey ve güney yanlarımızdan en ağır ve gelişmiş savaş araçları ve yüzbine varan bir askeri güçle saldırıya hazır hale getirilmesi, savaş güçlerimize her taraftan saldırarak darbelemek ve gi-

bilinçli olarak seçilmiş bir tarihti. Düşman, savaşın uzun sürmesi halinde güçlerimizin birkaç noktada toplanacağını ve ardından da bu noktalara yönelik yoğun hava saldırılarıyla lojistik ve cephane açısından sınırlanmış savaş gücümüzün önemli oranda darbeleneyeceği ve hatta imha olabileceğini düşünmekteydi. Aynı zamanda da İran ve Suriye birçok arkadaşımızı tutuklamakta ve İran sınırı askeri yığınak yaparak Doğu Kürdistan yolunu tutmaya çalışıyordu.

Plan, düşman genelkurmaylığının da adını koyduğu gibi bir "Sandviç Harekatı" tarzında gerçekleştirilmek

derek tamamen tasfiye etmek biçiminde gelişen bir saldırı ve yok etme hareketiydi.

Merkezi Karargahlarımız başta olmak üzere, savaş güçlerimiz, Botan-Behdînan Savaş Hükümeti taktik hedefine ulaşmada Behdînan'ın oynayacağı askeri ve siyasi rolün önemini yeterince ele almamış, buranın da vazgeçilmez olduğu gerçeği yeterince kavranmamıştı. Düşmanın tüm hazırlıklarına rağmen, taktik önderliğimiz böylesi kapsamlı bir yönelimi görememiş, gelişmeleri Türk ordusunun içine girmiş olduğu çıkmaz bazında değerlendirerek, hem Güney'e ve

hem de diğer sömürgeci güçlere yönelik yaklaşımlarında ciddi politikalar geliştirememiştir. Aralarında birçok tarihsel ve güncel çelişki olmasına rağmen ilk kez Kürdistan üzerindeki sömürgeci güçler bu kapsamda bir ittifaka gidiyor ve komple bir saldırıya yöneliyorlardı. PKK'nın bir askeri güç olarak da tüm sömürgecileri tehdit eder bir gelişmeyi yaşadığı görülmüş ve bu onları harekete geçirmeye zorlamıştır.

Şunu hemen belirlemek gerekir ki, taktik önderliğimizin böyle bir saldırıya karşı askeri zaferi getirecek bir savaş taktiği yoktu. 4 Ekim tarihine kadar düşman saldırılarının ciddiyeti ve ne düzeyde olacağına ilişkin bir netleşme olmamıştı. Hala bunun uluslararası bir komplo olduğunu ve kesin imhamızı hedeflediklerini göremiyor; ne yapmamız gerektiğine ilişkin uzun süreli bir savaş taktiğinin gerekli olduğunu kavrayamıyorduk. Ne Türk ordusunun alanlarımıza yönelik uzun süreli saldırıya yönelmeye cesaret edebileceğine, ne de Güneyli ihanet güçlerinin bize karşı etkili bir savaş yürütebileceklerine ihtimal vermiyorduk. Oysa bu saldırı onlar açısından varlık koşulu haline getirilirken, Türk rejimi açısından Kürdistan'da tutunabilmesinin ve hatta rejimin ayakta kalabilmesinin sağlanmasında ulaşılması gereken bir hedefti. Yani komple bir yönelime karşı askeri olarak bize kazandıracak komple bir savaş taktiğimiz söz konusu değildi. Bu nedenle olası bir yönelim fazla ciddiye alınmıyor, gerekli tedbir ve hazırlıkların yapılmasına gidilmiyordu.

Güney'deki konumlanmamız, savaşımızın gelişim düzeyi ve her türlü yönelimlere hazır bir şekilde örgütlenmemiş, düşmanın birçok dolaylı politikalarına açık olduğu gibi, mevcut sabit konumlanmayla birçok dezavantajı da bünyesinde barındırıyordu. Bu, lojistik depolarının, silah ve cephane ihtiyaçlarımızın ve bir karargah için gerekli tüm örgütlenme sorunlarımızın; örneğin basın-yayın, hastane, teknik ve lojistik birimlerimizin karargah içerisinde ve en yakın bir yerde olmasını gerektiriyordu.

Alandaki kamplanmamızda yine karargahlar çevresinde konumlanmıştı. Yaklaşık 300 km'lik bir sınır şeridini oluşturan Güney konumlanmamız, hem üç Ana Karargaha; Haftanın, Çukurca ve Xan Kürkê'ye dayanılarak tutul-

maya çalışılmakta ve hem de karargahlar arası uzun mesafeleri aldığından bir kopukluk söz konusu olmaktadır. Böylelikle düşmanın sarmalama tarzı planına bir avantaj olarak her karargahın ayrı ayrı çevrilmesi söz konusu olmaktadır. Bu durum, mevcut durumda bizi esas olarak karargahların savunulmasına götürdü. Bu da düşmanın geniş çember yönelimine karşı doğru bir konumlanmanın düşünülmediğini ve uzun süreli savaşlara hazır hale getirilmediğini göstermektedir.

Ayrıca başta Kuzey Kürdistan'da olmak üzere, ülkenin diğer parçalarında da halka yönelik hazırlıklarımız

olmamış, bu tür bir saldırı karşısında halkın tepkisi istenen düzeyde örgütlenilip aktif bir şekilde harekete geçirilmemiştir. Kuzeyde bazı alanlarımızda protestolar gerçekleşmişse de, bu, düşman güçlerinin saldırısına görecü kalmakta, fazla etkili olmamaktaydı. Bu da Kürdistan'daki savaş gerçekliğini ve ihanet olayını yeterince kavrayamamaktan ve şiddetle üzerine gidilmesi gerektiğini görememekten kaynaklanıyordu. Oysa, her yönüyle hazır olan halkımızı harekete geçirebilir, savaş daha başlangıçta iken saldırılarının etkisini önemli oranda kırabilirdik. Güney şehirlerinde konumlandırılacak silahlı birimlerle savaş sürecinde, ihanet merkezlerine vurarak önemli sonuçlar alınabilirdi. Fakat, her yönlü hazırlıkta yetersiz oluşumuz, düşman güçlerine birçok avantaj sağlamaktaydı.

SAVAŞIN TAKTİĞİ VE GELİŞİMİ

4 Ekim tarihinde ihanet güçleri tüm Güney hattı boyunca karargahlarımızı çevreleyerek saldırıya geçtiler. Savaşın başlamasıyla birlikte ilk etapta yapılan düzenlemelerle güçlerimiz mevzilere yerleştirilerek cephe savaşı konumunu aldık. Zaten, tümüyle gerilla savaşına yönelmemiz mümkün değildi. Sabit konumlanmamız buna imkan vermediğinden, esas olarak karargahların savunulmasını temel aldık. Başından beri bir savaş taktiğine

sahip olmayışımız, bizim için çok olumsuz bir durumdu. Çünkü düşman, uzun bir hazırlık sonucu ve uzun süreli bir planla yönelmiş ve biz sadece kendimizi savunmak durumunda kalmıştık. Ve düşman bizi istediği savaş tarzına çekerek, savaşı kendi inisiyatifinde yürütmeyi başarmıştı.

Pêşmerge savaş tarzının cephe savaşı esprisine dayandığı bilinmekteydi. Pêşmergenin uzun süreli bir savaşa gelemeyeceği, daha çok dış iradelerle bağlılık temelinde kısa sürede sonuç almaya çalışacağı, irade olarak geri bir güç konumuna sahip oldukları bilinmekteydi. Böylece bilinen pêşmerge savaşı basite alındı. Güçlerimize hakim olan bu anlayış, savaş sürecinde bizim açımızdan olumsuz bir durum yaratmaktaydı. Gelinek nokta da cephe savaşı esas alındı. Savaşın

Merkezi Ana Karargahlar alınarak saldırılara karşı direnişe geçildi. Düşmana saldırarak onu kırmaktan çok, onun saldırılarını kırarak geri çekilmelerini bekleme durumumuz yaşandı. Yani onlar saldırdı, biz de direnmeyi esas almıştık. Oysa düşman güçleri başından beri hazırlanmış bir savaş planı ile saldırdıklarından planları doğrultusunda savaşı yürütmeye çalışıyorlardı. Hem bizim sayısal gücümüzü ve hem de cephe ve lojistik gibi imkanlarımızın ne kadar olduğunu tahmin ederek çok fazla direnmeyeceğimizi hesaplıyorlardı. Düşmanın inisiyatifinde gelişen bir savaşın kaderini değiştirmek çok zor bir olay ve savaş içerisinde çok güçlü karşı taktiklerin geliştirilmesini zorunlu kılıyordu.

Pêşmerge saldırıları ile birlikte Çekic Güç ve Türk savaş uçakları da güçlerimizin tuttuğu stratejik tepeleri yoğun bombardımanlara tutarak pêşmerge güçlerinin ilerlemelerini sağlamaya, temel savunma noktalarını düşürmeye çalışıyorlardı. Pêşmerge güçleri, mevzilerimize yönelik olarak yüzlerce kişilik gruplar halinde çok çetin saldırılara geçiyorlardı. Ne olursa olsun çok sayıda kayba rağmen, mevzilerimizi mutlaka düşürmeye çalışıyorlardı.

Mevcut gerilla gücümüz tutabileceği alanı çok daha genişliğine tutmak zorunda kalmıştı, bu durumun uzun vade de bizim açımızdan zararlı olduğunu gören komuta kadememiz, bazı noktaların bırakılmasının savunma açısından daha doğru olacağına karar verdi. Bunun üzerine savunma alanı daha da daraltılarak savunma

hatları daha da sıklaştırıldı. Ve daraltılmış alanlarda yine savunma esasıyla direniş sürdürüldü. Bu durumun avantajları olduğu gibi, düşmanın daha dar bir alana, daha yoğun bir şekilde yüklenerek bizi güçten düşürme gibi bir avantajı da vardı. Karargahlarımızın etrafındaki çember gittikçe daralmakta ve düşman uzun süreli taktiğinde oldukça avantajlı oluyordu.

Savaşın başlaması ile birlikte tümüyle hareketli bir duruma geçip, sağlıklı bir şekilde gerilla savaşını yürütmemiz olanaklı değildi. Çünkü ne konumlama tarzımız ve ne de hazırlık düzeyimiz buna elvermiyordu. Xan Kûrkê başta olmak üzere bazı alanlarda etkili gerilla eylemleri; baskın, pusu vb. gerçekleştirilmesine rağmen, bunlar temel savaş biçimlerimiz olmamakta, daha çok cephe savaşımıza hizmet temeline gerçekleştirilmekteydi. Gerilla eylemlerimizin düşman üzerinde önemli etkilerinin olduğu görülmekteydi, vurulan birkaç darbe ile çözülebiliyorlardı. Saldırı güçleri kırılıbiliyordu ve bazende ele geçirdikleri noktaları bırakıp kaçıyorlardı. Bu onların bilmedikleri bir savaş tarzı idi. Ve bizimde esas savaş tarzımızdı. Gerilla güçlerimiz hiçbir zaman savunma durumuna alışkın değillerdi; daima saldırı konumunda olmuşlardır. Fakat, bu savaşta gerillayı uygulama durumumuz çok sınırlıydı. Karargahları kısa sürede hareketli bir duruma geçirmek olanaklı değildi. Bu nedenle gerilla saldırılarımız da savunmaya yönelik olarak gerçekleştirilmekte, caydırıcı olmasına çalışılmaktaydı. Yani istemediğimiz ve hazırlıklarımızı önce-

den yapmadığımız bir savaş tarzına tutuşmuştuk. Uzun süre mevzilerde bekleme güçlerimiz üzerinde olumsuz etki yaratmakta ve oldukça da zorlamaktaydı. Zaten düşman bunu bildiğinden var gücü ile mevzilere yüklenmekte, bazen yüzlerce kişilik güç ile bir mevziye saldırmaktaydı.

Bu saldırılarında bizi oldukça zorlamalarına rağmen, istedikleri gibi ilerlemeyi sağlayamıyor, ele geçirdikleri tepeleri çok kısa sürede hazırlanan bir karşı saldırı taktiğiyle geri alabiliyorlardı. Yoğun ve ani karşı saldırılarımız ihanetçi güçlerin üzerinde şaşkınlık yaratıyor, sonuç almadaki inançlarını kırıyor. Her ne kadar etkili gerilla darbeleri ve üstün bir direnişle ihanet güçlerini çok zor durumlara sokabiliyordusak da, sadece savaşın sürecini uzatarak yılmalarını ve direnişimiz karşısında geri çekilmelerini bekliyorduk. Fakat ne onlar istedikleri sonuca varabiliyor ne de biz onların savaştan vazgeçmelerini sağlayabiliyorduk. KDP ve YNK güçleri savaş üstünlüklerinin bizi mutlaka teslim olmaya götüreceğine inanıyorlardı ve özellikle Türk ordusunun zorlamasıyla savaşa devam ediyorlardı.

Savaşın yaklaşık bir aylık bir süreci bulmasıyla, ihanet güçleri oldukça yıpranmış ve sonuç alamayacakları bir noktaya gelmişlerdi. Bunu hem kendileri ifade ediyor ve hem de Türk kurmayları görüyordu. Fakat geline noktada bizim savaş güçlerimiz de önemli oranda yorulmuş, yoğun bir savaşın bitkinliğini yaşıyorlardı. Zaten Xan Kûrkê alanındaki güçlerimiz başta olmak üzere, gerilla güçlerimizin çoğunluğu savaş öncesinde büyük eylemlerden yeni dönmüşlerdi ve hemen savaşa, mevzilere girmek zorunda kalmışlardı.

Yaşanan gelişmeleri adım adım gören Türk subayları hem bizim durumumuzu ve hem de ihanet güçlerinin savaşı daha fazla götüremeyeceklerini gördüler. Böylece planlarının ikinci aşamasına geçmek gerektiğini görerek harekete geçtiler. Özellikle Haftanın alanına yönelik olarak çok daha ağır bir yönelimin içine girdiler. Çünkü hem buradaki güçlerimizin ağırlıklı olarak eğitim gücü olması, konumlanma ve coğrafyasının düşman saldırılarına elvermesi ve hem de Güney'deki savaş gücümüzün büyük çoğunluğunun bu alanda bulunması Türk ordusunun en çok Haftanın'e

yönelmesine yol açtı. Türk ordusu da havadan destekli yoğun saldırılarına rağmen, fazla etkili olamıyor, gerilla saldırıları ve direnişimiz karşısında yüzlerce kayıp vermektan kurtulamıyor. Türk Genelkurmaylığı yaşanan direniş karşısında oldukça zorlandığını ve ilerleyemediklerini, komutanlarının ağzıyla itiraf ediyorlardı. Uzun süreden beri hazırlığını yaptıkları "Sandviç Harekati"nin ikinci aşamasında da istedikleri sonuca ulaşamıyor, güçlerimizi tasfiye etmeyi başaramıyorlardı.

Esas olarak bu tarzda gelişen savaş, düşmanın planladığı biçimde başarıya ulaşamamıştı. Savaş, gelinen noktada hemen hemen tüm cepheelerde bir tikanıklık durumunu yaşamaktaydı. Tarafların birbirine karşı üstünlük sağlamaları görülmemekteydi. Fakat, mevcut durumda düşman güçleri bizden daha avantajlıydılar.

SAVAŞIN SEVK VE İDARESİ

Düşman, savaş üçlü sisteme göre yürütmekteydi. Komuta kademeleri KDP, YNK ve Türk subaylarından oluşmaktaydı. Türk subayları savaşın yü-

rütülmesinde zorlanmaktaydılar. Tuttuğumuz stratejik noktalara yönelik saldırıların gerçekleştirilmesinde yönlendirici rolü oynamaktaydılar. Ağır silahlarımızın bulunduğu noktalara yönelik, uçak ve helikopter saldırıları onların tespitleri doğrultusunda gerçekleştiriliyordu. Karargah noktalarına yönelik yoğun bombardımanlarla bu üçlü komutanın yönlendirmesi ile gerçekleştiriliyordu. Düşman komutası, planları doğrultusunda, sayısal üstünlük ve sınırsız cephaneyle dayanarak sonuç almak ve mevzilerimizi düşürmeye çalışarak etrafımızdaki çemberi daha da daraltmak istiyorlardı.

Bizim komuta kadememiz tam bir savaş komutanlığı değildi. Böyle uzun süreli bir savaşta komuta kademesinin rolü çok önemlidir. Kimi komutanımız savaşçıydı, ancak yönetici değildi. Kimi komutanımız iyi bir yöneticiydi, iyi bir eğitmen, ancak savaşçı değildi, taktikçi değildi. Özellikle güçlerimizin önemli bir kesiminin eğitim gücü olması savaşın yürütülmesinde birçok zorluğu beraberinde getiriyordu. Güçlerin savaşılmasında moral ve güç kaynağı olmak önemliydi.

Böylesine kapsamlı bir yönetime karşı savaşmada ortaya çıkan en önemli

yetmezliklerimizden bir tanesi de koordinasyon olayıdır. Düşman güçleri bütün hareketlerini bir merkezden yöneterek planları doğrultusunda savaş yönlendirebiliyorlardı, savaşın gelişimine hakim olabiliyorlardı. Ellerindeki güç ve olanakların ne zaman nereye kullanılacağını görüp o doğrultuda harekete geçiriyorlardı. Bizde ise, sağlıklı bir koordinasyon hakim değildi. Tüm karargahlarımızın, savaşın yürütülmesinde ortak bir hareket tarzı yoktu, her biri kendi koşullarında savaş yürütmeye çalışıyordu. Ayrıca her karargah güçleri arasında da sağlıklı bir koordinasyon gerçekleşmiyordu; savaşın komple bir merkezden yönlendirilip, neyin nerede harekete geçirilmesi gerektiği tam olarak sağlanamıyordu. Ayrıca birim komutanlarımızın nitelikleri farklı olduğundan, onlar da ne sağlıklı bir yönlendirmeyi sağlayabiliyor, ne de kendi inisiyatifleri ile karar gücü olup sağlıklı bir savaş komutanlığını gerçekleştirebiliyorlardı. Bu durum savaş sürecinde önemli ölçüde açığa çıkarak oldukça zorlanmamıza yol açtı.

Teknik ve insan gücü açısından da güçler arasında oldukça büyük bir dengesizlik söz konusuydu. Bir kez

her yönüyle çevrelenmiş bir alanda 2500 civarında bir gerilla gücünün 100 bine yakın bir düşman gücü ile savaştığı söz konusuydu. Bunun 25-30 bini peşmerge, diğer 60-70 bini ise Türk ordusu ve Kuzeyli çetelerden oluşmaktaydı. Peşmerge gücü cephe savaşı tarzında yılların deneyimine sahip ve kolay kolay yılmıyordu, her cepheden saldırıp sınırsız cephaneleri ile sürekli bir ateş gücü oluşturabiliyorlardı. Türk ordusu ise sayısal ve teknik üstünlüğe dayanarak peşmerge ile savaşta oldukça yıpranmış durumumuzdan sonuç almaya çalışıyordu. Çekiç Güç'e

tejik noktalarımıza karşı kullanıyorlardı. Gerilla güçlerimiz ise silah kullanımı ve bakımında yeterince yetkin değillerdi, savaş öncesi silahlarımızın birçoğu işlemez hale geldi. Çalışan ağır silahlarımızda yetkince kullanılmıyordu. Ferdi silahlarımız bile sağlıklı çalışmıyor, cephanemiz sınırlı olmakla birlikte önemli oranda bozuk çıkmaktaydı. Güçlerimizin önemli bir kesimi eğitim adayı olduğundan silah kullanmada yetkin değillerdi ve en önemlisi de elimizdeki silah ve cephanelerimizi çok sınırlı kullanmak zorundaydık. Çünkü düşman bu açıdan sınırsız olanaklara sahipti.

bağlı savaş uçakları ile Türk savaş uçak ve helikopterleri savaş süreci boyunca stratejik tepelerimizi bombalamakta, kara kuvvetlerine destek sunmaktaydılar. Ayrıca Türk ordusu ilk kez tankları bu denli yoğun kullanmakta, karargahlarımıza giden yolları tank yığınağı ile tutup, önemli mevzilerimizi çok yakın mesafelerden bombalamaktaydılar. TC ordusu, Almanya'dan aldığı ağır silahların çoğunu savaş öncesinde ihanet güçlerine vererek kullanmalarını istemişti. Bu silahlar içerisinde, 130'luk dahil değişik çapta toplar, doçkalar, havan topları vb. silah ve sınırsız cephaneye bulunmaktaydı. Silahların kullanımı açısından da oldukça yetkindiler, ferdi silahların yanında ağır silahları kullanmada da oldukça yetkindiler ve ağır silahlarını stratejik noktalara konumlandırarak, ağır silahlarımıza ve stra-

tejik noktalarımıza karşı kullanıyorlardı. Gerilla güçlerimiz ise silah kullanımı ve bakımında yeterince yetkin değillerdi, savaş öncesi silahlarımızın birçoğu işlemez hale geldi. Çalışan ağır silahlarımızda yetkince kullanılmıyordu. Ferdi silahlarımız bile sağlıklı çalışmıyor, cephanemiz sınırlı olmakla birlikte önemli oranda bozuk çıkmaktaydı. Güçlerimizin önemli bir kesimi eğitim adayı olduğundan silah kullanmada yetkin değillerdi ve en önemlisi de elimizdeki silah ve cephanelerimizi çok sınırlı kullanmak zorundaydık. Çünkü düşman bu açıdan sınırsız olanaklara sahipti.

lunduğumuz durum açısından çok büyük bir dezavantajdı.

Düşman güçleri tüm yetmezlik ve olanaksızlıklarımıza rağmen savaş planından beklediği sonucu alamıyordu. İhanet güçleri, gördükleri direniş karşısında tam anlamıyla bir çöküntüyü yaşamaktaydılar, Türk ordusu da büyük kayıplar vermişti. Fakat gelinen nokta da gerilla güçlerimiz de önemli oranda yıpranmış, 40 günlük yoğun bir savaşta uykusuzluk ve yorgunluk güçlerimizi oldukça zorlamaktaydı. Savaşın daha da uzatılması, başta Kürdistan halkı olmak üzere savaş güçlerimiz açısından da çok olumsuz sonuçları doğurabilirdi. Peşmerge güçleri de savaşı daha fazla yürütebilecek durumda değillerdi. Türk ordusu yaşanan durumu gördüğünden tüm gücü ile yükleniyor, mutlaka sonuç almak istiyordu. Yaşanan durumdan bir çıkış kendisini dayatmaktaydı. Zaten ihanet güçleri savaşın ortalarından beri ateşkes çağrılarında bulunmakta, bir uzlaşma yolu aramaktaydılar. Mevcut durumu değerlendiren komuta kadememiz, ihanet güçleri ile görüşmelere başlayarak önce bir ateşkes ve ardından bir anlaşmaya vardı.

SAVAŞIN SONUÇLARI

Güney Savaşı'nın ulusal kurtuluş savaşımız ve düşman güçleri açısından ortaya çıkardığı birçok sonuçları vardır. Bu savaştan sonra PKK'nin artık sadece bir siyasal güç değil, aynı zamanda bir askeri savaş gücü olduğu gerçeği de açığa çıktı. Dost ve düşman güçleri PKK'nin askeri, maddi gücünün boyutunu gördü ve PKK'nin yenilmez, yenilgiyi kabul etmeyen, kırılmaz, çelikleşmiş direniş ruhunun neleri yaratabileceğini iyi gördü ve güçlülüğümüzü kabul ettiler.

Savaşın, 1993'e yönelik olarak bizim açımızdan taşıdığı çok önemli sonuçları vardır. Çünkü, ulusal kurtuluş savaşımızın içine girmiş olduğu sonuç alma sürecinde, 1993 savaş taktiklerimizin oturtulmasında, önemli başarıların kazanılmasında çıkarılması gereken dersler vardır. Hiçbir dünya devriminde böylesi topyekün ve oldukça gelişmiş savaş araçlarına karşı, belli bir alanda çok sınırlı olanaklarla üstün bir direnişin 40 günlük bir süreçte sürdürülmesi görülmemiştir.

Güçlerimiz, uzun süreli olan savunmasına ilk kez bu kapsamda girmek-

teydiler, daha önce savaş taktiği-mizde görülen cephe savaşından sürekli kaçma, girmeme vardı. Bu savaş uzun süreli alan tutmalarda bize oldukça önemli bir tecrübe kazandırarak ne gibi hazırlıkların yapılması gerektiğini ortaya çıkardı. Gerek silahların kullanımı ve gerekse lojistik sorunlarımızın neler olduğu, silah kullanımı ve bakımı konusunda bir yetkinleşmenin en kısa sürede gerçekleşmesi gerektiği açığa çıktı. Hangi silahın ne zaman kullanılması gerektiği, silahları çok iyi tanımak ve gerekli gücü eğitmek zorunluluğu görüldü. Düşman, her türlü gelişmiş savaş araçlarını çok rahat kullanabiliyordu ve sınırsız olanağa sahipti, buna karşı savaş kazanmada gerekli teknik hazırlığın nasıl olması gerektiğini kavradık. Özellikle, tanklara karşı bir hazırlığımız olmadığından ve güçlerimiz tank saldırılarına karşı eğitilmediklerinden savaşta kullanılan çok sayıda roketimiz boşa gitmekte, tanklara karşı etkili olmamaktaydılar. Uçaksavar (doçka) kullanımında da önemli yetmezliklerimiz ortaya çıkmış, savaş içerisinde çok sayıda uçaksavamız olmasına rağmen gerektiği gibi kullanamamıştık.

Savaşı bir bütün olarak ele aldığımızda, taktik yetersizliğimiz kendisini en çok koordinasyon alanında göstermekteydi. Tüm karargah ve kamplarımızın tek bir merkezden hareketle savaşı yürütmesi durumu yoktu. Bunun için gerekli çalışmalar yeterince yapılmamıştı. Bir alanımızdaki gelişmelerden ve düşmanın durumundan diğer alanlarımızın bilgisi sürekli ve sağlıklı bir şekilde değildi. Düşman ise tamamıyla tek merkezden hareketle tüm alanlardaki savaşı kontrollü olarak yürütmekteydi. Ayrıca, komuta güçlerimizin farklı nitelikte olmaları ve kapsamlı bir savaş deneyiminden yoksun olmaları, savaşın yürütülmesinde kendi aralarında da sağlıklı bir koordinasyonu sağlayamamalarına yol açıyordu. Komuta kadememiz savaşın taktikine yeterince hakim değildi. Daha çok iradeci yönü ağırılıktaydı. Bu da bir savaşta komutanın ve koordinasyonun oynadığı rolü ve verilmesi gereken önemi ortaya koymaktaydı.

Savaş gücümüze yaklaşımlarda da önemli yanlışlar yaşanmaktaydı. Çünkü, savaşamaz denilen birçok arkadaşımızın çok büyük kahramanlıklar yaratarak savaşmış ve şehit olduk-

ları görüldü. Bu durum PKK saflarında, doğru bir yaklaşımla her insanımızın sonuna kadar savaşabileceği ve tüm gücünü harekete geçirebileceğini ortaya çıkardı. İlk kez bu yoğunlukta savaş gücümüz komple bir savaş yaşayarak, potansiyel gücümüzün büyük çoğunluğu harekete geçirilerek savaşılabilmiştir.

Konumlanma açısından önemli derslerin çıkarılabileceği bir savaş yaşandı. Çünkü önümüzdeki süreçlerde büyük ve merkezi güçlerimizin hangi durumlarda nasıl bir konumlanmaya geçmeleri gerektiği birçok yönüyle ortaya çıkmış, alan kurtarma ve korumada olası yönelimlerine göre bir konumlanma ve hazırlığın yapılması gerektiği görülmüştür.

Genelde Güney'e ve özelde de Behdînan alanına yaklaşımlarımızdaki yanlışlarımız daha iyi görüldü. Savaş öncesinde Behdînan'ın gerçek maddi rolünü, önemini yeterince bilince çıkarmamış ve bunu savaş güçlerimize kavratamamıştık. Kürdistan üzerindeki sömürgeci güçlerin durumlarını da

yetersiz değerlendiriyor, sağlıklı kararlara ulaşmada ve gerekli tedbirleri almada ciddi davranmıyorduk. Oysa PKK'nin savaş gerçekliğini kavramada yetersiz kalmıştık. Halkla ilişkilerde de birçok yanlışlarımız görülmüş, halkın örgütlenmesi ve harekete geçirilmesinde gerekli duyarlılığı göstermediğimiz ortaya çıktı.

Savaşımız tamamıyla bir irade ve kahramanlık savaşıydı. Taktik yetkinliğimiz ve hazırlıklarımız zayıftı. 40 günlük bu savaşta bize kazandırmanın ne doğru bir savaş taktiği, ne teknik donanım, ne de gerekli bir hazırlık olmadığı gerçeği açığa çıktı. Esas olarak üstün bir kahramanca direnişin, savaşı bu sürece kadar getirdiği çok iyi görüldü. PKK savaş ve direniş ruhunun doğru bir savaş taktiği ile birleştirilmesi halinde zaferin garanti olduğu bir kez daha burada açıkça görülmektedir. Bu savaşta çıkarılacak deneyimlerle, bunların bilince çıkarılıp pratiğe geçirilebilmesi ile 1993'te zafere gitmede önemli başarıların kazanılabileceği görülmektedir.

